

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

आपस्तम्बः—बहूनिवायुष्कामस्येति । **हेमाद्रौभरद्वाजः**—दक्षिणं बाहुमुद्धृत्य वामस्कंधे निवेशितम् । यज्ञोपवीतमित्युक्तं दैवकार्येषु शस्यते । कंठावलंबितं चैव ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् । तन्निवीतमिति ख्यातं शस्तं कर्मणि मानुषे । उत्क्षिप्ते वामबाहौ तु दक्षिणस्कंधमाश्रितम् । प्राचीना वीतमित्युक्तं तत्पिच्येष्वेव कर्मसु । **कृष्णभट्टीयेऽत्रिः**—ऋषितर्पणचंडालभाषणेशववाहने । विष्मूत्रोत्सर्जने स्त्रीणारतिसंगे निवीतयः । **देवलः**—सकृच्चोद्धरणात्तस्य प्रायश्चित्तीयते द्विजः । **आशार्के**—मंत्रन्यस्तोपवीतं यन्नोद्धरेत्तत्कदाचन । मोहाद्विजस्तदुद्धृत्य पुनर्मंत्रेण धारयेत् । **हेमाद्रौभृगुः**—मंत्रपूतं स्थितं कार्यं यस्माद्यज्ञोपवीतकम् । नोत्तारयेत्ततः प्राज्ञो यच्छेच्छेय आत्मनः । देहस्थमेव तत्क्षाल्यमुत्तार्य न कदाचन । **कृष्णभट्टीये आचारचंद्रोदये च भृगुः**—चैत्रो मैत्रः कठः कण्वश्चरको वाजसेनकः । कंठादुत्तीर्य सूत्रं तु कुर्याद्वैक्षालं द्विजः । बद्धचः सामगश्चैव यश्चान्यो याजुषस्तथा । कंठादुत्तार्य सूत्रं तु पुनः संस्कारमर्हति । अभ्यंगे चोदधिस्नाने मातापित्रोः क्षये हनि । कंठादुत्तार्य सूत्रं तु कुर्याद्वैक्षालं द्विजः । **श्राद्धालोके यमः**—श्राद्धे धावनकाले च तैलाभ्यंगादिकर्मणि । अत्र कायाद्वहिः कुर्यान्नान्यत्रेयब्रवीन्मनुः । **अपरार्के**—उपानहौ च वासश्च धृतमन्यैर्न धारयेत् । उपवीतमलंकारं छत्रं करकमेव च । **टोडरानंदे गौतमः**—उपानद्वस्त्रे तु कृतनिर्णेजने आपदि धार्ये इति । **मनुः**—मेखलामजिनं दंडमुपवीतं च नित्यशः । अप्सु प्रास्य विनष्टानि गृहीतान्यानि मंत्रतः । **हारीतः**—मनोव्रतपतीभिश्च तस्त्र आज्याहुतीर्हुत्वा पुनर्यथार्थं प्रतीयादिति । यथार्थं प्रतीयात् उपनयनोक्तमार्गेण समंत्रं कंधारयेदित्यर्थः ॥ ॥ **स्कंधावरोहणे प्रायश्चित्तमुक्तं भृगुणा धर्मप्रकाशे**—स्कंधावरोहणे यज्ञसूत्रे त्रिःप्राणसंयमः । षट्कूर्परगते तस्मिन् द्विषट्कं मणिबंधके । वामहस्तव्यतीते तु तत्त्यक्त्वा धारयेन्नवम् । तस्माद्यज्ञोपवीतस्य चलनं न कदाचनेति प्रायश्चित्तं सर्वोपवीतनाशे ॥ ॥ **कात्यायनवाक्ये पूर्वार्धे पुरुषार्थः** शिखाबंधोक्तः । उत्तरार्धे तस्य कर्मार्थतोक्ता । प्रायश्चित्तद्वयार्थमनृतवदनवर्जनवतु शिखाबंधद्वयं उपवीतेऽपि भेदापत्तेरित्युक्तं प्रयोगरत्ने पितामहचरणैः । वर्धमानोप्येवम् । एतेन प्रतिकर्म शिखाबंधोऽपास्तः । या

आचाररत्नं

॥ ३ ॥

तुस्नानकालेशिखाबंधोक्तिः सादैवान्मुक्तशिखस्यशिखाबंधार्थनतुसतीमपिशिखांमुक्त्वापुनर्बंधनीयेत्येतदर्थमित्याचारादर्शः । शूद्रस्यत्वनियताः केशवेषा इति वसिष्ठोक्तेः शिखाविकल्पः । सच सदसच्छूद्रविषयत्वेन व्यवस्थित इति शिखाबंधेपि विकल्प इति शूद्राचारशिरोमणिः । कौमुद्यांतु कर्मकालेशूद्रस्यनशिखाबंधनियम इत्युक्तम् । सर्वेषां शिरसि कश्चिक्केशसत्वे तत्रैव शिखाबंधः । सशिखवपनेन खत्वाटत्वादिना वा सर्वथा कशाभोवकौशीशिखाब्रह्मग्रंथियुतादक्षिणकर्णे स्थाप्येति दिवोदासः । तथा चाचारचंद्रोदये काठकगृह्ये—अथ चेत्प्रमादान्नशिखायास्तदा कौशीशिखाब्रह्मग्रंथियुतादक्षिणकर्णे निदध्यादिति । शिखाभिन्नकेशानामपि कर्मकाले बंधः । मुक्तकेशैर्न कर्तव्यं प्रेतस्नानं विना क्वचित् । स्नानं दानं जपं होमं मुक्तकेशो न कारयेदिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः । न च पूर्वार्धे प्रेतस्नानान्यस्नान एव मुक्तकेशनिषेधः । उत्तरार्धे स्नानपदवैयर्थ्यापत्तेः । स्नाने तदनुवादे दानादौ तद्विधौ वैरूप्यापत्तेः उत्तरार्धे एव सर्वत्र तन्निषेधे वाक्यभेदापत्तेः पूर्वार्धे वैयर्थ्यापत्तेश्च । न च प्रेतस्नानपर्युदासार्थं पूर्वार्धं । आद्यपादवैयर्थ्यापत्तेः । तेनोत्तरार्धे कवाक्यतया प्रेतस्नानान्यकर्ममात्रे मुक्तकेशनिषेधः । न चोत्तरार्धवैयर्थ्यम् । सर्वकर्मप्राप्त्यर्थत्वात् । न च केशपदं शिखापरम् । लक्षणायां मानाभावात् । मुक्तकेश इत्यत्रापि तथापत्तेश्च ॥ ॥ उत्तरीयमप्यधिकारिविशेषणम् । सोत्तरीयस्ततः कुर्यात्सर्वकर्माणि भावित इति ब्रह्मांडात् । यत्तु—कर्तव्यमुत्तरं वासः पंचस्वेतेषु कर्मसु । स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमने तथेति बौधायनोक्तौ पंचग्रहणार्थं क्यप्रसंगान्न सर्वत्र वस्त्रद्वयनियम इति । तन्न । सर्वत्वस्यानुपसंहार्यत्वात् । अतः सर्वत्र वस्त्रद्वयनियम इति माधवः ॥ ॥ आचमनमप्यधिकारिविशेषणम् । देवार्चनादिकार्याणि तथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीत सम्यगाचम्य प्रयतोऽपि सदा द्विज इति मार्कंडेयात् । यः क्रियाकुरुते मोहादनाचम्येह नास्तिकः । भवंति हि वृथा तस्य क्रियाः सर्वानसंशय इति वर्धमानपरिभाषायां वायुपुराणाच्च ॥ ॥ प्राणायामोपि—प्राणानायम्य कुर्वीत सर्वकर्माणि संयत इति वृद्धमनूक्तेः । प्रयोगपारिजाते संग्रहे—देवार्चने जपे होमे संध्ययोः श्राद्धकर्मणि । यागे दाने व्रते स्नाने प्र

परिभाषा.

॥ ३ ॥

णायामास्त्रयस्त्रयः । प्रणवोपि—त्रिमात्रस्तुप्रयोक्तव्यः कर्मारंभेषु सर्वत इति स्मृतेः । सर्वत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः । अनौकृत्यकृतं सर्वं न भवेत्सिद्धिकारकमिति शांतिहेमाद्रौ योगियाज्ञवल्क्योक्तेश्च ॥ ॥ विद्वत्तापि—न ह्यविद्वान्विहितोस्ति हि विदुष एव कर्मण्यधिकारात् ॥
 ॥ आर्षच्छंदोदैवतं च विनियोगस्तथैव च । ब्राह्मणेन प्रयत्नेन वेदितव्यं विपश्चिता । अविदित्वा तु यः कुर्याद्वाजनाध्यापनं जपम् । होममंतर्जलादीनि तस्य चाल्पफलं भवेदिति तत्रैव तदुक्तेश्च—मंत्रार्थज्ञो जपन् जप्यं कुर्वन्नध्ययनं द्विजः । स्वर्गलोकमवाप्नोति नरकं तु विपर्यये इति प्रयोगपारिजाते व्यासोक्तेः । अविदित्वा मुनिच्छंदोदैवतं योगमेव च । योऽध्यापयेद्यज्ञे द्वापि पापीयान् जायते हि सः । ब्राह्मणं विनियोगं च छंद आर्षं च दैवतम् । अज्ञात्वा पंचयोमंत्रेन सतत्फलमश्नुत इति चंद्रिकायां व्यासोक्तेश्च । अयमेव ऋष्यादिस्मरणक्रमः । यत्तु सर्वानुक्रमे ऋषिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्यामोन ह्येतज्ज्ञानमृते श्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति तदग्रे दिपरम् । अथ ऋग्वेदाग्नये शाकल इत्युपक्रमात् । कृष्णभट्टीये संग्रहे—न च स्मरेद्विषिच्छंदः श्राद्धे वैतानिके मखे । ब्रह्मयज्ञे च वैतर्हियज्ञतर्पणकर्मणि इति ॥ ॥ कटिसूत्रं गृहस्थेन धार्यम् । कौपीनं कटिसूत्रं च ब्रह्मचारी तु धारयेदिति यमोक्तस्य तस्य सर्वेषां चैतदविरोधीति गौतमीये गृहस्थादावतिदेशात् । गृहस्थस्य कौपीननिषेधानुपपत्तेश्चेति केचित् । तन्न । यत्किंचित्कुरुते धर्मवैदिकं वाथ तांत्रिकम् । कटिबंधेन संयुक्तं सर्वतन्निष्फलं भवेत् । रौप्यं कार्पासकं हर्मपट्टसूत्रकृतं तथा । वर्जयेत्कर्मकालेषु कांचीं विप्रो विशेषत इति संस्कारप्रयोगपारिजाते गृहस्थधर्मे ष्वाश्वलायनोक्तेः । कटिबंधः कटिसूत्रबंधः । प्रकरणाद्गृहस्थस्यैवायं निषेधः । कर्मकालग्रहादकर्मकाले न निषेधः । रौप्यादेरेव निषेधेत्यंतादृष्टार्थत्वापत्तेरौर्णादेरपि निषेधः । श्रुतौ न म्लेच्छितवैनापभाषितवै म्लेच्छो ह वा एष्यदपशब्द इति तत्कर्मकालपरम् । पर्वाणस्तर्वाणो नाम ऋषयो बभूवुस्ते पर्वाणस्तर्वाण इति प्रयोक्तव्ये यद्वा नस्तद्वा न इति प्रयुज्यते याज्ञेपुनः कर्मणि नापभाषत इति श्रुतेरिति केचित् । अन्ये तु ते सुराहेलयो हेलय इति वदन्तः पराबभूवुरित्यकर्मकाले पिदोषश्रुतेरकर्मकालेप्यपभाषणे दोष इत्याहुः । पृथ्वीचंद्रोदये नारदः—आसने शयने

आचाररत्नं

॥ ४ ॥

दानेपादुकादंतधावने । पलाशाश्वत्थकौवज्यौसर्वकुत्सितकर्मसु ॥ ॥ विष्णुः—संकल्प्यचयथाकुर्यात्स्नानदानव्रतादिकम् । अन्यथापुण्य कर्माणिनिष्फलानिभवन्तिवै । यथा यथावदित्यर्थः । पुण्येत्युक्तेः शौचभोजनादौदृष्टार्थं नसंकल्पः । कालहेमाद्रावादित्यपुराणेकलिवज्यं प्रकरणे—प्रतिमाभ्यर्चनार्थायसंकल्पश्चसधर्मकः । वर्ज्यइत्यर्थः । हारीतः—स्मरेत्सर्वत्रकर्मादौचांद्रं संवत्सरंसदा । गर्गः—तिथिनक्षत्र वारादिसाधनंपुण्यपापयोः । प्रयोगदीपिकायाम्—मासपक्षतिथीनांचनिमित्तानांचसर्वशः । उल्लेखनमकुर्वाणोनतस्यफलमाप्नुयात् । निमित्तपदं मासादिपदविशेषणमिति मैथिलाः । तन्न । संक्रमादिनिमित्तानुल्लेखनापत्तेः । गोपालसिद्धांतस्तु—निमित्तपदं मासादिविशेषणमनिमित्तमासाद्यनुल्लेखार्थं । चकाराद्ग्रहणादिग्रहः । यद्वा चः उक्तसमुच्चये । निमित्तपदेन निमित्तत्वावच्छिन्नग्रहइत्याहुः । तदपि न । चद्वयेन विशेषणत्वाप्रतीतेः । सर्वशइत्यनेनैव निमित्तत्वावच्छिन्नग्रहाच्च । एवं च पृथग्भासादिग्रहोऽनिमित्ताद्यर्थो वामासादिशब्दोल्लेखपरो वा । व्यतीपाताद्यनेकनिमित्तपातेकस्यचिदनुल्लेखेतन्निमित्तं स्नानादिपुनः कार्यमिति हेमाद्रिः । उक्तं च—उद्देशेन हि तादर्थ्यं विविच्य इति तिथेरौदयिक्या उल्लेखः । यांतिथिं समनुप्राप्य उदयं याति भास्करः । सा तिथिः सकला ज्ञेया दानाध्ययनकर्मस्वितिवचनात् । व्रतोपवासस्नानादौ घटिकैकापिया भवेत् । उदये सा तिथिर्ग्राह्या विपरीता तु पैतृक इत्यपरा कौभविष्याच्चेतिकेचित् । अन्येतु—कर्मणो यस्य कालस्तत्कालव्यापिनी तिथिः । तया कर्माणि कुर्वीत हासवृद्धीनकारणमिति वाक्यान्नित्यस्नानकाले वर्तमान तिथे रल्लेखः । पूर्ववाक्यंतु द्वितीयादियुक्तप्रतिपद्धतादौ द्वितीयादावपि प्रतिपदाद्युल्लेखपरं वा दिनद्वये कर्मकालव्याप्त्यभावे उदयस्थितिः संपूर्णता परं वेत्याहुः ॥ ॥ नित्यकर्मणामुपात्तदुरितक्षयार्थत्वमिति केचित् । भट्टसोमेश्वरस्तु सर्वोपात्तक्षयेऽन्यानर्थक्यात्कस्यचित्क्षये विनिगमकाभावात्तेषां प्रत्यवायपरिहारार्थत्वमाह । प्रयोगपारिजातस्तु—ब्रह्मण्याधाय कर्माणि निःसंगः कामवर्जितः । प्रसन्नेनैव मनसा कुर्वाणो याति तत्पदमिति चंद्रिकायां कौर्मद्रहर्षणबुद्ध्या नित्यकर्माणि कार्याणीत्याह । ब्रह्मण्याधानं ब्रह्मर्षिण

परिभाषा-

॥ ४ ॥

मितिचंद्रिका । कामवर्जितइत्युक्तेःकाम्यपरतास्यात्तदपितत्रैवोक्तम्—नाहंकर्तासर्वमेतद्ब्रह्मैवकुरुतेसदा । एतद्ब्रह्मार्पणंप्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । प्रचेताः—ताबूलाभ्यंजनंचैवकांस्थपात्रेचभोजनम् । यतिश्चब्रह्मचारीचविधवाचविवर्जयेत् ॥ ॥ पंचायतनसारेषट्त्रिंशन्मते—स्नानतर्पणदानेषुताम्रेगव्यनदुष्यति । होमेकार्येतथादोहेपाकेचपरिवेषणे । अपराकैमरीचिः—निंबस्यभक्षणंतैलंतिलैस्तर्पणमंजनम् । सप्तम्यांनैवकुर्वीतताम्रपात्रेचभोजनम् । भारते—बलिर्भिक्षातथार्धचपितृणांचतिलोदकम् । ताम्रपात्रेणदातव्यमन्यथात्यफलंभवेत् । श्राद्धहेमाद्रौपैठीनसिः—लौहानांसीसकायसरीतिशेषाणिपात्राणिचेत्ययज्ञियानि । ब्राह्मे—कृत्वामूत्रपुरीषेचरध्यामाक्रम्यवापुनः । पादप्रक्षालनंकुर्यात्स्वाध्यायेभोजनेतथा ॥ ॥ शाठ्यायनिः—दानमाचमनंहोमंभोजनंदेवतार्चनम् । प्रौढपादोनकुर्वीतस्वाध्यायंपितृतर्पणम् । इदंसर्वकर्मोपलक्षणम् । प्रौढपादलक्षणंतैवोक्तम्—आसनारूढपादोवाजान्वोर्वाजंघयोस्तथा । कृतावसक्थिकोयश्चप्रौढपादःसउच्यते । पादोपरिपाददाताप्रौढपादइतिहरदत्तः । तन्न । नाक्रम्यपादंपादेनचव्यवहितौकरौ । जपेन्नप्रौढपादस्तुनप्रकाशकरः सदेतिस्मृतिरन्नावल्यांपुनःप्रौढपादोक्तेः ॥ ॥ मदनरत्नेवर्धमानपरिभाषायांचवायवीये—दानंप्रतिग्रहोहोमोभोजनंबलिरेवच । सांगुष्ठेनसदाकार्यमसुरेभ्योऽन्यथाभवेत् । अंगुलिसंगतांगुष्ठेनेतिहेमाद्रिः । बौधायनः—भोजनंहवनंदानमुपहारःप्रतिग्रहः । बहिर्जानुनकार्याणितद्वदाचमनंस्मृतम् । ज्योतिर्निबन्धे—क्षुतस्खलनजंभासुनृणामायुःप्रहीयते । तदेतरेणकर्तव्योजीवपूर्वांगुलिध्वनिः । मदनरत्नेविष्णुपुराणे—जीवेतिक्षुवतोब्रूयांजीवेशुक्रस्रवेपिच ॥ ॥ अपराकैशापातपः—अजाविरेणुसंस्पर्शादायुर्लक्ष्मीश्चहीयते । श्वकाकोष्ठूखरोलूकसूकरग्रामपक्षिणाम् । कृष्णभट्टीये—शूर्पवातोन्खाग्रांबुस्नानवस्त्रघटोदकम् । मार्जनीरेणुकेशांबुहंतिपुण्यंपुराकृतम् । दिवाकृत

१ जीवेत्युक्तःसहेतिच इति पाठः ।

आचाररत्नं

॥ ५ ॥

परिभाषा.

मितिकचित्पाठः । घटोदकं घटस्फोटप्रेतकुंभोदकम् । स्मृतिसारे—अजारजः खररजस्तथासंमार्जनीरजः । दीपमंचकयोश्छायाहंतिपुण्यं दिवाकृतम् ॥ ॥ हारीतः—समित्पुण्यकुशादीनिश्रोत्रियः स्वयमाहरेत् । शूद्रानीतैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्त्रजत्यधः । अत्रशूद्रानीतैः क्रयक्रीतै रितिसामानाधिकरण्येन संबंधः । अन्यथावेतनदानेन क्रयत्वाविशेषादाराभादेः स्वयमपि पुष्पाद्याहरणे दोषापत्तेः । कुशेष्वप्येवम् । अतो द्विजेभ्यः कुशक्रयेन दोषः । स्वयमिति शक्तपरम् । तेनैव नियमसिद्धौ शूद्राहतनिषेधानुपपत्तेः । तेन स्वाशक्तौ शिष्यपुत्राद्याहरणेऽप्यदोषः । आद्रहेमाद्रौ—जपेहोमे तथादाने स्वाध्यायेऽपि तृकर्मणि । तत्सर्वेन श्यतिक्षिप्रमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—अधौ तेन तु वस्त्रेण नित्यां नैमित्तिकी क्रियाम् । कुर्वन्फलं चाप्नोति दत्तं भवति निष्फलम् । चंद्रिकायां यमः—अभ्युक्षेत्तु प्रयत्नेन प्रातराभ्युषितो गृहम् । मध्याह्ने चैव सायं च न चानभ्युक्षिते यजेत् । तत्रैव प्रचेताः—वैश्वानरेण यत्किंचित्कुरुते प्रोक्षणं द्विजः । गंगातोयसमं सर्वं प्रवदंति मनीषिणः । भारते—सर्वाण्येषां गांगेयैस्तोयैः कार्याणि देहिनाम् । गां त्यक्त्वा मानवा विप्रदिवितिष्ठंति ते जनाः । मार्कंडेये—दीपभांडमयी छायाविभीतकुरंटा ज्वा । वर्जनीया सदा पुत्रयदि जीवितुमिच्छसि । अधो वस्त्रेण यो वायुं कुरुते शिरसि द्विज । स्थालेन चर्मशूर्पाभ्यां सुकृतं तत्स्य नश्यति । भारते—रक्तं माल्यं न धार्यस्याच्छुक्लं धार्यं तु पंडितैः । वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो । रक्तं शिरसि धार्यं तु तथा वानेयमित्यपि । कांचनीयापि यामालानसादुष्यति किंचित् ॥ ॥ अग्निपुराणे—प्रचारे मैथुने चैव प्रस्रावे दंतधावने । स्नाने भोजनकाले च षट्सु मौनं समाचरेत् । प्रचारः पुरीषोत्सर्गः । प्रस्रावो मूत्रोत्सर्गः । अत्र विशेषो वक्ष्यते । नागदेवाह्निके गिराः—संध्ययोरुभयोर्जप्ये भोजने दंतधावने । पितृकार्ये च दैवे च स्नाने मूत्रपुरीषयोः । गुरुणां संनिधौ दाने यागे चैव विशेषतः । एषु मौनं समातिष्ठन् स्वर्गमाप्नोति मानवः । चंद्रोदये योगीश्वरः—यदि वाग्यमलोपः स्याज्जपादिषुकथं

१ वैश्वानरोऽजीजनदित्यक् ।

॥ ५ ॥

चन । व्याहरेद्वैष्णवंमंत्रंस्मरेद्वाविष्णुमव्ययम् । छंदोगपरिशिष्टे—यत्रदिङ्मिथो न स्याज्जपहोमादिकर्मसु । तिस्रस्तत्रदिशः प्रोक्ता ऐंद्री सौम्यपराजिता । तत्रैव—यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुरंगनकथ्यते । दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणां पारगः करः । मनुः—कुत्सिते वामहस्तः स्यादक्षिणः स्यादकुत्सिते । छंदोगपरिशिष्टे—आसीन ऊर्ध्वः प्रहोवानियमो यत्र नेदृशः । तदा सीनेन कर्तव्यं न प्रहेणन तिष्ठता । आद्धदीपकालिकायां विष्णुः—दक्षिणाभिमुखः कर्मचरेत्यत्र्यं यथाविधि । उत्तराभिमुखो दैवमिति दिङ्नियमः स्मृतः । पित्र्ये दक्षिणा मुखत्वं बह्वृचेतरपरम् । तेषां पिंडपितृयज्ञप्रकरणे सर्वकर्माणि तां दिशमिति सूत्रे पित्र्ये आग्नेयी मुखत्वोक्तेः । कात्यायनः—मुख्यकाले यदा वश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते । गौणकालेऽपि कर्तव्यं गौणोप्यत्रेदृशो भवेत् । त्रिकांडमंडनः—स्वकालादुत्तरः कालो गौणः सर्वस्य कर्मणः । उत्तरग्रहान्न पूर्वकालस्य गौणत्वम् । तेन समस्य पक्षहोमादावल्पद्वादश्यां च माध्याह्निकस्य चापकर्षे न प्रायश्चित्तम् । उत्तरकालावधिरुक्तो बृहन्नारदीये—दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृता निवै । यामिन्याः प्रथमं यामं यावत्कर्माणि कारयेत् । चंद्रोदये संग्रहे—रात्रौ प्रहरपर्यंतं दिवा कर्माणि कारयेत् । ब्रह्मयज्ञं च सौरं च वर्जयित्वा विशेषतः । रात्रौ ब्रह्मयज्ञनिषेधस्तैत्तिरीयेतरपरः । तस्य द्वावनध्यायौ यदा त्माऽशुचिर्यद्देश इति तत्सूत्रात् । तैत्तिरीयश्रुतौ रात्रावपि ब्रह्मयज्ञोक्तेः च । नित्यश्राद्धमपि रात्रौ वैतिवक्ष्यते । त्रिकांडमंडनः—यद्वागामिक्रिया मुख्यकालस्याप्यंतरालवत् । गौणकालत्वमिच्छंतिकेचित्प्राक्तन कर्मणि । इदं श्रौतपरम् । स्मृत्यर्थसारे—सर्वत्र गौणकालेषु कर्मचोदितमाचरेत् । प्रायश्चित्तं व्याहृतिभिर्हुत्वा कर्म समाचरेत् ।—प्रायश्चित्तमकृत्वा वा गौणकाले समाचरेत् । अनयोः पक्षयोः शक्ताशक्तविषयत्वेन व्यवस्थेति पारिजातः । रत्नावल्याम्—मुख्यकालं समाश्रित्य गौणमप्यस्तु साधनम् । न मुख्यद्रव्यलोभेन गौणकालप्रतीक्षणम् । कालहेमाद्रौ स्कांदे—यदा भवति चाल्पा तु द्वादशी ह्यरुणोदये । उपः काले द्वयंकुर्यात्प्रातर्माध्याह्निकं तदा । सर्वधर्मादिकं कृत्वा द्वादशीं साधयेन्नरः । यत्त्वत एवाब्दिकादिश्राद्धापकर्षोपीतिकेचित् । तन्न । तस्यापराद्धका

आचाररत्नं

॥ ६ ॥

लनियमात् । धर्मपदस्यप्रातर्माध्याह्निकपदाभ्यामुपसंहाराच्च ॥ ॥ शांतिहेमाद्रौ—तस्मात्सर्वप्रयत्नेनस्वसूत्रंनविलंघयेत् । वसिष्ठः—
 पारंपर्यागतोयेषांवेदःसपरिवृंहणः । तच्छाखंकर्मकुर्वीततच्छाखाध्ययनंतथा । वर्धमानपरिभाषायां—स्वशाखायःसमुत्सृज्यपरशाखा
 श्रयंद्विजः । कर्तुमिच्छतिदुर्मेधामोघंततस्ययत्कृतम् । शतातपः—सर्वश्रुत्युपसंहारादुक्तःश्रौतोयथाविधिः । सर्वस्मृत्युपसंहारात्स्मार्तोप्युक्त
 स्तथाविधिः । अस्यापवादश्छंदोगपरिशिष्टे—बह्वत्पंवास्वगृह्योक्तंयस्यकर्मप्रचोदितम् । तस्यतावतिशास्त्रार्थेकृतेसर्वःकृतोभवेत् । अत्र
 कर्मोपासनाद्येवनतुश्राद्धादीतिस्मृतिरत्नावली—यत्तुस्वगृह्येनोक्तंयच्चसाकांक्षमुक्तंतत्परकीयमपिग्राह्यम् । तथाचकर्मप्रदीपे—यन्नाम्ना
 तंस्वशाखायांपारक्यमविरोधिच । विद्वद्विस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवत् । अपराक्येवम् । यत्त्वाशार्क—अक्रियात्रिविधाप्रोक्ताविद्वद्भिः
 कर्मकारिणाम् । अक्रियाचपरोक्ताचतृतीयाचायथाक्रिया । परोक्तापरशाखोक्ता । तत्स्वगृह्यविरुद्धपरशाखोक्तनिषेधकम् । शक्तस्यसर्वस्मृत्युप
 संहारः । अशक्तस्यस्वगृह्योक्तमितिनिष्कर्षः । आपस्तंबादीनांस्वसूत्रेऽनुक्तौविशेषोयज्ञकांडे—आपस्तंबादिभिरपिस्वसूत्राभावतस्तथा ।
 बौधायनोक्तंकर्तव्यमन्यथापतितोभवेत् । अग्निहोत्रादिकंचयच्छाखोक्तमाध्वर्यवंतदीयमेवांगीकार्यम् । आधानंयेनसूत्रेणतेनैवेज्यादिकाःक्रिया
 इति यज्ञपाश्वोक्तेः । छंदोगपरिशिष्टे—प्रवृत्तमन्यथाकुर्याद्यदिमोहात्कथंचन । यतस्तदन्यथाभूतंततएवसमापयेत् । समाप्तेयदिजा
 नीयान्मयैतदन्यथाकृतम् । तावदेवपुनःकुर्यान्नवृत्तिःसर्वकर्मणः । प्रधानस्याक्रियायांतुसांगंतत्क्रियतेपुनः । तदंगस्याक्रियायांतुनावृत्तिर्नच
 तत्क्रिया । अन्यथावैपरीत्येनेत्यर्थइतिहेमाद्रिः । तन्न । तदंगस्येत्यग्रिमग्रंथविरोधात् । गुणक्रमानुरोधेनप्रधानावृत्तेरन्याय्यत्वाच्च । अतस्त्या
 गस्तदर्थः । यतइति प्रयोगमध्यंगत्यागेप्रधानत्यागेवाज्ञातेतदारभ्यांगावृत्तिःप्रधानादिचकार्यमित्यर्थः । तावदेवेत्यंगपरम् । पुनस्त्वर्थे ।
 तदंगस्येत्यंगांगपरम् । आवृत्तिःसांगप्रधानस्यतत्क्रियांगांगानुष्ठानं । तेनसांगप्रधानांगस्यांगांगस्यचोपवीतित्वादेरकरणे नसांगप्रधानप्रवृत्तिर्नापि

परिभाषा

॥ ६ ॥

तन्मात्रकरणं किंतुविष्णुस्मरणादिकंप्रायश्चित्तमिति वर्धमानः । कल्पतरुरपि प्रधानांगस्यैवाकरणे प्रायश्चित्तं न त्वंगागाकरण इत्याह । अंगि
 राः—मार्जनं तर्पणं श्राद्धं न कुर्याद् द्वारिधारया । हारीतः—मार्जना च न बलिकर्म भोजनानि देवतीर्थे न कुर्यादिति । अपराकैपैठीनसिः—आ
 चमनं होम तर्पणानि प्राजापत्ये न कुर्यादिति । आपस्तम्बः—देवागारे तथा श्राद्धे गवांगोष्ठे तथा ध्वरे । संध्योश्च द्वयोः साधुसंगमे गुरुसंनिधौ । अग्न्य
 गारविवाहेषु स्वाध्याये भोजने तथा । उद्धरेद्दक्षिणबाहुं ब्राह्मणानां क्रियापथे । उद्धरेत् सव्यं से उत्तरीयं कृत्वा दक्षिणबाहुमुत्तरीयाद्बहिः कुर्यादित्यर्थः
 इति व्रतहेमाद्रिः । बौधायनः—नाभेरधश्च संस्पर्शकर्म युक्तो विवर्जयेदिति । वृद्धपराशरः—प्रच्छन्नानि च दानानि ज्ञानं च निरहंकृतम् ।
 जप्यानि च सुगुप्तानि तेषां फलमनंतकम् । योगियाज्ञवल्क्यः—स्त्रीशूद्रपतितांश्चैव रासभं च रजस्वलाम् । जपकालेन भाषेत व्रतहोमादिकेषु च ।
 अस्यापवादमाह स एव—एतेष्वेवावसक्ते तु यथागच्छेद्विजोत्तमः । अभिवाद्य ततो विप्रयोगक्षेमं च कीर्तयेत् । कालहेमाद्रौ स्कांदे—अभ्यंगे
 जलधिस्नाने दंतधावनमैथुने । जाते च निधने चैव तत्कालव्यापिनीतिथिः । भारते—प्रसाधनं च केशानां दंतधावनमंजनम् । पूर्वाह्णैव कर्तव्यं
 देवतानां च पूजनम् । तत्रैव—नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि भुक्त्वा चैव प्रसाधनम् । पित्र्यं तर्पणं श्राद्धादि । संध्योपासनं हानौ तु दिवा स्नानं विलुप्य च ।
 होमं च नैत्यकं शुद्धे त्सावित्र्यष्टसहस्रकृत् । द्वादशशतं दक्षिणेति चेदष्टाधिकं सहस्रम् । यत्तु जमदग्निः—एकाहं समतिक्रम्य प्रमादादकृतं यदि ।
 अहोरात्रोषितः स्नात्वा गायत्र्याश्चायुतं जपेत् । द्विरात्रे द्विगुणं प्रोक्तं त्रिरात्रे त्रिगुणं तथा । त्रिरात्रात्परतश्चैव शूद्र एव न संशयः । इति तदेकदिनसाध्या
 ह्निकलोपेक्षेयम् । तथा—नित्ययज्ञात्यये चैव वैश्वदेवद्वयस्य च । भोजने पतितान्नस्य च सर्वैश्चानरो भवेत् । उज्ज्वलायाम्—दिवोदितानां नि
 त्यानां कर्मणां समतिक्रमे । स्नातकव्रतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनम् । (गृहिणां कर्तव्यानि) मार्कंडेयः—उदुंबरे वसेन्नित्यं भवानी सर्व

१ उदुंबरोत्रभाषायां उंबरा इति प्रसिद्धः ।

आचाररत्नं

॥ ७ ॥

देवता । ततःसाप्रत्यहंपूज्यागंधपुष्पाक्षतादिभिः । अशून्यादेहलीकार्याप्रातःकालेविशेषतः । यस्यशून्याभवेत्सातुशून्यंतस्यकुलंभवेत् । पादस्यस्पर्शनंतत्रह्यसंपूर्ज्यचलंघनम् । कुर्वन्नरकमाप्नोतितस्मात्तत्परिवर्जयेत् । प्रातःकालेस्त्रियाकार्यगोमयेनानुलेपनम् । निशायाःप्रथमेयामेधान्यसंस्करणादिकम् । कुरुतेयातुमोहेनवन्ध्याजन्मनिजन्मनि । अकृतस्वस्तिकांयातुक्रमेलिप्तांचमेदिनीम् । तस्यास्त्रीणिविनिश्यंतिवित्तमायुर्यशस्तथा । मार्जनींचुलिकांष्ठीवंदषदंचोपलंतथा । नाक्रमेदंघ्रिणाजातुपुत्रदारधनक्षयात् । उलूखलंचमुसलंतथाचैवघरदृक्कम् । पादक्रमणात्पापीयान्नामुयादुत्तमांगतिम् ॥ ॥ **मदनरत्नेवसिष्ठः**—नाग्निब्राह्मणांतरेव्यवेयान्नाभ्योर्नब्राह्मणयोर्नगुरुशिष्ययोः अनुज्ञयाव्यवेयादिति । **अंगिराः**—दंपत्योर्विप्रयोरभ्योर्विप्राभ्योर्गोद्विजातिषु । अंतरंयदिगच्छेत्तुविप्रश्चांद्रायणंचरेत् । एतत्कामतोऽत्यंताभ्यासे । सकृत्त्वेत्वेकदिनाभोजनमितिशूलपाणिः । **आपस्तंबः**—अभ्यगारेगवांगोष्ठेब्राह्मणानांचसंनिधौ । आहारेजपकालेचपादुकेपरिवर्जयेत् । आरुह्यपादुकेयस्तुगृहात्परगृहं व्रजेत् । छेत्तव्यौचरणौतस्यनान्योदंडोविधीयते । **प्रयोगपारिजातेभृगुः**—नैकवासानचद्वीपेनांतरालेकदाचन । श्रुतिस्मृत्युदितंकर्मनकुर्यादशुचिःकचित् । **द्वीपेविशेषस्तेनैवोक्तः**—वृषभैकशतंयत्रगवांतिष्ठत्यसंयतम् । नतद्धर्महतंद्वीपमितिब्रह्मविदोविदुः । **चंद्रिकायांदेवलः**—येषुदेशेषुयत्तोयंयाचयत्रैवमृत्तिका । येषुदेशेषुयच्छौचंधर्माचारश्चयादृशः । तत्रतन्नावमन्येतधर्मस्तत्रैवतादृशः ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजरामकृष्णभट्टसुतदिनकरभट्टात्मजलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेपरिभाषा ॥

अथाह्निके । [ब्राह्ममुहूर्तलक्षणं] चंद्रोदयेब्राह्मे—ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायचिंतयेदात्मनोहितम् । तल्लक्षणंतत्रैवस्कांदे—रजनीप्रांत्ययामार्धब्राह्मःसमयउच्यते । **विष्णुपुराणे**—रात्रेःपश्चिमयामस्यमुहूर्तोयस्तृतीयकः । सब्राह्मइतिविज्ञेयोविहितःसप्रबोधने ।

१ छीवं छीवनंथूलकृतं । २ व्यपेयादितिपाठः ।

परिभाषा.

॥ ७ ॥

चंद्रिकायाम्—रात्रेस्तुपश्चिमोयामोमुहूर्तोब्राह्मण उच्यते । **स्मृतिरत्नावल्याम्**—ब्राह्मेमुहूर्तेयानिद्रासापुण्यक्षयकारिणी । तांकरोति तु योमोहात्पादकृच्छ्रेण शुद्ध्यति । एतन्निषिद्धकर्मश्रान्तनिद्रापरम् । अन्यथातूक्तं बहुचकारिकायाम्—अविध्युक्तक्रियाश्रान्तमतिनिद्रावशंगतम् । अर्कोऽभ्युदेति चेदहःशेषं स्थित्वा सवाग्यतः । उदितेयस्य ते विश्वेत्यृग्भिश्च तस्मिन् रविम् । उपतिष्ठेत् विहितकर्मश्रान्तस्य नेष्यते । ब्राह्मेमुहूर्तोत्थानमावश्यकत्वार्थम् । **अंगिराः**—उत्थाय पश्चिमेयामेरात्रिवासः परित्यजेत् । प्रक्षाल्य हस्तपादास्यान्युपस्पृश्य हरिं स्मरेत् । **वामनपुराणे**—ब्राह्मेमुहूर्ते बुद्ध्येतस्मरेद्देववरानृषीन् । स्मृतिरशुचित्वेऽपि । यदास्यादशुचिस्तत्र स्मरेन्मंत्रं न तूच्चरेदिति **नारसिंहात्** । नाशुचिर्देवर्षिपितृणां नामानि कीर्तयेदिति विष्णुभिन्नपरम् ॥ ॥ **ब्राह्मे**—उत्थाय मातापितरौ पूर्वमेवाभिवादयेत् । आचार्यमथ विप्रांश्च भूमावेकेन पाणिना । इदं मूर्खकर्मके । अजाकर्णेन विदुषो मूर्खाणामेकपाणिनेति विष्णुक्तेः । श्रोत्रसमौ करौ कृत्वा पुनः संयुक्तेन करद्वयेनेति **मदनपारिजातः** । अजावत्कर्णवानम्येति वा । **यत्तु**—जन्मप्रभृतियत्किंचिद्रतंधर्मसमाचरेत् । सर्वतन्निष्फलं तस्य एकहस्ताभिवादानादिति **मदनपारिजाते** वचनं तद्भूम्यसंस्पृष्टपाणिपरम् ॥ ॥ अत्र प्रसङ्गात् **अभिवाद्यनिर्णयः** । **जमदग्निः**—देवताप्रतिमां दृष्ट्वा यत्तिं दृष्ट्वा त्रिदंडिनम् । नमस्कारं न कुर्याच्चेदुपवासेन शुद्ध्यति । यत्तिग्रहणं मान्यमात्रपरमिति **स्मृतिरत्नावल्याम्** । यवीयसो मातुलादीन्नाभिवादयेदित्याह **गौतमः** । ऋत्विक्श्च शुरपितृव्यमातुलानां प्रत्युत्थानमनभिवाद्याहिते इति । **बृहस्पतिः**—जपयज्ञगणस्थं च समित्पुष्पकुशानलान् । उदपात्रार्धमैक्षान्नं वहंतं नाभिवादयेत् । **नारदीये**—तथा स्नानं प्रकुर्वंतं जलमध्यगतं तथा । विवादशीलमशुचिं शयानं नाभिवादयेत् । **शातातपः**—पाखंडं पतितं ब्राह्मणं महापातकिनं शठम् । सोपानत्कं कृतघ्नं च नाभिवादेत् कदाचन । धावंतं च प्रमत्तं च मूत्रोच्चारकृतं तथा । उच्चारः

१ नाभिवादेदिति छंदो नरोधात् । नाभिवादयेदित्यर्थः ।

आचाररत्नं

॥ ८ ॥

परिभाषा.

पुरीषोत्सर्गः । भुञ्जानमाचमानार्हं(?) नास्तिकं नाभिवादयेत् । वमंतं जृम्भमाणं च कुर्वतं दंतधावनम् । अभ्यक्तशिरसं चैव स्नातं नैवाभिवादयेत् । स्नुक्पाणिकमना ज्ञातमशक्तं रिपुमातुरम् । योगिनं च तपःसक्तं कनिष्ठं नाभिवादयेत् । स्मृत्यर्थसारे—अभिवाद्य द्विजश्चैतानहोरात्रेण शुद्ध्यति । सर्वे वापि न मस्कार्याः सर्वा वस्थासु सर्वदा । विष्णुधर्मे—समित्पुष्पकुशादीनि वहंतं नाभिवादयेत् । तद्धारी चैव नान्यान्हि निर्माल्यंतद्भवेत्तयोः । मदनरत्ने—सभायां यज्ञशालायां देवतायतनेषु च । प्रत्येकं तु न मस्कारो हंतिपुण्यं पुराकृतम् । मिताक्षरायाम्—दंतधावनगीतादिब्रह्मचारी विवर्जयेदिति । योगीश्वरः—वाक्पाणिपादचापल्यं वर्जयेच्चातिभोजनम् । मनुः—नेक्षेतोद्यंतमादित्यं नास्तं यंतं कदाचन । नोपसृष्टं न वारि श्यं न मध्यं न भसोगतम् । अत्र न जप्युदासार्थो न निषेधार्थः । व्रतशब्दैकवाक्यत्वात् । स एव—नाश्रीयाद्भार्यया सार्धं नैनामीक्षेत चाश्रमीम् । क्षुवतीं जृम्भमाणान् वा न चासीनां यथा सुखम् । नांजयंतीं स्वकेनेत्रेण चाभ्यक्तामनावृताम् । न पश्येच्च प्रसूयंतीं तेजस्कामो द्विजोत्तमः । योगी—ष्ठी वनासृक्शक्रन्मूत्ररेतांस्यप्सु न निक्षिपेत् । पादौ प्रतापयेन्नाग्नौ न चैनमभिलंघयेत् । जलं पिबेन्नांजलिनानशयानं प्रबोधयेत् । शयानं श्रेष्ठम् । श्रेयांसं न प्रबोधयेदित्युक्तेः । नाक्षैः क्रीडेन्न धर्मैर्व्याधितैर्वानसं विशेत् । विरुद्धं वर्जयेत्कर्मप्रेतधूमनदीतरम् । केशभस्म तु पाङ्गारकपालेषु च संस्थितिम् । नाचक्षीत धयंतीं गां न द्वारेण विशेत्कचित् । गौतमः—न वाय्वग्निविप्रादित्यापो देवान्गाश्च प्रतिपादौ प्रसारयेदिति । तत्र कचिदृष्टदोषः कचिददृष्टो बोध्यः । देवर्त्विक्स्नातकाचार्यराज्ञां छायां परस्त्रियः । नाक्रमेद्रक्तविण्मूत्रष्ठीवनोद्वर्तनानि च । गुरोर्बभ्रुणो दीक्षितस्य चेति मनौ । स्नानोदकं श्लेष्म वा तानि च नाक्रमेत् । दूरादुच्छिष्टविण्मूत्रपादां भांसिसमुत्सृजेत् । श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यङ् नित्यमाचारमाचरेत् । विप्राहिं क्षत्रियात्मानो नावज्ञेयाः कथंचन । आमृत्योः श्रियमाकांक्षन्न कंचित्कर्मणि स्पृशेत् । गोब्राह्मणानलान्नानि नोच्छिष्टेन पदास्पृशेत् । न निर्दिता तानेकुर्यात्पुत्रं शिष्यं च ताडयेत् ।

१ नोपरक्तं इति पाठः । २ न पश्येत् प्रसूयंतीं च ।

॥ ८ ॥

कर्मणामनसावाचायत्ताद्धर्मसमाचरेत् । अस्वर्ग्यलोकविद्विष्टधर्ममप्याचरेन्नतु । मातृपित्रतिथिभ्रातृजामिसंबन्धिमातुलैः । वृद्धबालातुराचार्यवैद्यसंश्रितबांधवैः । ऋत्विक्पुरोहितापत्यभार्यादाससुतादिभिः । विवादवर्जयित्वातुसर्वाल्लोकान्जयेद्गृही । पराशय्यापरोद्यानगृहयानानिवर्जयेत् । पराण्यदत्तानीति—दाक्षायणीब्रह्मसूत्रीवेणुमान्सकमंडलुः । कुर्यात्प्रदक्षिणंदेवमूद्रोविप्रवनस्पतीन् । दाक्षायणंहेम तन्मयेकुंडले । वैणवीं धारयेद्यष्टिसोदकंचकमंडलुम् । यज्ञोपवीतेदंडंचशुभे रौक्मेचकुंडलेइतिमनुः । योगीश्वरः—भूशुद्धिर्माजनाद्वाहात्कालाद्रोकमणात्तथा । सेकादुल्लेखनाल्लेपाद्गृहंमार्जनलेपनात् । गृहस्यपृथग्रहोमार्जनलेपयोःप्रत्यहप्राप्त्यर्थइतिविज्ञानेश्वरः । बह्वचगृह्ये—पापकंगंधमाघ्रायाक्षिस्पंदनेकर्णध्वननेसुचक्षाअहमक्षीभ्यांभूयासंसुवर्चामुखेनसुश्रुत्कर्णाभ्यामयिदक्षक्रतूइतिजपेदगमनीयांगत्वाऽयाज्यंयाजयित्वाऽभोज्यंभुक्त्वाऽप्रतिग्राह्यंप्रतिगृह्यंचैत्यंयूपंवोपहत्य—पुनर्मामैत्विद्रियंपुनरायुःपुनर्भगः । पुनर्द्रविणमैतुमांपुनर्ब्राह्मणमैतुमांस्वाहा । इमेधिष्ण्यासोअग्नयोयथास्थानमिहकल्पताम् । वैश्वानरोवावृधानोतर्त्यच्छतुर्मेमनोद्वयंतरमृतस्यकेतुःस्वाहेतिजपेत् ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसूनुदिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतेआचाररत्नेप्रातःकृत्यपरिभाषाशेषः ॥ ॥

अथप्रातःस्मरणादि । विष्णुपुराणे—प्रातःस्मरामिभवभीतिमहार्तिशाल्यैन्नारायणंरुडवाहनमंबजनाभम् । ग्राहाभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुंचक्रायुधंतरुणवारिजपत्रनेत्रम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमनसावचसाचमूर्ध्नापादारविंदयुगुलंपरमस्यपुंसः । नारायणस्यनरकार्णवतारणस्यपारायणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभयंकरंतंप्राक्सर्वजन्मकृतपापभयापहत्यै । योग्राहवक्रपतितांघ्रिगजेन्द्रघोरशोकप्रणाशमकरोद्धृतशंखचक्रः ॥ ३ ॥ **पंचायतनसारे—**प्रातःस्मरामिगणनाथमनाथबंधुंसिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मम् । उदंडविघ्नपरिखंड

१ भजनाभमितिपाठः । २ सिंदूरपूर्णपरीतिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ ९ ॥

नचंडदंडमाखंडलादिसुरनायकवृंदवंद्यम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिचतुराननवंद्यमानमिच्छानुकूलमखिलंचवरंदधानम् । तंतुंदिलंद्विरसनाधिपय
ज्ञसूत्रंपुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलंगणविभुंवरकुंजरास्यम् । अज्ञानकाननविनाशनहव्य
वाहुमुत्साहवर्धनमहंसुतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यंसदासाम्राज्यदायकम् । प्रातरुत्थायसततंयः पठेत्प्रयतः पुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः
स्मरामिखलुतत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हिमंडलमृचोयतनुर्यजूंषि । सामानियस्यकिरणाः प्रभवादिहेतुंब्रह्माहारात्मकमलक्ष्यमर्चित्यरूपम् ॥ १ ॥ प्रात
र्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैन्द्रपूर्वकसुरैः स्तुतमर्चितंच । वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतंत्रैलोक्यपालनपरंत्रिगुणात्मकंच ॥ २ ॥ प्रातर्भजा
मिसवितारमनंतशक्तिपापौघशत्रुभयरोगहरंपरंच । तंसर्वलोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठबंधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं
भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तुयः । सर्वव्याधिविनिर्मुक्तः परमंसुखमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिशरदिंदुकरोज्ज्वलाभांसद्रत्नवन्मकरकुंडलहारभूषाम् ।
दिव्यायुधोर्जितसुनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतींपरेशाम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमहिषासुरचंडमुंडशुभासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ।
ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललीलांचंडींसमस्तसुरमूर्तिमनेकरूपाम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामंभिलाषदात्रीं धात्रींसमस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ।
संसारबंधनविमोचनहेतुभूतांमायांपरामधिगतांपरमस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंदेव्याश्चंडिकायाः पठेत्तुयः । सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णु
लोकेमहीयते ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिभवभीतिहरंसुरेशंगंगाधरंवृषभवाहनमंबिकेशम् । खट्वांगशूलवरदाभयहस्तमीशंसंसाररोगहरमौषधमद्विती-
यम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिगिरिशंगिरिजार्धदेहंसर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् । विश्वेश्वरंविजितविश्वमनोभिरामंसंसाररोगहरं ॥ २ ॥ प्रात
र्भजामिशिवमेकमनंतमाद्यंवेदांतवेद्यमनघंपुरुषंपुराणम् । नामादिभेदरहितंषड्भावशून्यंसंसारं ॥ ३ ॥ प्रातः समुत्थायशिवंविर्चित्यश्लोकत्र

परिभाषा.

॥ ९ ॥

१ हारशोभाम् । दिव्यायुधैर्जितेतिपाठः । २ मखिलार्थदात्रीइतिपाठः । ३ परांसमधिगम्येतिपाठः । ४ पठेन्नरः ।

यंयःपठतीहभक्त्या । सदुःखजातंविविधप्रभूतंहित्वापदंयातितदेवशंभोः ॥ ४ ॥ पराशरमाधव्याम्—ब्रह्मामुरारिस्त्रिपुरांतकारीभानुः
 शशीभूमिसुतोबुधश्च । गुरुश्चशुक्रःसहभानुजेनकुर्वंतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ १ ॥ भृगुर्वसिष्ठःऋतुरंगिराश्चमनुःपुलस्त्यःपुलहःसगौतमः ।
 रैभ्योमरीचिश्च्यवनश्चदक्षःकुर्वंतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ २ ॥ सनत्कुमारःसनकःसनंदनःसनातनोप्यासुरिर्पिंगलौच । सप्तस्वराःसप्तरसातलानि
 कुर्वंतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाःसप्तकुलाचलाश्चसप्तर्षयोद्वीपवराश्चसप्त । भूरादिकृत्वाभुवनानिसप्तकुर्वंतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ४ ॥
 पृथ्वीसगंधासरसास्तथापःस्पर्शीचवायुर्ज्वलितंचतेजः । नभःसशब्दंमहतासहैवकुर्वंतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ५ ॥ श्रीःकामधेनुःसचवक्रतुंडश्चि
 तामणिःश्रीतुलसीचगंगा । अरुंधतीकौस्तुभकल्पवृक्षाःकुर्वंतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ६ ॥ इत्थंप्रभातेपरमंपवित्रंपठेत्स्मरेद्वाशृणुयाच्चभक्त्या ।
 दुःखप्रनाशस्त्विहसुप्रभातंभवेच्चनित्यंभगवत्प्रसादात् ॥ ७ ॥ पुण्यश्लोकोनलोराजापुण्यश्लोकोयुधिष्ठिरः । पुण्यश्लोकाचवैदेहीपुण्यश्लोकोजना
 र्दनः ॥ १ ॥ कर्कोटकस्यनागस्यदमयंत्यानलस्यच । ऋतुपर्णस्यराजर्षेःकीर्तनंकलिनाशनम् ॥ २ ॥ अश्वत्थामबलिव्यासोहनूमांश्चवि
 भीषणः । कृपःपरशुरामश्चसप्तैतेचिरजीविनः ॥ ३ ॥ सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यंमार्कण्डेयमथाष्टम् । जीवेद्वर्षशतंसाग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४ ॥
 अहल्याद्रौपदीकुंतीतारामंदोदरीतथा । पंचैताःसंस्मरेन्नित्यंमानवोनैवबध्यते ॥ ५ ॥ इत्यादिपठेत् ॥ प्रयोगपारिजातेस्कांदे—समुद्र
 वसनेदेविपर्वतस्तनमंडिते । विष्णुपत्निनमस्तेस्तुपादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ कात्यायनः—श्रोत्रियंसुभगंगांचअग्निमग्निचितंतथा । रोचनांचंदनंगं
 धंमृदंगंदर्पणंमणिम् । गुरुमग्निंरविंपश्यन्नमस्येत्प्रातरेवहि । आचारादर्शेविशेषःभारते—अवलोक्योनचादर्शोमलिनोबुद्धिमत्तरैः ॥

१ शनिराहुकेतवःइतिपाठः । २ ज्वलनःसतेजाःइतिपाठः । ३ सीतातारामंदोदरीतथा । पंचकंनास्मरेन्नित्यंमहापातकनाशनमितिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ १० ॥

परिभाषा.

॥ कात्यायनः—पापिष्ठदुर्भगं भग्नं प्रमुक्तनासिकम् । प्रातरुत्थाय यः पश्येत्तर्कलेखलक्षणम् । नैग्रवालभिन्नम् । दुष्टत्वात् । इति श्रीलक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने प्रातः स्मरणम् ॥

अथ बह्विर्विहारः ॥ प्रयोगपारिजाते शौनकः—ग्रामाद्वहिः समागत्य मलमूत्रे समुत्सृजेत् । पराशरः—ग्रामाद्वनुः शतगच्छेन्नगराच्चतुर्गुणम् । धनुर्द्विपदमितिकेचित् । चतुररत्नीतिस्मृत्यर्थसारे । माधवीये विष्णुपुराणे—नैर्ऋत्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं भुवः । दूरादावसथान्मूत्रं पुरीषं समाचरेत् । मनुरपि—दूरादावसथान्मूत्रं दूरात्पादावने जनम् । उच्छिष्टान्ननिषेकं च दूरादेव समुच्चरेत् । दिनपरमिदम् । रात्रौ मूत्रपुरीषेतु गृहाभ्यां शेषमाचरेदिति संग्रहादिति चंद्रोदयः । देवलः—विष्णुमूत्राद्याचरेन्नित्यं संध्यासु परिवर्जयेत् । एतन्निरुद्धेतरपरम् । नवेगंधारयेन्नोपरुद्धः क्रियांकुर्यादिति गौतमोक्तेः । विष्णुः—ब्राह्मेमुहूर्ते मूत्रपुरीषोत्सर्गंकुर्यादिति । स्वापादौ निमित्ते आचम्य मूत्रपुरीषे कुर्यादित्युक्तं चंद्रिकायाम् । प्रयोगपारिजाते दक्षः—उभे मूत्रपुरीषेतु पूर्वमादाय मृत्तिकाम् । आददानश्च वै पश्चात्सचैलोजलमाविशेत् । न च प्रह्वो न चोत्तिष्ठन्नाशुचिर्न लपन्दिजः । क्रमादश्रयादिवाय्वंतदिष्णुखो नाहरेन्मृदम् । हलायुधे—अष्टांगुलं खनित्वा च द्वादशांगुलमेव वा । तदधो मृत्तिकाप्राह्या सर्वत्रैव विचक्षणैः । चाच्चतुरंगुलम् । यत्तु—विना लोहं विना काष्ठं मृत्तिकायेन चोद्धृता । विष्टानुलेपनं तस्य पुनः स्नानेन शुद्ध्यतीत्याचारचंद्रोदये वचनं तन्निर्मूलम् । सायणीये मरीचिः—विप्रेः शुक्ला तु मृच्छौ चैरक्ताक्षत्रे विधीयते । हारिद्रवर्णा वैश्ये तु शूद्रे कृष्णेति निर्दिशेत् । कौमुद्यां कश्यपः—कृष्णास्त्री शूद्रयोस्तथेत्याह । मनुः—यस्मिन्देशे तु यतो यथा च यत्रैव मृत्तिका । सैव तत्र प्रशस्ता स्या

॥ १० ॥

१ चांधनं भग्नं इति पाठः । २ तत्प्रायश्चित्तमाह—कर्कोटकस्य नागस्येति श्लोकं पठेदिति स्मार्तकृतं हले । ३ छंदो विरहितो न मृद इति वेदविरहितो ब्राह्मण इत्यर्थ इति तत्रैव । ४ गृहेशौचस्थलाभावे—मूत्रोच्चारणविसर्गवागृहे कुर्याच्छुचिस्थले इति स्मरणात् । ज्योतिषग्रंथे पि गृहे मूत्रपुरीषस्थाननियमादिति शेषकृत आह्निके ।

तयाशौचंविधीयते । एतेनयथोक्तमृदलाभेकिंचिद्गुणहीनामृदेवग्राह्यानुतद्वर्णद्रव्यांतरंप्रतिनिधेयम् । युक्तंचैतत् । गुणीभूतशुक्लत्वानुरोधेन
 प्रधानीभूतमृत्त्वत्यागेमानाभावात् । **आश्वलायनः**—अंतर्जलेदेवगृहेवल्मीकेमूषकस्थले । अन्यशौचावशेषाश्चनग्राह्याःपंचमृत्तिकाः । अ
 न्यशौचेत्यत्रकर्मधारयोऽनुषष्टीतत्पुरुषः । तत्पुरुषापेक्षयाकर्मधारयस्यलघुत्वात् । तेनैकस्यैवशौचांतरशेषाऽपिनिषिद्धाः । **सएव**—मार्ग
 थ्याश्मशानस्थां पांशुलांमलिनांयजेत् । कीटांगारास्थिसहितांनाहरेच्छर्करान्विताम् । वापीकूपतडागेषुनाहरेद्वाह्यमृत्तिकाम् । अंतर्जलगताग्राह्या
 दूरतोमणिबंधनात् । जलांतःस्थितमृत्निषेधउद्धृतोदकशौचविषयः । जलांतःशौचेतुयमः—वापीकूपतडागेषुनाहरेद्वाह्यतोमृदम् । इदंचारण्य
 विषयम् । **स्मृत्यर्थसारे**—आरण्यकेषुत्वेवंस्याद्राम्येष्वाहरणविदुरित्युक्तेः । **स्मृतिचिंतामणावप्येवम्** । **आचारादर्शहारीतः**—मृ
 द्वात्रीकंठेसमासज्यदक्षिणपार्श्वेकमंडलमाधयेति । **चंद्रिकायांविष्णुः**—ब्रह्मसूत्रंग्रीवायामासज्योच्चरेदिति । तत्रैवापस्तंबः—कृत्वामू
 र्ध्युपवीतकमितिमाधवीयेऽगिराः । कृत्वायज्ञोपवीतंतुपृष्ठतःकंठलंबितम् । विष्णुमूत्रंतुगृहीकुर्याद्यद्वाकर्णेसमाहितम् । पृष्ठेनिधानंचानेकव
 स्त्रस्य । एकवस्त्रस्यसांख्यायनेनयद्येकवस्त्रोपवीतंकर्णेकृत्वेत्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रचंद्रिकादयः । कर्णश्चदक्षिणः । पवित्रंदक्षिणेकर्णे
 कृत्वाविष्णुमूत्रमुत्सृजेदितिलिङ्गात् पवित्रस्यदक्षिणकर्णस्थत्वोक्तेरुपवीतमपितत्रैवेतिमाधवीये । द्विवस्त्रत्वे—नियम्यप्रयतोवाचंनिवीतांगो
 वगुंठितइतिमनूक्तेर्निवीतमित्याचारादर्शः । **मदनरत्नेप्येवम्** । **स्मृतिरत्नावल्यांतु**—दिवासंध्यासुकर्णस्थब्रह्मसूत्रउदञ्चुखइति
 ब्रह्मचारिप्रकरणेयाज्ञवल्क्योक्तेर्ब्रह्मचारिणःकर्णेनिधानं गृहिणस्तुपृष्ठलंबितमित्युक्तम् । वस्तुतस्तुनिवीतपृष्ठलंबितयोर्विवस्त्रादिपरत्वात्
 यद्येकवस्त्रइत्यस्यब्रह्मचारिपरत्वासंभवात् पृथ्वीचंद्रोक्तिरेवन्याय्या । ब्रह्मचारिप्रकरणेयाज्ञवल्क्योक्तिस्तुप्रथमंब्रह्मचारिधर्माभिधानात्
 प्रत्युतसाधिका । **गौतमीये**इतरेषांचैतदविरोधीतिगृहस्थादौब्रह्मचारिधर्मातिदेशसाधकत्वादित्युक्तम् । अतएव**स्मृत्यर्थसारे**—उपवीतंनि

आचाररत्नं

॥ ११ ॥

वीतंपृष्ठतःकंठलंबितंकृत्वाएकवस्त्रश्चेदक्षिणकर्णेनिधायेति । ज्योतिर्निबन्धे—दक्षेकर्णेचमूत्रेतुपुरीषेवामकर्णके । धारयेद्ब्रह्मसूत्रंतुमैथुनेह्युप
वीतवानित्युक्तम् । स्मृतिसारेकृष्णभट्टीयेचैवम् । अत्रमूलंमृग्यमित्यपिकेचित् । तत्रदेशाचारतोव्यवस्था । शूद्रस्यनकर्णेनिधानं उपवी
ताभावात् । नचोपवीतंवस्त्रविन्यासादितिबौधायनादिभिरुपवीतकार्यत्वेनोक्तस्यवस्त्रोत्तरीयादेःकर्णेनिधानंतत् कर्णेनिधानसंस्कारोननिवीता
दिवदंगम् । मानाभावात् । विशिखोव्युपवीतश्चेत्यादेःश्रौतस्मार्तकर्मपरत्वात् । नचैतस्मार्त रागतःप्राप्तेः । भोजनादौतुप्रायश्चित्ताग्नानात्तन्नि
यमः । नच—पिबतोमेहतश्चैवभुंजतोऽनुपवीतिनः । प्राणायामत्रयंषट्कंनक्तंचत्रितयंक्रमादितिवाक्यान्मेहनांगत्वं । तस्यद्विजपरत्वात् । तदा
हवृद्धपराशरः—यज्ञोपवीतेनविनाभोजनंकुरुतेद्विजः । अथमूत्रपुरीषेवारेतःसेचनमेववा । त्रिरात्रोपोषितोविप्रःपादकृच्छ्रंतुभूमिपः । अहो
रात्रोषितोवैश्यःशुद्धिरेषापुत्रातनी । अतःशूद्रस्योत्तरीयवाससोनकर्णेनिधानमितिशूद्राचारशिरोमणिः । तन्न । संस्कारत्वेमानाभावात्भोजना
दावपिप्रायश्चित्तस्यद्विजपरत्वापत्तेश्च । नैमित्तिकंहीदंकर्णेनिधानम् । केचित्तुभ्रंगुलादिनिर्मितोत्तरीयस्यकर्णेनिधानंस्थूलवस्त्रादेरसंभवादित्याहुः ।
वस्तुतस्तुकर्मकालेएवोपवीतोत्तरीयादिधारणनियमात्सदोपवीताभावान्नकर्णेनिधानमिति ॥ ॥ यमः—राजमार्गश्मशानानिक्षेत्राणिचखलानि
च । उपरुद्धोनसेवेतच्छायांदृश्यंचतुष्पथम् । उदकंचोदकांतंचपंथानंचविवर्जयेत् । राजमार्गंचतुष्पथयोरुक्तिर्दोषाधिक्यार्था पथःपृथगुक्तेरित्ये
के । दंडधारणरूपदृष्टप्रयोजनिकेत्याचारादर्शः । समीपलक्षणार्थेतिहलायुधः । स्वच्छायायांत्वेवमेहेदित्युक्तेःपुरुषांतरच्छायापिनिषिद्धे
त्याचारादर्शः । शौनकः—अग्नौचगच्छंस्तिष्ठन्वैरथ्यांतीर्थेऽश्मशानके । अंगारेगोमयेनद्यांयज्ञभूमिषुसर्वदा । फालेजलेचितायांचवल्मीके
गिरिमस्तके । देवालयेनदीतीरेदर्भपुष्पकुशस्थले । सेव्यच्छायेषुवृक्षेषुमार्गगोष्ठांबुभस्मसु । स्थानेष्वेतेषुसर्वेषुकुर्यान्मूत्रादिकंचन । वायुवार्यर्क
गोसोमतुलसीस्त्रीद्विजन्मनः । पश्यन्नभिमुखोमूत्रपुरीषादीन्नकारयेत् । नफालकृष्टेनजलेननद्यांनचपर्वतेइतिमनुनापर्वतमात्रनिषेधात् । गिरि

परिभाषा.

॥ ११ ॥

मस्तकग्रहणंदोषाधिक्यार्थम् । अतःपर्वतवासिनांपर्वतापरिहारेपिमस्तकःपरिहार्यइतिचंद्रिका । कात्यायनः—मूत्रपुरीषेष्ठीवनंचातपेनकुर्यादिति । याज्ञवल्क्यः—नप्रत्यश्वर्कगोसोमसंध्याबुखीद्विजन्मनः । विष्णुः—गोमयांगारवल्मीकफालकृष्टेऽबरेतरौ । ससत्त्वेशाद्वलोद्यानेनमेहेतकदाचन । अंबरेऽतरिक्षे । विष्णुः—नोच्चरेदाकाशेइति । आकाशेऽसंवृते । यदाकाशःस्मृतोभीमस्तस्मान्नासंवृतेकचित् । कुर्यान्मूत्रपुरीषंवानमुंजीतपिबेन्नवेतिवायुपुराणात् । अतोऽह्निकादौननिषेधइत्याचारादर्शः । तन्न । अंतरिक्षनिषेधेनैवतन्निषेधात् । चंद्रोदयेवृद्धमनुः—दशहस्तंपरित्यज्यमूत्रंकुर्याज्जलाशयात् । शतहस्तंपुरीषेतुतीर्थेचैवचतुर्गुणम् । मनुः—दूरादावसथान्मूत्रंदूरात्पादावनेजन्म । उच्छिष्टान्ननिषेकंचदूरादेवसमाचरेत् । मदनपारिजातेबृहद्विष्णुः—अंतर्धायतृणैर्भूमिशिरःप्रावृत्यवाससा । वाचंनियम्ययत्नेनष्ठीवनोच्छ्वासवर्जितः । तृणैरयज्ञियैः । अयज्ञियैरनाद्रैःसंच्छाद्यकाष्ठतृणैर्महीमितियमोक्तेः ॥ ॥ यज्ञियकाष्ठान्युक्तानिब्राह्मे—शमीपलाशन्यग्रोधप्लक्षवैकंकतोद्भवाः । अश्वत्थोदुंबरीबिल्वश्चंदनःसरलस्तथा । सालश्चदेवदारुश्चखदिरश्चेतियज्ञियाः । काष्ठाद्यंतर्धानंकुर्यान्नवेतिस्मृत्यर्थसारे । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—नसोपानत्पादुकीवाछत्रीवानांतरिक्षगः । हारीतः—घ्राणास्येसमावेष्टयेदिति । याज्ञवल्क्यः—दिवासंध्यासुकर्णस्थब्रह्मसूत्रउदङ्मुखः । कुर्यान्मूत्रपुरीषेचरात्रौचेदक्षिणामुखः । केचित्तुदिवापदेनैवसंध्याप्राप्तौपुनरुक्तिरहनिमनूक्तसुखमुखत्वबाधार्थेत्याहुः । तन्न । संध्यायादिवारात्रिभेदेनपुनरुक्तेरुपपत्तेः । अतएवाखंडमंडलावच्छिन्नःकालोदिवसः । खंडमंडलावच्छिन्नःकालःसंध्या । तद्विन्नारात्रिरितिशास्त्रेषुचव्यवहारः । अतोरात्रौदक्षिणामुखोऽन्यथोदङ्मुखइतिवाच्येपुनःसंध्याग्रहोऽव्यभिचारा

१ ससत्त्वंप्राणिप्रचुरम् । २ स्नातकधर्मप्रकरणेआपस्तंबः—नसोपानत्कोमूत्रपुरीषेकुर्यादिति । इदंचस्नातकधर्मप्रकरणात्स्नातकविषयम् । उपानहनिषेधस्तुज्ञानदेवयात्राद्युपयुक्तोपानहपरोदृष्टार्थः । सोपानत्कःप्रकुर्वीतमूत्रोच्चारविसर्जनमितिस्मृत्यंतरात् ।

आचाररत्नं

॥ १२ ॥

र्थइतितुवयम् । यत्तु—प्रत्यञ्जुखस्तुपूर्वाह्नेपराह्नेप्राञ्जुखस्तथा । उदञ्जुखस्तुमध्याह्नेनिशायांदक्षिणामुखइतिथमोक्तिः सासूर्यसांमुख्यनिषेधपरा । सदैवोदञ्जुखःप्रातःसायाह्नेदक्षिणामुखइतिदेवलोक्तेरितिपृथ्वीचंद्रपारिजातादयः । प्रातःपदंदिनपरम् । सायाह्नपदंरात्रिपरम् । योगीश्वरोक्त्यनुसाराद्विकल्पइतिचंद्रिकामदनपारिजातकृत्यरत्नेषु । युक्तस्तूपसंहारः सामान्यविशेषयोर्विकल्पायोगात् । तस्याष्टदोषप्रस्तत्वाच्च । केचित्तुतुल्यार्थत्वेपिमनुविपरीतायास्मृतिःसानशस्यतइति बृहस्पतिस्मृतेरन्यस्मृतीनांदुर्बलत्वेनाप्रामाण्यंनतुविकल्पइत्याहुः । तन्न । प्रत्यक्षश्रुतिविरोधेपिस्मृतीनामप्रामाण्यंनास्तीत्युक्तमाचार्यैर्विरोधाधिकरणे । किंत्वनुष्ठानलक्षणंतत् । स्मृतिविरोधेप्यप्रामाण्यंस्मृतीनांदूरापास्तम् । बृहस्पतिस्मृतिस्तुप्राशस्त्यार्थाकृतयुगपरा । कृतेतुमानवाधर्मास्त्रेतायांगौतमाःस्मृताः । द्वापरेशंखलिखितौकलौपाराशरस्मृतिरितिमाधवीयेबृहस्पतिस्मृतेः । यत्तुमनुः—छायायामंधकारेवारात्रावहनिवाद्विजः । यथासुखमुखःकुर्यात्प्राणबाधाभयेषुच । तन्नीहारादिजातदिङ्मोहविषयमितिमाधवः । शिवधर्मोत्तरे—नविष्णूमूत्रमवेक्षेतछायांनैवात्मनोऽपिच । दर्शनेयमः—दृष्ट्वासूर्यनिरीक्षेतगामग्निब्राह्मणंतथा । कृत्यरत्नेजाबालिः—स्नानंकृत्वार्द्रवासास्तुविष्णूमूत्रंकुस्तेयदि । प्राणायामत्रयंकृत्वापुनःस्नानेनशुद्ध्यति । कौर्मे—तैलाभ्यक्तोऽथवाकुर्याद्यदिमूत्रपुरीषके । अहोरात्रेणशुद्ध्येतश्मश्रुकर्मणिमैथुने ॥ ॥ अभ्यंगउक्तःप्रायश्चित्तशूलपाणावायुर्वेदे—मूर्ध्निदत्तंयदातैलंभवेत्सर्वांगसंगतम् । स्रोतांसितर्पयेद्वाहूअभ्यंगःसउदाहृतः । तैलमल्पंयदांगेषुनचस्याद्वाहुतर्पणम् । सामाष्टिःपृथगभ्यंगोमस्तकादौप्रकीर्तितः । माधव्यांशातातपः—अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलंस्नानंव्याहृतिहोमंचकुर्यादिति । एतच्छौचंविनाचिरकालंस्थिताविति मदनपारिजातः । विलंबाभावेस्नानमात्रम् । विनाद्धिरप्सुवाप्यंतःशरीरंयोनिषेवते । सचैलोवाद्विराडुत्पगामालभ्यविशुद्ध्यतीतिमनूक्तेः । अत्यंतार्तस्येदमितिशूलपाणिः । मिताक्षरायांमरीचिः—ब्रह्मसूत्रंविनाभुंक्तेविष्णूमूत्रंकुस्तेतथा । गायत्र्यष्टसहस्रेणप्राणायामेनशुद्ध्य

परिभाषा.

॥ १२ ॥

ति । स्मृत्यर्थसारे—विनायज्ञोपवीतेन विष्णुमूत्रेष्टप्राणायामाः । मत्याभक्षपानविष्णुमूत्रेष्टशतजपइति । प्रयोगपारिजाते भरद्वाजः—
मलमूत्रेत्यजेद्विप्रो विष्णुमूत्रेष्टोपवीतधृक् । उपवीतंतदुत्सृज्य दध्यादन्यन्नवंतदा । निवीतादिविष्णुमूत्रेत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—चांडालादिस्पृष्टश्चे
त्पुरीषादिकरोतितदा त्रिरात्रमुपवासइति । माधवीये संवर्तः—कृतमूत्रपुरीषोवाभुक्तोच्छिष्टोपिवाद्विजः । श्वादेः स्पर्शजपेदेव्याः सहस्रं स्नानपूर्-
वकम् । प्रयोगपारिजाते कौर्मे—देवोद्याने तु यः कुर्यान्मूत्रोच्चारं सकृद्विजः । छिंद्याच्छिन्नं तु शुद्ध्यर्थं चरेच्चांद्रायणव्रतम् । देवाय तनेप्येतत् ।
विष्णुपुराणे—तिष्ठेन्नातिचिरंतत्रेति । तत्र मूत्रपुरीषोत्सर्गस्थले । हारीतः—लोष्ठेन प्रसृजीत शुष्काष्टेन वेति । लोष्ठकाष्ठाभावे गौतमो
क्तिविरोधादित्याचारादर्शः । भरद्वाजः—अपकृष्य च विष्णुमूत्रं काष्ठलोष्ठतृणादिना । यत्तु गौतमः—न पर्णलोष्ठाश्मभिर्मूत्रपुरीषे अपकर्ष
येदिति । तदशीर्णविषयं यज्ञियपर्णविषयं वा । मार्जनं वामहस्तेन वीरणाधैरयज्ञियैरिति स्मृत्यंतरात् । गौतमोक्तिरुक्तकाष्ठादिसंभवइति चंद्रि-
का । अत्रिः—शुद्ध्यर्थं च त्रिभिः काष्ठैस्तृणैर्वापि निघर्षयेत् । आश्वलायनः—विष्णुमूत्रोत्सर्जनं कुर्याद्धृतशिश्रुदञ्जुखः । स्कांदे—वा-
मेन पाणिना शिश्रुद्वत्त्वोत्तिष्ठेत्सदा द्विजः । देवलः—आशौचाच्चोत्सृजेच्छिन्नं प्रस्त्रावोच्चारयोस्तथा । नैते बालस्य नियमा उदञ्जुखादयः । तं
प्रकृत्य—न तस्याचमनकल्पो विद्यते न तस्योदञ्जुखोदिवारात्रौ दक्षिणामुखइत्यादयो नियमा इति गौतमोक्तेः ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्री०
लक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने मूत्रपुरीषोत्सर्गविधिः ॥ ॥

अथ शौचम् ॥ दक्षः—शौचेयत्नः सदा कार्यः शौचमूलो द्विजः स्मृतः । शौचाचारविहीनस्य समस्तानि फलाः क्रियाः । ब्रह्मांडपुराणे
सुनिर्णिते मृदं दधान्मृदं ते त्वप एव च । सुनिर्णिते क्षालिते पाणिपादां दावितिकल्पतरुः । काष्ठादिप्रोच्छिन्न इत्यन्ये । गौतमः—गंधलेपाद्यपग-
मे शौचमभेद्यस्य तद्विः पूर्वमृदा चेति । अपगमइति निमित्तसप्तमी । स्मृत्यर्थसारे—त्रिपर्वपरमात्रावामृत्तिकाक्षप्रमाणिका । अक्षोऽशीति

आचाररत्नं

॥ १३ ॥

गुंजः । परिमाणमिदं न गुदे । अर्धप्रसृतिमात्रमिति दक्षेण गुदे प्रमाणांतरोक्तेरित्याचारादर्शः । मृद्वहणं ग्रावासक्तमृद्धात्रीतः । तदसंभवेन्यतो वेति । शौचं दिवोदधौ खोरात्रौ दक्षिणमुखः कुर्यादित्युक्तम् । चंद्रिकायां शौचनकः—लिंगशौचं पुराकार्यगुदशौचंततः परम् । एकातुमृत्तिका लिंगे तिस्रः सव्यकरे मृदः । करद्वये मृद्वयं स्यान्मृत्प्रमाणमथोच्यते । आर्द्रामलकमात्राचलिंगशौचे तु मृत्तिका । मूत्रातु द्विगुणं शुक्रमेथुने त्रिगुणं भवेत् । शुक्रमेथुनं विना शुक्रोत्सर्गः । पुरीषेतु—पंचापाने मृदः क्षेप्याः करे वामे दश स्मृताः । हस्तयोः सप्तदातव्याः पुरीषे मृत्प्रमाणकम् । अर्धप्रसृतिमात्रं स्यात्तदर्थं तु ततः परम् । एकैकं पादयोर्दद्याद्धस्तयोर्लिंगशौचवत् । एकैकमिति मूत्रपरमिति कृष्णभट्टीये । उभयपरमितियुक्तम् । दक्षः—अर्धप्रसृतिमात्रातु प्रथमामृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्धार्धाः प्रकीर्तिताः । लिंगेऽप्येवं समाख्याता त्रिपर्वी पूर्यते यया । चंद्रिकायां त्वंगिराः—प्रथमप्रसृतिर्ज्ञेया द्वितीया तु तदर्धिका । तृतीया मृत्तिका ज्ञेया त्रिभागकरपूरिणीति । एकालिंग इति मूत्रशौचे । पंचापाने इति विदुः शौचे । पंचापाने दशैकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका इति याज्ञवल्क्योक्तेः । यत्तु विवस्वान्—तिस्रो मृदोर्लिंगशौचे ग्राह्याः सांतरमृत्तिकाः । वामे पाणौ मृदः पंच तिस्रः पाण्योर्द्वयोरपीति । सांतराः किञ्चिन्न्यूना इत्यर्थः । यच्च यमः—द्वेलिंगे मृत्तिके देये इति । यदपि शंखः—मेहने मृत्तिकाः सप्तलिंगे द्वे परिकीर्तित इति । तले पभूयस्त्वे विष्मूत्रोत्सर्गं शुद्ध्यर्थम् । मृद्वार्यादेयमर्थवदिति मनूक्तेः । गुदे पंचेति प्रयोगपारिजातपृथ्वीचंद्रादयः । चंद्रिकाचारादर्शौ तु—एकालिंगे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करे दर्शेति मनूक्तेर्गुदे तिस्रः । गुदे पंच संख्यातु—अर्धप्रसृतिमात्रातु प्रथमामृत्तिका भवेत् । पूर्वपूर्वार्धमात्रास्तु चतस्रो न्याः प्रकीर्तिता इति वृद्धवसिष्ठेनाल्पपरिमाणोक्तेरविरुद्धा । यत्तु शातातपः—आर्द्रामलकमात्रास्तु

शौचम्.

॥ १३ ॥

१ दशविभागाः करमध्ये च तस्रः पृष्ठेषडिति । षट्पृष्ठत इति हारीतीयादिति मैथिलाः । २ अर्धामलकमात्रास्तु इति पाठः ।

प्रासादं दुव्रते स्मृताः । तथैवाहुतयः सर्वाः शौचार्थेयाश्च स्मृत्तिका इति तद्वस्तु शौचपरम् । गुदलिंगयोर्मृत्परिमाणां तरोक्तेरित्युच्यते । **यमः**—
 उभयोः सप्तदातव्याः पुनरेकागुदेतथेति पुनर्दानं सर्वपक्षेषु ज्ञेयमिति चन्द्रिका । **हारीतः**—दशसव्येषु षट्पृष्ठे सप्तोभाभ्यां तिसृभिः पादौ क्षाल
 येदिति । पृष्ठे सव्यहस्तस्य । तिसृभिरितिलेपभूयस्त्वइत्याचारादर्शः । एकत्वत्रित्वयोस्तुल्यवद्विकल्पइत्यन्ये । **मिताक्षरायां शौनकः**—
 एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् । त्रिगुणं स्याद्वनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुणम् । दिवाय द्विहितं शौचं तदर्धं निशिकीर्तितम् । तदर्धमातुरे
 प्रोक्तमातुरस्यार्धमध्वनि । द्वैगुण्यादिसंख्यामात्रे तदुत्तरं स्मृतिष्वभिधानादिति टोडरानन्दः । नेदं युक्तम् । संख्यार्धासंभवात् । अत्र मध्यामृद
 र्धपरिमाणाग्राह्येति स्मृतिकौमुदी शूद्राचारशिरोमणिश्च । आतुरेऽर्धमशक्तपरम् । शक्तस्य पूर्णमेव । दिवा शौचस्य निश्यर्धपथि पादो वि
 धीयते । आर्तः कुर्याद्यथाशक्तिस्वस्थः कुर्याद्यथोदितमित्यादिपुराणादिति चन्द्रिका । **योगीश्वरः**—स्त्रीशूद्रादेरशक्तानां बालानां चोपवीतिनाम् ।
 गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यान्न संख्यया । वातादिना शुष्के लेपे गंधनिवृत्तावपिलेपक्षयार्थं लेपग्रहः । तन्निवृत्तावपि गंधानुवृत्तौ तद्वारणाय गंधपदम् ।
 बालस्य पंचमवर्षप्रभृतिमृदाद्यावश्यकम् ।—बालस्य पंचमाद्वर्षादक्षार्थशौचमाचरेदिति स्मृतेः । **आदित्यपुराणे**—स्त्रीशूद्रयोरर्धमानं प्रोक्तं
 शौचमनीषिभिः । एतच्छौचं द्विजातीनामर्धं शूद्रे प्रकीर्तितमिति । तद्गृहस्थशूद्रान्यपरम् । तस्य—एतच्छौचं गृहस्थानामित्येव सिद्धेरितिकेचित् ।
 तन्न । गृहस्थे शूद्रे अर्धेनैतच्छौचमित्यस्य बाधात् । अतएव—नयावदुपनीयंते द्विजाः शूद्रास्तथांगनाः । गंधलेपक्षयकरं शौचमेषां विधीयत इति परा
 शरस्मृतौ । स्त्रीशूद्रपदमकृतोद्वाहपरम् । अनुपनीतसाहचर्यात् पराशरमाधवीये । अतएवार्धसंख्यागृहस्थपरा । वस्तुतस्तु शूद्रगृहस्थप
 दयोः सामान्यविशेषाभावस्तुल्यत्वाच्छूद्रगृहस्थस्य विकल्पइति सोपिच्यवस्थितः । विवाहाभावे द्वादशवर्षोत्तरं षोडशवर्षोत्तरं वामृत्संख्यानिय
 मोऽन्यथानेतिकौमुदी । एतेन स्त्रिया अर्धसंख्याचशूद्रस्य चनविधवापरा । अन्यथा गंधलेपक्षयकरशौचबाधापत्तेरित्याचारचंद्रोदयो

आचाररत्नं

॥ १४ ॥

क्तिःपरास्ता । बृहन्नारदीये—व्रतस्थानांचसर्वेषांयतिवच्छौचमिष्यते । विधवानांचराजेंद्रएवंशौचंप्रकीर्तितम् । अतोऽर्धसंख्यासधवास्त्री
 परेतिवयंप्रतीमः । यत्तुदक्षः—एकस्मिन्विंशतिर्हस्तेद्वयोर्देयाश्चतुर्दशेति । तत्पूर्वोक्तशौचेनगंधलेपानपगमेज्ञेयमितिकेचित् । ब्रह्मचार्यादिप
 रमितिमाधवीये । गृहस्थस्याप्यवदानसमामृतस्यादितिमरीच्युक्ताल्पपरिमाणश्रुतेरविरोधइतिचंद्रिका । अपराकेंदक्षः—न्यूनाधिकंन
 कर्तव्यंशौचंशुद्धिमभीप्सता । प्रायश्चित्तेनयुज्येतविहितातिक्रमेकृते । इदंसंख्यामानमुभयपरमविशेषादितिटोडरानंदः । तदपि यावदुक्तेन
 गंधलेपनाशे । अनाशेत्वधिकम् । यावत्तुशौचंमन्येततावच्छौचंविधीयतइतितत्रैवदेबलोक्तेः । तेनशौचंदृष्टार्थं संख्यानियमोऽदृष्टार्थइत्युक्त
 मित्याचारादर्शःपरास्तः । यावन्नापैत्यमेध्याक्तोगंधोलेपश्चतत्कृतः । तावन्मृद्वारिचादेयंसर्वासुद्रव्यशुद्धिष्वितिमनूक्तिविरोधात् । चंद्रि
 काप्येवम् । इदंवाक्यद्वयंदक्षोक्तिविरोधाच्चातुराश्रम्येतरपरं तत्रसंख्यादेरश्रुतेरितिप्रांचः । सगंधलेपानामेवतेषांकर्मस्यादितियत्किंचिदेतत् ।
 पुरीषाद्युत्सर्गेप्रवृत्तस्यतदभावेसायणीयेप्रयोगपारिजातेचवृद्धपराशरः—उपविष्टस्तुविष्णूत्रंकर्तुंयश्चनविंदति । सकुर्यादर्धशौचंतुस्व
 ल्पशौचस्यसर्वदा । दातव्यमुदकंतावन्मृदभावायदाभवेत् । बृहस्पतिः—भुंजानस्यतुविप्रस्यकदाचित्प्रसवेद्भुदम् । उच्छिष्टमशुचित्वंचत
 स्यशौचंविधीयते । पूर्वकृत्वैवशौचंतुततःपश्चादुपस्पृशेत् । ततःकृत्वोपवासंचपंचगव्येनशुद्ध्यति । पैठीनसिः—मूत्रोच्चारेकृतेशौचंनस्यादं
 तर्जलाशये । इदंनद्यादिविषयमितिप्रयोगपारिजाते । असंभवइतिस्मृतिरत्नावल्याम् । पात्रवतोवा । अपात्रस्यतुविवस्वान्—
 रत्निमात्रंजलंयक्त्वाकुर्याच्छौचमनुद्धृतैः । पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थमन्यथाह्यशुचिर्भवेत् । तीर्थशौचस्थानम् । यस्मिन्स्थानेकृतंशौचंवारिणातद्वि
 शोधयेदितिऋष्यशृंगोक्तेः । पराशरः—धर्मविदक्षिणहस्तमधःशौचेनयोजयेत् । तथाचवामहस्तेननाभेरूर्ध्वेनशोधयेत् । देवलः—
 प्रकृतिस्थितिरेषाहिकारणादुभयक्रिया । कारणाद्धस्तरोगादेः । उभयक्रियावामेनाप्यूर्ध्वदक्षिणेनाप्यधइत्यर्थः । स्मृतिसंग्रहे—करस्थमुद

शौचम्.

॥ १४ ॥

पात्रं चेत्कुर्यान्मूत्रपुरीषयोः । तज्जलंमूत्रसदृशं सुरापानेन तत्समम् । एतदपवादमाह वृद्धपराशरः—अरण्ये निर्जले रात्रौ चौरव्यालाकुले पथि । कुर्वन्मूत्रपुरीषेतुद्रव्यहस्तो न दुष्यति । मृदादिहस्ते धृत्वा न दुष्यतीत्यर्थः । स्मृतिदीपिकायामाचारादर्शे च देवलः—प्रथमं प्राञ्जुखः स्थित्वा पादौ प्रक्षालयेच्छनैः । उदञ्जुखो वा दैवत्ये पैतृके दक्षिणामुखः । इत्येवं मृद्धिराजानुप्रक्षाल्य चरणौ पृथक् । हस्तौ वामणिबंधाच्च कुर्यादाच मनंततः । यत्त्वापस्तंब आह प्रत्यक्पादावसेचनमिति तत्केवलपादक्षालनपरमित्याचारादर्शः । कृष्णभट्टीये—स्वयं प्रक्षालयेत्पादौ शूद्रादिर्वाकथंचन । शौचादृते वामपादं पश्चादक्षिणमेव च । शौचे प्रथमं दक्षिणं अन्यत्र वामम् । अत्र दक्षिणं पादमवने निजे सव्यं पादमित्यादिलिङ्गात्पादप्रक्षालनक्रमो ज्ञेयः । क्षत्रियवैश्ययोः क्षालयितृसत्वे सव्यं वा पूर्वदक्षिणं वेत्यनियम इति नारायणवृत्तिः । दक्षिणोपक्रमं पादौ क्षालयेदितिकात्यायनभाष्याच्च शौचादृते वामपादमिति निर्मूलम् ॥ ॥ निवीतं पृष्ठलंबितं कर्णस्थं वा आहस्तशौचात् । तावत्तयोरपवित्रत्वेनोपवीतसंबंधायोग्यत्वात् । अपवित्रत्वं च शौचाभ्यानात् । उपवीतस्य कर्मागत्वेन विधानान्निवीतादिना चमनासंभवाच्च । अतएव वृद्धपराशरः—कृत्वा तु शौचं प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्जलैः । निबद्धशिखकच्छस्तु द्विज आचमनं चरेत् । कृत्वोपवीतं सव्यं सेवाग्यतः कार्यसंयतम् । शिखकच्छ इत्यत्र व्युत्क्रमो बोध्यः । कच्छबंधोक्तेः पूर्वशौचान्मुक्तकच्छत्वम् । शिखाबंधश्च दैवान्मुक्तशिखस्य शिखाबंधार्थं न तु मूत्रपुरीषोत्सर्गकाले शिखामोचनार्थम् । आश्वलायनः—कुर्याद्वादशगंडूषान्पुरीषोत्सर्जने बुधः । मूत्रोत्सर्गे तु चतुरो भोजनांते तु षोडश । भक्ष्यभोज्यावसाने च गंडूषाष्टकमाचरेत् । स्मृतिरत्नावल्याम्—पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा । ऋषयः पृष्ठतः सर्ववामे गंडूषमुत्सजेत् । स्मृतिरत्नावल्यां कृष्णभट्टीये च—चतुरष्टद्विषट्क्ष्यष्टगंडूषैः शुद्ध्यते क्रमात् । मूत्रपुरीषे भुज्यंते रेतःसंस्त्रवणेऽपि च । स्मृतिसंग्रहे—सकर्दमेतु वर्षासु प्रविश्य ग्राम

आचाररत्न

॥ १५ ॥

संकटम् । जंघयोर्मृत्तिकास्तिस्रःपादयोर्द्विगुणंभवेत् । विष्णुः—नाभेरधस्तात्कायिकैर्मलैःसुराभिर्वोपहतौमृतोयैस्तदंगप्रक्षाल्याचांतःशुद्ध्येत् । अन्यत्रोपहतौमृतोयैस्तदंगप्रक्षाल्यस्नात्वेन्द्रियोपहतस्तूपोष्यपंचगव्येनदशनच्छदोपहतश्चेति । मनुः—वसाशुक्रमसृङ्गजामूत्रविटूर्णविण्णखाः । श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैतेनृणांमलाः । दूषिकानेत्रमलः ॥ ॥ अत्रशौचमाहबौधायनः—आददीतमृदोयश्चषट्सुपूर्वेषुशुद्ध्ये । उत्तरेषुतुषट्स्वद्विःकेवलाभिर्विशुद्ध्यति । मनुस्तुद्वादशस्वपिमृजलाभ्यांशुद्धिमाह—विण्मूत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थमृद्वार्यादेयमर्थवत् । दैहिकानांमलानांचशुद्धिपुद्वादशस्वपीति । कृत्यरत्नेयमः—मूत्रादौपादयोस्तिस्रोहस्तयोस्तिस्रएवच । मृदःपंचदशामध्येहस्तादीनांविशेषतः । एतदात्मीयमूत्रादिस्पर्शे । परस्वशोणितस्पर्शैरेतोविण्मूत्रजेतथा । चतुर्णामपिवर्णानांद्वात्रिंशन्मृत्तिकाःस्मृताः । शूलपाणौदेवलस्तु—मानुषास्थिवसांविष्टामार्तवंमूत्ररेतसी । मज्जानंशोणितंवापिपरस्ययदिसंस्पृशेत् । स्नात्वासंमृज्यलेपादीनाचम्यसशुचिर्भवेत् । तान्येवखानिसंस्पृश्यपूतःस्यात्परिमार्जनात् । मार्जनोत्तरमाचमनंच । शंखः—तिस्रस्तुमृत्तिकादेयाःकृत्वाचनखशोधनम् । नखशोधनंनखांतर्गतमलशोधनम् । एवंपादयोः । मनुः—अज्ञानात्प्राश्यविण्मूत्रंसुरासंस्पृष्टमेवच । पुनःसंस्कारमर्हतित्रयोवर्णाद्विजातयः । रेतःप्राशनेष्येवम् । विज्ञानेश्वरीयेप्रचेताः—नखकेशमृदोष्ठभक्षणेअहोरात्रमभोजनाच्छुद्धिरिति । संवर्तः—कृत्वामूत्रंपुरीषंवायदानैवोदकंभवेत् । स्नात्वालब्धोदकःपश्चात्सचैलस्तुविशुद्ध्यति ॥ ॥ शौचोक्तेनियमातिक्रमेप्रायश्चित्तंस्मृतिरत्नावल्याम्—गायत्र्यष्टशतंचैवप्राणायामत्रयंतथा । प्रायश्चित्तमिदंश्रोक्तंनियमातिक्रमेसति ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजं०लक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेशौचविधिः ॥

अथाचमनम् । शौचोत्तरमाचामेत्—एवंशौचंतुनिर्वर्त्यपश्चादाचमनंचरेदितिबृहन्नारदीयात् । पूर्वोक्तवृद्धपराशरोक्तेश्च । याज्ञवल्क्यः—अंतर्जानुशुचौदेशेउपविष्टउदङ्मुखः । प्राग्वाब्राह्मेणतीर्थेनद्विजोनित्यमुपस्पृशेत् । उपस्पृशेदाचामेत् । अत्रविज्ञानेश्वरेणद्विजोनशूद्रा

आचमनं.

॥ १५ ॥

दिरित्युक्तेः शूद्राचमने उपवेशनादि नियमो नेतिकेचित् । युक्तं तु ब्राह्मतीर्थस्यैव द्विजे नियमः । उपवेशनादिसर्वसाधारणम् । स्थितस्याचमननिषेधात् ।
हारीतः— ऐशान्यमिमुखो भूत्वोपस्पृशेत्तु यथाविधि । **हेमाद्रौ देवलः**— उदङ्मुखो वा दैवत्ये पैतृके दक्षिणामुखः । **स्मृतिरत्नावल्याम्**—
याम्यप्रत्यङ्मुखत्वेन कृतमाचमनं यदि । प्रायश्चित्तं तदा कुर्यात्स्नानमाचमनं क्रमात् ॥ ॥ **तीर्थान्याहयाज्ञवल्क्यः**— कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्य
ग्रंकरस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनु क्रमात् । **वसिष्ठः**— अंगुल्यग्रेषु मानुषपाणिमध्ये आग्नेयं तीर्थमार्थं कनिष्ठिकामूल इति तीर्थानि । ब्राह्मणस्य
दक्षिणहस्ते पंच तीर्थानीति प्रचेतः **स्मृतेः** । दक्षिणेत्युपलक्षणम् । अंजलितर्पणे दक्षिणहस्ताभावे च वामहस्ते पितदपेक्षणात् । ब्राह्मणपदं क्षत्रिया
द्युपलक्षणम् । ब्राह्मेण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेदितियाज्ञवल्क्येन द्विजपदोक्तेः । **हेमाद्रौ चंद्रिकायामप्येवम्**— कायं कनिष्ठिकामूले तीर्थमुक्तं
द्विजस्य त्विति वर्धमानपरिभाषायां शंखोक्तेश्च । शूद्रस्य तर्पणादौ पित्रादि तीर्थाक्षेपाच्च । अतएव— ब्राह्मेण विप्रस्तीर्थेनेति **मनूक्तौ** विप्रपद
माचमनकर्तृमात्रोपलक्षणमित्याचारादर्शः । अत्र विकल्पित तीर्थस्वीकरणमाचमनाद्यप्रयोगे वेद्यं न प्रतिप्रयोगमिति चंद्रिका । वस्तुतस्तु एकाचम
नांतर्गतत्रिःप्राशनेप्येकमेव तीर्थम् । ब्राह्मेण नित्यमुपस्पृशेदितियाज्ञवल्क्योक्ते ब्राह्मं मुख्यम् । **यत्तु हेमाद्रौ शंखः**— प्राजापत्येन तीर्थेन त्रिः
प्राश्रीयाजलं शुचिरिति । **यच्च मनूः**— कायत्रैदशिकाभ्यां वानपिच्येण कदाचनेति । तद्ब्राह्मतीर्थस्य क्षताद्यवरोधे ज्ञेयमिति पृथ्वीचंद्रः । **हारीतः**—
वामहस्ते कुशान्कृत्वासमाचामतियो द्विजः । उपस्पृष्टं भवेत्तेन रुधिरेण मलेन च । वामहस्ते केवले । उभयत्र स्थितैर्दभैः समाचामतियो द्विजः । सोमपा
नफलंतस्य भोक्ता यज्ञफलं लभेदिति गोभिलोक्तेः । **आद्वहेमाद्रौ गौतमः**— वामहस्ते स्थिते दभे दक्षिणेन पिबेन्न तु । वस्त्राजिनोपग्रहणेन दोषः
पिबतो भवेत् । **चंद्रोदये यमः**— तावन्नोपस्पृशेद्विद्वान्यावद्वा मेन न स्पृशेत् । दक्षिणं करमिति शेष इति पृथ्वीचंद्रः । जलमिति चंद्रिका पराकाँ ।
हस्तसंजलमित्याचारादर्शः । **आचारप्रदीपे**— दक्षिणे संस्थितं तोयं तर्जन्या सव्यपाणिना । तत्तोयं स्पृशते यस्तु सोमपानफलं लभेत् ।

आचाररत्नं

॥ १६ ॥

आचारचंद्रोदयेप्येवम् । आश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेणनभुंजीयान्नचाचमेत् । ग्रंथिर्ब्रह्मग्रंथिः । नब्रह्मग्रंथिनाचामेन्नदूर्वाभिःकदा
चनेतिचंद्रोदयेस्मृतिसारात् । कौशिकः—अपवित्रकरःकश्चिद्ब्राह्मणोयद्युपस्पृशेत् । अकृतंतस्यतत्सर्वंभवत्याचमनंतथा । याज्ञव
ल्क्यः—अद्विस्तुप्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिःफेनबुद्बुदैः । हृत्कंठतालुगाभिस्तुयथासंख्यं द्विजातयः । शुद्धेरन्त्रीचशूद्रश्चसकृत्स्पृष्टाभिरंततः । प्र
कृतिस्थाभिरफेनाभिः । अंततस्तालुनेतिविज्ञानेश्वरः । तत्समीपवर्तिनादंतेनेतिहेमाद्रिः । ओष्ठप्रांतेनेत्याचारादर्शः । माषमज्जनमात्रा
हृदयंगमाभवन्तीत्युशनःस्मरणादेकैकपादहान्याकंठतालुतदंतर्गतत्वमितिहेमाद्रिः । द्विजपदानुपनीतानामपितेषामुपनीतवदाचमनमित्या
चारचंद्रोदयः । तन्न । नह्यस्मिन्युज्यतेकर्मकिंचिदामौजिबंधनात् । शूद्रेणहिसमस्तावद्यावद्वेदेनयुज्यतइतिमनूक्तेः । उपनयनात्पूर्वशूद्र
समत्वोक्तेःशूद्रवदाचमनमित्युक्तम् । बौधायनस्तुशूद्राणामार्कछिष्टि(?)तानामार्यवदाचमनंवैश्यवच्छौचमिति । हारीतः—विवर्णगंधव
त्तोयंफेनिलंचविवर्जयेत् । प्रकृतिस्थाभिरित्युक्त्यत्स्वभावतएवगंधादिमत्तन्ननिषिद्धम् । माधव्यांप्रचेताः—अनुष्णाभिरफेनाभिःपूताभिर्वस्त्रच
क्षुषा । हेमाद्रौबौधायनः—शब्दमकुर्वस्त्रिपोहृदयंगमाःपिबेदितिटोडरानंदेगोभिलः । हृदयस्पृशएवापउपस्पृशेदुच्छिष्टोहैवातो न्य
थाभवतीति । दक्षः—प्रक्षाल्यपादौहस्तौचत्रिःपिबेदंबुवीक्षितम् । यमः—रात्राववीक्षितेनापिशुद्धिरुक्तामनीषिभिः । उदकेनातुराणांतुयथो
ष्णेनोष्णपायिनाम् । मार्कंडेयगारुडयोः—अंतर्जानुतथाचामेत्रिश्चतुर्वापिबेदपः । अत्रचतुष्टयत्रित्वेनैच्छिकोविकल्पइतिमाधव्यांहे
माद्रौच । दैवपितृकर्मविषयत्वेनव्यवस्थेत्यन्ये । त्रित्वेनचतुष्टयाभावेइतिमदनपारिजातः । मैथिलाश्च—त्रिरित्यर्वाङ्निषेधपरमितिम
दनपारिजातः । यत्रमंत्रवदाचमनंअग्निश्चमेत्यादि तेनसहचतुष्टयमन्यत्रत्रिरितिहरदत्तः । हेमाद्रौदेवलः—अथापःप्रथमात्तीर्थादक्षिणा
त्रिःपिबेत्समम् । प्रथमाद्ब्राह्मात् । सममव्यवधानेनेत्यर्धइत्युक्तं । तत्रैव भरद्वाजः—आयतंपूर्वतःकृत्वागोकर्णाकृतिवत्करम् । संहतांगुलि

आचमनं

॥ १६ ॥

नातोयंगृहीत्वापाणिनाद्विजः । मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांशेषेणाचमनंचरेत् । माषमज्जनमात्रास्तुसंगृह्यत्रिःपिबेदपः । माषमज्जनमात्रपानंब्राह्मणमात्र
परम् । क्षत्रियादेस्तुन्यूनम् । स्मृत्यर्थसारे—पीतावशिष्टांबुपानेवामहस्तेनपानेपराकार्धमिति । भविष्ये—दक्षिणंतुकरंकृत्वागोकर्णाकृति
वत्पुनः । त्रिःपिबेदक्षिणेनांबुद्विरास्यंपरिमार्जयेत् । पुनर्ग्रहणात्पूर्वगोकर्णाकृतिनाहस्तेनोदकंगृहीत्वांगुष्ठकनिष्ठिकेवहिःकृत्यपुनर्गोकर्णाकृतिंकुर्या
दितिहेमाद्रिः । बह्वचपरिशिष्टे—पाणिपादमुखंप्रक्षाल्यशुचौदेशेभूमिष्ठपादःकनिष्ठांगुष्ठौविश्लिष्टौवितत्यतिस्रोतरांगुलीःसंहतोर्ध्वाःकृत्वात्रिः
पिबेत् संहतमध्यमांगुलिभिःपाणिंप्रक्षाल्यसव्यपाणिपादौशिरश्चाभ्युक्ष्येति । आचारादर्शभविष्ये—समौचचरणौकृत्वातथाबद्धशिखो
नृप । घनांगुलिकरंकृत्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः । आचामेदितिशेषः । याज्ञवल्क्यः—त्रिःप्राश्यापोद्विरुन्मृज्यखान्यद्विःसमुपस्पृशेत् ।
प्रतिखमुदकंग्राह्यम् । अंतरापाणिमाप्लाव्यवारिणेतिशिवधर्मोत्तरात् । शौनकः—ताम्रपात्रस्थितैर्वापितथातोयाशयस्थितैः । कुर्वन्नाच
मनंविप्रो नित्यंखानिसमालभेत् । तदभावेतु कुर्वीतपात्रधारोदकेनच । खानि शीर्षण्यानि । खानिचोपस्पृशेच्छीर्षण्यानीतिगौतमोक्तेः । शी
र्षण्यानिततःखानिमूर्धानंचनृपालभेदितिबिष्णुपुराणाच्चेतिहेमाद्रिः । नाभेरूर्ध्वानीतिमिताक्षरायाम् । चंद्रोदयेहारीतः—वाम
हस्तेत्वपःकृत्वायःखानिसमुपस्पृशेत् । वृथैवाचमनंतस्यप्रायश्चित्तीयतेहिसः । दक्षः—संमृज्यांगुष्ठमूलेनद्विरुन्मृज्यात्ततोमुखम् । संहतांगुलि
भिःपूर्वमास्यमेतदुपस्पृशेत् । अंगुष्ठेनप्रदेशिन्याघ्राणंचसमुपस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाभ्यांतुचक्षुःश्रोत्रेततःपरम् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांचक्षुषी । अंगु
ष्ठानामिकाभ्यांश्रोत्रे । कनिष्ठांगुष्ठाभ्यांनाभिहृदयंतुतलेनवै । सर्वाभिश्चशिरःपश्चाद्वाहूचाग्रेणसंस्पृशेत् । अंगुलिभिस्त्रिभिरमध्यमाभिः । मध्य
माभिर्मुखंपूर्वतिष्ठभिःसमुपस्पृशेदितिचंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । पाठादेवक्रमेणसिद्धेपश्चादितिवचनंबाह्वनंतरंशिरःस्पर्शार्थम् । शं
खस्तु—तर्जन्यंगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासापुटद्वयम् । अंगुष्ठस्यानामिकयायोगेनश्रवणेस्पृशेत् । मध्यमांगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नेत्रद्वयंततः । कनिष्ठांगुष्ठ

आचाररत्नं

॥ १७ ॥

योगेनस्पृशेत्स्कंधद्वयंततः । नाभिचहृदयंतद्वत्स्पृशेत्पाणितलेनतु । संस्पृशेच्चतुर्थाशीर्षमयमाचमनेविधिः । चंद्रोदयेपैठीनसिः—अग्रिंरंगु
 षष्ठस्तस्मात्तेनैवसर्वाणिस्पृशेदिति । आश्वलायनः—पाणिनापोऽग्निमंत्रेण अवमृज्याथसंस्पृशेत् । विप्रस्यनेतराणांतुतन्मुखालंभनंस्मृतम् ।
 सूर्यायदक्षिणेनेत्रेवामेसोमायवायवे । नसोदिग्भ्यःश्रवणयोर्बाह्वोरिंद्रायसंस्पृशेत् । पृथिव्यैपादयोर्जान्वोरंतरिक्षायगुह्यके । दिवेनाभौब्रह्मणेचवि
 ष्णवेहृदयेतथा । शिवायेतिशिरस्यंतेहस्तंप्रक्षालयेत्ततः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांनेत्रयोराचमंस्पृशेत् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांचनासाश्रवणयोस्ततः । अंगुष्ठा
 नामिकाभ्यांचकनिष्ठाभ्यांचबाहुके । सांगुष्ठैरखिलैरेवस्थानेष्वन्येषुसंस्पृशेत् । व्याघ्रपादः—केशवादित्रिभिःपीत्वाचतुर्थेनमृजेत्करम् । पंचमे
 नचषष्ठेनद्विरोष्ठान्मृजेत्करमात् । तौसप्तमेनावमृजेदेकवारंतुमंत्रवित् । अष्टमेनतुमंत्रेणत्वभिमंत्र्यजलंशुचि । वामंसंप्रोक्षयेत्पाणिमन्यंचनवमेनच ।
 दक्षिणंदशमेनांघ्रिवाममेकादशेनवै । मूर्धानंद्वादशेनाथस्पृशेदूर्ध्वोष्ठपृष्ठकम् । संकर्षणायनमइत्यनेनांगुलिमूर्धनि । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांसंस्पृष्टाभ्यांज
 लैःसह । नासारंग्रेवासुदेवंप्रद्युम्नाभ्यामुभेस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचसंस्त्रिष्टाभ्यांजलैःसह । अनिरुद्धायनमइतिसंस्पृशेदक्षिणेक्षणम् । पुरुषोत्तमं
 त्रेणताभ्यांवामांस्पृशेद्वशम् । तथांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांसंस्त्रिष्टाभ्यांजलैःसह । अधोक्षजनृसिंहाभ्यांश्रोत्रेद्वेसंस्पृशेत्करमात् । नाभिमच्युतमंत्रेणताभ्यामेवस्पृ
 शेद्बुधः । श्रीजनार्दनमंत्रेणतलेनहृदयंस्पृशेत् । उपेंद्रायेतिमूर्धानंस्पृशेत्सजलपाणिना । सर्वांगुल्यग्रभागैस्तुसमाश्लिष्टैर्जलैःसह । भुजौतुहरिकृ
 ष्णाभ्यांसंस्पृशेदक्षिणोत्तरौ । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—देव्याःपादैस्त्रिभिःपीत्वाअब्जिगैर्नवधास्पृशेत् । पुनर्व्याहृतिगायत्र्याशिरोमंत्रैर्द्वि
 धास्पृशेत् । स्मृत्यर्थसारे—तदोकारेणाचमनंयद्वाव्याहृतिभिर्भवेत् । सावित्र्याचापिकर्तव्यंयद्वाकार्यममंत्रकम् । तैत्तिरीयश्रुतौ—त्रि
 राचामेद्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभतइति तदेतद्ब्रह्मयज्ञप्रकरणपाठात्तदंगमेवेति नपुरुषार्थाचमनेकर्मांगाचम
 नेवाप्रवर्तते । हेमाद्रौबौधायनः—त्रिःपरिमृजेद्विरित्येकइति । तत्रैवकण्वः—अथर्ववेदेतिहासपुराणानिध्यायन्ब्राह्मेणतीर्थेनोष्ठयोः

आचमनं.

॥ १७ ॥

सलोमदेशमुन्मृज्यादिति । हेमाद्रौदक्षः—नाग्रांगुल्यानपृष्ठैर्वापरिमृज्यात्कथंचन । आपस्तंबः—दक्षिणेनपाणिनासव्यंप्रोक्ष्यपादौ शिरश्चेंद्रियाण्युपस्पृशेत् । चक्षुषीनासिकांश्रोत्रेचेत्यथापउपस्पृशेदिति व्यासः । अक्षिणीनासिकेकर्णावोष्ठौचतदनंतरम् । ततःस्पृशेन्नाभि देशंपुनरापश्चसंस्पृशेत् । बौधायनः—खान्यद्भिःसंस्पृश्यपादौनाभिंशिरःसव्यंपाणिमततःप्रोक्षेदिति । पैठीनसिः—पादौप्रोक्ष्यसव्येपाणौशेषाअपोनिनयेदिति । अत्रदेशाचारतोव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । चंद्रिकायांतुयथाशाखंव्यवस्थेत्युक्तम् । शूद्राधिकारेगौतमः—आचमनार्थे पादप्रक्षालनमेवैकइति । ब्राह्मे—स्त्रीशूद्रयोरनित्यांभःक्षालनाच्चरौष्ठयोः । आचमनक्रियेत्येषइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथाचमननिमित्तानि । यमः—उत्तीर्योदकमाचामेदवतीर्यतथैवच । ब्रह्मांडे—निष्ठीवितेतथाभ्यंगेभुक्त्वाचपरिधायच । उच्छिष्टानांचसंस्पर्शे तथापादावसेचने । उच्छिष्टस्यचसंभाषादशुच्यप्रयतस्यच । संदेहेषुचसर्वेषुशिखांमुक्त्वातथैवच । विनायज्ञोपवीतेननित्यंचसमुपस्पृशेत् । जिह्वाचैवसंस्पृश्यदंतासक्तंतथैवच । देवलः—भोजनेदंतलग्नानिनिर्हृत्याचमनंचरेत् । हारीतः—स्त्रीशूद्रोच्छिष्टाभिभाषणेमूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शनेदेवतामभिगंतुमाचामेदिति । जपादौस्त्रीशूद्रभाषणेइत्युक्तंमाधवीयेस्मृत्यर्थसारेचप्रजापतिः—उपक्रमेविशिष्टस्यकर्मणःप्रयतोपि सन् । कृत्वाचपितृकर्माणिसकृदाचम्यशुद्ध्यति । चंद्रिकायांहारीतः—सुषुप्सुराचामेदिति । आपस्तंबः—स्वप्नेक्षवथौसिंघाणिकालं भेलोहितस्यकेशस्यवसानामग्नेर्गवांब्राह्मणस्यस्त्रियाश्चालंभेनीवींपरिधायउपस्पृशेदिति । सिंघाणिकानासामलः । केशस्यभूमिगतशिरोगतस्यचेति प्रयोगपारिजातः । च्युतकेशनखस्पर्शेइतिस्मृत्यर्थसारे । अग्न्यादिस्पर्शआचमननिमित्तंविनास्पर्शेइतिपृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मणस्पर्शआचमनमग्निगोस्पर्शवत्प्रायश्चित्तत्वेनविहितेइतिमदनरत्ने । ब्राह्मणस्योच्छिष्टस्येतिप्रयोगपारिजातः । नीवीअधोवासोग्रंथिरितिचंद्रिका ।

१ चक्षुषीनासिकाश्रोत्रेचोष्ठौचेतिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ १८ ॥

मार्कण्डेयपुराणे—देवार्चनादिकार्याणितथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्देवभुजिक्रियाम् । बृहस्पतिस्मृतौकर्मप्रदीपेच-
 पितृमंत्रानुचरणेआत्मात्मभक्षणे तथा । अधोवायुसमुत्सर्गेआक्रन्देक्रोधसंभवे । मार्जारमूषिकास्पर्शेप्रहासेनृतभाषणे । निमित्तेष्वेषुसर्वेषुकर्मकुर्वन्नपः
 स्पृशेत् । आत्मभेदिहतेहृदयस्पर्शइतिकल्पतरुः । आत्मस्तुतावितिवर्धमानः । स्पृशेदितिस्पर्शमात्रमितिस्मृतिरन्नावलिः । आचामेदि
 तिवर्धमानः । मार्जारकर्तृकेस्पर्शेआचमनंस्वयंकृतेस्नानमित्याचारचन्द्रोदयः । वनमार्जारस्पर्शेस्नानम् । अभोज्यसूतिकाषण्डमार्जाराखूंश्च
 कुक्कटान् । संस्पृश्यशुद्ध्यतिस्नानादुदकयाग्रामसूकरावितिवचनादितिशूलपाणिः । केचित्तुमार्जारस्पर्शःपुच्छान्यदेशपरः । कर्मकालेअबुद्धि
 पूर्वस्पर्शविषयोवा । पुच्छेविडालकंस्पृष्ट्वास्नात्वाविप्रोविशुद्ध्यति । भोजनेकर्मकालेचविधिरेषउदाहृतइतितत्रैवबुद्धिपूर्वेस्नानविधानादन्यदाशु
 चिरेव । मार्जारश्चैवदर्वीचमारुतश्चसदाशुचिरितिमनूक्तेरित्याहुः । याज्ञवल्क्यः—रौद्रपित्र्यासुरान्मंत्रांस्तथाचैवाभिवारकान् । व्याहृत्या
 लभ्यचात्मानमपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेत् । अपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेदित्युक्त्येवत्ररौद्रादिपाठोत्तरंकर्मनोक्तंतत्रनोदकस्पर्शः । संग्रहे—श्राद्धारंभेऽवसानेच
 चपादशौचार्चनांतयोः । विकिरेपिंडदानेचकुर्यादाचमनंकृती । तत्रप्रथममेवद्विशेषाणितुसकृत्सकृत् । चंद्रिकायांकौर्मे—उच्छिष्टंपुरुषं
 दृष्ट्वाऽभोज्यंचापितथाविधम् । आचामेदश्रुपातेचलोहितस्यतथैवच । शातातपः—आचामेच्चर्वणेनित्यंमुक्त्वातांबूलचर्वणम् । ओष्ठौ
 विलोमकौस्पृष्ट्वावासोविपरिधायच । चर्वणेआदावंतेच । अनाचम्यभक्षणेऽष्टशतजपोभोजनेतूपवासइतिस्मृत्यर्थसारात् । अपरार्के—
 प्राणस्यायमनंकृत्वाआचामेत्प्रयतोपिसन् । मनुः—वेदमध्येष्यमाणश्चाप्यन्नप्रश्रंश्चसर्वदा । आचामेदितिसंबंधः । विष्णुः—पंचनखा
 स्थिनिःस्नेहंस्पृष्ट्वाचामेच्चंडालम्लेच्छसंभाषेचेति । पाराशरे—श्वपाकंवापिचंडालंविप्रःसंभाषतेयदि । द्विजसंभाषणंकुर्यात्सावित्रींतुसकृजपेत् ।
 उच्छिष्टैःसहसंभाषेत्रित्रात्रेणविशुद्ध्यपि । द्विजनूचानइतिमाधवः । चंद्रिकायांपादौ—चंडालादीन्जपेहामेदृष्ट्वाचामेद्विजोत्तमः ।

आचमनं.

॥ १८ ॥

यत्तुस्मृत्यर्थसारे—अंयसंभाषणेकर्मकुवन्नाचामेदित्युक्तंतच्चित्यम् ।—तूष्णीमासीतचजपंश्चंडालपतितादिकान् । दृष्ट्वातान्वार्युपस्पृश्याभाष्यस्ना
त्वाविशुद्ध्यतीतिचंद्रोदयेवर्धमानपरिभाषायां योगयाज्ञवल्क्योक्तेः ।—चंडालपतितौदृष्ट्वानरःपश्येतभास्करम् । स्नातस्त्वेतौसमा
लोक्यसचैलंस्नानमाचरेदितिचंद्रिकायांव्यासोक्तेश्च । **माधवीये**—चंडालैकपथंगत्वागायत्रीस्मरणाच्छुचिः । **यत्तुव्याघ्रपादः**—
चंडालंपतितंचैवदूरतःपरिवर्जयेत् । गोवालव्यजनादर्वाक्सवासाजलमाविशेदिति । तत्संकटपरम् । अतएवबृहस्पतिः—युगंचद्वियुगंचैव
त्रियुगंचचतुर्युगम् । चंडालसूतिकोदक्यापतितानामधःक्रमात् । **अंगिराः**—श्वादीन्स्पृष्ट्वापिवाचामेत्कर्णवादक्षिणंस्पृशेत् । नाभेरधःस्पर्शे
तत् ।—नामेरुध्वंकरौमुक्त्वाशुनायद्युपहन्यते । तत्रस्नानमधस्ताच्चेत्प्रक्षाल्याचम्यशुद्ध्यतीतितेनैवोक्तेः । **चंद्रिकायांशातानपः**—चर्म
कारजकाश्चैवव्याधव्यालोपजीविनौ । निर्णेजकःसौनिकश्चनटःशैलूषकस्तथा । मुखेभगस्तथाश्वाचवनिताःसर्ववर्णगाः । चक्रीध्वजीवध्यजीवीग्रा
म्यकुक्कुटसूकरौ । एतैर्यदंगंस्पृष्टंस्याच्छिरोवर्जद्विजातिषु । तोयेनक्षालनंकृत्वाआचांतःप्रयतोमतः । रजकोवस्त्रादिरागकर्ता । **आचारादर्शसं**
वर्तः—चर्मारंजकंवैणंधीवरंनटमेवच । एतान्स्पृष्ट्वानरोमोहादाचामेत्प्रयतोपिसन् । इदंशिरोहीनांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शेस्नानंवक्ष्यते । **शांस्वा**
यनः—क्षुतेनिष्ठीवितेचैवदंतोच्छिष्टेतथानृते । पतितानांचसंभाषेदक्षिणंश्रवणंस्पृशेत् । आदित्यावसवोरुद्रावायुरग्निश्चधर्मराट् । विप्रस्यदक्षि
णेकर्णेसर्वेतिष्ठंतिसर्वदा । विप्रोक्तेःक्षत्रियादीनांदक्षिणकर्णस्पर्शेन । विप्रपदमाचमनकर्तृमात्रोपलक्षणमित्याचारचंद्रोदयः । तत्र । उप
लक्षणत्वेमानाभावात् । इदंचाचमनासंभवे । तथाचहरनाथीयेमार्कंडेये—कुर्यादाचमनस्पर्शगोष्ठस्यार्कदर्शनम् । कुर्वीतालंभनंवापि

१ रजकश्चर्मकश्चैवेतिपाठः ।

आचाररत्न

॥ १९ ॥

दक्षिणश्रवणस्य च । यथाविभवतो ह्येतत्पूर्वाभावे परंपरम् । विज्ञानेश्वरादावप्येवम् । टोडरानंदे पराशरः—गंगाचदक्षिणेश्रोत्रेऽनामिकायां हुताशनः । उभयोः स्पर्शने चैव तत्क्षणादेव शुद्ध्यतीति । बौधानयः—नीवीं विस्त्रंस्य परिधाय उपस्पृशेदार्द्रतृणगोमयं भूमिगामोषधीं वेति ॥ ॥ अथ द्विराचमननिमित्तानि । याज्ञवल्क्यः—स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुक्त्वा रथ्योपसर्पणे । आचांतः पुनराचामेद्वासो विपरिधाय च । वस्त्रपरिधाने सकृद्विराचमनयोर्विकल्पइतिकेचित् । पूर्ववासः परित्यज्यान्यवासः परिधाने द्विराचमनम् । तस्यैवान्यथा परिधाने सकृदाचमनमिति टोडरानंदः । कर्माधिकारार्थं द्विरन्यत्र सकृदित्यन्ये । कौर्मे—रेतो मूत्रपुरीषाणामुत्सर्गेऽशुचिभाषणे । संध्ययोरुभयोस्तद्वाचांतोऽप्याचमेत्पुनः । मूत्रपुरीषयोर्द्विराचमनं कर्माधिकारार्थं । हारीतेन तत्र सकृदाचमनविधेर्व्यवस्था संभवेऽष्टदोषदुष्टविकल्पयोगात् । ब्राह्मे—होमे भोजनकाले च संध्ययोरुभयोरपि । आचांतः पुनराचामेज्जपहोमार्चनेषु च । उभयोरित्युपलक्षणम् । संध्यात्रयांबुपानेषु पूर्वं पश्चाद्विराचमेदिति स्मृत्यर्थसारात् । संध्यात्रयेऽबुपाने चेत्यर्थः । सायणीये नंदसूरिः—भूयुषवीतविन्यासे सस्नेहौषधभक्षणे । पैतृके कर्मणि स्नेहभक्षणे तावयोः सकृत् । बौधायनः—हविर्भक्षणकाले च तद्विराचमनं स्मृतम् । कौर्मे—प्रक्षाल्य पाणिपादौ च भुंजानो द्विरुपस्पृशेत् । ष्ठीवित्वादा वनारंभे कासश्वासागमे तथा । चत्वरं वाश्मशानं वा समागम्य द्विजोत्तमः । स्मृत्यर्थसारे—रोदने पीत्वा वलीढे भुक्त्वा चाभ्यंगे द्विराचामेदिति । द्विराचमनेऽगभूतपाणिपादक्षालनं सकृत् । दृष्टोपकारस्यैकत्वात् । आस्यस्पर्शादित्त्वदृष्टमेदादावर्तते । तत्र त्रिराचम्यांगान्युपस्पृश्य पुनः सांगाचमनक्रियेत्येवं दाक्षायणयज्ञे दर्शपूर्णमासावृत्तिवदित्याचारादर्शः ॥ ॥ अथाचमनापवादः कालतः । हेमाद्रौ पैठीनसिः—अपेयं हि सदा तोयं रात्रौ मध्यमयामयोः । स्नानं चैव न कर्तव्यं तथैवाचमनक्रिया । तत्रैव विश्वामित्रः—महानिशा तु विज्ञेयामध्यस्थं प्रहरद्वयम् ।

आचमनं.

॥ १९ ॥

१ विसृज्येति पाठः । २ त्वाध्ययनारंभे इति पाठः ।

तस्यांस्नानंनकुर्वीतकाम्यमाचमनंतथा । तत्रैवषट्त्रिंशन्मते—मूत्रोच्चारेमहारात्रौकुर्यान्नाचमनंतुयः । प्रायश्चित्तीयतेविप्रःप्राजापत्यार्धम
 र्हति ॥ ॥ महानिशाद्वेधा । तत्राद्यामाहमार्कण्डेयः—महानिशाद्वेधटिकेरात्रौमध्यमयामयोः । द्वितीयस्यांत्यातृतीयस्याद्येत्यर्थः । द्वि
 तीयातुविश्वामित्रोक्ता । द्रव्यतःस्मृत्यर्थसारे—अस्त्रिग्वधौषधेजग्धेस्त्रिग्वधेबुद्धेसलेपने । नाचामेद्भोजनेवृत्तेशुद्ध्यर्थंक्रमुकादिषु । अन्येषुचा
 मभक्ष्येषुसंसारेषुसुगंधिषु । तांबूलैक्रमुकेहोमेभुक्तस्नेहानुलेपने । इक्षुदंडेतिलेमूलपत्रपुष्पफलेषुच । तथात्वक्तृणकाष्ठेषुनाचामेदामभक्षणे । म
 धुपर्कचसोमेचप्राणाहुतिषुचाप्सुच । आस्यहोमेषुसर्वेषुनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । क्रमुकादिष्वित्यत्रादिशब्दात्तांबूलादीनि । पुनरग्रेतांबूलक्रमुक
 योर्ग्रहणादत्रपूर्वाचमननिषेधः । अतएवशुद्ध्यर्थमित्युक्तम् । प्राणाहुतिष्वितितासांमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्यचमंत्रपाठासंभवादाचमनेप्राप्तेतन्नि
 षेधः । तेनविषयसप्तमीयम् । तेनभोजनेअमृतोपस्तरणमसीत्येतदुत्तरंनाचमनम् । अतएवाप्स्वितिप्राणाहुतिसाहचर्यादमृतापिधानमसीतिपीतां
 प्परं । अन्यथोच्छिष्टस्यमंत्रपाठासंभवात् । तेनतस्मिन्नप्पानेकर्तव्येनोच्छिष्टत्वमित्युक्तंश्राद्धहेमाद्रौ । नचैवंपुरीषाद्युत्सर्गोत्तरमाचमनेकर्त
 व्येतत्राधिकारसिद्ध्यर्थमाचमनांतरापत्तिः । आरंभणीयान्यायेनोपपत्तेः । यथादर्शपूर्णमासांगारंभणीयातिदेशादारंभणीयायांप्राप्तानवस्थाप्रसं
 गात्स्वात्मनिस्वातिदेशासंभवाच्चनतथेहापि । नचैवमाचमनेसकृजलपानोत्तरमाचमनापत्तिः । पुनर्जलपानस्यगायत्र्यादिमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्य
 तदसंभवादित्युक्तम् । अनवस्थापत्तेर्दत्तोत्तरत्वात् । हेमाद्रावेवसममव्यवधानेनेत्युक्तेश्च । कृष्णभट्टीये—अनाचांतःपिबेद्यस्तुपीत्वाना
 चामयेद्यदि । गायत्र्यष्टशतंजप्त्वाप्राणायामेनशुद्ध्यति ॥ ॥ आचमनापवादआचारसारे—अपोजग्ध्वौषधंजग्ध्वाकृत्वातांबूलचर्वण
 म् । सौगंधिकानिसर्वाणिनाचमेतविचक्षणः । अपोजग्ध्वेत्यमृतापिधानमसीतिमंत्रैः । पीत्वायोध्येष्यमाणश्चाचामेत्प्रयतोपिसन्नितिमनूक्तेरिति

१ समारंभेषुसंधिष्वितिपाठः । २ पीतात्परमितिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ २० ॥

कल्पतरुः । अप्सूच्छिष्टतानिषेधात्पीत्वापइतिनैमित्तिकमाचमनमित्याचारादर्शः । विश्वादर्शो आपस्तम्बः—संध्यार्थेभोजनार्थेवापितृदेवप्रयोजने । शूद्राहतेननाचामेजपादिहवनेषुच । **संवर्तः**—शूद्राशुच्येकहस्तैश्चदत्ताभिर्नकदाचन । शूद्राहतजलनिषेधः सर्वकर्मसुज्ञेयः । **स्मृत्यर्थसारे**—नपादप्रक्षालनशेषेणनाचमनशेषेणनाशुदकशेषेणकर्माणि कुर्यात् । यदि कुर्याद्भूमौ जलं स्नावयित्वा तत्रांबुपात्रं स्थापयित्वा द्रव्यं कुर्यादिति । **आपस्तम्बः**—नवर्षधारयाचामेन्नप्रदरोदकेनाकारणादिति । प्रदरः स्वयं भिन्नो भूभागः । **वसिष्ठः**—प्रदरादपि गोतृमेराचामेतेति । नेदं कलौ । गोतृसिशिष्टेपयसिशिष्टैराचमनक्रियेति माधवीये कलिवर्ज्येषु पाठात् । **स्मृतिसारे**—एलालवंगकर्पूरगंधाद्यैर्वासितैर्जलैः । नाचामेदद्विरूष्णाभिस्तथाशौचावशेषितैः । **चंद्रोदयेसंग्रहे**—पात्रावशिष्टं च्छौचे पाणिपादावनेजने । भूमौ तदंबुनिःस्नाव्यशेषेणाचमनं चरेत् । **चंद्रिकायां विष्णुस्मृतावप्येवम् । देवजानीये**—शौचशेषपादशेषपीतशेषंतथैवच । अपेयंतद्विजानीयात्पर्युक्षणकृतिं विना । **स्मृत्यर्थसारे**—पादशौचशिखाकच्छबंधधौतोपवीतकम् । विनाचांतोऽशुचिर्नित्यं बद्धे कंठेशिरस्यपि । **प्रयोगपारिजातेभृगुः**—आच्छन्नदक्षिणां सस्तुनाचामेद्विकदाचन । अकृत्वा पादशौचंचतिष्ठन्मुक्तशिखोपिवा । विनायज्ञोपवीतेन आचांतोप्यशुचिर्भवेत् । तिष्ठन्निति जलस्थेतरपरम् । जानोरूध्वंजले तिष्ठन्नाचांतः शुचितामियात् । अधस्ताच्छतकृत्वोपिसमाचांतो न शुद्ध्यतीति विष्णुक्तेः । अधस्ताज्जान्वोः । **चंद्रिकायां विष्णुः**—नस्पृशन्नहसन्नजल्पन्नश्चचांडालदर्शने । आचामेदिति शेषः । तत्रैव **प्रचेताः**—नासमपादआचामेदिति । **स्मृत्यर्थसारे**—उपविष्टः समाचामेज्जानुमात्रादधोजले । तथा—सोपानत्कोधृतोष्णीषः पर्यं कासनयानगः । दुर्देशे प्रपदश्चैव नाचामन्शुद्धिमाप्नुयात् । आचांतः कर्मशुद्धः स्यात्तांबूलौषधिजग्धकृत् । **नागदेवाह्निकेयमः**—मधुपर्के भोजनांते संध्यादौ नित्यकर्मणि । आसनस्थोपि चाचामेदन्यत्र कुट्टासनः । **स्मृत्यर्थसारे**—नयज्ञोपवीतमुत्तरीयंचान्यथाकृत्वाचामेत् सम्यग्धृत्वा पुनराचामेत् ॥ ॥ यज्ञोपवीतेनष्टे अन्यत्सूत्रं वस्त्रं चोपवीयाचामेत् । **हारीतः**—नजले

आचमनं.

॥ २० ॥

शुष्कवस्त्रेणस्थलेचैवार्द्रवाससा । तर्पणाचमनंजप्यंमार्जनादिकमाचरेत् । पैठीनसिः—अंतरेकंबहिरेकंकृत्वापादमाचमेदिति । व्यासः—शिरःप्रावृत्यकंठं च मुक्तकच्छशिखोपिवा । अकृत्वापादयोःशौचमाचांतोप्यशुचिर्भवेत् । गौतमः—नमुख्याविप्रुषउच्छिष्टंकुर्वीतिनचेदंगेनिपतंतीति । अंगस्पर्शे आपस्तंबः—यआस्याद्विंदवःपतंतउपलभ्यंतेतेष्वाचामेत् । गौतमः—मंत्रब्राह्मणमुच्चारयतोविंदवःशरीरउपलभ्यंतेतेष्वाचमनमिति । मनुः—स्पृशंतिविंदवःपादौयस्याचामयतःपरान् । तेषार्थिवैःसमाज्ञेयानतैरप्रयतोभवेत् । अत्रपादग्रहणाजंघादिस्पर्शेदोष इतिमेधातिथिः । तन्न । प्रयांत्याचमतोयाश्चशरीरेविप्रुषोनृणाम् । उच्छिष्टदोषोनास्त्यत्रभूमितुल्यास्तुतेस्मृताइतिमाधवीयेयमोक्तौ शरीरग्रहणात् । अतःपादावितिप्रायिकम् । तेनांगांतरस्पर्शेपिनदोषइतिसर्वज्ञनारायणः । माधवीयेप्येवं । आपस्तंबः—नश्मश्रुभिरुच्छिष्टोभवतियावन्नहस्तेनोपस्पृशतीति । मुखगतैरित्यर्थः । याज्ञवल्क्यः—मुखजाविप्रुषोमेध्यास्तथाचमनविंदवः इति । शंखः—दंतवदंतलग्रेपुरसवर्जमन्यत्रजिह्वाभिमर्शनादिति । गौतमस्तुप्राक्च्युतेरेकेइत्याह । च्युतेतुशंखः—च्युतेष्वास्त्राववद्विद्यान्निगिरन्नेव तच्छुचिः । मुखोदकमास्त्रावः । शातातपः—दंतलग्रेमूलफलेभुक्तस्नेहेतयैवच । तांबूलेचेक्षुदंडेचनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । स्मृत्यंतरे—अलाबुताम्रपात्रस्थंकरकस्थंचयत्पयः । आचम्यस्वयमादायशुद्धोभवतिनान्यथा । स्वयंगृहीत्वाचाचामेन्नपरःप्रयच्छेदित्यर्थः । अलब्वादिपात्रं यतिपरम् । यतिपात्राणिमृद्वेणुदावलाबुमयानिचेतियाज्ञवल्क्योक्तेः । अतैजसानिपात्राणि तस्यस्युर्निर्घ्रणानिचेतिमनूक्तेश्च । अलाबुदारु जंवापिवैणवंमृन्मयंतथा । एतानियतिपात्राणिगृहस्थोनसमाचरेदितिपंचायतनसारेव्यासोक्तेश्च । तत्रैवसंवर्तः—सौवर्णराजतंताम्रं मुख्यंपात्रंप्रकीर्तितम् । तदभावेस्मृतंपात्रंसंवतेयन्नधारितम् । कृष्णभट्टीयेमरीचिः—कांस्येनायसपात्रेणत्रपुसीसकपित्तलैः । आचांतःश तकृत्वोपिनकदाचनशुद्ध्यति । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—सौवर्णरौप्यपात्रैश्चवेणुबिल्वाश्मचर्मभिः । अलाबुदारुपात्रैश्चनारिकेलैःकपित्थकैः । तृ

आचाररत्नं

॥ २१ ॥

णैःकाष्ठैर्जलाधारैरन्यांतरितमृन्मयैः । वामेनोद्धृत्यवाचामेदन्यदातुरसंभवेइति । तन्मृन्मयमात्रपरम् । तस्यैवसंनिहितत्वात् । तत्राप्यन्यदातुर
संभवेवामेनसंदंशादिनोद्धृतैर्मृन्मयैरित्यर्थः । अतएवाग्रेस्मृत्यर्थसारे—तत्रमृन्मयपात्रस्थंजलनैवोपहन्यतइत्युक्तमितिकेचित् । अन्येतुवामे
नपात्रमुद्धृत्यनपिबेदक्षिणेनत्वित्युपक्रम्य सौवर्णरौप्यपात्रैश्चेत्याद्युक्तेर्यदिस्वहस्तेनाचामेत्तदैतरेवेतिपरिगणनबलान्नियमेननान्यैरित्यर्थात्पित्तलकां
स्यादिभिर्वामोद्धृतैर्नाचामेदित्याहुः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—करकालाबुपात्रेणताम्रचर्मपुटेनच । गृहीत्वास्वयमाचामेद्भूमिलग्रेनना
न्यथा । अत्रभूमिलग्रेत्वमूलंचित्यम् । वामेनोद्धृत्येतिस्मृत्यर्थसारविरोधात् । माधवीयेस्मृत्यंतरे—करपत्रेषुयत्तोयंयत्तोयंताम्रभाजने ।
सौवर्णेराजतेचैवनैवाशुद्धंतुतस्मृतम् । अपराकैस्मृत्यंतरे—ताम्राश्मनालिकेराब्जवेणुकालाबुचर्मभिः । स्वहस्तेनापिचाचामेत्सर्वदाशुचि
रेवसः । नकेवलमन्यदत्तेनेतितत्रैव ॥ इतिश्रीमन्नारायण०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेआचमनम् ॥

अथदंतधावनम् ॥ अत्रिः—मुखेपर्युषितेनित्यंभवत्यप्रयतो नरः । अथार्द्रकाष्ठंशुष्कंवाभक्षयेदंतधावनम् । तस्याद्यंतयोराचामेत् ।
आग्नेये—शौचंकृत्वामृदाचम्यभक्षयेदंतधावनमित्युक्तेः । प्रक्षाल्यभंक्त्वातुशुचौदेशेत्यक्त्वातदाचमेदितिगारुडाच्च । आचारादर्शो
विष्णुः—प्रातर्भुक्त्वाचयतवाग्भक्षयेदंतधावनम् । भुक्त्वेतियतिपरमितिहलायुधः । विष्णुः—कंटकिक्षीरिवृक्षोत्थंद्वादशांगुलमव्रणम् ।
कनिष्ठांगुलिवत्स्थूलंपर्वार्धकृतकूर्चकम् । दंतधावनमुद्दिष्टंजिह्वोल्लेखनिकातथा । द्वादशांगुलकंविप्रेकाष्ठमाहुर्मनीषिणः । क्षत्रविदश्द्रजातीनां
नवषट्चतुरंगुलम् । स्मृत्यर्थसारेतु—तिक्तकषायकटुसुगंधिकंटकिक्षीर्यव्रणमृजुकीटाद्यदूषितंद्वादशांगुलंविप्रेक्षत्रादिष्वंगुलिहासइत्युक्तम् ।
शंखः—कुमाराणांचनारीणांकर्तव्यंचतुरंगुलम् । अथतत्काष्ठानि मदीयाःश्लोकाः—आम्राप्रातकसर्जवेणुबृहतीश्रीपर्णिपुत्रागकान्
चंपावैकदंशिरीषखदिरापामार्गनिंबार्जुनान् । नारिगंबदरीप्रियंगुकुटजान्धात्रीतमालंतथाकंकोलंत्वरिमर्दलोध्रमधुकान्राजादनंपर्णकम् । जात्याट

दंतधाव.

॥ २१ ॥

रूषावतिमुक्तजंबूप्रक्षान्कषायंकटुकं च । गृहीतशुद्धैदंतानामन्यांस्तत्रविवर्जयेत् । आम्रातकआंबाडाइतिप्रसिद्धः । सर्जोरालइतिप्रसिद्धः । राजादनंचारोली । कदरःश्वेतसारःखदिरः । खदिरोरक्तसारः । अतिमुक्तजंभोगरावेलीइतिमध्यदेशे । मधूकोज्येष्ठीमधुः । संग्रहे—अपामार्गेधृतिर्मेधाप्रज्ञाशक्तिर्वपुःशुचिः । अंगिराः—प्रक्षाल्यभक्त्यातज्जह्याच्छुचौदेशेसमाहितः । जानूकर्ण्यः—ईशान्यभिमुखःकुर्याद्वाग्यतोदंतधावनम् । कृत्यरत्नेगर्गः—प्राञ्जुखस्यधृतिःसौख्यंशरीरारोग्यमेव च । दक्षिणेनतथाकार्यपश्चिमेनपराजयः । उत्तरेणगवांनाशःस्त्रीणांप्रेष्यजनस्य च ॥ ॥ अथनिषिद्धानि । मदीयाःश्लोकाः—श्लेष्मातकःपिप्पलितिंदुकौपारिजातरिष्टाक्रमकेंगुदीच । कार्पासभव्यौशणपारिभद्रौकुशेष्टकेवैबकुलश्चशुष्कम् । शाल्मल्यक्षौशिग्रुमोचानखानिकाशोलोष्ठसैधवंचांगुलिश्च । मुक्त्वांगुष्ठानामिकेशिशपायामृत्स्नापर्णागारपाषाणतार्णम् । कुंभोविभीतकधवौसिकताश्वमल्योनिर्गुडिगुगुलपटौकनकश्चकच्छः । नंदाखष्टमिरंभ्रयोर्व्रतदिनेदर्शैरवौभूमिजेश्राद्धेजन्मदिनेचतुर्दशियुगेक्रांतौव्यतीपातके । द्वादश्यांनिजजन्मभेपरतरेतत्पूर्वभेपौर्णमास्यामांगल्यदिनोपवासदिनयोश्छायासुतेवाभृगौ । प्रतीचीमुखोदक्षिणाशामुखोवाह्विजानांविशुद्धिनकुर्यादमीभिः । अत्रमूलं पृथ्वीचंद्रादिषुष्टम् । पारिभद्रोनिंबतरुरित्यमरः । रक्तमंदारइतिहिमाद्रिः । यत्तुश्राद्धकाशिकायांस्मृतिः—शणशाकंमृतंमांसंकरेणमथितंदधि । अंगुल्यादंतसंघर्षस्तुल्यंगोमांसमक्षणैरिति तदंगुष्ठानामिकान्यपरम् । इष्टकालोष्ठपाषाणैरितरांगुलिभिस्तथा । मुक्त्वात्वनामिकांगुष्ठौनकुर्यादंतधावनमितिचंद्रिकायांवृद्धयाज्ञवल्लयोक्तेः । वाराहे—अज्ञातपूर्वाग्निनदंतकाष्ठान्यद्यान्नपत्रैश्चसमन्वितानि । नयुगमपत्राणिनपाटितानिचार्द्रशुष्काणिविनात्वचाच । आश्वलायनः—दीक्षितोब्रह्मचारीचयतिश्चविधवांगना । नित्यमद्यादंतकाष्ठममायांतुविवर्जयेत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणंप्रकृत्यकौर्मै—नादर्शचैववीक्षेतनाचरेदंतधावनम् । अतोब्रह्मचारिणोविकल्पइतिकेचित् । वस्तुतस्तुपूर्ववाक्येब्रह्मचारिपदंनैष्ठिकपरं यतिसाहचर्यादितियुक्तम् ।

आचाररत्नं
॥ २२ ॥

स्मृतिमंजरी—रजस्वलाचतुर्थे हि सूतिकादशमे हनि । स्नानात्पूर्वबन्धमोक्षे निघेष्वपि चरेदिति । बन्धो निगडः ॥ ॥ **अथ विहितनिषिद्धा**
नि—खर्जूरपीलुवटबिल्वकदंबबंधूकाश्च तथा किंशुकमधूकशमीचजातिम् । अर्कैकरंजकुटजावथर्तितिणीचनिर्गुड्युदुंबरविशोकककोविदारान् ।
विद्वानेतान्सदा विद्याप्रतिषिद्धविधित्सितान् । अत्र दंतधावनकरणत्वेन सामान्यप्राप्तौ विशेषविधिना शेषनिषेधे सति पुनर्निषेधः प्रतिनिधित्वेन ग्रहणं
नेत्यर्थको माषनिषेधवदित्याचारचंद्रोदयः । विहितनिषिद्धेषु विकल्पइतिकश्चित् । तन्न । व्यवस्थासंभवे विकल्पायोगात् । वयंतु विहितग्रहणेन
तदन्यनिषेधे सिद्धे पुनस्तद्ग्रहणं विहितालाभे निषिद्धान्यग्रहार्थं विहितनिषिद्धान्यालाभे विहितनिषिद्धग्रहार्थं तद्ग्रहणमिति ब्रूमः । **नारदः**—आस
नेशयनेयानेपादुकादंतधावने । पलाशाश्च तथा कौवज्यौ सर्वकुत्सितकर्मसु । **धर्मसारे**—स्त्रीसंगं खादनं पानं स्वाध्यायं क्षुरकर्म च । न कुर्यादंतसं
घर्षतैले शिरसि संस्थिते । **यमः**—चतुर्दश्यष्टमीदर्शपूर्णमासं क्रमेणैव । एषु स्त्रीतैलमांसानि दंतकाष्ठं च वर्जयेत् । **भविष्ये**—दशम्यां दंतकाष्ठे
न जिह्वालंखयते यदा । एकादशीविधानाय निराशः स्याद्यमस्तदा । **वृद्धमनुः**—गते देशांतरे पत्यौ गंधमात्यां जनादि च । दंतकाष्ठं च तान् ब्रूलं वर्जये
द्वनितासती । **प्रयोगपारिजातेक्षः**—अंजनाभ्यंजने स्नानं प्रवासं दंतधावनम् । न कुर्यात्सार्तवानारीग्रहाणामीक्षणं तथा । **संवर्तः**—रवौ
विवाहआशौचैव वर्जयेदंतधावनम् । **मरीचिः**—नाद्यादजीर्णवमथुश्वासकासज्वरादितः । **गोभिलः**—श्राद्धे यज्ञेयनियमेन भक्ष्यं प्रोदिते रवौ ।
यमः—मध्याह्नस्नानवेलायां यो भक्षेदंतधावनम् । निराशास्तस्य गच्छंति देवताः पितरस्तथा । अत्र प्रोदिते इति मध्याह्ने पितृनिषेधे सिद्धे मध्याह्नि
षेधो दोषाधिक्यार्थ इति केचित् । वस्तुतस्तु मध्याह्ने तन्निषेधस्तत्पूर्वप्रोदिते पितृप्राप्त्यर्थः । अन्यथानिषेधवैयर्थ्यादिति युक्तम् । श्राद्धे दंतधावन
निषेधस्तु कर्तुरेव । श्राद्धभुक् प्रातरुत्थाय प्रकुर्यादंतधावनम् । श्राद्धकर्तानि कुर्वीत दंतानां धावनं बुध इति प्रचेतो वचनात् । अविभक्तानां ज्येष्ठस्य क
र्तृत्वेऽपि फलभाक्त्वात् फलसंस्कारादंतधावनवर्जनादयः सर्वेषाम् । एवं प्रतिनिधेरपि ।—श्राद्धं शिष्येण पुत्रेण तदन्येनापि कारयेत् । नियमानां चरेत्सो

दंतधावनं

॥ २२ ॥

पिनियतांश्वसुंधरेइतिहेमाद्रौवाराहाच्च । विष्णुरहस्ये—उपवासेतथाश्राद्धेखादित्वादंतधावनम् । गायत्र्याशतसंपूतमंबुप्राश्यविशु
 द्ध्यति । काशीखंडे—अलाभेदंतकाष्ठानानिषिद्धेवाथवासरे । गंडूषाद्वादशग्राह्यामुखस्यपरिशुद्धये । स्कांदेप्रभासखंडे—वर्जितेदिव
 सेदेविगंडूषांश्चैवषोडश । तत्तत्पत्रैःसुगंधैर्वाकारयेदंतधावनम् । यत्तु—उपवासेपिनोदुष्येदंतधावनमंजनम् । एकादश्यांतृणैःपर्णैर्नकुर्यादंत
 धावनमतिकृष्णभट्टीयेस्कांदं तत्सभर्तुकोपवासपरम् । अंजनसाहचर्यात् । हेमाद्रावप्येवम् । दंतधावननिषेधेऽपिजिह्वोलेखोभवति—
 प्रतिपत्पर्वषष्ठीपुनर्वस्यादंतधावनम् । पर्णैरन्यत्रकाष्ठैस्तुजिह्वोलेखःसदैवहीतिव्यासोक्तेः । स्कांदे—दंतधावनकाष्ठेननजिह्वांपरिमारजेयत् ।
 आयुर्बलंयशोवर्चःप्रजापशुवसूनिच । ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वंनोधेहिवनस्पते । मंत्रेणानेनमतिमान्भक्षयेदंतधावनमितिकाशीखंडान्मंत्रोभक्षणे
 इतिपृथ्वीचंद्रमदनपारिजातौ । छंदोगपरिशिष्टेप्येवम् । अभिमंत्र्याहताशाखामंत्रेणानेनवैद्विजाः । तत ऊर्ध्वक्रमेणैवधावयेच्छाख्या
 तयेत्यंगिरःस्मृतेः । शाखाभिमंत्रणइतिस्मृतिरत्नावली । वचनद्वयादुभयत्रेतितुयुक्तम् । सएव—पतितांत्यजपांखंडिदेवाजीवरजस्वलाः ।
 भिषक्पातकिचंडालानप्रेक्ष्यादंतधावने । शुनकंविडूराहंचगर्दभंताम्रचूडकम् । अन्यान्नैवेदशान्पश्येद्विजशुद्धौविचक्षणः । देवाजीवोदेवलकः ।
 यत्तुकल्पतरौ—ऊर्ध्वेनिपतितेसिद्धिस्तथाचाभिमुखेस्थिते । अतोऽन्यथानिपतितेआनीयपुनरुत्सृजेदिति तत्सिद्धार्थकादिसप्तमीव्रतप्रकरणान
 भिज्ञत्वाद्यार्त्तिकिदेव ॥ ॥ उषःपानम् । बृहदात्रेयसंहितायाम्—पिबतिपर्युषितंजलमन्वहंतिमिरवांश्चरमप्रहरेनिशः । यदितदा
 लभतेसतुगारुडीदृशमपास्तसमस्तगदोनरः । आयुर्वेदेभोजोपि—अभसःप्रसृतीरष्टौरवावनुदितेपिबेत् । नवनागबलंप्राप्यजीवेद्वर्षशतंनरः ।
 शौनकः—पश्चाद्वादशगंडूषैःशुद्धिकृत्वाद्विराचमेत् । ललाटेहृदिबाह्वोश्चऊर्ध्वपुंड्राणिधारयेत् । चतुर्भिःसंकर्षणादिनामभिश्चंदनादिभिः ।
 विष्णुपुराणे—स्वाचांतस्तुपुनःकुर्यात्पुमान्केशप्रसाधनम् । आदर्शजनमांगल्यदूर्वाद्यालंभनानिच । मार्कंडेयपुराणे—दक्षिणाभिमुखो

आचाररत्नं

॥ २३ ॥

यस्तुविदिकसंमुखएवच । केशान्संस्क्रुतेमर्त्यो धननाशंसर्विदति ॥ इति श्रीमन्नारायण० लक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेदंतधावनम् ॥

अथाज्यावलोकनम् ॥ मदनपारिजातेब्राह्मविष्णुपुराणयोः—स्वमात्मानंघृतेपश्येद्यदीच्छेच्चिरजीवितम् । स्कांदे—आदौविप्रस्यवरणंकुर्याद्ब्रह्मानुलेपनैः । ततःप्रतिष्ठयेत्पात्रंस्वैर्मित्रैश्चप्रपूजयेत् । पश्चाद्विप्रायदातव्यंस्वर्णैकेनसमन्वितम् । प्रातराज्यपात्रदानमंत्रो हेमाद्रौगोपथब्राह्मणे—आज्यंतेजःसमुद्भूतमाज्यपापहरंपरम् । आज्येनदेवास्तृप्यंतिआज्यलोकाःप्रतिष्ठिताः । भौमांतरिक्षदिव्यादियन्मेकलम्षमागतम् । सर्वतदाज्यसंस्पर्शात्प्रणाशमुपगच्छतु । अन्यच्च—याऽलक्ष्मीर्यच्चदौस्थ्यंमेसर्वगात्रेष्ववस्थितम् । तत्सर्वशमयाज्यत्वंलक्ष्मीपुष्टिचवर्धय । इति ॥ ॥ **अथकुशाः । चंद्रोदयेऽत्रिः—**उभयानामिकाभ्यांतुधार्येदर्भपवित्रके । पवित्रमाहमार्कंडेयः—चतुर्भिर्दर्भपिंजूलैर्ब्राह्मणस्यपवित्रकम् । एकैकन्यूनमुद्दिष्टवर्णेष्वथक्रमम् । **यत्तुकात्यायनः—**अनंतर्गभिणंसाग्रंशौशद्विदलमेवच । प्रादेशमात्रंविज्ञेयंपवित्रंयत्रकुत्रचिदितितद्वैश्यपरंपूर्ववचनादितिपृथ्वीचंद्रः । स्मृत्यर्थसारेतु—सर्वेषांवाभवेद्वाभ्यांपवित्रंयत्रकुत्रचिदित्युक्तम् । **चंद्रिकायांतु—**सप्तभिर्दर्भपिंजूलैःकुर्याद्ब्राह्मणपवित्रकम् । पंचभिःक्षत्रियस्यैवचतुर्भिश्चतथाविशः । द्वाभ्यांशूद्रस्यविहितमितरेषांतथैवचेति । तथाऽनंतर्गभिणमित्यादितुस्थालीपाकपरमित्युक्तम् ॥ ॥ **रत्नावल्याम्—**प्रथमलंघयेत्पर्वद्वितीयंतुनलंघयेत् । अग्रपर्वस्थितोदर्भस्तपोवृद्धिकरोहिषः । मध्येचैवप्रजाकामोमूलेसर्वार्थसाधकः । **चंद्रिकायाम्—**अंगुलीमूलदेशेतुपवित्रंधारयेद्विजः । राज्ञांद्विपर्वकेचैवविशामग्रेकरस्यतु । **रत्नावल्याम्—**यज्ञोपवीतेमौज्यांचतथाकुशपवित्रके । ब्रह्मग्रंथिविजानीयादन्यथातुयथारुचि । **पवित्रप्रकारस्तत्रैव—**अंगुष्ठंघर्षयेद्विद्वान्तर्जन्यापिपुनःपुनः । ज्ञानमुद्रामधःकुर्यात्पूर्ववद्वंथिवंधनम् । **आश्वलायनः—**तारेणकुर्याद्वंथितुपवित्रस्यद्विजोत्तमः । ग्रंथिरेकांगुलस्तद्वत्तदूर्ध्वंअंगुलमतम् । तारः प्रणवः । **भरद्वाजः—**अत्रोक्तसंख्यापिंजूलानेकीकृत्यसमंयथा । मूलानिदक्षिणेहस्तेघृत्वाग्राण्यन्यपाणिना । दक्ष

आज्याव.

॥ २३ ॥

हस्तेनतद्वाममनुवर्त्यप्रदक्षिणम् । तथैवाग्रेणचावेष्ट्यकुर्याद्विंश्रियथादृढाम् । वृत्तग्रंथिलक्षणंहेमाद्रौगारुडे—अर्धप्रदक्षिणीकृत्यशिखांपा
 शंप्रवेशयेत् । वैष्णवेनैवमार्गेणवृत्तग्रंथौपवित्रके । वैष्णवोमार्गः पश्चाद्भागः । ब्रह्मग्रंथिरपितत्रैव—संत्यज्यवैष्णवंमार्गंब्राह्ममार्गविमिश्रि
 तम् । सकृत्प्रदक्षिणीकृत्यब्रह्मग्रंथिःसञ्च्यते । कर्तुरभिमुखप्रदेशोब्रह्ममार्गः । क्षेमप्रकाशेशंखःप्रकारांतरमाह—त्रिगुणीकृतर्जुस्तु
 त्रिवृत्यासंनियोजयेत् । ब्रह्मग्रंथिःसविज्ञेयःसदामौजादिषुद्विजैः । चंद्रोदयेव्यासः—करेकंठेशिखायांचकर्णयोरुभयोरपि । पवित्रधारकोय
 श्वनसपापेनलिप्यते । कात्यायनः—सपवित्रःसदर्भोवाकर्मणिपितृकर्मणि । अशून्यंतुकरंकृत्वासर्वत्राचमनंचरेत् । नोत्सृज्यंतत्पवित्रंतुभु
 क्तवोच्छिष्टंतुवर्जयेत् । ब्राह्मे—मंत्रविनाधृतंतत्पवित्रमफलंभवेत् । तस्मात्पवित्रेमंत्राभ्यांधारयेदभिमन्यच । पवित्रंतेतुइत्यादिमंत्रद्वितयम
 स्यतु । प्रणवस्त्वस्यमंत्रःस्यात्समस्ताव्याहृतिस्तुवा । पृथ्वीचंद्रोदये—धृतंपवित्रंकर्मातिग्रंथिमुक्त्वातुतत्त्यजेत् । विस्मृत्ययदिपात्रेषुपवित्रंवि
 सृजेत्तथा । प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रंतत्किल्बिषविशुद्धये । आश्वलायनः—तस्मिन्क्षीणेक्षिपेत्तोयेवह्नौवायज्ञसूत्रवत् । भूमिंज्ञात्वातथाशुद्धाम्
 द्विस्तारेणपूरयेत् । भरद्वाजः—कर्मातिपुनरादायपवित्रद्वितयंद्विजः । शुचौदेशेविनिक्षिप्यदध्यादेतत्पुनःपुनः । यद्युच्छिष्टाद्युपहतंपवित्रंवि
 हतंभवेत् । तदैवग्रंथिमुत्सृज्यत्यजेदितरथानहि । मदनपारिजातेकौशिकः—पवित्रस्यतुनाशौचमाचांतेतुकदाचन । पितृणांतर्पणेत्या
 ज्यमुच्चारेपूजनेतथा । दर्भेषुतुहेमाद्रौस्कांदे—अनामिकाधृतादर्भेकानामिकयापिवा । द्वाभ्यामनामिकाभ्यांतुधार्येदर्भपवित्रके । आ
 श्वलायनः—अथवानामिकाभ्यांतुग्रंथिहीनकुशादिकम् । हेमादीन्वाथविभृयात्सर्वकर्मस्वपिद्विजः । गौडास्तु—मध्यमानामिकाभ्यांतुधा
 रयेद्विदलंकुशम् । संध्यादिकर्मजाप्येषुस्वाध्यायेपितृतर्पणे । केवलानामिकायांतुअज्ञानाद्वारयेत्कुशम् । श्वानमूत्रसमतोयंपीत्वाचांद्रायणंचरे

१ मनुनातु—मेखलामजिनंदंडमुपवीतंकर्मंडलम् । अप्सुप्रास्यविनष्टानिगृहीतान्ग्रानिमंत्रवत् । (मनु. अ. २. श्लो. ६४) इत्युक्तेरत्रत्योवह्निनिक्षेपोविचारणीयः ।

आचाररत्नं

॥ २४ ॥

दितिहारीतोक्तेः कुशधारणमध्यमानामिकयोरित्याहुः । तत्र । वचनस्य महानिबन्धेषु काप्यनुपलंभात् । सर्ववचनेषु कुशहेमरूप्यपवित्राणाम-
 विशेषोक्तेश्च । कुशानूर्ध्वग्रास्त्रिभृयात् । वज्रयथासुरेन्द्रस्य शूलहस्ते हरस्य च । चक्रायुधं यथा विष्णोरेवं विप्रकरे कुश इति चंद्रिकायां गोभि-
 लोक्तौ संदिग्धेषु वाक्यशेषादितिन्यायेन शूलसाम्योक्त्या निर्णयाच्छूलदृष्टान्त एव मुख्यः । अत एव तत्रैव हस्तग्रहणं त्रिशखत्वादिना त्रिशूलसाम्याच्च ।
 दर्भसंख्यामाह—समूलाग्रौ विगर्भौ तु कुशौ द्वौ दक्षिणे करे । सव्ये चैव तथा त्रीन् वै बिभृयात् सर्वकर्मसु । छंदोगपरिशिष्टे—द्वौ दर्भौ दक्षिणे ह-
 स्ते सव्ये त्रीनासने सकृत् । उपवीतेशिखायां च पादमूले सकृत् सकृत् । अत्र च त्वारः पक्षाः । हस्तद्वये दर्भधारणम् हस्तद्वये पवित्रधारणम् दक्षिणे प-
 वित्रं वामे कुशाः दक्षिण एवोभयमिति । तृतीयः कातीयपरः—सव्यः सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रक इति कात्यायनोक्तेः । लघुहारीतः—
 जपे होमे तथा दाने स्वाध्याये पितृतर्पणे । अशून्यं तु करं कुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः । सुवर्णरजतैरिति बहुत्वमेकसुवर्णाद्यवयवविधारणेऽपि युक्तम् । सुवर्ण-
 त्वादेरवयवविधौ तत्त्वत्सुवर्णादीनां समुच्चयः । अनामिकायां तद्धेमधारये दक्षिणे करे इति देवीपुराणे—अनामिकायां हेमधारणे क्तेस्तत्समभि-
 व्याहृतं रजतमपि तत्रैव धार्यम् । तर्जन्यां रजतं धार्यमिति वचनं तु निर्मूलम् । कल्पतर्वादिभिरनादरादिति वर्धमानः । तत्र । अनामिकाधृतं
 हेम तर्जन्यां रूप्यमेव च । कनिष्ठिकाधृतं खड्गं तेन पूतो भवेन्नर इति श्राद्धहेमाद्रौ चंद्रिकायां च योगयाज्ञवल्क्यविरोधात् तर्जन्यां रूप्यं जीव-
 त्पित्रन्यपरम्—उत्तरीयं योगपट्टं तर्जन्यां रजतं तथा । न जीवत्पितृकैर्धार्यं ज्येष्ठो वा विद्यते यदीति चंद्रोदये संग्रहात् । आश्वलायनः—अन्यै-
 र्धृतं न गृह्णीयात्पवित्रं तृणसंभवम् । हेमादयस्तु संग्राह्याः सम्यङ्निष्ठप्यवहिना । स एव—पवित्रे पतिते ज्ञाते तथा जपगणे भुवि । प्राणायामत्रयं कुर्या-
 त्स्नात्वा विप्रोऽघमर्षणम् । जपगणो माला—हेमैव सर्वदा सर्वकुर्यादेवाविचारयन् । रौप्यं दक्षप्रदेशिन्यां बिभृयाद्दीक्षितो द्विजः । अग्रं थिकं च हेमं च
 तथालोहत्रयोद्धवम् । गायत्र्यक्षरवर्गेण गृह्णीयात्ताम्रमुत्तमम् । अनुष्टुभस्तथारूप्यं त्रिष्टुभः कनकोत्तमम् । गायत्रीचतुर्विंशत्यक्षरा तावदंशं ताम्रम् ।

कुशनि.

॥ २४ ॥

एवमग्रेपि । द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुप् । चतुश्चत्वारिंशदक्षरानुष्टुप्—शलाकाः कारयित्वातोऽभिसृजेदंगुलीयकम् । शुद्धौधार्यैदिवारात्रत्रयंसममथापिवा ।
आगमेत्वन्यथोक्तम्—सोमसूर्याग्निरूपाः स्युर्वर्णालोहत्रयंतथा । रौप्यमिंदुः स्मृतोहेमसूर्यस्ताम्रंहुताशनः । लोहभागाः समुद्दिष्टाः स्वराद्यक्षरसंख्य
या । तैर्लोहैः कारयेन्मुद्रामसंकलितसंगताम् । अकारादयः षोडश १६ स्वरास्तावन्तोभागरौप्यस्य । काद्यामांताः पंचविंशतिः २५ हेम्नः । यादयः क्षांता
दश १० ताम्रस्य । साग्रंसहस्रंसंजप्यस्पृष्ट्वातांजुहुयात्ततः । तस्यांसंपातयेन्मन्त्रीसर्पिषापूर्वसंख्यया । जपः पूर्वोक्तमातृकामंत्रस्य कं खं गं इत्यादिः ।
निक्षिप्यकुंभेतामुद्रामभिषेकोक्तवर्त्मना । आवाह्यपूजयेद्देवीमुपचारैः समाहितः । अभिषिच्यविनीतायदद्यात्तामुद्रिकांगुरुः । इयंरक्षाक्षुद्ररोग
विषज्वरविनाशिनी । **शारदातिलकेतु**—तारताम्रसुवर्णानामर्कषोडशखेंदुभिरित्युक्तम् । खेंदवोदश । **बोपदेवः**—हिंशुमचंप्रमंगोरानीश
वेंकेपुगुंबुगो । प्राच्याद्रत्नानिखेटाश्चमध्येमाणिक्यमुष्णगोः । उष्णगुः सूर्यः । हिंशुमित्याद्यक्षरद्वंद्वानिहीरकशुक्रादिग्रहबोधकानि । **मंत्र**
शास्त्रे—अकेंदुरक्तज्ञगुरुभृगुमंदाहिकेतवः । माणिक्यंमौक्तिकंचारुविद्रुमंगारुडंपुनः । पुष्परागंलसद्वज्रंनीलंगोमेदकंशुभम् । वैडूर्यनवरत्ना
निमुद्रांतैः कल्पयेच्छुभाम् । जपहोमादिकंसर्वकुर्यात्पूर्वोक्तवर्त्मना । योमुद्रांधारयेदेनांतस्यस्युर्वशगाग्रहाः । विन्यासेविशेषो ज्योतिषे—
माणिक्यमंतस्तरणेर्निधेयं वज्रं सुमुक्ताविलसत्प्रवालम् । गोमेदकंनिर्मलमिंद्रनीलंवैडूर्यकंपुष्पमतस्तुपाचिः । पूर्वादितः शुक्रशशांकभौमराहर्किंके
त्वियज्यशशांकजानाम् । रत्नानियत्नेनचमुद्रिकायांन्यस्यानिखेटेषुनिजोच्चगेषु ॥ इतिलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेंगुलीयकप्रकरणम् ॥

अथकुशग्रहणम् । कुशाः कतिविधाः कदाकथं कैर्ग्राह्याः केऽधिकारिणो गृहीतानामहर्मर्यादां चाह स्मृतिचिंतामणौ—अहन्यहनि
कर्मार्यकुशोद्धारः प्रशस्यते । तत्रैव—मासिमास्युद्धृतादर्भा मासिमासेवचोदिताः । उत्तरोत्तरमासेषु धर्मविद्विरसंमताः । **षट्त्रिंशन्मते**—
मासेनस्यादमावास्यादर्भा ग्राह्यो नवः स्मृतः । **मदनरत्नेशंखमरीची**—मासेनभस्ममावास्यातस्यादर्भोच्चयोमतः । अयातयामास्तेदर्भानियो

आचाररत्न

॥ २५ ॥

ज्याश्चपुनःपुनः । आर्द्राङ्गुलीयाद्रात्रौनलुनीयाद्वापिसंध्ययोः । मासःशुक्लादिरतिवर्धमानः । हेमाद्रौहारीतः—मासेनभस्यभावास्यातस्यां
 दर्भोच्चयोमतः । यत्तुशंखः—अमायांचैवन्च्छिद्यात्कुशांश्चसमिधस्तथेति तत्तत्कालकर्मपर्याप्तव्यतिरिक्तविषयम् । कुशाःकाशाश्चदूर्वाद्याग
 वार्थचतुर्णादिकम् । निषिद्धेवापिगृह्णीयादभावास्याहनिद्विजइतिजाबाल्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रः । वनस्पतिगतसोममुहूर्तपरोनिषेधः । त्रिमु
 हूर्तवसेदकैत्रिमुहूर्तजलेवसेत् । त्रिमुहूर्तवसेद्रोषुत्रिमुहूर्तवनस्पतौ । वनस्पतिगतेसोमेयस्तुहिंस्याद्वनस्पतीन् । घोरायांभ्रूणहत्यायांपच्यतेनात्र
 संशयइतिसौपर्णोक्तेरितिमदनपारिजातः । रागप्राप्तस्यायंनिषेधः वैधतन्निषेधेविकल्पापत्तेरितिचंद्रिका । तत्रैवयमः—समूलस्तुभ
 वेद्दर्भःपितृणांश्राद्धकर्मणि । श्राद्धमेकोद्दिष्टम् । एकोद्दिष्टेकुशाःकार्याःसमूलायज्ञकर्मणि । बहिर्लूनाःसकृलूनाःसर्वत्रपितृकर्मस्वितितेनैवोक्तेः ।
 बहिर्लूनाःउपमूलंलूनाः । तेचैकोद्दिष्टेतरश्राद्धपराइतिचंद्रिका । तत्रैवपुराणे—पित्र्यमूलेनमध्येननारंदानंचयत्नतः । दैवंकर्मकुशाग्रेणक-
 र्तव्यंभूतिमिच्छता । तत्रैवसंग्रहे—होमेतर्पणकालेचविवाहेयज्ञकर्मणि । अगर्भिणस्तुयेदर्भाःपुत्रदारधनप्रदाः । तत्रैवहारीतः—पितृदे
 वद्विजार्थेषुसमूलानाहरेद्विजः । स्मृतिचिंतामणौ—ससरात्रंशुभादर्भास्तिलक्षेत्रसमुद्भवाः । भरद्वाजः—पलाशाश्चत्थखदिरवटप्लक्षस
 मीपगाः । वित्त्वैकंकतांतस्थास्तच्छायास्थाःकुशाःशुभाः । गृह्यपरिशिष्टे—दर्भाःकृष्णाजिनंमंत्राब्राह्मणाहविरग्नयः । अयातयामान्येतानि
 नियोज्यानिपुनःपुनः । इदंनभस्यदर्शच्छिन्नदर्भविषयमितिवर्धमानः । एतदपवादस्तत्रैव—येचर्पिंडाश्रितादर्भायैःकृतंपितृतर्पणम् । अमेध्या
 ऽशुचिलिप्तायेतेषांत्यागोविधीयते । हारीतः—पथिदर्भाश्चितौदर्भायेदर्भायज्ञभूमिषु । स्तरणासनपिंडेषुषट्कुशान्परिवर्जयेत् । अत्रषट्त्व
 मविवक्षितम् । ब्रह्मयज्ञेचयेदर्भायेदर्भाःपितृतर्पणे । हतामूत्रपुरीषाभ्यांतेषांत्यागोविधीयते । मूत्रोच्छिष्टधृतायेचेतिवर्धमानधृतःपाठः ।
 येत्वन्तर्गर्भितादर्भायेचच्छिन्नानखैस्तथा । काथिताश्चाग्निनादर्भास्तान्दर्भान्परिवर्जयेदितिबृद्धहारीतोक्तेः । शंखः—नीवीमध्येस्थिताद

कुशनि.

॥ २५ ॥

भ्रात्रहसूत्रेचयेधृताः । पवित्रांस्तान्विजानीयाद्येतुर्कणैचदक्षिणे । नीवीपरिधानं वस्त्रग्रंथिरितिकल्पतरुः । चंद्रोदयेसंग्रहे—अग्निकार्ये
 चयागेचसमूलान्परिवर्जयेत् । संग्रहे—आचांतःप्राक्कुशांस्त्यक्त्वापाणावन्यांश्चधारयेत् । श्राद्धारंभेतुयेदर्भाःपादशौचेविसर्जयेत् । अर्च-
 नादौतुयेदर्भाउच्छिष्टांतेविसर्जयेत् । पार्वणादौतुयेदर्भाआघ्राणांतेविसर्जयेत् । मार्जनादौतुयेदर्भाःपिंडोत्थानेविसर्जयेत् । उत्तानादौतुयेदर्भा
 दक्षिणांतेविसर्जयेत् । प्रार्थनादौतुयेदर्भानमस्कारेविसर्जयेत् । विकिरेपिंडदानेचतर्पणेस्नानकर्मणि । आचांतश्चप्रकुर्वीतदर्भसंत्यजनबुधः ।
 कात्यायनः—समूलाःपितृदैवत्याःकल्माषावैश्वदेविकाः । हस्वाःप्रवरणीयाःस्युःकुशादीर्घास्तुबर्हिषः । प्रवरणीयाः स्नानाद्यर्हाः । दर्भ
 ग्रहणमंत्रमाहशंखः—विरिंचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज । नुदसर्वाणिपापानिदर्भस्वस्तिकरोभव । स्मृत्यर्थसारे—हुंफट्कारेणमं
 त्रेणसकृच्छित्त्वासमुद्धरेत् । हेमाद्रौकाष्णाजिनिः—पूर्वतुशिथिलीकृत्यखनित्रेणविचक्षणः । आदद्यात्पितृतीर्थेनहुंफट्हुंफट्सकृत्सकृत् ।
 भरद्वाजः—शुनाशुद्धवराहेणमार्जारैर्गैकचक्षुषा । खरेणकुक्कुटेनैवस्पृष्टःकर्मरिपुःकुशः । कपिनाकृकलासेनपतितेनांत्यजातिना । मिषजा
 रोगिणास्पृष्टःकुशःकर्मस्वशोभनः । देवलेनचपंधेनब्राह्मेनाज्ञातजन्मना । वर्ज्यःसूतकिनास्पृष्टःकुशोऽनुष्ठेयकर्मसु । रक्तश्लेष्माश्रुभिःस्पृष्टःक्रि
 यायुक्तःपुराधृतः । उच्छिष्टजनसंस्पृष्टःकुशःकर्मविनाशकः । सूतिकात्रेयिकावेश्याज्ञातपूर्वाभिसारिकाः । अन्याःसदोषायास्ताभिःकुशःस्पृष्टः
 क्रियारिपुः । आत्रेयिका गर्भिणी । अपरार्कै—कुशाःकाशायवादूर्वागोधूमाश्चाथकुंदुराः । उशीराव्रीहयोमुंजादशदर्भाःसबल्वजाः । बल्व
 जादक्षिणदेशेमोळइतिप्रसिद्धाइतिहेमाद्रिः । दर्भत्वोक्तिःकाशादिस्तुत्यर्था । दर्भाभावेद्विजःकर्मकाशैःकुर्वीतसंयतइतिशंखोक्तेः । नागदे
 वाहिकेसुमंतुः—कुशःकाशःशरोगुंद्रोयवादूर्वाश्चबल्वजाः । गोकेशकंदौमुंजश्चपूर्वाभावेपरःपरः । वृद्धपराशरः—दर्भैर्लोहितदर्भैश्चका

१ ममस्वस्तिकरोभवइतिपाठः । २ कुशाभावेइतिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ २६ ॥

प्रातःस्नानं

शवीरणबल्वजैः । शूकधान्यतृणैर्वापि दर्भकार्यचरे द्विजः । स एव—काशहस्तस्तुनाचामेन्नदूर्वाभिः कदाचन । **बौधायनः**—हस्तयोरुभयो द्वौ द्वावासने पितथैव च । लेखने च तथा द्वौ द्वौ स्तरणेषोऽश्वसृताः । **कौशिकः**—गवांवाल्पवित्रेण संध्योपास्तिकरोति यः । स वै द्वादशवर्षाणि कृत संध्यो भवेन्नरः । **भरद्वाजः**—रोम्णां पवित्रकरणे नियमो न कुशेष्विव । **पाद्मे**—न दर्भानुद्धरेच्छूद्रो न पिबेत्कापिलंपयः । नोच्चरेत्प्रणवं मंत्रं पुरोडाशं न भक्षयेत् ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मज ० लक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्ने कुशप्रकरणम् ॥

अथ प्रातःस्नानम् । शंखलिखितौ—अनश्नन्त्यायादिति । अनश्नन्तां बूलाद्यभक्षयन्नितिकल्पतरुः । **हेमाद्रौ कौर्मे**—नित्यमभ्युदयात् पूर्वस्नातव्यं शुद्धि मिच्छता । एष साधारणो धर्मश्चतुर्वर्णस्य नित्यशः । स्त्रीभिः शूद्रैश्च कर्तव्यं मंत्रवर्ज्यं विगाहनम् ॥ **॥ भारते**—ब्रह्मक्षत्रविशांचैव मंत्रवत्स्नानमिष्यते । तूष्णीमेव तु शूद्रस्य सनमस्कारकं स्मृतम् । तूष्णीमिति श्रौतस्मार्तमंत्रनिषेधे प्राप्तेन मइति नमस्कारमंत्रो विधीयते । स एव मृदो मयस्नानेऽपि विज्ञेयः । तेनाश्वक्रांते इत्यादि मंत्रो नेति **मदनपालः** । **श्रीदत्ताह्निके** तु तूष्णीमिति वैदिकमंत्रनिषेधेन पौराणानामित्युक्तम् । **टोडरानंदे**ऽप्येवम् । **कल्पतरुस्तु**—कर्मांगमंत्रपाठः शूद्रस्येत्याह । वस्तुतस्तु पौराणोऽपि ब्राह्मणैरेव पठनीयः । शूद्रो न मइत्येवोच्चारयेदिति । **शूद्रशिरोमणा**ऽप्येवम् ॥ **॥ सभर्तृकाणां स्त्रीणां** नित्यस्नानमशिरस्कम् । सचैलस्नाननिमित्तेऽप्यशिरस्कत्वविधानात् । व्रतांगे सशिरस्कताविधानाच्च । **जाबालिः**—सततं प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकम् । आचरेदुषसि स्नानं तर्पयेद्देवमानुषान् । **श्राद्धचंद्रिकायां पुराणे**—चतस्रो घटिकाः प्रातररुणोदय उच्यते । यतीनां स्नानकालस्तु गंगांभः सद्यः स्मृतः । यतयो नियताः । अरुणोदयः संध्यापूर्वकालः । संध्यायां निषेधादिति **हरिहरः** । तन्न । संध्यापूर्वकालेऽपि रात्रित्वेन निषेधादित्याचारादर्शः । तदपि न । वक्ष्यमाणपराशरवाक्येनापरात्रे स्नानोक्तेः । **वृद्धपराशरः**—उषस्युषसि यत्स्नानं क्रियतेऽनुदितेरवौ । प्राजापत्येन तत्तुल्यं महापातकनाशनम् । उषःकालस्तु लोहितदिग्

॥ २६ ॥

पलक्षितकालात्प्राक्कालइतिकल्पतरुः । नागदेवाह्निकेक्षेमप्रकाशेचविष्णुः—नाडिकाषट्पंचाशत्प्रातस्त्वेकाधिकोरुणः । उषःका
लोऽष्टपंचाशच्छेषःसूर्योदयःस्मृतः । यत्तुमार्कण्डेयः—सूर्योदयविनानैवस्नानदानादिकःक्रमः । अग्नेर्विहरणंचैवक्रत्वभावश्चलक्ष्यते । इतितदुषः
कालासंभवेइतिकेचित् । उदयपदेनोषःकालोलक्ष्यतइतिवर्धमानःपृथ्वीचंद्रश्च । तेनरात्रौनकुर्यादित्यर्थः । अविहितविशेषविषयमिति
टोडरानंदः । इदं नित्यंकाम्यंच । सप्ताहंप्रातरस्नायीद्विजःशूद्रत्वमाप्नुयादिति वसिष्ठोक्तेः । उषस्युषसीतिवीप्साश्रुतेश्च । प्रातःस्नानंह
रेत्पापमलक्ष्मींगलानिमेवच । अशुचित्वंचदुःस्वप्नंतुष्टिंपुष्टिंचयच्छतीतिकाशीखंडाच्च । प्रातःस्नायीभवेन्नित्यंमध्यस्नायीसदाभवेदिति व्या
घ्रपादोक्तेर्मध्याह्नस्नानमपिनित्यमिति हेमाद्र्यादयः । नित्यमेवतुमध्याह्नेप्रातश्चकचकस्यचिदिति स्मृत्यर्थं सारान्मध्याह्नेएव नित्यमित्या
चारादर्शः । कामधेनावप्येवम् । दक्षस्मृतिगारुडयोः—प्रातर्मध्याह्नयोःस्नानंवानप्रस्थगृहस्थयोः । यतेस्त्रिषवणंस्नानंसकृत्
ब्रह्मचारिणः । सकृदित्यशक्तपरम् । स्नायात्प्रातश्चमध्याह्नेब्रह्मचारीगृहीतथेतिचंद्रोदयेसंग्रहोक्तेः । बहुचपरिशिष्टे—स्नानंप्रक्र
म्य तत्प्रातर्मध्याह्नेचगृहस्थःकुर्यादेकतरत्रवेति । कात्यायनः—यथाहनितथाप्रातर्नित्यंस्नायादनातुरः । दंतान्प्रक्षाल्यनद्यादौगेहेचतद
मंत्रवत् । अहि मध्याह्ने । आतुरस्यमंत्रस्नानादिवेतिपृथ्वीचंद्रः । अमंत्रवदल्पमंत्रम् । गृहेपिहिद्विजातीनामंत्रवत्स्नानमिष्यतेइति हे
माद्रौजैमिनिस्मृतेः । साग्नेर्नद्यादावप्येवम् । अल्पत्वाद्धोमकालस्यबहुत्वात्स्नानकर्मणः । प्रातःसंक्षेपतःस्नानंहोमलोपोविगर्हितइति
कात्यायनोक्तेः । चतुर्विंशतिमते—प्रातर्मध्याह्नयोःस्नानंगृहस्थस्यविधीयते । शक्तश्चेदुभयंकुर्यादशक्तस्त्वापराह्निकम् । तत्सशि
रस्कम् । जाबालिः—अशिरस्कंभवेत्स्नानंस्नानाशक्तौतु कर्मिणाम् । स्मृत्यर्थं सारे—चक्षूरोगीकर्णरोगीशिरोरोगीकफाधिकः । कंठस्ना
नंप्रकुर्वीतशिरःस्नानसमंहितत् । मुखवक्रत्वापादकोरोगः । आयुर्वेदेपि—स्नानमर्दितनेत्रास्यकर्णरोगातिसारिषु । आध्मानपीनसाजीर्ण

आचाररत्नं

॥ २७ ॥

प्रातःस्नानं

भुक्तवत्सुचगर्हितम् । हेमाद्रौवाराहे—त्रिभिःसारस्वतंतोयंपंचाहेनतुयामुनम् । सद्यःपुनातिगांगेयंदर्शनादेवनार्मदम् । समुद्रगानां सरितामन्यासामपित्यः । पावनंस्नानदानेषुप्राजापत्यसमंस्मृतम् । रूपनारायणीयेब्राह्मे—नद्यांप्रत्येकशःस्नानेभवेद्गोदानजंफलम् । गोप्रदानैश्चदशभिःस्नानेषुपुण्यंतुसंगमे । अग्निपुराणे—भूमिष्ठमुद्धृतात्पुण्यंततःप्रस्रवणोदकम् । ततोपिसारसंपुण्यंतस्मान्नोदेयमुच्यते । तीर्थतोयंततःपुण्यंगांगपुण्यंतुसर्वतः । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—त्रिरात्रफलदानद्योयाःकाश्चिदसमुद्रगाः । समुद्रगास्तुपक्षस्यमासस्यसरितांपतिः । त्रिरात्रफलदाः नदीभिन्नजलाधिकरणकत्रिरात्रस्नानफलदाः । पक्षादावप्येवमिति रूपनारायणः । त्रिरात्रोपवासफलदाइतिहेमाद्रिः । वृद्धयाज्ञवल्क्यः—नदीस्नानानिपुण्यानितडागेमध्यमानिच । वापीकूपेजघन्यानिगृहेष्वत्यवराणिच । गारुडे—नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंक्रियांगमलकर्षणम् । तीर्थाभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः । माधवीयेगार्ग्यः—कुर्यान्नैमित्तिकंस्नानंशीताद्भिःकाम्यमेवच । नित्यंयादृच्छिकंचैवयथारुचिसमाचरेत् । हेमाद्रावप्येवम् । असमुद्रगताश्चापियाःकाश्चिद्विपुलोदकाः । अशोष्याग्रीष्मकालेऽपितासुस्नानंसमाचरेत् । शुष्यंतियाःकुसरितोग्रीष्मेसूर्याशुतापिताः । तासुस्नानंनकर्तव्यंदृष्टोयास्वपिक्वचित् । इदंकाम्यपरम् । रूपनारायणीयेभविष्ये—शिवलिंगसमीपस्थंतोयंपुरतःस्थितम् । शिवगंगेतिजज्ञेयंतत्रस्नानादिवंजयेत् । तत्रैव—देवार्चादृष्टिपूतेतुस्नानंकृत्वाजलाशये । सर्वपापविनिर्मुक्तःक्षणाद्भवतिनिर्मलः । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—कूपेषूद्धृततोयेनस्नानंकुर्वीतवाभुवि । योगयाज्ञवल्क्यः—अलाभेदेवस्नातानांसरितांसरसांतथा । उद्धृत्यचतुरःपिंडान्पारक्येस्नानमाचरेत् । सरउत्सृष्टम् । पराशरः—कदाचिद्विदुषामत्यानस्नातव्यंपरांभसा । पंचवाससवापिंडान्स्नायादुद्धृत्यतत्रतु । शौनकः—उद्धृत्यमृत्तिकापिंडान्दशपंचतथाक्षिपेत् । पैठीनसिः—त्रीन्पिंडानुद्धृत्यस्नायादिति । बौधायनः । निरुद्धासुतुमृत्पिंडान्कूपाच्चत्रीन्घटांस्तथा । अत्राप्रतिष्ठितमात्रेपिंडोद्धारइतिप्रांचः । तत्र । अप्रतिष्ठित

॥ २७ ॥

आचाररत्नं

॥ २८ ॥

प्रातःस्नानं

चवेणिका । तापीपयोष्णीर्विन्ध्यस्यदक्षिणेतुप्रकीर्तिताः । भागीरथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती । विशोकाचवितस्ताचविन्ध्यस्योत्तरतःस्थिताः ।
चंद्रिकायां वामनपुराणे—गोदावरीभीमरथीकृष्णावेणीसरस्वती । तुंगभद्रासुप्रयोगासत्याकावेरिरेवच । दुग्धोदानलिनीरेवावारिसीता
 कलस्वना । एता अपि महानद्यः सद्यमूलाद्विनिर्गताः । **अपराकर्मरीचिः**—तपनस्यसुतागंगागौतमीचसरस्वती । रजसानाभिभूयंतेवेणाचन
 दसंज्ञिताः । **देवलः**—शोणसिंधुहिरण्याख्याः कोकलोहितवर्धराः । शतद्रूश्चनदाः सप्तपावनाः परिकीर्तिताः । **हेमाद्रौ वामनपुराणे**—सर
 स्वतीनदीपुण्यातथावैतरणीनदी । आपगानर्मदाचैव गंगामंदाकिनीनदी । मधुस्रवा अंशुमती कौशिकीयमुना तथा । दृषद्वती महापुण्या तथा हैरण्व
 तीनदी । रजस्वलात्वमेतासां विद्यते न कदाचन । इदं त्रिदिनाधिकरजो निषेधपरम् । पूर्वोक्तभविष्यविरोधादिति **हेमाद्रिः** । प्रथमं कर्कटे देवित्र्य
 हंगंगारजस्वलेत्यंतर्गत रजोविषयम् । गंगाधर्मद्रवः पुण्योयमुनाचसरस्वती । अंतर्गत रजोदोषाः सर्वावस्थासु चामला इति **निगमादिति भट्टाः** ॥ ॥
 रजोयुक्तनदीस्नाने प्रायश्चित्तमुक्तं त्रिस्थलीसेतौ संग्रहे—कालेन भस्य शुद्धं स्यात् त्रिरात्रं तु नवोदकम् । अकाले तु दशहं स्यात् स्नात्वा नानाद्यादहर्नि
 शम् । **कात्यायनः**—उपाकर्मणि चोत्सर्गे प्रेतस्नाने तथैव च । चंद्रसूर्यग्रहे चैव रजोदोषो न विद्यते । प्रेतपदे प्रातः पदमित्याचारादर्शे **टोडरा**
नंदे च पाठः । **वृद्धयाज्ञवल्क्यः**—प्रभूते विद्यमानेऽपि उदके सुमनोहरे । नाल्पोदके द्विजः स्नायात्तदीं चोत्सृज्य कृत्रिमे । **वृद्धपराशरः**—
 नस्नायाच्छूद्रहस्ते नैकहस्ते न वा तथा । उद्धृताभिरपि स्नायादाहृताभिर्द्विजातिभिः । **आपस्तम्बः**—सशिरोमज्जनमप्सु वर्जयेदस्तमिते च स्नान
 मिति । अशिरोमज्जनमिति पाठे मज्जनयोग्यजले गात्रक्षालनं न कार्यमित्यर्थ इति **हरिहरः** । **व्यासः**—नद्यां चास्तमिते सूर्ये वर्जनीयं सदा बुधैः । न
 स्नानमाचरेद्भुक्त्वानातुरो न महानिशि । नवासोभिः सहा जस्नाना विज्ञाते जलाशये । अत्रास्तमितशब्देनाद्ययामो निषिद्धो महानिशाशब्देन मध्य
 यामः । **आचारादर्शे** तु अस्तमितपदेन सर्वरात्रिनिषेधः । महानिशानिषेधो दोषाधिक्यार्थ इत्युक्तम् । नैमित्तिकं तु स्नानं रात्र्यादावपि कार्यम् ।

॥ २८ ॥

नैमित्तिकं तु कर्तव्यं स्नानं दानं च रात्रिष्विति वचनात् । हेमाद्रौ भविष्ये—न स्नायादुत्सवेऽतीते मंगलं विनित्यं च । अनुव्रज्य सुहृदं धूनं च यित्वेष्टदेवताः । अत्र शीतलजलस्नानमेव निषिद्धमिति शिष्टाः । स्नानमात्रमिति युक्तम् । तत्रैव—मंगलेष्विष्यते स्नानं वृद्धौ पूर्वोत्सवेषु च । स्नेहमंत्रसमायुक्तं मध्याह्नात् प्राग्विशेषतः । अयं पूर्वोक्तप्रतिप्रसव इति हेमाद्रिः । अपूर्वस्नानविधिरेवेति युक्तं प्रतीतम् । योगयाज्ञवल्क्यः—दर्शस्नानं कुर्वीत मातापित्रोस्तु जीवतोः । स्नानं कुर्वन्निराचष्टे पित्रोर्ब्रह्मतिजीविते । मातापित्रोरितिसाहित्यं विवक्षितमिति पृथ्वीचंद्रः । दर्शरागप्राप्तस्नानपरमिति पारिजातः । दर्शप्रयुक्तस्नानपरमिति टोडरानंदः । यत्तु गर्गः—त्रयोदश्यां तृतीयायां दशम्यां चैव सर्वदा । शूद्रविद्वज्ज्ञत्रियाः स्नानं नाचरेयुः कथंचनेति तन्नित्यं नैमित्तिकान्यपरम् । यादृच्छिकं तु यत्स्नानं भोगार्थं क्रियते द्विजैः । तन्निषिद्धं दशम्यादौ नित्यं नैमित्तिकेन त्वित्यापस्तंबोक्तेरिति मदनपारिजातः—अंभो वगाहनं स्नानं विहितं सार्ववर्णिकमिति वचनोक्तस्नाननिषेध इति कल्पतरुः । रागप्राप्तस्नाननिषेधो वैधनिषेधे विकल्पाद्यापत्तेरिति टोडरानंदः । गर्गपैठीनसिवसिष्टाः—पुत्रजन्मनिसंक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा । नित्यस्नाने च कर्तव्येति थिदोषो न विद्यते । अपराकैब्राह्मे—स्नानं संक्रमणं स्वप्नं दिग्वासानसमाचरेत् । व्यासः—नादशकेन वस्त्रेण स्नायात्कौपीनकादृते । नान्यदीयेन नार्द्रेण न सूच्याग्रथितेन च । अत्रेतरकर्मवद्वस्त्रद्वयधारणं नियमितमिति कल्पतरुः । मेधातिथिस्तु—एकेन वाससा स्नायाद्वाभ्यामनियमः स्मृतः । बहुभिः प्रतिषेधस्तु स्नाने फलमभीप्सितमित्याह । अपराकैस्तु—अस्पृश्यस्पर्शने चैव वार्तायां पुत्रजन्मनि । तीर्थे द्विवाससा स्नानमन्यत्रैकेन वाससेत्याह । वार्ता मरणवार्ता । सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिखेन चेति वाक्येन बद्धशिखित्वयज्ञोपवीतित्वयोः सर्वदा प्राप्तौ पुनः स्नानप्रकरणे बद्धशिखियज्ञोपवीतीति कात्यायनोक्तिः शिखाभिन्नकेशबंधोत्तरीयनिवृत्यर्थेति हरिहरः । तन्न । अनेनैव सिद्धावेकवस्त्राः प्राचीना वीतिन

अचाररत्नं

॥ २९ ॥

प्रातःस्नानं

इतिकाल्यायनोक्तिवैयर्थ्यापत्तेः । यत्वेतन्नैमित्तिकस्नानान्तरेद्विवस्त्रताज्ञापकमितिनैतज्ज्ञापकायत्तर्कितुवाचनिकं वांतरादनादावपितथापत्तेः ।
 मुक्तकेशैर्नकर्तव्यंप्रेतस्नानंविनाक्वचिदितिवृद्धवसिष्ठोक्तेश्च । अतएवाचारादर्शोऽस्यानुवादत्वान्नोत्तरीयादिनिवृत्तिरित्युक्तम् । ब्रह्मद-
 ताचार्योऽपिसवस्त्रोऽहरहराभुत्येतिशांखायनसूत्रेसवस्त्रग्रहणंद्वितीयवस्त्रप्राप्त्यर्थमित्याह । हेमाद्रौशौनकः—तथाभ्युक्षणमाहर्तुपा-
 त्रमौदुंबरं दृढम् । जपार्थमक्षमालांचरुद्राक्षादिविनिर्मिताम् । एवंसंभृतसंभारःस्नानकर्मसमाचरेत् । अभ्युक्षणं जलम् । औदुंबरं ताम्रमयम् ।
 याज्ञवल्क्यः—मृदोमयतिलान्दर्भान्पुष्पाणिसुरभीणिच । आहरेत्स्नानकालेतुस्नानार्थेप्रयतःशुचिः । इदंकातीयानांप्रातर्मध्याह्नयोः । आ-
 श्वलायनानांतुबहुचपरिशिष्टे—प्रातर्गोमयेनकुर्यान्मृदामध्यंदिनेशुद्धाभिरद्भिःसायमिति । स्मृतिसारे—जलातेतिलदर्भास्तुयोऽनुष्ठाना-
 ययाचते । नानुष्ठानफलंतस्यदातुरेवहितफलम् । वामने—निषिच्यतीरेकुशर्पिंजुलानिपूर्वोत्तराग्राणिमृदंन्यसेच्च । प्रक्षाल्यपादौचमुखंचकं
 ठेयज्ञोपवीतंचजलंपिबेन्निः । यज्ञोपवीतंकंठेकृत्वात्रिःप्रक्षाल्येत्यन्वयः । पादप्रक्षालनमलस्नानेवहिःकार्यं । जलंदेवगृहंचैवशयनंचद्विजालयम् ।
 निर्णितपादःप्रविशेन्नानिर्णितःकथंचनेतिव्यासोक्तेः ।—मलस्नानंवहिःकृत्वाआचम्यप्राञ्चुखःस्थितः । प्राणायामांस्ततःकुर्यात्ततोध्यात्वा
 दिवाकरमितिचंद्रिकायांयमोक्तेश्च । वामने—कराभ्यांधारयेद्दर्भान्शिखाबंधंविधायच । प्राणायामंतथाकुर्यादितिव्यासः । स्मृत्यो-
 कारंतुगायत्र्यानिबधीयाच्छिखांततः । षट्त्रिंशन्मते—शिखाबंधस्तुगायत्र्यानैर्ऋत्याब्रह्मरंध्रतः । विष्णुः—संकल्पपूर्वकंस्नानंकुर्याद्विप्रः
 समाहितः । मनुः—तिथिवारादिकंज्ञात्वासुसंकल्प्ययथाविधि । स्नायादितिशेषः । व्यासः—स्रोतसोऽभिमुखःस्नायान्मार्जनंचाघमर्षणम् ।
 अन्यत्रार्कमुखोरात्रौप्राञ्चुखोऽग्निमुखोऽपिवा । संध्यामुखस्तुसंध्यायांतथाचाघंतयामयोः । स्रोतोभिमुखत्वंबहुचपरम् । स्रोतसोभिमुखःसरि-
 त्सुस्नायादन्यत्रादित्याभिमुखइतिबहुचपरिशिष्टात् । कातीयतैत्तिरीयादीनांसर्वत्रार्काभिमुखंस्नानम् । आचारदर्पणेप्येवम् । तेषामपि

॥ २९ ॥

रात्रौप्रवाहाभिमुखंस्नानंनद्यादावित्युपक्रम्य सूर्याभिमुखोमजेदितिसामान्येनकात्यायनोक्तेरितिहरिहरः । अघमर्षणादिसर्वेषांस्रोतोभिमुखम् । ततोङ्गुष्ठाङ्गुलीभिस्तुश्रोत्रद्वन्द्वनासिकामुखम् । पिधायांतःप्रतिस्रोतस्त्रिजपेदघमर्षणमितिब्यासस्मृतनेः । आश्वलायनः—गृहेगृहमुखं विद्यादन्यत्रापिमुखंरवेः । एतद्वह्वचपरम् । अन्येषांतुवृद्धयाज्ञवल्क्यः—स्थावरेषुगृहेचैवसूर्यसंमुखमाप्नुवेत् । जीवत्पितृकनिर्णये—नाभिमात्रजलेगत्वाकृत्वाकेशान्दिधाद्विजः । जीवत्पितृकुर्वीतदक्षिणेशसंचयम् । वृद्धपराशरः—निरुध्यकर्णौनासांचित्रिःकृत्वोन्मज्जनंततः । कृष्णभट्टीयेविश्वामित्रः—नाभिमात्रेजलेतिष्ठन्सप्तद्वादशपंचवा । त्रिवारंवापिचापुत्यस्नानमेवंविधीयते । हेमाद्रौसंग्रहे—गंगाङ्गयांकुरुक्षेत्रंप्रयागोदधिसंगमम् । तीर्थान्येतानिसंस्मृत्यततोमजेजलाशये । तत्रैवब्यासः—कुरुक्षेत्रंगयांगंगांप्रभासनैमिषंतथा । तीर्थान्येतानिसर्वाणिस्नानकालेभवंतुमे । तत्रैवगंगावाक्यम्—नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा । विष्णुपादाब्जसंभूतागंगात्रिपथगामिनी । भागीरथीभोगवतीजाह्नवीत्रिदशेश्वरी । द्वादशैतानिनामानियत्रयत्रजलाशये । स्नानोद्यतःस्मरेन्नित्यंतस्यतत्रभवाम्यहम् । तीर्थस्मृतिःकृत्रिमे । ननदीषुनदीर्ब्रूयात्पर्वतेषुनपर्वतम् । नान्यांप्रशंसेत्तत्रस्थस्तीर्थेष्वायतनेषुचेतिचंद्रोदयेदेवलोक्तेः । गंगादिपुण्यतीर्थानिकृत्रिमादिषुसंस्मरेदितिपराशरोक्तेश्च गयादिस्मृतिःसंनिहिततीर्थाभावे । गंगायास्तुसर्वत्र । यत्रस्थानेतुयत्तीर्थंनदीपुण्यतमाचया । तांध्यायन्मनसास्त्रायादन्यत्रेष्टविचिंतनमितिहेमाद्रौभृगूक्तेः । अन्यत्रउद्धृतजलेइतिटोडरानंदः । स्नानकालेन्यतीर्थेषुजप्यतेजाह्नवीजनैः । विनाविष्णुपदीकान्यत्समर्थाद्वधशोधनइतिनिर्णयामृतेस्कांदाच्च । प्रतापमार्तंडेप्येवम् ॥ ॥

अथपरिशिष्टोक्तःस्नानविधिः । गोमयंतंवरिक्षस्थंसंगृह्य भूमिष्ठंचोपर्यधश्चसंत्यज्य धौतपादपाणिमुखआचम्य संध्योक्तवदात्मान्यु

१ स्थावरेषुतडागादिषु । २ स्नानयुक्तःस्मरेन्नित्यंतत्रतत्रवसेद्विषाइतिपाठः ।

आचाररत्न

॥ ३० ॥

क्षणादिकृत्वा द्विराचम्य संयतप्राणः कर्मसंकल्प्य गोमयं वीक्षितमादाय सव्येपाणौ कृत्वा व्याहृतिभिस्त्रिधा विभज्य दक्षिणं भागं प्रणवेन दिक्षु विक्षिप्योत्तरं तीर्थे क्षिप्त्वा मध्यमं मानस्तोक इत्युच्यते । अभिमन्त्र्य गंधद्वारामित्युच्यते । चामूर्ध्वादिसर्वांगमालिप्य प्रांजलिर्वरुणमवतेहेळ इति द्वाभ्यां प्रसंग्राजे बृहदचेति सूक्तेन हिरण्यशृंगं वरुणं प्रपद्येतीर्थमेदेहियाचतः । यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः । यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम् । तन्न इंद्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनर्तु पुनः पुनरिति द्वाभ्यां च प्रार्थ्य । याः प्रवत इति तीर्थमभिमुख्य वा गच्छातो द्विराचम्य मार्जयेदंबयोऽयं त्वध्वभिरित्यष्टाभिरापो हिष्ठेति नवभिरथ तीर्थमंगुष्ठेनेमं मे गंग इति त्रिः प्रदक्षिणमालोक्य प्रकाशपृष्ठमग्नौ ऽधमर्षणं त्रिरावर्त्य निमज्ज्योन्मज्ज्यादित्यमालोक्य द्वादशकृत्व आपुत्य शंखमुद्रया योनिमुद्रयोदकमादाय मूर्ध्नि मुखे बाह्वोरुरसि चात्मानं गायत्र्या अभिषिच्य त्वं नो अग्रे वरुणस्येति द्वाभ्यां तरत्समं दीधावतीति सूक्तेन पुनः स्नानात् मूर्ध्नि चाभिषिचेत्तद्विष्णोरक्षाणो अग्रे यत्किंचेदमित्येताजपेत् । साक्षताभिरद्भिः प्राञ्जल्युपवीती देवतीर्थेन व्याहृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्ब्रह्मादिदेवान्सकृत् सकृत्तर्पयित्वा द्भुखो निवीती सयवाभिरद्भिः प्राजापत्येन तीर्थेन ऋषीन् व्याहृतिभिर्द्विंस्तिर्पयित्वा दक्षिणामुखः प्राचीनावीती पितृतीर्थे न सतिलाभिरद्भिर्व्याहृतिभिर्भूरित्यादि त्रिस्त्रिंशत्तर्पयेदथ तीरमेत्यदक्षिणामुखः प्राचीनावीतीयेके चास्मदिति वस्त्रं निष्पीड्योपवीत्यप उपस्पृश्य परिधानीयमभ्युक्ष्य परिधाय द्वितीयं प्रोक्षितं प्रावृत्या चामेदथ संध्यामुपासीतेति ॥ ॥ शंखमुद्रालक्षणमागमे—वामांगुष्ठं तु संगृह्य दक्षिणेन तु मुष्टिना । कृत्वोत्तानं ततो मुष्टिमंगुष्ठं तु प्रसारयेत् । वामांगुल्यस्तथा श्लिष्टाः संयुक्ताः सुप्रसारिताः । दक्षिणांगुष्ठं संस्पृष्टाः शंखमुद्रेयमीरिता । यो निमुद्रापितत्रैव—मिथः कनिष्ठिके बद्ध्वा तर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वं संश्लिष्टे दीर्घमध्यमयोरधः । अंगुष्ठाग्रद्वयं न्यसेद्योनिमुद्रेयमीरिता । अयं प्रातः स्नानविधिर्बहुचानाम् । कातीयानां तु मध्याह्नस्नानविधिरेव ॥ ॥ प्रातः स्नाने योग्या ज्वलन्कयः—य एष विस्तरेणोक्तः स्नानस्य विधिरुत्तमः । असामर्थ्यान्न कुर्याच्चेत्तत्रायं विधिरुच्यते । स्नानमंतर्जले चैव मार्जनाचमने तथा । जलाभिमंत्रणं चैव तीर्थस्य परिकल्पनम् ।

प. स्नानं.

॥ ३० ॥

अघमर्षणसूक्तेन त्रिरावृत्तेन नित्यशः । स्नानाचरणमित्येतदुपदिष्टमहात्मभिः । अन्यांश्च वारुणान्मंत्रान्कामतः संप्रयोजयेत् । अयं चांगसंको-
चो मध्याह्नस्नानेऽपि । मार्कण्डेये—मातरं पितरं जायां भ्रातरं सुहृदं गुरुम् । यमुद्दिश्य निमज्जेत अष्टमांशं लभेत सः । चंद्रिकायां बृहद्रसिष्ठो
क्तौ तु—निमज्जेत्तु यमुद्दिश्य द्वादशांशं लभेत स इत्युक्तम् । पैठीनसिः—प्रतिकृतिं कुशमयीं तीर्थवारिणि मज्जयेत् । कुशोसिकुशपुत्रोऽसि ब्रह्मणा
निर्मितः पुरा । त्वयि स्नातेऽपि स स्नातो यस्येदं ग्रंथिबंधनम् । अत्र पूर्ववाक्ये निमज्जेतेति श्रुतेर्मज्जनरूपं स्नानं जीवत्प्रतिनिधित्वेन स्नाने । प्रतिकृतिमज्ज-
नंतु मृतप्रतिनिधित्वेन स्नाने इति प्रयोगपारिजातः । स्नानोत्तरं तदंगतर्पणं कुर्यात् । स्नानादनंतरं तावत्तर्पयेत्पितृदेवताः । उत्तीर्य पीडयेद्ब्रह्मसं-
ध्याकर्म ततः परमिति चतुर्विंशतिमतात् । स्नानेषु चैव सर्वेषु तर्पयेत्पितृदेवताः । काम्ये नित्ये विशेषेण तत्प्रकुर्यात्प्रयत्नत इति चंद्रिकायां व्या-
घ्रोक्तेश्च । चंद्रोदये ब्रह्मांडे—नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते । तर्पणं तु भवेत्तस्य तदंगत्वेन कीर्तितम् । अस्पृश्यस्पर्शादिनि-
मित्तस्नाने तु—अस्पृश्यस्पर्शनेवांते अश्रुपाते क्षुरे भगे । स्नानं नैमित्तिकं ज्ञेयं दैवपिच्यविवर्जितमिति पराशरोक्तेर्न तर्पणमित्युक्तं गद्यादा-
सनिबंधे आचारचिंतामणौ च वाचस्पतिमिश्रैः । स्नानांगतर्पणं विद्वान्कदाचिन्नैव हापयेदिति हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ताच्च आशौचेऽपि तद्व-
ति । स्मृत्यर्थं सारेष्वेवम् । माधवीयेयमः—द्वौ हस्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेदुदकांजलिम् । गोशृंगमात्रमुद्धृत्य जलमध्ये जलं क्षिपेत् । चंद्रो-
दये दक्षः—प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलं प्राञ्जुलः सुरान् । उदञ्चानुध्यांस्तर्पेत्पितृन्दक्षिणतस्तथा । बौधायनः—अनुत्तीर्य मण्डपसिंघातं तीत्यनु-
त्तीर्यैवेदम् । तत्प्रकारः पृथ्वीचंद्रोदये—भूर्देवांस्तर्पयामि । भुवर्देवांस्तर्पयामि । स्वर्देवांस्तर्पयामि । भूर्भुवः स्वर्देवांस्तर्पयामि । एवं ऋ-

१ आश्वलायनानां सूत्रेऽस्य स्तुत्यभावादंजलिनैव दानं । सूत्रोक्तं ब्रह्मयज्ञांगं स्नापितृतर्पणं तदक्षिणेनैव कार्यं । सूत्रे अंजलिचोदनाभावात् । अनादेशे दक्षिणं प्रतीयादिति सूत्रा-
रोक्तेरिति कमलाकरीये ।

आचाररत्न

॥ ३१ ॥

प्यादीन् । अथवामूर्देवगणंतर्पयामि । भुवर्कृषिगणंतर्पयामि । स्वर्मनुष्यगणंतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपितृगणंतर्पयामि । कृष्णभट्टीये—उपवीती
 ब्रह्मादयोयेदेवास्तान्देवांस्तर्पयापि । भूर्देवानित्यादि । निवीतीकृष्णद्वैपायनादयोयऋषयस्तानृषींस्तर्पयामि भूर्कृषीनित्यादि । प्राचीनावीतीसोमः
 पितृमान्यमोंगिरस्वानग्निष्वात्ताःकव्यवाहनादयोयेपितरस्तान्पितॄंस्तर्पयामि भूःपितृनित्यादि । सनकादयोयेमनुष्यास्तान्मनुष्यांस्तर्पयामिभूर्मनु
 ष्यानित्युक्तंजयंतवृत्तौ । स्मृत्यर्थसारेचैवम् । अत्रदेवपितृणामेवेज्यत्वात्सांयस्यचानुष्ठेयत्वाज्जीवत्पितृकस्याप्यधिकारः । प्राचीनावीति
 त्वंत्वाप्रकोष्ठादित्युक्तंजीवत्पितृकनिर्णयेगुरुभिः ॥ ॥ संक्षेपातिशयमाहशंखः—आब्रह्मस्तंबपर्यंतंजगत्तृप्यत्वितिक्रमात् । जलंजलि
 त्रयंदद्यादेतत्संक्षेपतर्पणम् । आचारदर्पणेस्मृतिः—प्रातःस्नानेनकर्तव्यंकदाचित्तिलतर्पणम् । इदंचनैमित्तिकविषयमितितत्रैवोक्तम् । अन्ये
 तुप्रातःस्नानांगभूतेतर्पणेसर्वदातिलनिषेधः । प्रातःस्नानेविशेषोयंतद्विनैवतिलैर्युतम् । नैमित्तिकंचनित्यंचतिलैरेवविधीयते इतिस्मृतिरन्नावल्यां
 कौशिकोक्तेरित्याहुः ॥ ॥ अत्रविशेषोहेमाद्रौपाद्मे—प्राचीनावीतसंयुक्तःकुशपाणिस्तिलैःसह । असंस्कृतप्रमीतानांस्थलेदद्याजलंज
 लिम् । प्रेक्षमाणोदिशंयाम्यामंत्रेणानेनयत्नतः । असंस्कृतप्रमीतायेगोत्रजादुर्गतिंगताः । तेषांहिदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । तत्रैवव्या
 सः—अनग्निदग्धायेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम । भूमौदत्तेनतोयेनतृप्तायांतुपरांगतिमिति । इदंजलस्थेनैवकार्यम् । जलाद्रवासाःस्थलगोयःप्रद
 द्याजलंजलिम् । वस्त्रनिश्च्योतनंप्रेतापपवार्यपिबंतितेइतिमुमंतूक्तेः । अपवार्याजलित्यक्त्वेतिहेमाद्रिः । शौनकः—स्नानांगंतर्पणंकृत्वा
 यक्ष्मणेजलमाहरेत् । अन्यथाकुस्तेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । तत्रमंत्रः—यन्मयादूषितंतोयंशारीरमलसंभवैः । तद्दोषपरिहारार्थंयक्ष्माणंत
 र्पयाम्यहम् । आश्वलायनः—येकेचास्मत्कुलइतिवस्त्रनिष्पीडनंस्थले । वृद्धमनुः—निष्पीड्यस्नानवस्त्रंतुपश्चात्संध्यांसमाचरेत् । अन्यथाकुरु

१ मलैःशारीरसंभवैःइतिपाठः ।

प. स्नानं.

॥ ३१ ॥

तेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । सायणीये—मनुष्यतर्पणेचैवस्नानवस्त्रनिपीडने । निवीतीतुभवेद्विप्रस्तथामूत्रपुरीषयोः । आशार्केतु—वस्त्रनि
 ष्पीडनंचैवकुशानांचविसर्जनम् । अपसव्येनकर्तव्यंहस्तप्रक्षालनंतथेत्युक्तम् । अतोविकल्पः । बह्वृचानांतुप्राचीनावीती । बह्वृचपरिशिष्टे—
 प्राचीनावीतीवस्त्रनिष्पीडयेदित्युक्तेः । इदंचजीवत्पितृकोनकुर्यात् । नजीवत्पितृकःकुर्याद्वस्त्रनिष्पीडनंबुधइतिजीवत्पितृकनिर्णयेपुरा
 णात् । यत्तुपराशरः—निराशाःपितरोयांतिवस्त्रनिष्पीडनेकृते । तस्मान्नपीडयेद्वस्त्रमकृत्वापितृतर्पणमिति तद्रागप्राप्तवस्त्रनिष्पीडनपरम् ।
 अतएवमध्याह्नस्नानेहेमाद्रौब्रह्मांडे—ततःस्नात्वाविधानेनसंतर्प्यपितृदेवताः । जलाशयाद्विनिर्गत्यद्विराचामेत्समाहितः । स्नानवस्त्रमनिष्पी
 ड्यस्थाप्यमास्थलतर्पणात् । स्थलेपितर्पणंकृत्वाततोवस्त्रनिपीडयेत् । एवंवस्त्रनिष्पीड्यैकंपादंजलेऽन्यंस्थलेकृत्वाआचामेत् । उदकेचोदकस्थस्तु
 स्थलस्थस्तुस्थलेशुचिः । स्नात्वाचामेत्तदाविप्रःपादौकृत्वास्थलेजलेइतिदक्षोक्तेः ॥ ॥ तर्पणोत्तरंदर्भत्यागउक्तःस्मृतिरत्नावल्याम्—
 विकिरेपिंडदानेचतर्पणेश्राद्धकर्मणि । आचांतस्तुप्रकुर्वीतदर्भसंयजनंबुधः । दर्भत्यागेप्राचीनावीतित्वमुक्तंप्राक् ॥ ॥ नदीस्नानेतत्प्रार्थनो
 क्ताकौर्मे—ज्ञानतोज्ञानतोवापियन्मेदुश्चरितंकृतम् । तत्क्षमस्वाखिलंदेविजगन्मातर्नमोस्तुते । स्नानाकरणेप्रायश्चित्तमुक्तंऋग्विधाने—
 त्रिष्व(श्च)प्रसुवसूक्तंचस्नानलोपोभवेद्यदि । स्मृतिरत्नावल्यांतु—स्नानलोपेगायत्र्यष्टसहस्रजपउक्तः । स्नानमकृत्वाभोजनेउपवासंत्रिरात्रं
 कुर्यादितिस्मृत्यर्थसारे ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टा०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेप्रातःस्नानम् ॥ ॥

अथस्नानोत्तरकृत्यम् । हारीतः—स्नात्वागात्रमवमृज्यान्नशिरोविधुनुयान्नोत्तरीयविपर्यासंकुर्यादिति । त्रिकांडमंडनः—दीपं
 शूर्पतथाशय्यांपादत्राणंचमार्जनीम् । स्नानांतिसंस्पृशेद्यस्तुपुनःस्नानेनशुद्ध्यति । विष्णुः—नतैलवसेस्पृशेन्नपूर्वधृतमक्षालितंवासोबिभृयत्

आचाररत्नं

॥ ३२ ॥

स्नातएवसोष्णीषेधौतवाससीविभृयात् म्लेच्छां त्यजपतितैर्नसंभाषेतइति । उष्णीषं केशजलापकर्षणार्थं वस्त्रमिति पृथ्वीचंद्रः । अतएव
हारीतोक्तौगात्रग्रहणम् । केचित्तुसोष्णीषवासोधारणानुवादेनधौतत्वविधानात्कर्मकालंविनास्नानोत्तरमपिधौतप्रसिद्धोष्णीषधारणम् । बृद्ध
पराशरेण—यच्चश्मश्रुषुकेशेषुयज्जलंदेहलोमसु । हस्ताभ्यां तन्नवस्त्रेण जलं विद्वान्विमार्जयेदिति शिरोमार्जनवस्त्रनिषेधादित्याहुः । वस्तुतस्तु—
मार्जयेद्वस्त्रशेषेणोत्तरीयेण चाशिरइतिव्यासवचनैकवाक्यतयास्नानवस्त्रद्वयस्यैवनिषेधः । अतएवस्नातोनांगानिमृज्याच्चस्नानशाठ्यानापाणिने
तिविष्णुपुराणात् । मार्जननिषेधएतत्परइतिपारिजातस्मृत्यर्थसाराचारादर्शाः । नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेदिति वस्त्रनिषेधे सिद्धे स्नानशा
टीनिषेधोदोषाधिक्यार्थइतिटोडरानंदः । समर्थस्यमार्जनाभावोऽसमर्थस्यपाणिशाटीमार्जनाभावइतिहरिहरः । चंद्रोदयेसंग्रहे—
स्नात्वादूरंतटेतिष्ठेत्प्राचीनावितिनाद्विजः । यावत्स्रवतिदेहांबुतूष्णींभूतादितृप्तये । सुराबिंदुसमाज्ञेयाः पृष्ठतः केशविंदवः । तएवपुरतोज्ञेयाः
सर्वतीर्थोपमाबुधैः । तिस्रः कोट्योर्ध्वकोटीचयानिरोमाणिमानवे । स्रवंतिसर्वतीर्थानितस्मान्नपरिमार्जयेत् । देवलः—देवाः पिबंतिशिरसो मुख
स्याप्सरसस्तथा । वक्षसोपिचगंधर्वाअधस्तात्सर्वजंतवः । अंगानिशक्तौवस्त्रेणपाणिनाचनमार्जयेत् । धौतांबरेणवाप्रोच्छचविभृयाच्छुष्कवाससी ।
अमार्जनपक्षेगोदोहनकालपर्यंतंतथैवतिष्ठेदित्याचारदर्पणः । हेमाद्रौभरद्वाजः—वस्त्रोदकमपेक्षंतेयेमृतादासवर्गिणः । कंचित्कालंस्थित
स्तस्माज्जलंभूमौनिपातयेत् । तदुत्तरमपिमार्जनंकार्यशक्तेन । आर्द्रएवतुवासांसिस्नात्वासेवेतमानवइतिविष्णूक्तेः । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—
ततस्त्वाचमनंकृत्वाप्रोक्षितंवस्त्रमावहेत् । योगयाज्ञवल्क्यः—स्नात्वैवंवाससीधौतेअक्लिन्नेपरिधायच । प्रक्षाल्योरूमृदाद्विश्वहस्तौप्रक्षाल
येत्तथा । जाबालिः—स्नात्वानिवस्यवसनंजंघेशोध्येमृदंभसा । अपवित्रीकृतेतेहिकौपीनस्नानवारिणा । कौपीनपदोपादानाद्यतिपरमिदमि
तिकेचित् । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—शुचीवोहव्यामरुतइत्युक्त्वाशुद्धमंबरम् । संप्रोक्ष्यदेवस्यत्वेतिव्याहृत्यादायभास्करम् । उदु

स्नानोत्तरं.

॥ ३२ ॥

त्यंजातवेदसमित्युक्त्वा लोकयेत्ततः । आवहंतीत्युदाहृत्य परिधाय द्विराचमेत् । भृगुः—ब्राह्मणस्य सितं वस्त्रं नृपस्य रक्तमुल्बणम् । पीतं वैश्यस्य
 शूद्रस्य नीलं मलवदिष्यते । उल्बणं रक्तम् । मलवत्कृष्णमिति पृथ्वीचंद्रः । यत्तु नारसिंहे—न रक्तमुल्बणं वा सोमनीलं च प्रशस्यते । मलाक्तं
 च दशाहीनं वर्जयेदंबरं बुध इति रक्तनीलवस्त्रयोर्निषेधः स पूर्ववाक्यात्क्षत्रियशूद्रभिन्नविषयः । व्यासः—नाग्निदीप्तेन नार्द्रेण न सूच्याग्रथितेन च ।
 कौपीनं शठितं भिन्नं मलिनं केशदूषितम् । छिन्नाग्रं चोपवस्त्रं च कुत्सितं धर्मतो विदुः । भारते—वस्त्रं नान्यावृतं ग्राह्यं न चाति विकृतं तथा । योग
 याज्ञवल्क्यः—दग्धं जीर्णं च मलिनं मूषकोपहृतं तथा । खादितं गोमहिष्याद्यैस्तत्याज्यं सर्वथा द्विजैः । प्रयोगपारिजाते संग्रहे—स्नानं
 कृत्वा र्द्रवस्त्रं तु ऊर्ध्वमुत्तारयेद्बुधः । आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चेत्युनः स्नानेन शुद्ध्यति । तत्रैवोशना—स्नात्वानुपहतं वस्त्रं परिदध्याद्यथाविधि । अभावे
 पूर्ववस्त्रं वा संप्रोक्ष्य प्रणवेन तु । अनुपहतं अपरिहितम् । जाबालिः—नार्द्रमेकं च वसनं परिदध्यात्कथंचन । स्मृतिरन्नावल्यां अंगिराः—
 आर्द्रवासास्तु यत्कुर्याज्जपहोमव्रतादिकम् । सर्वतद्राक्षसं विद्याद्बहिर्जानुचयत्कृतम् । सप्तवाताहतं वस्त्रं शुष्कवत्प्रतिपादितम् । आर्द्रवापि द्विजा
 तीनामादृतं गौतमादिभिः । कृष्णभट्टीये—ईषद्वौतं स्त्रियाधौ तं शूद्रधौ तं तथैव च । अधौ तं तच्च विज्ञेयं शुष्कं दक्षिणपल्लवैः । देवलः—स्वयंधौ
 तेन कर्तव्याः क्रियाधर्म्या विपश्चिता । न तु नेजकधौ तेन नाहतेनाचकुत्रचित् । नाहतेनेत्येकं पदम् । स्वयंग्रहणादेव नेजकनिवृत्तेस्तन्निषेधोऽन्येनापि
 ब्राह्मणादिनाधौ तेन क्रियाकार्येत्येतदर्थम् । अहतलक्षणमाह पुलस्त्यः—ईषद्वौतं न वंश्चेतंसदशयन्नाधारितम् । अहतं तद्विजानीयात्सर्वकर्म
 सुपावनम् । ब्राह्मे—अच्छिन्नाग्रं च यद्वस्त्रं मृदाप्रक्षालितं च यत् । अहतं धातुरक्तं वा तत्पवित्रमिति स्थितिः । माधवीये प्रजापतिः—क्षौमं

१ स्नानं कृत्वा चार्द्रवस्त्रं त्यजेन्नयामधो द्विजः । गृहे स्नानमथो कृत्वा विसृजेच्चतुर्ध्वतः । संस्कार्यपरिधायार्द्रवस्त्रं नद्यादावधः क्षिपेत् । गृहे तु ऊर्ध्वमाकर्षेदिति कृष्णभट्टीयेकम
 लकरीये च ।

आचारतंत्रं

॥ ३३ ॥

वासःप्रशंसंति तर्पणे सदशं तथा । काषायं धातुरक्तं वानोल्बणं तदुर्हं चित् । भृगुः—दिवा कीर्तिकृतं वासः सर्वदा परिवर्जयेत् । काशीखंडे—
नीलीरक्तं तु यद्वस्त्रं दूरतस्तद्विर्वर्जयेत् । स्त्रीणां क्रीडार्थं संयोगे शयनीयेन दुष्यति । अंगिराः—मृते भर्तुरियानारीनीलीवस्त्रं प्रधारयेत् । मर्ता तु नर
कं यातिसानारी तदनंतरम् । चंद्रोदये स्कांदे—स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणम् । वृथा तत्समहायज्ञानीलीवासो विभर्ति यः । टोडरा
नंदे भविष्ये—नीलीरक्तं यदा वस्त्रं विप्रस्त्वं गेषु धारयेत् । अहोरात्रोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति । मिताक्षरायां मार्कंडेयः—रोमकूपै
र्यदा गच्छेद्रजोनील्यास्तु कस्यचित् । त्रिवर्णेषु च सामान्या तत्सकृच्छ्रं विशोधनम् । नीलीदोषः कार्पासे एव । ऊर्णायां पट्टवस्त्रे वानीलीरागो न दुष्यती
तितत्रैवोक्तेः । नारायणदासनिबन्धे भृगुः—स्त्रीधृता शयने नीली ब्राह्मणस्य न दुष्यति । नृपस्य वृद्धौ वैश्यस्य पर्वण्ये व विधारणमिति । शाता
तपः—प्रागग्रमुदगग्रं वा धौतं वस्त्रं प्रसारयेत् । पश्चिमाग्रं दक्षिणाग्रं पुनः प्रक्षालनाच्छुचि । योगयाज्ञवल्क्यः—अभावे धौतवस्त्रस्य श्लाघाक्षौ
माजिनानि च । कुतपं योगपट्टं वा द्विवासायेन वा भवेत् । क्षौममतसी सूत्रकृतम् । कुतपोनेपालकंबलः । धौतेति विशेषणपदाच्छाणादीनि प्रक्षा
लितान्यपि गृह्णीयात् । द्विवासेति पदोपादानाच्चोत्तरीयत्वेनैव शाणादीनां ग्रहणं न तु परिधानीयत्वेनैत्युक्तमपराकैः । अन्येतु—परिधेयं स
दावासः कार्पासं सदशंसितम् । क्षौमं वा कुतपं वापि न कौशेयं कदाचनेति जातू कर्ण्योक्तेः क्षौमाजिनयोः परिधानीयत्वमप्याहुः । यत्सुश्राद्धहे
माद्रौ बौधायनः—क्षौमाणि वासांसितेषामलाभे कार्पासिकान्यौर्णकानि भवंतीति तच्छ्राद्धे देयवस्त्रपरम् । स्मृत्यर्थसारे—केशनिर्मितवस्त्रधरणे
उपवास इति । व्यासः—नोत्तरीयमधः कुर्यान्नोर्ध्वना धस्तनांबरम् । नांतर्वासो विधायान्यद्वसीत वसनं बुधः ॥ ॥ उत्तरीयमाह जातू
कर्ण्यः—स ग्रंथिपरिमंडलमुत्तरीयं कुर्याद्वस्त्रोत्तरीयात्वेकांगुलं द्व्यंगुलं त्र्यंगुलं चतुरंगुलं वा सूत्रैरेव कृतं परिमंडलमुत्तरीयं कुर्यादिति । अंतर्वास उ
क्तं प्रयोगपारिजाते संग्रहे—षोडशद्वादशाष्टाभिरंगुलैर्विस्तृतं चयत् । आयतं व्याममात्रं च तदंतर्वास ईरितम् । उत्तरीयांतर्वाससोरभेद इति

स्नानोत्तरं.

॥ ३३ ॥

केचित् । भेदइत्यन्ये । उत्तरीयार्थेयज्ञोपवीतंवेत्युक्तम् । परिहितवस्त्रस्यचोर्ध्वभागमुत्तरीयंकुर्यात् । एकंचेतस्योत्तरवर्गेणप्रच्छादयतीतिपार
 स्करोक्तेः । उत्तरीयंचपुरोदेशावस्थितदशनंधारयेत् । प्रागग्रंचोत्तरीयंतु कर्मकालेनधारयेदितिपृथ्वीचंद्रोक्तेः । उत्तरीयस्थानीयंतृतीयो
 पवीतंजीवत्पितृकोनधारयेत् ।—उत्तरीययोगपट्टंतर्जन्यांरजतंतथा । नजीवत्पितृकैर्धार्यज्येष्ठोवाविद्यतेयदीतिचंद्रोदयेसंग्रहात् । उत्तरीयं
 चनोपरिवासोमात्रं किंतुसग्रंथिपरिमंडलमित्यादिजातूकण्योक्तं । उक्तपरिवासस्तुतस्यापिभवत्येव ।—एकवस्त्रोनभुंजीयान्नकुर्याद्देवतार्च
 नम् । नचार्चयेद्विजान्नान्यत्कुर्याद्देवंविधोनरइतिगोभिलेननिषेधात् । नन्वेकवस्त्रइत्यस्यसामान्यरूपत्वाजीवत्पितृकस्यसर्वोत्तरीयबाधइति
 चेत् । न । उत्तरीयशब्दस्ययौगिकत्वेपिजातूकण्योक्तोत्तरीयेरूढेरितिपितृचरणाः । वर्धमानपरिभाषायांशातातपः—सव्यादं
 सात्परिग्रहंकटिदेशधृतांबरम् । एकवस्त्रंविजानीयाद्देवेपिन्येचकर्मणि । बौधायनः—अकच्छःपुच्छकच्छोवाविकच्छःकटिवेष्टितः । यावदास्ते
 द्विजस्तावच्छूद्रएव न संशयः । पुच्छकच्छःपुच्छाकारकच्छः । सचाग्रद्वयस्यमेलनेनैकस्यैवाग्रस्यकच्छत्वेनभवतीतिद्वयमपिनिषिद्धम् । अत्रद्विज
 स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वेसर्वस्यापितत्त्वापत्तेः । अकच्छत्वादिविशिष्टस्यतत्त्वेवैपरीत्येवागारवैम् । अतोऽकच्छत्वादेवोद्देश्यत्वात्स्त्रीशूद्रादेरपि
 कच्छावश्यकः । नचद्विजपदश्रुतेःशूद्रस्यशूद्रतुल्यत्वानुपपत्तेःकच्छइतियुक्तम् । द्विजत्वस्याविवक्षितत्वात् । तद्वहणंतुकैमुतिकन्यायार्थम् । अत
 एवशूद्रपदं अकच्छस्यनम्रत्वोक्तिश्च । आद्धहेमाद्रौ—नम्रःस्यान्मलवद्वासानम्रःकौशेयकेवलः । नम्रोद्विगुणवस्त्रःस्यान्नम्रोदग्धपटस्तथा ।
 नम्रश्चस्यूतवासाःस्यान्नम्रःकौपीनकेवलः । नम्रःकाषायवस्त्रःस्यान्नम्रश्चार्धपटवृतः । विकच्छोऽनुत्तरीयश्चद्विकच्छोऽवस्त्रएवच । अधौतवस्त्रो
 मलवद्वस्त्रःरजकादिधौतवस्त्रोवा । एकस्यपटस्यार्धप्रावृण्वानोऽर्धपटवृतः खंडपटंवसानोवा । परिहितवस्त्रोपरितदुत्तरार्धेनवस्त्रांतरेणवाकटिबंधनं ।

१ उपवीतंवायुक्तमितिपाठः २ वासस्यापिभवत्येवेतिपाठः । ३ विकच्छोविपरीतकच्छः ।

आचाररत्नं

॥ ३४ ॥

द्वितीयकच्छः । अन्नमलवन्निषेधःसमर्थपरः । नजीर्णमलवद्वासाभवेच्चविभवेसतीतियाज्ञवल्क्योक्तेः । वस्तुतस्तुनग्नःस्यान्मलवद्वासाइत्यादौ निषेधश्रुतेः ननग्नःकर्मकुर्वीतेत्यनेनैकवाक्यत्वाच्चानग्नत्वोक्तेःकर्मकालपरत्वादस्यपुरुषार्थत्वाद्विन्नवाक्यमेवयुक्तमितिहेमाद्रिः । कौशेय केवलस्यनग्नत्वोक्तेः वासःसहितकौशेयत्वेननग्नत्वम् । भृगुः—नग्नोमलिनवस्त्रःस्यान्नग्नश्चार्द्रपटावृतः । नग्नोरक्तपटस्तथेतिचंद्रिकायांद्वितीयपादेपाठः । सर्वकर्मस्वासुरकच्छानिषेधमाहयाज्ञवल्क्यः—जपेहोमेतथादानेदैवेपित्र्येचकर्मणि । बध्नीयान्नासुरीकच्छांशेषेकर्मणिवेच्छया । तलक्षणमाहसएव—परिधानाद्बहिःकच्छानिवद्वाह्यासुरीमता । बहिःकच्छातुसंवृतपरिधानवस्त्रांतइतिवर्धमानः । स्मृत्यंतरे—संयोजित दशंवापिह्यर्धच्छिन्नदशंतथा । नित्येनैमित्तिकेवापिप्रयत्नेनविवर्जयेत् । अकृत्रिमदशंवस्त्रंप्रशस्तंसर्वकर्मसु । कृष्णभट्टीयेयोमयाज्ञ वल्क्यः—जानुमूलंतुवस्त्रंस्यान्निकच्छंधारयेद्बुधः । मनुः—नाभौचवामकुक्षौचपृष्ठेचैवयथाक्रमम् । वस्त्रप्रावरणंयत्स्यात्तन्निकच्छमुदाहृतम् । भारते—अन्यदेवभवेद्वासःशयनीयेनराधिप । अन्यद्रथ्यासुदेवानामर्चायामन्यदेवहि । अन्यच्चलोकयात्रायामन्यदीश्वरदर्शने । सुमंतुः—अन्यत्स्नानेतथापानेभोजनेचान्यदेवहि । इतिश्रीमन्नारायणभट्टा०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेस्नानोत्तरकृत्यम् ॥

अथतिलकविचारः । विष्णुस्मृतौबृहन्नारदीयेच—यागोदानंजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् । भस्मीभवतितत्सर्वमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । पादोकार्तिकमाहात्म्येप्येवम् । इदंयागादिसर्वकर्मोपलक्षणार्थनपरिसंख्यार्थम् । उत्तरार्धेसर्वपदश्रुतेः । अपवित्रेणयज्ञसम स्नातेनचयद्भुतम् । यच्चशून्यललाटेनतदत्यल्पफलंभवेदित्याश्वलायनोक्तेः । यद्यपिसत्यंशौचमित्यादित्रिपुंड्रेपिवाक्यंतथापितक्षत्रियादिप रम् । ऊर्ध्वपुंड्रंद्विजःकुर्यात्क्षत्रियस्तुत्रिपुंड्रकमितिमाधवीयेविष्णुधर्मोत्तरात् । माधवचंद्रिकास्मृत्यर्थसारादिभिस्त्रिपुंड्रालिख

१ तथापात्रेइतिपाठः ।

तिलकवि.

॥ ३४ ॥

नाच्च । काशीखण्डे सप्तर्षिवर्णने ऊर्ध्वपुण्ड्राङ्कितालिकाइत्युक्तेश्च । नचकालाग्निरुद्रोपनिषद्युक्तत्वाद्वलवत्रिपुण्ड्रत्वम् । श्रुतौ हि भस्मधारणमात्र
 माम्नातनतुपुण्ड्रत्वेन कर्मागत्वेन वा । तच्च स्नानत्वेनाप्युपपन्नम् । यद्यपि कर्मागंतथापिशैव कर्मपरम् ।—विना भस्मत्रिपुण्ड्रेण विना रुद्राक्षमालया ।
 पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रद इति तिथितत्वे लैगात् । सितेन भस्मनातिर्यक्त्रिपुण्ड्रस्य तु धारणम् । शैवागमेषु निष्ठानांतत्तन्मन्त्रेण शस्य
 ते इति स्मृतिरन्नावल्यां वचनाच्च । साग्निकपरं वा तत् ।—स्नात्वा पुण्ड्रं मृदा कुर्याद्भुत्वा चैव तु भस्मनेत्याश्वलायनोक्तेः । तयोरप्यूर्ध्वपुण्ड्रोपर्य
 वकुर्यात् । तयोराहितानाहितानाग्नयोः । ऊर्ध्वपुण्ड्रं विना मोहाद्यदिकुर्यात्त्रिपुण्ड्रकम् । न तस्य फलमाप्नोति दानस्याश्रोत्रियेयथेति स्मृतिरन्नावल्यां व
 चनात् । यत्तु पाद्मे कार्तिकमाहात्म्ये—ऊर्ध्वपुण्ड्रे त्रिपुण्ड्रं करोति स नराधमः । मुक्त्वा विष्णुगृहं पुण्यं स याति नरकं ध्रुवमिति तद्भस्मान्यपरम् ।
 तद्धारणविधिवैयर्थ्यापत्तेः । यद्वा शुद्धतां त्रिकपरम् । न च श्राद्धे त्रिपुण्ड्रनिषेधानुपपत्तेस्तत्प्राप्तिः । तदधिकारिणि क्षत्रिये तन्निषेधचारितार्थात् ।
 रागप्राप्तनिषेधोपपत्तेश्च । माधवीये ब्राह्मे—पर्वताग्नेन दीतीरे मम क्षेत्रे विशेषतः । सिंधुतीरे च वल्मीके तु लसीमूलसंस्थिताः । मृद एतास्तु संग्रा
 ह्या वर्जयेदन्यमृत्तिकाः । चंद्रोदये गोभिलः—गोरोचनं पंचगव्यं पंचांगं बिल्ववृक्षतः । कालीयकं चंदनं च पद्मं करं च चंदनम् । गोमयं हो
 लिकाभस्मश्चेतापीतारुणाचमृत् । पुण्यक्षेत्रोद्भवाग्राह्या नदनद्योस्तु शर्कराः । पंचांगमूलत्वक्पत्रपुष्पफलानि । कालीयकं पीतचंदनम् ।
 व्यासः—जाह्नवीतीरसंभूतां मृदं मूर्ध्ना विभर्तियः । विभर्तिरूपं सोऽर्कस्य तमोनाशाय केवलम् । सत्यतपाः—गोमतीतीरसंभूतां गोपीवापी
 समुद्भवाम् । मृदं मूर्ध्ना वहेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते । माधवीये—द्वारवत्युद्भवाद्रोपी चंदनादूर्ध्वपुण्ड्रकम् । धारयेन्नित्यमेवं हि पापं हंति दिने दिने ।
 पाद्मे—मृत्तिका चंदनं भस्मतोयं चैव चतुर्थकम् । एभिर्द्रव्यैर्यथा कालमूर्ध्वपुण्ड्रं भवेत्सदा । चंद्रोदये ब्रह्माण्डे—जलेन तिलकं कुर्याज्जलांतः कर्म
 सिद्धये । तोयेन तिलकं स्नानोत्तरमावस्त्रपरिधानादिति पंचायतनसारः । वस्त्रपरिधानोत्तरमपि द्रव्यांतराभाव इति चंद्रोदयः । आश्वला

आचाररत्नं

॥ ३५ ॥

यनः—स्नात्वापुण्ड्रं मृदा कुर्याद्भुत्वा चैव तु भस्मना । देवानभ्यर्च्य गंधेन सर्वपापानुत्तये । तत्र विशेषमाह व्यासः—ऊर्ध्वपुण्ड्रं मृदा कुर्यात्त्रिपुण्ड्रं भस्मना तथा । चंदनेनोभयं कुर्यान्नतिर्यगोपि चंदनम् । चतुर्विंशतिमते—येषु देशेषु ये विप्रा देवास्तीर्थानि मुक्तिकाः । तत्र तान्नामन्येत धर्माचाराश्च तत्र ये । तिलककरणे विशेषो ब्रह्मांडे—अंगुष्ठः पुष्टिदः प्रोक्तो मध्यमायुष्करी भवेत् । अनामिका न्नदानित्यं मुक्तिदा च प्रदेशिनी । एतैरंगुलिभेदैस्तु कारयन्नखैः स्पृशेत् । तिलकप्रमाणं ब्रह्मांडे सत्यव्रतस्मृतौ च—दशांगुलप्रमाणं तु उत्तमोत्तममुच्यते । नवांगुलं मध्यमं सादष्टांगुलमतः परम् । सप्तषट्पंचभिः पुण्ड्रं मध्यमं त्रिविधं स्मृतम् । चतुस्त्रिंशंगुलैः पुण्ड्रं कनिष्ठं त्रिविधं भवेत् । तिलकाकृतिविशेषोऽपि तत्रैव—वर्तिदीपाकृतिवापिवेणुपत्राकृति तथा । पद्मस्य मुकुलाकारं तथैव कुमुदस्य च । मत्स्यकूर्माकृतिं वापिशंखाकारं तथापि वा । प्रयोगपारिजाते—निटिले चैव बाह्योश्च दंडवत्कर्णपल्लवे । हृदये कमलाकारमुदरे दीपवलिखेत् । वेणुपत्रसमाकारं बाह्योर्मध्ये लिखेत् सुधीः । अधः पृष्ठे स्कंधदेशे लिखेत् जंबूपलाशवत् । निटिले ललाटे । यत्तु पंचायतनसारे पादौ—नासामूलं समारभ्य ललाटांतं लिखेन्मृदा । मध्ये छिद्रं प्रकर्तव्यं तच्छिद्रं हरिमंदिरमिति । तत्र मूलं मृगयम् । अत्र कश्चित्—वीक्ष्यादर्शं जले वापि यो विदध्यात्प्रयत्नतः । ऊर्ध्वपुण्ड्रं महाभागसयाति परमांगतिमिति ब्रह्मांडोक्तेर्जले प्रतिबिंबं दृष्ट्वा ऊर्ध्वपुण्ड्रं कुर्यादित्याह । तन्मंदम् । नपादुकास्थो नादर्शं जले त्वलोकयन्निति कृष्णभट्टीये—तिलकप्रकरणे स्मृत्यंत रात् । मयितेज इति छाया स्वां दृष्ट्वां बुगतां जपेदित्याज्ञा वल्क्येन जले स्वप्रतिबिंबदर्शने प्रायश्चित्तोक्तेश्च वाक्यस्य चंद्रिकाद्यलिखितत्वेन निर्मूलत्वाच्च । स्मृतिरत्नावल्यां पृथ्वीचंद्रे च ब्राह्मे—सदर्भेण तु हस्तेन यः कुर्यात्तिलकं बुधः । आचम्य स विशुद्धेत दर्भत्यागेन चैव हि । ब्रह्मांडे—नामान्युच्चार्य विधिना धारयेद्दूर्ध्वपुण्ड्रकम् । ललाटे केशवं विद्यान्नायणमथोदरे । माधवं हृदये न्यसेद्भोविंदं कंठकूपके । विष्णुं दक्षिण

१ मतः परमिति पाठः ।

तिलकवि.

॥ ३५ ॥

कुक्षौतुतद्भुजेमधुसूदनम् । त्रिविक्रमंकर्णमूलेवामकुक्षौतुवामनम् । श्रीधरंचहृषीकेशंवामयोर्बाहुकर्णयोः । पद्मनाभंपृष्ठदेशेकुक्षामोदरंस्मरेत् । वासुदेवंस्मरेन्मूर्ध्नितिलकंधारयेत्कृत्वा । केशवादिमंत्राश्चतुर्थीनमोताद्रष्टव्याः । तिलकलापनक्रमोप्ययमितिप्रयोगपारिजातः । आश्वलायनः—मूर्ध्निललाटेनाभौचहृदयेकंकूपके । पार्श्वेबाहोःपरगलेदक्षसव्येचपश्चिमे । स्तनयोर्मूर्तिमंत्रैश्चस्थानेष्वेष्टिद्रदिशुखः । तत्रैव—संकर्षणादिभिःकृष्णशुक्लेचकेशवादिभिः । कृष्णभट्टीयेप्येवम् । पंचायतनसारेपादौ—एवंद्वादशपुंड्राणिब्राह्मणःसततंचरेत् । चत्वारिभूभृतांप्रोक्तपुंड्राणिद्वेविंशस्मृते । एकंपुंड्रंचनारीणांशूद्राणांचविधीयते । ललाटेहृदिवाबाहोश्चतुःपुंड्राणिधारयेत् । ललाटेहृदयेद्वेभाले त्वेकंविधीयते । मदनपारिजातेब्रह्मांडे—श्यामंशातिकरंप्रोक्तंरक्तंवश्यकरंतथा । श्रीकरंपीतमित्याहुःश्वेतंमोक्षप्रदायकम् । श्यामंमृगमदादेः । रक्तंसिंदूरादेः । पीतंगोरोचनादेः । हारीतः—अभ्यंगेसूतकेचैवविवाहेपुत्रजन्मनि । मांगल्येषुचसर्वेषुनधार्यगोपिचंदनम् । आद्धदीपकलिकायांविष्णुः—ऊर्ध्वपुंड्रंद्विजातीनामग्निहोत्रसमोविधिः । आद्धकालेतुसंप्राप्तेकर्ताभोक्ताचवर्जयेत् । तत्रैवनारायणः—ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रंवाचंद्राकारमथापिवा । आद्धकर्तानकुर्वीतयावत्पिंडान्ननिर्वपेत् । विश्वादर्शेप्येवम् । आद्धदिनेतिलकनिषेधः प्रातःसंध्यावंदनादावपीतिआद्धकाशिका । तत्र । वर्जयेत्तिलकंभालेआद्धकालेकदाचनेतिसत्यव्रतोक्तेः । यत्तुपराशरः—ऊर्ध्वचतिलकंकुर्याद्द्वैवेपिचर्मणीति तत्तर्पणादिपरम् । यत्तु—ऊर्ध्वचतिलकंकुर्यान्नकुर्याच्चत्रिपुंड्रकम् । निराशाःपितरोयांतिदृष्ट्वाचैवत्रिपुंड्रकमितिवृद्धपराशरेण आद्धेऊर्ध्वपुंड्रंभवतीत्युक्तम् । तद्धोक्तपरं नकर्तृपरमितिपृथ्वीचंद्रः । निष्कर्षस्तुशिष्टाचाराद्यवस्था । ऊर्ध्वपुंड्रंचतुलसींआद्धेनेच्छंतिकेचन । वृद्धाचारःपरिग्राह्यस्तस्माच्छ्रेयोर्थिभिर्नरैरितिबृहन्नारदीयात् । आचारतिलके—नचोर्ध्वधारयेद्भस्ममृदंतिर्यङ्नधारयेत् । चंदनागरुकस्तूरीकुंकुमानियथेच्छया । स्मृतिरत्नावल्यां—ब्राह्मणानांनृपाणांचभस्ममिश्रंचचंदनम् । नेत्रयुग्मप्रमाणंतुत्रिपुंड्रंधारयेद्विजः । मध्यमा

आचाररत्न
॥ ३६ ॥

नामिकांगुष्ठैर्ललाटेयत्रिपुण्ड्रकम् । तत्रिपुण्ड्रं भवेच्छस्तं महापातकनाशनम् । केदारखण्डे—ललाटे गुष्ठरेखा च आदौ भाव्या प्रयत्नतः । मध्यमां व
र्जयित्वा तु अंगुलीद्वयकेन च । एवं त्रिरेखा संयुक्तं ललाटे यस्य दृश्यते । स शैवः शिववज्ज्योदशनात्पापनाशनः । पुरुषार्थप्रबोधे—श्रौतं भस्मद्वि
जामुख्यं स्मार्तगौणं प्रकीर्तितम् । श्रौतं भस्मतथा स्मार्तद्विजानामेव कीर्तितम् । औपासनसमुत्पन्नं गृहस्थानां विशेषतः । समिदमिसमुत्पन्नं धार्यै
ब्रह्मचारिणा । शूद्राणां श्रोत्रियागारेपचनामिसमुद्भवम् । अन्येषामपि सर्वेषां धार्यदावानलोद्भवम् । अपक्वमतिपक्वं च संत्यज्य भसितं सितम् ।
आदाय वाससालोढ्य भस्माधारे विनिक्षिपेत् । चंद्रोदये शैवे—तर्जन्यनामिका मध्ये स्त्रिपुण्ड्रं तु समाचरेत् । पंचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्नि प्रणवेन तु मं
त्रतः । अंगुलैर्विन्यसेद्भालेशिरोमंत्रेण देशिकः । सव्येन दक्षिणे कर्णं वामदेवेन वामतः । अघोरेण तु कंठे च मध्यांगुल्या स्पृशेद्बुधः । हृदयं हृदये नैव
त्रिभिरंगुलिभिः स्पृशेत् । विन्यसेद्दक्षिणे बाहौ शिखामंत्रेण देशिकः । वामे बाहौ न्यसेद्धीमान्कवचेन त्रियंगुलैः । मध्येन संस्पृशेद्नाभ्यामीशानाभिध
मंत्रतः । तत्रैव क्रियासारे—भस्मनावै त्रिपुण्ड्रं च गृहिणां जलसंयुतम् । धार्यत्रिपुण्ड्रं स्त्रीणां च यतीनां जलवर्जितम् । वनस्थव्रतिकन्यानां दीक्षा
हीननृणां तथा । षडंगुलाय तं मानमपि वाधिकमानकम् । नेत्रयुग्मप्रमाणेन भाले दीप्तं त्रिपुण्ड्रकम् । अशिरित्यादिभिर्मंत्रैः षड्विंशत्येवैस्तथा । व्या
युषेण च मंत्रेण मेधावीत्यादिनाथवा । त्रैयंबकेण मंत्रेण सतारेण शिवेन च । पंचाक्षरेण मंत्रेण प्रणवेन युतेन च । चंदनाद्युपरि प्राज्ञो धारयेद्भस्म वैदि
कम् । लौकिकं चंदनाद्यंतु भस्मोपरि न धारयेत् । सूतसंहितायाम्—ऊर्ध्वपुण्ड्रं त्रयं नित्यं धारयेद्भस्मना मृदा । ललाटेऽर्हागमेनिष्ठश्चंदनेनाथवा
नरः । अर्हागमेनिष्ठस्तंत्रिकः । धारणप्रकारे चंद्रोदये च वाराहे—दक्षिणे तु भुजे विप्रो विभृया द्वै सुदर्शनम् । सव्ये तु शंखं विभृयादिति वेद
विदो विदुः । क्षत्रादेस्तु ब्रह्मांडे—चक्रं च दक्षिणे बाहौ शंखं वामेपि दक्षिणे । गदां वामे गदाधस्तात्पुनश्चक्रं च धारयेत् । शंखोपरि तथा पद्मं पुनः

लिलकवि.

॥ ३६ ॥

१ माधवीत्यादिनेति पाठः ।

पञ्चदक्षिणे । हलायुधे—वामेबाहौगदापञ्चशंखचक्रं दक्षिणे । उपर्यधः क्रमोक्तेन धृत्वा पापक्षयो भवेत् । हृदये बाललाटे वा विलिखेन्मत्स्य
 कच्छपौ । मंत्रमष्टाक्षरं वापि प्रीयते तस्य केशवः । रामार्चनचन्द्रिकायां—ललाटे तु गदाधार्या मूर्ध्नि चापः शरस्तथा । नंदकश्चैव हन्मध्ये शंखच
 क्रेभुजद्वये । प्रयोगपारिजाते सायणीये च शंखः—चक्रांकितः सदा तिष्ठेन्मद्भक्तः सर्वदा शुचिः । अनयोर्व्यवस्था सूतसंहितायाम्—
 वेदमार्गैकनिष्ठानां वेदोक्तेनैव वर्त्मना । ललाटे भस्मनातिर्यक् त्रिपुण्ड्रधार्यमेव हि । विष्णुवागमादितंत्रेषु दीक्षितानां विधीयते । शंखचक्रगदापूर्वरं
 कननान्यदेहिनाम् । वेदमार्गैकनिष्ठस्तु मोहेनाप्यंकितो यदि । पतत्येव न संदेहस्तथा पुण्ड्रान्तरादपि । अत्रैषा व्यवस्था—शुद्धवैदिकेन शिवभ
 क्तेन विभूतिरेव धार्या । शुद्धवैदिकेन विष्णुभक्तेन गणपत्यादिभक्तेन च तिलको धार्यः । तांत्रिकवैदिकवैष्णवेन त्वच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यम् ।
 तांत्रिकवैदिकेन शैवेन विभूतिस्तिलकश्च विभूतिमात्रं वा धार्यम् । शुद्धतांत्रिकेन विष्णुभक्तेन सच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यमिति । यत्तु विष्णुः—
 शंखचक्राद्यंकनचंगीतनृत्यादिकं तथा । एकजाते रयंधर्मो न जातु स्याद्विजन्मनः । शंखचक्रं मृदायस्तु कुर्यात्तप्ताय सेनवा । सशूद्रवद्बहिष्कार्यः सर्व-
 स्माद्विजर्मण इति । यच्चाश्वलायनः—यथा श्मशानजं काष्ठमनर्हं सर्वकर्मसु । तथा चक्रांकितो विप्रः सर्वकर्मसु गार्हित इति । यच्च—यस्तु सं
 तप्तशंखादिलिङ्गचिह्नतनुर्नरः । स सर्वयातनाभोगी चांडालो जन्मकोटिषु । द्विजंतु तप्तशंखादिलिङ्गांकिततनुर्नरः । संभाष्यरौरवं याति यावद्विद्राश्च
 तुर्दशेति बृहन्नारदीयं तच्छुद्धवैदिकपरम् । सूतसंहितावाक्येन वैदिकस्य चक्रादिधारणनिषेधादनेन तांत्रिकस्यापि तन्निषेधे शंखचक्रादिविध्या
 नर्थक्यापत्तेः । न च तस्य शूद्रविषयत्वेन सावकाशत्वम् ।—शंखं वा शंखचक्रे वा तथापंचायुधानि वा । धारयित्वाथ विप्रो वै ब्रह्मकर्मसमारभेदिति
 नृसिंहप्रसादे पाद्मेन, ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदि चेन्नरः । शंखचक्रांकिततनुः शिरसामंजरीधरः । गोपीचंदनलितांगो दृष्टश्चेत्तदधंकुत
 इति काशीखंडेन, दक्षिणे च भुजे विप्रो विभूयाद्वै सुदर्शनमिति चंद्रोदये धारणप्रकाशे च वाराहेण ब्राह्मणादेरपि तद्विधानात् । यत्त्वत्र विप्रा

आचाररत्नं
॥ ३७ ॥

दिपदं गावोवाएतत्सत्रमासतेत्यादिवस्तुत्यर्थनविप्रादीन्प्रतिविध्यर्थमिति स्मृतिरन्नावली । तन्न । विधिश्चुतेः । तत्रतदभावात्तथेति । एतेषां वाक्यानांपतितब्राह्मणविषयत्वोक्तिरज्ञधीदंघ्रणयैव । अत्रयच्चसून्यललाटेनेतिभालेतिलकाभावेऽल्पफलश्रुतेरूर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं तिलकमित्येकवचनात्तदविवक्षायां मानाभावाच्चललाटे एकपुंड्रं नित्यं द्वादशपुंड्राणितुकाभ्यानीतिकेचित् । तन्न । कामयोगाभावात् । नचात्रविश्वजिज्ञ्यायः । स्वर्गकल्पनानुपपत्तेः फलान्तरे विनिगमकाभावात् । अतएकपुंड्रमदीक्षितपरं, द्वादशपुंड्राणितुमंत्रसाध्यत्वादीक्षितपराणीतियुक्तं प्रतीमः । द्वादशपुंड्राणिवैष्णवपराणीत्याचारचंद्रोदयः । इति श्रीमन्नारायणभट्टलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्ने तिलकप्रकरणम् ॥ ॥

अथसंध्यानिर्णयः । स्कांदे—उदयात्प्राक्तनीसंध्याघटिकात्रयमुच्यते । सायंसंध्यात्रिघटिका अस्तादुपरिभास्वतः । दक्षः—रात्र्यंतयामनाड्यौ द्वे संध्यादिः काल इष्यते । दर्शनाद्रविरेखायास्तदस्तोमुनिभिः स्मृतः । सुधानिधौ—उत्तमातारकोपेतामध्यमालुप्ततारका । अधमासूर्यसहिताप्रातः संध्यात्रिधामता । उत्तमासूर्यसहितामध्यमालुप्तभास्करा । कनिष्ठातारकोपेतासायंसंध्यात्रिधामता । संवर्तः—प्रातःसंध्यां सनक्षत्रामुपासीतयथाविधि । सादित्यां पश्चिमांसंध्यामर्धास्तमितभास्करोत् । संध्यायामुपस्थानमेव प्रधानं मार्जनादित्वंगम् । तेतथैवमहाराजदंशितारणमूर्धनि । संध्यागतंसहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे । इति भारतादिति चंद्रिका । अर्धदानस्य श्रौतत्वादाशौचे तदेवानुष्ठेयमिति चंद्रिकोक्तेर्गायत्रीजपोपस्थानयोराशौचे पाक्षिकत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् । उभयोः संध्ययोः कालेरजसावार्च्यमुत्क्षिपेदिति वाक्याच्चाध्यदानं प्रधानमिति वयम् । भट्टदिनकरस्तु संध्यामुपासीतेति मन्वादिस्मृतानुपूर्वस्यासते रूपस्थानमेव वाच्यम् । नोपतिष्ठंतिये संध्यां स्वस्थावस्थासु वैद्विजा इत्यत्रि स्मृते रूपस्थानमेव प्रधानमित्याह । उपपूर्वस्यासते ध्यानं वाच्यमिति माधवः कृष्णभट्टश्च । स्मृतिरन्नावल्यांशं स्वः—प्रातःसंध्यां सनक्षत्रां

संध्यानि.

॥ ३७ ॥

१ तदंतोमुनिभिरिति पाठः ।

मध्यमांस्नानकर्मणि । स्नानकर्मणीतिमध्याह्नस्नानोत्तरमितितत्रैवोक्तम् । संध्यायाअकरणेप्रत्यवायो **मनुः**—नानुतिष्ठतियःपूर्वानोपास्तेयस्तुपश्चि
माम् । सशूद्रवद्विहःकार्यःसर्वस्माद्विजकर्मणः । **याज्ञवल्क्यः**—सर्वावस्थोपियोविप्रःसंध्योपासनतत्परः । ब्राह्मण्याच्चनहीयेतह्यन्यजन्मग
तोपिसः । **याज्ञवल्क्यः**—अनार्तश्चोत्सृजेद्यस्तुसविप्रःशूद्रसंमितः । **भारते**—येनपूर्वमुपासंतेद्विजाःसंध्यांनपश्चिमाम् । सर्वास्तान्धार्मि
कोराजाशूद्रकर्माणिकारयेत् । **स्कांदकौर्मयोः**—संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु । यत्किंचित्कुरुतेकर्मनतस्यफलमाप्नुयात् । **वि
ष्णुपुराणे**—सर्वकालमुपस्थानंसंध्ययोःपार्थिवेष्यते । अन्यत्रसूतकाशौचविभ्रमातुरभीतितः । विभ्रमःअप्रादिनासंध्याकालाज्ञानं पैशाच्यंवा ।
संध्याविधिषुद्विजपदोक्तेर्नशूद्रस्यसंध्या आगमदीक्षायुक्तस्यतुतदुक्तास्त्येवेतिपंचायतनसारेस्मृतिकौमुद्यांच । ब्राह्मणाद्ब्राह्मण्यामुत्पन्नयोः
कुंडगोलकयोरपिसंध्या—कुंडोवागोलकोविप्रःसंध्योपासनमात्रविदितिस्मृतिकौमुद्यांस्मृतेः । **शातातपः**—अनृतंमद्यगंधंचदिवामैथुन
मेवच । पुनातिवृषलस्यान्नंबहिःसंध्याह्युपासिता । गृहेषुप्राकृतीसंध्यागोष्ठेदशगुणास्मृता । नदीषुशतसाहस्राअनंताशिवसंनिधौ । अनंतावि
ष्णुसंनिधावितिचंद्रिकायांवसिष्ठपाठः । प्राकृतीएकगुणा । **व्यासः**—बहिःसंध्यादशगुणागर्तप्रस्रवणादिषु । ख्याततीर्थेशतगुणासाह
स्रीजाह्नवीजले । **माधवीयेऽत्रिः**—उभेसंध्येतुर्कृत्येब्राह्मणैश्चगृहेष्वपि ॥ ॥ **अथप्रयोगः** । **बृहत्पराशरः**—पूर्वासंध्यातुगायत्री
ब्राह्मणीहंसवाहना । रक्तपद्मारुणादेवीरक्तपद्मासनस्थिता । रक्ताभरणभारांगीरक्तमाल्यांबरातथा । अक्षमालाजलाधारवरहस्तामरार्चिता ।
विश्वमातःसुराम्यर्च्येपुण्येगायत्रिवैधसि । आवाहयाम्युपास्त्यर्थमंहोनिघ्नन्पुनीहिमाम् । संध्यामाध्याह्निकीश्वेतासावित्रीरुद्रदेवता । वृषेद्रवा
हनादेवीज्वलत्रिशिखधारिणी । श्वेतांबरधराश्वेतनागाभरणभूषिता । श्वेतस्रगक्षमालापिकृतानुरक्तशंकरा । जलाधारजटाधात्रीधरेद्रप्रभवा

१ रुद्रवादिनीइतिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ ३८ ॥

तथा । मातर्भवानिविश्वेशिविश्वेश्वजनाचिंते । शुभेवरेवरेण्येत्वमाहूतैहिपुनीहिमाम् । संध्यासायंतनीकृष्णार्विष्णुदेवीसरस्वती । खगगाकृष्णव
 स्नातुशंखचक्रगदाधरा । कृष्णस्त्रभूषणैर्युक्तासर्वज्ञानमयीवरा । वीणाक्षमालिकाचापहस्तास्मितवरानना । मातर्वाग्देवतेदेविवरेण्येचधन
 प्रदे । सर्वाभरणस्तुत्येआहूतैहिपुनीहिमाम् । त्रिशिखं त्रिशूलम् । खगगुरुडः । मदनरत्ने—वृद्धांसरस्वतीकृष्णापीतवस्त्रांचतुर्भुजाम् ।
 शंखचक्रगदापद्महस्तांगुरुडवाहनाम् । बदर्याश्रमवासांतामायांतीसूर्यमंडलात् । सामवेदकृतोत्संगांवनमालाविभूषिताम् । वैष्णवीमक्षरांशां
 तांदेवीमावाहयाम्यहम् । आचारादर्श—रक्ताभवतिगायत्रीसावित्रीशुक्लवर्णिकेतिपाठः । संवर्तः—अथाचम्यकुशैर्युक्तआसनेसमुप
 स्थितः । करसंपुटकंकृत्वासंध्यानित्यंसमारभेत् ॥ ॥ आसनम् । स्मृतिसारे—कौशेयंकेवलंवापिअजिनंपटमेवच । दारुजंतालपर्णवा
 आसनंपरिकल्पयेत् । श्रीपर्ण्यादिदारुविहितं । चंद्रिकायांकौशिकः—कुशासनंसदापूतंयतीनांतुविशेषतः । योगयाज्ञवल्क्यः—कौशे
 यंवाथवाचर्मचैलमूलमथापिवा । मार्कंडेये—चित्रासनंयोगपटंतथैवमृगचर्मच । कृष्णाजिनंतथातातवर्जयेत्पुत्रवान्गृही । स्मृतिसमु
 च्चये—वंशासनेतुदारिद्र्यपाषाणेव्याधिसंभवः । धरण्यांदुःखसंभूतिदौर्भाग्यंभिन्नदारुजे । तृणासनेयशोहानिःपल्लवेचित्तविभ्रमः । कृष्णाजि-
 नेज्ञानसिद्धिर्माक्षश्रीर्व्याघ्रचर्मणि । वस्त्रासनेव्याधिनाशःकेवलेदुःखमोचनम् । अभिचारेनीलवर्णोर्क्तोवश्यादिकर्मणि । शान्तिकेधवलःप्रोक्तः
 सर्वार्थश्चित्रकंबलः । मार्कंडेये—तद्वन्नोपविशेत्पाज्ञःपादेनाक्रम्यचासनम् । बृहस्पतिः—बध्वासनेनियम्यासून्स्मृत्वाचर्ष्यादिकंततः ।
 सन्निमीलितदृष्ट्यौनीप्राणायामंसमभ्यसेत् । आसनंतुवायुपुराणे—पद्ममर्धासनंवापितथास्वस्तिकमासनम् । शान्तिहेमाद्रौकौर्मे—
 ऊर्वोरुपरिविष्टंद्रकृत्वापादतलेउभे । समासीनात्मनःपद्ममेतदासनमुत्तमम् । एकंपादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणिसत्तम । आसीनोर्धासनमिदं

संध्यानि.

॥ ३८ ॥

१ विष्णुदेवाइतिपाठः ।

योगसाधनमुत्तमम् । उभेकृत्वापादतलेजानूवोरंतरेणहि । समासीनात्मनःप्रोक्तमासनंस्वस्तिकंपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—रक्षयेद्वारिणा
त्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । रक्षा शिखाबंधइतिकेचित् । तन्न । शिखाबंधस्यतत्रानुक्तेः । साप्राणायामात्पूर्वमित्याचारादर्शः । प्राणायामोत्तर
मितिकामधेनुः ॥ ॥

प्राणायामनिर्वचनंतुकौर्मे—प्राणाःस्वदेहजोवायुरायामस्तुनिरोधनम् । तद्वैविध्यंकौर्मे—सएवद्विविधःप्रोक्तःसगर्भोऽगर्भएवच ।
सगर्भमाहुःसजपमगर्भमजपंबुधाः । अगर्भोयोगाभ्यासोपयोगी । **व्यासशौनकौ**—प्रणवव्याहृतियुतांगायत्रीशिरसासह । त्रिःपठेदायत
प्राणःप्राणायामःसउच्यते । प्रणवव्याहृतीतिद्वेव्याहृतीनांप्रणवयोगोनस्यात् । मध्यमपदलोपिसमासेगायत्र्यास्तद्योगोनस्यात् । मास्त्वितिचे
त् सव्याहृतिंसप्रणवामितियोगयाज्ञवल्क्यविरोधः । अतोगायत्रीशिरसासार्धजपेव्याहृतिपूर्विकाम् । प्रतिप्रणवसंयुक्तांत्रिरयंप्राणसंयमइ
तियाज्ञवल्क्याद्यवस्था । गायत्र्याएवप्रणवयोगेप्रतीतिव्यर्थस्यात् । नचव्याहृतिगायत्रीशिरसांप्रत्येकंतद्योगात्रिःप्रणवत्वेनप्रतीतिसार्थकम् ।
सप्तव्याहृतिभिःसार्धसप्तोकारसमन्विताम् । शिरसासहितांदेवींप्राणायामेनियोजयेदितिचंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यविरोधात् । यत्त्वतएव
व्याहृतीनामेवादौप्रणवइतिविज्ञानेश्वरस्तच्चित्यम् । गायत्रीविशेषणत्वादुभयोःपरस्परमन्वयायोगात् । गायत्रीविशेषणस्यतयाऽसंबद्धार्यस्यव्याह
त्यन्वयायोगाच्च । नचवाजपेयन्यायः । तत्रप्रधानेन्वयायोगाद्युक्तोर्गेष्वन्वयः । षष्ठ्याःसंबंधसामान्येउपपत्तेश्च । नचात्रतथा । अतोयथाज
पेतिमृणामेकेनप्रणवपूर्वत्वंतथात्रापिशंका निरासार्थविज्ञानेश्वरोक्तिःसमाधेया । प्रतीत्युक्तेरेवशिरसापिप्रणवान्वयः । अतोनवप्रणवाइतिचं
द्रिका । तदपिन । **व्यासस्मृतौ** प्रणवांतशिरोभिधानात् । प्रतिप्रतीकंप्रणवमुच्चारयेदंतंचशिरसइतिछंदोगपरिशिष्टाच्च । अतोदशप्रण
वाइतिपृथ्वीचंद्रः । शिष्टाचारोप्येवम् । युक्तंचैतदेव—एतामेताःसहानेनतथैभिर्दशभिःसह । त्रिःपठेदायतप्राणःप्राणायामःसउच्यतेइ

आचाररत्न
॥ ३९ ॥

तिष्ठदोगपरिशिष्टाच्च । एताव्याहृतयःसप्त एतांगायत्रीं अनेनशिरसा एभिःप्रणवैः दशभिरितियथाप्राप्तानुवादः प्रतिप्रतीकमित्युक्तेः
नतुसंततमोंकारदशकं । व्याहृतयःसप्त । भूर्भुवःस्वर्महर्जनस्तपःसत्यंतथैवच । इतिसप्तव्याहृतयःप्राणायामेषुनित्यशइतिचंद्रिकायांयोगया
ज्ञवल्क्योक्तेः । व्यासः—आदानंरोधमुत्सर्गवायोस्त्रिभिःसमभ्यसेत् । शांतिहेमाद्रौयोगयाज्ञवल्क्यः—नासिकाकृष्टउच्छ्वासो
धृतःपूरकउच्यते । कुंभकोनिश्चलश्वासोरिच्यमानस्तुरेचकः । नीलोत्पलदलश्यामंनाभिदेशेव्यवस्थितम् । चतुर्भुजंमहात्मानंपूरकेणविचिंतये
त् । कुंभकेनहृदिस्थानेध्यायीतकमलासनम् । ब्रह्माणंगौरवर्णचचतुर्वक्त्रंपितामहम् । रेचकेनेश्वरंविद्याललाटस्थंमहेश्वरम् । शुद्धस्फटिकसंकाशं
निर्मलंपापनाशनम् । पूरकेणेत्यादितृतीयासप्तम्यर्थे । गौरंरक्तम् । रक्तंप्रजापतिंध्यायेदिति व्यासोक्तेः । पूरकादीनांमिलितानांप्राणायाम
त्वम् । पूरककुंभकरेचैःप्राणायामस्त्रिलक्षणोज्ञेयइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । प्रत्येकंत्रिर्मंत्रपाठेप्रत्येकंप्राणायामत्वमित्याचारादर्शः ।
शौनकः—नासिकामंगुलीभिश्चतर्जनीमध्यमादृते । दक्षिणेनसमाकृष्यसव्येनतुविसर्जयेत् । देवजानीयेस्मृत्यंतरे—दक्षिणेश्वासमाह
त्यवाभेचैवविसर्जयेत् । शांतिहेमाद्रावीश्वरगीतासु—रेचकंदक्षिणेप्रोक्तंपूरकंवामतश्चरेत् । जपारंभेतुविज्ञेयोविपरीतश्चसंस्थितौ । सं
स्थितिःसमाप्तिः । विपरीतोदक्षिणेनपूरकोवामेनरेचकइत्यर्थः । बहुचपरिशिष्टे—दर्भपाणिःप्रथममंत्रकंपंचदशमात्रिकंप्राणायामत्रयंकृ
त्वासमंत्रकंसकृत्कुर्यादिति ॥ ॥ मात्रास्वरूपमुक्तंसंग्रहे—यावत्कालंत्रिरावेष्टयजानुहस्तेनदक्षिणम् । छोटिकाकरणंयत्सामात्रेतिपरि
पठ्यते । मात्राभिःपंचदशभिःप्राणायामोऽधमःस्मृतः । मध्यमोद्विगुणःश्रेष्ठस्त्रिगुणोधारणास्मृता । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । गायत्रीरह
स्येस्मृतिसारे—पंचांगुलीभिर्नासाग्रपीडनंप्रणवाभिधा । मुद्रेयंसर्वपापघ्नीवांनप्रस्थगृहस्थयोः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्नासाग्रस्यचपीडनम् ।

१ वनस्थस्ययतेस्तथाइतिपाठः ।

प्राणायाम.

॥ ३९ ॥

ओंकारमुद्रासाप्रोक्तयतेश्चब्रह्मचारिणः । चंद्रोदयेसंग्रहे—अंगुष्ठतर्जनीभ्यांतुऋग्वेदीसामगायनः । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचग्राह्यंसर्वैरथर्वभिः ।
 व्यासः—अंगुष्ठेनपुटं धार्यनासायादक्षिणंपुनः । कनिष्ठानामिकाभ्यांतुवामंप्राणस्यसंग्रहे । मनुः—प्राणायामत्रयंकार्यसंध्यासुचतिसृष्ट्व
 पि ॥ ॥ प्रणवस्वरमाहचंद्रोदयेवृद्धपराशरः—ऋग्वेदेस्वरितोदात्तउदात्तश्चयजुःश्रुतौ । सामवेदेसविज्ञेयोदीर्घःसप्ततएवच । योग
 याज्ञवल्क्यः—आथर्वणेसमुद्दिष्टउदात्तोनात्रसंशयः । शांतिहेमाद्रौ—अनुदात्तोदात्तऋग्वेदेषणमात्रःस्वरउच्यते । सर्वोदात्तोयजुःसा
 म्नांस्तुतातीतःपुनस्तथा । पूर्वास्तिस्रोनुदात्तास्तिस्रउदात्ताः । तत्रैवशौनकः—बाष्कलेनैकमात्रोयमोंकारःसमुदाहृतः । शाकलायनआचार्यो
 द्विमात्रमभिवाञ्छति । सार्धद्विमात्रंतप्राहमुद्रलोमुनिपुंगवः । सार्धत्रिमात्रमोंकारंवसिष्ठोमुनिरब्रवीत् । पराशरश्चतुर्मात्रंप्राहत्वध्यात्मतत्त्ववित् ।
 मात्राश्चार्धचतस्रोऽस्यविज्ञेयाःपरमार्थतः । अथर्वणश्रुतौ—यद्येकमात्रमभिध्यायीतेत्येकमात्रउक्तः ॥ ॥ ऋष्यादिस्मरणंकार्यमित्युक्तंतत्रचं
 द्रोदयेव्यासः—प्रणवस्यऋषिर्ब्रह्मागायत्रीछंदएवच । देवोऽग्निःसर्वकर्मादौविनियोगःप्रकीर्तितः । देवोऽग्निरितिजपपरम् । ध्यानकालेपरंब्रह्मज
 पकालेऽग्निरिष्यतइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः ॥ ॥ व्याहृतीनामृषीनाहभरद्वाजः—भरद्वाजःकश्यपश्चगौतमोऽत्रिस्तथैवच । वि
 श्वामित्रोजमदग्निर्वसिष्ठश्चर्षभःक्रमात् । चंद्रिकायाम्—विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः । ऋषिरत्रिर्वसिष्ठश्चकश्यपश्चयथाक्रमम् ।
 आग्नेये—गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चबृहतीपंक्तिरेवच । त्रिष्टुप्चजगतीचेतिछंदांस्येतान्यनुक्रमात् । अग्निर्वायुस्तथासूर्योबृहस्पत्यएवच । इंद्रश्च
 विश्वेदेवाश्चदेवताःसमुदाहृताः । सूर्यस्थाने आदित्यः अपांस्थानेवरुणःचंद्रिकायांपठितः । तत्रैव—व्याहृतीनांचसर्वासामृषिरुक्तःप्रजाप
 तिः । गायत्र्याऋष्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सवितादेवतायस्यामुखमग्निस्त्रिपात्स्थिता । विश्वामित्रऋषिश्छंदोगायत्रीसाविशिष्यते ।

१ ग्राह्यनासायाइतिपाठः । २ परिकीर्तितः ।

आचाररत्नं
॥ ४० ॥

शूद्राचारशिरोमणौशातातपः—तत्सवितुर्वरेण्यमितिसावित्रीब्राह्मणस्य देवसवितरितिराजन्यस्य विश्वारूपाणीतिवैश्यसेति । योग
याज्ञवल्क्यः—आपोज्योतिरित्येषमंत्रोयस्तुप्रकीर्त्यते । तस्यप्रजापतिश्चर्षिर्यजुश्छंदोपिवर्णितम् । ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्चदेवताःसमुदाहृताः ॥ ॥
न्यासाः चंद्रिकायाम्—पादयोश्चतथाजान्वोर्जघयोर्जठरेपिच । कंठमुखेतथामूर्ध्निक्रमेणव्याहृतीर्यसेत् । भूरंगुष्ठद्वयेन्यस्यभुवस्तर्जनि
काद्वये । ज्येष्ठांगुलिद्वयेधीमान्स्वःपदंविनियोजयेत् । करन्यासविधिंकृत्वाअंगन्यासंसमारभेत् । भूःपदंहृदिविन्यस्यभुवःशिरसिविन्यसेत् ।
शिखायांस्वःपदंन्यस्यकवचेतत्पदंन्यसेत् । अक्ष्णोर्भेगपदंन्यस्यदिग्विदिक्षुधियःपदम् । तदित्यादिपादपरम् । ततःशिरसासर्वांगन्यासः ।—
शिरस्तस्यास्तुसर्वांगेप्राणायामेपरंन्यसेदिति**व्यासोक्तेः । न्यासांतरमाहचंद्रोदयेव्यासः—**आपोगुह्येन्यसेज्योतिश्चक्षुष्यथरसोमुखे ।
अमृतंजानुनोर्ब्रह्महृदयेभूःपदंन्यसेत् । भुवर्नाभौललाटेस्वरोंकारंमूर्ध्निविन्यसेत् । **शौनकः—**प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यतःसंयतेन्द्रियः । अथ
संध्यामुपासिष्यइतिसंकल्प्यमार्जयेत् ॥ ॥ **चंद्रिकायांवृहन्मनुस्मृतौब्रह्मांडेच—**नद्यातीर्थेहृदेवापिभाजनेमृन्मयेथवा । औदुंबरेच
सौवर्णेराजतेदारवेजलम् । कृत्वाथवामहस्तेवासंध्योपास्तिसमारभेत् । औदुंबरे ताप्रपात्रे । **यत्तुव्यासः—**वामहस्तेजलंकृत्वायेतुसंध्यामुपा
सते । सासंध्यावृषलीज्ञेयाह्यसुरास्तैस्तुतर्पिताइति । तत्पात्रांतरसत्वेइतिचंद्रिकादयः । नद्यादिपरमितिवयम् । गंगायांवापिकायांवातडागे
पितथैवच । वामहस्तेजलगृह्णन्नकुर्यान्मार्जनंनकचिदितिगायत्रीरहस्येआपस्तंबोक्तेः । **बह्वचपरिशिष्टे—**स्थिरेतूदकाशयेयावतिकर्म
कुर्वीततावदुदकस्यविभागंकल्पयित्वातीर्थानितत्रावाह्येत्युक्तम् । **बृहस्पतिः—**धाराच्युतेनतोयेनसंध्योपास्तिर्विगर्हिता इति ॥ ॥
मार्जनं योगयाज्ञवल्क्यः—आपोहिष्ठेतितिसृभिर्ऋग्भिस्तुप्रयतःशुचिः । नवप्रणवयुक्ताभिर्जलंशिरसिमार्जयेत् । नवप्रणवाःप्रतिपादम् ।

न्यासाः

॥ ४० ॥

१ जानुनोश्चैवहृदये ।

बहुचपरिशिष्टे—सदर्भपाणिनादायोत्तानंशिरसिमाजयेत् । **छंदोगपरिशिष्टे**—शिरसोमार्जनंकुर्यात्कुशैःसोदकविंदुभिः । ऋगंतेमार्जनं कुर्यात्पादांतेवासमाहितः । प्रणवोभूर्भुवःस्वद्वौगायत्रीचतृतीयकम् । अब्दैवतंतृचंचैवचतुर्थमितिमार्जनम् । **योगीश्वरनारायणौ**—तृच स्यांतेथवाकुर्याद्वर्षाणामतमीदृशम् । एवंचत्रयःपक्षाः—ऋगंतेमार्जनमित्येकः । नवभिःपादैःप्रणवोपेतैर्नवमार्जनानीतिद्वितीयः । तृचांतेमार्जनमितितृतीयः । **व्यासः**—यस्यक्षयायेतिजलंसकुशंप्रक्षिपेदधः । **हारीतः**—मार्जनंचकुशाभावेदेवतीर्थेन यद्वाकुशसहितेनदेवतीर्थेन । **यत्तुस्मृत्यर्थसारे**—पच्छोर्धचंशऋक्शश्चमार्जनेतन्मयेतृचे । ब्रह्महस्तच्युतंतोयंस्वयंशिरसिधारयेदिति तन्मंत्रस्नानपरम् । मंत्रस्नानोपक्रमात् । **प्रकारांतरमुक्तं काशीखंडे**—आपोहिष्ठेतितिसृभिर्मार्जनंतुततश्चरेत् । भूमौशिरसिचाकाशेआकाशेभुविमस्तके । मस्तकेचतथाकाशेभूमौ चनवधाक्षिपेत् । भूमिशब्देनचरणावाकाशंहृदयंस्मृतम् ॥ ॥ आपोहिष्ठेत्यस्यऋष्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सिंधुद्वीपोभवेदार्षगायत्रंछंद एवच । आपश्चदैवतंप्रोक्तंविनियोगश्चमार्जने । **भृगुः**—आपोहिष्ठानवस्वृक्षुसिंधुद्वीपऋषिःस्मृतः । अब्दैवत्यास्तुसप्तर्चोर्गायत्र्योद्वेत्वनुष्टुभौ । **मैत्रायणीयपरिशिष्टे**—प्रातःसूर्यश्चमेत्युक्त्वासायमग्निश्चमेतिच । आपःपुनंतुमध्याह्नेकुर्यादाचमनंततः । प्राणायामोत्तरंसूर्यश्चमेत्या चम्यमार्जयेदितिक्रमःकात्यायनादीनाम् । अन्येषांप्राणायामोत्तरमाचम्यमार्जयित्वासूर्यश्चेतिसकृदाचमनद्वयमितिपृथ्वीचंद्रदेवयाज्ञि कौ ।—स्नात्वामंत्रवदाचम्यपुनराचमनंचरेदितिटोडरानंदेनारसिंहात्सकृदाचमनमेव । **पितामहः**—सूर्यश्चेत्यनुवाकस्यछंदोगायत्रमुच्यते । सवितादेवतातस्यऋषिरत्रिरितिस्मृतः । **चंद्रोदयेसंग्रहे**—आपःपुनंतुमंत्रस्यऋषिःपूतइतिस्मृतः । छंदोनुष्टुभवेद्वापिपृथिवीतस्यदे

१ मार्जनेचत्वारःपक्षाः—आदौप्रणवेनसमस्तव्याहृतिभिःगायत्र्यामार्जनंकृत्वासमस्ततृचैनैकमार्जनंकुर्यादित्येकः । प्रणवोपेतैर्नवभिःपादैर्नवमार्जनानीतिद्वितीयः । ऋगंतेमार्जनमितितृतीयः । तृचांतेमार्जनमितिचतुर्थइत्यप्यन्यत्र ।

आचाररत्न
॥ ४१ ॥

वता । तत्रैव—अग्निश्चेतिपिबेतोयंत्वस्यसूर्यमृषिर्विदुः । देवताग्निर्भवेच्छंदोगायत्रंप्रोक्षणेविधिः । सूर्यस्येत्यस्याग्निर्ऋषिः प्रकृतिश्छंदः सूर्यमन्यु
मन्युपतिरात्रयोदेवताइतिचंद्रिकामदनपारिजातौ । नारायणऋषिः सूर्योदेवतागायत्र्युपरिष्ठाद्बृहतीछंदइतिहरिहरः । ब्रह्माऋषिः प्रकृति
श्छंदः आपोदेवतेति पृथ्वीचंद्रः । अग्निश्चेत्यस्यसूर्यऋषिः प्रकृतिश्छंदः अग्निमन्युमन्युपत्याहानिदेवताइतिचंद्रिका । आपः पुनंत्वित्यस्यमारी
चः कश्यपोविष्णुर्वाऋषिः आपोदेवताअनुष्टुप्छंदइतिसएव । नारायणऋषिरितिदेवजानीये ॥ ॥ छंदोगानामाचमनेमंत्रमाहगौतमः—
अहश्चमादित्यश्चपुनात्वितिप्रातः । रात्रिश्चमावरुणश्चपुनात्वितिसायमिति । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिलिंगोक्तादेवतेतिचंद्रिका । विष्णुः—
जानुभ्यामुपरिष्ठात्तुशुक्वासाः स्थितोजले । सांध्यमाचमनं कुर्वन् शुचिः स्यादशुचिस्त्वधः । पुनर्मार्जनमुक्तं बहुचपरिशिष्टे—अथपुनराच
म्यमार्जयेत्प्रणवव्याहृतिसावित्रीभिरापोहिष्ठेतिसूक्तेनेति । शौनकीयेऽप्येवम् । गायत्रीकल्पेतु—आपोहिष्ठेतित्रिभिः पादान्ते शनोदे
वीरितिचतुर्भिर्धर्चते इदमापइतित्रिभिर्ऋगंते । मार्जनोत्तरमघमर्षणं योगयाज्ञवल्क्यः । जलपूर्णतुचुलुकं नासिकाग्रेविधृत्य च । प्राणा
न्निरुध्न्दुपदां पठित्वा तज्जलं क्षिपेत् । कात्यायनः—जपेदनायतासुर्वात्रिः सकृत्वाघमर्षणम् । कौर्मे—आपः पाण्योः समादाय घ्राणमासज्यत
त्रच । बहुचपरिशिष्टे—अथगोर्कर्णवत्कृतेनहस्तेनोदकमादाय नासिकाग्रेधारयन्कृष्णघोरपुरुषाकृतिर्मात्मानमंतर्व्याप्यस्थितं विचिंत्य संयतप्रा
णोऽघमर्षणसूक्तं द्रुपदामृचं वावर्तयेत्तं पाणिस्थे उदके पतितं ध्यात्वा वामतोभुवितीव्रपातेन क्षिपेदित्येवमेकेन कुर्वतीति । संध्याकल्पे—स्वहस्तवा
रिनासाग्रे पठित्वा द्रुपदां क्षिपेत् । अर्धं भूमौ शिरस्यर्धं सर्वं भुव्यधमर्षणम् । अत्र करपाण्योरैच्छिको विकल्पः । योगयाज्ञवल्क्यः—अघमर्षण
सूक्तस्य ऋषिश्चैवाघमर्षणः । आनुष्टुभं भवेच्छंदोभाववृत्तंचदैवतम् । अश्वमेधावभृथके विनियोगोऽस्य कल्पितः । अघमर्षणोत्तरमाचमनमाहचंद्रि

मार्जन.

॥ ४१ ॥

१ सकृद्वाइतिपाठः । २ पाप्मानमितिपाठः । ३ भाववृत्तिश्चेतिपाठः ।

कादौशंखः—उपस्पृशेत्ततःपश्चान्मंत्रेणानेनमंत्रवित् । अंतश्चरसिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः । त्वंयज्ञस्त्वंवषट्कारआपोज्योतीरसोमृतम् ॥ ॥

अथसूर्यार्घः । कौर्मे—ॐकारव्याहृतियुतांगायत्रीवेदमातरम् । जप्त्वाजलांजलिंदद्याद्वास्करंप्रतितन्मनाः । अंजलयस्त्रयः । कराभ्यां तोयमादायगायत्र्याचाभिमंत्रितम् । आदित्याभिमुखस्तिष्ठंस्त्रिरूर्ध्वसंध्ययोःक्षिपेदिति**व्यासोक्तेः** । अतएवकेवलगायत्र्यार्घ्यत्रयंनव्याहृतियु तया । तदुहवाएतेब्रह्मवादिनःपूर्वाभिमुखाःसंध्यायांगायत्र्याभिमंत्रिताअपऊर्ध्वविक्षिपंत्युद्यंतमस्तंयंतमादित्यमितितैत्तिरीयारण्यकात् । अतएवचतुर्थार्घ्यंतुगायत्र्यादद्याद्वाहृतिसंयुतमितिप्रायश्चित्तार्घ्यविशेषः । **कौर्मे**तुकात्यायनपरमिदमित्युक्तम् । उत्थायार्कप्रतिप्रोहेत्रिकेणांजलिं भसाइतिकात्यायनस्मृतेः । त्रिकं प्रणवव्याहृतित्रयगायत्र्यः । **संध्याकल्पेआश्वलायनः**—सकृन्मंत्रेणद्विस्तूष्णीमर्घ्यदद्याद्विचक्षणः । **मनुः**—परंनम्रःप्रभातेस्यान्मध्याह्नेतुऋजुःस्थितः । द्विजोऽर्धप्रक्षिपेद्देव्यासायंचोपविशन्मुवि । प्रातर्माध्याह्निकींसंध्यांतिष्ठन्नेवसमर्पयेत् । उप विश्यतुसायाह्नेजलेत्वर्घ्यंननिक्षिपेत् । **यत्तुवसिष्ठः**—उपविश्यचयत्रार्घ्यंसर्वतन्निष्फलंभवेदिति तत्सायंसंध्याभिन्नपरम् । **कश्यपः**— त्रिंशत्कोट्योमहावीर्यामंदेहानामराक्षसाः । कृष्णातिदारुणाघोराःसूर्यमिच्छंतिखादितुम् । ततोदेवगणाःसर्वैरुषयश्चतपोधनाः । उपासतेत दासंध्यांप्रक्षिपंत्युदकांजलिम् । दह्यंतेतेनतेदैत्यावज्रीभूतेनवारिणा । **अर्घ्यकालः काशीखंडे**—अर्घोदयास्तसमयेतस्मादर्घोदकंक्षिपेत् । **कौर्ममार्कंडेययोस्तु**—जप्त्वाजलांजलिंदद्याद्वास्करंप्रतितन्मनाः । सावित्रींप्रजपेद्विद्वान्प्राञ्जुखःप्रयतःशुचिः । अथोपतिष्ठेदादित्यमुदयंतं समाहितइत्युक्तम् । **देवजानीयेप्येवम् । चंद्रिकायामपि** गायत्रीजपोत्तरमुपस्थानमुक्तम् । नचआदित्याभिमुखस्तिष्ठंस्त्रिरूर्ध्वसंध्ययोः क्षिपेदिति**व्यासोक्तेः**सूर्योदयोत्तरमर्घ्यदानमितिवाच्यम् । तस्याआदित्यदिगभिमुखत्वार्थत्वात् । यत्तूपस्थानोत्तरं जपउक्तः सशाखांतरपरः । **शौनकः**—असावादित्यमंत्रेणप्रदक्षिणमतःपरं । अपःस्पृष्ट्वादक्षिणेतुपश्चाद्देवान्विसर्जयेत् । प्रदक्षिणोत्तरंजलंस्पृशेत् । सायंमंत्रवदाचम्यप्रोक्ष्य

आचाररत्नं

॥ ४२ ॥

सूर्यस्यचांजलिम् । दत्त्वाप्रदक्षिणंकृत्वाजलंसृष्ट्वाविशुध्यतीतिचंद्रोदयेनारसिंहात् ॥ ॥ अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तंप्रयोगपारिजा
ते—अस्यकश्यपऋषिः ब्रह्मादेवता गायत्रीछंदः तर्पणेविनियोगः । भूःपुरुषंतर्पयापि ऋग्वेदंतर्पयामि । मंडलं आत्मानं ब्रह्मरूपिणीं गायत्रीं
वेदमातरं सांक्रुतिं संध्यां बालां ब्रह्माणीं उषसं निम्नुचं सर्वसिद्धिकरीं सर्वमंत्राधिपां । सायंतु विष्णुर्देवता अनुष्टुप्छंदः स्वःपुरुषंतर्प
यामि सामवेदंतर्पयामि विष्णुरूपिणीं परमात्मानं सरस्वतीं वृद्धां वैष्णवीं । एवंपंचदशकृत्वस्तर्पयित्वाद्विराचामेदिति । संध्याकल्पेप्र
योगपारिजातेचस्मृत्यंतरे—ततस्त्वाचम्यविधिवत्प्राणायामान्नवाचरेत् ॥ ॥

गायत्रीस्वरूपध्यानन्यासादि । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—जपेतुत्रिपदाज्ञेयाअर्चनेतुचतुष्पदा । न्यासेजपेत्तथाध्यानेअग्निकार्ये
तथार्चने । सर्वत्रत्रिपदाज्ञेयाब्राह्मणैस्तत्त्वचिंतकैः । पदशब्दःपादपरः । गायत्र्याश्चतुर्थपादउक्तोगारुडे—परोरजसेसावदोचतुर्थपदमीरितम् ।
षट्त्रिंशन्मते—मानस्तोकेतिमंत्रेणशिखाबंधंतुकारयेत् । जपंहिसंतिरक्षांसिरक्षाकर्मविवर्जितम् । कात्यायनः—भूर्भुवसुवरित्यापोऽभिमं
व्यचपरिक्षिपेत् । रक्षयेद्वारिणात्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । प्रणवाद्याव्याहृतीस्तुसावित्रीचजपेत्ततः । शांतिहेमाद्रौब्राह्मे—छंदोगायत्रीगाय
त्र्याःसविताचैवदेवता । शुक्लोवर्णोमुखंचाग्निर्विश्वामित्रऋषिस्तथा । त्रयीशिरःशिखारुद्रोविष्णुर्हृदयमेवच । उपासनेविनियोगःसांख्यायनस
गोत्रजा । त्रैलोक्यंचरणंज्ञेयंपृथिवीकुक्षिरेवच । एवंध्यात्वातुगायत्रीजपेद्वादशलक्षणाम् । न्यासाकरणेदोषउक्तः शांतिहेमाद्रौ—
कर्मणोन्यासहीनस्यगृह्णेत्यर्धहिराक्षसाः । अस्त्रेणकरशुद्धिकृत्वन्यासंकुर्यादित्युक्तंचंद्रिकायाम् । प्रणवन्यासमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—
अकारंनाभिदेशेतुकारंहृदिविन्यसेत् । मकारंमूर्ध्निविन्यसेदेषन्यासोविमुक्तिदः । व्याहृतिन्यासमाहपराशरः—भूर्लोकंपादयोर्न्यस्य
भुवर्लोकंतुजानुनोः । स्वर्लोकंगुह्यदेशेतुनाभिदेशेमहस्तथा । जनलोकंतुहृदयेकंठदेशेतपस्तथा । भुवर्ललाटसंधौतुसत्यलोकःप्रतिष्ठितः । मध्य

गायत्री.

॥ ४२ ॥

देशंभुवरिति । पारिजातेगायत्रीरहस्ये—तत्सवितुर्ब्रह्मात्मनेसावित्रीशक्तिरंगुष्ठाभ्यांनमः । वरेण्यंविष्णवात्मनेलक्ष्मीशक्तिस्तर्जनीभ्यां
 नमः । भर्गोदेवस्यशिवात्मनेगौरीशक्तिर्मध्यमाभ्यांनमः । धीमहिपरमात्मनेज्ञानशक्तिरनामिकाभ्यांनमः । धियोयोनःनिरंजनात्मनेईषणाश
 क्तिःकनिष्ठिकाभ्यांनमः । प्रचोदयान्निरासात्मनेमायाशक्तिःकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः । तत्सवितुर्ब्रह्मात्मनेसावित्रीशक्तिर्हृदयायनमः । वरेण्यं
 विष्णवात्मनेलक्ष्मीशक्तिःशिरसेस्वाहा । भर्गोदेवस्यरुद्रात्मनेगौरीशक्तिःशिखायैवषट् । धीमहिपरमात्मनेज्ञानशक्तिःकवचायहुम् । धियोयोनः
 निरंजनात्मनेईषणाशक्तिर्नेत्रत्रयायवौषट् । प्रचोदयान्निरासात्मनेमायाशक्तिरस्त्रायफट् इतिषडंगः । चंद्रिकायांब्रह्मकल्पेऽक्षरन्यास
 उक्तः—तकारंविन्यसेत्स्वांगेपादांगुष्ठद्वयेद्विजः । सकारंगुल्फदेशेतुविकारंजंघयोन्यसेत् । जान्वोस्तुकारंविन्यस्यवकारंचोरुदेशके । रेकारंवि
 न्यसेदुह्येणकारंवृषणेन्यसेत् । कटिदेशेयकारंतुभकारंनाभिमंडले । गोकारंजठरेयोगीदेकारंस्तनयोन्यसेत् । वकारंहृदिविन्यस्यस्यकारंकंठए-
 वतु । धीकारमास्येविन्यस्यमकारंतालुकेन्यसेत् । हिकारंनासिकाग्रेतुधिकारंनयनद्वये । ब्रुवोर्मध्येतुयोकारंललाटेतुद्वितीयकम् । पूर्वाननेतुनः
 कारंप्रकारंदक्षिणानने । उत्तरास्येतुचोकारंदकारंपश्चिमानने । विन्यसेन्मूर्ध्न्याकारंसर्वव्यापिनमीश्वरम् । अथपदन्यासः—तत्पादांगुष्ठाभ्यां
 नमः । सवितुर्जंघाभ्यां । वरेण्यंकटिभ्यां । भर्गोनाभ्यै । देवस्यहृदयाय । धीमहिकंठाय । धियोमुखाय । योचक्षुर्भ्यां । नःललाटाय ।
 प्रचोदयात्मूर्ध्ने । अथपादन्यासः—प्रथमपादस्यऋग्वेदऋषिःत्रिष्टुप्छंदःब्रह्मादेवताभूस्तत्सवितुर्वरेण्यंपादयोर्ब्रह्मणेनमः । द्वितीयपादस्य
 यजुर्वेदऋषिःअनुष्टुप्छंदःरुद्रोदेवताभुवोभर्गोदेवस्यधीमहिहृदयेरुद्रायनमः । तृतीयपादस्यसामवेदऋषिःजगतीछंदःविष्णुर्देवतास्वर्धियोयो
 नःप्रचोदयात्ललाटेविष्णवेनमः । तुरीयपादस्यविमलऋषिःपरमात्मादेवतागायत्रीछंदःपरोरजसेसावदोब्रह्मरंभ्रेपरमात्मनेनमः । अक्षरदे
 वताब्राह्मे—आग्नेयंप्रथमंवायव्यंद्वितीयंतृतीयंसौर्यंचतुर्थंवैद्युतंपंचमंवारुणंषष्ठंसप्तमंबार्हस्पत्यमष्टमंपार्जन्यंनवममैंद्रंशमंगांधर्वपौष्णमेकादशं

आचाररत्नं

॥ ४३ ॥

शैवंद्वादशं त्वाष्ट्रं त्रयोदशं वासवं चतुर्दशं मारुतं पंचदशं सौम्यं षोडशं मंगिरिं सप्तदशं वैष्णवं मष्टादशं माश्विनमेकोनविंशं प्राजापत्यं विंशं सर्वदेवमेकविंशं
 रौद्रं द्वाविंशं ब्राह्मं त्रयोविंशं वैष्णवं चतुर्विंशमिति । **चंद्रिकायाम्**—अथ तत्त्वानिवक्ष्यामि अक्षराणां विशेषतः । पृथिवी ह्युदकं तेजो वायुरंबरमेव
 च । गंधोरसो थरूपं च स्पर्शः शब्दो थवागिति । हस्ता तु पृथं पायुश्च पच्छेत्रे त्वक् च चक्षुषी । जिह्वा घ्राणं मनस्तत्त्वमहंकारो महंस्तथा । गुणत्रयं च
 सततं क्रमशस्तत्त्वनिश्चयः । **तत्रैव**—सहानित्या विश्वहृदया विलासिनी प्रभावती लीलाशांता शांतिर्दुर्गा सरस्वती विश्वरूपा विशाला आप्यायनी वि
 मला तमो मयी हिरण्यरूपा सूक्ष्मा विश्वा यो निर्जया वहा पद्मालया वराशोभना गदारूपेति शक्त्य इति । अक्षरदेवता तत्त्वशक्तीनामुक्तिरक्षरन्यासोत्तरं
 देवतादिन्यासार्था । यद्वा मुकदेवता का मुकशक्तिका मुकतत्त्वका मुकाक्षरायनमइत्यक्षरन्यासार्था । अक्षरविन्यासकाले तत्तद्देवतादिध्येयमित्येवमर्थ
 वा । **चंद्रिकायामंगन्यासमाह व्यासः**—हृदि तत्सवितुर्न्यस्य न्यसेत्कंठे वरेणियम् । भर्गो देवस्येति खंडं शिखायां तु ततो न्यसेत् । धीमहीति
 न्यसेद्ब्रह्मेधियो यो नश्चनेत्रयोः । प्रचोदयादिति पदमन्त्रार्थे विनियोजयेत् । ॐ भूर्भुवः स्वो न्यस्य ॐ भुवस्तर्जनीद्वये । ॐ स्वश्चैव तथान्यस्य मध्यमा
 भ्यां यत्तेन्द्रियः । अनामिकाद्वये धीमान्यसेत्तत्पदमग्रतः । कनिष्ठिकाद्वये भर्गः पाण्योर्मध्ये धियः पदम् । अत्र सर्वे मंत्राः सप्रणवानमोताश्च । ॐ कार
 मादावुच्चार्य मंत्रबीजमतः परम् । नामग्राह्यं नमो तं च जपन्यासः प्रकीर्तित इति **चंद्रिकायां शांतिहेमाद्रौ च भृगूक्तेः ॥ ॥ अथ गायत्री**
कवचम् । चंद्रिकायां ॐ मिति हृदि । भूरिति मुखे । भुव इति शिरसि । स्वरिति सर्वांगे । तत्रैव व्यासः—विन्यस्यैवं जपेद्यस्तु गायत्री
 वेदमातरम् । ब्रह्मलोकमवाप्नोति व्यासस्य वचनं यथा ।

मुद्राप्रकारः—**चंद्रिकायां ब्रह्मकल्पे च**—अथातो दर्शयेन्मुद्राः संमुखं संपुटं तथा । ततो विततविस्तीर्णे द्विमुखत्रिमुखेततः । चतु
 र्मुखं पंचमुखं षण्मुखाधो मुखेततः । व्यापकांजलिकाख्यं च शकटं तदनंतरम् । यमपाशं च ग्रथितं ततः स्यात्संमुखोन्मुखम् । प्रलंबं मुष्टिकोमीनः

मुद्राप्रका.

॥ ४३ ॥

कूर्मोवाराहएवच । सिंहाक्रांतं महाक्रांतं ततो मुद्रपल्लवाविति । तल्लक्षणंतत्रैव—संमुखं संधितौ हस्तावुत्तानौ कुंचितांगुली । कुंचितावक्राः । संपुटं पद्मकोशमौकरावन्योन्यसंहतौ । विततं संहतौ हस्तावुत्तानावायतांगुली । विस्तीर्णं संहतौ पाणीमिथो मुक्तांगुलिद्वयौ । अंगुल्यौ कनिष्ठे । संमुखासक्तयोः पाण्योः कनिष्ठाद्वययोगतः । शेषांगुलीनां वैकल्ये द्विमुखत्रिमुखादयः । कनिष्ठयोः योगे गुष्ठयोः योगे च शेषांगुलीनां वैकल्ये द्विमुखम् । तर्जन्योः योगे त्रिमुखम् । मध्यमयोः योगे चतुर्मुखम् । अनामिकयोः योगे पंचमुखम् । शेषांगुलीनां संयोगे कनिष्ठायोगनाशने । तिर्यक्संयुज्यमानाग्रौ संयुक्तांगुलिमंडलौ । हस्तौ षण्मुखमित्युक्तामुद्रामुद्राविशारदैः । आकुंचिताग्रौ संयुक्तौ न्युज्जौ हस्तावधोमुखम् । उत्तानौ तादृशावेव व्यापकां जलिकं करौ । अधोमुखौ बद्धमुष्टीमुक्ताग्रांगुष्ठकौ करौ । शकटं नाम कथितं यमपाशमतः परम् । बद्धमुष्टिकयोः पाण्योरुत्तानावामर्तजनी । कुंचिताग्रान्यया युक्ता तर्जन्या न्युज्जवक्रया । उत्तानसंधिसंलीनबद्धांगुलिदलौ करौ । संमुखौ घटितौ दीर्घांगुष्ठौ ग्रथितमुच्यते । संचितोर्ध्वांगुलिर्वामस्तादृशादक्षिणेन तु । अधोमुखेन संयुक्तः संमुखो न्मुखमुच्यते । संचिता संबद्धा । उत्तानोन्नतकोटीचप्रलंबः कथितौ करौ । उत्तानानामिका कनिष्ठिकावित्यर्थः । मुष्टीचान्योन्यसंबद्धावुत्तानौ मुष्टिकौ भवेत् । मत्स्यस्तु संमुखी भूतौ युक्तानामिका कनिष्ठिकौ । ऊर्ध्वसंयुक्तवक्राग्रौ शेषांगुलिदलौ करौ । अधोमुखः करो वामस्तादृशादक्षिणेन तु । पृष्ठदेशे समाक्रांतः कूर्मानामाभिधीयते । ऊर्ध्वमध्ये वामभुजः पक्षाभ्यामाश्रयेत्करम् । वराहः कथ्यते कैक्षसमीपाश्रयकेकरे । सिंहाक्रांतं समाख्यातं कर्णापितं करावुभौ । किंचिदाकुंचिताग्रौ च महाक्रांतं ततः परम् । ऊर्ध्वकिंचिद्रतौ पाणी मुद्रो वामतर्जनी । ग्रस्तादक्षिणहस्तेन पल्लवोदक्षिणः करः । मूर्ध्नि अधोमुखः स्थितोदक्षिणः करः पल्लवइत्यर्थः । चंद्रिकायां महासंहितायाम्—न जातु दर्शयेन्मुद्रामहाजनसमागमे । शौनकस्तु योनिमुद्रामेवाह—षडंगमंत्रैर्विन्यस्य योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् । गायत्रीं संस्मरेद्धीमान्हृदि वा सूर्यमं

आचाररत्नं
॥ ४४ ॥

गायत्रीज.

डले । कृष्णभट्टीयेव्यासः—हस्ताभ्यामुकुलीकृतवानामिकामूलपर्वणः । अंगुष्ठौतुक्षिपेदुक्तामुद्रैषावाहनीबुधैः । अधोमुखीत्वियंचेत्या
त्थापनीमुद्रिकास्मृता । संनिधायोच्छ्रितांगुष्ठौमुष्ट्यासंयोजनीभवेत् । अंतःप्रवेशितांगुष्ठासैवसंरोधिनीमता । नमस्काराभिधामुद्राज्ञेयापाणी
तुसंहतौ । प्रसार्यदक्षिणहस्तं वामस्योपरिचक्रमात् । कनिष्ठाधंगुलीनांचसंकोचेनसमानयेत् । अंगुष्ठान्मूलपर्यंतसंहाराख्येयमीरिता । हस्त
योरुभयोःसम्यगुच्छ्रितामंगुलीषुच । मध्यमातर्जनीयोगात्कनिष्ठोपकनिष्ठयोः । संश्लेषाद्धेनुमुद्रेयंगोस्तनीचेश्वरप्रिया ॥ ॥ गायत्र्याः
स्वरूपमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—श्वेतवर्णासमुद्दिष्टाकौशेयवसनातथा । श्वेतैर्विलेपनैःपुष्पैरलंकारैश्चभूषिता । आदित्यमंडलांतस्थाब्रह्मलो
कगतातथा । अक्षसूत्रधरादेवीपद्मासनगताशुभा । बहुचपरिशिष्टे—अथमंत्रदेवतांध्यात्वाआगच्छवरदेदेविजपेमेसंनिधौभव । गायं
तंत्रायसेयस्माद्गायत्रीत्वंततःस्मृतेत्यावाह्यपूजयेदिति । चंद्रिकायांगोभिलः—आयाहिवरदेदेवित्र्यक्षरेब्रह्मवादिनि । गायत्रिछंदसांमा
तर्ब्रह्मयोनेनमोस्तुते । व्यासः—तेजोसीतिचमंत्रेणगायत्रीभावहेद्विजः । उपस्थायतुरीयेणनमस्कृत्यजपेच्चात्मा । तुरीयेणेतिनमस्तेतुरीयाये
त्यादिसावदोमित्येतेन । आवाहनमंत्राणांयथाशाखंव्यवस्था ।

गायत्रीजपप्रकारमाहयोगीश्वरः—प्रणवःपूर्वमुच्चार्योर्भूर्भुवःस्वस्ततःपरम् । गायत्रीप्रणवश्चातेजप्येष्वेवमुदाहृतम् । बौ
धायनः—उभयतःसप्रणवांसव्याहृतिकांजपेदिति । वृद्धपराशरः—प्रणवोर्भूर्भुवःस्वश्चपुनःप्रणवसंयुताम् । अंत्योकारसमायुक्तांम
न्यंतेकवयःपरे । प्रणवोतेतथाचादौआहुरन्येजपक्रमम् । आदावेकारोव्याहृत्याचादितस्ततः । तदाद्यांचतदंतांचकुर्यात्प्रणवसंपुटात् ।

१ संवर्तः—गायत्रीत्र्यक्षरांबालांसाक्षसूत्रकमंडलुम् । रक्तवस्त्रांचतुर्वक्त्रांहंसवाहनसंस्थिताम् । ब्रह्माणींब्रह्मदैवल्यांब्रह्मलोकनिवासिनीम् । आवाहयाम्यहंदेवीगायत्रीं
सूर्यमंडलात् । इति । २ आवहेदावाहयेत् ।

॥ ४४ ॥

देवजानीयेवृद्धमनुः—षडोंकारांजपेद्विप्रोगायत्रीमनसाशुचिः । तिस्रोव्याहृतयःपूर्वप्रथमोंकारसंयुताः । पुनःसंहृत्यचोंकारंमंत्रस्याद्यंतयो
 स्तथा । **तत्रैवहारीतः**—प्रणवोव्याहृतयःसावित्रीचेति । अत्रयथासंप्रदायंव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । **स्मृतिरत्नावल्यांतु**—तत्रैकप्रण
 वाग्राह्यागृहस्थैर्जपकर्मणि । गृहस्थवच्चजसव्यासाचवैब्रह्मचारिभिः । संपुटाचषडोंकाराभवेत्सातूर्ध्वरेतसामितिव्यवस्थेत्युक्तम् । ऊर्ध्वरेतसोनै
 ष्टिकाब्रह्मचारिणश्च । वनस्थायतयः । **मोक्षार्थिनंप्रत्याहवृद्धपराशरः**—योनवांछतिसंतानंमोक्षमिच्छतिकेवलम् । अंत्योंकारमसौकुर्व
 न्नक्षरंपदमायुयात् । **योगयाज्ञवल्क्यस्तु**—प्रणवव्याहृतीसार्धस्वाहांतोहोमकर्मणि । प्रतिलोमाप्रकर्तव्याफट्कारांताभिचारकेइत्याह ॥ ॥
अथजपस्थानानि । याज्ञवल्क्यः—अग्न्यगारेजलांतेवाजपेदेवालोपिवा । पुण्यतीर्थेगवांगोष्ठेसिद्धक्षेत्रेथवागृहे । **शंखः**—गृहेत्वे
 कगुणंजप्यनद्यादौद्विगुणंमतम् । गवांगोष्ठेशतगुणमग्न्यगारेशताधिकम् । सिद्धक्षेत्रेषुतीर्थेषुदेवतायाश्चसंनिधौ । सहस्रशतकोटीनामनंतंवि
 ष्णुसंनिधौ । **कौर्मे**—गुह्यकाराक्षसाःसिद्धाहरंतिप्रसभंयतः । एकांतेतुशुभेदेशेतस्माज्जप्यंसदाचरेत् । **पारिजातेसंध्याकल्पे**—प्रात
 र्नाभौकरौकृत्वामध्याह्नेहृदिसंस्थितौ । सायंजपस्तुनासाग्रेत्रिसंध्यजपलक्षणम् । **योगयाज्ञवल्क्यः**—तिष्ठन्यदाजपंकुर्याद्धस्तोहृदयसं
 मितः । आसीनजपएवस्याज्जानुमात्रेणसंमितः । **विशेषांतरमाहसएव**—जपस्येहविधिविधक्ष्येयथाशक्तिसमासतः । नचक्रमन्नविहसन्न
 पार्श्वमवलोकयन् । नापाश्रितोनजल्पंश्चनप्रावृतशिरास्तथा । पादेनपादमाक्रम्यनचैवहितथाकरौ । नैवंविधंजपंकुर्यान्नचसंश्रावयेज्जपम् ।
 उष्णीषीकंचुकीनग्नोमुक्तकेशोगलावृतः । अपवित्रकरोऽशुद्धःप्रलपन्नजपेत्काचित् । क्रोधोमदःक्षुधातंद्रानिष्ठिवनविजृम्भणे । श्वनीचदर्शनं
 निद्राप्रलापश्चजपद्विषः । एतेषांसंभवेवापिकुर्यात्सूर्यादिदर्शनम् । आचम्यवाजपेच्छेषंकृत्वावाप्राणसंयमम् । **चंद्रोदयेसांबपुराणे**—
 जपंकुर्वन्यदिष्ठीवेत्क्षुवतेजृम्भतेपिवा । आचामेद्भुविन्यस्ताक्षःस्पृशेदम्भोथगोमयम् । **योगयाज्ञवल्क्यः**—प्रसार्यपादौनजपेत्कुक्कुटासनए

आचाररत्नं

॥ ४५ ॥

वच । गतासनः शयानो वारध्यायां शूद्रसंनिधौ । रिक्तभूम्यां च खट्वायानं जपे जापकः स्वयम् । आसनस्थो जपेत्सम्यङ्मंत्रार्थगतमानसः । ध्यायेच्च मनसामंत्रं जिह्वोष्ठौ च न चालयेत् । न कं पयेच्छिरो ग्रीवां दंतां चैव प्रकाशयेत् । **वृद्धमनुः**— वस्त्रेणाच्छाद्य स्वकरंदक्षिणं यः सदा जपेत् । तस्य तत्सफलं जप्यंतर्द्दीनं निष्फलं स्मृतम् । **योगयाज्ञवल्क्यः**— तूष्णीमासीत च जपं श्रृङ्खलपतितादिकान् । दृष्ट्वा तान् वार्युपस्पृश्याभाष्य स्नात्वा विशुद्ध्यति । **शान्तिहेमाद्रौ**— जपकाले यदा पश्येदशुचि मंत्रवित्तमः । प्राणायामस्तदा कार्यस्ततः शेषं समाचरेत् । यदा चैष भवेन्मन्त्री स्वयमप्यशुचिः पुनः । आचांतः प्रयतो भूत्वा न्यासं पूर्ववदाचरेत् । अशुचिर्मूत्रोत्सर्गादिनाऽस्पृश्यस्पर्शादिना वेत्यर्थः । **गोभिलः**— कदाचिदपि नो विद्वान् गायत्रीमुदके जपेत् । गायत्र्यग्निमुखा प्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेत् । उत्थाय जलान्निर्गत्य । **सएव**— अभावाद न्यवस्त्रस्य संध्या चार्चा तर्पणादिकम् । जलमध्ये जपो लपोऽपि सावित्र्याः कापि सर्वशः । [अपिशब्दोऽत्र तु शब्दार्थः] । **कौर्मे**— यदि स्यात्क्लिन्नवासा वैवारिमध्यगतो जपेत् । अन्यथा तु शुचौ भूम्यां दर्भेषु च समाहितः ॥

अथ जपभेदाः । **बृहन्नारदीये**— मंत्रस्योच्चारणं सम्यक् स्फुटाक्षरपदं यथा । जपस्तु वाचिकः प्रोक्तः सर्वयज्ञफलप्रदः । मंत्रस्योच्चारणं किंचित्पदात्पदविवेचनम् । जपस्तु कथितो पांशुः पूर्वस्माद्विगुणाधिकः । धियायदक्षरश्रेण्यास्तत्तदर्थं विचारणम् । मानसस्तु जपः प्रोक्तो योगसिद्धिप्रदायकः । वाचिक उच्चैर्जपः । **विष्णुधर्मोत्तरे**— त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयः स्यादुत्तरोत्तरम् । **यत्तु शंखः**— नोच्चैर्जपं बुधः कुर्यात्सावित्र्याश्च विशेषत इति । तन्मानसादि जपप्रशंसार्थं न तूच्चैस्त्वनिषेधार्थमिति चंद्रिका । अल्पफलपरमिति पृथ्वीचंद्रः । अन्यश्रवणनिषेधार्थमिति युक्तम् । **मनुः**— विधियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः । उपांशुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः । **वसिष्ठः**— मानसः शान्तिको जप्य उपांशुः पौष्टिकः स्मृतः । सशब्दश्चाभिचारो यन्निविधौ जप उच्यते । **व्यासः**— शतं जप्ता तु सा देवी पापोपशमनी स्मृता । सहस्रजप्ता सा देवी

जपभेदाः

॥ ४५ ॥

उपपातकनाशिनी । लक्षजाप्येनचतथामहापातकनाशिनी । कोटिजाप्येनराजेंद्रयदिच्छतितदाप्नुयात् । **मनुः**—सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्यबहिरेतत्रिकंद्विजः । महतोप्येनसोमासात्त्वचेवाहिर्विमुच्यते । त्रिकं प्रणवोव्याहृतित्रयंग्रयत्रीच । **व्यासः**—अष्टोत्तरशतंनित्यमष्टाविंशतिमेववा । विधिनादशकंवापित्रिकालेषुजपेद्बुधः । **यमस्मृतौनारसिंहेच**—सहस्रपरमांदेवीशतमध्यांदशावराम् । गायत्रीतुजपेन्नित्यंसर्वपापप्रणाशिनीम् । **याज्ञवल्क्यः**—जपन्नासीतसावित्रीप्रत्यगातारकोदयात् । संध्याप्राक्प्रातरेवंहितिष्ठेदासूर्यदर्शनात् । प्रत्यक्प्रत्यङ्मुखः । प्राक्प्राङ्मुखः । अत्रोदयोत्तरकालांतरेसायंसंध्यावंदनेपिउत्तरावधौविधेयेनासनप्रत्यङ्मुखत्वयोर्बाधः एवंप्रातरपि । अबाधेनगतौसंभवत्यांबाधायोग्यत्वात् । **मनुः**—पूर्वासंध्यांजपंस्तिष्ठेत्सावित्रीमार्कदर्शनात् । पश्चिमांतुसमासीनःसम्यगृक्षविभावनात् । दशेत्यापत्परमितिचंद्रिका । संभवापेक्षयाविकल्पइतिदेवजानीये । सूर्योदयनक्षत्रावधिर्जपःकाम्यः । कामनाभावेविहितदशादिसंख्याग्रहइत्याचारादर्शः । तन्नकामाश्रुतेः । आपद्यष्टसंख्येतिस्मृत्यर्थसारे । **आपस्तंबः**—सावित्रीसहस्रकृत्वआवर्तयेच्छतकृत्वअपरिमितकृत्वोवेति । अपरमितेत्यनेनगणनाननिराक्रियते ।—असंख्यातंतुयज्जप्तंजप्तंनिष्फलंभवेदितिशंखोक्तेः । किंतु सहस्रादिभ्योऽधिकसंख्याग्रहणंषाष्ठन्यायादितिकेचित् । युक्तंत्वत्राष्टाविंशत्यादिन्यूनग्रहणमेव । सहस्रकृत्वइत्युक्त्वाशतकृत्वइतिन्यूनप्रक्रमात् । षाष्ठेतुएकादेयातिस्रोदेयाइत्यधिकोपक्रमाद्वैलक्षण्यमिति । **चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः**—ब्रह्मचार्याहिताग्निश्चशतमष्टोत्तरंजपेत् । वानप्रस्थोयतिश्चैवसहस्रादधिकंजपेत् । शतमित्यनुदितहोमिपरमितिचंद्रिका ॥

जपमालाविचारः । माधवीयेशंखः—कुशवृक्षांसमासीनःकुशोत्तरीयोवाकुशपवित्रपाणिःसूर्याभिमुखोवाक्षमालामादायदेवतांध्यायनृजपंकुर्यादिति । **स्कांदे**—सौवर्णराजतंताम्रंस्फाटिकंरत्नजंतथा । अरिष्टपुत्रजीवं(?)चशंखंपद्मंतथामणिम् । कुशग्रंथिंचरुद्राक्षमुत्तमंचो

आचाररत्नं

॥ ४६ ॥

तरोत्तरम् । सांबपुराणे—प्रवालहेममुक्ताभिर्मणिरुद्राक्षपुष्करैः । दर्भारिष्टकबीजैश्चशंखैर्वाजीवकैर्जपेत् । रामार्चनचंद्रिकायाम्—
 तुलसीकाष्ठघटितैर्मणिभिर्जपमालिका । सर्वकर्मसुसर्वेषामीप्सितार्थफलप्रदा । हारीतः—स्फटिकैर्द्राक्षकैर्मालातथैवांगुलिपर्वभिः । शंख
 रूप्यमयीमालाकांचनीनिंबजोत्पलैः । पद्माक्षकैश्च रुद्राक्षैर्विद्रुमैर्मणिमौक्तिकैः । गौतमः—अंगुल्याजपसंख्यानमेकमेकमुदाहृतम् । रेख
 याष्टगुणंपुत्रजीवै(?)र्दशगुणाधिकम् । शतस्याच्छंखमणिभिः प्रवालैश्च सहस्रकम् । स्फटिकैर्दशसाहस्रं मौक्तिकैर्लक्षमुच्यते । पद्माक्षैर्दशलक्षंतुसौ
 वणैः कोटिरुच्यते । रुद्राक्षमधिकृत्योमासंवादे ब्राह्मे । —लक्षकोटिसहस्राणिलक्षकोटिशतानि च । जपेतुलभते पुण्यं नात्र कार्या विचारणा ।
 शिवकार्तिकेयसंवादे लैंगे—सर्वमंत्रजपंकुर्याद्विजो रुद्राक्षमालया । ब्राह्मे—सशब्दाचंचलायाचत्रुटिताग्रंथिनाविना । भिन्नसूत्रेण ग्रथिता
 पाखंडस्य पुरातनी । मालादुःखप्रदायिन्यो ग्रथितानि दत्तं तुभिः । वाराहे—उत्तमाष्टाधिकशतंचतुःपंचाशन्मध्यमा । कनीयसीतदर्धच
 परिमाणेन सुंदरि । नोच्छिष्टः संस्पृशेत्तांतुस्त्रीणां हस्तेन धारयेत् । आकाशे स्थापनंकुर्यान्न च वामेन संस्पृशेत् । न दर्शयेच्च कस्यापि चिंतयित्वा च गो
 पयेत् ॥ ॥ मालासंस्कारविधिः । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—समासेनाक्षसूत्रस्य विधानमिह कथ्यते । पंचविंशतिभिर्मोक्षक्षिंशद्भिर्ध
 नसिद्धयः । सर्वेऽर्थाः सप्तविंशत्यापंचदश्याभिचारकम् । पंचाशद्भिः काम्यकर्मसिद्धिः स्याच्चतुस्तुरैः । अष्टोत्तरशतैः सर्वसिद्धिरक्षैः कृतस्रजः ।
 अन्योन्यसमरूपाणि नातिस्थूलाकृतीनि च । जंतुभिर्न विशीर्णानि न जीर्णानि न वानि च । गव्यैस्तु पंचभिस्तानि संप्रक्षाल्य पृथक् पृथक् । ततो द्विजै
 र्द्रुपुण्यस्त्रीनिर्मितं ग्रंथिवर्जितम् । त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य सूत्रं प्रक्षाल्य पूर्ववत् । अश्वत्थपत्रैर्नवभिः पद्माकारं प्रकल्पयेत् । सूत्रं मणींश्च गंधाद्भिः क्षालि
 तांस्तत्र निक्षिपेत् । तारं शक्तिमातृकांच सूत्रे चैव मणिष्वथ । विन्यस्य पूजयेदाज्यैर्जुहुयाद्भक्तिसंयुतः । मणिमेकैकमादाय सूत्रे तत्र तु योजयेत् ।
 मुखे मुखंतु संयोज्यं पृष्ठे पृष्ठं च योजयेत् । प्रोक्तसंख्यान्यमेकाक्षं मेरुत्वेनाग्रतो न्यसेत् । एकैकमणिमध्ये तु ग्रंथिवंधं प्रकल्पयेत् । स्वयं ग्रथितमाला तु श

जपमाला.

॥ ४६ ॥

क्रस्यापिश्रियं हरेत् । एवं कृताक्षमालायां ज्येष्ठेनावर्तयेत्क्रमात् । भुक्तिमुक्तिप्रदः सोयं मालिकागणनक्रमः । अंगुष्ठेनाक्षमालां च चालयेन्मध्यमाग्रतः । तर्जन्या न स्पृशेत्सोयं मुक्तिदोगणनक्रमः । अंगुष्ठमध्यमाभ्यां तु जपेदुत्तमकर्मणि । अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु जपेदाकृष्टकर्मणि । तर्जन्यंगुष्ठयोगात्तु द्विषदुच्चाटने जपः । कनिष्ठांगुष्ठकाभ्यां तु जपेन्मारणकर्मणि । जपान्यकालेतां मालां पूजयित्वा तु गोपयेत् । जीर्णसूत्रेषु नः सूत्रग्रंथयित्वा शतं जपेत् । प्रमादात्पतिते हस्ताच्छतमष्टोत्तरं जपेत् । जपेन्निषिद्धसंस्पर्शं क्षालयित्वा यथोचितम् । अक्षसूत्रं तु निपतेद्भूमौ चेत्कुर्वतो जपम् । उद्धारं तस्य कुर्वीत जापको हृदये न तु । हृदयमधोरायनमइति मंत्रः । योगयाज्ञवल्क्यः—अंगुष्ठस्य तु मध्यस्थं परिवर्तय समाचरेत् । परिवर्तो भ्रमणम् । अंगुष्ठाग्रेण यज्रसंयज्रसं मेरुलंघितम् । असंख्यातं तु यज्रसंतज्रसं निष्फलं भवेत् । स्मृतिरत्नावल्याम्—पर्वभिस्तु जपः कार्यो नांगुलीनां निपातनैः । तन्निपातैस्तु यज्रसं सर्वविधात्तदा सुरम् । अंगुलीनां गुष्ठनिपातं गुलिनिषेधो नेत्युक्तम् । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—तत्रांगुलिजपं कुर्वन्सांगुष्ठांगुलिभिर्जपेत् । अंगुष्ठेन विना कर्मकृतं तदफलं भवेत् । गौतमोपि—अंगुष्ठेन जपेज्जाप्यमन्यैरंगुलिभिः सह । अगस्त्यसंहितायाम्—मध्यमाद्यद्वयं पर्वजपकाले तु वर्जयेत् । एतं मेरुं विजानीयाद्दूषितं ब्रह्मणा पुरा । अस्मिन्पक्षेऽनामिकाद्वितीयपर्वभृतिगणना तर्जन्यादिपर्वणिसमाप्तिः । पर्वशब्दो रेखावचनइति केचित् । अस्मिन्पक्षेऽनामामध्यरेखामादिकृत्वा तदधः क्रमेण प्रादक्षिण्येन तर्जन्यादिरेखायां समाप्तिः । विधानांतरं मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—अंगुलीपर्वभिर्मंत्रजपं नित्यं प्रकल्पयेत् । मध्यमानामिकामध्यपर्वद्वितयकल्पितम् । मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन्ननामामूलपर्वसु । आरभ्य मध्यमामूलं पर्वान्तं गणयेत्क्रमात् । अंगुलीर्न वियुं जीतकिंचिदाकुंचितेतले । अंगुलीनां वियोगे तु छिद्रेषु स्रवते जपः । मालादेरनावश्यकतोक्ता वृद्धपराशरेण—यथा कथंचिद्गणयेत्संख्यं तद्भवेद्यथा । चंद्रोदये संग्रहे—प्रातः संध्यां गभूतेन गायत्र्या जपितेन च । यथा संख्येन जाप्येन ब्रह्मामे प्रीयतां रविः । मध्याह्ने सायं च ब्रह्मपदे क्रमाद्बुधविष्णुपदे प्रातः पदे मध्याह्नसायं पदे चोद्दे ।

आचाररत्नं

॥ ४७ ॥

॥ अथगायत्रीतर्पणम् । नागदेवाह्निकेप्रयोगपारिजातेच—आचम्यप्राणानायम्यगायत्रीतर्पणंकरिष्यइतिसंकल्प्य तत्स वितुरितिसवितारमावाह्य गायत्रीषडंगेषुविन्यस्यभूःपुरुषमृगवेदायनमस्तर्पयामि । भुवःपुरुषंयजुर्वेदायनमस्तर्पयामि । स्वःपुरुषंसामवेदायन मस्तर्पयामि । महःपुरुषमथर्ववेदायनमस्तर्पयामि । जनःपुरुषमितिहासपुराणेभ्योनमस्तर्पयामि । तपःपुरुषंसर्वागमायनमस्तर्पयामि । सत्यं सर्वलोकायनमस्तर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपुरुषमंडलांतर्गतंसवितारंतर्पयामि । सवित्रेइतिकेचित् । भूःएकपदांगायत्रीतर्पयामि । भुवःद्विपदांगा यत्रीतर्पयामि । स्वःत्रिपदांगायत्रीतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःचतुष्पदांगायत्रीतर्पयामि । उषसेनमस्तर्पयामि । गायत्रीनमस्तर्पयामि । सावित्री नमस्तर्पयामि । सरस्वतीनमस्तर्पयामि । वेदमातरंनमस्तर्पयामि । सत्कृतिनमस्तर्पयामि । सांकृतिमित्यपरे । पृथिवीनमस्तर्पयामि । कौ शिकीनमस्तर्पयामि । जयानमस्तर्पयामि । अपराजितानमस्तर्पयामि । सहस्रमूर्तिनमस्तर्पयामि । अनंतमूर्तिनमस्तर्पयामीति । कृष्णभट्टीये प्येवम् । श्रीशक्त्यैनमस्तर्पयामीतिकृष्णभट्टः । तन्न । मंत्रैरेभिस्तुयोनित्यंचतुर्विंशतिसंमितैः । गायत्रीतर्पयेत्तेनतर्पितंस्याच्चराचरमिति गायत्रीकल्पविरोधात् । तत्रैव—अनेनविधिनाकुर्यात्प्रातःकालेचतर्पणम् । मध्याह्नेचैवसायंचमंत्रैरेतैश्चतर्पणम् ।

अथगायत्रीपुरश्चरणम् । तत्रकाम्येजपेभक्ष्यमुक्तमाचारादर्शः—शाकयावकभैक्ष्याणिपयोमूलफलानिच । दधिसर्पिस्तथाह्वापः प्रशस्तंद्युत्तरोत्तरम् । चरमोह्युपवासश्चभक्ष्यंतकमयाचितम् । विशशृंगाटशालूकहविष्यान्नानियानितु । एतान्यनुव्रतान्याहुःशस्तानिजपक र्मणि । शाकादिविकल्पेपिभक्ष्यविशेषेणजपारंभेएकादश्युपवासोपिनेतिहरिहरः । तन्न । अस्यरागप्राप्तभक्ष्यनियामकत्वेनोपवासाबाधक त्वात् । शारदातिलके—व्याहृतित्रयसंयुक्तांगायत्रीदीक्षितोजपेत् । तत्त्वलक्षविधानेनभिक्षाशीविजितेन्द्रियः । तत्त्वानिचतुर्विंशतिः । क्षीरौदनतिलादूर्वाःक्षीरदुग्धमसमिद्धराः । पृथक्सहस्रत्रितयंजुहुयान्मंत्रसिद्धये । तर्पणादिततःकृत्वागुरुंसंतोष्ययत्नतः । प्रयोगानाचरेद्विद्वांस

गायत्रीपु-

॥ ४७ ॥

दनुज्ञापुरःसरम् । तपर्णादीत्यादिपदेमार्जनविप्रभोजनयोर्ग्रहः ॥ ॥ अथप्रयोगः ॥ योगपिठन्यासांतेशिरसिब्रह्मणेऋषयेनमः । मुखेदेवी
गायत्रीछंदसेनमः । हृदयेश्रीपरमात्मनेदेवतायैनमः । पुनःशिरसिजर्मदग्निभरद्वाजभृगुगौतमकश्यपविश्वामित्रवसिष्ठेभ्योऋषिभ्योनमः । मुखे
गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्हतीपंक्तित्रिष्टुब्जगतीभ्यश्छंदोभ्योनमः । हृदयेअग्निवायुसूर्यगुरुवरुणवृषविश्वेभ्योदेवोभ्योनमः । ततोमहाव्याहृतिभिः
प्राणायामत्रयंकृत्वा शिरसिविश्वामित्रायऋषयेनमः । मुखेगायत्रीछंदसेनमः । हृदिसवित्रेदेवतायैनमः ॐ ब्रह्मणेहृदयायनमः । विष्णवेशिः
रसेस्वाहा । रुद्रायशिखायैवषट् । ईश्वरायकवयायहुम् । सदाशिवायनेत्रत्रयायवौषट् । सर्वात्मनेऽस्त्रायफट् इतिषडंगविधाय हृदिॐ भूर्नम
मुखे । एवं सर्वत्र । भुवःदक्षिणांसे । स्वःवामांसे । महःदक्षोरौ । जनःवामे । तपःजठरे । सत्यं पादांगुलिमूलयोः । तत् गुल्फयोः । सः जानुनोः ।
विंज्रूमूले । तुःलिंगे । वं नाभौ । वेंहृदि । णिकंठे । यं करांगुलिमूलयोः । भंमणिबंधयोः । गोंकूर्परयोः । देंभुजमूलयोः । वं मुखे ।
स्यंनासिकयोः । धींकपोलयोः । मनेत्रयोः । हिंकर्णयोः । धिंभ्रुवोः । योंशिरसि । योंचूडाधः । नःवामकर्णे । (प्रं) दक्षिणकर्णे । चों
मुखे । दं शिरसि । यात्नमःशिरसि ॥ तत् भ्रूमध्ये । सवितुःनेत्रयोः । वरेण्यंमुखे । भर्गःकंठे । देवस्यहृदि । धीमहिनाभौ । धियःगुह्ये ।
यःजानुनोः । नःपादयोः । प्रचोदयात् पुनःशिरसि । ॐ आपोज्योतीरसोमृतं ब्रह्मभूर्भुवःस्वरोनम इतिविन्यस्यध्यायेत् । गायत्रीरहस्ये—
पंचवक्त्रांचतुर्बाहुंप्रतिवक्त्रं त्रिलोचनाम् । जटाकिरीटांषट्कुक्षित्रिपदांस्फटिकप्रभाम् । साक्षसूत्राभयांकुशौदधतींदक्षहस्तयोः । सवारिजपत्रव
रदांगुडंवामहस्तयोः । आत्मपूजांतेसौरपीठमभ्यर्च्य तत्रमंत्रमूर्तिं गायत्र्याः परिकल्प्य तस्यां देवीमावाह्य पुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य त्रिकोण
स्थाग्नेयकोणादिप्रादक्षिण्येनकोणत्रये ॐ ब्राह्मैनमः । माहेश्वर्यैनमः । वैष्णव्यैनमः इतिसंपूज्य कर्णिकायामेव त्रिकोणाद्दहिरैर्द्यादिचतुर्दिक्षु

१ अत्र विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठकश्यपाइतिकमोयुक्तइतिभाति ।

आचाररत्नं

॥ ४८ ॥

ॐ आदित्याय नमः । रवये नमः । भानवे नमः । भास्कराय नमः । आग्नेयादिचतुष्कोणेषु उं उमायै नमः । प्रंप्रज्ञायै नमः । प्रंप्रभायै नमः । संसं
 ध्यायै नमः । अष्टदलकेसरेषु अंगानि संपूज्य दलेषु प्रह्लादिन्यै नमः । प्रभायै नमः । नित्यायै नमः । विश्वंभरायै० विशालिन्यै० प्रभा
 वत्यै० जयायै० शान्त्यै० दलाग्रेषु कांत्यै० दुर्गायै० सरस्वत्यै० विश्वरूपायै० विशालायै० ईशायै० व्यापिन्यै० विमलायै० ।
 द्वितीयाष्टदलमूलेषु तमोपहारिण्यै० । सूक्ष्मायै० विश्वोन्मयै० जयावहायै० पद्मालयायै० परायै० शोभायै० पद्मरूपायै० । दलम
 ध्येषु ब्राह्मयाद्याः नारसिंहीचाष्टमी ब्राह्म्यै० माहेश्वर्यै० कौमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्रायै० चामुंडायै० नारसिंह्यै० इति । दलाग्रेषु सो
 माघष्टग्रहान् । सोमाय० भौमाय० बुधाय० बृहस्पतये० शुक्राय० शनैश्चराय० राहवे० केतवे० इति सर्वान्संपूज्य चतुरस्रवीथीद्वये इंद्रादीन् वज्रा
 दींश्च इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईश्वराय० इति । वज्राय० शक्तये० दंडाय० खड्गाय० पाशाय०
 अंकुशाय० गदायै० त्रिशूलाय० इति संपूज्य धूपादिपूजां समाप्य जपं कृत्वा जपदशांशेन प्रत्यहं सर्वजपांते वा होमं कुर्यात् । अत्र मूलं गायत्री
 रहस्ये ज्ञेयम् । इति गायत्रीपुरश्चरणविधिः ॥

उपस्थानम् । गायत्रीजपोत्तरं कर्तव्यमुक्तं कौर्मगारुडयोः—सावित्रीप्रजपेद्विद्वान्प्राञ्जुस्वः प्रयतः शुचिः । अथोपतिष्ठेदादित्यमुद
 यंतं समाहितः । वसिष्ठः—शास्त्रैस्तु विविधैः सौरैर्ऋग्यजुःसामसंभवैः । उपस्थानं स्वकैर्मंत्रैरादित्यस्तु कारयेत् । बह्वचपरिशिष्टे—
 जातवेदसे तच्छंयोरिति नमो ब्रह्मण इत्येताभिः प्रदक्षिणं दिशः साधिपान्नत्वाथ संध्यायै सावित्र्यै गायत्र्यै सरस्वत्यै सर्वाभ्यो देवताभ्यश्च नमस्कृत्य । उत्त
 मे शिखरे देवि भूम्यां पर्वतमूर्धनि । ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथा सुखमिति संध्यां विसृज्य भद्रं नो अपि वातय मन इत्युक्त्वा शांतिं च त्रिरुच्चा
 र्य प्रदक्षिणं परिक्रमन् । आसत्प्रलोकादापातालादालोकालोकपर्वतात् । ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः इति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृह्य

उपस्थान.

॥ ४८ ॥

गुरून्वृद्धांश्चोपगृह्णीयादेवंसायमिति । पर्वतवासिनि । ब्रह्मणासमनुज्ञातेतिदेवजानीयेपाठः । **आश्वलायनः**—जप्त्वोदितेसमुत्तिष्ठन्नृपति
 छेद्दिवाकरम् । ऋग्भिश्चतसृभिर्मन्त्रैर्गायत्रैरेवबह्वचः । उपस्थायेतरस्वीयैर्मन्त्रैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् । चतुःप्रदक्षिणंकुर्याज्जपदोषापनुत्तये । तस्माद्भू-
 रिदमित्युक्त्वाकुर्यात्पूर्वप्रदक्षिणम् । भुवःस्वर्भूर्भुवःस्वेतिचतुर्वारंपृथक्पृथक् । ततःशक्रादिकान्नत्वापूर्ववाथप्रदक्षिणात् । तत्तन्मन्त्रैरुपस्थाय
 स्पृष्ट्वाभूमिनमेद्गुरून् । ततोऽभिवादयेद्भूमौपित्रादिभ्यःसुसंयतः । कीर्तितेभ्योयथान्यायंस्वकीयंनामकीर्तयन् । **शोनकः**—सायंप्रातरुप-
 स्थायजातवेदसइत्यृचा । तच्छंयोर्नमोब्रह्मणइत्युच्चार्यदिशोनमेत् । इममेवरुणतत्त्वेतिसायंकालेविशेषतः । मित्रस्यचर्षणीद्वाभ्यांप्रातःकालेपि
 संजपेत् । पिशंगभृष्टिमित्यृचामुखंस्पृश्यप्रदक्षिणम् । भद्रंकर्णेतिमन्त्रेणकर्णंस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । केश्यग्रिमित्यृचैकयाशिखांस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । सं-
 ध्यांगायत्रींसावित्रींसर्वान्देवान्प्रणम्यच । **स्मृत्यर्थसारे**—यद्वोभयत्रजातवेदसेनवैष्णवैरौद्रैर्वोपतिष्ठेतेति **नारायणः** । वारुणीभिस्तथादि-
 त्यमुपस्थायप्रदक्षिणम् । कुर्वन्दिशोनमस्क्रुर्याद्दिगीशांश्चपृथक्पृथक् । प्रदक्षिणाभिवादौचआत्मानंचाभिवादयेत् । आत्मपादौतथाभूमिसंध्या
 कालेभिवादयेत् । वारुण्यःसायंसंध्यापराइतिचंद्रिका । **तत्रैवबौधायनः** सायंजपांतैराव्युपस्थानमाह—वारुणीभ्यांरात्रिमुपतिष्ठेत् इ-
 ममेवरुणतत्त्वायामीतिद्वाभ्यां । दिगभिवादानेप्राच्यैदिशेइंद्रायनमः दक्षिणायैदिशेयमायनमइत्यादिप्रयोगइतिकेचित् । अन्येतु प्राच्यैदिशेयाश्च
 देवताएतस्यांप्रतिवसंत्येताभ्यश्चनमोनमइत्यादितैत्तिरीयारण्यकमन्त्रैरित्याहुः ॥

अभिवादनम् । यमः—ज्यायानपिकनीयांसंसंध्याकालेऽभिवादयेत् । विनाशिष्यंचपुत्रंचदौहित्रंदुहितुःपतिम् । **सुदर्शनभाष्ये**—
 रोरेममृज्येचिषुवृद्धिरादौठात्पेचवांत्यश्रवशाश्चयुक्षु । शेषेषुनाम्नोःकपरःस्वरोत्यःस्वाप्वोरदीर्घःसविसर्गइष्टः । **अस्यार्थः**—रोहिणीरेवतीमघामृ-
 गज्येष्ठाचित्रासुरौहिणोरैवतइतिआदिवृद्धिर्वा । नक्षत्रेभ्योबहुलमिति नक्षत्राणांवालुगुक्तेः । ठात्पेप्रोष्ठपदशब्देठकारात्परेपकारेवृद्धिः । उत्तरपदा-

आचाररत्नं
॥ ४९ ॥

धिकारे जेप्रोष्ठपदानामित्युक्तेः । अंत्यमपभरणी शब्दश्रुतौतथोक्तेः । श्रवणशतभिषक् अश्वयुक् आश्वयुजः । अपभरणः आपभरणः श्रवणः श्रावणः शतभिषक् शतभिषजः अश्वयुक् आश्वयुजः । भरणीशब्देपिवा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् वत्सशालेतिचवालुगुक्तेः । शेषेषु वृद्धिर्नैत्यर्थः । कृत्तिकः तिष्यः आश्लेषः फल्गुनः हस्तः विशाखः अनूराधः अषाढः श्रविष्ठः । श्रविष्ठेत्यादिनानित्यंलुगुक्तेः । आम्बोराद्रामूलयोरंत्यःस्वरः कपरः । आर्द्रकः मूलकः पूर्वाष्ठापराश्लेत्यादिनावुन् । स्वाप्नोः स्वातीपुनर्वस्वोरंत्यःस्वरोदीर्घःसविसर्गश्च । स्वातिः पुनर्वसुः । एषानाम्नांसंध्याभिवा दने प्रथमयानिर्देशइतिसुदर्शनाचार्यः । अभिजित् अभिजितः कृत्तिकः कार्तिक इतितुयुक्तम् । धनिष्ठेत्यत्रापिवावृद्धिः श्राविष्ठीयःआ षाढीयइत्यपिबहुलोक्तेः । तत्तन्नक्षत्रचरणाक्षरघटितं नामपठंतिशिष्टाः । नागदेवाह्निके—भोःशब्दंकीर्तयेदंतेस्वस्यनाम्नोभिवादने । आयुष्मा न्भवसौम्येतिवाच्योविप्रोऽभिवादने । अकारश्चास्यनाम्नोऽतेवाच्यःपूर्वोत्तरःपुतः । तदुत्तरकृत्यमाहवृद्धपराशरः—यदक्षरपदभ्रष्टंमात्राहीनं चयद्भवेत् । तत्सर्वैक्ष्म्यतांदेविकाश्यपप्रियवादिनि । पुष्पसारसुधानिधौ—प्रातःसंध्यावसानेनित्यंसूर्यसमर्चयेत् । संध्याकालातिक्रमे प्रायश्चित्तं कर्मप्रदीपे—प्रातःसंध्यासनक्षत्रांनोपास्तेयःप्रमादतः । गायत्र्यष्टशतंतस्यप्रायश्चित्तंविशुद्ध्ये । प्रातःकालांतरोपलक्षणमितिपृथ्वी चंद्रः । दक्षः—संध्यामकुर्वतःकालेउदयेस्तमयेपिवा । गायत्र्यष्टशतंजाप्यंप्रायश्चित्तंभवेत्तदा । चतुर्थ्यंतुगायत्र्यादद्याद्याहृतिसंयुतम् । का लातीतविशुद्ध्यर्थंततःसंध्यांसमाचरेत् । स्कांदे—उदयास्तमयादूर्ध्वयावत्स्याद्वटिकात्रयम् । तावत्संध्यामुपासीतप्रायश्चित्तमतःपरम् । संध्याकल्पेस्मृत्यंतरे—प्राणायामत्रयंप्रातर्द्विगुणसंगवेस्मृतम् । मध्याह्नेत्रिगुणंप्रोक्तमपराह्नेतुषड्गुणम् । सायाह्नेद्वादशगुणंसूर्यहत्यांततोव्रजे त् । प्रातरादिष्वकरणइत्यर्थः । शान्तातपः—निश्चर्ययामेवातीतेअर्धयामेपिवासरे । अतिकालमतिक्रान्तेसंध्यालोपनंकारयेत् । संध्याकाले

अभिवाद-

॥ ४९ ॥

१ शब्दश्रुतौ लगधज्योतिषे अग्निःप्रजापतिरित्यारभ्यअश्विनौयमएवचेतिक्रमेणांत्यमपभरणी ।

व्यतिक्रांतेजपंकृत्वापुनर्मनः । ऋचं च चतुर्चं वापि पुनः संध्यामुपासयेत् । पुनस्त्वर्थे । इदं च रात्रिप्रथमयामावधि दिवोदितानीत्याद्युक्तवचनात् । तदूर्ध्वप्रायश्चित्तमात्रम् । यदा प्रातर्मध्याह्नसायंसंध्यानामेककाले प्राप्तिस्तदा प्रातः संध्या पूर्वैकुर्यात् । संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु । यदन्यत्कुरुते कर्मन तस्य फलभारमवेदितिकाशीखंडे प्रातः संध्याप्रकरणे पाठात्प्रातः संध्यां विना कर्मांतरेऽनधिकारात् । विज्ञानेश्वरस्तु संध्यापदं सर्व संध्यापरमित्याह । मध्याह्नसायंसंध्ययोः संपाते पूर्वसायंसंध्या मध्याह्नसंध्यायाः सायंसंध्याधिकारसंपादकत्वाभावात् । प्राप्तकालबाधेमानाभावात् एकस्य गौणकालत्वे संभवत्युभयगौणकालत्वस्यान्याय्यत्वाच्च पांचमिकसांतपनीयांतः पात्यग्निहोत्रन्यायाच्च सहलभे सवनीयोपाकरणन्यायाच्च । यत्तु स्मृत्यंतरे—दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृतानि वै । शर्वर्याः प्रथमेयामेतानि कुर्याद्यथाक्रममिति तत्सायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमे ज्ञेयम् । अतएव सायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमे तिसृणामपि गौणे काले क्रमेणैवानुष्ठानम् । सायंसंध्यागौणकालस्तुरात्रौ सार्धप्रहरावधिः । रात्रिभोजनस्य सार्धप्रहरकालोक्त्या संध्याभावे भोजना संभवात् प्रदोषावसाने सायंसंध्याया गौणकाल इति माधवीये देवजानीये च । संध्याप्रकरणे प्रायश्चित्तपरिभाषायामुक्तं तत्प्रतिनिधिनापिकार्यमित्युक्तम् । इति श्रीमद्रामेश्वरभट्टसूनु० लक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्ने संध्याप्रकरणम् ॥

अथौपासनहोमः । हेमाद्रौ शाठ्यायनिः—ततः सूर्यमुपस्थाय सम्यगाचम्य च स्वयम् । अभ्युक्षणं समादाय संयतात्मा गृहं व्रजेत् । तत्रैव गार्ग्यः—त्रिसंध्यां वाग्यतो वारिगुप्तामहृत्य शोधयेत् । होमोपहारभूगे हद्रव्यात्मपरिचारकान् । चंद्रिकायां प्रचेताः—अभ्युक्षणोदपात्रं तु न तावत्स्थाप्य ते क्वचित् । यावन्नाचमनं दत्तं प्रोक्षितानगलंतिका । असमर्थप्रत्याहशां स्वायनिः—नद्यादौ सम्यगाचांतः संयतो गृहमागतः । उद्धृत्य मणिकात्तोयं तेन प्रोक्षणमाचरेत् । गृहे वा समुपस्पृश्य कृत्वा स्वर्णकुशोदकम् । कृत्वा चमनमाचांतः पुनः प्रोक्षणमाचरेत् । चंद्रिकायां गोभिलसूत्रे—पुरा प्रादुष्करणवेलायाः सायंप्रातरपआहरेदनुगुप्तादपि वाकुंभाद्वामणिकाद्वा गृह्णीयादिति । तत्रैव शाठ्यायनिः—अब्जं हिरण्म

आचाररत्नं

॥ ५० ॥

यंरौप्यंदारवंमृण्मयंददम् । ताम्रं पत्रपुटं पुण्यं पात्रमभ्युक्षणाय वै । अभ्युक्षणकरणव्युत्पत्त्याजलं । पत्रपुटमन्यालाभपरम् । सर्वालाभेतुपात्राणां पर्णपात्रं विधीयत इत्यापस्तंबोक्तेः । आपस्तंबः—शैवालवालुकादूर्वातृणपर्णाय सैरपि । नालिकाभिन्नपात्रेण कांस्यपात्रेण चैव हि । प्राण्यंगफलजेनापि कुर्यान्नाभ्युक्षणं द्विजः । शाठ्यायनिः—नाहरे देकपात्रस्तु नात्र तोनचकन्यका । एकपात्रः पिधानरहितपात्रः । ततोऽग्निप्रादुष्करणं काल्यायनः—सूर्येस्तशैलमप्राप्तेषां द्विंशद्विः सदांगुलैः । प्रादुष्करणमग्नीनां प्रातर्भासांच दर्शनात् ॥

अथ होमः । तत्र शक्तेनार्धाधानं कृत्वा श्रौतः स्मार्तश्च होमः कार्यः । श्रौतं स्मार्तं च यत्किंचिद्विधानं सर्वमादरात् । गृहे निवसता कार्यमन्यदादो षष्ठच्छतीति मनूक्तेः । तत्राशक्तः सर्वाधानं कृत्वा श्रौतमेव यावज्जीवं जुहुयात् यावज्जीवश्रुतेः । [एतेनैकादश्यां तमकुर्वतः परास्ताः । अकरणे प्रत्यवायश्रुतेः अहरहरिति वक्ष्यमाणापस्तंबोक्तेश्च, होमकालातिक्रमे होमलोपे च प्रायश्चित्तोक्तेश्च, कर्मस्मार्तविवाहाग्नौ कुर्वतः प्रत्यहं गृहीति याज्ञवल्क्योक्तेश्च, अग्निहोत्रं जुहुयादाद्यं तेद्युनिशोऽसदेति मनूक्तेः, अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निर्विधीयत काठश्रुतिदर्शनादिति चंद्रिकायां शौनकोक्तेः, पक्षहोमैश्च तुर्दशचतुर्गृहीतानुपपत्तेश्च, सप्तशतानि विंशतिश्च संवत्सरे सायमाहुतयो हूयंते सप्तशतानि विंशतिश्च प्रातरित्यादिश्रुत्यनुपपत्तेश्च यत्किंचिदेतत्] । त्रीणि वर्षाणि विप्रा इति भारतात् यावज्जीवा शक्तौ वर्षत्रयं वा जुहुयात् । ये चाग्निहोत्रं जुह्वति श्रद्धा नाना यथाम्नायमिति स्मृतेः । तत्राप्यशक्तः स्मार्तमेव जुहुयात् तत्त्वादध्यात् तत्राप्यशक्तः सदाचारमात्रं कुर्यान्न स्मार्तमपि । श्रौतं कर्मन चेच्छक्तः कर्तुं स्मार्तं समाचरेत् । तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारं लभेद्बुध इति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः । कौर्मे—अथागम्य गृहं विप्रः समाचम्य यथाविधि । प्रज्वाल्य वह्निं विधिवज्जुहुयाज्जातवेदसम् । तत्र श्रौतं स्मार्तं वा होमं यजमान एव स्वयं कुर्यात् । अहरहर्यजमानः स्वयमग्निहोत्रं जुहुयात् पर्वणिवेत्यापस्तंबोक्तेः । अत्र पर्वणि स्वयमेवेति नियमो न तु पर्वण्येव स्वयमिति । पाणिग्रहणादिगृह्यं परिचरेत् स्वयं पत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्यते वा

औपासनं.

॥ ५० ॥

सीवेत्याश्वलायनोक्तेः । स्वस्याशक्तौमाधवीयेचंद्रिकायांचशातातपः—श्रौतंयत्स्यात्स्वयंकुर्यादन्योपिस्मार्तमाचरेत् । अशक्तौश्रौतमप्यन्यःकुर्यादाचारंमंततः । चंद्रोदयेगारुडे—ऋत्विक्पुत्रोगुरुर्भ्राताभागिनेयोऽथविदपतिः । एतैरेवहुतंयत्स्यात्तद्धुतंस्वयमेवतु । विदपतिर्जामाता । तत्रैवकौर्मे—ऋत्विक्पुत्रोथवापत्नीशिष्योवापिसहोदरः । पत्नीस्मार्तएव । कामंगृह्येग्रौजुहुयात्सायंप्रातर्होमावितिगोभिलोक्तेः । स्मृत्यर्थसारे—पत्नीकन्याचजुहुयाद्विनापर्युक्षणक्रियाम् । अत्रऋत्विक्त्रिधा—प्रतिकर्मवृतः, परंपरागतः, एकस्यसर्वकर्मार्थसकृद्भूतश्च । आद्ययोरेवहोमकर्तृत्वमितिवृत्तिकृत् ॥ ॥ अन्यकर्तृकहोमेविशेषः । स्मृत्यर्थसारे—असमक्षंतुदंपत्योर्होतव्यंनत्विगादिना । द्वयोरप्यसमक्षंचेद्भवेद्धुतमनर्थकम् । कात्यायनः—प्रक्षिप्याग्निस्वदारेषुपरिकल्प्यत्विजंतथा । प्रवसेत्कार्यवान्विप्रोवृथैवनचिरंवसेत् । स्मृत्यर्थसारे—संनिधौयजमानःस्यादुद्देशत्यागकारकः । असंनिधौतुपत्नीस्यादुद्देशत्यागकारिका । असंनिधौतुपत्न्याःस्यादध्वर्युस्तदनुज्ञया । उन्मादेप्रसवेचतौकुर्वतानुज्ञयासदा । सर्वदायजमानोवात्यजेत्तद्विष्णुवःशुचिः । मनुः—उदितेऽनुदितेचैवसमयाध्युषितेतथा । सर्वथावर्ततेयज्ञइतीयंवैदिकीश्रुतिः ॥ ॥ अनुदितादिलक्षणमाह कात्यायनः—रात्रेःस्तुषोडशेभागेग्रहनक्षत्रभूषिते । कालंत्वनुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्याद्विचक्षणः । तथाप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमंडले । रविर्यावन्नदृश्येतसमयाध्युषितंचतत् । रेखामात्रंचदृश्येतरश्मिभिश्चसमन्वितः । उदितंतंविजानीयात्तत्रहोमंप्रकल्पयेत् । अनुदितहोमःकातीयछंदोगपरः । उदितहोमोबह्वचपरइतिमदनपारिजातः । अनुदितहोमिभिरर्घ्यदत्त्वासूर्योदयात्पूर्वहुत्वागायत्रीजप्या । उदितहोमिभिस्तुजप्त्वाहोतव्यमितिपृथ्वीचंद्रः । उभयोःसंध्यांसमाप्यहोमइतिकल्पतरुः ॥ ॥ अनुदितहोमिनोगौणकालमाह कात्यायनः—हस्तादूर्ध्वरविर्यावद्विरिहित्वानगच्छति । तावद्धोमविधिःपुण्योनान्योऽनुदितहोमिनाम् । यावत्सम्यङ्नभवाव्यंतेनभस्यृक्षाणिसर्वतः । नचलोहितमापैतितावत्सायंचहूयते । रजोनीहारधूमाग्रवृक्षाग्रांतरितेरवौ । संध्यामुद्दिश्यजुहुयाद्र

आचाररत्नं

॥ ५१ ॥

तमस्यनलुप्यते । सायंत्वर्धास्तमितेसूर्येनुदितहोमिनोहोमकालः । अस्तमितेतूदितहोमिनः । तथाचोशनाः—अर्धमंडलसंप्राप्तेभानावनुदि
तेहुतम् । तस्मिन्नस्तमितेहोमोभवेदुदितएवतु ॥ ॥ मुख्यगौणकालावाहापस्तंबः—तस्मात्संधौहोतव्यंनक्षत्रंघट्टाप्रदोषेनिशायांवासाय
मिति । संधिरर्धास्तोदयौनक्षत्रमेकं सर्वोदयःप्रदोषः द्वितीययामोनिशेतिमाधवः । सायंप्रातश्चसंधिमुख्यकालः नक्षत्रदर्शनादयस्त्रयःसायं
गौणाइतिमाधवपृथ्वीचंद्रौ । धूर्तस्वामिभाष्येरामांडारेचचत्वारोमुख्यकालाइत्युक्तम् । प्रातर्होमकालश्चतुर्धाआपस्तंबेनोक्तः ।
उषस्युपोदयं—समयाध्युषितं—उदितं—प्रातरितिआश्वलायनः । प्रदोषांतोहोमकालःसंगवांतःप्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयादिति
प्रदोषातिक्रमेप्रायश्चित्तविधानात्तदंतोमुख्यःकालइतिकश्चित् । तन्न । संधौतदुत्तरंचहोमेफलतुल्यतापत्तेः । अतःसंधिरेवमुख्यः । कालातिपत्तिर्न
वनाडिकोर्ध्वमितिचंद्रिका । प्रातर्द्वादशनाडिकोर्ध्वकालचतुष्टयातिपत्तिः । स्मृत्यर्थसारे—प्रातर्होमःसंगवांतःकालस्त्वनुदितस्तथा । सा
यमस्तमितेहोमकालस्तुनवनाडिकाः । संगवःपंचधाभक्तदिनद्वितीयांशः । रामांडारोप्येवम् । कालातिक्रमेप्रायश्चित्तोर्ध्वमपिहोमःकार्यः ।
यदिगृह्येग्नौसायंप्रातर्होमयोर्होतारंनाधिगच्छेत्कथं कुर्यादित्यासायमाहुतेःप्रातराहुतिर्निषेत्प्रातराहुतेःसायमाहुतिरितिगोभिलोक्तेः ।
गृह्यइतिश्रौतस्याप्युपलक्षणम् । अनौचित्यापत्तेः । आसायमितिनकालग्रहणम् । आहुतिपदवैयर्थ्यादितिकेचित् । तन्न । सायंहोमोनलब्धश्चेत्
स्यांरात्रावभोजनम् । प्रातर्होमोनलब्धश्चेत्तदहर्भोजनंत्यजेत् । तावताहोमसिद्धिःस्यात्तत्प्रायश्चित्तमिष्यतइतित्रिकांडमंडनविरोधात् । अत
एवचंद्रिकायामासायमित्यनेनकालग्रहणं उत्तरस्मिन्कालआगतेहोमश्चेदनिवृत्तः पूर्वस्यसेयंकालातिपत्तिः तस्यांप्रायश्चित्तमनोज्योतिरित्यादश
रात्रमितिभरद्वाजोक्तेरित्युक्तम् । बह्वृचानांत्वतीतबहुहोमानुष्ठानम् ।—अतीतहोमान्कृत्वादौकालहोमंततश्चरेदितिशौनकोक्तेः । वृत्ति
कृताप्येवमुक्तमितिप्रयोगपारिजातः । आश्वलायनवृत्तावपि—विहृतेष्वग्निष्वहुतेषुहोमांतरकालप्राप्तावुपक्रांतमेवहोमंकालातिपत्ति

औपासनं.

॥ ५१ ॥

प्रायश्चित्तसहितंकृत्वावर्तमानकालमनुद्धृतप्रायश्चित्तसहितंकुर्यात् । अविहतेषुकालांतरप्राप्तौमनस्वतीहोममतिपन्नस्यप्रतिहोमंचकृत्वाअनुद्धृतप्रा
यश्चित्तादीनि । इदमनापत्परम् । आपदितुनकिंचित्प्रायश्चित्तंकिंतुहोममात्रंकुर्यात् । आपदितुहोममित्येवप्रतीयादितिबौधायनोक्तेः । छंदो
गपरिशिष्टे—खगृह्योक्तेनविधिनाहोमंकुर्याद्यथाविधि ॥ ॥ अर्धाधानिनोहोमक्रममाह चंद्रोदयेभरद्वाजः—होमंवैतानिके
कृत्वास्मार्तंकुर्याद्विचक्षणः । स्मृतीनांवेदमूलत्वात्स्मार्तंकेचित्पुराविदुः । विष्णुः—बहुशुष्केधनेचाग्नौसुसमिद्धेहुताशने । विधूमेलेलिहानेच
होतव्यंकर्मसिद्धये । योनर्चिषुजुहोत्यग्नौव्यंगारेचैवमानवः । मंदाग्निरामयावीचदरिद्रश्चोपजायते । पात्रादाबुद्धतेह्यग्नौनहोमादिसमाचरेत् ।
दामोदरीयेसांबपुराणे—क्षुत्तृदक्रोधत्वरायुक्तोहीनमंत्रैर्जुहोतियः । अप्रबुद्धेसधूमेवामोघःस्यादन्यजन्मनि । क्षुत्तृषौप्रमादादेरुपलक्ष
णमितिरेत्नाकरः । स्वल्पेरुक्षेसस्फुल्लिगेवामावर्तेभयानके । आर्द्रकाष्ठैःसुसंपूर्णैःफूत्करोतिचपावके । कृष्णाचिंषिसुदुर्गंधेतथालिंपतिमेदिनीम् ।
आहुतीर्जुहुयाद्यस्तुतस्यनाशोभवेद्भुवम् । मदनपारिजातेकात्यायनः—जुहुयुश्चहुतेचैवपाणिशूर्पासदारुभिः । नकुर्यादग्निधमनंकुर्या
ब्जनादिना । व्रतहेमाद्रौ—मुखेनैवधमेदग्निंमुखादेषोह्यजायत । नाग्निंमुखेनेतितुयल्लौकिकेयोजयंतितत् । कात्यायनः—हविष्येषुय
वामुख्यास्तदनुव्रीहयःस्मृताः । अभावेव्रीहियवयोर्दध्नावापयसापिवा । तदभावेयवाग्वावाजुहुयादुदकेनवा । स्मृत्यर्थसारे—पयोदधियवागू
श्चसर्पिरोदनतंडुलाः । सोमोमांसंतैलमापोदशैतान्यग्निहोत्रके । स्यादग्निहोत्रवद्ब्रह्मेसंस्कारोमंत्रवर्जितः । शालिश्यामाकनीवाराव्रीहिगोधूमया
वकाः । एतेषांतंडुलाहोम्यायावनालाःप्रियंगवः । प्रियंगवःशालयश्चगोधूमाव्रीहयोयवाः । सारूप्येणापिहोम्याःस्युःस्वरूपेणैववैतिलाः । अत्रव्री
हिपदंषाष्टिकपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—माषकोद्रवगौरादि(?)सर्वालाभेपिवर्जयेत् । शौनकः—दध्यादीनामपक्वानानाधिश्रयणमुच्यते ।
उल्मुकेनावज्वलयेदपक्वंपक्वमेवच । सायंहोमेद्रव्यंचप्रातरपिग्राह्यंकर्मैक्यात् । यदिसायंगृहीतंद्रव्यंचप्रातर्नलभ्यतेतदाप्रतिनिधिभूतंद्रव्यांतरंग्राह्यं

आचाररत्नं

॥ ५२ ॥

नतुवैकल्पिकं द्रव्यांतरम् । बृहस्पतिः—प्रस्थधान्यंचतुःषष्टिराहुतिः परिकीर्तिता । तिलानांतुतदर्धस्यात्तदर्धस्यादृतस्यतु । बौधायनः—
 व्रीहीणां वायवानां वा शतमाहुतिरिष्यते । कात्यायनः—पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपूरिकारसादिना चेत्सुवमात्रपूरिका । दैवेन तीर्थेन च हूयते हविः स्वं
 गारिणिस्वर्चिषितच्चपावके । द्वादशपर्वपूरिकाद्रव्यासंभवे टोडरानंदेशंखः—आर्द्रामलकमात्रावैग्राह्या इंदुव्रते स्मृताः । तथैवाहुतयोऽग्नौ च शौ
 चार्थे याचमृत्तिका । बह्वचपरिशिष्टे—शतंचतुःषष्टिर्वाहुतिर्व्रीहितुल्यानांतदर्धं तिलानांतदर्धं सर्पिस्तैलयोरिति । गोभिलसूत्रे कृतंचेत्प्रक्षा
 ल्य जुहुयादिति । चंद्रिकायां शातातपः—तीर्थाय तनसं सृष्टं प्रातरुत्तानपाणिना । ब्रंगुलंसमिधो तीत्यसर्वत्र जुहुयाद्भविः । चंद्रोदये संग्र
 हे—द्रवंसुवेण होतव्यं पाणिना कठिनं हविः । याज्ञवल्क्यः—हुत्वाग्नीन्सूर्यदेवत्यान्जपेन्मंत्रान्समाहितः । आपत्तौ मरीचिः—प्रवसन्न
 मिहोत्रीयस्त्रिपंचाश्वहरादितः । दातव्यो होम एकाहे सायं प्रातः पृथक् पृथक् । तथान्यास्वपि चापत्सु पक्षहोमो विधीयते । तत्प्रकारो मैत्रायणी
 यपरिशिष्टे—पर्वणोत्ते सायं चतुर्दश चतुर्गृहीतानि सकृदुन्नयनमेका समित्सकृद्धोमः सकृत्पाणिमार्जनं सकृदुपस्थानमित्येवं प्रातरिति । स्मृत्य
 र्थसारे—पक्षहोमानशेषान्वाशेषहोमानथापि वा । समस्य जुहुयात्तत्र प्रयोगोऽयं निरूप्यते । प्रतिपद्युन्नयेत्सायमापद्यन्यत्रवादिने । यावंत्यौपव
 सथ्याहात्प्राग्दिनानि भवन्ति हि । तावन्ति परिगृह्णीयाच्चतुरुन्नयनानितु । एवमेवोत्तरत्रापि प्रातर्होमान्समस्यतु । जुहोत्यौपवसथ्याहात्प्रातर्होमाव
 धीन्सकृत् । एवमेकत्रपक्षेये होमास्तेषामशेषतः । न्यूनानां वा समासः स्यान्न पक्षांतरवर्तिनाम् । सर्वथौपवसथ्याहेसायं होमः पृथग्भवेत् । तथैव य
 जनीयाहे प्रातर्होमो भवेत्पृथक् । तत्रैव—तृतीयेऽन्तरे पक्षे समासनं समाचरेत् । आपच्चेदनुवर्तेत दीर्घकालं कथंचन । यावज्जीवमविच्छिन्नं पक्षहो
 मं समाचरेत् । यत्तु चंद्रिकायाम्—यदि पक्षहोमेन पक्षत्रयमतीयात्पुनराधेयमिति तदनापत्तिपरम् । पक्षहोमे कृते तत्पक्षमध्ये आपन्नवृत्तावाह
 मरीचिः—पक्षहोमानथो कृत्वा गत्वाऽकस्मान्निवर्तितः । होमं पुनः प्रकुर्यात्तु न चासौ दोषभाग्भवेत् । पक्षहोमानित्युपलक्षणम् । अतः शेषहोमा

औपासनं.

॥ ५२ ॥

दावप्येवम् । चंद्रिकायांबैजवापः—एकेभ्युदितहोमाःस्युरन्येनुदितहोमिनः । अन्येभोजनहोमाश्चपक्षहोमास्तथापरे । शौनकः—अग्रा वनुगतेयत्रहोमकालद्वयं व्रजेत् । उभयोर्विप्रवासेवालौकिकोऽग्निर्विधीयते । स्मार्तपरमिदम् । सर्वांश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाभ्या धेयंपुनराधेयंवासमारूढेषुचारणीनाशेइत्याश्वलायनोक्तेः । यस्यचोभावनुगतावभिनिम्लोचेदभ्युदियाद्वापुनराधेयंतस्यप्रायश्चित्तमित्याप स्तंबाच्च । कात्यायनः—विहायाग्निंसमार्यश्चेत्सीमामुलंध्यगच्छति । होमकालात्ययेतस्यपुनराधानमिष्यते । शौनकः—अथतत्रैववसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोग्निर्विधीयेतकाठकश्रुतिदर्शनात् । प्रोषितेतुयदापत्नीपत्यौग्रामांतरं व्रजेत् । होमकालेयदिप्राप्तानसादोषेणयुज्यते । त्रिकांडमंडनः—अग्निहोत्रेणरहितःपंथानंशतयोजनम् । आहिताग्निःप्रयायाच्चेदग्निहोत्रंविनश्यति । विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंबुधिगामिनी म् । अतिक्रामेत्तदाग्नीनांविनाशःस्यादितिश्रुतिः । अब्दंस्वयमजुह्वन्योहावयेद्वत्विगादिना । तस्यस्यात्पुनराधानं पवित्रेष्टिरथापिवा । होमातिक्र मेप्रायश्चित्तमुक्तंकारिकायाम्—नित्यहोमेत्वतिक्रान्तेसंस्कृत्याज्यंचपूर्ववत् । चतुःकृत्वागृहीत्वाज्यंमनस्वत्याजुहोत्यथ । आद्वादशदिनादेवमूर्ध्वं विच्छिद्यतेऽनलः । प्रायश्चित्तंतुयत्प्रोक्तमग्नित्यागोपपातके । मनुनातत्प्रकुर्वीततत्तत्कालानुसारतः । प्रायश्चित्तंकृत्वाहोमंकुर्यात् । कालातीतेषुहो मेषुउत्तरेष्वागतेषुच । कालातीतानिहुत्वैवउत्तराणिसमाचरेत् । यस्त्वतीतान्यनुक्रम्यउत्तराणिसमारभेत् । नदैवान्नैवचमुनीन्हविस्तदुपतिष्ठत इतिस्मृतिरन्नावल्यांवचनात् । पुलस्त्यः—अकालेचेत्कृतंकर्मकालंप्राप्यपुनःक्रिया । कालातीतंतुतत्कुर्यादकृतंतद्विनिर्दिशेदिति तद्वाद शाहोत्तरंज्ञेयम् । द्वादशेतिबहुचपरम् । आपस्तंबानांतुचतूरात्रमहूयमानोऽग्निलौकिकइत्यापस्तंबोक्तेः । औपासनविच्छेदेप्रायश्चित्त माह चंद्रोदयेभरद्वाजः—एकाग्निर्द्वादशाहविच्छिन्नःपुनराधेयोदीर्घकालविच्छेदेऽतिकृच्छ्रमिति । विच्छिन्नोऽहुतः । यत्तुशौनकः—

१ देवंपूर्वविच्छिद्यतेइतिपाठः ।

आचाररत्नं

॥ ५३ ॥

होमद्वयात्ययेदर्शपूर्णमासात्ययेतथा । पुनरेवाग्निमादध्यादिति भार्गवशासनमिति तच्छ्रौताग्निपरम् । दर्शपूर्णमाससाहचार्यात् । आपस्तम्बः—
 नासतियजमानेग्राममर्यादामग्नीनतिहरेयुलौकिकाः संपधेरन्निति । ग्रामसीमोक्तादेवीपुराणे—नगराद्योजनं खेटः खेटाद्ग्रामोऽर्धयोजन
 म् । द्विक्रोशंपरमासीमाक्षेत्रसीमाचतुर्धनुः । चंद्रिकायाम्—यावंत्योग्राममर्यादानद्यश्चस्युस्तातिक्रामंतावन्वारभेयातामाद्यंतयोर्वयदिन
 लौकिकाः संपधेरन्निति । जानूकर्ण्यः—विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंबुधिगामिनीम् । अतिक्रामेत्तदाग्नीनां विनाशः स्यादिति श्रुतिः । चंद्रिका
 यांवृद्धांगिराः—मासत्रयषण्मासादिविच्छेदेऽर्धकृच्छ्रकृच्छ्रातिकृच्छ्रप्रायश्चित्तम् । भरद्वाजगृह्येपि—यावत्कालमहोमीस्यात्तावद्रव्यमशे
 षतः । तद्देयंचैव विप्रेभ्यो यथाहोमस्तथैव तत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणः संध्योत्तरं कर्मोक्तं मदनरत्ने कौर्मे—सायं प्रातर्द्विजः संध्यामुपासीत समाहि
 तः । अग्निकार्यं ततः कुर्यात्संध्ययोरुभयोरपि । देवताभ्यर्चनं कुर्यात्पुष्पैः पत्रेण वा बुना । तत्रैव लौगाक्षिः—सायमेवाग्निमिधेतेत्येक इति ।
 याज्ञवल्क्यः—भैक्ष्याग्निकार्ये त्यक्त्वा तु सप्तरात्रमनातुरः । कामावकीर्ण इत्याभ्यां जुहुयादाहुतिद्वयम् । उपस्थानं ततः कुर्यात्संमार्सि च त्वनेन तु ।
 कामावकीर्णोऽस्य वकीर्णोऽस्मि कामाया स्वाहा । कामावपन्नोऽस्य वपन्नोऽस्मि कामाया स्वाहेति । एतद्गुरुकार्यं व्यग्रतया अकरणे ज्ञेयम् । अन्यथा तु
 मनुः—अकृत्वा भैक्षचरणमसमिध्य च पावकम् । अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णं व्रतं चरेत् । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । सकृलोपेतुः ऋग्विधाने—
 मानस्तोके जपेन्मंत्रं शतं संख्यं शिवा लये । अग्निकार्यं विना भुङ्क्ते न पापं ब्रह्मचारिणः ॥ ॥ अथ ब्रह्महर्षनियमाः । चंद्रिकायां पुलस्त्यः—
 सकृत्पर्वणिसर्पिष्मद्भविष्यं लघुभोजनम् । नसायं नोपवासः स्यात्तैलमिषविवर्जनम् । आपस्तम्बः—अतृप्तिश्चान्नस्य चैतयोः प्रियं स्यात्तदस्मिन्न
 हनिभुंजीयातामधश्च शयीयातामिति । भरद्वाजः—वर्जयेत्पर्वकाले तु स्त्रीतैलमिषवृक्षजम् । सांख्यायनः—कलहं क्रीतविक्रीतं प्रहासं बहु
 भाषणम् । तौर्यत्रिकं वृथा शय्यां यक्ष्यमाणो विवर्जयेत् । जाबालिः—कोविदारान्कुलित्थांश्च वर्जयेत्कोद्रवांस्तथा । दंतशौचं च पूर्वैर्द्युर्गस्यैता

औपासनं.

॥ ५३ ॥

निवर्जयेत् । मसूराह्लवणाक्षारांश्चणकान्कोरदूषकान् । माषान्मधुपरान्नंचवर्जयेत्पर्वणिद्विजः । गृह्यपरिशिष्टे—शाकंमांसंमसूरांश्चअणवः कोरदूषकाः । वर्ज्याइतिशेषः । आपस्तंबसूत्रे आधानप्रकरणे ऋबीसमन्ननाश्रीयादिति । ऋबीसमन्तरूष्म । बौधायनः—सर्वमेवैतद हःकोशामुद्रमाषादिधान्यंवर्जयेदन्यत्रतिलेभ्यइति । स्मृत्यर्थसारेदिवोदासीये—लवणंमधुमांसंचक्षारानश्चन्नहूयते (?) । उपवासेनभुंजी तउरूरात्रौचकिंचन । मिताक्षरायां स्मृत्यर्थसारेच—यआहिताग्नेर्धर्मःस्यात्स्मातौपासनिकस्यच । इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूनुश्रीमन्नराय ण०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेहोमप्रकरणम् ॥

अथहोमोत्तरंकर्म । मदनरत्नेमरीचिः—विधायदेवतापूजांप्रातर्होमादनंतरम् । शौनकः—प्रातर्मध्यंदिनेसायंविष्णुपूजांसमा चरेत् । अशक्तौविस्तरेणैवप्रातःसंपूज्यकेशवम् । मध्याह्नेचैवसायंचपुष्पांजलिमपिक्षिपेत् । हलायुधः—प्रातःकालेसदाकुर्यान्निर्माल्योद्वास नंबुधः । प्रयोगपारिजातेक्रियासारे—मध्यमानामिकामध्येपुष्पंसंगृह्यपूजकः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांनिर्माल्यमपनोदयेत् । अपनीतंच निर्माल्यंचंडेशयनिवेदयेत् । मध्यमानामिकाभ्यांदेवोपरिपुष्पंधृतवानिर्माल्यमपनोदयेदित्यर्थः । वाराहे—निर्माल्यंशिरसोत्तार्यधार्यशिरसिचा त्मनः । लिंगेविशेषस्तत्रैव—अशून्यंमस्तकंलिंगेसदाकुर्वीतपूजकः । विष्णुधर्मोत्तरे—उशीरकूर्चकंदत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते । दत्त्वा गोवालजंकूर्चंसर्वपापंव्यपोहति ॥ ॥ अथनित्यदानम् । भारते—एकेनांशेनधर्मस्तुकर्तव्योभूतिमिच्छता । एकेनांशेनकामस्तुएकमंशं विवर्धयेत् । स्मृतिरत्नावल्यां याज्ञवल्क्यः—दातव्यंप्रत्यहंपात्रेनिमित्तेषुविशेषतः । निमित्तंप्रहणादि । अत्रकेचित्प्रत्यहश्रवणादहनि यदाकदाचिन्नित्यदानमाहुः । भट्टदिनकरस्तु—उषोयेतेप्रयामेषुयुंजतेमनोदानायसूरयइतिमंत्रालिगाद्धोमात्पूर्वनित्यदानमाह । चंद्रोदये वामनपुराणे—होमंचकृत्वालभनंशुभानांतोगृहान्निर्गमनंप्रशस्तम् । दूर्वांचसर्पिर्दधिचोदकुंभंधेनुंसवत्सामृषभंसुवर्णम् । मृद्रोमयंस्वस्ति

आचाररत्न
॥ ५४ ॥

कमक्षताश्चतैलमधुब्राह्मणकन्यकाश्च । श्वेतानिपुष्पाणितथाशमीचहुताशनंचंदनमर्कबिंबम् । अश्वत्थवृक्षंचसमालभेतततश्चकुर्यान्निजजातिधर्मान् । नित्यदानांतंकर्माष्टधाविभक्तदिनाद्यभागेकार्यम् । तदुक्तंनारसिंहे—दिवसस्याद्यभागेतुसर्वमेतत्समाचरेत् ॥ ॥ दिनद्वितीयभागकृत्यं दक्षः—द्वितीयेचतथाभागेवेदाभ्यासोविधीयते । चतुर्धाभक्ताहर्द्वितीयइतिस्मृतिरत्नावल्यां । कौर्मे—जपेदध्यापयेच्छिष्यान्धारयेद्वैविचारयेत् । समित्पुष्पकुशादीनांसकालःसमुदाहृतः ॥ ॥ दिनतृतीयभागकृत्यं दक्षः—तृतीयेचतथाभागेकुर्यादर्थस्यसंग्रहम् । याज्ञवल्क्यः—उपेयादीश्वरचैवयोगक्षेमार्थसिद्धये । इदंचशक्तस्यनित्यंदृष्टार्थत्वात् । मनुः—देवतान्यधिगच्छेत्तुधार्मिकांश्चद्विजोत्तमान् । ईश्वरंचैवरक्षार्थंगुरूनेवचपर्वसु । छागलेयः—यतीनांदर्शनंचैवस्पर्शनंभाषणंतथा । कुर्वाणःपूयतेनित्यंतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । अग्निचित्कपिलासत्रीराजाभिक्षुर्महोदधिः । दृष्टमात्राःपुनंत्येतेतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । विष्णुपुराणे—ततःस्ववर्णधर्मेणवृत्त्यर्थंचधनार्जनम् । धनार्जनेप्रवासकालनियममाह चंद्रिकायांपैठीनसिः—मासद्वयंप्रवासोस्तिपरतोनाहिताग्निवत् । आहिताग्निवदनाहिताग्नेरपिमासद्वयमेवप्रवासः ।

अथदिनचतुर्थभागेमध्याह्नस्नानम् । तच्चदिवसचतुर्भागे । तथाचदक्षः—चतुर्थेतुतथाभागेस्नानार्थमृदमाहरेत् । अरुकृदिवाचरेत्स्नानंमध्याह्नात्प्राग्विशेषतः । यत्तुस्मृतिरत्नावल्याम्—दिनतृतीयेभागेमध्याह्नस्नानमुक्तंतत्पंचधाभागपरम् । दक्षः—प्रयतोमृदमादायदूर्वामार्द्रचगोमयम् । भविष्ये—नात्यर्थंदेहजीर्णायावंध्यायाश्चविशेषतः । रोगार्तनवसूतायानगोगोमयमाहरेत् । गृहीत्वागोमयंस्वच्छंस्थानेचपतितंशुभे । उपर्यधश्चसंत्यज्यप्रत्यग्रंजंतुवर्जितम् । चंद्रिकायाम्—मृत्तिकातुसमुद्दिष्टाआर्द्रामलकमात्रिका । गोमयस्यप्रमाणंतत्रेधांगलेपयेत्ततः । त्रेधात्रिवारम् । प्रयोगपारिजातेदेवजानीयेच—नंदायांभार्गवदिनेकृत्तिकासुमधासुच । भरण्यांभानुवारेचगजच्छायाद्वयेतथा । अयनद्वितयेचैवमन्वादिषुयुगादिषु । मृदास्नानंपिंडदानंनकुर्यात्तिलतर्पणम् । विवाहव्रतचूडासुवर्षमर्धतदर्धकम् । मृदास्नानं

चतु. कृ.

॥ ५४ ॥

कुर्वीतनिशिसंध्यागृहेषु च । नैमित्तिकेपि च स्नाने तथा भौमार्कवारयोः । त्रयोदश्यां च सप्तम्यां भरण्यां कृत्तिकासु च । वसिष्ठेन स्मृतिकास्नाने प्रकारांतरमुक्तम्—मृदैकया शिरःक्षाल्यं द्वाभ्यां नाभेस्तथोपरि । पुनश्च तिसृभिः कायं पङ्क्तिः पादौ तथैव च । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—कटिः सक्थी ऊरुजंघे चरणौ च त्रिभिस्त्रिभिः । तथैव हस्तावाचम्यनमस्क्रुर्यां जलं तु तत् । ततो गोमयस्नानमाह यमः—आचम्य गोमयेनापि मानस्तोक्या समालभेत् । अग्रमग्रमिति स्मृत्वा मानस्तोकेन वा पुनः । मार्जयेद्गोमयं प्राज्ञः सोदकं भानुदर्शितम् । मार्जयेत्लेपयेत् ।

अथ बौधायनोक्तः स्नानविधिः—अथ हस्तौ प्रक्षाल्य कमंडलुं मृत्पिण्डं च परिगृह्य तीर्थं गत्वा त्रिः पादौ क्षालयेत् त्रिरात्मानमथापोभिः प्रपद्यते हिरण्यशृंगं वरुणमित्यथांजलिना उपहंति सुमित्रियान आप ओषधयः संत्वितितां दिशं निरीक्षित्य स्यामस्य द्वेष्ट्यो भवति दुर्मित्रियास्तस्मै स्युरित्यप उपस्पृश्य त्रिः प्रदक्षिणमुदकमावर्तयति यदपां क्रूरं यदभेध्यं यदशांतं तदपगच्छतादित्यप्सु निमज्ज्योन्मज्ज्यचांतः पुनराचामेत् आपो वा इदं सर्वं विश्वाभूतान्यापः प्राणावा आपः पुनंतु पृथिवीमिति पवित्रे कृत्वा द्विर्मार्जयत्यापो हिष्ठेति तिसृभिर्हिरण्यवर्णा इति च तसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्यनुवाकेन चांतर्जलगतो घर्मर्षणेन त्रीन् प्राणायामान्कृत्वोत्तीर्य वा सोनिष्पीड्य क्षालितो रुरहतानि वासांसि परिधायेति । उपहंति गृह्णन्ति ॥

अथ कात्यायनोक्तः—अथातो नित्यस्नानं नद्यादौ मृद्गोमयकुशतिलसुमनसआहृत्योदकांतं गत्वा शुचौ देशे स्थाप्य प्रक्षाल्य पाणि पादौ कुशोपग्रहो बद्धशिखो यज्ञोपवीत्याचम्यो रुंहीतितोयमामं च्यावर्तयेद्येते शतमिति सुमित्रियान इत्यपौंजलिना दायदुर्मित्रिया इति द्वेष्ट्यं प्रतिनिषिंचेत् कटिबस्त्यूरुजंघे चरणौ करौ मृदा त्रिभिः प्रक्षाल्याचम्यनमस्योदकमालभेदं गानि मृदेदं विष्णुरितिसूर्याभिमुखो निमज्जेदापो अस्मानिति स्नात्वोदिदाभ्य इत्युन्मज्ज्यनिमज्ज्योन्मज्ज्याचम्यगोमयेन विलिपेन्मानस्तोक इति ततोभिर्षिंचेदिमं मेव रुणेति च तसृभिरिदमाप उदुत्तमं मुंचं त्ववभृथेत्येते चैतन्निमज्ज्योन्मज्ज्याचम्यदभैः पावयेदापो हिष्ठेति तिसृभिरिदमापो हविष्मतीर्देवीराप इति द्वाभ्यामापो देवीद्रुपदादिवशं नो देवीरपांसमपो देवीः पुनंतु मेति नवभिः चित्पतिर्मेत्योका

आचाररत्नं

॥ ५५ ॥

रेणव्याहृतिभिर्गायत्र्यावादावन्तेचांतर्जलेधमर्षणं त्रिरावर्तयेत् द्रुपदांवायंगौरितिवातृचंप्राणायामंवासशिरसमोमिति विष्णोर्वास्मरणमिति । सुमनसामभावेतुलस्यादि । अभ्यर्हितत्वात्पाणिशब्दस्य पूर्वनिपातः । तेन पूर्वदक्षिणोपक्रमंचरणौ प्रक्षाल्य पाणीक्षालयेदित्यर्थः । कुशानामुपग्रहोधारणं त्यजेति धृतकुश इत्यर्थः । अन्ते चैतदिति इमं मेवरुण इत्याद्यष्टभिर्मन्त्रैरभिषेको वक्ष्यमाणमंत्राभिषेकोत्तरमपि कार्य इत्यर्थः । आदावन्ते चेति आपोहिष्ठेत्यादौ चित्यतिर्मापुनात्वित्यस्यान्ते च प्रणवव्याहृतिगायत्रीभिरभिषिंचेदित्यर्थः । नित्यं मध्याह्नस्नानं तेनास्य विधेर्नैमित्तिकस्नानादावप्राप्तिः प्रकृतिविकृतिभावस्य च नित्यपदेन निरासात् । अन्यथा प्रातःस्नानमित्येवावक्ष्यत् । प्रातःस्नाने तु यथाहनीत्यतिदेशादक्षेण नित्यत्वोक्तेः तत्प्राप्तिरिति निर्णयचिन्तामणिः । तन्न । ग्रहणादिस्नाने धर्माभावप्रसक्तेश्च । एषस्नानविधिरित्यस्यातिदेशार्थत्वाच्च ॥

अथाश्वलायनपरिशिष्टोक्तम्—मध्यंदिने तीर्थमेत्यधौ तपादपाणिमुखोद्विराचम्यायतप्राणः स्नानं संकल्प्य सदर्भपाणिः शुचौ देशे खनित्रेण भुवं गायत्र्या स्वात्पोपरिमृदं चतुरंगुलमुद्वास्याधस्तान्मृदं तथा स्वात्वा गायत्र्या दायगर्भमुद्वासितया प्रतिपूर्य मृदमुपात्तां शुचौ तीरे निधाय गायत्र्या प्रोक्ष्य तच्छिरसात्रेधा विभज्य दक्षिणं भागमस्त्रेण दिक्षु दशसु विक्षिप्योत्तरं तीर्थे क्षिप्वा तृतीयं गायत्र्यभिर्मन्त्रितमादित्याय दर्शयित्वा तेन मूर्ध्ना आपादात् गायत्र्या प्रणवेन वासवांगमनुलिप्य सुमित्र्या न आपोषधयः संत्विति सकृदद्विरात्मानमभिषिंच्य दुर्मित्रियास्तस्मै भूयासुर्योस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्म इति मृदमद्विः प्रक्षालयेदथ वरुणप्रार्थनादिना तर्पणं तोक्तेन विधिना स्नायान्नास्मिन् प्राग्ब्रह्मयज्ञांगतर्पणाद्वस्त्रं निष्पीडयेदपुत्रादयो ह्यन्ते तर्प्या भौमादिषु गृहे च नमृदास्नायादिति । वरुणप्रार्थनादिप्रातःस्नानोक्तम् ॥

अथ पाद्मभविष्योत्तरोक्तः—अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वाजलैः स्नानं समाचरेत् । तीर्थं प्रकल्पयेद्विद्वान्मूलमंत्रेण मंत्रवित् । नमो नारायणायेति मूलमंत्र उदाहृतः । दर्भपाणिस्तु विधिना स्वाचांतः प्रयतः सुधीः । चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं समंततः । प्रकल्प्यावाहयेद्गंगामेभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ।

म. स्नानं.

॥ ५५ ॥

विष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता । त्राहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् । तिस्रःकोट्योर्ध्वकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् । दिविभुव्यंत
रिक्षेचतानितेसंतिजाह्वि । नंदिनीत्येवतेनामदेवेषुनलिनीतिच । क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकायाशिवासिता । विभावरीसुप्रसन्नातथालोक
प्रसादिनी । एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् । भवेत्संनिहितातत्रगंगात्रिपथगामिनी । सप्तवाराभिजप्तेनकरसंपुटयोजितम् । मूर्ध्नि
क्षिप्वाजलंभूयस्त्रिचतुःपंचसप्तवा । स्नानंकुर्यान्मृदातद्वदामंन्यचविधानतः । अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसुंधरे । मृत्तिकेहरतत्सर्वयन्मया
दुष्कृतंकृतम् । उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना । नमस्तेसर्वभूतानांप्रभवारणिसुव्रते । एवंस्नात्वाततःपश्चादाचम्यचविधानतः । उत्था
यवाससीधौतेअक्लिन्नेपरिधायच । अयंविधिःस्त्रीशूद्रादेरपीत्याचारादर्शः ॥

अथस्नानभेदाः । शंखः—स्नानंतुद्विविधंप्रोक्तंगौणमुख्यप्रभेदतः । तयोस्तुवारुणंमुख्यंतत्पुनःषड्विधंभवेत् । नित्यंनैमित्तिकंकाम्यं
क्रियांगमलकर्षणम् । क्रियास्नानंततःषष्ठंस्नानंतत्रमताक्रिया । तल्लक्षणानिसएवाह—अस्नातस्तुपुमान्नाहोर्नित्याग्निहवनादिषु । प्रातःस्नानं
तदर्थंतुनित्यंस्नानंप्रकीर्तितम् । चंडालशवयूपादिस्पृष्ट्वास्नातोरजस्वलाम् । स्नानार्हस्तुयदास्नातिस्नानंनैमित्तिकंतुतत् । पुण्यस्नानादिकंयत्तुदैवज्ञ
विधिचोदितम् । तद्विकाम्यंसमुद्दिष्टंनाकामस्तत्करोतिवै । जप्तुकामःपवित्राणिअर्चिष्यन्देवताःपितृन् । स्नानंसमाचरेद्यस्तुक्रियांगंतत्प्रकीर्ति
तम् । मलापकर्षणंनामस्नानमभ्यंगपूर्वकम् । सरःसुदेवस्नातेषुतीर्थेषुचनदीषुच । क्रियास्नानंसमुद्दिष्टंस्नानंतत्रमताक्रिया । मध्यंदिनीयमपि
नित्यमुक्तं **माधवीयेविष्णुः—**स्नानार्होयोनिमित्तेनकृत्वातोयावगाहनम् । आचम्यप्रयतःपश्चात्स्नानंविधिवदाचरेत् । **योगयाज्ञव
ल्क्यः—**तूष्णीमेवावगाहेतयदास्यादशुचिःपुमान् । विधिवदितिनित्यस्नानधर्मातिदेशः । अतएवदैवपित्र्यविवर्जितमित्युक्तम् । क्रियांगे

आचाररत्नं
॥ ५६ ॥

पिनित्यधर्माइतिमाधवीये । ग्रहणनिमित्तस्नानेपि—गंगास्नानं प्रकुर्वीत ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः । महानदीषु चान्यासु स्नानं कुर्याद्यथाविधीति भारतात् धर्मप्राप्तिः । अनेकेषां स्नानानामेककालपातेनित्यनैमित्तिककाम्यानामुत्तरोत्तरेण पूर्वपूर्वस्य प्रसंगसिद्धिरन्येषां तत्रता ॥

अथ स्नाननिमित्तानि ॥ मदीयाः श्लोकाः—शैवान्पाशुपतांस्तथाचितित्तरांश्चर्मरलोकयतान्कैवर्ताजरकान्नटोष्ट्रबुरुडान्भिल्लानुदक्याशुनः । यूपंधीवरसूतिगृध्रपतितान्शूद्रान्वृकान्नास्तिकानस्थ्यार्द्रशवकाकसूकरशिवागोमायुमधैडकान् । व्यंगवानरविडालदीपिकादीपितैलचितिधूमनीलिकाः । अश्वकुक्कुरवराहदेवलान्साविकाशुचिमदिष्णुदाहकान् । स्पृष्ट्वा दुःस्वप्नवांतेषु विरक्तक्षुरमैथुने । श्मशानाक्रान्त्यजीर्णेषु स्नायादभ्युदयास्तगे । शैवपाशुपतयोरनधिकारिणोः स्नानमिति मदनपारिजातः । श्रोत्रियादीनां साक्षिनिषेधवद्दोषाभावेपि वाचनिकं स्नानमित्यपि स एव । लोकायतो बौद्धः । उदक्या रजस्वला । विकर्मस्थशूद्रस्पर्शे स्नानं न शूद्रमात्रस्य । विकर्मस्थान्द्विजान्शूद्रान्स्वासाजलमाविशेदिति हारीतोक्तेश्च । शूद्रोच्छिष्टद्विजः स्पृष्ट्वा उच्छिष्टं शूद्रमेव वा । शुचिमप्यवगुह्यैनं सवासाजलमाविशेदिति चंद्रिकायां व्यासोक्तेश्च । एतच्च कर्मकाले । अस्वर्ग्याह्वाहुतिः सास्याच्छूद्रसंस्पर्शदूषितेति वचनात्—द्वावप्यंत्यां त्यजौ स्पृष्ट्वा सवासाजलमाविशेत् । अन्येष्वचमनं प्रोक्तं क्रियायां स्नानमाचरेदिति पराशरोक्तेश्च । मदनपारिजाते—अंसजाम्लेच्छशवरादय इति कुल्लूकभट्टः । अंत्यजांश्चाह विज्ञानेश्वरीयेंगिराः—चंडालश्च पचक्षत्तासूतो वैदेहकस्तथा । मागधायोगवौ चैव सप्तैतैर्यावसायिनः । पराशरस्त्वन्यानाह—रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरुड एव च । कैवर्तमेदमिहोऽश्वसप्तैतैर्वं त्यजाः स्मृताः । यत्तु रजकादिस्पर्शेऽचमनमुक्तं तच्छिरोभिन्नांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शे स्नानमिति प्रायश्चित्तशूलपाणिः । शिरःपदनाभेरूर्ध्वांगोपलक्षणमिति चंद्रिका । अस्थिनरस्यैव । नारं स्पृष्ट्वा स्थिसखेहमिति मनूक्तेः । इदं द्विजास्थिविषयम् । अन्यस्मिंस्तु स्निग्धेत्रिरात्रमस्निग्धेत्वहोरात्रमिति विज्ञानेश्वरादयः । अमानुषेत्वस्थनि विष्णुः—भक्ष्यवर्ज्यपंचनखं शवं तदस्थिचस्पृष्ट्वा पूर्ववद्वस्त्रं स्वयं

म. स्नानं.

॥ ५६ ॥

क्षालितं बिभृयादिति चंद्रिकायामंगिराः । साध्वाचारानतावत्स्यात्स्नातापि स्त्रीरजस्वला । यावत्प्रवर्तमानं चरजो न विनिवर्तते । स्नायाद्रजसि निवृत्ते शौचार्थं तु ततः पुनः । रोगेण रजः प्रवृत्तौ नाशुचित्वमित्युक्तं **चंद्रिकायां याज्ञवल्क्यः**—उदक्या शुचिभिः स्नायात्संस्पृष्टस्तैरुपस्पृशेत् । तैः स्पृष्टैः । इदं चाचेतनस्पृष्टस्पर्शं । चेतनस्पर्शं तु स्नानम् । दिवा कीर्तिमुदक्यां च पतितं सूतिकां तथा । शवं तत्स्पृष्टिनं चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुद्ध्यतीति **मनूक्तेः** । तृतीयस्य त्वाचमनम् । तत्स्पृष्टिनं स्पृशेद्यस्तु स्नानं तस्य विधीयते । ऊर्ध्वमाचमनं प्रोक्तं द्रव्याणां प्रोक्षणं तथेति संवर्तोक्तेः । इदं चाकामविषयम् । कामतस्तृतीयस्यापि स्नानम् । पतितचंडालसूतिकोदक्या शवस्पृष्टितत्स्पृष्ट्युपस्पर्शं सचैलम् । उदकोपस्पर्शनाच्छुद्ध्येदिति गौतमोक्तेः । तत्स्पृष्टिपदेन पतितस्पृष्टिग्रहणमित्याचारादर्शः । **यत्तु कौर्मै**—तत्स्पृष्टस्पृष्टिनं स्पृष्ट्वा बुद्धिपूर्वं द्विजोत्तमः । आचामेत्तस्य शुद्ध्यर्थं प्राह देवः पितामह इति तदशक्तविषयम् । चतुर्थस्य त्वाचमनम् । **संग्रहे**—अबुद्धिपूर्वं संस्पर्शं द्वयोः स्नानं विधीयते । त्रयाणां बुद्धिपूर्वं तु तत्स्पृष्टिन्यायकल्पनेति माधवीये संग्रहोक्तेः । उपस्पृशेच्चतुर्थस्तु तदूर्ध्वं प्रोक्षणं स्मृतमिति तत्रैव स्मृतेश्च । **विज्ञानेश्वरीये** प्येवं । **चंद्रोदये**—कटधूमस्पृशं वा तं विरक्तं क्षुरकमिणम् । मैथुनाचरितारं च स्पृष्ट्वा स्नानं न विद्यते । भोजनोर्ध्वमुद्धूर्तौर्ध्वं वा तं स्नानमिति स्मृत्यर्थसारे कृष्णभट्टीये च । प्रायश्चित्तशूलपाणिस्तु स्नानं माषमसूराद्यन्नपरम् । मसूरमाषमांसानि भुक्त्वा यो वमति द्विजः । त्रिरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते । प्राणायामैस्त्रिभिः स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति यमोक्तेः । पर्युषितं वा तं स्नानम् । भोजनदिने त्वाचमनमिति श्राद्धहेमाद्रौ चंद्रिकायामाचारादर्शं च । **मिताक्षरायां तु**—अश्वन्भुक्त्वा र्द्रपाणिर्वाचां तोन स्नानमाचरेत् । अन्यदा वमने स्नायात्तथा शोकाश्रुपातन इति योगयाज्ञवल्क्योक्तेर्वमनेऽपि स्नानमुक्तम् । **वस्त्रान्तरितस्पर्शं प्रचेताः**—वस्त्रान्तरितसंस्पर्शः साक्षात्स्पर्शोऽभिधीयते । साक्षात्स्पर्शं तु यत्प्रोक्तं तद्वस्त्रान्तरितेऽपि च । **शूलपाणावापस्तंबः**—एकशाखां समारूढश्चांडालादिर्यदा भवेत् । ब्राह्मणस्तत्र निवसन् स्नानेन शुचितामियात् । आदिशब्दा

आचाररत्नं

॥ ५७ ॥

दुदक्यादीनि । शाखाग्रहणमेकावयव्युपलक्षणम् । तेनैकपाषाणादेरपिग्रहणमिति शूलपाणिः । शाखास्वपिकाष्ठादिषुचंडालेनसहावस्थितः स्नायान्नसचैलमितिसएव । एतदपवादमाह शूलपाणौपराशरः—रथ्याकर्दमतोयानिनावःपंथास्तृणानिच । स्पर्शनान्नप्रदुष्यंतिपकेष्टकचितानिच । तृणानीतिबहुवचनादेकतृणस्पर्शेस्नानमिति शूलपाणिः । माधवीयेशातातपः—येनकेनचिदभ्यक्तश्चंडालंसंस्पृशेद्यदि । अहोरात्रोषितःस्नात्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । उच्छिष्टःसंस्पृशेद्विप्रोमघशूद्रशुनोऽशुचीन् । अहोरात्रोषितःस्नात्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । हेमाद्रौ कौर्मे—उच्छिष्टोऽद्विरनाचांतश्चंडालान्स्पृशतिद्विजः । प्रमादाद्वैजपेत्स्नात्वागायत्र्यष्टसहस्रकम् । मनुः—यस्तुच्छायांश्वपाकस्यब्राह्मणोवाधिगच्छति । तत्रस्नानंतुतस्यैवधृतंप्राश्यविशुध्यति । शूलपाणौबृद्धशातातपः—अशुचिसंस्पृशेद्यस्तुएकएवसदुष्यति । तंस्पृष्ट्वान्योनदुष्येतसर्वद्रव्येष्वयंविधिः । चंद्रिकायां श्मश्रुकर्मण्यपिस्नानमुक्तम् ॥ ॥ स्पृष्टास्पृष्टौहेमाद्रौशातातपः—ग्रामेतुयत्रसंस्पृष्टिर्यात्रायांकलहेषुच । ग्रामसंदूषणेचैवस्पृष्टिदोषोनविद्यते । संग्रामेराजमार्गादौयज्ञेषुप्रकृतेषुच । उत्सवेषुचसर्वेषुस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । बृहस्पतिः—तीर्थे विवाहेयात्रायांसंग्रामेदेशविप्लवे । नगरग्रामदाहेचस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । दानेविवाहेयज्ञेचमहोत्पातेरुजागमे । आपद्यपिचकष्टायांसद्यःशौचं विधीयते इतियाज्ञवल्क्योक्तेः । एतद्यत्राहमनेनस्पृष्टइतिनज्ञातंतद्विषयमितिहेमाद्रिः । मदनपारिजातेप्येवम् । उच्छिष्टाशुचिस्पर्शपरमितिचंद्रिकायां । शातातपः—काकविष्टोपघातेसचैलंस्नानंव्याहृतिहोमंचकुर्यादिति । बालस्यास्पृश्यस्पर्शे आपस्तंबः—अन्नप्राशनात्प्रयताभवंत्यासंवत्सरादित्येकेयावतावादिशोनप्रज्ञायंतइति । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—शिशोरभ्युक्षणंप्रोक्तंबालस्याचमनंस्मृतम् । रजस्वलादिसंस्पर्शेस्नानमेवकुमारके । तलक्षणंतु—प्राक्चूडाकरणाद्वालःप्रागन्नप्राशनाच्छिशुः । कुमारकस्तुविज्ञेयोयावन्मौंजीनिबंधनम् । आशार्के—सर्वत्रास्पृश्यसंस्पर्शेवारुणंस्नानमुच्यते ॥ ॥ रात्रिस्नानेविशेषमाह चंद्रिकायांयमः—विप्रःस्पृष्टो

म. स्नानं.

॥ ५७ ॥

निशायांतु उदक्यापतितादिना । दिवानीतेन तोयेन सस्नायादग्निसंनिधौ । **माधवीयेमरीचिः**—दिवाहृतंतु यत्तोयं गृहयेदिनविद्यते । प्रज्वा
ल्याग्निं ततः स्नायान्नदीपुष्करिणीषु च । **पराशरः**—यदिगेहेन तोयं स्यात्तदा शुद्धिः कथं भवेत् । धाम्नो धाम्नेति मंत्रेण गृह्णीयादग्निसंनिधौ । आ
तुरादिविषये स एव—आतुरे स्नान उत्पन्ने दशकृत्वो ह्यनातुरः । स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदन्ततः शुद्धेत्स आतुरः । स्नानेनैमित्तिके प्राप्तेनारीयदि
रजस्वला । पात्रांतरित तोयेन स्नानं कृत्वा व्रतं चरेत् । सिक्तगात्रा भवेदद्भिः सांगोपांग कथंचन । नवस्त्री पीडनं कुर्यान्नान्यद्वासश्च धारयेत् । **चंद्रि
कायामुशनाः**—ज्वराभिभूतायानारीजरसाच परिप्लुता । कथं तस्या भवेच्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा । चतुर्थे हनि संप्राप्ते स्पृशेदन्या तु तां स्त्रि
यम् । सा सचैलावगाह्यापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् । दशद्वादशकृत्वो वा आचमेच्च पुनः पुनः । अंते च वा ससां त्यागस्ततः शुद्धा भवेत्तु सा ।
दद्याच्छक्त्या ततोदानं पुण्याहेन विशुध्यति । **शंखः**—रथ्या कर्दमतोयेन ष्ठीवनाद्येन वा पुनः । नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति । **स्मृ
त्यर्थसारे**—यत्र पुंसः सचैलं स्यात्स्नानं तत्र सुवासिनी । कुर्वीतैवाशिरः स्नानं शिरोरोगी जटी तथा ।

अथामलकस्नानम् । चंद्रिकायां क्रतुः—षष्ठीं च सप्तमीं चैव नवमीं च त्रयोदशीम् । संक्रांतौ रविवारे च स्नानमामलकैस्त्यजेत् । **योग
याज्ञवल्क्यः**—धात्रीफलैरमावास्यासप्तमीनवमीषु च । यः स्नायात्तस्य हीयंते तेज आयुर्धनं सुताः । **व्यासः**—श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीताम
लकैर्नरः । **सायणीये बृहस्पतिः**—सर्वकालं तिलस्नानं पुण्यं व्यासो ब्रवीन्मुनिः । **षट्त्रिंशन्मते**—तथा सप्तम्यमावास्या संक्रांतिग्रहसूतिषु ।
धनपुत्रकलत्रार्थी तिलपिष्टं न संस्पृशेत् । **प्रयोगपारिजाते बृहद्दक्षिष्ठः**—आसीनः प्राञ्जुखो भूत्वा तैलाभ्यंगं समाचरेत् । **व्रतहेमाद्रौ मा
त्स्ये**—तस्मात्कृतोपवासेन स्नानमभ्यंगपूर्वकम् । वर्जनीयं प्रयत्नेन रूपघ्नं तत्परं नृप । **पाद्मे माघमाहात्म्ये**—उपोष्यैकादशीं शुक्लतैलाभ्यंगः
कृतस्तथा । द्वादश्यां प्राग्भवेदेहे तेन व्याघ्रमुखोऽभवत् । अत्र **मदीयः श्लोकः**—दिग्विष्टिव्यतिपातवैधृतियुगादिष्वेवमन्वादिषु श्राद्धे जन्मदिने

आचाररत्नं

॥ ५८ ॥

व्रतेवमदिनेनंदासुरिक्तासुच । ऋष्यश्र्यर्कतिथौवसावहिदिनेकामोत्तराफल्गुनीज्येष्ठार्द्राहरिभेषुशुकगुरुभौमार्केषुजन्मत्रये । तैलाभ्यंगंनकुर्वीतम
 तिमानेषुसर्वदा । दिग्दशमी । अमवदिनंदिनक्षयः । नंदाः प्रतिपत्पष्ठचेकादश्यः । रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः । ऋषिःसप्तमी । अग्नि
 स्तृतीया । अर्कःद्वादशी । तिथिःपूर्णिमामावासे । वसुरष्टमी । अहिःपंचमी । कामस्त्रयोदशी । हरिभंश्रवणः । अत्रमूलचंद्रोदयादिषु
 स्पष्टम् । आयुर्वेदसंहितायाम्—नाभ्यंगस्तत्रबालानांवृद्धानांतुनदोषदः । तत्रपूर्वोक्तेषु । चंद्रिकायांसंग्रहे—स्त्रीणांतुबुधवारेणतैला
 भ्यंगंविवर्जयेत् । कृष्णभट्टीये—सोमवारेतथाभ्यंगंपुत्रवान्वर्जयेत्सदा । मार्कंडेयः—अपुष्टिःकांतिरल्पायुर्धनंनिर्धनतांतथा । अनारो
 ग्यंसर्वकाममभ्यंगाद्वास्करादिषु । अन्यद्रव्ययुतंतैलंनदुष्यतिकदाचन । चंद्रिकायांग्रमः—घृतंचसार्षपंतैलंयत्तैलंपुष्पवासितम् । नदोषः
 पक्वतैलेषुस्नानाभ्यंगेषुनित्यशः । आयुर्वेदसंहितायाम्—निषिद्धतिथिवारक्षग्रहणेष्वपिरात्रिषु । किंचिद्रोघृतसंयुक्तंविप्रपादरजोन्वितम् ।
 तिथ्यालोके—रवौपुष्पंगुरौदूर्वाभूमिभूमिजवासरे । भार्गवेगोमयंदद्यात्तैलदोषोपशान्तये । षट्त्रिंशन्मते—सूर्यशुक्रादिवारेषुनिषिद्धा
 सुतिथिष्वपि । स्नानेवायदिवास्नानेपक्वतैलंनदुष्यति । अत्रतिलतैलमेवनिषिद्धं । तिलानामिदंतैलमिति विकारतद्धितात् । सार्षपादौतुतैलशब्दो
 गौणः । अयंचतिथिनिषेधोभ्यंगएवननित्यस्नानादौ । पुत्रजन्मनिसंक्रांतौश्राद्धेजन्मदिनेतथा । नित्यस्नानेचकर्तव्येतिथिदोषोपविधतइतिगा
 र्ग्योक्तेः । यादृच्छिकंतुयत्स्नानंभोगार्थंक्रियतेद्विजैः । तन्निषिद्धंदशम्यादौनित्यनैमित्तिकेविनेतिचंद्रिकोक्तेः । मनुः—शिरःस्नातस्तुतैले
 ननांगंकिंचिदुपस्पृशेत् । तैलेनशिरसोभ्यंगोत्तरमन्येनापितैलेननांगाभ्यंगः । सार्षपादिनातुतदभ्यंगेउभयाभ्यंगेवानदोषः । यद्वाशिरोभ्यंगशेष
 स्यैवनिषेधः । शिरोभ्यक्तावशिष्टेनतैलेनांगंनलेपयेदिति देवलोक्तेरितिकुल्लूकभट्टः । अमांप्रकृत्यचंद्रिकायांप्रचेताः—तैलंचन
 स्पृशेदाम्रवृक्षादींश्चनकर्तयेत् । तत्रैवबौधायनः—अष्टम्यांचचतुर्दश्यांनवम्यांचविशेषतः । शिरोभ्यंगंवर्जयेत्तुपर्वसंधौतथैवच । तत्रैवगर्गः—

म. स्नानं.

॥ ५८ ॥

पंचदश्यांचतुर्दश्यामष्टम्यारविसंक्रमे । द्वादश्यांसप्तमीषष्ठ्योस्तैलस्पर्शविवर्जयेत् । तत्रैवहारीतः—पंचमीदशमीचैवपौर्णमासीत्रयोदशीम् । तथैवैकादशीचैवयस्तैलमुपसेवते । अभ्यंगात्स्पर्शनाद्वापिभक्षणाच्चतथैवच । उत्तीर्णातस्यवृद्धिःस्याद्धनापत्यबलायुषाम् ॥

अथोष्णोदकस्नानम् । तत्रमदीयःश्लोकः—रवौसप्तमीश्राद्धषष्ठीव्रतेषुखजन्माहसंक्रांतिजन्मन्यनिंदौ । ग्रहेस्पृश्यसंस्पर्शनेपौर्णमास्यां मृतौवर्जयेत्स्नानमुष्णोदकेन । अत्रमूलहेमाद्यादौस्पष्टम् । मैथुनेक्षौरेचोष्णोदकंनेतिकृष्णभट्टः । अस्पृश्यस्पर्शेउष्णोदकनिषेधोदिवसे । अस्पृश्यस्पर्शनेस्नानंनिशुष्णेनजलेनचेति स्मृत्यर्थसारात् । यत्तुपराशरः—वृथाह्युष्णोदकस्नानंवृथाजाप्यमवैदिकम् । यच्चयाज्ञवल्क्यः—अशुचिस्पर्शदुष्टाभिरुद्धताभिस्तुमानवः । स्नानंसमाचरेद्यस्तुनसशुद्ध्यतिकर्हिचिदिति तद्रंगोदकभिन्नपरम् । बृहन्मनुः—स्नातस्य वह्नितप्तेनतथैवपरवारिणा । शरीरशुद्धिर्विज्ञेयानतुस्नानफलंलभेदिति तदनातुरस्य । तीर्थसत्त्वेतु—भूमिष्ठमुद्धृतंवापिशीतमुष्णमथापिवा । गांगंपयःपुनात्याशुपापमामरणांतिकमितिहेमाद्रौमरीच्युक्तेः । चिरंपर्युषितंवापिशूद्रस्पृष्टमथापिवा । जाह्नव्याःस्नानदानादौपुनात्येवसदा पयइति तत्रैवादित्यपुराणाच्च । यत्तुषट्त्रिंशन्मते—आपःस्वभावतोमेध्याःकिंपुनर्वह्निसंयुताः । तस्मात्संतःप्रशंसंतिस्नानमुष्णेनवारिणेति तदातुरपरम् । आदित्यकिरणैःपूतंपुनःपूतंतुवह्निना । आम्नातमातुरेस्नानंप्रशस्तंचोष्णवारियदितिचंद्रिकायांयमोक्तेः । अनातुरस्यापितीर्थाभावे—नित्यनैमित्तिकंकाम्यक्रियांगंमलकर्षणम् । तीर्थाभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैरितियमोक्तेः । मरणादिषुतुतीर्थाभावेपिनोष्णोदकस्नानंकिंतुपरोदकैरुद्धृतैर्वैतिचंद्रिका । तत्रेतिकर्तव्यतामाहव्यासः—शीतास्वप्सुनिषिच्योष्णामंत्रसंभारयोगतः । गृहेपिशस्यते स्नानंतद्धीनमफलंभवेत् । संभारा मृदादयः । मंत्रमहोदधौ—तीर्थाभावेस्वसदनेस्नायादुष्णेनवारिणा । हस्तयोरपआदायकुर्यात्तत्राघमर्षणम् । स्मृत्यर्थसारे—उद्धृतजलस्नानेमार्जनंकार्यम् । अघमर्षणंजलतर्पणंचानित्यमित्युक्तम् गृह्यपरिशिष्टे—नशीतोदकेनशीतोष्णो

आचाररत्नं

॥ ५९ ॥

दकेन गृहे स्नानमंत्रविधिं वर्जयेत् बहिर्वाशुचौ देशे सर्वपश्चात्कुर्यादिति । पारिजाते आश्वलायनः—स्नानमध्ये त्वाचमनं तर्पणं वस्त्रपीडनम् । करपात्रगतं तोयं गृह एतानि वर्जयेत् । गृहस्नानेन कुर्वीत तर्पणं मार्जनं तथा । नांतराचमनं कुर्यात्पश्चादाचम्य शुद्ध्यति । चंद्रोदये योगयाज्ञवल्क्यः—वापीकूपगृहस्नाने सूतके मृतके तथा । मासोच्चारनं कुर्वीत जलं रुधिरं भवेत् ॥ ॥ अथ मंत्रस्नानं बहुचपरिशिष्टे—शुचौ देशे शुचिराचांतः प्राणानायाम्यसव्ये पाणावपः कृत्वा तिसृभिरापो हिष्ठीयाभिस्त्रिः पच्छः प्रणवपूर्वदमौ दकैर्मर्जयेत् पादयोर्मूर्ध्नि हृदये मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथार्धशो मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ तृचेन मूर्ध्नि मार्जयित्वा गायत्र्या दशधा भिमंत्रिता अपः प्रणवेन पीत्वा द्विराचामेदित्येतन्मंत्रस्नानम् । प्रकारान्तरं हेमाद्रौ—शन आपस्तुद्रुपदा आपो हिष्ठा घमर्षणम् । एभिश्चतुर्भिर्ऋज्जत्रैर्मंत्रस्नानमुदीरितम् । अन्यकर्तृकस्नाने मंत्रमाह तत्रैव व्यासः—दाक्षायणमयैः कुभैर्मंत्रवज्राह्वीजलैः । कृतमंगलपुण्याहैः स्नानमस्तु तवा नघम् । दाक्षायणं सुवर्णं । इत्युक्त्वा जाह्नवीस्थाने तीर्थान्यन्यानि कीर्तयेत् । सर्वतीर्थाभिषेकस्तेभूयादित्यंतो ब्रवीत् । अत्र विशेषश्चंद्रिकायाम्—आदौ तावत्प्रभासे बहुगुणसलिले मध्यमे पुष्करे च गंगाद्वारे प्रयागे कनखलसहिते कुंभकोणे गायाम् । राहुग्रस्ते च सोमे दिनकरसहिते संनिहत्यां विशेषाद्देवैर्विख्याततीर्थैस्त्रिभुवनसहितैः स्नानमच्छिद्रमस्तु । प्राप्य सारस्वतं स्नानं भवेन्मुदितमानसः । सर्वतीर्थाभिषेकाद्धिपवित्रा विदुषां हि वाक् ॥ ॥ अथ विभूतिस्नानम् । तदुत्पत्तिश्चंद्रोदये शिवपुराणे—भस्मसंपादनविधिः सुलभः समुदीरितः । पौर्णमास्याममावास्यामष्टम्यां वा विशुद्धधीः । कपिलायाः शकृत्स्वल्पं गृहीत्वा गगने पतत् । उपर्यधः परित्यज्य गृह्णीयात्पतितं यदि । पिंडीकृत्य शिवाश्यादौ तत्क्षिपेन्मूलमंत्रतः । धारयेन्नित्यकार्येषु विभूतिं तु प्रयत्नतः । क्रियासारे—पद्मपत्रेण वान्येन शुचिपत्रेण वा पुनः । सद्येन गोमयं गृह्यतद्दामेनाभिमंत्रयेत् । शुद्धाभूमावधोरेण देहे तल्लौकिकाग्निना । सद्येन सद्योजातं प्रपद्यामीत्यनेन । वामेन वामदेवाय नमोज्येष्टाय इत्यनेन । ताम्रकुंभे क्षिपेद्भस्म शुद्धेतत्पुरुषे

म. स्नानं.

॥ ५९ ॥

णतु । सिकतांगारपाषाणानीशानेनविशोधयेत् । एवंविधिकृतेनैवभस्मनास्नानमाचरेत् । त्रिपुंड्रमथवादध्यात्सर्वपापक्षयोभवेत् । अन्यजातमनाधारंयत्रकापिस्थितंचयत् । संस्काररहितंयत्तन्निर्धार्यकथंचन । शुद्धहस्तस्थितंभस्मद्विजातिर्नैवधारयेत् । तथैवांत्यजहस्तस्थंशूद्रैर्धार्यनजातुचित् ॥ ॥ स्नानप्रकारःक्रियासारे—स्नानस्योपक्रमेपादौकरोप्रक्षाल्यवाग्यतः । आचम्योक्तासनेस्थित्वाप्राञ्जुखोवाप्युदञ्जुखः । पवित्रहस्तद्वितयःप्राणायामंसमाचरेत् । ततोमूलेनभसितमष्टकृत्वोभिमन्त्र्यच । ईशानेनशिरोदेशंमुखंतत्पुरुषेणतु । स्मृतिभास्करे—त्र्यायुषैःशिवमंत्रैश्चलिप्यादापादमस्तकम् ॥ इतिश्रीनारायणभट्टलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेमध्याह्नस्नानम् ॥

अथपंचमहायज्ञाः । तत्स्वरूपमाहमनुः—अध्ययनंब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणम् । होमोदैवोबलिर्भौतोनृयज्ञोतिथिपूजनम् । पंचैतान्योमहायज्ञान्नहापयतिशक्तिः । सगृहेपिवसन्नित्यंसूनादोषैर्नलिप्यते । सूनाःसएवाह—पंचसूनागृहस्थस्यचुलीपेषणयुपस्करः । कंडनीचोदकुंभश्चबध्यतेयास्तुवाहयन् । उपस्करः संमार्जनी । हारीतः—सूनाःपंचविधाद्रुतावगाहनतरणविक्षोभणविक्षेपणापूतग्रहणयानादिभिराद्यां कुर्वत्यवेलाविस्पष्टद्रुतगमनाक्रमणादिभिर्द्वितीयां हननप्रहरणबंधनच्छेदनकुहनोत्पाटनादिभिस्तृतीयामाक्रमणघर्षणपेषणादिभिश्चतुर्थीउद्दीपनतपनस्वेदनभर्जनपचनादिभिःपंचमीं तदेतासूनानीरययोनीरहरहःप्रजाःकुर्वत्यग्निगुरुशुश्रूषास्वाध्यायैरादितःसूनात्रयंब्रह्मचारिणःपावयंति पंचमिर्यज्ञैर्गृहवनस्थाःपञ्चपावयंति पवित्रज्ञानध्यानैर्भिक्षवःसूनाद्वयंपावयंति ।

अथत्रह्ययज्ञः । तत्कालंमरीचिराह—सचार्वाक्तर्पणात्कार्यःपश्चाद्वाप्रातराहुतेः । वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्तेनिमित्तकात् । मध्याह्नपक्षेतर्पणात्पूर्वम् । बृहस्पतिः—यदिस्यात्तर्पणादर्वाग्रह्ययज्ञःकृतोनहि । कृत्वामनुष्ययज्ञंवैततःस्वाध्यायमारभेत् । वृत्तौश्रुतिः—मध्यंदिनेप्रबलमधीयीतयएवंविद्वान्महारात्रउपस्युदितइतिच । तैत्तिरीयश्रुताबुदितआदित्यइत्युक्तेरुदयात्प्राक्ब्रह्मयज्ञनिषेधइतिमाधवः ।

आचाररत्नं

॥ ६० ॥

निषेधोनेतिचंद्रिका । स चार्वाकपुत्रादितितर्पणस्यपृथगुक्तेर्नब्रह्मयज्ञांगतर्पणं किंतु स्वतंत्रं प्रधानमतस्तर्पणस्यपृथक्संकल्पः । कृतब्रह्मयज्ञस्यतीर्थप्राप्तौपितृतर्पणंभवति—अकालेप्यथवाकालेतीर्थश्राद्धंतथानरैः । प्राप्तैरेवसदाकार्यकर्तव्यंपितृतर्पणमितिश्राद्धशूलपाणौदेवीपुराणात् । आश्वलायनानांतुब्रह्मयज्ञांगतर्पणं तत्सूत्रेतद्धर्मैःसंदंशात् । बृहन्नारदीये—कुर्यात्प्रतिदिनं वर्णांब्रह्मयज्ञंचतर्पणम् । प्रयोगपारिजातेजैमिनिः—अनुपाकृतवेदस्यकर्तव्योब्रह्मयज्ञकः । वेदस्थानेतुसावित्रीगृह्यतेतत्समाहिता । उपनयनदिनेनारभः । आरभेद्ब्रह्मयज्ञंचमध्याहेतुपरेहनीतिप्रयोगपारिजातेवचनात् । बृहन्नारदीये वनस्थंप्रक्रम्य—अधःशायीब्रह्मचारीपंचयज्ञपरायणः । शूद्रस्याधिकारमाहयाज्ञवल्क्यः—भार्यारतःशुचिर्भृत्यभर्ताश्राद्धक्रियारतः । नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्नहापयेत् । सर्वत्रमहाकार्येनमस्कारविध्यर्थोमंत्रशब्दइत्यापरार्कः । कौमुद्यांमाधवीयेच—स्वाहाकारेणमस्कारोमंत्रःशूद्रेविधीयते । तेनशूद्रःपाकयज्ञैर्यजेतब्रह्मवान्स्वयम् । नमस्कारमंत्रोदेववताभ्यःपितृभ्य इतिमिताक्षरा । त्रिरावर्तितो नमःशब्दइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथविधिस्तैत्तिरीयश्रुतौ—ब्रह्मयज्ञेनयक्ष्यमाणःप्राच्यांदिशिग्रामादच्छदिर्दशउदीच्यांवोदितआदित्येदक्षिणतउपवीयोपविश्यहस्तावनिज्यत्रिराचामेद्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभ्ययत्सव्यंपाणिंपादौप्रोक्षति । दर्भाणांमहदुपस्तीर्योपस्थंकृत्वाप्राडासीनःस्वाध्यायमधीयीतदक्षिणोत्तरोपाणीपादौकृत्वासपवित्रावोमितिप्रतिपद्यतेत्रीनेवप्रयुक्तंभूर्भुवःस्वरित्याहाथसावित्रींगायत्रींत्रिरन्वाहपच्छोर्ध्वर्चशो नवानमथोप्रज्ञातयैवप्रतिपदाच्छंदांसिप्रतिपद्यतइति । वामपादांगुष्ठोपरिदक्षिणपादांगुष्ठंनिधायपादपार्श्वमेलनेनोपस्थमितिचंद्रोदयः । इतरेतरपादव्यत्यासेनोपवेशनंतदितिस्मृतिर्मंजयांमदनपारिजातेच । वामोरूपरिदक्षिणजानुनिधानंतदितिवृत्तिकृत् । कारिका—कृत्वोपस्थंकरेसव्येउत्तानेप्राग्दगंगुलौ । पवित्रेस्थापयेदुक्तेप्राग्ग्रेदक्षिणेननु । न्यचंप्रागंगुलंतेनसंदध्यादक्षिणंकरम् । शौनकः—सव्यस्यपाणेरंगुष्ठप्रदेशिन्योस्तुमध्यतः । दक्षिणस्यांगुलीन्यस्येच्चतस्रोंगुष्ठ

पंचमहा.

॥ ६० ॥

वर्जिताः । तथासव्यकरांगुष्ठदक्षिणांगुष्ठवेष्टितम् । कुर्वीतचैवंसंबद्धौपाणीदक्षिणसकथनि । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—प्रदक्षिणं स
 मावृत्यनमस्कृत्योपविश्यच । दर्भेषुदर्भपाणिभ्यांसंहताभ्यांकृतांजलिः । विष्णुः—ॐकारं व्याहृतीस्ति सः सावित्री च तथा ऋचम् । मनस्येता
 ननुस्मृत्यवेदादीन्समुपक्रमेत् । तैत्तिरीयब्राह्मणे—यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुः सामवातद्ब्रह्मयज्ञः संतिष्ठत इति । व्यासः—वेद
 मादौसमारभ्य यथोपर्युपरिक्रमात् । यदधीतेऽन्वहं शक्त्या स्वाध्यायं तं प्रचक्षते । उपर्युपरीतिप्रथमेऽह्नि वेदादिं पठित्वा तदुत्तरं कंचिद्देवभागं पठे-
 तदन्यदिनेषु वेदादिं पठित्वा तदुत्तरान्वेदभागान्यठेदिति चंद्रिका । प्रत्यहं वेदादिपाठो नास्तीति पृथ्वीचंद्रः । स्वशाखाध्ययनं विप्रब्रह्मयज्ञ
 इति स्मृत इति लिंगपुराणादनेकशाखाध्यायिनः स्वशाखामात्राध्ययनाद्ब्रह्मयज्ञसिद्धिरित्यपराकः । याज्ञवल्क्यः—वेदार्थं
 पुराणानि सेतिहासानि शक्तितः । जपयज्ञप्रसिद्धार्थविधां चाध्यात्मिकीं जपेत् । मनुः—सावित्रीमप्यधीयीत गत्वारण्यं समाहितः । तैत्तिरी
 यश्रुतौ—नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उपस्पृश्य गृहानेत्ययद्ददाति सादक्षिणेति । ब्रह्मयज्ञस्याद्यंतयोर्विद्युद्दृष्टिं मंत्रौ पठनीयौ सर्वे
 पुण्यज्ञक्रतुष्विति होष्यन्नप उपस्पृशेत् विद्युदसि विद्यमेपाप्मानमिति अथहुत्वोपस्पृशेत् वृष्टिरसि वृश्ममेपाप्मानमिति यक्ष्यमाणो वेष्ट्वा वेति
 तैत्तिरीयश्रुतेः । श्रुतिभाष्ये माधवोप्येवम् । इदं तैत्तिरीयमात्रपरम् । अन्यथा बह्वृचस्य वैश्वदेवादावपितदापत्तिः । होष्यन्नित्युक्तेः सहो
 मकेष्वेव यज्ञेष्विदमिति केचित् । पारिजाते संग्रहे—न कुर्यादासनस्थस्तु ब्रह्मयज्ञं कथंचन । योगयाज्ञवल्क्यः—जप्त्वा यथप्रणवं चापितत
 स्तर्पणमाचरेत् । तत्रैव स्मृत्यंतरे—कुशानुत्तरतः क्षिप्वा तथा च मनमाचरेत् । तैत्तिरीयश्रुतौ—ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीतेति । मनुः—
 वेदोपकरणे चैव स्वाध्याये चैव नैत्यके । नानुरोधोस्त्यनध्याये होममंत्रेषु चैव हि । आपस्तंबस्तु—मनसा चानध्याये विद्युति चाभ्यग्रायां स्तन
 यित्वा वप्रायत्येप्रेताच्चेनीहारे च श्राद्धभोजन एवैकैक इत्याह । अथ गौतमः—अथ यदि वा तो वा यास्तनयेद्वा विद्योतते वाऽवस्फूर्जे द्वैकां चर्मके

आचाररत्नं

॥ ६१ ॥

वायजुरेकं वासामाभिव्याहरेद्भुवःस्वःसत्यंतपःश्रद्धायां जुहोमीति चैतत्तेनैव चास्यैतदहः स्वाध्याय उपात्तो भवतीति । एष्वेवाल्पपाठो नान्यानध्यायेष्विति माधवप्रयोगपारिजातौ । अनध्यायांतरेष्वपीति चंद्रिकामदनरत्नमदनपारिजाताः । अनध्यायेष्वल्पं पर्वण्यत्पतरं पठेदिति देवजानीये ॥ ॥ पंचयज्ञाकरणे प्रायश्चित्तमाह दक्षः—अनिवर्त्य महायज्ञान्यो भुङ्क्ते प्रत्यहं गृही । अनातुरः सति धने स कृच्छ्राध्वेन शुद्ध्यति । बौधायनः—एतेभ्यः पंचयज्ञेभ्यो यद्येकोऽपि तु हीयते । मनस्वत्याहुतिस्तत्र प्रायश्चित्तं विधीयते । ब्रह्मवापि न्यहं वापि प्रमादादकृतेषु तु । तिस्रस्तंतुमतीर्हुत्वा च तस्रो वारुणीर्जपेत् । दशाहं द्वादशाहं वा विनिवृत्तेषु सर्वतः । चतस्रो वारुणीर्हुत्वा कार्यं स्तांतुमतश्चरुः । तथा—अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । उज्ज्वलायां तु भोजनोत्तरं न ब्रह्मयज्ञः किंतूपावासः प्रायश्चित्तमेव कार्यमित्युक्तम् ॥ ॥ अथ तर्पणम् । तस्य मुख्यकालो मध्याह्न एव । कात्यायनादिसूत्रेषु माध्याह्निकप्रकरणे पाठात् । यत्तु—ग्रहराम्यंतरे पुनः पित्रे दद्याज्जलाज्जलीन् । द्वितीये तु पयो ज्ञेयं तृतीये जलमेव च । चतुर्थ्यं शोणितं ज्ञेयमिति धर्मविदो विदुरिति । तत्काम्यपरम् । नित्यससायंकालावधिकत्वात् । यत्तु तर्पणं प्रकृत्य—तस्मात्सदैव कर्तव्यमकुर्वन्महतैनसा । युज्यते ब्राह्मणः कुर्वन्विश्वमेतद्विभर्तिस इति । तत्र स देतियाव जीव न्यायेन विहितमध्याह्नपरम् । यत्तु प्रातः स्नातेनोदयात् पूर्वकृतं तर्पणेन मध्याह्ने स्नानाभावेऽपि पुनस्तर्पणं कार्यम् । अहःकालिक तर्पणस्यावश्यकत्वात् । उदयोत्तरं प्रातस्तर्पणकरणे तेनैव निर्वाहान्न पुनस्तर्पणम् । वैधस्नानपक्षे तु पुनः करणमिति वाचस्पतिराचारचंद्रोदयश्च । तन्न । उदयात् पूर्व तर्पणे विध्यभावात् ॥ ६१ ॥ स्नानप्रकरणपाठादावृत्तिरिति चेत् तृतीयस्नानेऽप्यावृत्त्यापत्तेः । मध्याह्नसंध्यावृत्त्यापत्तेश्च । वसिष्ठः—जपित्वैवं ततः कुर्याद्देवर्षिपितृ तर्पणम् । तर्पणस्य ब्रह्मयज्ञानंतर्यं प्रातर्होमोत्तरं ब्रह्मयज्ञपक्ष इति चंद्रिका । वृद्धपराशरेण तु मध्याह्नसंध्योत्तरं तर्पणमुक्तं—उपास्य विधिवत् संध्यामुपस्थाप्य च भास्करम् । गायत्रीं शक्तितो जप्त्वा तर्पयेद्देवताः पितृन् ॥ ॥

तर्पणं.

अत्राधिकारिणआहमनुः—चतुर्णामपिवर्णानांतर्पणंतुभवेत्सदा । वर्णानामितिनकर्मषष्ठी । सवर्णेभ्योजलंदेयनासवर्णेभ्यएवचेति **योगयाज्ञवल्क्येन** असवर्णतर्पणनिषेधात् असवर्णपदंहीनपरम् ।—ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानांकुर्यात्कर्मकिंचन । कामाहोभाद्वयान्मोहात्कृत्वात आतितां व्रजेदिति ब्राह्मेऽसवर्णतर्पणेतजातित्वापत्तिहेतूक्तेः । उत्तमजात्यापत्तेस्त्वष्ट्रत्वादिति **मदनपारिजातः** । असवर्णः पितातर्प्यइति **गोविंदराजहरनाथौ** । हीनवर्णमातातर्प्येति **गोविंदराजः** । **शातातपः—**तर्पणंतु शुचिः कुर्यात्प्रत्यहं स्नातकोद्विजः । **बृहन्नारदीये—**कुर्यात्प्रतिदिनं वर्णाब्रह्मयज्ञंचतर्पणम् । इदं नित्यं । प्रत्यहमित्याद्युक्तेः ।—देवताश्च मुनींश्चैव पितृन् चैव न तर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वान रकंसव्रजत्यधइति हेमाद्रौ **ब्रह्मचैवर्ते** अकरणे प्रत्यवायश्रुतेश्च । जीवत्पितृकस्तु देवर्षिमनुष्यानेव तर्पयेत् । जीवत्पितृकोप्येतानितिका त्यायनसूत्रात् । अत्रैतानेवेति नियम्यते । जीवत्पितृकस्य वर्णत्वादेव प्राप्तेः । **हेमाद्रौ चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—**कव्यवाडनलं सोमं यममर्यमणं तथा । अग्निष्वात्तान्सोमपांश्च तथा बर्हिषदः पितृन् । यदस्या जीवत्पितृक एतान् दिव्यान् पितृन् स्तथा । येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो वापि प्रदापयेत् । येभ्य इति संन्यस्तपतितपितृकादिपरं तीर्थपरं वेति **पृथ्वीचंद्रः** । अत्र—सपितुः पितृकृत्येषु अधिकारो न विद्यते । न जीवंतमतिक्रम्य किंचिद्दद्यादिति श्रुतिरिति । पित्र्यं जीवत्पितृनुर्नोक्तमित्यादि स्मृतिभिर्जीवत्पितृकस्य सर्वपित्र्यनिषेधे उद्वाहे पुत्रजनन इत्यादिव त्रतिप्रसवाभावात् मातृमातामहतर्पणनेति दक्षः । प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलं प्राञ्जुखः सुरान् । उदञ्चानुष्यांस्तर्प्येत पितृन्दक्षिणतस्तथा । उदक् उदञ्जुखः । दक्षिणतो दक्षिणामुखः । **बौधायनः—**अनुतीर्थमपउपसिंचंतीति देवानां दैवेन ऋषीणामार्षेण पितृणां पित्र्येणेत्यर्थः । समाख्याया अनन्यार्थत्वात् । **अपराकैविष्णुसमुच्चये—**प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत् पृथक् । **वृद्धपराशरः—**दक्षिणजानुभूलग्नौ देवेभ्यः सेचयेज्जलम् । **पुलस्त्यः—**मनुष्यतर्पणं कुर्वन्न कंचिज्जानुपातयेत् । **पितृतर्पणं** प्रक्रम्य **वृद्धपराशरः—**भूलग्नस्य जानुश्च दक्षिणाग्रकुशेन च । तर्पयेदिति

आचाररत्नं
॥ ६२ ॥

संबंधः । **बौधायनः**—अथनिवीतीऋषींस्तर्पयेदिति । यत्तु उपवीतीऋषींस्तर्पयेदित्याचारादर्शस्तद्वचोविरुद्धम् । **चंद्रोदयेपादो**—
कृतोपवीतीदेवेभ्यो निवीतीचभवेत्ततः । मनुष्यांस्तर्पयेद्भक्त्याऋषिपुत्राऋषींस्तथा । अपसव्यंततः कृत्वासव्यंजानुचभूतले । पितृस्तर्पयेदितिसं-
बंधः । **वृद्धगार्ग्यः**—नकुर्वीतापसव्यं च नकुर्वीतापिमुंडनम् । अपसव्यनिषेधः प्रकोष्ठादुपरि । अपसव्यं द्विजाग्र्याणां पित्र्ये सर्वत्र कीर्तितम् ।
आप्रकोष्ठात्प्रकर्तव्यं मातापित्रोस्तु जीवतोरिति वचनादित्युक्तं जीवत्पितृकनिर्णये पितृचरणैः । **हेमाद्रौशंखलिखितौ**—अपसव्यं वा
सोयज्ञोपवीतेकृत्वेति । तत्रैव प्रचेताः—अपसव्ययज्ञोपवीतवाससइति । वास उत्तरीयम् । **बौधायनस्तु**—यज्ञोपवीतान्यपेशलानि कृत्वेति ।
अत्र विकल्पः शाखाविशेषपरत्वेन व्यवस्थितिरिति हेमाद्रिः । **लौगाक्षिः**—न जीवत्पितृकः कुर्यात्तिलैः कृष्णैस्तु तर्पणम् । कृष्णपदं शुक्लतिलनि-
वृत्त्यर्थमिति केचित् । कृष्णत्वस्योद्देश्यविशेषणत्वेनाविवक्षितत्वात्तर्पणेतिलमात्रनिषेध इत्यन्ये । **गोभिलः**—लोमसंस्थां स्तिलान्कृत्वा यस्तुत-
र्पयते पितृन् । पितरस्तर्पितास्तेन रुधिरणमलेन च । **स्मृत्यर्थसारे**—वामहस्ते तिलाग्राह्यामुक्त्वा हस्तं तु दक्षिणम् । तिलग्रहणं नांगुष्ठेन । अंगुष्ठेन तिलैः कुर्याद्देवतापितृतर्पणम् ।
कुत्रचित् । **कल्पतरौ मरीचिः**—वामहस्ते तिलाग्राह्यामुक्त्वा हस्तं तु दक्षिणम् । तिलग्रहणं नांगुष्ठेन । अंगुष्ठेन तिलैः कुर्याद्देवतापितृतर्पणम् ।
रुधिरंतद्भवेत्तोयं प्रदाता किल्बिषी भवेदिति ब्राह्मोक्तेः । **मरीचिः**—मुक्तहस्तेन दातव्यं मुद्रांतत्र न दर्शयेत् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । **चंद्रिका**
हेमाद्रौ मरीचिः—सप्तम्यारवि वारे च गृहे जन्मदिने तथा । पक्षयो रुभयो राजन्सप्तम्यानि शिसंध्ययोः । विधापुत्रकलत्रार्थी तिलान्पंचसुवर्जयेत् ।
भानौ भौमे त्रयोदश्या नंदा भृगुमघासु च । पिंडदानं मृदास्नानं न कुर्यात्तिलतर्पणम् । **मदनरत्ने बौधायनः**—सप्तम्यारवि वारे च जन्मर्क्षदिवसेषु च ।
गृहे निषिद्धं सतिलतर्पणं तद्बहिर्भवेत् । यद्युद्धृतं प्रसिंचेत्तु तिलान्संमिश्रयेज्जले । अतो न्यथा तु सव्येन तिलाग्राह्याविचक्षणैः । यस्तु गृहे तिलनिषेधः

१ शाब्दांतरे इति पाठः ।

तर्पणं.

॥ ६२ ॥

सपृथक्तिलपरः । स्मृतिरत्नावल्यांवृद्धमनुः—सप्तम्यांभानुवारेचमातापित्रोःक्षयेऽहनि । तिलैर्यस्तर्पणंकुर्यात्सभवेत्पितृघातकः । स्मृत्यर्थसारे—शोभनेशोभनदिनेनकुर्यात्तिलतर्पणम् । हेमाद्रौकालिकापुराणे—स्वौशुक्रेत्रयोदश्यांसप्तम्यांनिशिसंध्ययोः । श्रेयो श्रीब्राह्मणोजातुनकुर्यात्तिलतर्पणम् । यदिकुर्यात्ततःकुर्याच्छुक्लैरेवतिलैःकृती । प्रयोगपारिजातेदेवजानीये—नंदायांभार्गवदिनेकृत्तिका सुमघासुच । भरण्यांभानुवारेचगजच्छायाह्वयेतथा । अयनद्वितयेचैवमन्वादिषुयुगादिषु । पिंडदानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणम् । मन्वादिषु गादिषुनिषेधेमूलंचित्यम् । —मन्वाद्यासुयुगाद्यासुप्रदत्तःसतिलोजलिः । सहस्रवार्षिकींतृसिंपितृणामावहेत्सदेतिकालादर्शविरोधात् । —आसुतोयमपिस्नात्वातिलदर्भविमिश्रितम् । पितृनुद्दिश्ययोदधात्सगतिंपरमांलभेदिति मन्वादीःप्रक्रम्यनागरखंडाच्च ।—वैशाखमासस्यच यातृतीयानवम्यसौकार्तिकशुक्लपक्षे । नभस्यमासस्यचकृष्णपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमाघे । इत्युपक्रम्य—पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रंदद्यात्पितृभ्यः प्रयतोमनुष्यः । श्राद्धंकृतंतेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंतीतिहेमाद्रौविष्णुपुराणात् । बौधायनः—विवाहेचोपनयनेचौलेसति यथाक्रमम् । वर्षमर्धतदर्धचनैत्यकेतिलतर्पणम् । संस्कारेषुतथान्येषुमासमासाधर्मेवच । स्मृतिरत्नावल्यांकात्यायनः—वृद्धावनंतरश्चैव यावन्मासःसमाप्यते । तावत्पिंडान्नदद्यात्तुनकुर्यात्तिलतर्पणम् । अत्रमदीयःसंग्रहश्लोकः—पित्रोःक्षयेमनुयुगादिषुकामनंदाजन्माहशुक्रवि भौममघासुयाम्ये । जन्मर्क्षवह्निभगृहद्वयनेनिशायांसंध्यागजेचतिलतर्पणमत्यनिष्ठम् । नंदाःप्रतिपत्पष्ठयेकादश्यः । यत्वेकादशींप्रकृत्यलक्षु नारदीये—अकृतश्राद्धनिचयाजलपिंडविनाकृताइति तदेकादशीस्तुत्यर्थं पितृभिरेकादश्यांजलपिंडोपयोगोनकृतइति । एतेनयेचैकादश्यां श्राद्धतर्पणादिनिषेधमाहुस्तेनिरस्ताः । प्रतिगृहनिषेधेनपुत्रादीन्प्रत्यप्रवृत्तेः । अतएवपुत्रादिभिन्नश्राद्धादिनिषेधपरत्वमपिन । स्मृत्यर्थसारे— तिथिवारसमायोगान्निषेधोयउदाहृतः । ऋषिभिस्तर्पणेनित्येनैमित्तनतुबाध्यते । अतःसंक्रांत्यादिनिमित्तेनिषिद्धदिनादावपिगृहेतिलतर्पणंकार्यं

आचाररत्नं

॥ ६३ ॥

तीर्थतर्पणवत् । तिथिवारग्रहणक्षत्रयोगादेरुपलक्षणम् । कात्यायनः—उपरागेपितुःश्राद्धेपातेमायांचसंक्रमे । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेत् । संक्रमोऽयनभिन्नइतिप्रयोगपारिजातः । तन्न—उपप्लवेचंद्रमसोरेवश्चत्रिष्वष्टकास्वप्ययनद्वयेच । पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रंदद्यात्पितृभ्यःप्रयतोमनुष्यः । श्राद्धकृतंतेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंतिइति हेमाद्रौविष्णुपुराणविरोधात् । अत्रपानीयमितिवचनादावश्यकतायनश्राद्धद्वयस्योच्यतइतिहेमाद्रौ । मकरंप्रकृत्यकृत्यकल्पद्रुमे—तिलैःस्नानंप्रकुर्वीततिलैरेवाशनंबुधः । देवतानापितृणांचतिलैस्तर्पणमाचरेत् । अतःपारिजातोक्तिश्चिन्त्या । कात्यायनोक्तिःस्नानांगतर्पणपरा । मुख्येतिलनिषेधएवेति । देवजानीयेगंगादौननिषेधः—तीर्थेतिथिविशेषेचगंगायांप्रेतपक्षके । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेदितिपृथ्वीचंद्रधृतवचनात् । तीर्थपदेनैवगंगाग्रहेपुनर्गंगाग्रहःसर्वदातत्रतिलप्राप्त्यर्थः अन्यतीर्थेषुप्राप्तिदिनेएवेति । तिथितीर्थविशेषेषुकार्यप्रेतेचसर्वदेतिप्रयोगपारिजातेबौधायनोक्तेश्च । संक्रांत्यादिनिमित्तेषुस्नानांगेतर्पणेद्विजः । तिथिवारनिषिद्धेपितिलैस्तर्पणमाचरेदितियोगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । हारीतः—वसित्वावसनंशुक्लस्थलेविस्तीर्णवर्हिषि । विधिज्ञस्तर्पणंकुर्यात्पात्रेषुनकदाचन । यत्राशुचिस्थलंवास्यादुदकेदेवताःपितृन् । तर्पयेत्तुयथाकाममप्सुसर्वंप्रतिष्ठितम् । विष्णुः—आर्द्रवासादेवर्षिपितृतर्पणमंभःस्थएवकुर्यात्परिवर्तितवासाश्चेत्तीर्थादुत्तीर्येति । अंभःस्थइतिकातीयान्यपरम् । तेषामुत्तीर्यतर्पणंकार्यमित्युक्तेरित्याचारादर्शः । हेमाद्रौषट्त्रिंशन्मते—नतर्पयेत्पितृन्दिव्यान्जलसंस्थःस्थलेकचित् । स्थलस्थस्तुक्चित्कुर्याज्जलेप्यशुचिचैत्थलम् । बौधायनः—वस्त्रंपरिधायाद्भिरेवाप्सुयथोत्तरंदेवान्पितृन्स्तर्पयेदिति । अप्स्वेवेत्यर्थः ।

उद्धृतजलेनतर्पणविशेषमाह हारीतः—पात्राद्वाजलमादायशुभेपात्रेविनिक्षिपेत् । जलपूर्णं तथागतेनस्थलेतुविबर्हिषि । हेमाद्रौ गोभिलः—नोदकेषुनपात्रेषुनकुद्धोनैकपाणिना । नोपतिष्ठतितत्तोयंनभूमौप्रदीयतइति तत्स्थलस्थस्यानुद्धृततर्पणपरम् । पितामहः—

तर्पणं.

॥ ६३ ॥

हेमरूप्यमयंपात्रंताग्रकांस्यसमुद्भवम् । पितृणांतर्पणेपात्रंमृन्मयंतुपरित्यजेत् । इदमधिकरणपात्रमिति सर्वनिबंधाः । यस्तुतर्पणेकांस्यनिषेधः
 समिन्नपरइतिस्मृतिरत्नावली । विकल्पस्तुयुक्तः । शंखलिखितौ—नेष्टकाचितेपितृंस्तर्पयेत् वापीकूपतडागोदपानेषुसप्तपंचत्रीन्वापिंडा
 नुद्धृत्यदेवपितृंस्तर्पयेदिति । एतन्नद्यभावइतिहेमाद्रिः । भारते—यइच्छेत्सफलंजन्मजीवितंश्रुतमेववा । सपितृंस्तर्पयेद्दंगामभिगम्यसरि
 द्द्वराम् । पितृगाथासुयमः—अपिनःसकुलेभूयाद्योनोदद्याज्रलांजलीन् । नदीषुबहुतोयासुशीतलासुविशेषतः । हारीतः—नस्रवंतीवृथा
 तिक्रामेदिति । इदमपिस्नानंकृत्वातर्पणाकरणे—यस्तुतीर्थेनरःस्नात्वानकुर्यात्पितृतर्पणम् । पिबंतिदेहनिःस्त्रावंपितरोस्यजलार्थेनइतिप्रघट्टके
 वचनात् । इदमपिख्याततीर्थपरम् ।—गिरिषुख्याततीर्थेषुनदीषुचविशेषतः । साकांक्षाःपितरोनित्यंतिष्ठंतिसलिलार्थेनइतितत्रैवोक्तेः । केचि
 तु—पितृनतर्पयित्वातुनदीस्तरतियोनरः । तस्यासृक्पानकामास्तेभवंतिमृशदुःखिताइतिवचनान्नद्यां वारुणस्नानाभावेपितर्पणमावश्यकमित्याहुः ।
 बोपदेवः—तातांबात्रितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयंसस्त्रिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातरस्तत्स्त्रियः । तातांवात्मभगिन्यपत्यधवयुग्जाया
 पितासद्गुरुःशिष्याप्ताःपितरोमहालयविधौतीर्थेतथातर्पणे । अस्यार्थः—पितामह्यादिशब्दैःपितृजननीत्वाद्युच्यतेनपितामहपत्नीत्वादीतिहेमा
 द्रिः । युक्तंचैतत् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहादिसूत्रेपितामहादिशब्दस्यडामहजंतत्त्वनिपातनात्तस्यचस्त्रियांमातरिषच्चेतिषित्वविधेःषि
 द्रौरादिभ्यश्चेतिडीष्सिद्धेः पुंयोगेडीष्भावात् पितुर्मातापितामहीत्यमराच्च । प्रतिपादितंचैतद्भाष्यकाशिकारायमुकुटादौ । सपत्नभ्रातृ
 भगिनीपितृष्वस्त्रादीनांभ्रातृत्वादिनातर्पणम् । यत्तुपित्रादित्रयंमिलितमुद्दिश्यांजलित्रयंदेयमित्याचारादर्शस्तत्पित्रेपितामहायप्रपितामहा
 येत्यादिशंखादिविरोधादुपेक्ष्यम् । सस्त्रीत्युक्तेर्मातामहाःसपत्नीकाइतित्रिस्थलीसेतौवचनाच्चतर्पणेपितामातानांसपत्नीकत्वेनोल्लेखइतिके
 चित् । तन्न । अत्रतर्प्यसंग्रहेतात्पर्येणोल्लेखेतात्पर्याभावात् । मातामहीनामंजल्येकत्वत्रित्वविचारायोगात् मातुलान्यादीनांपृथक्तर्पणविधेर

आचाररत्नं
॥ ६४ ॥

नौचित्यापत्तेश्च । अथमातामहीनांचसपत्नीनामनंतरमित्यादिवाक्यविरोधाच्च । अतस्तर्पणंपृथगेव । तर्पणीयत्वावच्छेदकस्यमातृजनकत्वस्योभयत्रतुल्यत्वेनविनिगमनाविरहेणमातुलयोरिवेतेतरसाहित्यस्यवक्तुमशक्यत्वात् । एवंश्चश्रूश्रुरयोःपृथक्तर्पणं भार्याजनकत्वस्यावच्छेदकस्याभेदात् । मातुलान्यास्तुनपृथक्तर्पणं मातुलस्यतत्संबंधघटकत्वात् । यदपि मातुलानीचदुहितेतिमातुलान्याःपृथक्श्रवणंतन्मातुलस्यसपत्नीकत्वेनैवतर्पणेउपपन्नंनपृथक्तर्पणगमकम् । एवंपितृव्यभ्रातृपुत्रपत्नीनामपि । एवंपितृष्वसुःसभर्तृकायास्तर्पणं तस्यास्तत्संबंधघटकत्वात् । यत्पितृष्वसुश्चतद्भर्तुरितिगारुडंतत्पूर्ववदेवोपपन्नम् । एवंमातृष्वसुभगिनीपुत्रीणामपि । भागिनेयदौहित्रयोर्नपृथक्तर्पणं किंतुभगिनीसापत्यां पुत्रीसापत्यामित्येव । पैतृष्वसेयमातृष्वसेयमातुलादीनांतुपृथक् बंधुत्वस्यावच्छेदकस्यभेदात् । भागिनेयत्वंहिभगिन्यपत्यत्वम् । बंधुत्वंतुनपैतृष्वसेयादिसमनियतं परस्परव्यभिचारात् । बंधवस्त्वात्मपितृमातृबंधवः । केचित्तुसर्वेषांपृथक्तर्पणमाहुः । भ्रातृज्येष्ठस्यैवतर्पणंनकनिष्ठस्य । ज्येष्ठभ्रातृस्तर्पयेदितिहारीनोक्तौज्येष्ठग्रहणात् । यत्तुचंद्रोदयेबौधायनः—यदिस्नेहेनकुर्यातांसापिंडीकरणंविना । गयायांतुविशेषेणज्यायानपिसमाचरेदिति तत्सापिंडीकरणपर्युदासादृशाहंतकृत्यपरम् । अन्यथापुनर्गयाश्राद्धविधिवैयर्थ्यात् । अन्याभावेकुर्यादेव । एवंपुत्रस्यापि । नचमातानचपिताकुर्यात्पुत्रस्यपैतृकमितिकात्यायनोक्तेः—अन्याभावेकुर्यादेव । एवंपत्न्याअपि । नपत्न्यैतुपतिर्दद्यादेषधर्मःसनातनइतिस्मृतिरत्नावस्थांवचनात् पत्न्यैचापिपतिर्दद्यादितिगयायातुर्विधानाच्च अन्याभावेकुर्यात् । पितृष्वस्त्रादिसत्वे नतद्भर्त्रादितर्पणंद्वारलोपात् । मातुलादिसत्वे नतत्स्त्रीणाम् । जननीसत्वेसपत्नमातृमरणेपितृस्याएवतर्पणं नमातामह्यादीनांजनन्यास्तद्भारत्वात् । नचपितृपत्न्यःसर्वामातरइतितासामपिद्वारत्वम् । उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान्ब्रह्मदःपितेत्युक्तेर्जीवत्यपिजनकेब्रह्मदश्राद्धतर्पणाद्यापत्तेः । नचैवंमातृमरणे पितामहीसत्वेसपत्नपितामहीमरणेपिनप्रपितामहीतर्पणंस्यात् । यस्यपिताप्रेतःस्यादितिश्राद्धन्यायेनोपपत्तेः । भारते—ज्येष्ठामातृसमाचैवभगिनीभरतर्षभ ।

तर्पणं.

॥ ६४ ॥

भ्रातुर्भार्याचतद्वत्स्याद्यस्याषाल्येस्तनं पिबेत् । स्तनपानमुभयोः शेषइतिकेचित् । एकाधीतर्गतत्वेन भ्रातृपत्न्या एवेत्यन्ये । वयंतुन पूर्वशेषवाक्य
 भेदेन योजयामः । यस्याः स्तनं पिबेत्सायाकापिमातृसमातस्या अपितर्पणम् ॥ ॥ **विधवायाविशेषः** काशीखंडे—तर्पणं प्रत्यहं कुर्याद्भ
 र्तुः कुशतिलोदकैः । तत्पितुस्तत्पितुश्चापि नाम गोत्रादि पूर्वकम् । इदं पुत्रपौत्राभावपरमिति पितामहचरणाः । **मदनपारिजाते** प्येवम् । हे
माद्रौ—व्यामुष्यायणकादद्युर्द्वाभ्यां पिंडोदके पृथक् । तर्पणं संन्यासिना न कार्यम् । न कुर्यात्सूतकं भिक्षुः श्राद्धपिंडोदकक्रियामिति त्रिस्थली
 सेतौ वचनात् । **शंखः**—पूर्वाग्रैस्तर्पयेद्देवानुदगग्रैश्च मानवान् । तानेव द्विगुणीकृत्य तर्पयेत्प्रयतः पितृन् । हे **माद्रौ नारदीये**—तर्पणादीनि
 कार्याणि पितृणां यानि कानिचित् । तानि स्युर्द्विगुणैर्दमैः समपत्रैर्विशेषतः । **दक्षः**—अग्रैस्तु तर्पयेद्देवान् मनुष्यान् कुशमध्यतः । पितृंस्तु कुशमूलग्रै
 विंधिः कौशेयथाक्रमम् । **काशीखंडे**—अंगुष्ठद्वयमध्ये तु कृत्वा दर्भान् नृज्ज्वजः । कव्यवाडनलादींश्च पितृन् दिव्यान् तर्पयेत् । प्राचीना वीति
 कोदमैर्द्विगुणैस्तिलमिश्रितैः । **शंखः**—विनारूप्य सुवर्णेन विनाताम्रतिलेन च । विनादमैश्च मंत्रैश्च पितृणां नोपतिष्ठते । हे **माद्रौ** च सहयद्दत्तक्षीरेण
 मधुनाथवा । तदप्यक्षय्यतां याति पितृणां तु तिलोदकम् । **रामायणे**—पादशौचं विनाभ्यंगं तिलहीनं च तर्पणम् । सर्वतत्रिजटेतुभ्यं यच्च श्राद्धम्
 दक्षिणम् । **सत्यव्रतः**—खड्गमौक्तिकहस्तेन कर्तव्यं पितृतर्पणम् । मणिकांचनदमैर्वानशुद्धेन कदाचन । अत्र संभवे समुच्चयः ।—**एषामन्य**
 तमेनापि युक्तपाणिः समाचरेत् । द्वाभ्यां वाथ त्रिभिर्वापि सर्वेषां तर्पणं बुधइति हे **माद्रौ मरीच्युक्तेः** । तिलानामप्यलाभे तु सुवर्णरजतादिकम् ।
 तदभावे निषिंचेत्तु दमैर्मंत्रेण वाप्यथेति चंद्रोदये योगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । **प्रयोगपारिजाते वाराहे**—तर्जन्यां रजतं धृत्वा पितृभ्यो यत्प्रदी
 यते । अंतोस्ति परमाणूनामस्यांतो नैव विद्यते । **हारीतः**—कांचनेन तु पात्रेण राजतौ दुंबरेण च । दत्तमक्षय्यतां याति खड्गेनाश्मकृतेन च । **मनुः**—
 राजतैर्भाजनैरेषामथवारजतान्वितैः । वार्यपि श्रद्धया दत्तमक्षय्यायोपकल्पते । **भारते**—अमावास्यां तु ये मर्त्याः प्रयच्छंति तिलोदकम् । पात्रमौ

आचाररत्नं

॥ ६५ ॥

दुंबरंगृह्यमधुमिश्रंतपोधनाः । कृतंभवतितैःश्राद्धंसरहस्यंयथार्थवत् । खड्गपात्रादिधारणंचांजलिमध्ये । लघुपात्रंकरेकृत्वासौवर्णंखाद्वमेववा । राजतंताम्रजंवापितेनसंतर्पयेत्पितृनिहिमाद्रौछागलेयोक्तेः । एतेनखड्गपात्रेणतर्पणंनेतिवदन् मदनपारिजातोऽपास्तः ॥

अंजलिसंख्या । हेमाद्रौकौर्मे—देवतानांतुसर्वासामेकैकांजलिरिष्यते । तत्रैवब्रह्मांडे—अंजलिद्वितयंदद्याद्देवान्संतर्पयन्नुधः । तत्रैवविष्णुपुराणे—त्रिरपःप्रीणनार्थायदेवानामपवर्जयेत् । तथर्षीणांयथान्यायंसकृच्चपिप्रजापतेः । ब्रह्मांडे—ऋषीणांचमनुष्याणांसकृदेवप्रदीयते । **कौर्मे**—ऋषीणामेकएवस्यान्मनुष्याणांद्वयंस्मृतम् । अत्रयथाशाखंव्यवस्था । शाखायामंजलिसंख्यानुक्तौविकल्पइतिहेमाद्रिः । **शाखः**—एकैकमंजलिंदेवाद्वौद्वौतुसनकादयः । अर्हतिपितरस्त्रीस्त्रीस्त्रियस्त्वेकैकमंजलिम् । हेमाद्रौकौर्मे—त्रयस्त्रयःपितृणांतुस्त्रीणामेकैकइष्यते । पितृपदेनदिव्यपितरोप्युच्यंतइतिपृथ्वीचंद्रः । **पैठीनसिः**—तिलोदकांजलीस्त्रीस्त्रीनुचैरुचैर्विनिक्षिपेत् । उच्चैरितिपित्र्यंजलिभ्यः पितामहांजलयःकिंचिदुच्चाः ततःप्रपितामहस्येति हेमाद्रिः । नच—यश्चैनमुत्पादयतेयश्चैनंत्रायतेभयात् । यश्चास्यकुरुतेवृत्तिसर्वेते पितरस्त्रयइतिभारतादेशामंजलित्रयापत्तिः । नित्यत्वबाधनेतात्पर्यात् । अन्यथासपत्नमातुरपितत्वापत्तिः । मात्रादिभ्योप्येकैकांजलिरितिश्राद्धहेमाद्रिः । वस्तुतस्तुस्त्रीपदंमात्रादिभिन्नपरम् ।—मातृमुख्यास्तुयास्तिस्त्रस्तासांदद्याज्जलांजलीन् । स्त्रीस्त्रीन्दद्यादश्रान्यासांस्त्रीणामेकैकमंजलिमितिचंद्रोदये **शालंकायनोक्तेः** । मातृस्त्रीनंजलीन्दद्यादन्यासामेकमंजलिम् । सपत्न्याचार्यपत्नीनांद्वौद्वौदद्याज्जलांजलीनितिकाशीखंडात्सापत्नमात्राचार्यपत्नीनांत्रीन् । हेमाद्रौब्रह्मांडे—गुर्वाचार्यश्चशुराणांसुहृत्संबन्धिनांसकृत् । मातामह्यादीनामेकस्त्रयोवा ।—मातामह्यादिसर्वासामेकैकंतुतिलांजलिम् । दद्यात्तीर्थविशेषेणधर्मपरममास्थितइतिचंद्रिकायां **गारुडात्** । मातृमातामहांस्तद्वस्त्रीस्त्रीनेवत्रिभिस्त्रिभिः । मातामहीश्चयेप्यन्येगोत्रिणोदातृवर्जिताः । तानेकांजलिदानेनप्रत्येकंचपृथक्पृथगितिमदनरत्नेव्यासोक्तेश्चेति

अंजलि.

॥ ६५ ॥

केचित् । अन्येतुमातामह्यादीनामंजलित्रयम् । गारुडे मातामह्यादिपदे अतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणामातामह्यादिभिन्नानामेकांजलिविधाना
 दित्याहुः । तन्न । मातामह्याद्यादीतिपाठापत्तेः । अन्यथामातामह्याएवांजलित्रयापत्तेः । विरूपैकशेषेमानाभावात् । मातामह्यादीनामंजलि
 द्वयविधानेनानौचित्यापत्तेश्च । व्यासोक्तौचस्वार्थे द्वितीयाप्रथमार्थे । अग्रेअपिशब्दात् मातामह्यानां त्वंजलित्रयम् ।—पितृणांप्रीणनार्थायत्रिरपः
 पृथिवीपते । पितामहेभ्यश्चतथाप्रीतयेप्रपितामहान् । मातामहायतत्पित्रेतत्पित्रेचसमाहितः । इतिविष्णुपुराणात् । मातृमातामहांस्तद्वत्स्त्री
 स्त्रीनेवत्रिभिस्त्रिभिरितिव्यासोक्तेश्चेतिचंद्रोदयेमदनरत्नेच । द्वौद्वौमातामह्यानांचमातुलानांसकृत्तथेतिब्रह्मांडाद्वावितिहेमाद्रौ । विकल्पस्तु
 युक्तः ॥ अत्रप्रत्यंजलिमंत्रावृत्तिः । ननुमंत्रस्यतर्पणकरणत्वात्संख्यांजलिदानस्यैककर्मत्वादवरक्षोदिवइतिवत्सकृदेवमंत्रपाठः स्यात् । न ।
 अवघातप्रोक्षणयोस्तएवव्रीहयः पुनरवहन्यंते सैववेदिः पुनः प्रोक्ष्यतइतिद्रव्यैकत्वान्नमंत्रावृत्तिः । इहतुसत्यप्येककर्मत्वेप्रत्यंजलिद्रव्यभेदान्निर्वाप-
 लवन-संध्यार्घ्यदान-वन्मंत्रावृत्तिरितिकेचित् । वस्तुतस्तुद्विस्त्रिरितिक्रियाभ्यावृत्तौसुज्विधानात्संख्यायाः कर्मसामानाधिकरण्याभावेनभेदक
 त्वाभावाच्चतर्पणभेदः । किंतुत्रिरावृत्तिर्विशिष्टमेकंतर्पणं त्रिः प्रोक्षतीतिवत्तदंगंचमंत्रोनावर्तते । तर्पणानावृत्तेः । नचांजलिभेदान्मंत्रावृत्तिः ।
 मंत्रस्यतदनंगत्वात् । निर्वापेतुसंस्कार्यद्रव्यभेदान्मंत्रावृत्तिः । नचेहद्वितीययांजलयः संस्कार्याः । धात्वर्थकर्मतयासक्तुवद्वितीयोपपत्तेः ।
 तर्पणस्ययागांगत्वेनांजलिकरणकत्वात् । नचमंत्रोऽजलिसंस्कारः । मंत्रैश्चदेयमुदकमित्यादिस्मृतौ तृतीययायाज्यावदानक्रियांगत्वादंगत्वे
 मानाभावात् । कारकाणांपरस्परासंबंधाच्च । अतःपशुसोमाधिकरणन्यायेनप्रथमावगतयागैक्यानुरोधेनैकादशांगकरणकैकयागत्ववदंजलित्रय
 करणकमेकंतर्पणम् । यत्तुपैठीनसिः—उदीरतामितित्रिभिर्मंत्रैस्त्रीनंजलीन्निनयेदिति । तत्राप्येकशेषस्यद्वंद्वपवादत्वेनत्रयाणांमंत्राणामेकैक

आचाररत्नं

॥ ६६ ॥

स्मिन्ननयनेकरणत्वासंभवात्रीणित्रिभिर्मन्त्रैः साध्यंतइतिकोविरोधः । अर्घ्यदानेपिकराभ्यांतोयमादायगायत्र्याचाभिमन्त्रितमिति व्यासोक्तौ मंत्रस्यद्रव्यसंस्कारकत्वात्तद्भेदान्मंत्रावृत्तिः । नेहतथेतिनमंत्रावृत्तिरितियुक्तमुत्पश्यामः । अत्रोदीरतामंगिरसआयंतुनऊर्जपितृभ्योयेचेहमधु वाताइतितृचंजपनप्रतिसिंचेदितिकात्यायनसूत्रेशतृप्रत्ययान्मंत्रपाठकालेप्रसेकः । मंत्रातैःकर्मादिरित्यादिपरिभाषा करणमंत्रपरतिहरिहरः । श्रीदत्तस्तुनेहायंवर्तमाने । एवंहिमंत्रपाठकालेप्रसेकेगोत्राद्युच्चारणाभावप्रसंगात् । किंतुवर्तमानसामीप्ये । अतोमंत्रपाठोत्तरमेकैकांजलिदान मित्याह । अत्रविनिगमनाभावेनप्रतिमंत्रगोत्राद्युच्चारणम् । अन्यथाप्रत्यंजलिश्रीदत्तादिलिखितत्यागानुपपत्तेः । सर्वत्रपितृशब्दश्रुतेः । यत्तुप्रसे कतर्पणयोर्भेदइतिहरिहरस्तच्चिंत्यम् मानाभावात् शब्दांतराद्भेदइतिचेन्ननयनस्यापिभेदापत्तेः । त्वयैवतृप्यध्वमितिप्रसेकोक्तेश्च । समंत्रकांज लिदानंप्रसेकोजलित्रयंतर्पणमितिभेदइतिचेत् त्वयादानार्थकत्वस्याप्यनंगीकारात् अतोयत्किंचिदेतत् ।

अंजलितर्पणनिर्णयः । सर्वत्रांजलिश्रुतेरंजलिनैवतर्पणमतिकेचित् । अन्येतु—अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु । देवर्षीस्तर्प येद्विद्वानुदकांजलिभिःपितृनितिकौर्मोदेवादितर्पणेसव्यान्वारंभः । पितृतर्पणेत्वंजलिरैवेतिव्यवस्थामूचुः । अपरेतु—एकेनवाहस्तेनकुर्यादे वपितृतर्पणं सव्यान्वारब्धेनोभाभ्यांवेतिश्राद्धहेमाद्रौवसिष्ठोक्तेः सर्वत्रविकल्पमाहुः । अंजलिश्चनहस्तद्वययोगमात्रंकिंतुव्याकोशः । बहुचानांत्वनादेशेदक्षिणंप्रतीयादितितत्सूत्रादस्तेनैवतर्पणम् । काशीखंडे—तर्पयेच्छुचिभिस्तोयैस्तृप्यत्वितिसमुच्चरन् । वृद्धपराशरः— देवेभ्यश्चनमःस्वाहापितृभ्यश्चनमःस्वधा । अत्रचतुर्थीनिर्देशाद्वाङ्मनैर्नमःस्वाहेत्यादिप्रयोगइतिपृथ्वीचंद्रः । अत्रचतुर्थ्यादेवादीनां देवतात्वा वगमाद्व्यदेवतासंयोगेनयागत्वकल्पनात्तर्पणेनममेतियागइत्युक्तं देवजानीयेआचारादर्शेच ॥

तर्पणेविभक्तिविचारः हेमाद्रौसत्यतपाः—देवपितृमनुष्यादिस्वशाखाविधिचोदनात् । एकैकांजलिनातृसिंप्रथमांतेनवाचयेत् ।

अंजलि.

॥ ६६ ॥

चंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यः—तृप्यतामिति वक्तव्यं नान्नातु प्रणवादिना । तत्रैव गोभिलः—गोत्रकस्तर्पणे प्रोक्तः कर्ता एवं न मुह्यति । शर्मन्त्रार्थादिके कार्यशर्मा तर्पणकर्मणि । हेमाद्रौ भविष्ये—चतुर्थी सर्वकार्येषु प्रथमा तर्पणे स्मृता । छंदोगपरिशिष्टे बृहत्प्रचेतः स्मृतिना गरखंडेषु—सर्वत्रैव पितः प्रोक्तः पिता तर्पणकर्मणि । हेमाद्रौ व्यासः—प्रथमा तर्पणे प्रोक्ता संबुद्धि मपरे जगुः । छंदोगपरिशिष्टे—न मां ते तर्पयामीति आदावो मिति च ब्रुवन् । न मां ते इति हेमाद्रौ पाठः । यमः—संबंधनाम गोत्रेण स्वधांतनेन मां ततः । तर्पयामि पदेनैव तर्पयेत्पितृपूर्वकम् । तेन द्वितीयांतनाम प्रयोगोपि सिद्धः । प्रयोगस्तु प्रथमापक्षे अस्मत्पितामुकशर्मा मुकगोत्रस्तृप्यताम् । तृप्यत्विति वा । द्वितीयापक्षे अस्मत्पितरमुकशर्माणममुकगोत्रं तर्पयामि नमः स्वधा । स्वधानमइति वा । संबुद्धिपक्षे अस्मत्पितरमुकशर्मन्नुकगोत्रे दंते जलं नमः स्वधेति । वस्तुतस्तु बहुस्मृत्यनुसारात् प्रथमांतप्रयोगमेव युक्तं पश्यामः । बहुचानां गोत्रोच्चारः पूर्वं तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वेति बहुचसूत्रात् । यद्यपीदं प्रकरणांतरे उक्तं तथापि विशये प्रायदर्शनादि नित्यायेन सर्वत्राप्येवं ज्ञेयम् । हेमाद्रिस्तु—गुरुषु बहुवचनं कनिष्ठेषु चैकवचनं तेन स गोत्रनाम ग्रहणं पुरुषं प्रतीति चंद्रिकायां पैठीनसि स्मृतेः, सकारेण तु वक्तव्यं गोत्रं सर्वत्र धीमतेति मात्स्याच्चा मुकस गोत्रानस्मत्पितृ नमुकशर्मणस्तर्पयामि स्वधानमइति प्रयोग इत्याह । आचारादर्शकल्पतरौ तु—अमुकगोत्रः पिता अमुकशर्मा तृप्यतामिदं जलं तस्मै स्वधेति प्रयोग इत्युक्तम् । तन्न । पुनश्चतुर्थ्यंतप्रयोगे मानाभावात् । न च स्वधायोगानुपपत्तिर्मानम् । पितृन् स्वधानमस्तर्पयामीति बौधायनेन वाचनिकतत्प्रयोगात् प्रथमांते पितृप्रयोगोपपत्तेः । योगयाज्ञवल्क्यः—नाम तस्तु स्वधाकारैस्तर्प्याः स्युरनुपूर्वशः । अमुकदेवशर्मेति प्रयोग इति पृथ्वीचंद्रः । चतुर्थ्यंतनाम प्रयोगोपि हेमाद्रावुक्तः । मदनपारिजाते तु—पितृ तर्पणे वसुरूपेत्यादिकीर्तनं नेत्युक्तम् । तन्न ।—संबंधमनुकीर्त्यैव नाम गोत्रे त्वनंतरम् । वस्वादिरूपं संकीर्त्य स्वधा

आचारं

॥ ६७ ॥

कारेणतर्पयेदिति वसिष्ठस्मृतिविरोधात् । पित्रादीनामंत्रैस्तर्पणमात्रादीनां नान्नेति हेमाद्रिश्चंद्रिका च । वैदिकमंत्रैर्देवानावाह्यनाम्नातर्पयेत् । पितृन्मंत्रैरावाह्यमंत्रैस्तर्पयेदिति कल्पतरुत्वाकरवाचस्पत्यादयः । आचारचंद्रोदयेष्वेवम् ॥

नामाज्ञाने बौधायनः—पृथिवीपत्पितावाच्यस्तत्पिताचांतरिक्षसत् । अभिधानापरिज्ञाने दिविषत्पितामहः । इदं चापस्तंबादिपरम् । आश्वलायनानांतु तन्नेत्यादि । यदि नामनविद्यात्तत्पितामहप्रपितामहेति त्रयादितित्सूत्रात् । **बौधायनः**—शर्मांतंब्राह्मणस्योक्तं वर्मांतं क्षत्रियस्य तु । गुप्तांतं चैव वैश्यस्य दासांतं शूद्रजन्मनः । **मनुः**—वैश्यस्य धनसंयुक्तं शूद्रस्य प्रेष्यसंयुतम् । स्त्रीणां लक्ष्मीदामिति दांतं नाम । दांतं नाम स्त्रीणामिति चंद्रोदये गोभिलोक्तेः । चंद्रिकायां तु दायीशब्दांतमुक्तं देवीशब्दांतं वा । गोत्रं मातानामदेवीतृप्यत्वे वंस्वधोच्चरन्निति वाराहादिति दिवोदासः । शूद्रस्य काश्यपगोत्रं गोत्रनाशेतु काश्यप इति व्याघ्रपादोक्तेः, तस्मादाहुः सर्वाः प्रजाः काश्यप्य इति श्रुतेः इति हेमाद्रिः । गोत्राज्ञानेष्वेवम् । गोत्रस्य त्वपरिज्ञाने काश्यपगोत्रमुच्यते इति चंद्रिकायां प्रयोगपारिजाते च स्मृत्यंतरात् । कौमुद्यां तु शूद्राणामपि ब्राह्मणादिवत्परंपराप्रसिद्धं गोत्रं ग्राह्यम् । चतुर्णामपि वर्णानां पितृणां पितृगोत्रत इति चंद्रिकायां हेमाद्रौ बौधायनोक्तेरित्युक्तम् । इदं च द्विजोऽशूद्रोत्पन्नशूद्रपरमिति श्राद्धहेमाद्रिः । स एव—पितृगोत्रं कुमारीणामूढानां भर्तृगोत्रतः । हेमाद्रौ वृद्धशातातपः—ब्राह्मादिषु विवाहेषु यातूढाकन्यका भवेत् । भर्तृगोत्रेण कर्तव्यास्तस्याः पिंडोदकक्रियाः । आसुरादिषु चान्येषु पितृगोत्रेण धर्मवित् । ब्राह्मादिष्वपि पितृभर्तृगोत्रयोर्वि कल्पे पिवंशपरंपरायाताचारेण व्यवस्था । येनास्य पितरो याता इत्यादिवचनादिति विज्ञानेश्वरः ॥

अथ तर्प्याः । हेमाद्रौ मात्स्ये—देवासुरास्तथानागागंधर्वाप्सरसोऽसुराः । क्रूराः सर्पाः सुपर्णाश्च त्रवोजृम्भकाः खगाः । वाद्याधाराजलाधारास्तथैवाकाशगामिनः । निराधाराश्च ये जीवाः पापकर्मरताश्च ये । कृतोपवीती कृतवैवनिवीती च भवेत्ततः । सनकश्च सनंदश्च तृतीयश्च सनातनः ।

तर्पणं

॥ ६७ ॥

कपिलश्चासुरिश्चैववोढुःपंचशिखस्तथा । सर्वेतेतृप्तिमायांतुमद्दत्तेनांबुनासदा । मरीचिमयंगिरसौपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् । प्राचेतसंवसिष्ठंचभृगुं
नारदमेवच । देवान्ब्रह्मऋषीश्चैवतर्पयेदक्षतोदकैः । तत्रैवपैठीनसिः—गौतमोथभरद्वाजोविश्वामित्रश्चतापसः । जमदग्निर्वसिष्ठश्चकश्यपो
त्रिस्तथोत्तमः । स्वारोचिषोरैवतश्चमहातेजाश्चक्षुषः । वैवस्वतस्तथातर्प्यइति । चंद्रिकायाम्—अथकांडऋषीनेतानुदकांजलिभिःशुचिः ।
अव्यग्रस्तर्पयेन्नित्यंमंत्रैःपर्वाष्टमीषुच । कांडानितिवेदस्य । याजुषपरमितिमाधवः । हेमाद्रौभविष्ये—अथसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुंचभू
तले । अग्निष्वात्ताबर्हिषदोहविष्मंतस्तथोष्मपाः । सुकालिनस्तथाभौमाआज्यपाःसोमपास्तथा । तर्पयेद्वैपितृन्भक्त्यासतिलोदकचंदनैः । चंद्रो
दयेवृद्धपराशरः—गायत्रींशक्तितोजस्वातर्पयेद्देवताःपितृन् । ब्रह्मेशकेशवात्पूर्वप्रजापतिमथश्रुतीः । छंदोयज्ञानृषीन्सिद्धानाचार्यास्तनया
नपि । गंधर्ववत्सरर्तूश्चमासपक्षदिनानितु । देवान्देवानुगांश्चैवनागान्नागकुलानिच । सरितःसागरांस्तीर्थान्पर्वतान्कुलपर्वतान् । किन्नरान्खे
चरान्यक्षान्मनुष्यान्तथतर्पयेत् । वनस्पतीनोषधीश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । ब्रह्मादयोमयाहूताःसमागत्याददंत्वपः । अनृणंमांप्रकुर्वंतुप्रसीदंतुम
मोपरि । स्मृतपूर्वाग्रदर्भेषुसाग्रेषुसकुशेषुच । प्रादेशिकेषुशुद्धेषुब्रह्मादिभ्योंबुसेचयेत् । उदीरतामंगिरसआयंतुवोर्जमित्यपि । पितृभ्यश्चस्ववा
यिभ्योयेचेहपितरस्तथा । अग्निष्वात्तोपहूताश्चतथाबर्हिषदोपिच । येनःपूर्वेपितरश्चसोमपान्समुदीरयेत् । आवाह्यचपितृनेतैरपसव्योपवीतिना ।
दक्षिणाभिमुखोद्वाभ्यांकराभ्यामंबुसेचयेत् । रुक्मरूप्यतिलैस्ताम्रदर्भमंत्रैःक्षिपेत्पयः । वसून्रुद्रांस्तथादित्यान्नमस्कारसमन्वितान् । ध्रुवोध्वरश्च
सोमश्चापश्चैवानिलोनलः । प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोष्ट्रैकीर्तिताः । अजैकपादहिर्बुध्न्योविरूपाक्षोथरैवतः । हरश्चबहुरूपश्चव्यंबकश्चसुरे
श्वरः । सावित्रश्चजयंतश्चपिनाकीचापराजितः । इंद्रोधाताभगःपृषामित्रोथवरुणोर्यमा । अंशुर्विवस्वांस्त्वष्टाचसविताविष्णुरेवच । कव्यवाड
नलःसोमोयमश्चैवतथार्यमा । अग्निष्वात्ताःसोमपाश्चतथाबर्हिषदोपिच । यमश्चधर्मराजश्चमृत्युश्चैवतथांतकः । वैवस्वतश्चकालश्चसर्वभूतक्षय

आचाररत्नं

॥ ६८ ॥

स्तथा । औदुंबरश्चदधश्चनीलश्चपरमेष्ठिना । सहितइतिशेषः । वृकोदरश्चचित्रश्चचित्रगुप्तस्तथार्यमा । तस्मात्प्राकृतर्पयित्वैतान्पित्रादींस्तर्पये
त्ततः । मातामहान्मातुलांश्चसखिसंबंधिबांधवान् । स्वजनान्ज्ञातिवर्गीयानुपाध्यायान्गुरुनपि । पितृन्भृत्यान्पत्यांश्चयेभवंतितदाश्रिताः ।
तान्सर्वांस्तर्पयेद्विद्वानीहंतेतेयतोजलम् । अत्रध्रुवायनमइतिप्रयोगइतिचंद्रिका । ध्रुवंतर्पयामिनमइतिहेमाद्रिः । कव्यवाडनलएकादेवतेति
हरिहरः । कव्यवाडनलइतिद्वेदेवतेतिकल्पतरुः । तन्न । कव्यवाहोनलश्चेतिगोभिलविरोधात् । यमादितर्पणंचतुर्थ्यतनामभिरेवेति
हेमाद्रिः । कव्यवाडनलःसोमोधर्मश्चेतिचंद्रिकायांपाठः ॥

यमतर्पणेविशेषमाह चंद्रोदयेयमः—देवत्वादेवतीर्थेनपितृत्वाद्दक्षिणामुखः । देवत्वंचपितृत्वंचयमस्यास्तिद्विरूपता । हेमाद्रौ
ब्राह्मे इदंप्रकृत्य—यज्ञोपवीतिनाकार्यप्राचीनावीतिनातथा । मनुः—एकैकस्यतिलैर्मिश्रांस्त्रींस्त्रीन्दद्याज्जलांजलीन् । स्मृत्यर्थसारे—
दीपोत्सवचतुर्दश्यांकार्यतुयमतर्पणम् । अंगारकचतुर्दश्यामपिकार्यसदैववा ॥ ॥ अथभीष्मतर्पणम् । तन्माघशुक्लगाष्टम्यांभीष्मायतु
तिलोदकम् । अन्नंचविधिवद्दद्युःसर्वेवर्णाद्विजातयइतिधवलनिबंधस्मृतेः । जीवत्पिताप्येतत्कुर्यात् । जीवत्पितापिकुर्वीततर्पणंयमभीष्मयो
रितिपाद्मादितिपितृचरणाः । इदंचनित्यम्—ब्राह्मणाद्याश्चयेवर्णादद्युर्भीष्मायनोजलम् । संवत्सरकृतंतेषांपुण्यंनश्यतिसत्तमेतिमदनरत्नो
क्तेः । धवलनिबंधे—भीष्मःशांतनवोवीरःसत्यवादीजितेंद्रियः । आभिरद्भिरवाप्तोतुपुत्रपौत्रोचितांकियाम् । वैयाघ्रपद्यगोत्रायसांकृत्यप्र
वरायच । अपुत्रायददाम्येतज्जलंभीष्मायवर्मणे । वसूनामवतारायशंतनोरात्मजायच । अर्घ्यददामिभीष्मायआबालब्रह्मचारिणे । इति । अयं
तर्पणमंत्रइतिकेचित् । अर्घ्यददामीत्यग्रेतनेनैकवाक्यत्वान्नार्घ्यमंत्रइतिनाम्नातर्पणम् । यत्तु—सत्यव्रतायशुचयेगांगेयायमहात्मने । भीष्मायैतद्
दाम्यर्घ्यमाजन्मब्रह्मचारिणे । वैयाघ्रपद्यःसव्येनानेनमंत्रेणवर्णिकमितिपादंतत्रतदर्पणंगौणम् । अर्घ्यापक्रमात् । नचानयोर्नभेदः । अर्घ्येसव्य

तर्पणं.

॥ ६८ ॥

जान्वाचनाद्यभावेनभेदावश्यकत्वादितिवयंप्रतीमः । एतेनापसव्येनेतिवदन् दिवोदासोऽपास्तः । हेमाद्रौब्राह्मे—प्रथमंतर्पयेद्देवान्ब्रह्मादीं
 श्वततोऋषीन् । मरीचिप्रमुखांश्चैवरुद्रादित्यवसूस्तथा । यक्षान्पशून्सुपर्णांश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । आचार्यानितरांश्चैवकालस्यावयवानपि ।
 सनकप्रमुखांश्चैवमनुष्यांस्तदनंतरम् । कव्यवाडनलादींश्चततःपितृगणानपि । ततोमातामहानांचपितृव्याणांततःपरम् । पत्नीनांचसुतानांच
 पितृमातृष्वसुस्तथा । मातुलानीचदुहितास्वसाचार्यांस्त्रिजस्तथा । शिष्याश्चज्ञातयश्चैवसुहृत्संबन्धिनस्तथा । एतेषांतर्पणंकार्ययथावदनुपूर्वशः ।
 ज्ञाताज्ञातान्समुद्दिश्यप्रदेयश्चांजलिस्ततः । तत्रैवस्कांदे—पूर्वमोदप्रमोदादींस्तर्पयेत्पङ्क्तिनायकान् । एतौमोदप्रमोदौसुमुखदुर्मुखाविघ्नविघ्नह
 तारइतिषट् । ततोब्रह्मादयोदेवाःसनकाद्यास्ततःपरम् । अग्निष्वात्तादिकानांतुपितृणामप्यनुक्रमात् । यमायधर्मराजायकुर्यात्संतर्पणंबुधः ।
 पितृणामथमातृणांततोमातामहस्यच । पत्नीश्चशुरबंधूनांसुतसंबन्धिनांततः । भारते—पूर्वस्ववंशजातानांकृत्वाद्भिस्तर्पणंबुधः । सुहृत्संबन्धिवर्गा
 णांततोदद्याजलांजलीन् । सदानाविजलंतज्ज्ञाःप्रयच्छंतिसमाहिताः । नारदीये—अग्निप्रभृतयोदेवास्तर्प्याःस्युरनुपूर्वशः । ततःशतर्चिना
 द्यास्तुमुनयःशंसितव्रताः । ततःकांडऋषीन्सर्वांस्तर्पयेच्छ्रद्धयान्वितः । पितृभ्यःप्रत्यहंदद्यात्ततोमातृभ्यएवच । ततोमातामहानांचपितृव्यस्यसु
 तस्यच । पित्रादितर्पणोत्तरंगारुडे—अथमातामहीनांचस्वपत्नीनामनंतरम् । तर्पणंचपितृव्याणांतत्पत्नीनांततोपिच । पितृष्वसुश्चतद्भर्तुर्मातु
 लस्यापिनित्यशः । मातुलान्यास्ततोमातृष्वसुस्तत्पत्युरेवच । श्वशुरस्यचकर्तव्यंश्चश्रूणामपितर्पणम् । आचार्याणांततःकुर्यादाचार्यानीभ्यएवच ।
 बंधूनांभ्रातृपत्नीनांपुत्रंचैवस्तुषामपि । पुत्रींतस्याःपतिंचैवभगिनींतत्पतिंतथा । भागिनेयंचपौत्रंचदौहित्रंयाज्यमृत्विजम् । शिष्यंचमित्रंसंतर्प्य
 तत्पत्नीस्तुतथैवच । वाराहे—आत्मनोपिजलंदद्यादितिद्वैपायनोब्रवीत् । इदंचापुत्रपरम् । शंखः—आसप्तमात्पुरुषात्पितृपक्षेयावतांना
 मजानीयात्तावतांतर्पणंकुर्यादितिहारीतः । पित्रादीन्मात्रादीन्मातामहादीन्पितृव्यांस्तत्पुत्रान्ज्येष्ठभ्रातृंस्तत्पत्नीर्मातुलांस्तत्पत्नीर्गुर्वाचार्योपा

आचारं
॥ ६९ ॥

ध्यायान्सुहृत्संबंधिबांधवान्द्रव्यान्नदातृपोषकरिक्थिनस्तत्पत्नीश्चतर्पयेदिति । **त्रिस्थलीसेतौ**—आदौ पिता ततो माता सपत्नजननी तथा । मातामहाः सपत्नीका आत्मपत्न्यस्ततः परम् । सुतभ्रातृपितृव्याश्च मातुलाश्च सभार्यकाः । दुहिता च स्वसा प्रोक्ता दौहित्रो भागिनेयकः । पितृष्वसा मातृष्वसाश्च शुरौ गुरुरिक्थदौ । एते स्युः पितरस्तर्प्यास्तर्पणे च महा लये । **छंदोगपरिशिष्टे**—ये चान्ये मत्त उदकमर्हतितांस्तर्पयामीत्यवसानां जलरिति । तर्पणोत्तरं काशीखंडे—आब्रह्मस्तर्पणं तदेवर्षिपितृमानवाः । तृप्यंतु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः । अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकम् । **हेमाद्रौ काष्णजिनिः**—देवतानां पितृणां च जले दद्याज्जलांजलीन् । असंस्कृतप्रमीतानामेकमेव तटेक्षिपेत् । **बौधायनः**—जलांजलि त्रयं दद्याद्ये चान्ये संस्कृता भुवि । असंस्कृतप्रमीतानामेकमेव तटेक्षिपेत् । **मंत्रः**—यत्र कचन संस्थानां क्षुत्तृष्णोपहृतात्मनाम् । तेषां हि दत्तमक्षय्यमिदमस्तु तिलोदकम् । **हेमाद्रौ भविष्ये**—संतर्प्य विधिवद्भक्त्या इमं मंत्रमुदीरयेत् । येषां धवा बांधवा वायेऽन्यजन्मनि बांधवाः । ते तृप्तिमखिलायां तु यश्चास्मत्तोऽबुवांच्छति ॥

अथ श्राद्धांगतर्पणम् । न च तत्र मानाभावः । परेद्युः श्राद्धकृन्मर्त्यो न तर्पयति वै पितृन् । तस्य ते पितरः क्रुद्धाः शापं दत्त्वा व्रजंति हीति बृहन्नारदीयात् । यस्तर्पयति तान्विप्रः श्राद्धं कृत्वा परेहनि । पितरस्ते न तृप्यंति न चेत्कुप्यंति वै भृशमिति प्रयोगपारिजाते गर्गेणांगत्वोक्तेश्च । **शातातपः**—पूर्वतिलोदकं दत्त्वा आमश्राद्धं तु कारयेत् । प्रत्यन्देन भवेत्पूर्वपरेहनि तिलोदकम् । पक्षश्राद्धे हिरण्ये च अनुव्रज्य तिलोदकम् । अनुव्रज्य श्राद्धं कृत्वा तदह्नयेत्वेत्यर्थः । **बृहन्नारदीये**—पक्षश्राद्धं यदा कुर्यात्तर्पणं तु दिने दिने । सकृन्महा लये चैव परेहनि तिलोदकम् । **हेमाद्रौ वसिष्ठः**—तीरे जलाशयस्यैव निर्वर्त्य पितृतर्पणम् । निष्पीडयेत्स्नानवस्त्रं दक्षिणाभिमुखः स्थले । तत्र मंत्रो बह्वचपरिशिष्टे—प्राचीना वीतीये केचास्मत्कुल इति वस्त्रं निष्पीडयेदिति । **चंद्रोदये बृहदपराशरः**—वस्त्रं निष्पीडने मंत्रैस्तिलदर्भयुतं त्यजेत् । येमेकुले लुप्तपिंडाः पुत्रदारविवर्जिताः ।

तर्पणं.

॥ ६९ ॥

तेषांतुदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । पितृवंशेमृतायेचमातृवंशेतथैवच । येमेकुलेलुप्तपिंडाःपुत्रदारविवर्जिताः । तेषांतुदत्तमक्षय्यमिदमस्तुति
लोदकम् । पितृवंशेमृतायेचमातृवंशेतथैवच । सदातृप्तिर्भवत्वेषांतिलैस्तुसहवारिणा । अपुत्रायेमृताःकेचित्पुमांसोयोषितोपिवा । अस्मद्वंशेतुतेभ्यो
वैदत्तं वस्त्रजलंमया । सएव । नपूर्वतर्पणाद्वस्त्रंनचांभसिनपादयोः । एषुचेत्पीडयेद्वस्त्रंराक्षसंतदतिक्रमात् । **मनुः**—वस्त्रंत्रिगुणितंयस्तुनिष्पी
डयतिमंदधीः । वृथास्नानंभवेत्तस्यपुनःस्नानंविशोधनम् । **जाबालिः**—नाप्सुनिष्पीडयेद्वस्त्रं सर्वथाद्विजसत्तमः । धौतंचद्विगुणीकृत्यभूमिलग्नं
नपीडयेत् । वृथास्नानंभवेत्तस्ययश्चाधोदशमंबुनि । **मदनरत्नेपराशरः**—द्वादश्यांपंचदश्यांचसंक्रांतौश्राद्धवासरे । वस्त्रंनिष्पीडयेन्नैव नच
क्षारेणयोजयेत् । पंचदश्यामा । एकादश्याममायांचमातापित्रोःक्षयेहनि । नपीडयेत्स्नानवस्त्रंनचक्षारेणयोजयेदित्याचारचंद्रोदयेभृगूक्तेः ।
तत्रैव—शनिभौमास्थितेश्राद्धेकुहूपष्टीनिरंशके । वस्त्राणांक्षारसंयोगोदहत्यासप्तमंकुलम् । तत्रैव—आदित्यसौरिधरणीसुतवासरेषुप्रक्षालनायरज
कायनवस्त्रदानम् । शंसंतिगर्गयमविष्णुपराशराद्याःपुंसांभवंतिविपदःसहपुत्रपौत्रैः । **चंद्रोदयेसंग्रहे**—वस्त्रंचतुर्गुणीकृत्यनिष्पीड्यसदशंतथा ।
वामप्रकोष्ठेनिक्षिप्यस्थलस्थश्चद्विराचमेत् । **जाबालिः**—निष्पीडितंधौतवस्त्रंयदास्कंधेविनिक्षिपेत् । तदादुष्टंभवेत्कर्मपुनःस्नानंविशोधनम् ।

अथमध्याह्नसंध्या । **दक्षः**—अध्यर्धयामादासायंसंध्यामाध्याह्निकीष्यते । संध्यात्रयंतुकर्तव्यंद्विजेनात्मविदासदा । उपन
यनदिनेमध्याह्नसंध्यामाह **प्रयोगपारिजातेजैमिनिः**—यावद्ब्रह्मोपदेशस्तुतावत्संध्यादिकंचन । ततोमध्याह्नसंध्यादिसर्वकर्मसमाचरेत् ।
अत्रकश्चिद्ब्रह्मचानामुपनयनदिनेतिष्ठेदहःशेषमित्युपवेशननिषेधान्नतदिनेमध्याह्नसंध्येत्याह । तत्ररागप्राप्तस्यनिषेधात् । प्रातःसंध्यावन्मध्या
ह्नसंध्या । विशेषस्तूच्यते—आपःपुनंतुमध्याह्नेकुर्यादाचमनंततः । **अर्घ्यदानेव्यासः**—मध्याह्नेसकृदेवार्घ्यक्षेपणीयंद्विजातिभिः । **शौन
कः**—मध्याह्नेतुविशेषोयमुपस्थानंतथार्घ्यकम् । अपामंजलिमापूर्यआकृष्णेनेतिनिक्षिपेत् । हंसवत्याकृष्णेनेतिवार्घ्यं दद्यादित्युक्तं बहुच

आचाररत्नं

॥ ७० ॥

गृह्ये अर्घ्यदानेऋजुत्वमुक्तम् । कात्यायनः—पुष्पाण्यंबुमिश्राण्यूर्ध्वप्रक्षिप्योर्ध्वबाहुः सूर्यमुदीक्षेतेति । अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तं प्रयो
 गपारिजाते—कश्यपऋषिः रुद्रोदेवतात्रिष्टुप्छंदः पुरुषतर्पणेविनि० । ॐभूःपुरुषंतर्पयामि यजुर्वेदंतर्पयामि मंडलंत० रुद्ररूपिणंत०
 अंतरात्मानंत० सावित्रींत० वेदमातरंत० सांस्कृतिंत० संध्यांत० युवतींत० रौद्रींत० उषसंत० निष्पुचंत० सर्वसिद्धिकरींत० सर्वमंत्राधि
 पंत० एवंपंचदशतर्पणानिकृत्वाद्विराचम्यादित्यमुपतिष्ठेतेति । गायत्रीध्यानम्—सावित्रीयुवतीयुक्तांशुक्लवस्त्रात्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनीं वृषारू
 ढांपंचास्यां रुद्रदेवताम् । कैलासविहितावासामायां तीं सूर्यमंडलात् । वरदां चक्षुरां साक्षादेवीमावाहयाम्यहम् । गायत्रीजपेचंद्रिकायां
 शान्तातपः—तिष्ठंश्चेद्वीक्षमाणोऽर्कमासीनः प्राञ्चुखोजपेत् । आसीनश्चेदित्यर्थः । रात्रौ मध्याह्नसंध्याकरणे नोपस्थानम् । रात्रौ प्रहरपर्यंतमि
 त्यादिसंग्रहादिति चंद्रोदयः । कृष्णभट्टीयप्रयोगपारिजातयोस्तु रात्रौ गायत्र्यार्घ्यं दद्यादुपस्थाने हविष्पातसूक्तं जपेदित्युक्तं । इयं ब्रह्म
 यज्ञात्पूर्वकार्या । उपास्यविधिवत्संध्यामुपस्थाय च भास्करम् । गायत्रीं शक्तितोजस्वातर्पयेद्देवताः पितृनिति बृहत्पराशरोक्तेरिति माधवचंद्रिका
 मदनरत्नस्मृत्यर्थसारकृष्णभट्टाः । प्रयोगपारिजातस्तु—अपांसमीपेनियतो नित्यकं विधिमास्थितः । सावित्रीमप्यधीयीत गत्वारण्यं
 समाहित इति मनूक्तेर्मध्याह्नसंध्योत्तरं ब्रह्मयज्ञमाहसब्रह्मयज्ञप्रकरणानभिज्ञत्वादसंबद्धं वदन्नुपेक्ष्यः । मदनपारिजाते तु ततोर्ध्वं मानवे दद्यात्ति
 लपुष्पजलान्वितमिति नारसिंहेततः शब्देन ब्रह्मयज्ञानंतर्यमध्याह्नसंध्याया इत्युक्तं । जयंतवृत्तावप्येवम् । बहृचांतु तत्सूत्रे अथ स्वाध्याय
 विधिरित्युपक्रम्य आहुत्येति मध्याह्नस्नानमुक्त्वा ततो ब्रह्मयज्ञोक्तेरवांतरप्रकरणात् स्नानं ब्रह्मयज्ञांगं तयोर्मध्येन संध्या । अंगांगिनो रगेन व्यवायापत्तेः
 कर्मणिकर्मांतरारंभायोगाच्च आगंतूनामंते निवेश इति न्यायाच्च ब्रह्मयज्ञोत्तरमेव संध्या । नचैवमंते यद्ददात्तिसादक्षिणे द्युक्तेस्तावत्पर्यंतमवांतरप्रक
 रणाद्ब्रह्मयज्ञोत्तरमपि संध्यानस्यादित्युक्तम् । ददातीत्यस्याविधायकत्वात् । अतएव वृत्तिकृत् अन्यथा दद्यादित्येवावक्ष्यदिति । संध्योत्तरं ब्रह्म

मध्या. सं-

॥ ७० ॥

यज्ञस्तु आपस्तम्बादिपरः । इदमापः प्रवहत धाम्नो धाम्नस्तथैव च । विमोचने तु तीर्थस्य आप्यायस्वेति वै जपेत् । देवागातु विद इति कृत्वा जप्य निवेदनम् । प्रक्षाल्य तीर्थदेशं च गत्वा स्वं धर्ममाचरेत् । श्राद्धहेमाद्रावुशनाः—स्वत्यादिष्वथा चम्यसोपानत्कोह्यसंस्पृशन् । आगतः सोद पात्रस्तु यत्नेन शुचिरेव सः । तेनोदकेन द्रव्याणि प्रोक्ष्या चम्यपुनर्गृहे । ततः कर्माणि कुर्वीत नित्यं वैयानिकानि च । शान्तातपः—यद्यानीतुं सव्येन प्रोक्षयेद्दक्षिणेन तु । इति श्रीमन्नारायण० लक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने माध्याह्निकविवरणम् ॥

अथ देवपूजा । तत्र प्रयोगपारिजाते वसिष्ठः—कौबेर्यां तु धनस्थानमैशान्यां देवतालम् । माधवीये दक्षः—भागे तु पंचमे देवमर्चयेत् पुरुषोत्तमम् । इति । मंत्रराजविधाने—प्रातर्होमं च कृत्वा वा देवतार्चनमारभेत् । यद्वा माध्याह्निकं कृत्वा पूजयेत् पुरुषोत्तमम् । इति । चंद्रिकायां हारीतः—कुर्वीत देवतापूजां जपयज्ञादनंतरम् । अथ पूजापात्राणि । प्रयोगपारिजाते पैठीनसिः—सीसकायसपाषाणहीनभग्नपात्राणि विज्यानि । हीनानि मानतः । मानं शिवरहस्ये—षट्त्रिंशदंगुलपात्रमुत्तमं परिकीर्तितम् । मध्यमं तु त्रिभागो न कनिष्ठं द्वादशांगुलम् । तत्रैव देवीपुराणे—वस्त्रंगुलविहीनं तु नपात्रं कारयेत् क्वचित् । क्वचिदिति सर्वधर्मकार्ये निषेध इति टोडरानंदः । तत्रैव—नानाविचित्ररूपाणि पुंडरीकाकृतीनि च । शंखनीलोत्पलाभानि पात्राणि परिकल्पयेत् । वाराहे—शृणुतत्वेन मे देवि प्रियपात्राणि यानि मे । सौवर्णराजतं ताम्रं कांस्यं चैव तु यद्भवेत् । सर्वेभ्योभ्यधिकं ताम्रं तदेव मम रोचते । अग्निपुराणे—मृन्मयं च तथा कांस्यमारकूटादिसंभवम् । त्रपुसीसलोहजातमर्धपात्रं विवर्जयेत् । वैखानसग्रंथे अभिषेकपात्रमुक्तम्—अरत्निमात्रविस्तारं मध्येष्टदलसंयुतम् । प्रतिपद्दलं मध्ये सुषिराणां शतं भवेत् । अष्टोत्तरशतं वापि भूषितं मध्यतस्तथा । खचितं च महारत्नैरेव धारासहस्रकम् । धाराष्टकेन वा युक्तमभिषेकाय कल्पयेत् । विंशत्या वाष्टभिर्वापि द्वाभ्यां वा दशभिश्च वा । तत्रैव—पानीयपात्रं सौवर्णराजतं ताम्रमेव च । वृत्ताय तं सुवृत्तं वा भवेदायतमेव वा । प्रस्थमानप्रमाणांभः पूरयोग्यां त

आचाररत्नं

॥ ७१ ॥

देवपूजा

रंशुचि । नीराजनक्रियापात्र्योहेमादिद्रव्यनिर्मिताः । तत्रैवपुष्पसारसुधानिधौ—अर्घ्यपात्रंतुवायव्येनैर्ऋत्यां पाद्यपात्रकम् । आग्नेय्यां स्नानकलशमीशेत्वाचमनीयकम् । मध्येतुमधुपर्कः स्यादित्येतत्पात्रलक्षणम् । चंद्रिकायामाचारादर्शचस्कांदे—नैवेद्यपात्रं वक्ष्यामि केशवस्य महात्मनः । सौवर्णं राजतं ताग्रं कांस्यं मृन्मयमेव वा । पालाशं पद्मपत्रं विष्णोरतिप्रियम् । पूर्वोक्तमृन्मयनिषेधस्तुकुलालचक्रनिष्पन्नपरः ।—कुलालचक्रनिष्पन्नमासुरं मृन्मयं स्मृतम् । तदेव हस्तघटितं स्थाल्यादिदैविकं मतमितिकल्पनरुदिवोदासीयादौ वचनात् । शौनकः—पूजागृहं प्रविश्याथ मंडलं परिकल्प्य च । सौवर्णं च चतुर्द्वारं संप्राकारं सविस्तरम् । मंडपं रचयित्वा तु वितानध्वजतोरणैः । कृष्णभट्टीये—दर्शनीयामहामुद्रापूजारं भावसानयोः । संहारमुद्राकर्तव्यापरिपूर्णे चर्चनादिके । अधोमुखाभ्यां हस्ताभ्यामापादतलमस्तकम् । पसारिताभ्यां संस्पृश्य महामुद्रेयमीरिता । आचारचिंतामणौ—गंधादिकानि वेद्यां तापूजापंचोपचारिकी । अर्घपाद्याचमनीयमधुपर्काचमानि च । गंधादिपंचकंचेति उपचारादशोदिताः । षोडशोपचारास्तत्रैव—आसनं स्नागतंचार्घ्यपाद्यमाचमनंतथा । मधुपर्काचमस्नानवसनाभरणानि च । गंधपुष्पे धूपदीपौ नैवेद्यंचंदनंतथा । प्रयोगदीपिकायां विष्णुपुराणे—पूर्वमावाहनं प्रोक्तमासनंचततः परम् । ततश्च पाद्यमर्घ्यंचततस्त्वाचमनीयकम् । स्नानं वस्त्रंचोपवीतंततो गंधादिचंदनम् । पुष्पंधूपंचदीपंचनैवेद्यंतदनंतरम् । ततो देयः प्रणामश्च ततो देयाप्रदक्षिणा । विसर्जनंततो दद्यादुपचारास्तु षोडश । क्वचित्प्रणामप्रदक्षिणास्थाने तांबूलदक्षिणे उक्ते । हेमाद्रौ भविष्ये—आवाहनासनार्घ्यपाद्याचमनमधुपर्कसेवाश्च । भूषणगंधाः सुमनोयुतधूपदीपभोज्यानि । प्रादक्षिण्यं स्तुतिरितिकथयंत्युपचारषोडशकम् । आचारचिंतामणावष्टादश उक्ताः—आसनावाहने चार्घ्यपाद्यमाचमनंतथा । स्नानं वस्त्रोपवीतंच भूषणानि च सर्वशः । गंधपुष्पेतथा धूपदीपावन्नेन तर्पणम् । माल्यानुलेपनंचैव नमस्कारविसर्जने । पाद्यार्घयोः पौर्वापर्ये विकल्पइति स्मार्ताः । तत्रैव—आसनाभ्यंजने तद्बुद्धर्तननिरूपणे । संमार्जनं सर्पिरादिस्नापनावाहने ततः । पाद्यार्घ्याचमनीयंच

॥ ७१ ॥

स्नानीयमधुपर्ककौ । पुनराचमनीयंचवस्त्रयज्ञोपवीतके । अलंकारागंधपुष्पेधूपदीपौतथैवच । नैवेद्यमथतांबूलंपुष्पमालातथैवच । अनुलेपनं चशय्याचचामरव्यजनेतथा । आदर्शरार्तिकंचैवनमस्कारोथनर्तनम् । गीतवाद्यादिदानानिस्तुतिहोमप्रदक्षिणम् । दंतकाष्ठप्रदानंचततोदेववि सर्जनम् । उपचाराइमेज्ञेयाःषट्त्रिंशत्सुरपूजने । शांतिहेमाद्रौस्त्वन्येउक्ताः—आवाहनासनेपाद्यमर्घ्यमाचमनंतथा । गंधपुष्पेतथाधूपं दीपंचमधुपर्ककम् । उपहारंतथाचामंस्नानंचांगविभूषणम् । वस्त्रोपवीतमाचाममलंकारान्विलेपनम् । गंधपुष्पेतथाधूपंदीपमंजनमेवच । आदर्शमंगलंसर्वदेयंसर्वात्मनातथा । होमंभोजनमाचाममलंकारांस्तथापुनः । गंधादिचपुनर्दद्यान्मुखवासंप्रदक्षिणाम् । स्तुतिंदंडनमस्कारमात्म नोपिनिवेदनम् । तत्रैव—स्तुतिःस्वकृतावैदिकीदेवादिकृतावेति ।

भार्गवार्चनदीपिकायांषष्टिसंख्याउक्ताः—पूर्वप्रबोधनंकुर्याजयशब्दांस्ततःपुनः । नमस्कारंततःकुर्यात्ततोनीराजनंपरम् । ततोदिव्यासनंदद्यात्ततोवैदंतधावनम् । पादप्रक्षालनंदद्यात्ततोर्घ्यंचप्रकल्पयेत् । आचामंमधुपर्कंचपुनराचमनीयकम् । ततःसुगंधितैलेनमर्दनंकारयेद्धरेः । ततोभ्यंगंसुगंधैस्तुकुर्यात्तैलापसारणम् । ततःपुण्योदकैःकुर्यादभिषेकंसुगंधिभिः । क्षीरेणदध्नाचतथाघृतेनमधुनापिच । शर्करयामं त्रपूतैर्गंधपुष्पोदकैरपि । महाभिषेकंतथाचाममंगवस्त्रंततोर्पयेत् । वाससीपरिधानार्थमुपवीतंतथाचमम् । गंधमाभरणंपुष्पंधूपंनीराजनंतथा । दृष्ट्युत्तारणनैवेद्यौमुखवासंसुगंधिभिः । तांबूलंशयनंकेशसाधनंवस्त्रदानकम् । किरीटचंदनेदद्यात्ततआभरणानिच । पुष्पनीराजनादर्शमंडपा गमनंततः । तत्रासनंपाद्यमर्घ्यमाचामंधूपदीपकौ । नैवेद्यंचसतांबूलंचंद्रनीराजनंपरम् । चामरंव्यजनंछत्रंपुरोगीतंमनोहरम् । मृदंगादिस्वनं नृत्यंनमस्कारंप्रदक्षिणाम् । स्तुतिकुर्यात्ततोविष्णोश्चरणौमस्तकेन्यसेत् । निर्माल्यधारणंकुर्यान्नैवेद्यांशस्यभोजनम् । सेवामुद्दिश्योपविशेनमंचके तूलिकांनयेत् । सुखासनेनशयनेनीत्वातंतत्रशाययेत् । अर्चेत्कुसुमतांबूलैःपादौसंवाहयेत्ततः । अत्रविष्णुपदंशिवादेरुपलक्षणम् । विधिवच्चा

आचाररत्नं

॥ ७२ ॥

चयेत्सर्वान्योविप्रोभक्तितत्परइतिपारिजातेवृद्धपराशरोक्तेः । सएव—ज्ञानेवस्त्रेचनैवेधेदद्यादाचमनंहरेः । अत्रपितृचरणाः—सुवर्णप्रतिमादौतंडुलपुंजादिषुचषोडशाद्युपचारपूजैव । आवाहनाभावेपूजायाअसंभवात् । पंचोपचारादशोपचारास्तुपूर्वस्थापितदेवेष्वित्यूचुः ।

प्रतिमाविचारः । भविष्ये—सौवर्णराजतीताम्रीमृन्मयीचतथाभवेत् । पाषाणधातुयुक्तावारीतिकांस्यमयीतथा । शुद्धदारुमयीवापिदेवतार्चाप्रशस्यते । अंगुष्ठपर्वादारभ्यवितस्तियावदेवतु । प्रतिमाचतथाकार्यानाधिकाशस्यतेबुधैः । **पंचरात्रे—**मृदारुलाक्षागोमेदमधूच्छिष्टमयीनतु । **स्मृतिसारेपुराणे—**शैलीदारुमयीलौहीलेप्यालेख्याचसैकती । मनोमयीमणिमयीप्रतिमाष्टविधास्मृता । चलाचलेतिद्विविधाप्रतिष्ठाजीवमंदिरम् । **प्रयोगपारिजातेविष्णुधर्मे—**तयोरसंभवेचैवसाचेहनवधास्मृता । रत्नजाहेमजाचैवराजतीताम्रजातथा । रैतिक्यर्चातथालौहीशैलजाद्रुमजातथा । अधमाधमाविज्ञेयामृन्मयीप्रतिमाचया । रैतिकी पित्तलजा । **स्मृतिसारे—**नार्च्यागृहेऽमजामूर्तिश्चतुरंगुलतोधिका । नवितस्त्यधिकाधातुसंभवाश्रेयइच्छता । **देवीपुराणे—**सप्तांगुलसमारभ्ययावच्चद्वादशांगुलम् । गृहेष्वर्चासमाख्याताप्रासादेचाधिकाशुभा । **कपिलपंचरात्रे—**मानांगुलप्रमाणेनदशपंचदशांगुला । गृहेतुप्रतिमापूज्यानाधिकातुप्रशस्यते । **हयशीर्षपंचरात्रे—**दशांगुलप्रमाणावातिथ्यंगुलमितापिवा । **दानमदनरत्नेप्येवम् ।** तत्रैवमात्स्ये—व्रीहिभिर्वात्रिभिश्चोर्ध्वैरधमांगुलमीरितम् । मध्यमंतुत्रिभिःसार्धैश्चतुर्भिश्चतथोत्तमम् । मानांगुलमितिख्यातमात्रांगुलमथोच्यते । **गोविंदराजीये देवीपुराणे—**तथाचोर्ध्वस्थिताकार्यासदादेवीचतुर्भुजा । अन्यथातुनकर्तव्याकृताभयकरीसदा । अष्टभुजासदाकार्याप्रासादेवागृहेतथा । ऊर्ध्वस्थितागृहेघोरारौद्राभाभिभवेद्युधि । गृहेनसजटापूज्याशैलजापितथैवच । अष्टभुजाऊर्ध्वाघोरेतिगोविंदराजः । **वाराहे—**गृहेग्निदग्धाभग्राश्चनार्चाःपूज्यावसुंधरे । एतासां पूजनात्रित्यमुद्वेगप्राप्नुयाद्ब्रह्मी । **स्कांदे—**शालग्रामशिलायास्तुप्रतिष्ठानैवविद्यते । महापूजांतुक्रत्वादौपूजयेत्तांततोबुधः । **बृहद्ब्रामणे—**

देवपूजा.

॥ ७२ ॥

प्रतिष्ठादिविधानेन विनैव वसते हरिः । सदा तत्र शिलामात्रे वक्रचिह्नं वरानने । चक्रचिह्न इत्युक्ते रचक्रे हिरण्यगर्भादौ शालग्रामशिलाकृतमूर्त्यादौ च प्रतिष्ठा भवतीति **पंचायतनसारः** । अत्र केचित् प्रतिष्ठावाहनयोर्मिलितयोर्देवतासंनिधिजनकत्वात्स्थापितदेवेष्वप्यावाहनमित्याहुः । तन्न । आवाहनात्पूर्वपादस्पर्शादावपि दोषाभावप्रसक्तेः । मालादिदानेषु ण्याभावापत्तेश्च । अतो नावाहनम् । **पंचायतनसारे** तु देवताया व्यासंगां तराभावध्यानार्थं प्रतिष्ठितदेवतायामप्यावाहनमित्युक्तम् । अन्येतु प्रतिष्ठया देवसन्निधियोग्यता क्रियते आवाहनेन तत्सन्निधिरित्याहुः । दैशिकसान्निध्ये पिबौद्धसान्निध्यार्थमावाहनमिति भट्टदिनकरः । **स्मृतिसारे पुराणे** च—उद्वासावाहनेन स्तःस्थिरायामुद्धवार्चने । अस्थिरायां विकल्पात्स्यात्स्थंडिलेतु भवेद्वयम् । स्नपनं चाविलेख्यायामन्यत्र परिमार्जनम् । **पंचायतनसारे** नंदिपुराणे—स्थिरलिङ्गेऽनले तोये हृदये सूर्यमंडले । आवाहनादि चत्वारि कुर्यान्नोद्वासनं तथा । तत्रैव पाद्मे—शालग्रामशिलायां च नावाहनविसर्जने । **देवीपुराणे**—पाद्ये श्यामा कूर्वा च विष्णुक्रांता दिरिष्यते । गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपाः । तत्रैव—बिल्वरक्ताक्षतैः पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्तिलैः । सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्यो यं परिकीर्तितः । अभावे दधिदूर्वादेर्मानसं वा प्रकल्पयेत् । रक्तंकुंकुमम् । **पुष्पसारसुधानिधौ**—इक्षुर्मधुघृतं चैव पयोदधिसहैव तु । प्रस्थप्रमाणं वा ग्राह्यं मधुपर्कमिहोच्यते । **पंचायतनपूजासारे**—जातीलवंगकं कोलान्याचमनीयद्रव्याणि ॥

अथ स्नानं । बृहन्नारदीये—वादित्रनिनदैरुच्चैर्गीतमंगलनिःस्वनैः । यः स्नापयति देवेशं जीवन्मुक्तो भवेद्विद्विषः । वादित्राणामभावे तु पूजा काले च सर्वदा । घंटाशब्दो नरैः कार्यः सर्ववाद्यमयीयतः । **योगिनीतन्त्रे**—शिवागारे झल्लकं च सूर्यागारे च शंखकम् । दुर्गागारे वंशवाद्यं मधूरीं च न वादयेत् । **स्कांदे**—वेणुवीणास्वनैश्चैव कुर्यात्तु स्नपनं हरेः । शिवं शंखेन स्नापयेत् । न शिवं शंखवारिणेति **पंचायतनसारे** वचनात् । सर्वत्रैव

आचाररत्नं

॥ ७३ ॥

प्रशस्तोऽब्जः शिवसूर्यार्चनं विनेति प्रयोगपारिजाते ब्राह्माच । शिवार्चने शंख उक्तः सौरपुराणे पादौ — कुशपुण्योदकस्नानाद्ब्रह्मलोकमवा-
 मुयात् । रत्नोदकेन सावित्रं कौबेरं हेमवारिणा । नारसिंहं तु संस्नाप्य कर्पूरागरुवारिणा । इन्द्रलोके समोदित्वा पश्चाद्विष्णुपुरं व्रजेत् । कपिलाक्षीरमा-
 दाय शंखे कृत्वा जनार्दनम् । यज्ञायुतसहस्रस्य स्नापयित्वा लभेत्फलम् । ताम्रमूर्तौ गव्याभिषेको न निषिद्धः । स्नानतर्पणदानेष्वित्यादि पूर्वोक्तवचनात् ।
 नारसिंहे — यः पुनः पुष्पतैलेन संस्नापयति केशवम् । दिव्यौषधियुतेनापितस्य प्रीतो भवेत्सदा । रुद्रयामले — द्वादश्यां च दिवा स्नापस्तुल्य-
 वचयस्तथा । तत्र विष्णोर्दिवा स्नानं वर्जनीयं सदा बुधैः । पादौ — शंखे तीर्थोदकं कृत्वा यः स्नापयति केशवम् । द्वादश्यां विंदुमात्रेण कुलानां तारयेच्छ-
 तम् । द्वादश्यां स्नाने विकल्प इति केचित् । दिवा पदोपादानादिव सेनिषिद्धं न तुरात्रावित्यन्ये । विष्णुमूर्तेः स्नाननिषेधो न शालग्रामादेरित्यपरे । प्र-
 योगपारिजाते व्यासः — प्रतिमापट्टयंत्राणां नित्यं स्नानं न कारयेत् । कारयेत्पर्वदिवसे यदा वामलधारणम् । पादौ वैशाखमाहात्म्ये —
 चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमागरुवासितैः । सलिलैः स्नापयेन्मन्त्री नित्यदा विभवे सति । स्कांदे — क्षीरादृशगुणं दध्ना घृतेनैव शतोत्तरम् । घृतादृशगुणं
 क्षौद्रं क्षौद्राच्चैश्वर्यं जतथा । स्नानादिषु द्रव्यमानमुक्तं शिवधर्मोत्तरे — स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः । पलानां द्वे सहस्रे तु महास्नानं प्रकीर्ति-
 तम् । हरनाथीये — अष्टोत्तरपलशतं स्नाने दयंतु सर्वथा । व्रतहेमाद्रौ कालिकापुराणे — पंचविंशत्पलं लिङ्गे अभ्यंगं कारयेदथ । शिवस्य
 सर्पिषा स्नानं प्रोक्तं पलशतेन च । तावतामधुना चैव दध्ना चैव पुनः पुनः । तावतैव च क्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः । भूयः सार्धं सहस्रेण पलानामैश्वर्यं तथा ।
 पलं च कुडवः प्रस्थ आढको द्रोण एव च । धान्यमानेषु बोद्धव्याः क्रमशोऽमी चतुर्गुणाः । मदनरत्ने आथर्वणपरिशिष्टे — पंचकृष्णलको माष-
 स्तैश्चतुःषष्टिभिः पलम् । चंद्रिकायां पुलस्त्यः — स्नाप्यमानं च पश्यंति ये घृतेनोत्तरायणे । तेषां त्रिविष्णुसालोक्यं सर्वपापविवर्जिताः । घृतमानं
 प्रस्थो वा आढकं वेतितत्रैव । तत्रैव वामने — देवमात्यापनयनं देवागारसमूहनम् । स्नपनं सर्वदेवानां गोप्रदानसमं स्मृतम् ॥ ॥ वस्त्रादि ॥ अग्नि-

देवपूजा.

॥ ७३ ॥

पुराणे—दुकूलपट्टकौशेयरांककार्पासकादिभिः । वासोभिः पूजयेद्देवं सुशुभैरात्मनः प्रियैः । **विष्णुधर्मोत्तरे**—रांकवामृगरोम्याश्च कंदस्यश्च तथा शुभाः । **निषिद्धानिवाराहे**—नीलिरंजितवस्त्रं यो मर्त्यो मर्त्यं निवेदयेत् । नवमक्षालितं चैव सचिरं रौरवे वसेत् । नीलीदोषः कार्पास एवोक्तः । **तथा**—यज्ञोपवीतदानेन सुरेभ्यो ब्राह्मणाय वा । भवेद्विप्रश्चतुर्वेदी शुद्धधीर्नात्र संशयः । **नंदिपुराणे**—अलंकारं च यो दद्याद्विप्राय च सुराय च । सोमलोके रमित्वा स विष्णुलोके महीयते । वस्त्रालंकारादिन प्रत्यहमपूर्वम् । वस्त्रमभ्युक्षणाच्छुद्ध्येदपरंतु दिने दिने इति **हरनाथीये तत्त्वसागर-संहितोक्तेः** । अपरंतदेव । न निर्माल्यं भवेद्वस्त्रं स्वर्णरत्नविभूषणमिति तत्रैव विद्याकरीयनिबन्धाच्च । उपवीतमपि प्रत्यहं नान्पूर्ववत्समत्वा दिति **हरनाथः ॥ ॥** गंधपुष्पधूपदीपादेव ताभेदेन वक्ष्यंते । **चंद्रिकायां पादौ**—गंधेभ्यश्चंदनं पुण्यं चंदनादगर्भरः । कृष्णागरुस्ततः श्रेष्ठः कुंकुमं तु ततो वरम् । **मदनरत्ने गारुडे**—कस्तूरिकाया भागौ द्वौ च त्वारश्चंदनस्य तु । कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनः स्यात्ततः समम् । कर्पूरं चंदनं दर्पः कुंकुमं च समांशके । सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तसुरवल्लभम् । **काशीखंडे**—कस्तूरिकाया द्वौ भागौ द्वौ भागौ कुंकुमस्य तु । चंदनस्य त्रयो भागाः शशिनस्त्वेक एव हि । यक्षकर्म इत्येष सर्वदेवमनोहरः । **मदनरत्ने**—कर्पूरमगरुश्चैव कस्तूरी चंदनं तथा । कंकोलं च भवेदेभिः पंचभिर्व्यक्ष कर्मभिः । **विष्णुधर्मोत्तरे**—दारिद्र्यपद्मं कंकुर्यादस्वास्थ्यं रक्तचंदनम् । उशीरं विप्रविभ्रं शमन्ये कुर्यु रूपद्रवम् । केवलनिषेधोऽयं मिलितानां विधानादिति पंचायतनसारः । **गारुडे स्कांदे च**—यो ददाति हरेर्नित्यं तुलसीकाष्ठचंदनं । पितृणां च विशेषेण सदा भीष्टं हरेर्यथा । तुलसीदल लभेन चंदनेन जनार्दनम् । विलेपयति यो नित्यं लभते चित्तितं फलम् ॥

अथ पुष्पाणि । पुष्पदानं कराम्यामिति केचित् । तन्न । तत्र दक्षिण करनियमात् । पुष्पांजलि विधावंजलि विधेश्च । यत्तु—यजन्क

१. कदसी तृणविशेषः । २. दर्पः जवादिः ।

आचाररत्नं

॥ ७४ ॥

राभ्यांयज्ञेशमिति । यच्च—तावेवकेवलौष्णाध्यौयौतत्पूजाकरौकराविति । तत्कथंचिलब्धकरद्वयव्यापारानुवादइतिटोडरानंदः । पुष्पां-
जल्यादिपरमिति वयम् । पादौ—श्यामापितुलसीविष्णोःप्रियागौरीविशेषतः । विष्णुरहस्ये—तुलसीप्राप्ययोनित्यंनकरोतिममार्चनम् ।
तस्याहंप्रतिगृह्णामिनपूजांशतवार्षिकीम् । विष्णुधर्मे—रक्तान्यकालजातानिचैत्यवृक्षोद्भवानिच । श्मशानजातपुष्पाणिनैवदेयानिकर्हिचित् ।
विष्णुः—नोग्रगंधिपुष्पनागंधिनकंटकिजम् । कंटकिजमपिशुक्लसुगंधिदद्यात् । नरक्तंदद्यात् । रक्तमपिकुंकुमंजलजंचदद्यादिति । विष्णु
रहस्ये—नशुष्कैःपूजयेद्देवंकुसुमैर्नमहीगतैः । नविशीर्णदलैःस्पृष्टैर्नाशुभैर्नाविकासिभिः । अतिगंधीन्यगंधीनिअम्लगंधीनिवर्जयेत् ।
अविकासिभिरितियेषांविकासोनजातः । येषांतुविकासोत्तरंमुकुलत्वंकमलादीनांतेषांसूर्यएवनिषेधइतिवक्ष्यते । भविष्ये—केशकीटापविद्धा
निशीर्णपर्युषितानिच । स्वयंपतितपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच । मुकुलैर्नार्चयेद्देवमपक्वंननिवेदयेत् । गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ।
गंधहीनमपिग्राह्यंपवित्रंयत्कुशादिकम् । तिथ्यालोकेमत्स्यसूक्ते—बंधुजीवंचद्रोणंचसरस्वत्यैनदापयेत् । विष्णुधर्मोत्तरे—नगृहे
करवीरोत्थैःकुसुमैरर्चयेद्धरिम् । गृहेजातोयःकरवीरस्तदुत्थैरित्यर्थइतिपंचायतनसारः । यथाश्रुतमेवतुयुक्तम् । निषिद्धपुष्पा
णिगारुडे—नार्कनोन्मत्तकंकिंचित्तथैवगिरिकर्णिकाम् । नकंटकारिकापुष्पमच्युतायनिवेदयेत् । कुटजंशाल्मलीपुष्पंशिरीषंचजनार्दने ।
निवेदितंभयंशोकंनिःस्वतांचप्रयच्छति । करानीतंपटानीतंतत्पुष्पंसकलंत्यजेत् । करोवामः । पटोऽधोवस्त्रम् । देवोपरिधृतंयच्चवामहस्तेच
यद्धृतम् । अधोवस्त्रधृतंयच्चतत्पुष्पंपरिवर्जयेदितिपंचायतनसारात् । विष्णुः—याचितंनिष्फलंपुष्पंकथंनृत्तंचनिष्फलम् । अस्पृश्य-
त्वादजस्वलायादेवकार्यनिषेधेसिद्धे । नदेवकार्यंकुर्यादितिहारीतोक्तिर्देवार्थपुष्पनैवेद्यादीत्येतदर्थेतिकल्पतरुः । विष्णुधर्मोत्तरे—
अधोवस्त्रधृतंयच्चजलांतःक्षालितंचयत् । देवतास्तन्नगृह्णन्तिपुष्पनिर्मात्यतांगतम् ॥ पर्युषितदिनविचारः । हलायुधेभविष्ये—केशकी-

देवपूजा.

॥ ७४ ॥

टापविद्धानित्यजेत्पुषितानिच । तुलस्यगस्तिबिल्वानांनस्तिपुषितात्मता । **मदनपारिजाते**—जलपुषितंत्याज्यंपत्राणिकुसुमानिच । तुलस्यगस्तिबिल्वानिगांगवारिनदुष्यति । **विष्णुधर्मोत्तरे**—तुलस्यांबिल्वपत्रेचजलजेपुचसर्वशः । नपुषितदोषोस्तिमालाकारगृहेषुच । **स्कांदे**—पलाशंदिनमेकचंपकजंचदिनत्रयम् । पंचाहंबिल्वपत्रंचदशाहंतुलसीदलम् । पुषितनेत्यर्थः । **हलायुधे**—जलजानांचसर्वेषांबिल्वपत्रस्यचैवहि । तेषांपुषिताशंकाकार्यापंचदिनोर्ध्वतः । तीर्थसौख्येप्राप्ते—तुलसीनोपुषिताबिल्वंचत्रिदिनावधि । पञ्चपंचदिनात्याज्यशेषपुषितंविदुः । तत्रैवस्कांदेदमनमुपक्रम्य—तस्यमालाभगवतःपरमप्रीतिकारिणी । शुष्कापुषितावापिनदुष्टाभवतिकचित् । पूर्वोक्तदिनसंख्यातिक्रमेपिमालाकारगृहस्थमदुष्टमितिशैवागमः । **स्मृतिसाराचल्यां**—जलजानांचसर्वेषांपत्राणामहतस्यच । कुशपुष्पस्यरजतसुवर्णकृतयोरपि । नपुषितदोषोस्तितीर्थतोयस्यचैवहि । **बोपदेवः**—बिल्वापामार्गजातीतुलसिशमिशताकेतकीभृंगदूर्वामंदांभोजाहिदर्भामुनितिलतगरब्रह्मकह्लारमल्ली । चंपाश्वारातिकुंभादमनमरुबकाबिल्वतोहानिशस्तास्त्रिंशत्येकार्यरीशोदधिनिधिवसुभूभूयमाभूयएव । **अस्यार्थः**—शताशतावरी । मंदोमंदारः । अहिर्नागचंपकः । मुनिरगस्त्यः । ब्रह्मपलाशम् । कह्लारंकुमुदम् । तेननपौनरुत्तयम् । अश्वारातिःकरवीरः । अरीषट् । ईशःएकादश । उदधिश्चत्वारः । निधिर्नव । वसुरष्टौ । भूरेकः । यमौद्वौ । बिल्वमारभ्याहिपर्यंतं गणयित्वादर्भमारभ्यत्रिंशदादिसंख्ययापुनर्गणयेदित्यर्थः । **तत्त्वसागरसंहितायां**—यद्वापुषितैश्चापिपुष्पाद्यैरविकारिभिः । गंधोदकेनचैतानित्रिःशोक्ष्यैवप्रपूजयेत् । **पारिजातेआदित्यपुराणे**—शिवेकुंदमदंतींचयूथींबंधूककेतकम् । जपारंक्तत्रिसंध्यैद्वेसिंदूरकुटजानितु । मालतींधुसृणंचैवहयारिंबर्बरीत्यजेत् । नशस्तंशाल्मलपुष्पंकूष्मांडंचनशोभनम् । कलिकामुकुलैर्नेज्याविनाचंपकपंकजैः । **पुष्पमालायाम्**—मंदारमर्कटचतुरशाल्मलीकांचनालजम् । निषिद्धंविष्णुपूजायांपुष्पंबैभीतकंतथा । निषिद्धंविद्धितंविष्णौशिरीषंशक्रपुंड्रकम् । नरसिंहस्यपूजायां

आचाररत्नं

॥ ७५ ॥

निषिद्धं केतकीद्वयम् । चंद्रिकायामप्येवम् । मदनपारिजाते विष्णुधर्मे—ऋकचाख्यस्य पुष्पाणि तथा धतूरास्तथा । कृष्णं च कुटजं चार्कं नैव देयं जनार्दने । शाल्मलं च शिरीषं च बृहतीं गिरिमलिकाम् । सर्जकं चैव कूष्माण्डं च नारं च वर्जयेत् । शातातपः—देवीनामर्कमंदारौ सूर्यस्तगरंतथा । निषिद्धमित्यर्थः । कार्तिकमाहात्म्ये—गणेशं तुलसीपत्रैर्दुर्गानैव तु दूर्वया । मुनिपुष्पैस्तु सूर्यं च लक्ष्मीकामो न चार्चयेत् । पाद्मे—न बिल्वेनार्चयेद्भानुं न केतक्यामहेश्वरम् । नाक्षतैः पूजयेद्विष्णुं न तुलस्यागणाधिपम् ॥

तुलसीग्रहणादौ विशेषः । हारीतः—स्नानं कृत्वा तुलसीपत्रं चित्पुष्पं चिन्वंति मानवाः । देवतास्तत्र गृह्णन्ति भस्मीभवतिकाष्ठवत् । तन्मध्याह्नस्नानपरम् । अस्नात्वा तुलसीं छित्त्वा देवतापितृकर्मणि । तत्सर्वं निष्फलं याति पंचगव्येन शुध्यति इति पाद्मे उक्तेरिति चंद्रिका । अत्र तुलसीपदं पुष्पमात्रपरम् शिष्टाचारानुरोधादिति रुद्रधरः । देवयाज्ञिकनिबन्धे स्मृतिसारे—श्रवणे च व्यतीपाते भौमभार्गवभानुषु । पर्वद्वये च संक्रांतौ द्वादश्यां सूतकद्वये । तुलसीये विचिन्वंति ते छिंदंति हरेः शिरः । क्वचिच्छ्रवणस्थाने वै धृतिपदम् । पाद्मे—भृग्वर्कांगारवारेषु द्वादश्यां पंचपर्वसु । ये विचिन्वंति तुलसीं ते छिंदंति हरेः शिरः । विष्णुधर्मोत्तरे—रविवारं विना दूर्वा तुलसी द्वादशीं विना । जीवितस्या विनाशाय न विचिन्वीत धर्मवित् । तथा—संक्रांतावर्कपक्षांते द्वादश्यां निशिसंध्ययोः । यैश्छिन्नं तुलसीपत्रं तैश्छिन्नं हरिस्तकम् । विष्णुधर्मे—न छिंद्या तुलसीं विप्रो द्वादश्यां वैष्णवः क्वचित् । हरिभक्तिविलासे—संक्रांत्यादौ निषिद्धोऽपि तुलस्य वचयः स्मृतौ । परं श्रीविष्णुभक्तैस्तु द्वादश्यामेव नेष्यते । अयं निषेधो न कृष्णतुलस्याम् ।—तुलसीकृष्णतुलसीतथारक्तं च चंदनम् । केतकीपुष्पपत्रं च सद्यस्तुष्टिकरं हरेरिति भविष्ये कृष्णतुलस्याः पुनरुपादाने न तुलसीत्वाभावात् । जीरकं कृष्णजीरकमिति वत् । पाद्मे—द्वादश्यां तुलसीपत्रं धात्रीपत्रं च कार्तिके । लुनातिसनरोगच्छेन्निरयानतिगर्हितान् । रुद्रयामले—देवार्थे तुलसीछेदो होमार्थे समिधस्तथा । इंदुक्षये न दुष्येत्तगवार्थेऽपि तृणस्य च । पाद्मे—तुलस्य मृतजन्मासि सदा त्वं के

देवपूजा.

॥ ७५ ॥

श्वप्रिये । केशवार्थविचिन्वामिवरदाभवशोभने । इतितुलसीग्रहणमंत्रः । अवंतीखंडेस्कांदे—येऽर्चयंतिहरेर्मूर्तिंकोमलैस्तुलसीदलैः । कोटिकोटिसुवर्णानांदानस्यफलमाप्नुयुः । तत्रैव—सुमंजर्यासदलयातुलसीभवयाहरेः । पूजांकुर्वीतयोनित्यंसपूजाफलमश्नुते । शंखः—वानस्पत्येमूलफलेदार्वम्यर्थेचगोस्तृणम् । देवतार्थचकुसुममस्तेयंमनुरब्रवीत् । इदं द्विजपरम् । द्विजस्तृणैधःपुष्पाणिसर्वतःस्वयमाहरेदितियाज्ञवल्क्योक्तेः । एतन्नित्यपूजापरम् ।—पारक्यारामसंजातैःकुसुमैर्चयेत्सुरान् । तेनपापेनलिप्येऽहंयदेतदनृतंभवेदितिनारदीयादितिपंचायतनसारः । आह्निकप्रदीपेस्कांदे—पत्रंवायदिवापुष्पंफलंनेष्टमधोमुखम् । दुःखदंतत्समाख्यातंयथोत्पन्नंप्रदापयेत् । अधोमुखार्पणंनेष्टपुष्पांजलिविधिविना ॥ ॥ लक्षपूजायांविशेषः । लक्षपूजासुसर्वासुपुष्पमेकैकमर्पयेत् । समुदायेनचेत्पूजालक्षपुष्पार्पणंहितत् । लक्षपुष्पादौपुष्पाद्यर्पणंयथेच्छमितिपंचायतनसारे । जटमल्ले—येषांशंसंतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पलवाअपितेषांस्युःफलवार्चाविधौहरेः । पात्रे—बिल्वपत्रंशमीपत्रंतुलस्यामलकंतथा । कुशपत्रंभृंगराजंसदाग्राह्यंहरेर्बुधैः । बिल्वपत्रेविशेषः शिवधर्मोत्तरे—अच्छिन्नैर्विल्वपत्रैश्चअच्छिन्नाग्रैस्त्रिपत्रकैः । वामपत्रेवसेद्वह्वापन्ननाभश्चदक्षिणे । पत्राग्रेलोकपालाश्चमध्येपत्रेसदाशिवः । पृष्ठभागेस्थितायक्षाःपूर्वभागेऽमृतंस्थितम् । तस्माद्वैपूर्वभागेनअर्चयेद्विरिजापतिम् । जटमल्ले—येषांशंसंतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पलवाअपितेषांस्युःफलवार्चाविधौहरेः । भविष्ये—फलानामप्यलामेतुतृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामभावेतुभक्त्याभवतिपूजितः । मनसापूजयेदित्यर्थः ॥

अथधूपः । तिथितत्त्वेकालिकापुराणे—मधुमुस्ताघृतंगंधोगुग्गुल्वगरुशैलजम् । सरलंसिद्धसिद्धार्थादशांगोधूपइष्यते । मदनरत्ने—षड्भागकुष्ठंद्विगुणोगुडश्चलाक्षात्रयंपंचनखस्यभागाः । हरीतकीसर्जरसश्चमांसीभागैकमेकंत्वथशैलजस्य । वनस्यचत्वारिपुरस्यचैकंधूपोदशांगःकथितोमुनींद्रैः । द्विगुणोऽब्जशः । शैलजमध्यदेशेतूलइतिप्रसिद्धम् । वनोमुस्ता । पुरोगुग्गुलुः । व्रतहेमाद्रौभविष्ये—अगरुचं

आचाररत्नं

॥ ७६ ॥

दनंमुस्तासिहकंवृषणंतथा । समभागंतुर्कृत्यधूपोयममृताह्वयः । तथा—श्रीखंडं ग्रंथिसहितमगरुसिहकंतथा । मुस्तातथेंदुर्भूतेशशर्कराचददे
 त्रयम् । इत्येषोऽनंतधूपश्चकथितोदेवसत्तम । तथा—कृष्णागरुसिहकंचवालकंवृषणंतथा । चंदनंतगरंमुस्ताप्रबोधःशर्करान्वितः । तथा—
 कर्पूरंचंदनंकुष्ठमुशीरंसिहकंतथा । ग्रंथिकंवृषणंभीमकुंकुमंगंजनंतथा । हरीतकीतथोशीरंयक्षधूपउदाहृतः । तथा—वृषणंसिहकंबिल्वंश्रीखं
 डमगरुंतथा । कर्पूरंचतथामुस्ताशर्करासत्त्वचंद्विज । इत्येषविजयोधूपःस्वयंदेवेननिर्मितः । वृषणंकस्तूरिकेतिसमयप्रदीपः । कर्पूरंचंदनं
 मांसीत्वक्पत्रैलालवंगे । अगरुसिहकंधूपंप्राजापत्यंप्रचक्षते । श्रीखंडंतगरंकुष्ठंकर्पूरंसिहकंतथा । महानयंस्मृतोधूपःप्रियोदेवस्यसर्वदा । चंद्रि
 कायांहारीतः—रुहिकाख्यंकणंदारुसिहकंसागरुंसितम् । शंखंजातीफलश्रीशेधूपानिस्युःप्रियाणिवै । रुहिकामांसी । कणोगुग्गुलविशेषः ।
 दारुदेवदारुः । शंखंनखी । नारसिंहे—विनामृगमदंधूपेजीवजातंविवर्जयेत् । एतच्चसिंहान्यपरम् । महिषाख्यंगुग्गुलंयआज्ययुक्तंस
 शर्करम् । धूपंददातिराजेंद्रनरसिंहायभक्तिमानितितत्रैवोक्तेः । देव्यादौतस्यवक्ष्यमाणत्वाच्च । तत्रैव—कृष्णागरुसमुत्थेनधूपेनश्रीधरालयम् ।
 धूपयेद्वैष्णवोयस्तुसमुक्तोनरकार्णवात् । गौतमः—तीर्थकोटिशतैर्धौतोयथाभवतिनिर्मलः । करोतिनिर्मलंदेहंधूपशेषस्तथाहरेः । पाद्मे—
 धूपंचारात्रिकंविष्णोःकराभ्यांयःप्रविंदते । कुलकोटिसमुद्धृत्ययातिविष्णोःपरंपदम् ॥

अथदीपः । नारसिंहे—घृतेनवाथतैलेनदीपंप्रज्वालयेन्नरः । अथमहादीपःव्रतहेमाद्रौविष्णुधर्मे—महावर्तिःसदादेयाकृष्ण
 पक्षेविशेषतः । देवस्यदक्षिणेपार्श्वेदेयातैलतुलानृप । पलाष्टकयुतारंजन्वर्तितत्रप्रकल्पयेत् । महारजनरक्तेनसमग्रेणतुवाससा । वामपार्श्वेतु
 देवस्यदेयाघृततुलानृप । पलाष्टकयुतांपुण्यांशुक्लांवर्तिंचदीपयेत् । वाससातुसमग्रेणसोपवासोजितेन्द्रियः । एवंवर्तिंद्वयमिदंसकृद्वत्त्वामहीयते ।

१ हरिकाख्येति पाठः ।

देवपूजा.

॥ ७६ ॥

एकामप्यथवादद्यादभीष्टामनयोर्द्वयोः । दीपदानं महासत्रं कृत्वा फलमुपाश्रुते । दीपनिर्वाणनिषेधो भविष्ये—तांश्च दत्त्वा न हि सेत न च तैलविवर्जितान् । कुर्वीत दीपहिंसा यो मूषकोऽधः प्रजायते । भविष्योत्तरे—प्रज्वाल्य देवदेवस्य कर्पूरेण तु दीपकम् । अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् । संवर्तः—देवागारे द्विजानां च दीपं दत्त्वा चतुष्पथे । मेधावी ज्ञानसंपन्नश्च क्षुष्मान् जायते नरः ॥

अथ नैवेद्यं । कृष्णभट्टीये—नैवेद्यजलपुष्पादौ धेनुमुद्रां प्रदर्शयेत् । गोविंदराजीये ब्रह्मांडे—पत्रं पुष्पं फलं तोयमन्नपानाद्य मौषधम् । अनिवेद्यनभुंजीत यदा हाराय कल्पितम् । तत्रैव पादौ—अनिवेद्यहरेर्भुजं सप्तजन्मनि नारकी । निवेदितस्य भक्षणं प्रतिपत्तिरिति गोविंदराजः । तत्र । यद्भक्षयेत्तन्निवेदितमिति वाक्यार्थात् । अनिवेदितभक्षणनिषेधात् सर्वान्ननिवेदननिषेधः । व्यवदानद्वारा पुरोडाशस्येवोद्धृतान्ननिवेदनद्वारा सर्वान्ननिवेदनमिति वाच्यम् । उद्धरणाविधानात् । तद्विधानेऽपि सर्वपुरोडाशत्यागवत् सर्वान्ननिवेदनसिद्धेश्च । निवेदितशेषत्वेन सर्वस्य निवेदितत्वांगीकारे लक्षणापानाच्च । पाकैक्ये निवेदिते नैव वैश्वदेवः स्विष्टकृद्वत् । यत्तु शातानपः—एकस्मिन्वाप्यशक्तश्चेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवं ततः शिष्टाभ्यासस्य वचनं यथेति शिष्टपदं तत्सर्वपुरोडाशत्यागे शेषात्स्विष्टकृतवद्विष्णोर्निवेदिताग्नेयष्टव्यं देवतांतरमिति श्रीधरोक्तेः सर्वनिवेदनेऽप्युपपन्नमिति गोविंदराजः । भट्टदिनकरस्तु वैश्वदेवार्थनैवेद्यार्थपाकभेदे निवेदितमेव संस्कृतमेव भक्षयेदिति नियमद्वयं न युक्तम् । एकभक्षणेऽन्यतरनियमबाधात् । उभयभक्षणेऽनियमद्वयबाधात् । अतो निवेदितमेव भक्षयेदिति वचोहोमासाधनवटकतांबूलादिपरं । हुतमेव भक्षयेदिति हविष्यपरं । यद्वा निवेदितमेव भक्षयेदिति वैश्वदेवानधिकारिपरम् । अथवा पाकैक्येऽप्यहविष्यस्येव पाकभेदेऽपि निवेदितस्याहुतस्यापि हुतत्वमस्त्येव । न हि पाकभेदे वैश्वदेवभेदः । महानससंस्कारत्वाद् वैश्वदेवस्य । एवं निवेदितत्वमपि न च सर्वनिवेदनं । निवेदितस्य दाहादिविधानेन सर्वान्नदाहाद्यापत्तेः । पाकैक्येऽप्येवम् । तस्मादुद्धृत्यैव निवेदनमित्याह । विष्णुः—मेधीमहिषीछागीनां दुग्धदधिघृतान्यदेयानि ।

आचाररत्नं

॥ ७७ ॥

गारुडे—तुलसीदलसंमिश्रं हरेर्यच्छतियः सदा । नैवेद्यमित्यादि स्मृतिरत्नावल्याम् । नैवेद्यस्य त्वभावे तु फलान्यपि निवेदयेत् । फलानामप्यलाभे तु तृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामलाभे तु तोयान्यपि निवेदयेत् । तदलाभे तु सर्वत्र मानसं प्रवरं स्मृतम् । नैवेद्यांशदानमुक्तं पारिजाते संग्रहे—विष्वक्सेनायदा तव्यं नैवेद्यस्य शतांशकम् । पादोदकं प्रसादं च लिंगे च देश्वराय तु । तद्विधिः पंचरात्रे—ततो जव निकां विद्वानपसार्य यथाविधि । मुख्यादीशानतः पात्रात्रैवेद्यांशं समुद्धरेत् । टोडरानंदे विष्णुधर्मे—फलानि दत्त्वा देवेभ्यः सफलां विंदते श्रियम् । अथ फलं भविष्ये—फलं च कथितं विद्धं कृमिभिस्तद्विर्वर्जयेत् । यत्नपक्वमपि ग्राह्यं कदलीफलमुत्तमम् । अथ तांबूलं स्कांदे—तांबूलानां किसलयं दत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् । इति ॥

अथ प्रणामः । टोडरानंदे चंद्रिकायां च वाराहभविष्ययोः—प्रणम्य दंडवद्भूमौ नमस्करेण योर्चयेत् । स्यांगतिमवाप्नोति न तां क्रतु शतैरपि । हलायुधे—न देवं पृष्ठतः कृत्वा प्रणामं कचिदाचरेत् । वरमुत्थाय कर्तव्यं न वृथा भ्रमणं चरेत् । तत्रैव—एकहस्तप्रणामश्चैकाचैव प्रदक्षिणा । अकाले दर्शनं चैव पुण्यं हंति पुराकृतम् । एकेति चंडान्यपरम् । तस्या एकप्रदक्षिणा यावक्ष्यमाणत्वात् । गोविंदराजीये भविष्ये—अग्रे पृष्ठे वामभागे समीपे गर्भमंदिरे । जपहोमनमस्कारान्न कुर्याद्देवतालये । वाराहे—वस्त्रप्रावृतदेहस्तु यो नरः प्रणमेत माम् । सदा स जायते मूर्खः सप्तजन्म सुभामिनि । इदं परिधानीयान्यपरम् । चंद्रिकायां नारसिंहे—नमस्कारेण चैकेन अष्टांगेन हरिं स्मरेत् । पद्भ्यां कराभ्यां शिरसा पंचांगप्रणतिः स्मृता । दोर्भ्यां पद्भ्यां च जानुभ्यां शिरसा तथा । मनसा वचसा भक्त्या प्रणामोष्टांग इति । चंद्रिकायां तु—उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसापि धियापि च । पद्भ्यां कराभ्यां वाचा च प्रणामोष्टांग उच्यते इत्युक्तम् । संग्रहे—शिरोहस्तौ च जानू च बिबुक् बाहु कद्वयम् । पंचांगस्तु नमस्कारो विद्वद्भिः समुदाहृतः । पादौ—भूमिमापी ज्ञानुभ्यां शिरसा सेव्यवैभुवि । प्रणमेद्यो हि देवेश सोऽश्वमेधफलं भवेत् ॥

देवपूजा.

॥ ७७ ॥

अथप्रदक्षिणा । वाराहे—प्रदक्षिणंनकर्तव्यंपुरतःपृष्ठदर्शनात् । चक्रवच्चामयेदंगं पृष्ठतो गंनदर्शयेत् । अत्रविशेषोवक्ष्यतेकेदारखंडे—
 आरात्रिकंसकर्पूरंयेकुर्वतिदिनेदिने । तेप्राप्नुवन्तिसायुज्यंनान्नकार्याविचारणा । **टोडरानंदेविष्णुधर्मे**—गीतवादित्रदानेनसौख्यंप्राप्नोत्यनु-
 त्तमम् । प्रेक्षणीयकदानेनरूपवानभिजायते । प्रेक्षणीयंनृत्यगीतादि । **अथशंखपूजाभविष्ये**—त्रैलोक्येयानिभूतानिवासुदेवस्यचाज्ञ-
 या । शंखेवसन्तिविप्रेन्द्रतस्माच्छंखंप्रपूजयेत् । **तत्रमंत्रः**—त्वंपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतःकरे । निर्मितःसर्वदेवैश्चपांचजन्यनमोस्तुते ।
 गर्भादेवादिनारीणांविशीर्यतेसहस्रशः । तवनादेनपातालेपांचजन्यनमोस्तुते । **वाराहे**—द्वौशंखौनार्चयेदिति । **शिवार्चनंचंद्रिकायां**
सारसंग्रहे—शंखमानंतुप्रादेशंचतुरंगुलमुच्छ्रितम् । **क्रियासारे**—प्रस्थांबुप्रमितःशंखःश्रेष्ठस्तत्र्यंशपूरकः । मध्यस्तदर्धप्रमितःकनिष्ठः
 क्रमशोभवेत् । गोक्षीरधवलःस्निग्धोदीर्घनालोबृहत्तनुः । वृत्तोयोदक्षिणावर्तःसज्ञेयःशंखसंज्ञकः । पूर्वोक्तलक्षणोपेतोवामावर्तोथवापियः । प्रस्थो
 दानरत्नेज्ञेयः । **मदनरत्नेस्कांदे**—पलद्वयेनप्रसृतंद्विगुणंकुडवंमतम् । चतुर्भिःकुडवैःप्रस्थआढकस्तैश्चतुर्गुणैः । चतुराढकोभवेद्रोणइत्येत-
 द्रव्यमानकम् । इति ॥

अथपूजाधिकारिणः । तत्रविष्णुपुराणे—ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चपृथिवीपते । स्वधर्मतत्परोविष्णुमाराधयतिनान्यथा ।
स्कांदेशालिग्राममाहात्म्ये—ब्राह्मणक्षत्रियविशांस्त्रीशूद्राणामथापिवा । शालग्रामेधिकारोऽस्तिनान्येषांतुकदाचन । अन्येसंकरजाः ।
प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—चत्वारोब्राह्मणैःपूज्यास्त्रयोराजन्यजातिभिः । वैश्यैर्द्वावेवसंपूज्यौतथैकःशूद्रजातिभिः । ब्राह्मणैर्वासुदेवस्तुनृपैःसंकर्षण-
 स्तथा । प्रद्युम्नःपूज्यतेवैश्यैरनिरुद्धस्तुशूद्रकैः । **प्रयोगपारिजाते मंत्रराजानुष्ठुन्विधाने**—शालग्रामशिलांवापिचक्रांकितशिलांतथा ।

१ लत्तोयेसर्वतीर्थानिपांचजन्यनमोस्तुते इति पाठः ।

आचाररत्नं

॥ ७८ ॥

ब्राह्मणः पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेत् । क्षत्रियादिरदीक्षितः । नित्यं सर्वदा । अतो ब्राह्मणस्यादीक्षितस्यापिशालिग्रामपूजानित्या । क्षत्रियादेस्तु दीक्षितस्य । अत्र दीक्षामंत्रविहीनेपीत्युक्तेः अयं विनैवमंत्रेण पुण्यराशिः प्रकीर्तित इति विष्णुपूजाप्रकरणे भविष्योक्तेश्च । विष्णुपूजायामदीक्षितस्याप्यधिकारो नान्यत्रेति टोडरानन्दः । तेनादीक्षितस्यापि क्षत्रियादेर्मूर्तिपूजनेऽधिकारः । स्मृत्यर्थसारे—स्त्रीणामप्यधिकारोस्ति विष्णोरा राधनं प्रति । यत्तु स्मृतिकौमुद्यां शूद्राचारशिरोमणौ च मनुः—जपस्तपस्तीर्थयात्राप्रव्रज्यामंत्रसाधनम् । देवताराधनं चेति स्त्रीशूद्रपतनानिषडिति तत्स्पर्शवत्पूजापरम् ।—आर्जवं लोभशून्यत्वं देवब्राह्मणपूजनम् । अनभ्यसूया च तथा धर्मः सामान्य उच्यते इति टोडरानन्दे विष्णुक्तेः । साधारणधर्माश्चतुर्वर्णपरा इति व्रतहेमाद्रौ विज्ञानेश्वरीये च । स्त्रीशूद्रपतनानिषडिति शूद्रस्य द्विजसेवाऽविरोधेन स्त्रियास्तु भर्तृसेवाऽत्यागपरमिति भट्टपादाः । जातिविवेके—स्पर्शनं देवतानां च कायस्थायविवर्जयेत् । नास्याधिकारो धर्मे स्तीति मनुव्याख्याने मेधातिथिः । स्नानोपवासदेवतार्चनादौ न शूद्रस्य नित्योधिकार इति । शूद्रादेः पूजास्पर्शविना ।—स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वर । स्पर्शनेनाधिकारोऽस्ति विष्णोर्वाशंकरस्येति बृहन्नारदीयात् । यदि भक्तिर्भवेत्तस्य स्त्रीणां नापि वसुंधरे । दूरादेवास्पृश्यं पूजां कारयेत्सु समाहित इति चाराहाच्च । ब्राह्मण्यपि हरं विष्णुं न स्पृशेच्छ्रेयश्छेती । अनाथावासनाथावातस्यानास्तीह निष्कृतिरिति पंचायतनसाराच्च । सांप्रदायिकास्तु निषेधेषु स्त्रीशूद्रपदस्याप्यदीक्षितपरत्वाद्धिषु तत्पदं दीक्षितपरम् । अतो दीक्षितानां तेषां शालग्रामपूजास्पर्शवत्यपि भवति । स्पर्शनिषेधोऽदीक्षितपर इत्याहुः । तन्न । वचनं विनाव्यवस्थाकल्पने मानाभावात् । अतोऽदीक्षितस्य पूजैव न । यत्तु—मातरः सर्वलोकैस्तु स्थाप्याः पूज्याः सुरोत्तमेति देवीपुराणे सर्वपदं तत्स्त्रीशूद्रान्यपरमितिकेचित् । दीक्षितस्याप्यस्पर्शेनेति युक्तम् । विष्णुमूर्तेः प्रतिष्ठायां चाधिकारः—चतुर्वर्णैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठाप्यः सुखार्थं भिरिति कल्पतरौ देवीपुराणात् । अन्येतु सर्वपदसंकोचे मानाभावात्—ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदि वा स्त्रियः । पूजयेन्मातरो भक्त्या स

देवपूजा.

॥ ७८ ॥

सर्वलभतेफलमितिदेवीपुराणाच्च शुचित्वस्यनैमित्तिकपरत्वादीक्षितस्यतत्पूजाभवतीत्याहुः । कौमुद्यांनारसिंहे शूद्राधिकारे—पुराणंश्रु
 णुयान्नित्यंनरसिंहस्यपूजनं । कुर्यादितिशेषः । तत्रैव—ब्राह्मणाःक्षत्रियोवैश्याःस्त्रियःशूद्रांत्यजातयः । संपूज्यतंसुरश्रेष्ठंभक्त्यासिंहवपुर्धरम् । अत्रांत्य
 जातयोऽसच्छूद्रानतुचंडालादयः । चंडालाःसर्वधर्मबहिष्कृताइतिस्मृतेः । लिङ्गेपिचातुर्वर्ण्यस्याधिकारउक्तःशिवसर्वस्वभविष्ये—
 यस्तुपूजयतेदेविलिङ्गेमांचजगत्पतिम् । ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवामत्परायणः । तस्यप्रीतःप्रदास्यामिशिवाँल्लोकाननुत्तमान् । ब्रह्मचारि
 णंप्रकृत्यमनुः—देवताभ्यर्चनंचैवसमिदाधानमेवच । कुर्यादितिसंबंधः । तिथितत्वेस्कांदे—शूद्रःकर्माणियोनित्यस्वीयानिकुरुतेप्रिये ।
 तस्याहमर्चागृह्णामिचंद्रखंडविभूषिते । इदंपुराणप्रसिद्धजीर्णलिंगविषयमितित्रिस्थलीसेतौभट्टपादाः । नूतनलिंगपूजायांतु—यदा
 प्रतिष्ठितंलिंगमंत्रविद्विर्यथाविधि । तदाप्रभृतिशूद्रश्चयोषिद्वापिनसंपृशेदितिबृहन्नारदीयादस्पर्शपूजाकल्पकाभावाच्चनाधिकारः । यत्तु—लिंगं
 गृहीयतिर्वापिसंस्थाप्यतुयजेत्सदेतिदेवीपुराणं तत्रयतिसाहचर्याद्बृहत्पदंद्विजपरम् । नचपरप्रतिष्ठितलिंगादिपूजायुक्ता—यःशूद्रेणार्चितंलिंगं
 विष्णुंवापिनमेन्नरः । तस्येहनिष्कृतिर्नास्तिप्रायश्चित्तशतैरपीतिबृहन्नारदीयेअनमस्कार्यत्वोक्तेः । नचैतदन्यथानुपपत्यैवशूद्रस्यलिंगा
 दिपूजाकल्पनं अन्यदीयलिंगपूजानिषेधेनापिचरितार्थत्वात् । तिथितत्वेस्कांदे—ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानंप्रस्थव्रतेस्थितः । एवंदिनेदिनेदे
 वंपूजयेदंबिकापतिम् । संन्यासीदेवदेवेशंप्रणवेनैवपूजयेत् । नमोतेनशिवेनैवस्त्रीणांपूजाविधीयते । बौधायनः—स्त्रीशूद्राणांचभवतिनाम्ना
 वैदेवतार्चनम् । सर्वेवागममार्गेणकुर्युर्वेदानुसारिणा । पंचायतनसारेभागवते—वैदिकस्तांत्रिकोमिश्रइतिमेत्रिविधोमखः । वैदिकोमि
 श्रकोवापिविप्रादीनांविधीयते । तांत्रिकोविष्णुभक्तस्यशूद्रस्यापिप्रकीर्तितः ॥

३ वानप्रस्थश्चसुव्रतः ।

आचाररत्नं

॥ ७९ ॥

मंत्रराजानुष्ठुपविधाने—श्रौतार्चनंतुविप्राणांविशेषेणभवेत्सदा । स्मार्तार्चनार्चनंक्षेत्रेवैश्येकेवलमागमः । तस्माद्देवार्चनंश्रौतंविप्रस्यैवत
 दुच्यते । **बहुचपरिशिष्टे**—प्रतिमाःप्राञ्जुखीरुदञ्जुखोयजेतान्यत्रप्राञ्जुखःसंभृतसंभारोयजनभवनमेत्यद्वारेस्थित्वाहस्ततालत्रयेण—अपसर्प
 तुतेभूतायेभूताभुविसंस्थिताः । येभूताविघ्नकर्तारस्तेनश्यंतुशिवाज्ञयेतिविघ्नानुद्वात्यप्रविश्य येभ्योमातामधुमत्पिन्वतेपयएवापित्रेविश्वदेवायवृष्ण
 इतिजपित्वा शुभासने—पृथिवित्वयाधृतालोकादेवित्वंविष्णुनाधृतात्वंचधारयमादेविपवित्रंकुरुचासनमित्युपविश्यायतप्राणःकर्मसंकल्प्य शुचि
 शंखंअद्भिःप्रणवेनपूरयित्वागंधाक्षतपुष्पाणिप्रक्षिप्यसावित्र्याभिमन्त्र्यतीर्थान्यावाह्याभ्यर्च्य पत्रपुष्पाणितदुदकेनापोहिष्ठीयाभिरात्मानमायत
 नयजनांगानिचाभ्युक्ष्यक्रियांगोदकुंभंगंधादिभिरभ्यर्च्यनमोतनाम्नातत्तन्मंत्रेणवोषचारान्कुर्यादावाहनमासनंपाद्यमर्घ्यमाचमनीयंस्नानमाचमनं
 वस्त्रमाचमनमुपवीतमाचमनंगंधपुष्पाणिधूपंदीपमुपहारमाचमनंमुखवासंस्तोत्रंप्रणामंप्रदक्षिणाविसर्जनंचकुर्यादसंपन्नोमनसासंपादयेदाचमनमपृ
 थगुपचारःप्रणामस्तोत्रंप्रदक्षिणाविसर्जनांगम् । अथमंत्राः—गणानांत्वेतिगणपतेः । कुमारश्चित्पितरमितिस्कंदस्य । आकृष्णेनेत्यादित्यस्य ।
 पावकानइतिसरस्वत्याः । जातवेदसइतिशक्तेः । त्र्यंबकमितिरुद्रस्य । गंधद्वारामितिश्रियः । इदंविष्णुरितिविष्णोरेवंषोडशेशमानुपचारान्पौरुषेणवासू
 क्तेनप्रत्यूचंसावित्र्यावाजातवेदस्यावाप्राजापत्यावाव्याहृतिभिर्वाप्रणवेनवाकुर्वतिसएषदेवयज्ञोऽहरहर्गोदानसंमितःसर्वाभीष्टप्रदःस्वर्गापवर्गदश्चत
 स्मादेनमहरहःकुर्वीतेति । **टोडरानंदेवाराहे**—अभावेवेदमंत्राणांपंचरात्रोदितोविधिः । उदञ्जुखइतिस्थिरप्रतिमाविषयमितिपारिजातः ।
वैशाखमाहात्म्येपाद्मे—स्वर्णधर्मानुवाकेनमहापुरुषविद्यया । पौरुषेणचसूक्तेनसामभीराजनादिभिः । अर्चयेदितिशेषः । **टोडरानंदे**
योगयाज्ञवल्क्यः—दद्यात्पुरुषसूक्तेनयःपुष्पाण्यपएववा । अर्चितंस्याज्जगदिदंतेनसर्वचराचरम् ।

अथन्यासादि। शौनकः—अंगुष्ठाग्रेतुगोविंदंतर्जन्यांतुमहीधरम् । मध्यमायांहृषीकेशमनामिक्यांत्रिविक्रमम् । कनिष्ठिक्यान्यसेद्विष्णुंकरम्

देवपूजा.

॥ ७९ ॥

ध्येतुमाधवम् । एवंन्यासंपुराकृत्वादेहांगन्यासमाचरेत् । मस्तकेकेशवन्त्यस्यभालेनारायणंतथा । माधवंकर्णयोरक्ष्णोर्विष्णुंचैवतुनासयोः । मुखेतुम
धुसूदनंकंठदेशेत्रिविक्रमम् । वामनंविन्यसेद्बाह्वोःश्रीधरंहृदिविन्यसेत् । नाभ्यांविद्याद्धृषीकेशंकट्यांवैपन्ननाभकम् । दामोदरंपादयोश्चन्यासंद्वादश
धाचरेत् । ततःपुरुषसूक्तेनसर्वांगन्यासमाचरेत् । अपरार्केनारसिंहे—आनुष्टुभस्यसूक्तस्यत्रिष्टुवंतस्यदेवता । पुरुषोयोजगद्बीजमृषिर्नारायणःस्मृतः ।
प्रथमांविन्यसेद्दामेद्वितीयांदक्षिणेकरे । तृतीयांवामपादेतुचतुर्थीदक्षिणेपदे । पंचमींवामजानौतुषष्ठींवैदक्षिणेन्यसेत् । सप्तमींवामकुक्षौचअष्टमींदक्षि
णेन्यसेत् । नवमींनाभिमध्येतुदशमींहृदयेतथा । एकादशींकंठदेशेवामबाहौततःपराम् । त्रयोदशींदक्षिणेतुआस्यदेशेचतुर्दशीम् । अक्ष्णोःपंचदशी
चैवषोडशींमूर्ध्निविन्यसेत् । यथादेवेतथादेहेन्यासंकृत्वाविधानतः । एवंन्यासविधिकृत्वापश्चाद्यागंसमाचरेत् । गोविंदराजीये योगयाज्ञव
ल्क्यः—षडंगन्यासइत्येकेउत्तरेपुरुषसूक्ते । अद्भ्यःसंभूतइतिहृदयायनमः । वेदाहमितिशिरसेस्वाहा । प्रजापतिश्चरतीतिशिखायैवषट् । योदेवेभ्य
इतिकवचायहुम् । रुचं ब्राह्ममितिनेत्रत्रयायवौषट् । श्रीश्चैत्यस्त्रायफट् । चंद्रिकायांनारदीये—एवंन्यासंतुकृत्वादौपश्चाद्देवस्यपूजनम् । गंधमा
ल्यैःसुरभिभिरात्मानंचार्चयेद्बुधः । ततःपीठंसमाराध्यगंधपुष्पाक्षतैःशुभैः । ऋग्विधाने—वक्ष्येपुरुषसूक्तस्यविधिनात्वर्चनेपुनः । आद्ययावाहयेद्देव
मृचातुपुरुषोत्तमम् । द्वितीययासनंदद्यात्पाद्यंचैवतृतीयया । चतुर्थ्यार्घ्यंप्रदातव्यंपंचम्याचमनीयकम् । षष्ठ्यास्नानंप्रकुर्वीतसप्तम्यावस्त्रमेवच । यज्ञो
पवीतमष्टम्यानवम्यागंधमेवच । दशम्यापुष्पदानंचएकादश्यातुधूपकम् । द्वादश्याचतथादीपंत्रयोदश्यापहारकम् । चतुर्दश्यानर्तिकुर्यात्पंचदश्याप्र
दक्षिणाम् । षोडश्याद्वीसनंकुर्यादेवमेवसमर्चयेत् । पौरुषेणचसूक्तेनतद्विष्णोःपरमेणच । नैताभ्यांसदृशोमंत्रोवेदेषूक्तश्चतुर्विपि । पूजोत्तरंऋग्वि
धाने—हुत्वाषोडशभिर्मंत्रैःषोडशान्नस्यचाहुतीः । शेषंनिवेदयेत्तस्मैदद्यादाचमनंततः । जानुभ्यांधरणींगत्वामूर्ध्नाहरिमथोवहेत् । पुनःषोडशभि

१ न्यासमारभेत् ।

आचाररत्नं

॥ ८० ॥

देवपूजा-

मंत्रैर्दद्यात्पुष्पाणिषोडश । तच्चसर्वजपेद्भयःपौरुषसंयुक्तमुत्तमम् । षण्मासात्सिद्धिमाप्नोतिह्येवमेवसमर्चयेत् । पूजांतेकर्तव्यमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—निवेदयेत्तदात्मानंतद्विष्णोरितिमंत्रतः । पाद्मे—ब्रह्माणंविष्णुमीशंवासूर्यमग्निंगणाधिपम् । दुर्गासरस्वतींलक्ष्मींगौरींवानित्यमर्चयेत् । एतेष्वन्यतरार्चनेनापिनप्रत्यवैतीत्यर्थः । केचित्तुपंचायतनपूजांनित्यांनुव्रते—शिवंभास्करमग्निंचकेशवंकौशिकीमपि । मनसानर्चयन्त्यातिदेवलोकदधोगतिम् । वरंप्राणपरित्यागःशिरसोवापिकर्तनम् । नत्वसंपूज्यभुंजीतकौशिकीकेशवंशिवमितिकालिकापुराणादित्याहुः । केचित्तु—अग्निर्गणेशःपावकःकार्तिकेयोविनायकइतिभविष्योत्तरात्तत्पूजामाहुः । एतेनाग्निंस्मार्तमितिवदन्नर्थानभिज्ञत्वादपास्तः । कौशिकीदुर्गा अनर्चयन्नपूज्यत्वज्ञानवानितिवर्धमानसमयप्रदीपादयः । पुष्पाद्यभावेमनसापिपूजयेदितिवयम् । केचित्तुविष्णुपूजैवनित्या शिवदुर्गादिपूजा तुकाम्येत्याहुः । यस्त्वेषांपूजायाअकरणेनिंदार्थवादःससंकल्पेसतितिनित्यतापरइतिश्रीदत्तवाचस्पती । तन्न । विष्णुपूजायामपितत्वापत्तेः—ब्रह्माणंविष्णुमीशंवागौरींवानित्यमर्चयेदितिपाद्मेवाशब्दश्रवणेपि—तस्मादनादिमध्यांतंनित्यमाराधयेद्धरिमितिचंद्रिकायांकौर्मद्विष्णुपूजानित्या । —तत्रापिशालग्रामशिलांवापिचक्रांकितशिलांतथा । ब्राह्मणःपूजयेन्नित्यंक्षत्रियादिर्नपूजयेदितिमंत्रराजानुष्ठुब्बिधानात् । शालग्रामशिलापूजांविनायोश्चातिकिंचन । सचंडालोहिविष्टायामाकल्पंजायतेकृमिरितिहलायुधाच्चशालग्रामपूजैवनित्येतिकेचित् । अन्येतुपूर्ववाक्येशालग्रामपदंमूर्त्युपलक्षणमितिपंचायतनसारात्—केशवार्चागृहेयस्यनतिष्ठतिमहीपते । तस्यान्नंनैवभोक्तव्यमभक्षणसमंस्मृतमितिहलायुधेवचनान्मूर्तिपूजापिनित्येत्याहुः । अत्रविष्णोरर्चेतिपाठमाश्रित्य—शंखारिभ्यांगदाब्जाभ्यांपूज्योविष्णुःश्रियैर्नरैरित्युक्तलक्षणाविष्णुप्रतिमाशालग्रामसद्भावेप्यावश्यकीतिटोडरानंदः । लिंगेदेवोमहादेवःसर्वदैवव्यवस्थितः । अनुग्रहायलोकानांतस्मान्नित्यंप्रपूजयेदितिभविष्योत्तरालिंगपूजानित्येत्याहुः । चंद्रिकायांकौर्म—योमोहादथवालस्यादकृत्वादेवतार्चनम् । भुङ्क्तेसयातिनरकान्सूकरेष्विहजायते । यत्त्वाश्वलायनः—दानाध्य

॥ ८० ॥

यनदेवार्चाजपहोमव्रतादिकान् । नकुर्वाञ्छ्रद्धदिवसेप्राग्विप्राणां विसर्जनादिति तन्नित्यवर्जमिति बोधः । विष्णुभिन्नपरमिति परिचर्या । पूजयित्वा शिवं भक्त्या पितृश्राद्धं प्रकल्पयेदिति लैगात् ।—श्राद्धाहितुसमभ्यर्च्य नृवराहं जनार्दनमिति विष्णुधर्मोक्तेः श्रविहितभिन्नपरमित्यपि केचित् । **सर्वादौ सूर्यपूजा**—अपूज्यप्रथमं सूर्यमपरान्यः प्रपूजयेत् । नतद्भूतकृतपादं संप्रतीच्छति देवता इति ब्राह्म्यात् ।—रविर्विनायकश्चण्डी ईशो विष्णुश्च पंचमः । अनुक्रमेण पूज्यं ते व्युत्क्रमेण महद्भयमिति । गणेशाकौ समभ्यर्च्य शैवो विष्णुं प्रपूजयेत् । अर्चयेच्च शिवं पश्चाद्विष्णुमादौ तु वैष्णवः । ततः शिवंततो दुर्गामेवं स्यादर्चनक्रिया । अत्र गणेशार्कयोः क्रमेण तात्पर्यं किंतु तावपूजयित्वा प्रधानं न पूजयेत् । आदौ न सर्वादौ किंतु विष्णवादौ । पौराणोक्तक्रमः ।

आगमोक्तस्तु योगिनीतंत्रे—गणेशसूर्यविष्णुवीशदुर्गा आवाह्यपूजयेत् । **भैरवीतंत्रे**—आदौ गणपतिदेवं सूर्यं विष्णुमुमापतिम् । दुर्गां च पूजयेद्विद्वानिति । **आपस्तंबस्मृतौ**—प्रत्यहं देवताः पूज्या इत्युक्तिर्वैश्वदेवे देवताभ्योन्याः पराशराद्युक्तप्रतिपदादिति थिदेवताः पूज्या इत्येतदर्थेति टोडरानंदः । तत्र । पूर्ववचनैकवाक्यतया स गणेशादिपूजापरत्वात् प्रतिपदादिदेवतापूजनस्यान्यत्र विधानाच्च । **पंचायतनस्थापनमाहयमलप्रकाशे बोधः**—शंभौ मध्यगते हरि न हरभूदेव्यो हरौ शंकरे भास्ये नागसुतारवौ हर गणेशा जांबिकाः स्थापयेत् । देव्यां विष्णुशिवैकदं तरवयो लंबोदरे जेश्वरार्येनाः शंकरभागतोऽति सुखदाव्यस्तास्तु ते हानिदाः । यस्य यदृष्टो देवः स तेन मध्ये स्थाप्यः साधारणतया पूजने विष्णुः । **श्लोकार्थस्तु**—पंचसुदेवतासु पूजकाभ्यर्हितत्वेन शिवादौ मध्यस्थे शिष्टानामेषक्रमः । शंभौ मध्यगे—ईशाने हरिः आग्नेये सूर्यः नैऋत्ये गणेशः वायव्ये दुर्गा । हरौ मध्यगे—ईशाने शंकरः आग्नेये गणेशः नैऋत्ये सूर्यः वायव्ये दुर्गा । रवौ मध्यगे—ईशाने हरिः आग्नेये गणेशः नैऋत्ये विष्णुः वायव्ये दुर्गा । देव्यां मध्यगायाम्—विष्णुरीशाने शिव आग्नेये गणेशो नैऋत्ये रविर्वायव्ये । गणेशे मध्यगे—विष्णुरीशाने ईश्वर आग्नेये दुर्गा नैऋत्ये रविर्वायव्ये इति **गोविंदराजः । मंत्रमहोदधौ**—पंचायतनपक्षे तु मध्ये विष्णुं ततोर्चयेत् । अग्निनैऋतवायव्येशानेषु गणनायकम् । रविं शिवां शिवं मध्यगेशश्चेच्छिवं शिवम् । रविं विष्णुं रवौ

आचाररत्नं

॥ ८१ ॥

मध्येविघ्नाजनगजेश्वरान् । भवान्यामध्यसंस्थायामीशविघ्नार्कमाधवान् । हरेमध्यगतेसूर्यगणेशगिरिजाच्युतान् । संपूज्यादौमध्यगतंगणेशादिं ततोयजेत् । गणेशेमध्यसंस्थेतुपूजयेद्भास्करादितः । एतेनाजेश्वरेनार्याइतिपाठवदन्नाचारचंद्रोदयोपास्तः ॥

अत्रपूज्यपूजकांतरालंप्राची । तदुक्तमागमे—पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ताविचक्षणैः । प्राच्येवप्राचीसोद्दिष्टामुक्त्वावैदेवपूजनं । प्रयोगपारिजातेमंत्रशास्त्रे—देवस्यमुखमारभ्यदिशंप्राचींप्रकल्पयेत् । तदादिपरिवाराणामंगाद्यावरणस्थितिः । देवपूजायां—प्राक्पश्चिमो दगास्यश्चप्रातःसायंनिशासुचेतिवचनाद्व्यवस्थेतिवाचस्पतिमिश्राः । सूर्यसप्ताक्षरमंत्रपरमेतदितिपूजारत्नाकरेतिथितत्वेच । टोडरानंदे गौतमः—रात्रावुदञ्जुखःकुर्याद्देवकार्यंसदैवहि । शिवार्चनंसदाचैवशुचिःकुर्यादुदञ्जुखः । अर्कमर्कतनुर्यजेदितिभविष्योक्तेः । सूर्यनित्या र्चनेप्रणवेनपूरकादिभिर्वायुधारणशोषणादिभिर्भूतशुद्धिरंगमितिटोडरानंदः । आगमिकास्तुनादेवोदेवमर्चयेदितिवाक्यात्सर्वदेवार्चनांग मित्याहुः ॥

अथसूर्यपूजाभविष्ये—मेरुमंदरतुल्योपिराशिःपापस्यदारुणः । आसाद्यभास्करंमर्त्यस्तंनाशयतितत्क्षणात् । प्रदद्याद्द्वैगवांलक्षंदोग्रीणां वेदपारगोएकाहमर्चयेद्भानुंतस्यपुण्यंततोधिकम् । स्मृतिरत्नावल्याम्—शिवंसूर्यतथाचेंद्रं दुर्गाद्याउग्रदेवताः । योर्चयेत्पणपूर्वतुसद्यःपततिमान वः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—संवत्सरत्रयंकुर्याद्यःपरार्थसुरार्चनम् । संवत्सरंचगायत्रीषण्मासंरुद्रमेवच । प्रणवंवादिनंचैकंसचपातित्यमाप्नुयात् । तदपिमूल्येनभरणे । देवार्चनपरोविप्रोवित्तार्थीवत्सरत्रयम् । सवैदेवलकोनामहव्यकव्येषुगर्हितइतिचंद्रिकायांविष्णूक्तेः । आपःक्षीरंकुशाग्रा णिघृतंदधितथामधु । रक्तानिकरवीराणितथारक्तंचचंदनम् । अष्टांगमर्धमापूर्यभानवेद्धिर्निवेदयेत् । हरनाथीयेस्मृतिसारे—दारवेणार्घपात्रे णदत्त्वार्घयत्फलंलभेत् । तस्माच्छतगुणंपुण्यंमृत्पात्रेणनराधिप । ताम्रपात्रार्घदानेनपुण्यंदशगुणंस्मृतम् । पालाशपद्मपात्राभ्यांताम्रपात्रसमंलभेत् ।

देवपूजा-

॥ ८१ ॥

रौप्यपात्रेणविज्ञेयलक्षांशोनात्रसंशयः। सुवर्णपात्रविन्यस्तमर्धकोटिगुणंभवेत्। एवंस्नानेषुनैवेद्येबलिपूजादिषुकमात्। मृन्मयमत्रहस्तकृतंग्राह्यम्। चक्रकृतस्यासुरत्वेननिषेधात्। तथाभविष्ये—कालेयकंतुरुष्कंचरक्तचंदनमेवच। यान्यात्मनःसदेष्टानियान्यशस्तान्यपाकुरु। कालेयं कृष्णागरं। कालियाकाष्ठमित्यन्ये। तुरुष्कंसिंहकम्॥

अथपुष्पाणितत्रैव—पुष्पैररण्यसंभूतैःपत्रैर्वागिरिसंभवैः। आत्मारामोद्भवैर्वापिभक्त्यासंपूजयेद्रविम्। पुष्पमालायाम्—जार्तिकुंदशमीकुशेशयकुशाशोकंबकंकिंशुकंपुन्नागंकरवीरचंपकजपानेपालिकाकुब्जकम्। वासंतीशतपत्रिकाविचकिलमंदारमर्काह्वयंपीताम्रातकनागकेसरमिदंपुष्परवेःशस्यते। लोघ्रकैरवमुत्पलंचसकलंसिंहास्यकंपाटलायूथीकुंकुमकर्णिकारतिलकाबाणंकदंबंजपा। काशंकेशरकेतकीमरुबकंद्रोणंत्रिसंध्याह्वयंपुष्पंशस्तमिदंचपूजनविधौसर्वसहस्रार्चिषः। तमालतुलसीबिल्वशमीभृंगारजोद्भवम्। केतकीदूर्वयोर्धान्याःपत्रंदिनकरप्रियम्। पुष्पंशस्तंभृंगराजशाल्मलीकांचनालजम्। निषिद्धंविहितंसूर्येतरंकरंकारिका। गुंजापराजितोन्मत्तवराहंकांतयासह। भविष्ये—करवीरेनृपैकस्मिन्नकार्यविनिवेदिते। दशदत्वासुवर्णस्यनिष्कानालभतेफलम्। ग्रथितेनृपशार्दूलतदेतद्विगुणंभवेत्। भक्त्यापूजयतेयोर्कर्मकंपुष्पैःसितासितैः। तेजसासोर्कसंकाशोद्धारकलोकेमहीयते। जपापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरंविशिष्यते। करवीरसहस्रेभ्योबिल्वपत्रंविशिष्यते। बिल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्ममेकंविशिष्यते। वीरपद्मसहस्रेभ्योवक्रपुष्पंविशिष्यते। वक्रपुष्पसहस्रेभ्यःकुशपुष्पंविशिष्यते। कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते। सर्वासांपुष्पजातीनांप्रवरंनीलमुत्पलम्। नीलोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलशतेनच। रक्तैश्चकरवीरैस्तुयश्चपूजयतेरविम्। वसेदर्कपुरेश्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रमः। शमीपुष्पंबृहत्याश्चकुसुमतुल्यमुच्यते। करवीरसमाज्ञेयाजातीबकुलपाटलाः। श्वेतमंदारकुसुमंसितपद्मंचतत्समम्। नागचंपकपुन्नागमुकुराश्चसमाःस्मृताः। प्रहरंतिष्ठतेजातीकरवीरमहर्निशम्। प्रत्येकमुक्तपुष्पेणदशसौवर्णिकंफलम्। स्रजोभिर्मुनिशार्दूलतदेद्विगुणंभवेत्। मुकुराणिकदंबानिरात्रौदेयानिभानवे। दिवाशेषाणिपुष्पाणि

आचाररत्नं

॥ ८२ ॥

दिवारात्रौचमल्लिका । तथा—मल्लिकामालतीचैवदूर्वाकाशोतिमुक्तकः । पाटलाकरवीरंचजपाजायंतिरेवच । कुब्जकंतगरंचैवकार्णिकारः कुण्टकः । चंपकोवेणिकः कुंदोवालोवर्धरमल्लिका । अशोकस्तिलकोलोप्रस्तथाचैवाटरूपकः । शतपत्राणिचान्यानिबकाहंचविशेषतः । अगस्त्यंकिंशुकंतद्वत्पूजायांभास्करस्यतु । तुलसीकालतुलसीतथारक्तंचचंदनम् । केतकीपुष्पपत्रंचसद्यस्तुष्टिकरंरवेः । नकंटकारिकापुष्पंतथान्यद्रंधवर्जितम् । नचाप्रातकजैः पुष्पैरर्चनीयोदिवकरः । येषांनप्रतिषेधोस्तिगंधवर्णान्वितानिच । तानिपुष्पाणिदेयानिभानवेलोकभानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरंजातीपुष्पंप्रहरपर्यंतंपूजार्हम् । भविष्ये—यथानलंघयेत्कश्चित्पुष्पनंभास्करस्यच । तथाकार्यप्रयत्नेनलंघितंत्वशुभावहम् ॥

अथगणेशपूजा गोविंदराजीयेभविष्ये—गणेशः पूजनान्नित्यंसर्वविघ्नानपोहति । सर्वान्कामानवाप्नोतिगणेशंपूजयन्नरः । वाराहे—गृहेलिंगद्वयंनार्च्यगणेशत्रितयंतथा । नर्मदातीरसंभूतांस्त्रीन्गृहीनार्चयेत्सुधीः । गृहिग्रहणात्संन्यासिब्रतिनोर्ननिषेधः । अथदुर्गापूजाटोडरानंदेभविष्यपुराणे—दिग्विभागेषुसर्वेषुकौबेरीदिक्शिवाप्रिया । तस्मात्तन्मुखआसीनः पूजयेत्तुसदांबिकाम् । गोविंदराजीयेभविष्ये—यःसदापूजयेद्दुर्गांप्रणमेद्वापिभक्तितः । सयोगीसुमतिर्धीमांस्तस्यमुक्तिःकरोस्थिता । आपःक्षीरंकुशाग्राणिअक्षतादधितंदुलाः । सहसिद्धार्थकादूर्वाकुंकुमरोचनामधुः । अर्घ्यंकुरुशार्दूलद्वादशांगउदाहृतः । तथा—नागकेशरकर्पूरंमुरामांसीसवालका । उद्धर्तनसमाख्यातामातृणांसर्वतःप्रिया । शिवार्चनचंद्रिकायाम्—चंदनागरुकर्पूरकाश्मीरैरोचनान्वितैः । ससिंहकजटामांसीसटीभिःशक्तिसंभवम् । गंधाष्टकंशुभंवश्यंशक्तिमंत्रेषुयो जयेत् । सिंहकंसिलारसइतिप्रसिद्धम् ॥

अथपुनःपुष्पाणि देवीपुराणे—शृणुशक्रप्रवक्ष्यामिपुष्पाध्यायंसमासतः । ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैर्मल्लिकाजातिकुंकुमैः । सितरक्तैश्चकुसुमैस्तथापद्मैश्चपांडुरैः । किंशुकैस्तगरैश्चैवकिंकिरातैःसचंपकैः । बकुलैश्चैवमंदारैःकुंदपुष्पैस्तिरीटकैः । करवीरार्कपुष्पैश्चशांशपैश्चापराजितैः । सितरक्तैः

देवपूजा.

॥ ८२ ॥

स्तथापीतैः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । धत्तूरकातिमुक्तैश्च बंधूकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचकैस्तथा । लताभिर्ब्रह्मवृक्षस्य पुष्पैश्चैव मनोहरैः । मंजरीभिः कुशानां च बिल्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथालाभं सर्वौषधिमयैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत् । कालोद्भवैरित्याकालिकपुष्पनिषेधः । मंदारैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमुक्तश्च बंधूकश्च कुलारिषिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंधुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्चंपकश्चैव यूथिकावनमल्लिका । तगरार्जुनमल्ली च बृहती शतपत्रिका । वीराकुसुमकह्लार बिल्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलासिता । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनीलापामार्गपत्रिका । सुरसावर्चरी भद्रा सुरभी कणमल्लिका । मदनोमरुपत्रश्च शतधा पुण्यवृद्धये । कदंबैरर्चयेद्वा त्रौ मल्लिकोभयतः शुभा । दिवाशेषाणि पुष्पाणि यथालाभं नियोजयेत् । प्रत्येकं मुक्तपुष्पेषु दशसौवर्णिकं फलम् । सन्निबद्धेषु तेष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः । सौवर्णे त्वक्षिणी राजन् भगवत्यै प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथा सुवर्णतिलकं दुर्गादेव्यै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र सा परमा कला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागंतु नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैवेद्ये पूर्वोक्ते एव ।

अथ शिवपूजारुद्राक्षादिचतिथितत्वे लैंगे—विनाभस्मिन्निपुण्ड्रेण विनारुद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः । तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुण्ड्रकम् । कृत्यकल्पद्रुमे उमासंवादे—उच्छिष्टे वा विकर्मस्थः संलिप्तः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्य तु धारणात् । लक्षंतु स्पर्शने पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि सहस्राणि धारणा लभते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुकुरोऽभियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोरसिकंठेयः शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुराणां सर्वेषां संवद्यो हियथा शिवः । शिखायां बाहुकंठे च कर्णयोश्चापियो नरः । रुद्राक्षं धारयेद्भक्त्या स शैवं लोकमाप्नुयात् । नववक्त्रं च रुद्राक्षं धारयेद्दामपा

आचाररत्नं

॥ ८३ ॥

णिना । चतुर्दशमुखं चैव शिखायां धारयेद्बुधः । निश्छिद्राश्च सुपक्वाश्च रुद्राक्षाधारणे स्मृताः । नववक्त्रादिभेदाः शिवरहस्ये पुरुषार्थप्रबो
 धे च—बभूवुस्ते च रुद्राक्षा अष्टविंशप्रभेदतः । सूर्यनेत्रसमुद्भूताः कपिलाद्वादश स्मृताः । सोमनेत्रोत्थिताः श्वेतास्तेषोऽशविधाः क्रमात् । वह्निनेत्रो
 द्भवाः कृष्णादशभेदा भवन्ति हि । श्वेतवर्णं तु रुद्राक्षं जातिब्राह्ममुच्यते । क्षात्रं रक्तं तथा मिश्रं वैश्यं कृष्णं तु शूद्रकम् । एकवक्त्रः शिवः साक्षा
 द्ब्रह्महत्यां व्यपोहति । द्विवक्त्रे हरगौरी स्याद्दोषधनाशयेद्बुधम् । त्रिवक्त्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् । चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहत्यां व्य
 पोहति । पंचवक्त्रस्तु कालाग्निः सर्वपापप्रणाशकृत् । षड्वक्त्रः कार्तिकेयस्तु भ्रूणहत्यादिनाशयेत् । सप्तवक्त्रस्त्वनंतः स्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् ।
 विनायकोष्टवक्त्रस्तु सर्वाव्रतविनाशकृत् । भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः । दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः । एकादशमुखो रुद्रो
 नाना यज्ञफलप्रदः । द्वादशास्यस्तथादित्यः सर्वरोगनिर्हर्णः । त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः । चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठो वंशोद्धारकरः परः ।
 पंचायतनसारेतिथितत्वे च—विनामंत्रं तु यो धत्ते रुद्राक्षान्भुवि मानवः । स याति नरकान्धोरा न्यावर्दिद्राश्चतुर्दश । आचारदर्पणे बो
 पदेवः—रुद्राक्षान्कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्वेष्टष्टदूर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादशद्वादशैव । बाह्वोरिंदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं
 शिखायां वक्षस्वष्टाधिकं यः कलयति शतकं स स्वयं नीलकण्ठः । पुरुषार्थप्रबोधे—प्रक्षाल्य गंधतोयेन पंचगव्येन चोपरि । शिवांभसाथप्रक्षाल्य श्रीरुद्रे
 णाभिषेचयेत् । श्रीरुद्राणां प्रतिष्ठेयमेवं वैदिकसंमता । तान्त्रिकेण प्रतिष्ठासाग्राह्या नो वैदिकेन तु । अथवा वैदिकमते प्रतिष्ठानैव विद्यते । शिवर
 हस्ये—पंचामृतं पंचगव्यं स्नानकाले प्रयोजयेत् । रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रं पंचाक्षरं तथा । पंचायतनसारे पादौ—शालग्रामशिलालिंगेयः
 करोति ममार्चनम् । तेनार्चितः कार्तिकेयो युगानामेकसप्ततिम् । शूलपाणौ लिंगे—वरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनम् । न चैवा पूज्यं भुञ्जी
 त शिवलिंगमहेश्वरम् । सूतके स्मृतं चैव न त्याज्यं शिवपूजनम् । भारते मूर्तावपि शिवपूजोक्ता—ताभ्यां लिंगे चितो देवस्त्वाचार्या च युगे

देवपूजा.

॥ ८३ ॥

युगेइति । शिवमूर्तिर्दशभुजापूज्या—पिनाकिनं वज्रिणं दीप्तशूलं परश्वधिनं गदिनं स्वायतासिम् । दिव्यं चापमिषुधीचाददानं व्याघ्राजिनं परि
 विणंदं डपाणिमिति भारतात् । चतुर्भुजेत्यन्ये । त्रियंबकेति मंत्रं तु तथा तत्र प्रयोजयेत् । **देवीपुराणे**—वार्क्षं वित्तप्रदं लिंगं स्फाटिकं सर्वकाम
 दम् । नर्मदागिरिजं श्रेष्ठमन्यद्वापि हिलिङ्गवत् । कृत्वा पूजय विप्रैर्दलप्यसे चेप्सितं फलम् । **तिथितत्त्वे भविष्ये**—तथामलकमात्रं तु कृत्वा
 लिंगं हिरण्यम् । संपूज्य रत्नजटितं शिवलोके महीयते । मृद्भस्मगोशकृत्पिष्टताम्रकांस्यसमुद्भवम् । कृत्वा लिंगं सकृत् पूज्य वसेत्कल्पायुतं दिवि ।
काशीखण्डे नर्मदेशमाहात्म्ये—यावत्स्योदधदः संतितवरो धसि नर्मदे । तावत्स्यो लिंगरूपिण्यो भविष्यंति वरान्मम । **भविष्ये**—बाण
 लिंगानिराजैर्द्रव्यातानि भुवनत्रये । न प्रतिष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनं न च । एवमेव प्रपूज्यानि शिवरूपाणि भावतः । **कालोत्तरे**—त्रिपंचवारं
 यस्यैव तुलासाम्यं न जायते । तद्बाणं हि समाख्यातं शेषपाषाणसंभवम् । **क्रियासारे**—लिंगस्य शिवनाभे स्तुनहि पीठप्रकल्पनम् । तदाधारशिलै
 व स्यात्तस्य पीठमिति स्मृतम् । उत्तमं मध्यमं चैवाधमं लिंगं त्रिधोच्यते । एष्वेकैकं त्रिधा तद्वदुत्तमं गुलिमानतः । नवाष्टसप्तांगुलिकं लिंगं श्रेष्ठं तथा स्मृ
 तम् । षट्पंचकचतुर्मानं मध्यमं त्रिविधं स्मृतम् । त्रिभ्यो कांगुलिकं लिंगं त्रिविधं तु कनीयसम् । उत्तमं बुद्बुदाकारं मध्यमं कुक्कुटांडवत् । अधमं गोककुद्
 त्स्यादिति लिंगं त्रिधा स्मृतम् । **तिथितत्त्वे कालकौमुद्यां च स्कांदे**—अक्षादल्पपरिमाणं न लिंगं कुत्रचिन्नरः । कुर्वीतांगुष्ठतो ह्रस्वं न कदाचित्स
 माचरेत् । अंगुष्ठतो गुष्ठपर्वग्रंथे । अंगुष्ठांगुलिमानं तु यत्र यत्रोपदिश्यते । तत्र तत्र बृहत्पर्वग्रंथिभिर्मिनुयात्सदेति छंदोगपरिशिष्टादित्युक्तं तिथि
 तत्त्वे । **सिद्धांतशेखरे**—अंगुलादिवितस्त्यंतं लिंगं गेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदूर्ध्वं स्यात्पूजनीयं प्रयत्नतः । लिंगमस्तकविस्तारं पूजाभागस
 मंनयेत् । नाहंतं त्रिगुणं कुर्यान्नाहवत्पीठविस्तृतिः । विस्तारद्विगुणं कुर्यादुन्नतं पीठमुत्तमम् । वृत्तं वा चतुरस्रं वा मध्ये कंठसमन्वितं । द्विगुणं लिंग
 नाहाच्च कंठनाहं समाचरेत् । त्रिमेखलमधश्चोर्ध्वं समं वा यद्विमेखलम् । लिंगमस्तकविस्तारे षड्भागं विभजेत्ततः । मेखलामेकभागेन कुर्यात्स्वातं च तत्स

आचाररत्नं

॥ ८४ ॥

मम् । लिंगदैर्घ्यसमंकुर्यात्प्रणालंपीठबाह्यतः । विस्तारंतत्समंमूलेतदग्रेचतदर्धतः । जलमार्गःप्रकर्तव्यस्तस्यमध्येत्रिभागतः । कुर्यात्पीठार्धदीर्घवाप्र
णालंचशिवोदितम् । सर्वेषारत्नलिंगानांसपीठानांविशेषतः । लौहादीनांचलिंगानामेवंलक्षणमाचरेत् । गौतमीतंत्रे तु — लिंगमस्तकविस्तारो
लिंगोच्छ्रायसमोभवेत् । परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठव्यवस्थितम् । प्रणालिकातथैवस्यात्पंचसूत्रविनिर्णयः । लिंगमस्तकंविस्तारदैर्घ्यलिंगोच्चतेसमे ।
तद्विगुणवेष्टन्नाहंलिंगस्थौल्यम् । तत्समंवृत्तचतुस्रंवापीठमधश्चोर्ध्वंचेतितत्वम् । पीठोच्चतालिंगोच्चताद्विगुणा । नंदिपुराणे — त्रिकोणंफलकाका
रंशूलग्रंजर्जरंनतम् । कपिलंचापियलिंगंतद्द्रव्योन्नतपूजयेत् । तथादीक्षितानांद्विजान्येषांस्त्रीणामपितथैवच । लिंगेस्वगुरुणादत्तेपूजानान्यत्रचो
दिता । सूतसंहितायांशिवपूजाविधिप्रक्रम्य — समासीनःसदामौनीनिश्चलोदञ्जुस्वःशुचिः । सोमशंभुः — देवस्यदक्षिणेभागेसन्निविष्टः
सुखासने । ज्ञानरत्नावल्याम् — नप्राच्यामग्रतःशंभोर्नोत्तरेयोषिदाश्रये । नप्रतीच्यांयतःपृष्ठंतस्मादक्षंसमाश्रयेत् । दक्षंदक्षिणभागं । ति
थितत्वेनंदिपुराणे — चरलिंगेर्चयेद्देवंपूर्वाभिवादनंबुधः । स्थिरलिंगेयथाकामंसुखमादौतथार्चयेत् । चंद्रिकायांहारीतः — आराधयेन्म
हादेवंभावपूतोमहेश्वरम् । मंत्रेणरुद्रगायत्र्याप्रणवेनाथवापुनः । ऐशानेनाथवारौद्रेव्यंबकेणसमाहितः । तथोत्तमःशिवायेतिमंत्रेणानेनवायजेत् ।

बौधायनः — अथातोमहादेवस्याहरहःपरिचर्याविधिंव्याख्यास्यामः । स्नात्वाशुचौदेशेगोमयेनोपलिप्यप्रतिकृतिंकृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभम
र्चयेत्सहपुष्पोदकेनमहादेवमावाहयेदोभूर्महादेवमावाहयामिॐभुवोमहादेवमावाहयामिॐस्वर्महादेवमावाहयामिॐभूर्भुवःस्वर्महादेवमावाह
यामीत्यावाह्यायातुभगवान्महादेवइत्यथस्वागतेनाभिनंदयतिस्वागतंसुस्वागतंभगवतेमहादेवायैतदासनमुपकृत्तमत्रास्तांभगवान्महादेवइत्यत्रकूर्चं
ददाति भगवतेयंकूर्चोर्दर्ममयस्त्रिवृद्धरितःसुपर्णस्तंजुषस्वेत्यत्रस्थानासनानिकल्पयत्यग्रेब्रह्मणेकल्पयामिविष्णवे दक्षिणतःस्कंदाय विनायकाय
पश्चिमतःशूलायमहाकालाय उत्तरतःउमायै नंदिकेश्वरायकल्पयामीतिकल्पयित्वा सावित्र्या योरुद्रोअग्रावितिचपात्रमभिमन्त्र्य प्रक्षाल्यत्रिष

देवपूजा.

॥ ८४ ॥

तिरःपवित्रमपानीय सहपवित्रेणादित्यंदर्शयेदोमित्यातमितोस्तासांत्वरितरुद्रेणपाद्यंदद्यात्प्रणवेनार्घ्यमथव्याहृतिभिर्निर्माल्यंव्यपोह्योत्तरतश्चंडेशा
यनमइत्यथैनंस्नपयत्यापोहिष्ठामयोभुवइतितिसृभिर्हिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाइतिचतसृभिःपवमानःसुवर्जनइत्येतेनानुवाकेनाथाद्विस्तर्पयतिभवंदेवं
तर्पयामिशर्वदेवंईशानंदेवंपशुपतिंदेवंरुद्रंदेवंउग्रंदेवंभीमंदेवंमहांतंदेवंतर्पयामि ब्रह्मजज्ञानंकेतुंरुद्रायत्वरितरुद्रं वामदेव्यमापोवाइदमितिचाभिषेकं
कुर्याद्वाहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिषिच्य ॐ नमोभगवते रुद्राय त्र्यंबकायेतितर्पयित्वाथैतानिवस्त्रयज्ञोपवीतानिदद्याद्भवायदेवायनमइतिव्याहृतिभि
र्दत्त्वाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिषिच्यनमस्ते रुद्रमन्यवइतिगंधं दद्यात्सहस्राणिसहस्रशइतिपुष्पंदद्यात्ईशानंत्वाभुवनानामपिश्रियामित्यक्षतंदद्या
त्सावित्र्याधूपमुद्दीप्यस्वेतिदीपंदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेश्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांभगवतेमहादेवायजुष्टं चरुं निवेदयामीतित्रियंबकमितिपरिषेकम
मृतोपस्तरणमसीतिप्रतिपदंकृत्वाहविरुद्रासयामीतिनिवेद्यामृतापिधानमसीतिप्रतिपदंकृत्वा त्र्यंबकमित्याचमनीयमथाष्टभिर्नामधेयैरष्टौपुष्पाणिदद्या
द्भवायदेवायनमः । शर्वायदेवायनमः । ईशानायदेवायनमः । पशुपतयेदेवायनमः । रुद्रायदेवायनमः । उग्रायदेवायनमः । भीमायदेवा
यनमः । महतेदेवायनमः । ब्रह्मणेनमः । विष्णवेनमः । स्कंदायनमः । विनायकायनमः । शूलायनमः । महाकालायनमः । उमायैनमः । नंदिकेश्वरा
यनमः । इतिचरुशेषेणनामधेयैरष्टाहुतीर्जुहोति । भवायदेवायस्वाहा । शर्वायदेवायस्वाहा । ईशानायदेवायस्वाहा । पशुपतयेदेवायस्वाहा ।
रुद्रायदेवायस्वाहा । भीमायदेवायस्वाहा । महतेदेवायस्वाहेत्यथशिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणानात्मानंवालंकृत्याथैनमृग्यजुःसामाथर्वभिःस्तुवंतिसहस्राणि
सहस्रशइत्यनुवाकंजप्त्वाअन्यांश्चरौद्रान्मंत्रान्यथाशक्तीत्येके ॐ भूर्भुवःसुवर्महरोभगवतेमहादेवायचरुमुद्रासयामीतिचरुमुद्रास्योद्रासनकालं ॐ
भूर्भुवःस्वः महादेवमुद्रासयामीत्युद्रास्य । प्रयातुभगवानीशःसर्वलोकपरायणः । अनेनहविषातुष्टःपुनरागमनायच । पुनःपुनःसंदर्शनायचे
तिलिगेप्रतिमास्थानेष्वप्स्वग्नावावाहनविसर्जनवर्जं सर्वसमानंमहत्स्वस्त्ययनमित्याहभगवान्बौधायनः ॥

आचाररत्नं

॥ ८५ ॥

शिवपूजायां विशेषो भविष्ये—आपःक्षीरंकुशाग्राणिदध्यक्षतसितामधु । सिताश्चसर्षपाश्चैवअर्घोष्ठांगःप्रकीर्तितः । तत्रैव—
 चंदनेप्यगरौज्ञेयंपुण्यमष्टगुणंनृप । कृष्णागरौविशेषेणद्विगुणंफलमादिशेत् । तस्माच्छतगुणंपुण्यंकुंकुमस्यविधीयते । चंदनागरुर्कपूरैःसूक्ष्म
 पिष्टैःसकुंकुमैः । शिवस्यार्चासमालभ्यवसेत्कल्पायुतंदिवि । अर्चेतिलिङ्गोपलक्षणम् । **शिवार्चनचंद्रिकायां भविष्ये केदारखंडे**—
 करवीरादशगुणमर्कपुष्पंविशिष्यते । अर्कपुष्पादशगुणंधतूरंहिविशिष्यते । चंपकंनागपुष्पंचकह्लारंचविशिष्यते । नीलोत्पलंचकह्लारात्सहस्रेणवि
 शिष्यते । बकपत्रसहस्रेभ्यएकंधतूरकंवरम् । धतूरकसहस्रेभ्योबृहतीपुष्पमुत्तमम् । बृहतीपुष्पसाहस्राद्रोणपुष्पंविशिष्यते । द्रोणपुष्पसहस्रे
 भ्योह्यपामार्गंविशिष्यते । अपामार्गसहस्रेभ्यःकुशपुष्पंविशिष्यते । कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते । शमीपुष्पसहस्रेभ्यःश्रीमन्नीलोत्प
 लंवरम् । शमीपुष्पबृहत्योश्चकुसुमंतुल्यमुच्यते । अपामार्गः अपामार्गपुष्पं । करवीरसमाज्ञेयाजातीबकुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमंसितपद्मंचत
 त्समम् । नागचंपकपुंनागाधतूरकुसुमाःस्मृताः । तत्समं करवीरसमम् । नागो नागकेशरः । तथा—केतकीचातिमुक्तंचकुंदोयूथीमदंतिका ।
 शिरीषसर्जबंधूककुसुमानिविवर्जयेत् । कुंदंवार्षिकशिवपूजायांमाघेविहितम् । अन्यथानिषिद्धम् । तथा—कंदकानिकदंबानिरात्रौदेयानिशंकरे ।
 दिवाशेषाणिपुष्पाणिदिवारात्रौचमल्लिका । प्रत्येकमुक्तपुष्पेषुदशसौवर्णिकंफलम् । मंत्रान्वितेषुतेष्वेवद्विगुणंफलमिष्यते । बिल्वपत्रैरखंडैस्तुशंकरंपू
 जयेत्कचित् । सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकेमहीयते । तुलसीबिल्वनिर्गुंडीजंबूरात्रणकंतथा । पंचबिल्वमितिप्रोक्तमर्चयेद्दिदुशेखरम् । बृहतीकुं
 कुमैर्भक्त्यायोलिङ्गंसकृदर्चयेत् । गवामयुतदानस्यफलंप्राप्यशिवंव्रजेत् । तथा—अशोकश्चैतमंदारकर्णिकारबकानिच । करवीरार्कमंदारशमी
 तगरकेशरम् । पुष्पैरेतैर्यथालाभंयोनरःपूजयेच्छिवम् । सयत्फलमवाप्नोतितदेकाग्रमनाःशृणु । सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैःसर्वकामिकैः ।

देवपूजा.

॥ ८५ ॥

१ कदकानि केतकानि ।

दोधूयमानश्चमरैः शिवलोके महीयते । करवीरो बकश्चैव अर्क उन्मत्तकस्तथा । पालाशो बृहती चैव तथा च गिरिकर्णिका । तथा काशस्य पुष्पाणि मंदार
 श्रापराजिता । शमी पुष्पाणि चान्यानि कुंजकः शिखिना तथा । अपामार्गस्तथा पद्मजाती पुष्पं संकोपनम् । चंपको शीरतगरं तथा वैनागकेसरम् ।
 पुंनागः किंकिरातं च द्रोणपुष्पं तथा शुभम् । शिंशपो दुंबरश्चैव जपामल्ली तथैव च । पुष्पाणि यज्ञवृक्षस्तथा बिल्वदलं शुभम् । कुसुंभस्य च पत्राणि तथा
 वैकुंकुमस्य च । नीलं च कुमुदं चैव तथा रक्तोत्पलानि च । सुरभीणि च सर्वाणि स्थलजान्यंबुजानि च । गृह्णामि शिरसा देवियो मे भक्त्या निवेदयेत् । केसरो
 बकुलः । किंकिरातः कुरंटकः । सर्वाणीति निषिद्धेतरपरम् । वसंते तु ऋतौ प्राप्ते सर्वैः पुष्पैर्मनोरमैः । पूजिते तु महादेवे अश्वमेधफलं लभेदिति वचना
 दत्र निषिद्धैरपि पूजा । सर्वशब्दसंकोचे मानाभावात् निषेधस्य कालांतरे सावकाशत्वाच्च । देवीपुराणे—वैशाखे मासिकर्तव्या पूजा पाटल्या सदा ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति ज्येष्ठे पद्मार्चनैः सदा । आषाढे बिल्वकह्लारै रीप्सितं लभते फलम् । नवमलिकया पूजान् भो मासि महाफला । कदंबैश्च पकैरेव
 न भस्मे सर्वकामदा । पूजापंकजमालत्या इषेप्युदयदायिनी । शतपत्रिकया पूजा कार्तिके सर्वकामदा । मार्गे नीलोत्पलैः पूजापौषेतु कुब्जकैः सदा । मा
 घेतु कुंदकुसुमैरुचकेन च फाल्गुने । शतपत्रैस्तथा चैत्रे योचयेद्दिदुशे खरम् । लभते सर्वयज्ञानां सर्वदानफलं तथा । केदारखंडे—जाती पुष्पं मल्लि
 कायाश्च पुष्पं समो गरी नीलपुष्पं तथैव । तथा पुष्पं कुटजं कर्णिकारं कौसुंभाख्यं वारिजं रक्तवर्णम् । एतान्येव च पुष्पाणि मध्याह्ने लिंगपूजने । रात्रौ मो
 गरकान्येव पवित्राणि विशेषतः ।

अथ धूपः । शिवपुराणे—गुग्गुलं घृतसंयुक्तं शिवेयश्च निवेदयेत् । रुद्रलोकमवाप्नोति गाणपत्यं च गच्छति । भविष्ये—दधित्थं घृतसं
 युक्तं दग्धबिल्वमथापि वा । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः । दधित्थः कपित्थः । बिल्वं बिल्वफलम् । दीपस्तु पूर्वोक्त एव । आदि
 त्यपुराणे—प्रदक्षिणा त्रयं कुर्वन् शिवस्यायतने नरः । अश्वमेधसहस्रस्य इष्टस्य लभते फलम् । बहुच परिशिष्टे—एकां विनायके दद्याद्द्वे सूर्ये त्री

आचाररत्नं

॥ ८६ ॥

णिशंकरे । चत्वारिकेशवेदद्यात्सप्ताश्वत्येप्रदक्षिणाः । बृहन्नारदीये—एकां चंज्यांरवौसप्ततिसोदद्याद्विनायके । चतस्रःकेशवेदद्याच्छिवेत्व
 धंप्रदक्षिणम् । पदांतरेपदन्यस्येत्करौचलनवर्जितौ । स्तुतिर्वाचिहृदिध्यानंचतुरंगप्रदक्षिणम् । लिंगे—सव्यं ब्रजेत्ततोऽसव्यं प्रणालंनैवलंघयेत् ।
 स्कांदे—प्रदक्षिणंप्रकुर्वीतशतमष्टोत्तरंतथा । बृहन्नारदीये—शिवप्रदक्षिणेमर्त्यःसोमसूत्रंनलंघयेत् । प्रदक्षिणाप्रकारस्तु—वृषंचंडं
 वृषंचैवसोमसूत्रंपुनर्वृषम् । चंडंचसोमसूत्रंचपुनश्चंडंपुनर्वृषम् । प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—प्राच्यांनंदिमहाकालौयाम्येभृंगिविनायकौ । वारुणेषु
 षमस्कंदौदेवीचंडौतथोत्तरे । त्रैविक्रम्यांत्वीशान्यांचंडोक्तः । तत्रैव—बाणलिंगेचलेलौहेसिद्धलिंगेस्वयंभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनचं
 डोऽधिकृतोभवेत् । आदित्यपुराणे—लिंगेस्वायंभुवेचैवरत्नेतैजसनिर्मिते । सिद्धप्रतिष्ठितेचैवनचंडोधिकृतोभवेत् । तथा—अपसव्यंयतिः
 कुर्यात्सव्यंतुब्रह्मचारिणः । सव्यापसव्यंगृहिणोनित्यंशंभोःप्रदक्षिणम् । तृणैःकाष्ठैस्तथापणैःपाषाणैर्वेष्टकादिभिः । अंतर्धानंपुरःकृत्वासोमसूत्रं
 तुलंघयेत् । तत्प्रमाणंतत्रैव—प्रासादविस्तारसमानसूत्रंसोमसूत्रेदिशि सोमसूत्रम् । सूत्राद्बहिर्लघनतो न दोषः स्याद्दोष आभ्यंतरलंघनेन ।
 शिल्पशास्त्रे—लिंगमस्तकमध्यात्सूत्रंस्यादाप्रणालकम् । लिंगप्रणालीपुष्टवंतावदेवप्रकीर्तितम् । विशेषांतरंतत्रैव—सोमसूत्रद्वयंय
 त्रयत्रवाविष्णुमंदिरम् । अपसव्यंनकुर्वीतकुर्वीतैवप्रदक्षिणम् । केदारखंडे—वृषभांतरितोभूत्वापीठकांतरमेवच । प्रदक्षिणंनकुर्वीतकुर्वन्किल्बिष
 मामुयात् । कालिकापुराणे—स्पृष्ट्वारुद्रस्यनिर्माल्यंसवासाआहुतःशुचिः । इदमशुचिविषयम् । निर्माल्यंयोहिमद्भक्त्याशिरसाधारयिष्यति ।
 अशुचिर्भिन्नमर्यादोनरःपापसमन्वितः । नरकेपच्यतेघोरेतिर्यग्योनौचसंभवेदितिस्कांदादिनिश्रीदत्तः । अपास्तएवायंदोषःस्कांदे—
 शिवनिर्माल्यभोक्तारःशिवनिर्माल्यलंघकाः । शिवनिर्माल्यदातारःस्पर्शस्तेषांहिपुण्यहृत् । शिवैकभक्तानांननिषेधः । पादोदकंचनिर्माल्यंभक्तै
 र्धार्यैर्विशेषतइत्यग्निपुराणात् ।—निर्माल्यंधारयेद्भक्त्याशिरसापार्वतीपतेः । राजसूयस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चितमित्यादित्यपुराणाच्च ।

देवपूजा.

॥ ८६ ॥

लोभात्तुनधार्यम् । लोभान्नाधरयेच्छंभोर्निर्मात्यंनचभक्षयेत् । नस्पृशेदपिपादेनलंघयेन्नापिनारदेतिपाद्यात् । अग्निपुराणे—बाणलिङ्गेचले
लौहेसिद्धलिङ्गेस्वयंभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनदोषोमाल्यधारणे । शालग्रामसंसर्गोत्तुनदोषः । अग्राह्यंशिवनिर्मात्यंपत्रंपुष्पफलंजलम् । शालग्रा
मस्यसंसर्गात्सर्वयातिपवित्रतामितिस्कांदवाराहोक्तेः । अस्यार्थः—पंचायतनपूजायांकांडानुसमयपदार्थानुसमयौविहायसहैवपंचानांपू
जनेशालग्रामसंसर्गाच्छिवनैवेद्यंभक्ष्यम् । यदाशिवेनैवेद्यंपृथक्कृतदानभक्ष्यमिति ॥

अत्रपुरुषार्थप्रबोधेचतुर्थान्यवस्थोक्ता—द्विजानानिषेधोद्विजानांविधिरित्याद्या । वैदिकतांत्रिकविषयेत्यन्या । दीक्षितादीक्षित
विषयेतितृतीया । ततःसिद्धांतकृतः—ज्योतिर्लिङ्गविनालिङ्गंयःपूजयतिमानवः । तस्यनैवेद्यनिर्मात्यभक्षणात्तत्तकृच्छ्रकम् । शालग्रामोद्धवेलिङ्गेबा
णलिङ्गेस्वयंभुवि । रसलिङ्गेतथार्पेचसुरसिद्धप्रतिष्ठिते । हृदयेचंद्रकांतेचस्वर्णरूप्यादिनिर्मिते । शिवदीक्षावताभक्तेनेदंभक्ष्यमितीर्यते । इतिभवि
ष्योक्तेः । तथा—बाणलिङ्गेस्वयंभूतेचंद्रकांतेहृदिस्थिते । चांद्रायणसमंज्ञेयंशंभोर्नैवेद्यभक्षणम् । यत्रचंडाधिकारोस्तिनभोक्तव्यंचमानवैः ।
चंडाधिकारोऽन्यत्रभोक्तव्यंतत्रभक्तितइतितत्रैवोक्तेः ।—निवेदितंयद्देवेशेत्च्छेषंचात्मशुद्धये । श्रद्धधानोऽनलोभेनचंडायह्यनिवेदितमितिवायुपु
राणाच्च ।—येवीरभद्रशपिताःशिवभक्तिपराङ्मुखाः । शंभोरन्यत्रदेवेषुयेभक्तायेनदीक्षिताः । तेषामनर्हमीशस्यतत्प्रसादचतुष्टयमितिशिवपुरा
णाच्चसामान्यविधिरेतत्परएव । एतैर्विशेषवाक्यैरुपसंहारात्, अन्यथानिषेधानांनिरवकाशत्वापत्तेः । यत्तुशिवनिर्मात्यस्पर्शप्रायश्चित्तं
तदेतदन्यपरम् । यत्तुशिवनैवेद्यभक्षणादेःकाम्यत्वात्तत्सकलशिवस्वभक्षणादिनिषेधबाधकत्वमिति तत्रपूर्वोक्तव्यवस्थासंभवात् फलरहितवि
धिसद्भावाच्चेतिश्रीभट्टनारायणचरणाः । सिद्धांतशेखरे—धराहिरण्यगोरक्षताम्ररौप्यांशुकादिकान् । विहायशेषनिर्मात्यंचंडे
शयनिवेदेयेत् । अन्यदन्नादिपानीयंतांबूलंगंधपुष्पकम् । दद्याच्चंडायनिर्मात्यंशिवभुक्तंतुसर्वशः । आचार्यशिवचंडानामाज्ञाभंगेतुलक्षकम् ।

आचाररत्नं

॥ ८७ ॥

धनस्य भक्षणे तेषां पादो न लक्ष्मीरिति । निर्माल्ये भक्षिते पादलक्ष्मिः शुद्धिरीरिता । दानं च भक्षणसमंतदर्थं तु पेक्षणे । अकामाद्भक्षणे यद्वा निर्माल्यस्य जपेत्सुधीः । ब्रह्मपंचकसाहस्रमर्धेन सहितं ततः । कामतो भक्षणे दीक्षा प्रायश्चित्तं चान्यतः । निर्माल्यलंघने घोरं प्रजपेदयुतं ततः । स्पर्शश्च विक्रयस्य मो विक्रयो भक्षणेन च । स्मृत्यर्थसारे—शैवसौरनिर्माल्यभक्षणे चांद्रम् । अभ्यासे द्विगुणम् । मत्याभ्यासे पतनम् । अन्यनिर्माल्येष्वनापद्येव मिति । अत्र—ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वानिर्माल्यंस्तु धारयेत् । तस्य पापं महच्छीघ्रं नाशयिष्ये महाव्रतेति स्कांदादशुचिना न धार्यं किंतु स्वात्वेति स्मार्ताः । अनुपनीतेन न धार्यमिति श्रीदत्तः । शिवदीक्षाहीनैर्न धार्यमिति शैवाः । माघमाहात्म्ये पादौ—द्रव्यमन्नं फलं तोयं शिवस्वं न स्पृशेत्कचित् । निर्माल्यलंघयेन्नैव कूपे सर्वं तु तत्क्षिपेत् । हरनाथीये स्मृत्यर्थसारे—ब्रह्मांगलग्नं विप्रेभ्यो विष्णवे च प्रदीयते । रुद्रांगलग्नं मग्नौ च दहेत्सर्वं तु तत्क्षणात् । विप्रेभ्यस्त्वथ तद्देयं ब्रह्मणे यन्निवेदितम् । वैष्णवं सात्वतेभ्यश्च भस्मांगेभ्यश्च शांभवम् । सौरंगेभ्यः शाक्येभ्यस्तापिने यन्निवेदितम् । वाडवेभ्यस्तु तद्देयं गणेशाय निवेदितम् । भूतप्रेतपिशाचेभ्यो यत्तद्दीनेषु निक्षिपेत् । मृगः शाकद्वीपीयो ब्राह्मण इति पंचायतनसारः । विष्णुः—देव्यै निवेदितं कुमार्यै । विष्णवे निवेदितं सात्वताय ब्राह्मणाय वेति । सात्वतो देवलकः । पुराणे—नैवेद्यप्रतिपत्त्यर्थं सात्वतश्चेन्न लभ्यते । ग्रासमात्रं समुद्धृत्य जले ग्नौ वा क्षिपेदिति । यद्वा सात्वतप्रतिपत्तिः साधारणप्रतिमादत्तपरा, सात्वतपूज्यदेवतादत्तपरा वा । यद्योनिरत्तिनैवेद्यं दातुश्चानवधानतः । दाता तद्योनमाप्नोति तस्माद्देयं तदुत्तमे इति विष्णुरहस्योक्तेः उत्तमपदं हीनान्यपरम् । तेनोत्तमजातिनिवेदितं नीचजातिभ्यो न दद्यादित्यर्थ इति पंचायतनसारः । वस्तुतस्तु सात्वतपदं भक्तपरम् । निवेदितं तद्भक्ताय दद्याद्भुंजीत वा स्वयमिति महापुराणात् । सर्वमेतत्साधारणस्थावरप्रतिमादत्तपरं रागप्राप्तपरं वेति गोविंदराजः । अतएव जाबालोपनिषदि—रुद्रभुक्तं भुंजीयादित्युपक्रम्य तस्माद्ब्राह्मणाः

देवपूजा.

॥ ८७ ॥

१ तापिने बुद्धाय । २ वाडवेभ्यः अनुपनीतब्राह्मणेभ्यः ।

शिवनिर्माल्यं भक्षयंतीत्युक्तम् । अत्र ब्राह्मणग्रहात्तदन्यस्य निषेधः । अतएव पादौ—शिवस्यैव तु पूजापि भक्त्या धेयाद्विजातिभिः । विष्णुनैवेद्यभक्षणमुक्तं गारुडे—पादौदकं पिबेन्नित्यं नैवेद्यं भक्षयेद्धरेः । पादौ—गौरीं प्रति शिवः—अग्निष्टोमसहस्रैश्च वाजपेयशतैरपि । तत्फलं लभते देवि विष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् । कौर्मे—मध्याह्ने विधिवत् पूज्यः श्रीविष्णुर्वैष्णवोत्तमैः । नैवेद्यं शिरसान्वाश्लोकमेतमुदीरयेत् । यस्योच्छिष्टं हि वाञ्छन्ति ब्रह्माद्या ऋषयोऽमलाः । सिद्धाद्याश्च हरेस्तस्य वयमुच्छिष्टभोजिनः । इति ।

अथ विष्णुपूजा । तदाधारश्च नरसिंहे—अप्स्वग्नौ हृदये सूर्ये स्थंडिले प्रतिमा सुच । षट्स्वतेषु हरेः सम्यक् पूजनं मुनिभिः स्मृतम् । सम्यगिति षण्णां प्रांशस्त्यम् । एतच्चाधारपरिगणनं नारासिंहे वक्ष्यमाणपूजाद्वये अर्चनं वक्ष्यामीत्युपक्रम्य तयोरेवोक्तत्वात् । वाराहे—कुड्ये लेख्ये च मेकश्चित्पटे कश्चित्तु मानवः । पूजयेद्यदि वाचक्रमते जौशं संभवम् । चक्रेशालग्रामशिलाचक्रे । तथा—पद्मे संपूजनं शस्तं शस्तं चैव तु स्थंडिले । सर्वत्र संप्रतिष्ठामि पूजामग्रस्त्वहंततः । पादौ—कृत्वा ताग्रमये पात्रे योर्चयेन्मधुसूदनम् । फलमाप्नोति पूजायाः प्रत्यहं शतवार्षिकम् । **आधारविशेषविधिविशेषमाह**—हविषाग्नौ जले पुष्पैर्मनसारविमंडले । ध्यानेन हृदये बाह्यैर्गंधाद्यैः स्थंडिलादिषु । **शौनकः**—उत्तमा हरिपूजाप्सु मध्यमा स्थंडिलेरवौ । अधमा प्रतिमा दौतु पूजासात्रिविधामता । **भागवते**—सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणागोवैष्णवः खंमरुजलम् । भूरात्मा सर्वभूतानि भद्रपूजापदानि मे । सूर्ये तु विद्यया त्रय्या हविषाग्नौ यजेत माम् । आतिथ्येन च विप्राग्रे गोष्वंगयवसादिना । वैष्णवे बंधुसत्कृत्या हृदि खेध्या न निष्ठया । स्थंडिले मंत्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि । क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम् । **पादौ**—अग्निहोत्रं हुतं तेन दत्तापृथ्वीससागरा । येनार्चि तो हरिश्चक्रेशालग्रामसमुद्भवे । शालग्रामशिलारूपी यत्र तिष्ठति केशवः । तत्र देवाः सुरायक्षा भुवनानि चतुर्दश । शालग्रामसमीपे तु क्रोशमात्रं समं

१ ग्रहणादुक्तप्रतिपत्तिस्तदन्यपरा । अतएव तत्रैवेद्यभक्षणमुक्तपुराणेषु गारुडेऽपि इति पाठः ।

आचाररत्न
॥ ८८ ॥

ततः । कीटकोपिमृतोयातितद्विष्णोः परमंपदम् । मनोधृतिर्धारणास्यात्समाधिर्ब्रह्मणि स्थितिः । अमृतौ चेत्स्थिरानस्यात्ततो मूर्तिर्विचिंतयेत् । चतुर्विंशतिमूर्तिः स्याच्छालिग्रामशिलास्थितः । द्वारकादिशिलासंस्थोऽध्वेयः पूज्योऽथवा हरिः । तत्रैव—मौक्तिकं च प्रवालं च पद्माक्षंतुलसीमणीन् । जपपूजनवेलायां धारयेद्यः स वैदिकः । इति ।

अथ केशवादिचतुर्विंशतिमूर्तयः । तत्र बोपदेवः—केविगोवादापुहपे प्रजाच्युकृममात्रिना । वाधोनृहसानि श्रीपशाच्चगे विगपे चपे । अस्यार्थः—केशवविष्णुगोविंदवामनदामोदरपुरुषोत्तमहृषीकेश उपेंद्रप्रद्युम्न जनार्दन अच्युत कृष्णमधुसूदनमाधवत्रिविक्रमनारायणवासुदेवाधोक्षजनृसिंहहरिसंकर्षणानिरुद्धश्रीधरपद्मनाभानां क्रमेण मूर्तयोभिधीयन्ते । तत्र केशवे शात्शंखात् चगे चक्रगदे इत्यर्थः । शिष्टे भुजे पद्ममर्थात्सिद्धम् । इदं दक्षिणोर्ध्वकरप्रभृतिप्रादक्षिण्येन ज्ञेयम् । दक्षिणोर्ध्वकरक्रमादिति हेमाद्रिवचनात् । तथा च दक्षिणोर्ध्वभुजेशंखः । वामोर्ध्वभुजेशंखं वामाधो हस्ते गदा दक्षिणाधः पद्मम् । विष्णौ वामोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । गोविंदे वामाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । वामने दक्षिणाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि विपरीतंगचे इत्यर्थः । दामोदरे दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । दक्षिणोर्ध्वे पांचजन्यमधस्तात्तु कुशेशयं । स व्योर्ध्वे कौमुदीदेवी हेति राजमधःस्थितम् । अनिरुद्धस्य भेदोऽयं दामोदर इति स्मृत इति ह्यश्रीर्षपंचरात्रात् । पुरुषोत्तमे वामोर्ध्वप्रभृतितानि । हृषीकेशे वामाधः प्रभृतितानि । उपेंद्रे दक्षिणाधः प्रभृतितानि । शात्गपे गदापद्मे इत्यर्थः । शिष्टे चक्रमर्थात् । प्रद्युम्ने दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । जनार्दने वामोर्ध्वप्रभृतितानि । अच्युते वामाधः प्रभृतितानि । कृष्णे दक्षिणाधः प्रभृतितानि । विपरीतंगोऽयं इत्यर्थः । दक्षिणे परिशंखं च चक्रं चाधः प्रदृश्यते । वामोर्ध्वे पांचजन्यस्य गदाचाधो व्यवस्थिता । मधुसूदननामायं भेदः संकर्षणस्य चेति ह्यश्रीर्षपंचरात्रात् । मधुसूदने दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखपद्मगदाचक्राणि । माधवे वामोर्ध्वप्रभृतितानि । नारायणे दक्षिणाधः प्रभृतितानि । शात्चपे चक्रपद्मे इत्यर्थः शिष्टे गदा

देवपूजा.

॥ ८८ ॥

ऽर्थात् । वासुदेवेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रपद्मगदाः । अधोक्षजेवामोर्ध्वप्रभृतितानि । नृसिंहेवामाधःप्रभृतितानि । हरौदक्षिणाधःप्रभृतितानि । विपरीतपंचेइत्यर्थः । संकर्षणोगदाशंखपद्मचक्रधरःस्मृतः । एताश्चमूर्तयोज्ञेयादक्षिणाधःकरक्रमादितिसिद्धार्थसंहितोक्तेः । संकर्षणेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखपद्मचक्रगदाः । अनिरुद्धेवामोर्ध्वप्रभृतिताः । श्रीधरेवामाधःप्रभृतिताः । पद्मनाभेदक्षिणाधःप्रभृतिताः । अत्रमूलंहेमाद्रिकाशीखंडशिवाचनचंद्रिकादौज्ञेयम् । वाराहे—शक्तित्रयंमत्स्यकूर्मवराहदशकंनच । अर्च्यमितिपूर्वेणसंबंधः ।

पंचायतनपूजासारेपादौ—स्वमंत्रेणबुधैःपूज्यःस्वकैर्ध्यानैःस्वमुद्रया । शालग्रामेनायंनियमइत्युक्तंस्कांदे—पूज्यानिजनिजैरेवमंत्रैःस्वस्वेष्टमूर्तयः । शालग्रामात्मकेरूपेनियमोनैवविद्यते । भारते—यामेवदेवतामिच्छेदाराधयितुमव्ययाम् । सर्वोपायैःप्रयत्नेनसंपूजयतुसद्विजान् । लैंगे—शालग्रामशिलाग्रेतुयच्छ्राद्धक्रियतेनुभिः । तस्यब्रह्मांतिकस्थानंतृप्ताश्चपितरोदिवि । पादौ—स्कंधेकृत्वातुयोध्वानंवहतेशिलनायकम् । तेनव्यूढंभवेत्सर्वत्रैलोक्यंसचराचरम् । कृतार्चनाहरेर्येनपित्रर्थमुनिसत्तम । गयायांपिंडदानंतुकृतंतेनपदेपदे । यमुद्दिश्यहरेःपूजाक्रियतेमुनिसत्तम । उद्धृतोनरकाहुःखात्सयातिपरमंपदम् । पित्रर्थमपिक्रियमाणाविष्णुपूजासव्येनैव एकादशाहशय्यादिदानवत् । स्कांदे—शालग्रामनमस्कारःशाठ्येनापीहयैःकृतः । मद्भक्ताअपितेनैवमानंमस्यंतुमानवाः । हलायुधेपादौ—अपिपापसमाचाराःकर्मण्यनधिकारिणः । शालग्रामार्चकावैश्यनैवयांतियमालयम् । शालग्रामोद्भवंदृष्ट्वान्यस्तंहदिजनाधिप । नैवेक्षितुंशकुवंतिसर्वेतेयमकिंकराः । हयग्रीवपंचरात्रे—चांडालमद्यपस्पर्शदूषितावहिनाथवा । अपुण्यजनसंसृष्टाविप्रक्षतजदूषिता । पुनःसंस्कार्येतिशेषः । पुनःसंस्कारःशालग्रामस्यमहापूजेतिशिष्टाः । पदार्थादर्शब्राह्मे—खंडितेस्फुटितेदग्धेभ्रष्टेमानविवर्जिते । यागहीनेपशुस्पृष्टेपतितेदुष्टभूमिषु । अन्यमंत्रार्चितेचैवपतितस्पर्शदूषिते । दशस्तेषुनोचक्रुःसंनिधानंदिवौकसः । यागः पूजा । पशुर्गर्दभादिः । अर्चाभंगादावुपवासःकार्यः । नराज्ञोवैष्णवेश्रीयात्सुरार्चाविप्लवेतथेतिवि

१ तेषुनोचक्रुःसंनिधानंदिशेत्कचित् इतिपाठः ।

आचाररत्नं
॥ ८९ ॥

देवपूजा.

पुष्पमोक्तेः । सिद्धांतशेखरे—चौरचांडालपतितोदक्यादेःस्पर्शनेसति । शवाद्युपहतेचैवप्रतिष्ठांपुनराचरेत् । पंचरात्रे—अंगादंगा
दिसंघातेप्रतिष्ठांपुनराचरेत् । पूजाभावेविशेषमाहबौधायनः—पूर्वप्रतिष्ठितस्याबुद्धिपूर्वकमेकरात्रं द्विरात्रमेकमासं वार्चनादिविच्छेदे
शूद्ररजस्वलाद्युपस्पर्शजलेऽधिवास्य श्रोभूतेद्वौकलशावधिवास्यैकंपंचगव्येन पूरयेदपरं शुद्धोदकेनाथस्नपयेदष्टशतमष्टाविंशतिं वा कलशैः पुरुषसूक्ते
नमूलमंत्रेण च ततः पुष्पाणि दत्वा यथासंभवं संपूज्य गुडौदनं निवेदयेद्बुद्धिपूर्वमर्चनादिविच्छेदेऽप्येवमिति । शालग्रामस्थावरव्यावृत्त्यर्थं पूर्वप्रतिष्ठितस्ये
त्युक्तम् । बुद्धिपूर्वविच्छेदे पुनः प्रतिष्ठा—द्रव्यवत्कृतशौचानां देवतानां भूयः प्रतिष्ठापनेन शुद्धिरिति शुद्धिविवेके विष्णूक्ते रितिकेचित् ।
तन्न । तत्रापि बौधायनोक्तविधिसत्वात् । विष्णूक्तिस्तु मद्यादिस्पर्शपरा मासद्वयाधिकविच्छेदपरा वा । अर्चादिपदं लिंगस्याप्युपलक्षणम् ॥
चंद्रिकायां नारदः—शृण्वंतु मुनयः सम्यक् पुरुषोत्तमपूजनम् । स्नात्वा यथोक्तविधिना प्राञ्जलः शुद्धमानसः । स्वशास्त्रोक्तक्रियांकृ
त्वाहुत्वा चैवाग्निहोत्रकम् । कुर्यादाराधनं विष्णोर्देवदेवस्य च क्रिणः । बौधायनः—अथातो महापुरुषस्य परिचर्याविधिं व्याख्यास्यामः ।
स्नात्वा शुधिः शुचौ देशे गोमयेनोपलिप्य प्रतिकृतिं कृत्वा क्षतपुष्पैर्यथालाभमर्चयेत् । सहपुण्योदकेन महापुरुषमावाहयेदौभूः पुरुषमावाह
यामि । ॐ भुवः पुरुषमावाहयामि । ॐ स्वः पुरुषमावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषमावाहयामीत्यावाह्य । आयातु भगवान्म
हापुरुष इत्यथ स्वागतेनाभिनंदयति स्वागतमनुचागतं भगवते महापुरुषायैतदासनमुपकृतमत्रास्तां भगवान्महापुरुष इत्यत्र कूर्चददाति भगवतेयं
कूर्चोर्दर्भमयस्त्रिवृद्धरितस्तं जुषस्वेत्यत्र स्थानासनानि कल्पयति अग्रतः शंखाय कल्पयामि चक्राय दक्षिणतो गदायैक० वनमालायैक० पश्चि
मतः श्रीवत्साय गरुत्मते । उत्तरतः श्रियै सरस्वत्यै पुष्पैस्तुष्ट्यै । अथ सावित्र्या पात्रमभिमन्त्र्य प्रक्षाल्य त्रिरपः पवित्रमानीय सहपवित्रेणादित्यं
दर्शयेदोमित्यादितस्तां त्रीणि पदाविचक्रमेइति पाद्यं प्रणवेनार्घ्यं महाव्याहृतिभिर्निर्माल्यं व्यपोह्योत्तरतो विष्वक्सेनायनमइत्यथैनं स्नपयत्यापोहिष्ठे

॥ ८९ ॥

तितिसृभिर्ब्रह्मजज्ञानं वामदेव्यर्चायज्ञः पवित्रेणेत्येताभिः षड्भिः स्नपयित्वा द्विस्तर्पयति । केशवं तर्पयामि नारायणं माधवं गोविंदं विष्णुं
मधुसूदनं त्रिविक्रमं वामनं श्रीधरं दृषीकेशं पद्मनाभं दामोदरं । इत्यथैतानि वस्त्रयज्ञोपवीताचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्द
त्वा व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परिषिच्येदं विष्णुरिति गंधं तद्विष्णोरिति पुष्पं इरावतीत्यक्षताः सा विव्याधूपमुद्दीप्य स्वेति दीपं देवस्य त्वाहस्ताभ्यां भगवते
महापुरुषाय जुष्टं चरुं निवेदयामीति नैवेद्यं । अथ केशवादिद्वादशनामभिर्नमो नैः पुष्पाणि दत्वा शंखायनमश्चक्रायनमो वनमालायै नमः श्री
वत्सायनमोगरुत्तमे नमः श्रियै नमः सरस्वत्यै नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै नमोऽथ शिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणान् स्वमात्मानं चालंकृत्यै नमृग्यजुःसामाथर्वभिः स्तु
तिभिः स्तुवंति । ध्रुवसूक्तं पुरुषसूक्तं चान्यांश्च वैष्णवमंत्रानित्येके ॐ भूर्भुवःसुवर्महरो भगवते महापुरुषाय चरुमुद्रासयामीति चरुमुद्रासनकाले ॐ
भूः पुरुषमुद्रासयामि ॐ भुवः पुरुषमुद्रासयामि ॐ सुवः पुरुषमुद्रासयामि ॐ भूर्भुवःसुवः पुरुषमुद्रासयामीत्युद्रास्य । प्रयातु भगवान् महापुरुषो
नेन हविषा तृप्तो हरिः पुनरागमनाय पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वग्रावावाहनविसर्जने याग्रावावाहनविसर्जनवर्जसमानं महत्स्वस्त्यथानमित्याह
भगवान्बौधायनः । ध्यानमुक्तं चंद्रिकायां नारसिंहे—ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः । केयूरवान्मक
रकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः । शिवार्चनचंद्रिकायाम्—हीबेरं चंदनं कुष्ठमगरुं कुंकुमं मुरम् । सेव्यकं च जटामांसी वैष्णवं
तदुदीरितम् । हीबेरं वालकम् । मुरं मोरहरीति प्रसिद्धम् । अथ पुष्पाणि—चंद्रिकामदनपारिजातयोर्नारसिंहे—दशदत्ता सुवर्णा
नियत्फलं लभते नरः । तत्फलं लभते विष्णोर्द्रोणपुष्पप्रदानतः । द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यः खादिरं पुष्पमुत्तमम् । खादिरात्पुष्पसाहस्राच्छमीपुष्पं विशि
ष्यते । शमीपुष्पसहस्राद्विबिल्वपत्रं विशिष्यते । बिल्वपत्रसहस्राद्विबकुलं पुष्पमुत्तमम् । बकुलात्पुष्पसाहस्राच्चंद्रावर्तं विशिष्यते । नंदावर्तसहस्रे
भ्यः करवीरं विशिष्यते । करवीरसहस्रेभ्यः पालाशं पुष्पमुत्तमम् । पालाशपुष्पसाहस्रात्कुशपुष्पं विशिष्यते । कुशपुष्पसहस्राद्विवनमाला

आचाररत्नं

॥ ९० ॥

विशिष्यते । वनमालासहस्राद्विचंपकापुष्पमुत्तमम् । चंपकापुष्पसाहस्रादशोकंपुष्पमुत्तमम् । अशोकपुष्पसाहस्रात्सेवंतीपुष्पमुत्तमम् । सेवंतीपुष्पसाहस्राद्रोजुकापुष्पमुत्तमम् । गोजुकापुष्पसाहस्रान्मालतीपुष्पमुत्तमम् । मालतीपुष्पसाहस्रात्संध्यारक्तंतुपुष्पकम् । संध्यारक्तसहस्राद्विकुंदपुष्पंविशिष्यते । कुंदपुष्पसहस्राद्विशतपत्रंविशिष्यते । शतपुष्पसहस्राद्विमलिकापुष्पमुत्तमम् । मलिकापुष्पसाहस्राज्जातीपुष्पंविशिष्यते । जातीपुष्पसहस्रेणयोमालासंप्रयच्छति । विष्णवेविधिवद्भक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु । कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच । वसेद्विष्णुपुरेश्रीमान्विष्णुतुल्यपराक्रमः । इति ।

अथद्वात्रिंशदपराधाः । वाराहे—भुक्त्वातुपरकीयान्नंतत्परस्तन्निवर्तकः । प्रथमश्चापराधोयंधर्मविघ्नायजायते १ अभुक्त्वादंतकाष्ठंचयस्तुमामुपसर्पति । अपराधोद्वितीयोयंधर्मविघ्नायजायते २ कृत्वामैथुनसंयोगंयस्तुमांस्पृशतेनरः । तृतीयमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ३ स्पृष्ट्वारज्ज्वलानारीमस्नात्वायःप्रपद्यते । चतुर्थमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ४ स्पृष्ट्वातुमृतकंचैवअसत्कारकृतंतुवै । पंचमंचापराधंतंनक्षमामिवसुंधरे ५ स्पृष्ट्वातुमृतकंयश्चनाचम्यस्पृशतेहिमाम् । षष्ठंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ६ ममार्चनस्यकालेतुपुरीपंयस्यगच्छति । सप्तमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ७ त्यक्त्वातुममशास्त्राणिवाक्यमन्यत्प्रभाषते । अष्टमंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ८ ममैवार्चनकालेतुयस्त्वसत्यंप्रभाषते । नवमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ९ अविधानेनमांस्पृश्यमामेवप्रतिपद्यते । दशमश्चापराधोयंममाप्रियकारकः १० सक्त्रोधोमेस्पृशेद्वात्रंचितंकृत्वाचलाचलम् । एकादशंचापराधंसहिष्येवसुंधरे ११ अकर्मण्यानिपुष्पाणियस्तुमामुपकल्पयेत् । द्वादशंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १२ यस्तुरक्तेनवस्त्रेणकौसुमेनोपगच्छति । त्रयोदशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे १३ अंधकारेतुमांदेवियःस्पृशेतकदाचन । चतुर्दशंचापराधंकल्पयामि

१ विष्णुपदे इति पाठः ।

देवपूजा.

॥ ९० ॥

वसुंधरे १४ यस्तुकृष्णेनवस्त्रेणममकर्माणि कारयेत् । पंचदशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १५ अधौतेनचवस्त्रेणयस्तुमामुपसर्पति । षोडशंत्वपराधं
 तंकल्पयामिवसुंधरे १६ स्वयमंत्रं चयोदद्यादज्ञानायचमाधवि । सप्तदशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १७ यस्तुमत्स्यांश्चमांसानिभक्षयित्वोपसर्पति ।
 अष्टादशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १८ जालपादंभक्षयित्वायस्तुमांप्रतिपद्यते । ऊनविंशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १९ दीपंस्पृष्ट्वातुयोदेविममकर्मा
 णि कारयेत् । विंशकंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २० अज्ञानंयस्तुवैगत्वामामेवप्रतिपद्यते । एकविंशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २१ पिण्याकं
 भक्षयित्वातुयोमामेवाभिगच्छति । द्वाविंशंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २२ यस्तुवाराहमांसानिभक्षयित्वोपसर्पति । अपराधंत्रयोर्विंशंकल्पया
 मिवसुंधरे २३ सुरापीत्वातुयोमर्त्यः कदाचिदुपसर्पति । अपराधंचतुर्विंशंकल्पयामिवसुंधरे २४ सुक्त्वाकुसुंभशकंचयस्तुमामुपसर्पति ।
 अपराधंपंचविंशंकल्पयामिवसुंधरे २५ परप्रावरणेनैवयस्तुमामुपसर्पति । षड्विंशमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २६ नदेवान्नपितृनिष्ठानवान्नंयस्तुभक्ष
 येत् । सप्तविंशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे २७ उपानहौचप्रपदेतथार्चायांचगच्छति । अपराधमष्टाविंशंकल्पयामिवसुंधरे २८ शरीरमंडयित्वा
 तुयोमामाप्नोतिमाधवि । ऊनत्रिंशापराधंतंत्वंविजानीहिमेदिनि २९ अजीर्णेनसमाविष्टोयस्तुमामुपसर्पति । त्रिंशकंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ३०
 गंधपुष्पाण्यदत्त्वातुयस्तुधूपंप्रयच्छति । एकत्रिंशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे ३१ विनातूर्यादिशब्देनद्वारस्योद्घाटनंमम । महापराधंजानीयाद्वात्रि
 शंतंममप्रिये ३२ ॥ कृष्णभट्टीये प्रकारान्तरेणद्वात्रिंशदपराधाः—तिर्यक्पुंड्रधरोभूत्वाद्यकृत्वादेवतार्चनम् । याचितैःपत्रपुष्पाद्यैर्यः
 करोतिममार्चनम् । अप्रक्षालितपादोयःप्रविशेन्मममंदिरम् । ममदृष्टेरभिमुखंतांबूलंचर्वयेच्चयः । ममार्चामासुरेकालेयःकरोतिविमूढधीः ।
 अवैष्णवस्यपक्वान्नंयोमह्यंविनिवेदयेत् । अवैष्णवेषुपश्यत्सुममपूजांकरोतियः । दिनांतरितपक्वान्नंयन्मह्यंविनिवेदयेत् । अमौनीधर्मलिप्तांयो
 मत्पूजांविदधातियः । वातमूत्रनिरोधेनमत्पूजांविदधातियः । कृत्वावातमनाचम्यतथाप्रावृत्यकंबलम् । पीठासनोपविष्टःसन्पूजयेद्धानिरासनः ।

आचाररत्नं
॥ ९१ ॥

मृन्मयेधूपदहनंदीपयःकुरुतेर्चने । मत्पूजकोनकुरुतेतंतुपूजांचदामनीम् । मत्पूजकोशिवद्वेषीशिवभक्तश्चमाद्विषेत् । मृताष्टभ्योर्नकुरुतेनक्तंनहरि
वासरम् । अपूजयित्वाविघ्नेशमसंभाव्यकपालिनम् । क्रुद्धोयत्कर्मकुरुतेत्रिकालार्चनविघ्नकृत् । वामहस्तेचमांकृत्वास्नापयेद्यदिमूढधीः । इति
प्रकारांतरेणद्वात्रिंशदपराधाउक्ताः । परवस्त्रं परपरीधानं । कुसुंभभुजिः कुरवकपुष्पभक्तिः । एषुप्रत्येकंप्रायश्चित्तंतत्रैव — संवत्सरस्यमध्ये
चतीर्थेसूकरकेमम । कृतोपवासःस्नानेनगंगायांशुद्धिमाप्नुयात् । मथुरायांतथाचैवसापराधःशुचिर्भवेत् । स्कांदेअवंतीखंडे—जागरेद्वाद
शीरात्रौपठेद्यस्तुलसीस्तवम् । द्वात्रिंशदपराधांश्चक्ष्मतेतस्यकेशवः । तुलसीस्तवोव्रतरत्नेज्ञेयः ।

अथचिह्नविशेषेणशालग्राममूर्तयः । पाद्मे—चक्राकारेणरेखासायत्ररेखामयीभवेत् । ससुदर्शनइत्येवंख्यातःपूजाफलप्रदः । उपर्य
धश्चक्रकेद्वेनातिदीर्घमुखेबिलम् । मध्येचरेखालंबैकासचदामोदरःस्मृतः । यस्यदीर्घमुखंपूर्वकथितैर्लक्षणैर्युतम् । रेखाश्चकेशराकारानारसिंहोमतो
हिसः । वाराहाकृतिराभुग्रश्चक्रेखास्वलंकृतः । वाराहइतिसंप्रोक्तोवामनोबदरोपमः । गरुडःसतुविज्ञेयश्चतुश्चक्रैर्जनार्दनः । हयग्रीवोयथाद्वारारे
खाढ्यायाशिलाभवेत् । तथासौम्याद्वयग्रीवःपूजितोज्ञानदोभवेत् । चतुश्चक्रःसूक्ष्मद्वारोवनमालांकितोदरः । लक्ष्मीनारायणःश्रीमान्भुक्तिमुक्तिफल
प्रदः । कूर्माकाराचचक्रांकाशिलाकूर्मःप्रकीर्तितः । एवमत्स्यादयोज्ञेयाःशालग्रामामनीषिभिः । अनंतचक्रैर्बहुभिश्चिह्नैरप्युपलक्षितः । अनंतःसतुवि
ज्ञेयःसर्वपूजाफलप्रदः । चक्रंचकेवलंयत्रपद्मेनसहसंयुतम् । केवलावनमालावाहरिर्लक्ष्म्यासहस्यितः । विदिक्षुदिक्षुसर्वासुयस्योर्ध्वदृश्यतेमुखम् ।
पुरुषोत्तमःसविज्ञेयोभुक्तिमुक्तिफलप्रदः । दृश्यतेशिखरेलिंगंशालग्रामसमुद्भवम् । सचयोगेश्वरोनामब्रह्महत्यांव्यपोहति । आरक्तपद्मनाभाख्यंपद्म
च्छत्रसमन्वितम् । तुलस्यापूजयेन्नित्यंदरिद्रस्त्वीश्वरोभवेत् । वामपार्श्वेतथाचक्रेरेखाचैवतुदक्षिणे । दक्षिणावर्तचक्राचवनमालाविभूषिता ।
याशिलाकृष्णसंज्ञासाधनधान्यसुखप्रदा । नारदः—द्वारदेशेसमेचक्रेदृश्येतेनांतरीयके । वासुदेवःसविज्ञेयःशुक्लाभश्चातिशोभनः । नानाव

देवपूजा.

॥ ९१ ॥

गोह्वानंतःस्यान्नागभोगेनचिह्नितः । अनेकमूर्तिसंयुक्तःसर्वकामफलप्रदः । प्रद्युम्नःसूक्ष्मचक्रस्तुपीतदीप्तिस्तथैवच । शिखरंछत्रबहुलंदीर्घाकारं
तुयद्भवेत् । अनिरुद्धस्तुनीलाभोवर्तुलश्चातिशोभनः । रेखात्रयंतुतद्वारेष्टुपद्मेनलांछितम् । शिवनाभिरितिख्यातंयत्रदेशेव्यवस्थितम् । तच्छैव
विष्णुवत्तीर्थंशालग्रामसमुद्भवम् । नाभौलिङ्गेनयुक्तावागर्तेनचतथापुनः । शिवनाभिरितिख्याताभुक्तिमुक्तिप्रदायिका । यवमात्रंतुगर्तस्याद्यवा
र्धलिङ्गमुच्यते । वासुदेवमयंक्षेत्रंलिङ्गंशिवमयंशुभम् । तस्मात्तद्धारितैक्षेत्रेपूजयेच्छंकराच्युतौ । पांचजन्यांकितायातुपद्मेनगदयायुता । तत्र
श्रीःप्रत्यहंतिष्ठेत्सदासंपदमादिशेत् । शालग्राममयीमुद्रासंस्थितायत्रकुत्रचित् । वाराणस्यायवाधिक्यंसमंताद्योजनत्रयम् । एकमूर्तिर्नैवपूज्या
गृहिणावृद्धिमिच्छता । अनेकमूर्तिसंपन्नासर्वकामफलप्रदा । अन्येपिभेदाग्रंथगौरवान्नोक्ताः । गोविंदराजीयेस्कांदे—स्निग्धासिद्धिकरी
मंत्रेकृष्णाकीर्तिंदातिच । पांडुरापापदहनीपीतापुत्रप्रदायिनी । नीलाचदिशतेलक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी । रूक्षाचोद्वेगदानित्यंक्तादारिद्र्यदा
यिका । दुःखदासातुविज्ञेयानारसिंहीतथैवच । बहुचक्रा मुखंविनाबहुचक्रा । अन्यथात्रिविक्रमानंतपूजाविरुध्येत । यथायथाशिलासूक्ष्मात
थातथामहत्फलम् । तथाचामलकीतुल्यासूक्ष्माचातीवयाभवेत् । तस्यामेवशिलायांतुश्रियासहवसेद्धरिः । कपिलोनारसिंहश्चपृथुचक्रःसुशोभनः ।
ब्रह्मचर्येणपूज्यस्तुअन्यथाविघ्नदोभवेत् । इदंसकामपरम् । निष्कामेनशालिग्रामशिलामात्रंपूज्यम् । येकेचिच्चैवपाषाणाविष्णुचक्रेणमुद्रिताः ।
तेषांस्पर्शनमात्रेणमुच्यतेसर्वकिल्बिषैरितिचाराहात् । खंडितंत्रुटितंभग्नपार्श्वेभिन्नंभुमेदितम् । शालग्रामसमुद्भूतंशैलंदोषावहंनहीतिपादोक्तेः ।
शालग्रामशिलाभग्नपूजनीयासचक्रकेतिचाराहाच्च । यत्तुलग्नंभग्नंपूजयेदितितत्रलग्नंलग्नचक्रम् । भग्नंभग्नचक्रम् । चक्रेतरप्रदेशभग्नस्यापिपू
ज्यत्वम् । शिलारूपीरमाप्रोक्ताचक्ररूपीजनार्दनइतिविष्णुपुराणे चक्ररूपेणहरिसान्निध्योक्तेः ।

पूज्यशालग्रामसंख्योक्ता हेमाद्रौ । साकाम्येतिकश्चित् । ततःकामनाश्रवणात् । मानसोल्लासेपाद्मवाराहयोः—यःपुनः

आचाररत्नं

॥ ९२ ॥

पूजयेद्भक्त्याशालग्रामशिलाशतम् । उपित्वासहरेल्लोकेचक्रवर्तीहजायते । शिलाद्वादशभोवैश्यशालग्रामसमुद्भवाः । विधिवत्पूजितायेनतस्य पुण्यंवदामिते । कोटिद्वादशलिंगैस्तुपूजितैःस्वर्णपंकजैः । यत्स्याद्वादशकल्पेषुदिनेनैकेनतद्भवेत् । स्कांदे—प्रत्यहंद्वादशशिलाःशालग्रामस्ययो चयेत् । द्वारावत्याःशिलायुक्ताःसर्वैकुठेमहीयते । लैंगे—ततोबह्वीरचयतिशालग्रामशिलास्तुयः । नहिब्रह्मादयोदेवाःसंख्यांजानन्ति तत्फले । स्मृत्यंतरे—शालग्रामाःसमाःपूज्याविषमानकदाचन । समेषुनद्वयंपूज्यंविषमेष्वेकएवहि । विषमेष्वेकएवेज्यःसमेद्वेषद्वि वर्जयेत् । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—एवंलक्षणसंपन्नामध्यमायाचिताधमा । उत्तमासातुविज्ञेयापारंपर्यक्रमागता । फलपुष्पैश्चतत्स्थानंशालग्रामोद्भवंहरिम् । ऐहिकामुष्मिकार्थायममदेहिगुरुत्तम । इत्युक्त्वापादयोःपुष्पंदत्वाचप्रणिपत्यच । गुरुःपुष्पफलैःसार्धगृहीत्वापूजितंहरिम् । दत्त्वापुष्पांजलिं ब्रूयाच्छांतिरस्तुशिवंतिति । स्कांदे—शालग्रामशिलायास्तुमूल्यंयःकुरुतेनरः । विक्रेताचानुमंताचयःपरीक्षानुमोदकः । सर्वेते नरकंयांतियावदामृतसंभवम् । त्याज्याःशिलाउक्तास्तत्रैव—तिर्यक्चक्रापरित्याज्याबद्धचक्रातथैवच । क्रूरापिसंपरित्याज्यास्फोटारूक्षातथैवच । कुरूपानिष्ठुरास्याचकरालविकरालिका । कपिलवेषमानाचवृत्तास्याकर्बुरातथा । आसनेचलनाभग्रामहास्थूलविगर्हिता । आसनेमुष्टिरस्यास्तुचक्रेणैकेनसंयुता । दर्दुराबहुचक्राचलग्रचक्राप्यधोमुखी । छिद्रादग्धासुरक्ताचबृहच्चक्रातिभीषणा । बहुरेखासमायुक्ताभग्रचक्रातथैवच । दीर्घचक्रापरित्याज्यापृष्ठचक्राविशेषतः । मस्तकास्याह्यचक्राचवर्ज्याह्विताःसदाबुधैः । क्रूरदंष्ट्रासमायुक्तास्फोटाबुद्बुदसंयुता । अचिराच्छुष्कतांयातियस्यालिसंतुचंदनम् ॥ इति ॥

अथद्वास्वतीचक्रमहिमा । प्रह्लादसंहितायांहलायुधेच—शालग्रामशिलायत्रयत्रद्वारवतीशिला । उभयोःसंगमोयत्रमुक्तिस्तन्नसंशयः । शिलेतिविशेषोक्तेर्नास्थिचक्राणांपूज्यता । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—संवत्सरंतुयःकुर्यात्पूजास्पर्शनदर्शने । विनासांख्येनयो

देवपूजा.

॥ ९२ ॥

गेनमुच्यतेनात्रसंशयः । चक्रसंख्यायास्तन्नामानिप्रह्लादसंहितायाम्—एकःसुदर्शनोद्वाभ्यालक्ष्मीनारायणःपरः । त्रिभिस्त्रिविक्रमोनामचतुर्भिश्चजनार्दनः । पंचभिर्वासुदेवःस्यात्पद्भिःप्रद्युम्नउच्यते । सप्तभिर्बलदेवश्चअष्टाभिःपुरुषोत्तमः । नवभिश्चनवव्यूहोदशभिर्दशमूर्तिकः । एकादशाऽनिरुद्धोवैद्वाद्दशद्वादशात्मकः । अत ऊर्ध्वपरमात्मासुखंयच्छतिपूजितः । अग्निपुराणे—चक्रैर्द्वादशभिर्युक्तोहृषीकेशउदाहृतः । अत ऊर्ध्वमनंतःस्यात्पूजितोनंतकामदः । श्वेताःस्निग्धाःशिलाःपूज्याअच्छिद्राश्चसुसंयताः । सुखदाःसमचक्राश्चविषमादुःखदाःस्मृताः । सुदर्शनाद्यास्तुशिलाःपूजिताःसर्वकामदाः । एकः एकचक्रः । गालवः—वर्तुलाचतुरस्त्राचनराणांचसुखप्रदा । प्रह्लादसंहितायाम्—कृष्णामृत्युप्रदानित्यंकपिलाचभयावहा । रोगार्तिकर्बुरादघात्पीतावित्तविनाशिनी । धूम्राभावित्तनाशायभग्नाभार्याविनाशिका । सच्छिद्राचक्रिकोणाचतथाविषमचक्रिका । अर्धचंद्राकृतिर्यातुपूज्यास्तानभवन्तिहि । एकचक्रविषयेविशेषउक्तस्तत्रैव—एकचक्रेविशेषोस्तितंविशेषंतुवच्यहम् । शुक्लंनीलंतथारक्तंद्विवर्णंचत्रिवर्णकम् । यद्येकचक्रेस्युरेवंतेषांसंज्ञानिवोधमे । पुंडरीकःप्रलंबघ्नोरामोवैकुण्ठएवच । विष्वक्सेनइतिब्रह्मन्तेषांपूजाफलंशृणु । मोक्षंमृत्युंविवादंचदारिद्र्यमक्षतंतथा । पाद्मवाराहयोः—द्वेचक्रेद्वारकायास्तुनार्च्यसूर्यद्वयंतथा । विष्णुधर्मे—चक्रांकमिथुनंपूज्यंनैकंचक्रांकमर्चयेत् । इति ।

तज्जलादिमहिमास्कांदे—शालग्रामोद्भवोदेवोयत्रद्वारवतीभवः । उभयोःस्नानतोयेनब्रह्महत्यानिवर्तते । हेमाद्रौस्कांदे—कुंकुमंचदनंपत्रंनैवेद्यंचफलंजलम् । शालग्रामशिलालग्नंतीर्थकोटिशताधिकम् । पाद्मे—सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः । शालग्रामशिलातोयैर्योमिषेकंसमाचरेत् । गौतमांबरीषसंवादे—हरेःस्नानीयशेषंतुजलयस्योदरेस्थितम् । अंबरीषप्रणम्योच्चैःपादपांसुप्रगृह्यताम् । जन्मप्रभृतिपापानांप्रायश्चित्तंयदीच्छसि । शालग्रामशिलावारिपापहारिनिषेव्यताम् । येतुद्वादश्यल्पत्वेतीर्थपानाम्नानाद्भोजनस्थानीयंतन्मत्पोपवासदिनेश्राद्धादे

आचाररत्नं

॥ ९३ ॥

श्वप्रोक्तत्रेच्छंतिभ्रांताः । तस्यशरीरशुद्ध्यर्थत्वात् । **गारुडे**—जलनयेवांतुलसीविमिश्रपादोदकं चक्रशिलासमुद्भवम् । नित्यं त्रिसंध्यं प्लवते हगा
 त्रंखगेंद्रतेधर्मबहिष्कृतानराः । **आह्निकप्रदीपे**—सूतकेमृतकेवापि आशौचं नैव विद्यते । येषां पादोदकं मूर्ध्नि प्राशनं ये च कुर्वते । अंतकालेऽपि यस्य
 हृदीयते पादयोर्जलम् । सोऽपि तद्गतिमाप्नोति सदाचारैर्बहिष्कृतः । **वाराहेविष्णुपूजाप्रकरणे** शूद्रं प्रकृत्य—चरणामृतपानेन सर्वपापक्षयो भवेत् ।
 अत्र केचिच्छालग्रामोदकमेव ग्राह्यं न च क्रांकोदकमित्याहुः । तन्न । विष्णुपादोदकं यस्य मुखे शिरसि विग्रहे । इति **नृसिंहपुराणात्** । शालग्राम
 शिलातोयमस्थिचक्रशिलाजलम् । मिश्रितं तत्पिबेद्यस्तु देहेशिरसि धारयेत् । तस्य चक्रांकितो देहो भवत्येव न संशयः । **तीर्थपानविधिर्गारुडे**—
 शालग्रामशिलातोयमपीत्वा यस्तु मस्तके । प्रक्षेपणं प्रकुर्वीत ब्रह्महत्यासंस्मृतम् । शालग्रामशिलातीर्थपिबेत्तोयं करेण तु । अज्ञानादैर्दं प्रोक्तं ज्ञाना
 दन्दं समाचरेत् । विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्मा घनाशनम् । तदेवाष्टगुणं पापं भूमौ बिंदुनिपातनात् । **भक्तिचंद्रोदये**—आयसे च तथा कां
 स्येकाष्ठेवालाबुके तथा । उद्धृत्य पादसलिलं करे कृत्वा मुखे क्षिपेत् । अदत्त्वा तु पिबेत्तोयं रौरवे नरके वसेत् । करेण तीर्थपानं तत्पानोत्तरं च जलपानं न कार्यं
 मित्यर्थः । **विप्रपादोदकग्रहणमुक्तं काशीखंडे**—निःस्पृहाः सोमपाये वै विप्रपादोदपाश्रये । तप्ते मत्प्रियाभक्तास्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहाः ।
 श्रद्धाबीजो विप्रपादांबुसिक्त इति । तत्र पूर्वं विप्रपादोदकं ग्राह्यं ततः शालग्रामशिलोदकमिति शिष्टाः । **स्कांदे**—कृत्वा पादोदकं शंखे वैष्णवानां
 हात्मनाम् । यद्दाति तिलैर्मिश्रं चांद्रायणफलं लेभेत् । **ग्रहणमंत्रो हलायुधे**—अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णोः पादोदकं
 पीत्वा शिरसाधारयाम्यहम् । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजरामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्ने पूजाविधिः ।

अथ वैश्वदेवः । तत्राधिकारिण आह **चंद्रिकायां संवर्तः**—ततः पंचमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः । ततो विवाहानंतरमिति मदनपा
 रिजातः । **शंखः**—पंचयज्ञविधानं च गृहीय ज्ञानं हापयेत् । शूद्रस्याप्यधिकार इत्युक्तं प्राक् । नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञ इति याज्ञवल्क्योक्तेः,

वैश्वदेव.

॥ ९३ ॥

नस्त्रीजुहुयान्नापेतइतिआपस्तंबोक्तेश्च स्त्रीणांनाधिकारः । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—स्त्रीबालश्चकारयेदितितद्विधवापरम् । यदपिस्मृति
सारे—स्नातकोब्रह्मचारीपृथक्वैश्वदेवंकुर्यादिति । तन्न । भैक्षेणवर्तयेन्नित्यमितिमनूक्तेर्ब्रह्मचारिणःपाकाभावात् पंचमहायज्ञाधिकारेगृहीति
पदश्रवणाच्च नस्वेनमग्निहवनबलिहरणयोर्नियुंज्यादिति । शौनकः—स्नातकेनापितत्कार्यं पृथक्पाकोभवेद्यदि । वानप्रस्थस्याप्यधिकारः ।
अत्र वैश्वदेवमकृत्यैवश्राद्धंकुर्यादनग्निकइतिविशिष्टोक्तेरनग्नैरप्यधिकारः । शौनकः—पुत्रोभ्राताथवापत्नीशिष्योदासोबलिहरेत् । मदनरत्ने-
ऽग्निः—पुत्रोभ्राताथवाऋत्विक्शिष्यश्चशुरमातुलः । पत्नीश्रोत्रिययाज्याश्चदृष्टास्तेबलिकर्मणि । प्रतिनिधयइत्यर्थः । अतोबलावेवप्रतिनिधिरिति
मदनरत्ने । बलिपदंवैश्वदेवोपलक्षणमितिपृथ्वीचंद्रः । अन्यैस्तुकारयेदेतानातुरोपिस्पृशन्द्विजः । सूतकाद्यैस्त्वशुद्धात्मानंकुर्यान्नचका-
रयेदिति होमोपीतिचंद्रिका । एतत्प्रवासादिपरमिति चंद्रिकामदनरत्नयोः । ऋत्विक्साहचर्यात्साग्निकपरमित्याचारादर्शः । नस्त्री
जुहुयादित्यापस्तंबोक्तेः । पत्नीबलिकुर्यान्नहोममितिपृथ्वीचंद्रः । सायंतवन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रंबलिहरेदितिमनुस्मृतेश्चरूपलक्षणत्वात्पत्न्या
अपिहोमइतिपृथ्वीचंद्रः । वस्तुतस्तुसदास्वयंकर्तृकत्वविकल्पः । स्वयंत्वेवैतान्यावद्बृहेवसन्बलिहरेदपिवान्योब्राह्मणइति गोभिलोक्तेः ।
निरग्नेस्तुसदास्वयंकर्तृकत्वमेववैश्वदेवइत्याचारादर्शः । बौधायनः—प्रवासंगच्छतोयस्यगृहेकर्तानविद्यते । पंचानांमहतामेषांसयज्ञैःसहग-
च्छति । प्रवासेकुरुतेचैतद्यदन्नमुपपच्यते । नचेदुत्पद्यतेन्नतुअग्निरेतान्समापयेत् । मिताक्षरायांनारदः—भाट्टणामविभक्तानामेकोधर्मः
प्रवर्तते । विभागेसतिधर्मोपिभवेत्तेषांपृथक्पृथक् । चंद्रोदयेमरीचिः—बहवःस्युर्यदापुत्राःपितुरेकत्रवासिनः । सर्वेस्वानुमतंकृत्वाज्येष्ठेनै-
वतुयत्कृतम् । द्रव्येणचाविभक्तेनसर्वैरेकृतंभवेत् । एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनम् । एकंभवेद्विभक्तानांतदेवस्याद्बृहेगृहे । आश्वला-
यनः—वसतामेकपाकेनविभक्तानामपिप्रभुः । एकस्तुचतुरोयज्ञान्कर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् । वाग्यज्ञपूर्वकानित्यतद्गुणसंविज्ञानोबहुव्रीहिः ।

आचाररत्नं

॥ ९४ ॥

अतएवचतुरइत्युक्तम् । एकपाकेनवसतामविभक्तानामितिकश्चित् । तत्र अस्यविभक्ताविभक्तस्यसाधारणत्वात् विभक्तानामित्यस्यानुवादकत्वेनसं
कोचकत्वायोगाच्च अविभक्तेषुसंसृष्टेष्वेकेनापिकृतंतुवेतिव्यासोक्तेश्च । अतःपाकैक्यएवाविभक्तानांयज्ञैक्यम् । नचैवंकदाचित्पाकभेदेभे
दापत्तिः । वसतामित्यनेनबहुकालिकपाकैक्योक्तेः । यद्येकस्मिन्कुलेबहुधान्नंपच्येत गृहपतिमहानसादेवतद्वलितंत्रंकुर्वीतेतिगोभिलोक्तेश्च ।
यत्त्वविभक्तस्यभ्रात्रधिकारेगोभिलः—यस्यत्वेषामग्रतोन्नसिद्ध्येत्सतियुक्तमग्नौकृत्वाग्रं ब्राह्मणायदत्त्वाभुंजीतेतितत्कनिष्ठभ्रातुःकदाचित्पाकभेदे
ज्ञेयमितिपृथ्वीचंद्रः । नियुक्तंभोज्यमन्नं । अग्नौकृत्वाहुत्वैत्यर्थः । इदमपिप्रथममन्नसिद्धौज्येष्ठेनकृतेवैश्वदेवेष्वत्कनिष्ठस्यपाकभेदेतेनाहुत्वै
वभोक्तव्यम् । अयंचान्नप्रक्षेपस्तूष्णीमित्युक्तं चंद्रोदये । देशांतरगमनेपाकभेदेत्वेकपाकेनवासाभावात्पृथग्वैश्वदेवः । अविभक्ताविभक्तावा
पृथक्पाकाद्विजातयः । कुर्युःपृथक्पृथग्यज्ञान्भोजनात्प्राग्दिनेदिने । इति प्रयोगपारिजातेआश्वलायनोक्तेः । भ्रातृणामविभक्ता
नांपृक्पाकोभवेद्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथगितिवाक्यमेतद्विषयकमेव । नचेदंनिर्मूलम् । अन्येतु—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटांड
प्रमाणकम् । अन्नमग्नौसंप्रहृत्यकिल्बिषातुप्रमुच्यते इतिजीवत्पितृकनिर्णयेकुक्कुटांडप्रमाणान्नप्रक्षेपइत्याहुः । पाकासाध्येतुजपोपवासादाव
विभक्तानांपृथगधिकारः । पृथगप्येकपाकानांब्रह्मयज्ञोद्विजन्मनां । अग्निहोत्रंसुरार्चाचसंध्यानित्यंपृथगभवेदितिप्रयोगपारिजातेआश्व
लायनोक्तेः । यत्तु—एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनमेकमिति तत्रदेवार्चनंवैश्वदेवइतिपृथ्वीचंद्रः । भ्रातृणामविभक्तानांपृथक्पाकोभवे
द्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथक् । इतिवाक्यमेतद्विषयमेव । नचेदंनिर्मूलं । एकपाकेनवसतामित्यादिवाक्यनिचयेनविभक्तानामपि
पाकभेदेपंचयज्ञभेदानुक्तेरविभक्तानामपिपाकभेदेपंचयज्ञभेदोक्तेरन्वयव्यतिरेकाभ्यांपाकभेदस्यैवपंचयज्ञभेदानुष्ठानेप्रयोजकत्वात्पूर्वोक्तवचननि
चयविरोधाभावाच्च । यत्त्वेकेनापीतितत्पाकभेदेइतिवयंप्रतीमः । पूज्यदेवतामूर्तिभेदेइतिवयम् ।

वैश्वदेव.

॥ ९४ ॥

अथ वैश्वदेवकालः । तत्रनिरग्निनित्यश्राद्धोत्तरं सकार्यः । दद्यादहरहः श्राद्धं ० इत्युक्त्वा वैश्वदेवश्च गृह्ये गौविधिपूर्वकमिति मनूक्तेः । पितृभ्योऽथ मनुष्येभ्यो दद्यादहरहर्द्विजइतिकात्यायनेन श्राद्धोत्तरं मनुष्ययज्ञोक्ते वैश्वदेवोत्तरं नित्यश्राद्धमिति पक्षद्वयं च द्रोदये उक्तं । आहिताग्निना श्राद्धात्प्राक्कार्यं इत्युक्तं मदनरत्ने । श्राद्धांतरे तु वृद्धगौतमः—पितृश्राद्धमकृत्वा तु वैश्वदेवं करोति यः । आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृणां नोपतिष्ठते । एतदनमिकपरम् । श्राद्धात्प्रागेव कुर्वीत वैश्वदेवं च साग्निकः । एकादशाहिकं मुक्त्वा तनूतद्विधीयते इति । एकादशाहिक्यदं प्रेतश्राद्धोपलक्षणमिति मदनरत्ने बहुचपरिशिष्टे । स्मार्ताग्निनग्निश्चाग्नौ करणोत्तरं ब्राह्मणविसर्गोत्तरं वा कुर्यात् । आद्यउक्तो हेमाद्रौ ब्रह्मांडे—वैश्वदेवाहुतेरग्रावर्वाग्राह्यभोजनात् । जुहुयाद्भूतयज्ञादिश्राद्धं कृत्वा तु तत्स्मृतम् । भूतयज्ञो बलिः । श्राद्धं प्रक्रम्य मनुः—ततो गृहबलिकुर्यादिति धर्मो व्यवस्थितः । बलिपदं वैश्वदेवोपलक्षणार्थमिति तु कर्कः । काकादिबलिपरमिति दिवोदासः । विकिरमित्यन्ये । द्वितीयउक्तो हेमाद्रौ भविष्ये—पितृन्संतर्प्य विधिवद्बलिं दद्याद्विधानतः । वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् । बलिये अग्निदग्धा इति दीयमानम् । तृतीयोऽप्युक्तस्तत्रैव—कृत्वा श्राद्धं महाबाहो ब्राह्मणांश्च विसृज्य च । वैश्वदेवादिकं कर्म ततः कुर्यान्नराधिप । एतदनमिकपरम् । यदा श्राद्धं पितुः कश्चित्कर्तुमिच्छत्यनग्निमान् । वैश्वदेवं तदा कुर्यान्न विवृत्ते श्राद्धकर्मणि । वृद्धावा दौक्ष्ये चान्ते मध्ये जुहति पार्वणे । एको हि ष्ठे तथा चांते वैश्वदेवो विधीयत इति हेमाद्रौ स्मृतिसारात् । मेधातिथिरप्येवं । वृत्तिकृता विसर्जनांतं श्राद्धमुक्त्वा उच्छेषणं त्विति मनुवाक्योदाहरणाद्बृहृचानां श्राद्धांतरे एव वैश्वदेवः । मध्यपक्षस्तु यच्छाखायामुक्तस्तच्छाखीयपर इति बोपदेवः । स्मृतिसारे—बलिकारादयोऽपि बहुस्मृत्युक्त्वा त्सर्वेषां विसर्जनांतरे वैश्वदेव इति मे निरे । साग्नितैत्तिरीयाणां तु सर्वत्रादौ वैश्वदेवः । पंचयज्ञाश्चादावंते चेति सुदर्शनभाष्ये दिवोदासीये स्मृतिः—याजुषाः सामगाः पूर्वमध्ये श्राद्धं तु बह्वृचाः । अथर्वापाकशेषेण वैश्वदेवे विधिः स्मृतः । याजुषसामगौसाग्नी । इतरौ निरग्नी । सर्वशास्त्रि

आचाररत्नं

॥ ९५ ॥

नामनग्निकानामपि प्रागेवेति दिवोदासः । तत्र पिंडदानात्पूर्ववैश्वदेवपक्षे भिन्नः । पितृपाकात्समुद्भूत्य वैश्वदेवं करोति यः । आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृ-
णानोपतिष्ठत इति पैठीनसिस्मृतेः । पितृसंबंधश्चापि ण्डदानात् । श्राद्धोत्तरंतु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण च—श्राद्धं निर्वर्त्य विधिवद्वैश्वदेवा-
दिकंततः । कुर्याद्विक्षांततो दद्याद्धंतकारादिकंतत इति पैठीनसिस्मृतेः । द्वितीयस्ततः शब्दः श्राद्धशेषपर इति हेमाद्रिः । नित्यश्रा-
द्धंतु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण वा । ततो नित्यक्रियां कुर्याद्भोजयेच्च ततोऽतिथीन् । पृथक्पाकेन नैत्यकमिति हेमाद्रौ मार्कंडेयपुराणात् ।
एकादशाहश्राद्धे तु पृथक्पाकेनैव । एकोद्दिष्टे तु शेषेण ब्राह्मणेभ्यश्च उत्सृजेदिति देवलोक्तेः । एकोद्दिष्टं महैकोद्दिष्टमिति हेमाद्रिः । दार्शवैश्वदेव-
योरेकः पाक इति कर्कहरिहरौ । तन्न । पित्रर्थं निर्वपेत्पाकं वैश्वदेवार्थमेव च । वैश्वदेवो न पित्रर्थं न दार्शवैश्वदेविकम् । दार्शशब्देन तद्विकृतयो-
युगादिमन्वादय इति हेमाद्रिः ॥ ॥

अथ पाकः । सख्यं पत्न्या वा कार्यः । आश्रमधर्मविरोधेन तंडुलान्वाप्रातः पत्न्यै दद्यात्सख्यं वा धि श्रयेदिति चंद्रिकायां शंखलिखितोक्तेः ।
आपस्तम्बः—आर्याप्रियता वैश्वदेवान्नकर्तार इति छंदोगपरिशिष्टे । पत्नीभूतप्रवचने यद्यसंनिहिता भवेत् । रजोरागादिना तत्र कथं कुर्वीत्या-
ज्ञिकाः । महानसेन वा कुर्यात्सवर्णांतां प्रवाचयेत् । प्रणवाद्यपि वा कुर्यात्कात्यायनवचो यथा । शातातपः—नैवेद्यार्थं पृथग्मांडेस्नाता पत्नीपचेत्तथा ।
वैश्वदेवार्थं मन्यस्मिन्व्यंजनानि पृथक्पृथक् । एकस्मिन्वाप्यशक्तौ चेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवं ततः शिष्टाह्नासस्य वचनं यथा । विष्णुपदं यजनी-
योपलक्षणमिति पृथ्वीचंद्रः । माधवीयेपिनारसिंहकौर्मयोः—पौरुषेण च सूक्तेन ततो विष्णुं समर्चयेत् । वैश्वदेवं ततः कुर्याद्वलिकर्म तथैव च ।
चंद्रिकामाधवभागवतटीकासु चैवं । इदं बहुचमिन्नपरम् । तमेवं वैश्वदेवशेषेण कुर्यान्नास्यशेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति बहुचपरिशिष्टात् ।
केचित्सर्वतु पूर्ववदिति मार्कंडेयपुराणात् देवयज्ञादीनामेकः पाक इति हेमाद्रिः । मदनरत्ने तु सर्वेषां पृथक्पाकः । पितृयज्ञस्य वा पृथक्पाकः ।

पाकक्रिया.

॥ ९५ ॥

इत्युक्तम् । **मनुः**—वैवाहिकेग्नौकुर्वीतगार्ह्यकर्मयथाविधि । पंचयज्ञविधानंचपक्तिदैनंदिनीमपि । काशीखंडेप्येवम् । **मदनरत्नेपरिशिष्टे**—प्रवसेदाहिताग्निश्चेत्कदाचित्कालपर्ययात् । यस्मिन्नग्नौभवेत्पाकोवैश्वदेवस्तुतत्रवै । **शातातपः**—लौकिकेवैदिकेवापिहुतोत्सृष्टेजलेक्षितौ । वैश्वदेवस्तुकर्तव्यःपंचसूनापनुत्तये । वैदिकेस्मार्ते । अग्न्यसंभवेभूम्यादावितिवृद्धपराशरः । अभावादग्निहोत्रस्यतथाचावसथस्यच । यस्मिन्नग्नौपचेदन्नंतत्रहोमोविधीयते । सर्वाधानिपरमिदमितिचंद्रिका । **आपस्तंबः**—औपासनेपचनेवाषड्विराधैःप्रतिमंत्रंहस्तेनजुहुयादिति । पचनःसर्वाधानिपरइत्युक्तंतद्भाष्येअंगिराः—शालाग्नौतुपचेदन्नलौकिकेवापिनित्यशः । **माधवीयेदेवलः**—चांडालाग्न्ये रमेध्याग्नेःसूतिकाग्न्येश्वकहिंचित् । पतिताग्न्येश्विताग्न्येश्वनशिष्टैर्ग्रहणंस्मृतम् । अत्रायंनिष्कर्षः—आपस्तंबस्यस्मार्तेलौकिकेवापिपाकेस्मार्तएवहोमस्तदभावेलौकिके । बह्वचस्यतुपचनेलौकिकेवापाकः । स्मार्तेपचनेलौकिकेवाहोमइतिवृत्तिः । देशांतरस्थितौवाशाकलहोमः । छंदोगानामप्येवम् ।

स्मार्तेपाकपक्षेविशेषःकर्मप्रदीपे—प्रातर्होमंचनिर्वर्त्यसमुद्धृत्यहुताशनम् । शेषंमहानसेकृत्वातत्रपाकंसमाचारेत् । तमग्निपुनराहृत्यशालाग्नावेवनिक्षिपेत् । ततोस्मिन्वैश्वदेवादिकर्मकुर्यादतंद्रितः । शूद्रेणवैश्वदेवोलौकिकेग्नौकार्यइत्यपराकैमेधातिथिः—**शूद्राचारशिरोमणौतु** त्रैवर्णिकानामग्न्यभावेजलादेरुक्तत्वाच्छूद्रस्यापिजलादावित्युक्तम् । एतत्सायंप्रातश्चकार्यम् । सायंप्रातर्वैश्वदेवःकर्तव्योबलिकर्मच । अनश्नतापिसततमन्यथाकिल्बिषीभवेदितिचंद्रिकायांकात्यायनोक्तेः । प्रातःशब्दोमध्याह्नपरः । पूर्वाह्णोवैदेवानांमध्याह्नोमनुष्याणामितिश्रुतेः । अनश्नतापीत्युक्तेरेकादश्यादावपिपक्वंचेदंकार्यमिति नारायणवृत्तिः । इदमपिबह्वचपरम् । अन्येषांतुतंडुलादिनातदभावेजलेन । नचेदुत्पद्यतेन्नतुअद्विरेतान्समापयेदितिबोधायनोक्तेः । दधिघृतादितुबह्वचान्यपरम् । पक्वाभावेप्रवासेचतंडुलानोषधीस्तथा । दद्यादधिघृतंवापिकंदमूलफलानिच । योजयेद्देवयज्ञादौजलेवापत्सुवाजलमितिचंद्रोदयेवचनात् । पक्वाभावइतिशुद्धोपवासपरमितिचंद्रोदयः ।

आचाररत्नं
॥ ९६ ॥

एतेनैकादश्यां वैश्वदेवो न कार्य इति वदन्तः परास्ताः । अत्र केचित्—स्नात्वा गृहं समागत्य वैश्वदेवं समाचरेत् । प्रातरेव द्विरावृत्या कुर्याद्वासहतद्विजः । सायं वा यदि भुंजीयात् तत्कृत्वा जातवपि स्वयमिति प्रयोगपारिजाते आश्वलायनस्मृत्युक्तेः । द्वितीयभोजनाभावे पिसायं कालिक वैश्वदेवस्य सायं वानुष्ठानं प्रातर्वेत्याहुः । पितृचरणास्तु आश्वलायनवाक्ये यदि भुंजीयादित्युक्तेः सायं वैश्वदेवो द्वितीयभोजने सत्येव प्रातर्द्विरावृत्तिस्तु प्रातःपाकेनैव सायं पुनर्भोजने । यदि भुंजीयादित्यस्य तत्रापि संबन्धात् । पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते । वैश्वदेवनिमित्तं वैपत्न्या सार्धं बलिहरेत् । तत्रापि श्वपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनमिति विष्णुपुराणाच्च । वैश्वदेवं तथारात्रौ कुर्याद्बलिहर्तुं तथा । महतः पंचयज्ञांस्तु दिवैवेत्याह धर्मविदिति मदनपारिजाते जमदग्निवाक्ये—तदा सायं च प्रातश्च जुहोतीत्यादिवत्समुच्चयबोधकत्वशब्दाद्यभावाच्च सायं प्रातरिति तु कातीयपरमित्याहुः । वस्तुतस्तु नित्यवच्छ्रुतस्य सूत्रोक्तस्य सायंकालिकस्य कादाचित्कत्वे मानाभावात् वैश्वदेवद्वयाकरणे प्रायश्चित्तश्रवणात् दिवाचारिभ्य इति लिङ्गाच्च दिवा स्य प्रारंभ इति वृत्तेश्च यथा कथंचित्सायं प्रातरनुष्ठानं युक्तं । असति बाधकेऽतिसंकोचस्या युक्तत्वादिति युगपद्वैश्वदेवपक्षे सहपदश्रवणात् प्रातस्तनं संपूर्णं वैश्वदेवं कृत्वा सायंकालिकं वैश्वदेवकरणे सहपशूनालभत इति वत्सहत्वबाधात् पूर्वहोमौ ततो बलीततः पितृयज्ञाविति । आपस्तम्बानां वैश्वदेवप्रथमारंभे विशेष उक्तो धर्मप्रश्ने वैश्वदेवं चतुर्दशमहो भवतीति ज्ञात्वा द्वादशहमधः शय्याब्रह्मचर्यं क्षारलवणवर्जनं त्रयोदशे हन्युपवासश्चतुर्दशे हनि वैश्वदेवः स्थालीपाकं कृत्वा गृहपाकाद्वा हविष्यान्नमादाय जुहुयादिति चंद्रोदये बृहत्पराशरेणाग्निसंस्कारोक्तेः, अहरहः कुर्यादिति पुरुषार्थत्वावगतेश्च । अन्नस्य चात्मनश्चैव संस्कारार्थं तदिष्यत इति मदनरत्ने शौनकोक्तेश्च । यत्तु चंद्रिकायां परिशिष्टम्—प्रोषितोऽप्यात्मसंस्कारं कुर्यादेवाविचारयन्निति तदुभयार्थत्वेऽप्यविरुद्धम् । आश्वलायनवृत्तौ मदनरत्ने स्मृत्यर्थसारे चैवम् । तत्रास्ति षट्कृद्वत्पक्षे पाशेऽन्नसंस्कारता । यत्त्वग्नौ हूयते नैवेत्युक्तेः त्यागांशे पुरुषार्थता । चंद्रिकामिताक्षरयोस्तु पुरुषार्थत्वमेवो

पाकक्रिया.

॥ ९६ ॥

कंतद्वचनविरोधाच्चित्यम् । व्यासः—वैश्वदेवं प्रकुर्वीत स्वशाखाविहितं ततः । संस्कृतान्नैश्च विविधैर्हविष्यैर्व्यजनान्वितैः । इदं बहुचान्यपरं । वर्जयि
 त्वाविशेषां शृङ्गेनाग्नेन केवलमिति शौनकोक्तेः, हविष्याहविष्यपाके हविष्येणैव सिद्धस्य हविषस्य जुहुयादित्याश्वलायनोक्तेः । हविष्या
 णिटोडरानंदे स्मृतौ—हैमंतिकं सितास्विन्नं धान्यं मुद्रास्तिलायवाः । कलायकं गुनीवारावास्तुकं हिलमोचिका । षष्टिकाः कालशाकं च मूलकं केमुकेत
 रत् । कंदः सैधवसामुद्रेलवणे दधिसर्पिषी । पयोनुद्धृतसारं च पनसाग्रहरीतकी । पिप्पलीजीरकं चैव नागरं चैव तितिणी । कदलीलवलीधारीफलान्य
 गुडमैक्षवम् । अतैलपक्कं मुनयो हविष्याणि प्रचक्षते । सर्पिः पयश्चात्र गव्यम् । अतैलपक्कमित्युक्तानामेव विशेषणमिति ब्रतहेमाद्रिः । हैमंतिकमि
 ति वार्षिकव्यावृत्तिः । सितमिति श्यामव्यावृत्तिः । अस्विन्नमिति स्विन्नव्यावृत्तिः । युगपत्कमेण वा हविष्यद्वयपाकेन्यतरेण । यद्येकस्मिन्काले
 व्रीहियवैः पच्येतान्यतरस्य हुत्वा हुतं मन्येत । यद्येकस्मिन्काले पुनः पुनरन्नं पच्येत सकृदेव बलिं कुर्वीतेति गोभिलोक्तेः । अहविष्यान्नमात्र
 पाके फलादिनावैश्वदेवः कार्यः । अहविष्यं त्वसंस्कृतमेव भोज्यमिति केचित् । बोपणभट्टस्तु गृहमेधिनो यदशनीयं तस्य होमाबलयश्च स्वर्गपुष्टि
 संयुक्ता इत्यापस्तंबोक्तेरहविष्येणापि होममाह । शृतफलाहारे तेनैव वैश्वदेवो न तंडुलादिना ।—अजानन्यो द्विजो नित्यमहुत्वात्ति शृतं हविः ।
 पितृदेवमनुष्याणामृणयुक्तः स यात्यध इति चंद्रोदये वृद्धपराशरोक्तेः, अशृतफलाहारे तेनैव पूर्वोक्तापस्तंबोक्तेः । शुष्कोपवासे तंडुलादिना ।
 —पक्वाभावे प्रवासे च तंडुलानौषधीस्तथा । दद्यादधिघृतं चापि कंदमूलफलानि वा । योजयेद्देवयज्ञादौ जले वा पत्सु वा जलमिति चंद्रोदये वचनात् ।
 पक्वाभाव इति शुद्धोपवासपरम् । प्रवासे त्वनियमः । क्षारादिमिश्रहविष्यपाके तु बोधायनः—अंगारान्भस्ममिश्रांस्तु निरुद्धोत्तरतो व्रतु ।
 जुहुयाद्वैश्वदेवार्थं यदि क्षारादिमिश्रितम् । वृद्धपराशरः—स्वगृहोक्तविधानेन जुहुयाद्वैश्वदेविकम् । हविष्यस्य द्विजोऽभावे यथा लामं शृतं
 हविः । फलं वा यदि वामूलं संवायदि वापयः । पक्वान्नप्रतिग्रहे पितेनैव वैश्वदेवः । तस्य पाकाप्रयोजकत्वात् वृत्तिकृत्पाकप्रयोजकतामाह ।

आचाररत्नं

॥ ९७ ॥

शूद्रलब्धेन वैश्वदेवादिनकार्यम् । आमंशूद्रस्य यत्किंचिच्छ्राद्धिकं प्रतिगृह्यते । तत्सर्वं भोजनाया लानित्येनैमित्तिकेन चेति षट्त्रिंशन्मतात् ।
वृद्धपराशरः—जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तं गव्येन पयसापि वा । क्रीतेन गोविकारेण तिलतैलेन वा पुनः । संप्रोक्ष्य पयसा वापि नानक्तं जुहुयादपि ।
 अस्त्रे हायवगोधूमशालयो हवनीयकाः । इति ।

वैश्वदेवे निषिद्धद्रव्यमुक्तं काशीखंडे—निष्पावान्कोद्रवान्माषान्कलायांश्चणकांस्त्यजेत् । तैलपक्वं च पक्वान्नं सर्वलवणयुक्त्यजेत् ।
 आढकीचमसूरांश्च वर्तुलान्बदरांस्तथा । मुक्तशेषपर्युषितं वैश्वदेवे विवर्जयेत् । निष्पावा वल्लाः । **आपस्तम्बः**—नक्षारलवणहोमो विद्यते
 तथा परान्नसंस्पृष्टस्येति । क्षारलवणमूषरलवणमितिकल्पतरुः । **व्यासः**—जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तं तैलक्षारविवर्जितम् । **क्षाराश्चाग्नेये**—
 तिलमुद्गादतो शिब्यं सस्ये गोधूमकोद्रवौ । चीनकंदे वधान्यं च शमीधान्यं तथैक्षवम् । खिन्नधान्यं तथा र्षेयं मूलं क्षारगणः स्मृतः । जुहुयाद्ब्रजनक्षारवर्ज्यं
 मन्त्रहुताशने । व्यंजननिषेधो हविः परः केवलव्यंजनपरो वा । हविष्यव्यंजना न्वितैः पूर्वोक्तैः । चीनकं कलायः । **चतुर्विंशतिमते**—
 पयोदधिघृतैः कुर्याद्वैश्वदैवं स्नुवेण तु । हस्तेनान्नादिभिः कुर्यादद्विरंजलिना जले । अत्र भूस्कारादि न भवतीति वृत्तिः कर्कश्च । **मार्कंडेये**—
 संपूजयेत्ततो वह्निं दद्याच्चाहुतयः क्रमात् । **हविः परिमाणमुक्तं प्राक्** । **चंद्रोदये स्मृतिः**—उत्तानेन तु हस्तेन अंगुष्ठाग्रेण पीडितम् । संह
 तांगुलिपाणिस्तु वाग्यतो जुहुयाद्द्विः । **बह्वचपरिशिष्टे**—नात्र पाकतंत्रं सिद्धं हविष्यमधिश्चित्याद्भिः प्रोक्ष्योदगुद्गास्याग्नेः प्रत्यग्रदभैषु निधाय स
 व्यपाणितलं हृदये न्यस्य सकृदवदाय जुहुयादं ते च परिसमुह्य पर्युक्ष्य पर्यूह नोक्षणे अपि वानकुर्वतीति । **शौनकः**—त्रिधा विभज्य सिद्धान्नं त्रिः प्रो

१ पाकतंत्रं इध्मा बर्हि रित्यादि । २ अधिश्रित्याग्नेरुपरिकृत्वा ।

वैश्वदेव.

॥ ९७ ॥

क्ष्यपुरतःस्थितम् । काशीखंडे—पृष्ठोदिवीतिमंत्रेणपर्युक्षणमथाचरेत् । एषोहिदेवमंत्रेणकुर्याद्बहिर्हिसंमुखम् । तथादेवकृतस्यावाजुहु
याच्चषडाहुतीः । यमायतूष्णीमेकांचतथास्विष्टकृदाहुतिम् । अग्निः—साग्निकःपितृयज्ञान्नादलिकर्मसमाचरेत् । अनभिर्हुतशेषेणबलिका
कबलिहरेत् । नरयज्ञाद्वेनास्तिनिरग्नेस्तुमहामखः । हुत्वाकाकबलिरेव । वसिष्ठः—अनभिकस्तुयोविप्रःसोऽन्नंव्याहृतिभिःस्वयम् ।
हुत्वाशाकलमंत्रैश्चशिष्टाद्भूतबलिहरेत् । व्यासः—शाकलेनविधानेनजुहुयालौकिकेऽनले । व्यस्ताभिश्चव्याहृतिभिःसमस्ताभिस्ततःपरम् ।
षड्विदेवकृतस्येतिमंत्रवद्विर्यथाक्रमम् । अयंविधिःकातीयपरइतिकेचित् । निरग्नेरपितृसूत्रोक्तएवहोमः । जयंतकृष्णभट्टीययोस्तुव्या
हृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्जुहुयादित्युक्तम् । मनुः—वैश्वदेवस्यसिद्धस्यगृह्येद्वौविधिपूर्वकम् । आभ्यःकुर्याद्देवताभ्योब्राह्मणोहोममन्वहम् ।
अग्नेःसोमस्यचैवादौतयोश्चैवसमस्तयोः । विश्वेषांचैवदेवानांधन्वंतरयएवच । कुहैचैवानुमत्यैचप्रजापतयएवच । सहद्यावापृथिव्योश्चतथा
स्विष्टकृदाहुतिः । विष्णुपुराणे—अपूर्वमग्निहोत्रंचकुर्यात्प्राग्ब्रह्मणेततः । प्रजापतिसमुद्दिश्यदद्यादाहुतिमादरात् । गृह्येभ्यःकश्यपा
याथततोनुमतयेक्रमात् । अयमेववैश्वदेवःशूद्रस्येतिशूद्राचारशिरोमणिः । मनुकइतिकौमुदीराघवानंदतीर्थीच । शूद्रस्यशाक
लमंत्रोक्तदेवतानाम्नाहोमइतिगोविंदराजः । पाकयज्ञैःस्वयंयजेतेत्येकेइतिगौतमोक्तेः स्वयंकरणविकल्पःशूद्रस्येतिहरिहरः । पाकयज्ञाः
प्रयोगपारिजातेहेमाद्रौच । आसुरेभ्यःप्रहीणेभ्यःशिशुभ्योयच्चदीयते । वैश्वदेवंतत्कुर्याच्छ्राद्धार्थयच्चपच्यते । इति ।

अथभूतयज्ञः । मनुः—एवंसम्यग्बहिर्हुत्वासर्वदिक्षुप्रदक्षिणम् । इंद्रांतकाप्पतींदुभ्यःसानुगेभ्योबलिहरेत् । मरुद्भ्यइतितुहारिहरेद
प्स्वद्भ्यइत्यपि । वनस्पतिभ्यइत्येवंमुसलोलूखलेहरेत् । उच्छीर्षकेश्रियैकुर्याद्भद्रकाल्यैतुपादतः । ब्रह्मवास्तोष्पतिभ्यांतुवास्तुमध्येबलिहरेत् ।

१ संस्कृतमितिपाठः । २ अमीषोमाभ्यामिति । ३ अमयेस्विष्टकृतेस्वाहेति ।

आचाररत्न
॥ ९८ ॥

विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो बलिमाकाश उक्षिपेत् । दिवाचारिभ्यो नक्तं तु नक्तं चारिभ्य एव च । पृष्ठवास्तु निकुर्वीत बलिसर्वानुभूतये । पितृभ्यो बलिशेषं तु सर्वं दक्षिणतो हरेत् । शुनांच पतितानां च श्वपचां पापरो गिणाम् । वायसानां क्रुमीणां च शनकैर्निक्षिपेद्भुवि । सायं त्वन्नस्य सिद्धस्य पत्न्यमंत्रं बलिहरेत् । वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातर्विधीयते । यजमानतत्पुत्रादीनामसन्निधौ पत्नी बलिहरेदितिकल्पतरुः । द्वंद्वं च मुसलोलूखलयोः । मुसलोलूखले क्षिप्वा तत्रैको बलिरिति सर्वज्ञ नारायणः । युक्तं चैतदेव लाघवात् । मुसलोलूखलोद्देश्यत्वात् प्रत्युद्देश्यं बलिक्षेपविधेर्बलिद्वयमिति मेधातिथिः । उलूखल इत्येकवचननिर्देशादितरेतरयोगः । द्वंद्वे द्विवचनापत्तेः समाहारद्वंद्वाश्रयणेन मुसलयुक्तमुलूखलमिति वा समासाश्रयणेन मुसलयुक्तमुलूखलमित्येकत्वम् । उच्छीर्षकं शय्याशिरः वास्तुशिरोवा । पादतः शय्याया वास्तोर्वा । पृष्ठवास्तुपरिगृहमिति मेधातिथिः । पश्चाद्गृहं काशी खंडे । निर्णेजो द्रकांतं तु पावन्यां (?) यक्षमर्पयेत् । कात्यायनः—अमुष्यैनमइत्येवं बलिदानं विधीयते । स्वधाकारः पितृणां च हंत कारो नृणां कृतः । नारायणवृत्तौ तु बलिदाने स्वाहाकार उक्तः । नेत्याशार्कः । शूद्रस्य नमइत्येव । आशार्क—स्वधाकारेण निनयेत्पित्र्यं बलिमतः सदा । तदप्येकेन मस्कारं कुर्वतेनेति गौतमः । तत्र नेत्यर्थः । मार्कंडेये—स्वधानमइति ह्युक्त्वा पितृभ्यश्चापि दक्षिणे । हुतावशेषमन्नं वै तोयं दद्याद्यथाविधि । विष्णुपुराणे—तच्छेषमणिके पृथ्वीपर्जन्याद्व्यः क्षिपेत्ततः । द्वारे धातुर्विधातुश्च मध्ये च ब्रह्मणः क्षिपेत् । गृहस्य पुरुषं चैव दिग्देवानां च मे शृणु । इंद्राय धर्मराजाय वरुणाय तथैव देवे । प्राच्यादिषु बुधो दद्याद्भुतशेषात्मकं बलिम् । प्रागुत्तरे च दिग्भागे धन्वंतरि बलिं बुधः । वायव्यां वायवे दिक्षु समस्ता सुततो दिशम् । ब्रह्मणे चांतरिक्षाय वायवे च क्षिपेद्बलिम् । विश्वे देवान् विश्वभूतांस्ततो विश्वपतीन् पितृन् । यक्षमाणं च समुद्दिश्य बलिं दद्यान्नरेश्वर । ततो न्यदन्नमादाय भूमिभागे शुचौ बुधः । दद्यादशेषभूतेभ्यः स्वेच्छया तत्समाहितः । देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाश्च यक्षोरगदैत्यसंघाः । प्रेताः पिशाचास्तं वः समस्ता ये चान्नमिच्छंति मया प्रदत्तम् । पिपीलिकाः कीटपतंगकाद्या बुभुक्षिताः कर्मनिबन्धवद्धाः । प्रयांतु

१ निक्षिपेद्बलिम् ।

वैश्वदेव.

॥ ९८ ॥

तेतृप्तिमिदंमयान्नंतेभ्योविसृष्टंसुखिनोभवन्तु । येषांनमातानपितानबंधुर्नचान्नसिद्धिर्नतथान्यदस्ति । तस्मादहंभूतनिकायभूतमन्नंप्रयच्छामिभ
वायतेषाम् । चतुर्दशोभूतगणोपियस्तुतत्रस्थितायेखिलभूतसंघाः । तृप्त्यर्थमन्नंहिमयाविसृष्टंतेषामिदंतेमुदिताभवन्तु । इत्युच्चार्यनरोदद्यादन्नं
श्रद्धासमन्वितः । भुविभूतोपकारायगृहीसर्वाश्रयोयतः । श्वचांडालविहंगानांभुविदद्यात्ततो नरः । येचान्येपतिताःकेचिदपुत्राभुविमानवाः ।
इदमेवबलिदानंशूद्रस्येत्युक्तंशूद्राचारशिरोमणौस्मृतिकौमुद्यांच ।

बलिदेशसंस्कारः । आपस्तंबः—बलीनांदेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिमृज्यावोक्ष्यन्युप्यचेति । छंदोगपरिशिष्टे—नावराध्यांबलयो
भवंतिमहामार्जारश्रवणप्रमाणात् । एकत्रचेदविकृष्टाभवन्तिइतरेतरमसंसक्ताश्चेदिति । नानास्थानेबलिदानासंभवे अविकृष्टा अव्यवहिताः ।
शौनकः—बदरीफलमात्रान्नमंगुल्यग्रैर्विनिक्षिपेत् । बलिहरणेविशेषोबहुचपरिशिष्टे—अथगृहबलिदेवतानांकीर्तयिष्यामोयत्र
यत्रवसन्तिताः । द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीळेतुउमापतिम् । आग्नेय्यामित्यग्रेदर्शनात् द्वारे प्राच्याम् । आग्नेय्यांबलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ।
नैऋत्यांस्कंदवरुणौसोमंसूर्यंचपश्चिमे । वायव्यामश्विनौ । वसवःसौम्यां । रुद्रईशान्यां । नैऋत्यांस्कंदं । वरुणसोमौपश्चिमे । सूर्योवायव्यामि
त्यर्थः । नक्षत्रेन्दुग्रहाःपूर्वादिशमाश्रिताः । गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्द्विःश्रीःकीर्तिरिति प्रदक्षिणंब्रह्मणःप्रागादिदिक्षिवत्यर्थः । निष्क्रम्य
गृहनिवेशनात्प्राप्नुयुःप्रोक्ष्यबलीन्ननयेत् । निवेशनमुख्यगृहम् । ऐंद्रवारुणवायव्यायाम्यावैनैऋतास्तथा । तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडं
मयार्पितम् । इतिकाकबलिः । द्वौश्वानौश्यामश्विनौवैवस्वतकुलोद्भवौ । ताभ्यांपिंडंप्रयच्छामिस्यातामेतावहिंसकावितिश्वबलिः । येभू
ताःप्रचरन्तिदिवानक्तंबलिमिच्छन्तोविदुरस्यप्रेष्ठाः । तेभ्योबलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददात्वितिभूतबलिः । प्रक्षाल्यपाणिपादौ
गृहंप्रविश्यजपेत् शान्तापृथिवीशिवमंतरिक्षंबौनोदैव्यभयंनोअस्तु । शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःपरिपांतुसर्वतःशान्तिः ३ ॥

आचाररत्नं

॥ ९९ ॥

अत्रकेचित्बलिहरणेनत्यागोहरणमात्रोक्तेः यजति जुहोति चोदितत्वाभावाच्च । अन्यथातर्पणेपित्यागापत्तेरित्याहुः । तन्न । सूक्तवाककरणत्वा
न्यथानुपपत्त्याहरतेर्यागकल्पवन्मन्वादिष्विद्रादिषुचतुर्थीनिर्देशान्यथानुपपत्त्याअत्रापिहरतेर्यागार्थत्वौचित्यात् । इति ॥

बलिहरणभेदानाह शौनकः—चक्राकारमथाष्टारंकुर्यादग्निसमीपतः । आसुःकामोदिवारात्रौष्ठत्राकारंबलिहरेत् । आयुरारोग्यका
मोवाध्वजाकारंबलिहरेत् । मृत्युरोगविनाशार्थीनराकारंबलिहरेत् । आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रविद्यापशूनपि । कामश्रीधर्ममोक्षार्थंचक्राकारं
बलिहरेत् । पंचस्वेतेषुविप्राणामुख्याचक्राकृतिर्भवेत् । बह्वृचानांनराकारोमुख्यइतिकृष्णभट्टीयेजयंतवृत्तौनारायणवृत्तौच । यत्तु व्यज
नाकारंबलिमापस्तंबाहरंतितत्रमूलंमृग्यम् । पृथ्वीचंद्रोदये—अनुद्धृत्यबलीनश्नन्प्राणायामान्पडाचरेत् । स्वयमुद्धरणेचैवप्राजापत्यंसमाच
रेत् । बलिप्रतिपत्तिमाहकात्यायनः—पिंडवच्चपश्चिमाप्रतिपत्तिरिति । यथापिंडप्रतिपत्तिर्गोजविप्राभ्यंबुधुतथाश्वादिबलिभिन्नबलीनामि
त्यर्थः । चंद्रिकायांकात्यायनः—वैश्वदेवंचपित्र्यंचबलिमग्नौविनिक्षिपेत् । शेषंभूतबलेर्विप्रस्त्यक्त्वाकाकबलेःसमम् । अग्निस्मृतौ—
वैश्वदेवबलेःशेषंनाश्रीयाद्वाक्षोऽगृही । काकादिभ्यस्तुतद्देयंविप्रेभ्योवाविशेषतः । इति ।

अथपितृयज्ञः । सद्देवाबलिहरणरूपो नित्यश्राद्धरूपश्च । श्राद्धंवापितृयज्ञःस्यात्पित्र्योबलिरथापिवेति कात्यायनोक्तेः । द्विविधोपिब
ल्युत्तरंकाकबलेःपूर्वकार्यः । भूतयज्ञस्त्वयंनित्यःसायंप्रातर्यथाविधि । एकंतुभोजयेद्विप्रंपितृनुद्दिश्ययत्नतः । पूजयेदतिथिंनित्यंनमस्तेदर्चयेत्तथेति
कौर्मात् । भूतयज्ञस्तथाश्राद्धंनित्यंत्वतिथितर्पणम् । क्रमेणानेनकर्तव्यंस्वाध्यायाध्ययनंतथेति शातातपोक्तेः । अदत्त्वावायसबलिंनि
त्यश्राद्धंसमाचरेदितिकाशीखंडाच्च । बसिष्ठेनतु मनुष्ययज्ञोत्तरंश्राद्धमुक्तं—श्रोत्रियायाग्रंदत्त्वाब्रह्मचारिणेचानंतरंपितृभ्योदद्यादिति ।
एतद्वल्युत्तरंश्रोत्रियादेरुपस्थितावित्याचारादर्शः । मनुस्मृतौ वैश्वदेवात्पूर्वनित्यश्राद्धमुक्तम् । श्रुतौतु देवयज्ञःपितृयज्ञोभूतयज्ञोभुज

वैश्वदेव.

॥ ९९ ॥

प्ययज्ञोब्रह्मयज्ञइतिकमउक्तः । अपवर्गेतुसर्वत्रनित्यमेवप्रकीर्तितमितिशातातपोक्तेः वैश्वदेवोत्तरनित्यश्राद्धमितिगोविंदराजः ।

अथनित्यश्राद्धम् । मनुः—दद्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येनोदकेनवा । पयोमूलफलैर्वापिपितृभ्यःप्रीतिमावहन् । कात्यायनेनतर्पणेनापिनित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता पितृयज्ञस्तुतर्पणमिति । बौधायनोपि अपिवाअपस्तितृयज्ञइति । अत्रतुल्यवद्विकल्पइतिकर्कः । शक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपित्र्यबलिनित्यश्राद्धयोःसमुच्चयः मनुमार्कंडेयपुराणादिषूभयोनित्यत्वावगतेरित्युक्तमदनरत्ने । प्रयोगपारिजाते तुपित्र्यबलेदैवपित्र्यर्थत्वान्नित्यश्राद्धस्यमनुष्यपित्र्यर्थत्वादुभयोःसमुच्चयउक्तः । तन्न । देवताभेदेमानाभावात् । नारायणवृत्तिकृत्तुबहुचानापित्र्यबलिनैवनित्यश्राद्धसिद्धिमाह । तदयमर्थः—शक्तस्यनित्यश्राद्धंबलिश्च । श्राद्धाशक्ताबुद्धतान्नदानंबलिश्च । तदसंभवेबलिमात्रं । उद्धृतान्नप्रतिपत्तिश्चकौर्मै—उद्धृतवायथाशक्तिर्किंचिदन्नंसमाहितः । वेदतत्त्वार्थविदुषेद्विजायैवोपपादयेत् । पितृबलेनित्यश्राद्धत्वेतत्रगोत्राद्युच्चारोपिभवति । येषांतुपित्र्यबलौस्वधापितृभ्यइतिमंत्रान्नानंतेषांनगोत्राद्युच्चारःमंत्रानर्थक्यापत्तेः । नित्यश्राद्धंचअमादौप्रसंगसिद्धेःपृथङ्कार्यम् । नित्यश्राद्धंनकुर्वीतप्रसंगाद्यत्रसिध्यति । श्राद्धांतरेकृतेन्यत्रनित्यत्वात्तन्नहापयेदितिहेमाद्रौनागरखंडात् । यत्रद्रव्यकर्त्रैक्ये । अन्यत्रतदभावे । श्राद्धंकृत्वातुतस्यैवपुनःश्राद्धंनतद्दिने । नैमित्तिकंतुकर्तव्यंनिमित्तानुक्रमोदयमितिजाबालिस्मृतेश्च । त्रिस्थलीसेतौतु—आमेनहेमावातीर्थश्राद्धेकृतेनित्यश्राद्धंपृथक् । तस्यपक्वद्रव्यकत्वनियमात् । यत्तुनांदीमुखतीर्थश्राद्धाभ्यांनित्यश्राद्धस्यसिद्धिरितिहेमाद्रिरूचेतत्तीर्थश्राद्धस्यान्नेनकरणेज्ञेयमित्याहुर्भट्टपादाः । अस्यदिवाकरणेलोपःरात्रौश्राद्धंनकुर्वीतेतिवचनात्किंतुप्रायश्चित्तमेवेत्युक्तमदनरत्नेगोविंदार्णवेप्रयोगपारिजातेच । अत्रकेचित्—नित्यश्राद्धंरात्रावपिकार्यम् । दिवोदितानीत्यादिबृहन्नारदीयात् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिचंद्रोदयेसंग्रहाच्च । नचैवंदार्शिकाद्यपिरात्रौस्यादितिवाच्यम् । तिथिसंबंधित्वेनदिवासंबंधित्वादित्याहुः । प्रांचाप्येवम् । तन्न ।—संभ्यारात्र्योर्नकर्त

आचाररत्नं

॥१००॥

व्यंश्राद्धंखलुविचक्षणैरिति विष्णवादि वचनैर्नित्यश्राद्धस्यापिरात्रौ निषेधात् । नचेदममावास्यादिति थिसंबंधिश्राद्धपरम् । संकोचेमानाभावात् । तस्याप्यपराहसंबंधित्वेन दिवासंबंधित्वाच्च । नचैवमल्पद्वादश्यामपररात्रे नित्यश्राद्धं न स्यादिति वाच्यम् । इष्टापत्तेः अपकर्षविधेर्बलीयस्त्वाद्वातत्करणम् । यत्तु स्मृत्यर्थसारे—नित्यश्राद्धे न्न देशकालनियमो नास्तीति तदप्यपराह नित्यमो नास्तीत्येतत्परं नतुरात्रिप्रासिपरम् । अतएव तीर्थद्रव्योपपत्तौ च न कालमवधारयेदिति देवलोक्तावपराह नित्यमप्योक्तो नतुरात्रिग्रहणमपीत्युक्तम् । शूलपाणिना तीर्थश्राद्धे—रात्रौ वा यदि वादिवेति स्पष्टं रात्रिविधेरात्रावनुष्ठानं युक्तम् । नत्वेतत्—श्राद्धं सायाह्नदत्तं हि राक्षसैर्विप्रलुप्यते । ग्रहोपरागसंक्रांति तीर्थश्राद्धादिकं च नेति ग्रहादिपर्युदासेन रात्रौ श्राद्धनिषेधप्रतीतिश्च । अन्यथा परिगणनवैयर्थ्यापत्तेः । यत्तु त्रिमुहूर्तं तु सायाह्नस्तत्र श्राद्धं विवर्जयेदिति तन्न नित्यश्राद्धपरम् । स्वकालातिक्रमे कुर्याद्रात्रेः पूर्वतया विधिरितिकालमाधवीये व्यासोक्तेः । पित्र्यबले नित्यश्राद्धेऽपि न रात्रौ निषेधः । प्रतिनिधौ निषेधाप्रवृत्तेः । समुच्चयपक्षे स्थानापत्त्यभावाच्च । नित्यश्राद्धं शक्तस्याप्यनश्यादेरामेन । अनग्निश्च प्रवासी च यस्य भार्यारजस्वला । आमश्राद्धं प्रकुर्वीत माससंवत्सरादृत इति मरीच्युक्तेः । नच नित्यश्राद्धे वृद्धिश्राद्धे च भोजनमेव प्रधानमित्याशार्कोक्तेर्नाम प्राप्तिरिति वाच्यम् । वृद्धिश्राद्धेऽपि तदभावापत्तेरिति केचित् । हेमाद्रिस्त्वनश्यादेरपि पाकासंभवाभावमेनेत्युचे । युक्तं चैतत् । इंगुदैर्बदरैर्बिल्वैरामस्तर्पयते पितृन् । यदन्नः पुरुषो लोके तदन्नास्तस्य देवता इति रामायणात् । नित्यश्राद्धे ततो दद्याद्भुक्तेयत्स्वयमेव हीति ब्रह्मांडाच्च । नित्यश्राद्धस्य पक्वद्रव्यकत्वनियमादिति पितामहोक्तेश्च । अतः प्रवासादावपि पक्वेनैवेदम् । यत्तु स्मृत्यर्थसारे अन्ननियमो नास्तीति तदप्यन्यश्राद्धवद्भृतपक्वादित्यमो नास्तीत्येतत्परं नतुपकानियमपरम् । अस्मादेव वचनद्वयान्नित्यश्राद्धं निषिद्धद्रव्येणापितैलादिना कार्यमित्युक्तं हेमाद्रौ चंद्रिकायां दिवोदासीये च । श्राद्धहेमाद्रौ यमः—सर्पिंडीकरणे नित्येनाधिमासं विवर्जयेत् । निर्णयदीपे गार्ग्यः—नांदीश्राद्धे कृते पश्चाद्यावन्मातृविसर्जनत् । दर्शश्राद्धं क्षयश्राद्धं स्नानं

नित्यश्रा.

॥१००॥

शीतोदकेनच । अपसव्यंस्वधाकारंनित्यश्राद्धंतथैवच । ब्रह्मयज्ञं चाध्ययनं नदीसीमातिलंघनम् । उपवासव्रतंचैवश्राद्धभोजनमेवच । नैवकुर्युः
 सर्पिंडाश्रमं डपोद्वासनावधि । एतद्वर्षपर्यंतमावश्यकमूर्ध्वकृताकृतम् । नित्यश्राद्धंप्रक्रम्य—एवंसंवत्सरमित्युक्त्वाकृताकृतमत ऊर्ध्वमित्या
 पस्तंबोक्तेरिति शूद्राचारशिरोमणिः कल्पतरुश्च । तन्न । आपस्तंबोक्तनित्यश्राद्धस्येतिकर्तव्यताभेदेन स्मृत्युक्तनित्यश्राद्धभेदात् ।
 नित्यक्रियांपितृणांतुकेचिदिच्छंतिसत्तमाइति मार्कंडेयपुराणान्नित्यश्राद्धेविकल्पः । सचषट्पुरुषश्राद्धोत्तरंनित्यश्राद्धंनकार्यं श्राद्धोत्तरंतुकर्त
 व्यमितिव्यवस्थितइतिपितृभक्तिःश्रीदत्तः । नित्यश्राद्धाकारणेनदोषः करणेतुमहाफलमितिकल्पतरुः । तन्न नित्यसंयोगविरोधात् फलाश्रव
 णाच्च अकरणेप्रायश्चित्तोक्तेः । हेमाद्रौदेवलः—अनेनविधिनाश्राद्धंकुर्यात्संवत्सरंसकृत् । द्विश्वतुर्वायथाश्राद्धंमासेमासेदिनेदिने । प्रत्य
 हमतुष्टानाशक्तौमासेमासे तत्राप्यशक्तोवर्षमध्येद्विश्वतुर्वासकृद्वाकार्यमितिहेमाद्रिश्रृंगिकृत् । नेदंनित्यश्राद्धपरम् । अनेनविधिना
 श्राद्धंत्रिशुद्धस्येहनिर्वपेत् । हेमंतग्रीष्मवर्षासुपांचयज्ञियमन्वहमितिमनूक्तेः । मात्स्ये—पूर्वार्धतदेव । कन्याकुंभवृषक्षेर्केकृष्णप
 क्षेषुसर्वदेति । सकृदितिकन्यास्थार्कपरम् । अतःसर्वामावास्याश्राद्धाशक्तौसर्वकृष्णपक्षेषुश्राद्धाशक्तौचेदमितिश्राद्धशूलपाणिः । युक्तंचैतदेव ॥

अथविधिः । व्यासः—नित्यश्राद्धेयगंधाद्यैर्द्विजानभ्यर्च्यशक्तिः । सर्वान्पितृगणान्सम्यक्सहैवोद्दिश्यभोजयेत् । नावाहनंस्वधा
 कारंपिंडाग्नौकरणादिकम् । ब्रह्मचर्यादिनियमोविश्वेदेवास्तथैवच । नित्यश्राद्धेत्यजेदतान्भोज्यमन्नंप्रकल्पयेत् । दद्यात्तुदक्षिणांशक्त्यानमस्कौरे
 विसर्जयेत् । ब्रह्मचर्यभावेदातृभोक्तोः भोक्तारंप्रतिदातारंव्रतंतत्रनविद्यतइतिदेवलोक्तेः मात्स्ये—नित्यंतावत्प्रवक्ष्येहमर्घ्यावाहनवर्जितम् ।
 अर्घ्यपात्रमेवनिषिद्धंनार्घ्यदानम् । नैत्यकेपितरएतद्वोर्ध्वमितिपाणिनैवार्घ्यं दद्यादितिगृह्यांतरादितिदिवोदासः । प्रचेताः—नामंत्रणंनहोमश्च
 नावाहनविसर्जने । नपिंडदानंनसुरान्नित्येकुर्याद्विजोत्तमः । उपवेश्यासनंदत्वासंपूज्यकुसुमादिभिः । निर्दिश्यभोजयित्वातुर्किंचिद्वत्वाविसर्ज

आचाररत्नं

॥१०१॥

येत् । वाजेवाजेइतिमंत्रविशिष्टविसर्जननिषेधो न केवलस्य नमस्कारैर्विसर्जयेदिति पूर्वमुक्तेरिति श्राद्धहेमाद्रिः । आसनादित्वोक्तेर्न पाद्यमिति स एव । किंचित्त्वेतिकाकिन्यादक्षिणामितिकल्पतरुः । यत्तु दानहेमाद्रौ—सुवर्णरजतं ताग्रंतं दुलाधान्यमेव च । नित्यश्राद्धं देवपूजासर्वमेतददक्षिणमिति । यदपि व्यासः—तत्तुषादपुरुषं ज्ञेयं दक्षिणापि ङवर्जितमिति । यदप्यपराकैप्रचेताः—नावाहनाग्नौकरणेन पिडानां विसर्जनम् । अतुत्रज्योदक्षिणाचत्रिभ्यश्चातिथिकल्पनमिति । तत्र दक्षिणाभावो द्विजानुपवेशनपक्ष इति पृथ्वीचंद्रः । त्रिभ्योधिकस्य नित्यश्राद्धे भोजनं किं त्वतिथिकल्पमित्यर्थः । षण्मुख्या इति दिवोदासः । दक्षिणाविकल्प इति मदनरत्ने मात्स्ये—यद्येकं भोजयेद्विप्रं त्रीनुद्दिश्यपि दंतं स्था । छंदोगपरिशिष्टे च—एकमप्याशये द्विप्रं पित्रर्थं पांचयज्ञिके । शौनकः—आर्चन्नत्र जपेन्मंत्रं दशवारं सदा बुधः । नित्यश्राद्धं दान्यूनं कुरुते नात्र संशयः । नित्यश्राद्धाशक्तौ मनुः—भिक्षां वा पुष्कलं वा पिहंत कारमथापि वा । असंभवे सदा दद्यादुदपात्रमपि द्विजे । इति ।

अथ प्रयोगः । आचम्य प्राणानायम्यापवित्रः पवित्रो वेति पुंडरीकाक्षं स्मृत्वा गायत्रीं पठित्वा प्राञ्चुखो देशकालौ संकीर्त्य दक्षिणा मुखः प्राचीना वीती सव्यं जान्वा च्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाममुकगोत्राणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां सपत्नीकानां मातामहानां चैवं विधानां नित्यश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्प्य संकल्पोत्तरमपसव्यादीति पृथ्वीचंद्रः । पित्रादीनां मातामहादीनां चेदमासनमिति द्विगुणभुग्रं कुशं वा मतोदत्वा गंधादिदत्वा मंडले निहितं भस्मादिनावेष्ट्य च परिविष्य गायत्र्याभ्युक्ष्य पात्रमालभ्य पृथिवीत इति पठित्वेदं विष्णुरिति पंचभिर्द्विजांगुष्ठं हविषि निवेश्य वामेन पाणिना पात्रमालभ्य नामगोत्रोच्चारणपूर्वंपित्रादिभ्यः सपत्नीकेभ्य इदमन्नं यथाशक्तिसोपस्करममृत रूपेण स्वधासंपद्यतां कव्यं नममेति त्यजेत् । एवं मातामहेभ्योपि । कल्पतरुरप्येवम् । त्रेधा विभज्यान्नं युष्मभ्यं नम इति विशेषमाह । इदमन्नं तुभ्यं स्वधेति प्रत्येकं षड्भ्यो नमः पितृभ्य इति षड्भ्यः सकृद्वा त्यजेदिति श्रीदत्तः । गायत्रीमध्वितिजपित्वापोशनंदत्वा गायत्रीं पठित्वा भोजनोत्तरं तृप्तान् पृष्टोत्तराचमनं दत्वा सुप्रोक्षितादिकृत्वा दक्षिणां दत्वा अ

नित्यश्रा.

॥१०१॥

दत्वावाविसर्जयेत् । भोक्तृभावेन्नभिक्षवेगोभ्योवादघात् अग्नौजलेवाक्षिपेत् । दिवोदासीयेगृह्यान्तरे—सहचेदश्रीयात्पूर्वमेवस्वधाक्षयं स्वस्तीतिचेदित्युक्तेसहाशनंमुख्यम् इतिनित्यश्राद्धम् ।

अथमनुष्ययज्ञः । सचमनुष्यभोजनात्मकः । यन्मनुष्येभ्योददातीत्याश्वलायनसत्रात् । नियुज्यैकमनेकंवाश्रोत्रियंप्राञ्चुखं सदा । निवीतीतद्रतमनाऋषीन्ध्यायन्समाहितः इति चंद्रिकायांनारायणोक्तेः । ऋषीन् सनकादीन्मनुष्यान् । तत्राप्यतिथिभोजनं मुख्यम् । यत्तयाज्ञवल्क्यः—भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंबंधिबांधवानितितदतिथेर्भोजनोत्तरमपिपंक्तौसख्यादयोभोज्याइत्येतदर्थं । मनुष्ययज्ञार्थमथितिभोजयेदित्यापस्संबपरिशिष्टात् । पितृभ्योदद्यात्ततोतिथीन्भोजयेदितिवसिष्ठस्मृतोर्नित्यश्राद्धोत्तरंमनुष्ययज्ञइत्या चारादर्शः । कल्पतरौमदनरत्नेचैवम् । नित्यश्राद्धात्पूर्वमनुष्ययज्ञइतिदिवोदासः । अतिथ्यभावेन्येनापिब्राह्मणेनमनुष्ययज्ञसिद्धिः । अहरहर्ब्राह्मणेभ्योदद्यान्मूलफलशकेभ्योऽप्येवंमनुष्ययज्ञमाप्नोतीतिबौधायनोक्तेः । तत्राशक्तौचंद्रिकायांनारायणः—अशक्तावन्नमुद्धृत्यहंतेत्येवंप्रकल्पयेत् इति ॥ ॥ यत्किंचिमनुष्यभोजनेनहंतकारादिनावाकृतेपिमनुष्ययज्ञेऽतिथिभोजनमावश्यकम्—अतिथिगृहमभ्येत्ययस्यप्रतिनिवर्तते । असत्कृतोनिराशश्चसद्योहंतितत्कुलमितिमाधवीयेदेवलोक्तेः । विष्णुपुराणे—ततो गोदोहमात्रं वैकालं तिष्ठेद्गृहांगणे । अतिथिग्रहणार्थायतदूर्ध्वंवाययेच्छया । अतिथितत्रसंप्राप्तं पूजयेत्स्वागतादिना । अतिथिलक्षणं व्यासः—मुहूर्तस्याष्टमं भागमुद्रीक्ष्योह्यतिथिर्भवेत् । दूराच्चोपगतं श्रांतं वैश्वदेव उपस्थितम् । अतिथितं विजानीयान्नातिथिः पूर्वमागतः । मनुः—एकरात्रं तु निवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः । नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं सांगतिकं तथा । उपस्थितं गृहे विद्याद्वार्याय त्राश्रयोपि च । शातातपः—अर्चितं तमना हूतं देशकाल उपस्थितम् । अतिथितं विजानीयान्नातिथिः पूर्वमागतः । यमः—तिथिपूर्वत्सवाः सर्वे त्यक्ता येन महात्मना । सोऽतिथिः सर्वभूतानां शेषानभ्याग तान्विदुः । व्रतीयंति वैकरात्रं निवसन्नुच्यतेऽतिथिः । श्राद्धहेमाद्रौ शातातपः—प्रियोवायदिवा द्वेभ्यो मूर्खः पंडित एव वा । प्राप्तस्तु वैश्वदे

आचाररत्न
॥ १०२ ॥

वांतेसोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः । चंद्रोदयेपाद्मे—देशं नाम कुलं विद्यां पृष्ट्वा योऽन्नं प्रयच्छति । न स तत्फलमावाप्नोति दत्त्वा स्वर्गं न गच्छति । मनुः—
ब्राह्मणस्य न त्वतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते । वैश्यः शूद्रः सखा चैव ज्ञातयोगुसरेव च । यदतिथिधर्मेण क्षत्रियो गृहमाव्रजेत् । मुक्तवत्सु च वि-
प्रेषुकामं तं मपि भोजयेत् । वैश्यशूद्रावपि प्रासौ कुटुंबेति धर्मिणौ । काममिच्छया न त्ववश्यं । कुटुंबे तद्वदिति गृहे न प्रवासादौ । आपस्तंबः—
शूद्रमभ्यागतं कर्मणि नियुज्यादथास्मै दद्यात्सावाराजकुलादाहृत्यातिथिवच्छूद्रं पूजयेयुरिति । राजकुलं स्वस्वामिगृहम् । पूजामंत्रमाह परा-
शरः—अतिथेऽमरदेहस्त्वमुत्तारार्थमिहागतः । संसारपंकमग्नं मासुद्धर स्वाधनाशन । अतिथिबहुत्वे विशेषमाह तुर्बोधाय न शंखौ—ब्राह्मणक्ष-
त्रियविद्रशूद्रानभ्यागतान्यथाशक्त्या पूजयेद्यदि बहूनां न शक्नुयादेकस्मै गुणवते दद्याद्योवाप्रथममागतः स्याच्छ्रोत्रियस्तस्मादिति । आपस्तंबः—
अतिथिं निराकृत्योपोष्य श्वोभूतेयथामनसं तर्पयित्वा संसाधयेदिति । संसाधयेत्प्रेषयेत् । पराशरः—यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्नस्वामिनावुभौ ।
तयोरन्नमदत्त्वा तु मुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । दद्याच्च भिक्षा त्रितयं परित्राट् ब्रह्मचारिणाम् । इच्छया वा ततो दद्याद्विभवे सत्यवारितम् । कौर्म—भिक्षां
च भिक्षवे दद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे । भिक्षूनाह व्यासः—ब्रह्मचारी यतिश्चैव विद्यार्थी गुरुपोषकः । अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः ।
वैश्वदेवात् पूर्वमप्येते पूज्याः । अकृते वैश्वदेवे तु भिक्षुके गृहमागते । वैश्वदेवार्थमुद्धृत्य भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् । वैश्वदेवकृतं दोषं शक्तो भिक्षुर्व्यपोहितुम् ।
न तु भिक्षुकृतं दोषं वैश्वदेवो व्यपोहतीति व्यासोक्तेः । चंद्रोदये शातातपः—ग्रासमात्रा भवेद्विक्षा चतुर्ग्रासं तु पुष्कलम् । पुष्कलानि च चत्वारि-
हंतकारः प्रकीर्तितः । मदनरत्ने प्रकारांतरम्—ग्रासमात्रा भवेद्विक्षा अग्रं ग्रासं चतुष्टयम् । अग्रं चतुर्गुणीकृत्य हंतकारो विधीयते । मयूरांडप्रमा-
णो ग्रास इति भिताक्षरा । गौतमस्तु—ग्रासप्रमाणस्याविकारेणेति । कुकुटांडाद्रा मलकप्रमाणमप्युक्तं स्मृत्यंतरे । शातातपेन प्रकारांतरमु-

नित्यश्रा.

॥ १०२ ॥

१ तस्य दासाः स्वस्वामिगृहादागत्य ।

क्तम् । यावन्मात्राशनोवास्याद्भुताशीस्नातकोद्विजः । तस्यान्नस्य चतुर्भागंहतकारं विदुर्बुधाः । हंतकारादिदानं मनुष्यभोजने कृतेपिनित्यमितिकेचित् । मनुष्यभोजनाशक्तावित्यन्ये । ब्राह्मे—यः पात्रपूर्णं भिक्षायतिभ्यः संप्रयच्छति । विमुक्तः सर्वपापेभ्यो नासौ दुर्गतिमाप्नुयात् । व्यासः—यतिहस्ते जलं दद्याद्भैक्षं दद्यात्पुनर्जलम् । तद्भैक्षं मेरुणा तुल्यं तज्जलं सागरोपमम् । पाखंडेभ्योपि भिक्षां दद्यादित्युक्तं चंद्रोदये ब्राह्मे—तेभ्यो देयं गृहाद्बहिरिति । विष्णुः—भिक्षुकाभावेऽन्नं गोभ्यो दद्यादग्नौ वा क्षिपेदिति । प्रोषितभर्तृकायाः पराशरः—भार्याभोजनवेलायां भिक्षाः सप्ताथपंचवा । दत्वा शेषं समश्नीयात्सायं साभृत्य कैः सह ॥

अथ गोप्रासः । सच शिष्टाचारात्पंचयज्ञोत्तरमिति मदनरत्ने । प्रभासखंडे—तृणान्नाद्यपरागावः कर्तव्याभक्तितोऽन्वहम् । अकृत्वा स्वयमाहारं कुर्वन्प्राप्नोति दुर्गतिम् । आत्माहारप्रमाणेन प्रत्यहं गोषु दीयते । आत्माहारप्रमाणान्नाशक्तौ चंद्रोदये ब्रह्मांडे—सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः । प्रतिगृह्णंतु मे प्रासंगावस्त्रैर्लोक्यमातरः । दद्यादनेन मंत्रेण गवां प्रासं सदैव हि । सदैवेत्युक्तेरकरणे प्रत्यवायश्रुतेश्चायं नित्य इत्याचारादर्शः । प्रभासखंडे मंत्रांतरमुक्तं—सौरभेयी जगत्पूज्या देवी विष्णुपदे स्थिता । सर्वदेवमयी प्रासं मया दत्तं प्रतीक्षतु । अयं काम्यश्च—तृणोदकेन संयुक्तं यः प्रदद्याद्वाह्निकम् । कपिलाशतदानस्य फलं विद्यान्न संशय इति चंद्रोदये भविष्यात् । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजसूरिरामकृष्णभट्टसूनुदिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्ने पंचमहायज्ञप्रकरणम् ॥

अथ भोजनविधिः । वसिष्ठः—वास्ण्यां भोजनं गृहं नैर्ऋत्यां सूतिकागृहम् । इति । याज्ञवल्क्यः—बालः सुवासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिभृत्यांश्च दंपत्योः शेषं भोजनम् । कन्या नूढा । मनुविष्णू—सुवासिनीं कुमारंश्च योगिणो गर्भिणीस्तथा । अतिथिभ्यो ग्रएवै

१ चतुर्थांशम् । २ तेभ्यो दद्याद्गृहात् । ३ इदं भोजनं भृत्यादिवर्गभुक्तेष्वपि देवांते विधेयं—दंपत्योः शेषं भोजनमिति याज्ञवल्क्योक्तेः । आहारनिर्हारविहारयोगाः सदैव सद्भिर्विज्जने विधेया इति वचनात् ।

आचाररत्नं

॥१०३॥

तान्भोजयेदविचारयन् । अग्रेप्रथमम् । नात्रयथाश्रुतेतात्पर्यं किंत्वेतेषुभुक्तवत्सुस्वयंभुंजीतेत्यत्रेतिकल्पतरुः । वयंत्वेवकारानुपपत्तेर्यथाश्रुते
एवतात्पर्यं अतएवाविचारयन्नित्युक्तमितिब्रूमः । **याज्ञवल्क्यः**—बालः(स्व)सुवासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिभृत्यां
श्रद्धं पत्योःशेषभोजनम् । भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंबंधिबांधवान् । शक्ताविदम् । तथाच**मार्कण्डेयः**—कुटुंबिनोभोजनीयाःस्वसमंविभवे
सति । **आचारादर्शनंदिपुराणे**—यतेद्राह्मणपूर्वतुभोक्तुमन्नंसदागृही । **पराशरः**—एकद्वित्रिचतुर्विप्रान्भोजयेत्स्नातकान्द्विजः ।
शंखः—पंचाद्रोभोजनं कुर्याद्भूमौपात्रंनिधायच । उपवासेनतत्तुल्यंमनुराहप्रजापतिः । उपलिप्तेषुचौदेशेपादौप्रक्षाल्यवैकरौ । आचम्याद्रान्
नोह्येवंपंचाद्रोभोजनंचरेत् । आचमनंचभोजनशालायाबहिःकार्यम् । यस्तुभोजनशालायांभोक्तुकामउपस्पृशेत् । आसनस्थोनचान्यत्रस
विप्रःपंक्तिदूषकइतिचंद्रोदयेआपस्तंबोक्तेः । तस्माद्बहिरुपस्पृश्यआचांतःप्रविशेद्गृहमित्याचारादर्शंब्राह्मणः । **यमः**—आर्द्रपादस्तु
भुंजानःशतंवर्षाणिजीवति । इति ॥

अथभोजनपात्राणि । चंद्रोदयेग्निपुराणे—भुंजीतपात्रेसौवर्णेपद्मिन्यादिदलादिके । **माधीयेमेघातिथिः**—सौवर्णेराजतेताम्रे
पद्मपत्रपलाशयोः । भुंजीतेतिशेषः । **चंद्रोदयेत्रिः**—पंचाशत्पलिकंकांस्यंअधिकंभोजनायवै । गृहस्थैस्तुसदाकार्यमभावेहेमरौप्ययोः ।
तत्रैवप्रचेताः—पलाद्विंशतिकात्रार्वागतउर्ध्वयदृच्छया । **चंद्रिकायांपैठीनसिः**—एकएवतुयोभुङ्क्तेविमलेकांस्यभाजने । भाजनेभोजने
चैवत्रिरात्रंफलमश्रुते । चत्वारितस्यवर्धतेआयुःप्रज्ञायशोचलम् । भोजनंकांस्यपात्रेणयःकरोतिसकृद्विजः । वर्धतेतस्यचत्वारिआयुःकांतिर्यशोच
लम् । **हेमाद्रौहारीतः**—राजतपात्रेणताम्रकांस्यपात्राणिभोजनेइति । ताम्रविधिर्गृहस्थेतरपरः । ताम्रपात्रेनभुंजीतभिन्नकांस्येमलाविले । पलांश

१ वल्लीपलाशपात्रेषुइतिपाठः ।

भोजनवि.

॥१०३॥

पद्मपत्रेषु गृहीभुक्तत्वेदवंचरेदिति पृथ्वीचंद्रः । ताम्रविधिः श्राद्धपरइत्यन्ये । यत्त्वपराकै—सप्तम्या नैव कुर्वीत ताम्रपात्रे च भोजनमिति तत्पूर्वोक्तनिषेधोपसंहारार्थं दोषाधिक्यार्थं वा । ताम्रवत्पैतलेपि निर्णयः । यत्तु—नायसान्यपिकार्याणि पैतलानि न तु कचिदिति श्राद्धहेमाद्रौ वाराहं तत्प्रकरणाच्छ्राद्धपरं । भिन्नदोषो न कांसे एव किंतु तत्र दोषाधिक्यम् । न काष्ण्याय से न मृत्पात्रे न भिन्नावकीर्णै इति हारीतोक्तेः । शूद्रभाजनं भिन्नभाजने भुक्तवोपवासो भिन्नकांसे त्रिरात्रमिति स्मृत्यर्थं साराच्च भिन्नदोषस्ताम्राद्यन्यपरः । ताम्ररजतसुवर्णशंखमुक्ताश्मस्फटिकानां भिन्नमभिन्नमिति पैठीनसि स्मृतेः । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—पत्रभोजी भवेद्दूर्जे कांस्यं त्याज्यं प्रयत्नतः । तथा—यो व्रती कांस्यभोजी स्यान्न स व्रतफलं लभेत् । ज्योतिर्निबंधे—भोज्यपात्रं सुधासिंधौ घटयेद्वासमाहरेत् । तत्रान्नप्राशनप्रोक्ते काले भोजनमाचरेत् । सुधासिंधौ सोमे । स्मृतिरत्नावल्याम्—वल्लीपलाशपत्रेषु स्थलजे पुष्करे तथा । गृहस्थस्तु न चाश्नीयाद्भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । करे कर्पटके चैव आयसे ताम्रभाजने । वटार्काश्च तथ्यपत्रेषु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । चंद्रिकायां पैठीनसिः—वटार्काश्च तथ्यपर्णेषु कुंभीतिदुक्तेषु च । श्रीकामो नैव भुंजीत कोविदारकरं जयोः । आग्नेये—वटार्काश्च तथ्यधवलसर्जमल्लातकीस्त्यजेत् । स्कांदे प्रभासखंडे शूद्रप्रक्रम्य—मध्यपत्रे न भुंजीत ब्रह्मवृक्षस्य भामिनि । प्रचेताः—मृन्मये पर्णपृष्ठे वा कार्पासे तां वेतथा । नाश्नीयान्नपि वैचैव करेणांजलिनापि च । यस्तु न कदलीपत्रमिति हेमाद्रौ निषेधः स श्राद्धपरः । नृसिंहांबुधिमहोदधौ गोविंदार्णवे च—करंजपिप्पलवटप्लक्षकुंभ्यर्कतिदुकाः । एषां पत्रेषु नाश्नीयात् कोविदाराग्रयोरपि । विपर्यस्तेषु पत्रेषु तिर्यक्पत्रे च दारुजे । अजपी ब्रह्मपत्रेषु शूद्रस्यूते तदाहते । कंटकैः सीविते पत्रे तथा वेणुदलेन च । अत्र मूलं मुग्यम् । चंद्रिकायां पुराणे—पालाशेषु च पत्रेषु मध्यमेषु विशेषतः । यः करोत्यशनंतस्य प्राजापत्यं दिने दिने । यदीच्छत्यूर्ध्वगामित्वं परं स्थानं च शाश्वतम् । पत्रं पर्णेषु भोक्तव्यं मासमेकं निरंतरम् । इति ॥

१ घटयेद्वासमाहरेत् । २ पर्णपत्रेषु ।

आचाररत्नं

॥१०४॥

भोजनवि.

अथ भोजनेदिगादिनियमाः । यमः—प्राञ्चुमुखोन्नानिभुंजीतसूर्याभिमुखएवच । ब्राह्मे—प्राञ्चुखोदञ्चुखोवापिस्वाचांतोवाग्यतः शुचिः । भुंजीतान्नंचतच्चित्तोद्धतर्जानुःसदानरः । यत्तुकौर्मे—योभुंक्तेवेष्टितशिरायश्चभुङ्क्तेउदञ्चुखः । सोपानत्कश्चयोभुङ्क्तेसर्वविघातदासुरमिति । तत्रविकल्पइतिकेचित् । भोजनेउदञ्चुखत्वादिनिषेधोनिष्कामपरइत्याचारादर्शः । पुत्रिपरइतिवयम् । पुत्रवान्खगृहेनित्यंनश्रीयादुत्तरामुखइतिस्मृतिमंजर्यावचनात् । प्रयोगपारिजातेस्मृतिमंजर्याम्—पितरौजीववंतौचेन्नाश्रीयादुत्तरामुखः । तयोस्तुजीवानेकस्तथैवनियमःस्मृतः । विष्णुपुराणे—विशुद्धवदनःप्रीतोभुंजीतनविदिञ्चुखः । मनुः—आयुष्यंप्राञ्चुखोभुङ्क्तेयशस्यंदक्षिणामुखः । श्रियंप्रत्यञ्चुखोभुङ्क्तेऋतंभुङ्क्तेउदञ्चुखः । आयुषेहितमायुष्यं । श्रियंऋतंचेच्छन्नितिशेषः । सकृदनुष्ठानेनापिफलमितिकेचित् । यावज्जीवननियमः । फलायविधीयतइत्यन्ये । कौर्मे—नांतरिक्षेनचाकाशेनचदेवालयदिषु । भुंजीतेतिशेषः । हारीतः—भूमावेवनिदध्यान्नोपरिपात्राणीति । वसिष्ठः—नोत्संगेनभुविनपाणौनाकाशइति । पात्राणिनिदध्यादितिशेषः । भुविकेवलायाम् । अतएवापस्तंबः—नवाविभुंजीतकृतभूमौतुभुंजीतेति । कृतत्वंनावोमृत्प्रक्षेपेणेतिकल्पतरुः । कृतायांगोमयादिनासंस्कृतायामितिहरदत्तः ॥

मंडलविचारः । मदनरत्नेब्राह्मे—अकृत्वामंडलंयेतुभुंजतेऽधमयोनेयः । तेषांतुयक्षरक्षांसिहरंत्यन्नस्यतद्वलम् । तत्रैवशंखः—आदित्यावसवोरुद्राब्रह्माचैवपितामहः । मंडलान्युपजीवंतितस्मात्कुर्वीतमंडलम् । चतुष्कोणंद्विजाग्र्यस्यत्रिकोणंक्षत्रियस्यतु । मंडलाकृतिवैश्यस्यशूद्रस्याभ्युक्षेणंस्मृतम् । मदनपारिजातेव्यासः—चतुरस्रंत्रिकोणंचवर्तुलंचार्धचंद्रकम् । कर्तव्यमानुपूर्व्येणब्राह्मणादिषुमंडलम् । तत्रैवब्राह्मे—मंडलंगोमयेनस्यादथवागौरमृत्स्त्रया । आचारादर्शेबौधायनः—भस्मनावारिणावापिकारयेन्मंडलंततः । अग्निस्मृतौ—नासंदीभोजनेशस्ताविप्राणांतुकदाचन । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—प्राणाहुत्यूर्ध्वमुत्क्षिप्यपात्रयंत्रेविनिक्षिपेदिति तत्क्षत्रियादिपरं श्लोकेविप्रग्रहणादि

॥१०४॥

१ आसंदीलौहंत्रिपदमुपवेशनदीपस्थापनादिसाधनम् ।

तिकेचित् । पंचग्रासांस्तुभुक्त्वादौक्चिद्वैश्मनिसंकटे । पात्रमुद्धृत्यशेषंतुभक्षयेत्सांकराद्वयादितिब्राह्मोक्तेः । आसंदीआपत्परेतिमदन
रत्ने । श्राद्धेआसंदीनिषेधोहेमाद्रौब्राह्मो—पित्र्येकर्मणिभुंजानोभूमेःपात्रंनचालयेत् ॥ स्मृत्यर्थसारे—नयत्रिकायांयतिर्व्रतीब्रह्मचारीवि
धवाभुंजीतेति ।

भोजनकालविचारः । श्रुतौ—सायंप्रातराश्वेवस्यादिति । **गौतमः—**सायंप्रातस्त्वन्नमभिपूजितमनिंदन्भुंजीतेति । प्रातः
शब्दःपंचमभागपरः । सायंशब्दोघटिकात्रयोर्ध्वरात्रिपरः । चत्वार्येतानिकर्माणिसंध्यायांपरिवर्जयेत् । आहारमैथुनंनिद्रांस्वाध्यायंचचतु
र्थकमितिशातातपोक्तेः । मुनिभिर्द्विरशनमुक्तंविप्राणामर्त्यवासिनांनित्यम् । अहनिचतथातमस्विन्यांसार्धप्रहरयामांतइतिछंदोगपरि
शिष्टात् । अत्र सार्धप्रहरानुज्ञाआपद्विषया । निशायाःप्रथमेयामेजपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायोभोजनंप्रोक्तंवर्जयित्वा महानिशामिति
शौनकोक्तेः । महानिशाशब्देनयामद्वयमुच्यतइत्युक्तंप्राक् । दिवाचनभोजनद्वयम् । सायंप्रातर्द्विजातीनामशनंश्रुतिचोदितम् ।
नांतराभोजनंकुर्यादग्निहोत्रसमोविधिरितिधर्मोक्तेः । द्विजग्रहणाच्छूद्रसनायननियमः । अंतरानिषेधादेवरात्रावपिभोजनद्वयंन । अत
एवापस्तंबेनहरदत्तेनचद्विर्भोजनविधिःपरिसंख्येत्युक्तं । परिसंख्यात्वोक्तेरेतन्मतेद्वितीयभोजनंनावश्यकम् । **विज्ञानेश्वरेणतुद्विर्भु**
जीयादेवेतिनियमविधित्वोक्तेः शक्तस्यद्विर्भोजनमावश्यकम् । **चंद्रिकाप्येवम् ।** अशक्तौतुयत्किंचिदल्पंभक्ष्यम् । औपवस्तमेवका
लांतरेभोजनमित्यापस्तंबोक्तेः । औपवस्तंउपवासस्तत्तुल्यमितिहरदत्तः । तदशक्तौअद्विर्वासायमिति **बौधायनोक्तंज्ञेयम् ।**
नांतरेतिफलमूलान्यपरम् । दिवाचनांतराभुंजीतान्यत्रमूलफलेभ्यइत्यापस्तंबोक्तेः । **आचारादर्शेतुद्विरशननियमःप्राणाग्निहोत्रमा**
त्रपरः अग्निहोत्रसाम्यादित्युक्तम् । साम्योक्तिरुपासनापरेतिवाचस्पत्ये । साग्निकब्रह्मचारिणोस्तुनद्विर्भोजननियमः । आहिताग्निरनङ्गं

आचाररत्नं

॥१०५॥

श्चब्रह्मचारीचतेत्रयः । अश्रंतएवसिध्यंतिनैषांसिद्धिरनश्रतामित्यपराकैवसिष्टस्मृतेः । ब्रह्मचारीतु उपकुर्वाणकोनैष्ठिकश्च । अनडुत्य
 देनकालानियमउक्तइत्युज्ज्वला । यत्तु—ब्रह्मचारिणःसायंप्रातर्भिक्षेथाइतिनियमःसभिक्षायाएवर्नभोजनस्य । गृहस्थोब्रह्मचारीचयोनश्रंस्तु
 तपश्चरेत् । प्राणाग्निहोत्रलोपेनअवकीर्णीभवेत्तुसइत्यपराकैबौधायनोक्तेरुपवासादिरनयोर्न । एकादश्यादेस्तुनित्यत्वात्तयोरुपवासत्वा
 भावाच्चानुष्ठानम् । अत्रगृहस्थःसाग्निः । अनग्रयस्तुयेविप्रास्तेषांश्रेयोविधीयते । व्रतोपवासनियमैर्नादानैस्तथानृपेतिमदनरत्नेभविष्यो
 क्तेः । अपराकैबौधायनः—प्राणाग्निहोत्रमंत्रांस्तुनिरुद्धेभोजनेजपेत् । त्रेताग्निहोत्रमंत्रांस्तुद्रव्यालाभेयथाजपेत् । बृहस्पतिः—दि
 वानिद्रापरात्रंचपुनर्भोजनमैथुने । क्षौद्रंकांस्यामिषतैलंद्वादश्यामष्टवर्जयेत् । पुनर्भोजनमध्वानंभारमायासमैथुने । श्राद्धकृच्छ्राद्धमुक्चैवस
 र्वमेतद्विवर्जयेत् । हेमाद्रौव्यासः—आदित्येहनिसंक्रांतावसितैकादशीग्रहे । व्यतीपातेकृतेश्राद्धेपुत्रीनोपवसेद्गृही । अपराकै—अयनेर
 विसंक्रांतौरविवारेचपर्वसु । मृताहेजन्मदिवसेनकुर्याद्रात्रिभोजनम् । हेमाद्रौजातूकर्ण्यः—अहन्येवतुभोक्तव्यंकृतेश्राद्धेनराधिप । हेमाद्रौ
 कौर्मे—शाकंमांसंमसूरांश्चपुनर्भोजनमैथुने । द्यूतमत्यंबुपानंचदशम्यांसप्तसत्यजेत् । कचिद्रतपरमितिहेमाद्रिः । दशम्यांपुनर्भोजननिषेधः
 काम्यैकादशीव्रते । सायमाद्यंतयोरहोःसायंप्रातश्चमर्ध्यमे । उपवासफलंप्रेप्सुरित्युक्तेरितिहेमाद्रिमाधवकालादर्शनिर्णयामृतादयः ।
 चंद्रिकायांतुनित्येपिफलसत्त्वान्नित्यपरत्वमपीत्युक्तम् । इतिविज्ञायकुर्वीतावश्यमेकादशीव्रतम् । विशेषनियमाशक्तोहोरात्रंभुजिवर्जितइतिमाध
 वीयेब्रह्मवैवर्तात् । भूताष्टम्योर्दिवाभुक्त्वारात्रौभुक्त्वाचपर्वसु । एकादश्यामहोरात्रंभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । अत्र—शुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दशी
 चदर्शोऽथराकारविसंक्रमश्चेतिग्रंथांतरेशुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दश्योःपर्वत्वात्कृष्णाष्टमीशुक्लचतुर्दशीपरंभूताष्टमीपदम् । तेनतयोरेवदिवाभोजनंनेत्युक्तं

भोजनवि.

॥१०५॥

१ भोजनंतुवारंवारम् । २ तपोरूपत्वाभावादितिपाठः । ३ प्राणायस्वाहेत्यादयः प्राणाग्निहोत्रमंत्राः । ४ एकादशीदिने । ५ दशमीद्वादशयोः । ६ एकादश्यां ।

निर्णयामृते । स्मृत्यर्थसारे—अष्टमीचतुर्दशयोर्नक्तं कार्यमेकभक्तं चेति । अत्र केचिदुपवासात्पूर्वदिने दशम्यत्पत्वे दशमीमध्यएव भोजनं कार्यम् । एकादश्यां न भुंजीतेत्येकादश्यां भोजननिषेधात् । निषेधस्तु निवृत्त्यात्मा कालमात्रमपेक्षत इति न्यायाच्चेत्याहुः । तन्न । दशम्यामेकभक्तस्तु मांसमैथुनवर्जित इति चन्द्रिकायां देवलेन मध्याह्नकालिकैकभक्तव्रतविधानाद्विधिस्पष्टे च निषेधानवकाशात् द्वादश्यादिवन्माध्याह्निकापकर्षकाभावाच्च । नचायं न व्रतविधिः किंतु पुनर्भोजननिषेधमात्रमिति वाच्यम् । निषेधकल्पने मानाभावात् । हविष्याशनमध्याह्नाद्यप्राप्तिप्रसंगात् । सर्वत्रैकभक्तादौ तथा प्रसंगाच्च । नच हविष्यादिकाम्यैकादशीव्रतमात्रांगं संकोचे मानाभावात् । **प्रयोगपारिजाते देवलः—**श्राद्धं कृत्वा तु यो मर्त्यो न च भुङ्क्ते कदाचन । देवाहविर्न गृह्णति कव्यानि पितरस्तथा । एकादश्यादौ तु स एव—उपवासो यदानित्यः श्राद्धं नैमित्तिकं भवेत् । उपवासंतदाकुर्यादाघ्रायपितृसेवितम् । **प्रयोगपारिजातस्त्वेकादशीमात्रपरम् ।** मातापित्रोः क्षये प्राप्ते भवेदेकादशीयदा । संभाव्यपितृदेवांश्च आजिघ्रे पितृसेवितमितिकात्यायनोक्ते स्तेन शिवरात्र्यादौ भोजनमेवेत्याह । पितृपदं जनकपरमिदं । तेनान्यश्राद्धेनावग्राणम् । **हेमाद्रिस्तु—**चतुर्दश्यां यदा चैव श्राद्धं नैमित्तिकं तथा । उपवासंतदाकुर्यादाघ्रायपितृसेवितमिति **प्रभासखंडाच्छिवरात्रावप्यवग्राणम् ।** एवं च यस्मिन्नुपवासे कृते पुण्यं त्यक्ते महत्पापं तत्रावग्राणम् । यत्र द्वयमप्यल्पं तत्रायाचितमेकभक्तं वा कार्यम् । उपवासदिने श्राद्धं कथंचिद्यदि जायते । उपवासे श्वमेधाख्यराजसूयमायाचिते । वाजपेयं लभेद्भोक्ता एकभक्तेऽग्निहोत्रमिति **प्रभासखंडादित्याह ॥**

अथ भक्ष्याभक्ष्यनिर्णयः । याज्ञवल्क्यः—अदत्तमग्निहीनस्य नान्नमद्यादनापदि । कदर्यबद्धचौराणां क्लीबं रंगावतारिणाम् । वैणाभि शस्तवार्धुष्यगणिकागणदीक्षिणाम् । अग्निहीनः शुद्रः । शुद्रान्ननिषेधोऽसच्छूद्रपरः । गौर्भूमिरन्नं होमार्थं सच्छूद्रस्य गृहे गृहे इति ब्राह्मादिति टोडरानंदः । तन्न । राजान्नं तेज आदत्ते शुद्रान्नं ब्रह्मवर्चसम् । आयुः सुवर्णकारान्नं यशश्च र्मावकर्तिनः । भुक्त्वा योन्यतमस्यान्नममत्याक्षपणं च्यहमिति

आचाररत्नं

॥१०६॥

मनूक्तेः । आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रान्दारांश्च पीडयेत् । लोभाद्यः पितरौ भृत्यान्सकदर्यं इति स्मृतः । बद्धो वाचानि गडैश्च । गणोत्राविभक्तमिन्नानाम् । अन्यथा तेषामपि स्वान्नाभक्षणापत्तेः । चिकित्सकातुरकुद्धपूंश्चलीमत्तविद्विषाम् । क्रूरोऽग्रपतितव्रात्यदांभिकोच्छिष्टभोजिनाम् । अवीरास्त्रीस्वर्णकारस्त्रीजितग्रामयाजिनाम् । शस्त्रविक्रयिकर्मरतंतुवायश्च वृत्तिनाम् । नृशंसराजरजकृतघ्नवधजीविनाम् । चैलधावसुराजीविसहोपपतिवेश्मनाम् । पिशुनानृतिनोश्चैव तथा चाक्रिकबंदिनाम् । एषामन्नं न भोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा । क्रूरो भयानकः । उग्रः क्रूरकर्मेति मिताक्षरा । राजन्याच्छूद्रायामुत्पन्न इति मदनरत्ने । शंखः—भीतावगीतरुदितक्रंदितावधुष्टपरिभुक्तविस्मितोन्मत्तावधूतराजपुरोहितान्नानि वर्जयेदिति मदनरत्ने । यमः—स्वसुतान्नंतुयोभुङ्क्तेसमुङ्क्ते पृथिवीमलम् । तत्रैव विष्णुपुराणे—विष्णुं जामातरं मत्वा तस्य कोपं न कारयेत् । अप्रजायां तु कन्यायां नाश्रीयात्तस्य वै गृहे । मनुः—उग्रान्नं सूतिकां च पर्याचां तमनिर्दशम् । नाद्याच्छूद्रस्य पक्वान्नं विद्वानश्राद्धिको द्विजः । आददीताममेवास्मादवृत्तावेकरात्रिकम् । सूतिकां च सूतिकां मुद्दिश्य पक्वं । पर्याचां तमुत्तराचमनोत्तरं पात्रस्थितम् । पार्श्व्याचां तमिति पाठे पंक्तिस्थे उत्थिते स्वपात्रस्थमपि न भक्ष्यम् ॥

निषिद्धभोजने प्रायश्चित्तम् । शौनकः—अरा इवेज्जपेन्मंत्रं दशवारं न संशयः । सीमंते च यदा भुंक्ते मुच्यते कलुषात्तदा । उषासानक्ता सूक्तंतु जपेद्दशजलेपि वा । प्रमादाद्यस्ततो भुङ्क्ते सूतिकां च मकल्मषम् । प्रविष्टः प्रजपेन्मंत्रं शतवारं शिवा लये । सूतिकां च यदा भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । पर्जन्यवातावर्गं च शतवारं जपेज्जले । सूतकस्य गृहे भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । इंद्रो अश्राधि मंत्रं च अयुतं चेन्न कल्मषम् । ज्ञानतो ज्ञानतोऽष्टाभुक्तिकालेरजस्त्रियाः । अग्निं न मा जपेन्मंत्रं दशकृत्वो विशेषतः । अंत्यजानां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते न कल्मषम् । अज्येष्ठा सो जपेन्मंत्रं दशवारं न कल्मषम् । श्वानादि दर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते यदा तदा । आयेतस्थुर्जपेन्मंत्रं दशवै विष्णुमंदिरं । हस्तदत्तं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । ते अज्येष्ठा जपेन्मंत्रं शतं विद्यालये सदा । दिवा द्विभोजनं कृत्वा तस्मान्मुच्येत कल्म-

भोजनवि.

॥१०६॥

पात् । हयोनप्रजपेन्मंत्रं शतवारं जले तथा । रात्रौ द्विर्भोजनं कृत्वा कल्मषाच्च प्रमुच्यते । त्सु मेघं जपेन्मंत्रं दशवारं शिवा लये । अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां दि
वा भुङ्क्ते न किल्बिषम् । सहिद्वरो जपेन्मंत्रं शतं वै विष्णु मंदिरे । एकादश्या महोरात्रे भुङ्क्ते यदि च पातकम् । आपः पृणीत मंत्रं च शतवारं न किल्बिषम् ।
रात्रौ भुक्त्वा वत्सरे तु मन्वादिषु युगादिषु । अश्वा इव जपेन्मंत्रं दशवारं जले पिवा । नित्यं श्राद्धे यदा भुङ्क्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । मयो मूश्च जपेत्सूक्तं बृषो
त्सर्गे तु रौद्रकम् । भुक्त्वा यदि विनश्ये तर्हि शतवारं जले तदा । त्वेषं गणं जपेन्मंत्रं दश वै विष्णु मंदिरे । व्यतीपाते यदा भुङ्क्ते तदा दोषा द्विमुच्यते ।
आप्यायस्व जपेन्मंत्रं दश लक्षं शिवा लये । सूर्यग्रहे यदा भुङ्क्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । अरा इव जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । बहवश्चैकपात्रेषु भुंजते तन्न-
कल्मषम् । अग्ने रुद्धिर्मंत्रं च शतं संख्यं जपेद्यदि । भुंजते सह पात्रे तु बहवो ब्रह्मचारिणः । मानस्तोके जपेन्मंत्रं शतवारं न किल्बिषम् । प्रमादाज्ज्ञान
तो भुङ्क्ते गणान्नं तु यदा तदा । यज्ञाय ज्ञा जपेत्सूक्तं एकरात्रं जले पिवा । गणकान्नं यदा भुङ्क्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । अच्छान इन्द्रसूक्तं तु एकवारं जले जपेत् ।
विधुरा न्नं यदा भुङ्क्ते तदा पापात् प्रमुच्यते । ईळे अभिं जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । पंचयज्ञविहीनस्य गृहे भुङ्क्ते न पातकम् । किमंगत्वा जपेन्मंत्रं त्रयुतं
वै जले सुधीः । ज्ञानतोऽपि यदा भुङ्क्ते कुष्ठान्नं चेन्न पातकम् । सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेद्विष्णुवा लये यदा । उच्छिष्टे तु यदा भुङ्क्ते तदा मुच्येत किल्बिषात्
सहस्रवारं गायत्रीं व्याहृतीभिः संपुटाम् । किल्बिषान्नं यदा भुङ्क्ते दोषो नास्ति तदा जपेत् । इति ।

शूद्रादेर्ग्राह्यवस्तूनि । अपरा कें सुमंतुः—गोरसचं वसक्तं चैतिलं पिण्याकमेव च । अपूपान्भक्षयेच्छूद्राद्यच्चान्यत्पयसाकृतम् ।
तथा—कंदुपकं लेहपक्कायसंदधिसक्तवः । एतान्यशूद्रान्नभुजो भोज्यानि मनुरब्रवीत् । तत्रैव कौर्मै—कंदुपकानितैलेन पायसंदधिसक्तवः ।
द्विजैरेतानि भोज्यानि शूद्रैरेव कृतान्यपि । मदनरत्ने गिराः—मांसंदधिवृत्तं धान्यं क्षीरमाज्यमथौषधम् । गुडोरसस्तथोदश्चिद्रोज्यान्येता

आचाररत्नं

॥१०७॥

निनित्यशः । अमृतंचारनालंचकंदुकाःसक्तवस्तिलाः । सक्तुपदमनार्द्रपक्वस्योपलक्षणम् । प्रायश्चित्तशूलपाणावंगिराः—स्वपात्रे यत्तुविन्यस्तंदुग्धंयच्छतिनित्यशः । पात्रांतरेणेतद्वाह्यंशूद्रास्वगृहमागतम् । शूद्रवेश्मनिविप्रेणक्षीरंवायदिवादधि । निवृत्तेननभोक्तव्यंशूद्रान्नंतदपिस्मृतम् । तच्चप्रोक्ष्यग्राह्यमितिशूलपाणिः ।

निषिद्धान्नादीनि । अपरार्केशातातपः—गोकारुकंदुशालायांतैलयंत्रेशुयंत्रयोः । अमीमांस्यानिशौचानिस्त्रीषुचानंतरेषुच । कंदुपक्वादिकलौनिषिद्धम् । एतानिलोकगुह्यर्थकलेरादौमहात्मभिः । निवर्तितानिकर्माणिव्यवस्थापूर्वकंबुधैरितितत्रैवशातातपोक्तेः । शंखः—नापणीयान्नमद्यादिति । सएव—अपूपाःसक्तवोधानास्तक्रंदधिघृतंमधु । एतत्पण्येषुभोक्तव्यंभांडलेपोनचेद्भवेत् । शूलपाणौ शातातपः—घृतंतैलंपयःक्षीरंतथैवैश्वरसोगुडः । शूद्रभांडस्थितंतक्रंतयामधुनदुष्यति । पयस्तुनवभांडस्थमेव । नवभांडेषुपानीयंशूद्रविदूक्षत्रजन्मनाम् । पेयंतदपिविप्राणांपयोदधितथैवचेति तत्रैवजाबालोक्तेः । शंखः—घृतदधिपयस्तक्राणामाकरभांडस्थानामदोषइति । याज्ञवल्क्यः—अनर्चितंवृथामांसंकेशकीटसमन्वितम् । भुक्तंपर्युषितोच्छिष्टंश्चस्पृष्टंपतितेक्षितम् । उदक्यास्पृष्टसंघुष्टंपर्यायान्नंचवर्जयेत् । गोघ्रातं शकुनोच्छिष्टंपदास्पृष्टंचकामतः । अनर्चितमवज्ञातम् । वृथामांसमात्मार्यमेवपक्वं । उपलक्षणमेतत् । नपचेदन्नमात्मानइत्यात्मार्यमन्नमात्रपाकस्य निषेधात् । पित्राद्युच्छिष्टंभोज्यम् । मातापित्रोरथोच्छिष्टंकलौभुजन्मवेत्सुखीतिचंद्रिकायामादिपुराणात् । पितुर्ज्येष्ठस्यभ्रातुरित्यप्येके । इति आपस्तंबस्मृतेश्च शुक्तंदध्यादिभिन्नम् । नपर्यायान्नमश्रीयान्नद्विःपक्वंनशुष्कंनपर्युषितमन्यत्ररागषाडवचुकदधिगुडगोधूमयवपिष्टविकारेभ्यइतिशंखोक्तेः । यस्यान्नस्यैकैकेनपाकेननस्वरूपसिद्धिस्तद्विःपक्वमपिभोज्यमितिमदनरत्नेश्राद्धहेमाद्रौच । एतेनयच्छाकादिसंकारार्थंजीरकादिसंस्कारेणयत्पुनःपच्यतेतत्पुनःपक्वमितिमदनरिजातोक्तिःपरास्ता । पाकादावेवसंस्कारेपुनर्नसंस्कारः । यस्तुव्यजनादेरात्मविनिगमार्थं

भोजनवि.

॥१०७॥

नःसंस्कारःसर्वज्येवेतिमदनपारिजातः । अन्यदीयंस्वीयत्वेनदत्तंपर्यायान्नम् । शातातपः—केशकीटशुनास्पृष्टंवायसोपहतंचयत् । क्लीबाभिस्तपतितैःसूतिकोदक्यनास्तिकैः । दृष्टंचस्याद्यदन्नंतुतस्यनिष्कृतिरुच्यते । अभ्युक्ष्यकिंचिदुद्धृत्यतदुंजीतविशेषतः । भस्मनावापिसंस्पृश्यसंस्पृशेदुल्मुकेनच । सुवर्णरजताभ्यांवाभोज्यंघ्रातमजेनवा । स्पृष्टमित्युक्तेःसहपाकेअभोज्यं । नित्यमभोज्यंकेशकीटावपन्नमितिगौतमोक्तेः॥
हारीतः—पिपीलिकादिभिरन्नाद्युपघातेकांचनभस्मरजतताम्रवज्रवैडूर्यगोवालाजिनदंतानामन्यतमेनाद्भिःसंस्पृष्टमन्नंप्रोक्षणपर्यग्निकरणादित्यदर्शनाच्छुद्धमिति । मनुः—पक्षिजग्धंगवाघ्रातमवधूतमवक्षुतम् । दूषितंकेशकीटैश्चमृत्प्रक्षेपेणशुध्यतीति । जमदग्निः—शृतान्नद्रोणमात्रं तुश्चकाकाद्युपघातितम् । ग्रासमुद्धृत्याग्नियोगात्प्रोक्षणंतत्रशोधनम् । माधवीयेसंवर्तः—बिडालमूषिकोच्छिष्टेपंचगव्यंपिबेद्विजः । तत्रैव उशनाः—ब्राह्मणोच्छिष्टेप्राणायामशतमितियाज्ञवल्क्यः । अन्नंपर्युषितंभोज्यंस्नेहाक्तंचिरसंस्थितम् । अस्नेहाअपिगोधूमयवगोरसविक्रियाः । चिरस्थितमविकृतंचेत् । पर्युषितःशाकोपिभोज्यइतिहरदत्तः । कल्पतरौयमः—अपूपाश्चकरंभश्चधानावटकसक्तवः । शाकंमांसमपूपंच संपंकुसरमेवच । यवागंपायसंचैवयच्चान्यत्स्नेहसंयुतम् । सर्वंपर्युषितंभोज्यंशुष्कंचेत्परिवर्जयेत् । मिताक्षरायांयावकमप्युक्तम् ।

पलांडादिनिषिद्धवर्गः । भविष्ये—लशुनंगृजनंचैवपलांडुकवकानिच । वृताकनालिकालाबुजानीयाज्जातिदूषकम् । गृजनंलशुना कारकंदविशेषइतिमिताक्षरायाम् । मदनरत्ने—यदीयंचूर्णगायकाःकंठशुद्ध्यर्थमक्षयंतितानिपत्राणि । मूलविशेषोगाजरापरपर्यायइति माधवोहेमाद्रिश्च । तन्न । हेमाद्रावेवब्रह्मांडे—गृजनंचुक्रिकांचैवगाजरंजीरकंतथेति । श्राद्धेगृजनमिन्नगाजरनिषेधात् । गृजनो

१ श्रुतान्नं ब्राह्मणेन मदीयमिति कृत्वा दत्तम् । २ कीटादिना सहपाके जाते ।

आचाररत्नं

॥१०८॥

यवनेष्टश्चपलांडोर्दशजातयइति सुश्रुतोक्तेरपिनगाजरंगुंजनशब्दवाच्यम् । हेमाद्रावप्युत्तरत्रपलांडुविशेषएवगुंजनमित्युक्तम् । वैजयंत्याम
 प्येवम् । राजनिघंटौ—रसनोहिमहाकंदो गुंजनो दीर्घपत्रकः । पृथुपत्रः स्थूलकंदो यवनेष्टो विलोहितः । गुंजनस्य मधुरं कटुकं दं नालमप्युपदिशं
 तिकषायम् । पत्रशश्चयमुशंति चित्तं सूख्यं लवणमस्थिवदंति । गाजरं पिंडमूलं च पीतकंदः सुमूलकम् । स्वादुमूलं सुपीतं च नागरं पीतमूलकम् ।
 गाजरं मधुरं रुच्यं किंचित्कटुकफापहम् । आध्मानकृमिशूलघ्नं दाहपित्ततृषापहम् । यत्तुसारसंग्रहे—गुंजनपीतकं चान्यत्स्थौण्यैरक्तपित्त
 लम् । गुंजनं शीतलं ग्राहिदाहमांघ्रविषापहम् । तद्वीजं वीर्यदं श्रेष्ठमुष्णं गर्भहरं परमिति । तन्न । गाजरे गुंजनशब्दो लाक्षणिकः । वैद्यके—
 गुंजनं शिखिमूलं च यवनेष्टं च वर्तुलम् । ग्रंथिमूलं शिखाकंदं कंदं डिंडीरमोदकम् । गुंजनं कटुरुष्णं च कफवात रुजापहम् । रुच्यं च दीपनं हृद्यं दुर्गंधि
 गुल्मनाशनम् । मदनविनोदेपि—गुंजनः पित्तलो ग्राही तीक्ष्णोष्णो रोगनाशनः । गंधाकृतिरसैस्तुल्यः सूक्ष्मनालः पलांडुना । तथा गुंजनो
 यो महाकंदो जर्जरी दीर्घपत्रक इति लशुनभेदोऽप्युक्तः । तथा—कासमर्दः कर्कशः स्याद्गुंजनो गाजरस्तथा । गुंजनः कटुकस्तीक्ष्णस्तिक्तोष्णो दीपनो
 लघुः । संग्राही रक्तपित्ताशौग्रहणी कफवातजित् । त्रिविधेऽपि गुंजने गार्जरं नांतर्भवति । गुणभेदात् । लवणयुतं दुग्धं दुग्धयुतं दधि च न भोज्यम् ।
 विनायकशांतौ बलिदाने ब्राह्मणस्य सुरामां सस्थाने तादृशयोस्तयो रक्तेः । चतुर्विंशतिमते—मूलकं मातृमूलं च श्वेतरक्तौ च सूरणौ । च
 त्वार्यं भोज्यमूलानि पंचमी चार्द्रमूलिका । मातृमूलं माइणीमूलमिति प्रसिद्धम् । कल्पतरौ ब्राह्मे—राजमाषाः स्थूलमुद्रास्तथा वृषकवासकौ ।
 मसूराः तशपुष्पाश्च कुसूलकनिकेतनम् । सस्यान्येतान्यभक्ष्याणि न चेदयानि कस्यचित् । तत्रैवापस्तंबः—कृष्णधान्यं च शूद्रान्नं ये चान्येना
 श्यसंमिताः । वर्जयेदिति संबंधः । कृष्णधान्यं कलिंगकानि । शूलपाणौ देवलः—कुर्विदां श्वेतवृतांकं कूष्मांडं च न भक्षयेत् । कुर्विदा

भोजनवि.

॥१०८॥

१ कुसूलाः कुल्लिथाः ।

घोटकः । तत्रैव हारीतः—श्लेष्मातकप्राशनेसांतपनमिति । अपराकै हारीतः—कुसुमं श्वेतवृतांकुंभांडं च विवर्जयेत् । हेमाद्रौ विष्णुः—
वर्जयेच्छ्वेतवृतांकमलाबुं वर्तुलं त्यजेत् । श्वेतोक्तेः कृष्णवृतांकस्यानिषेध इति कल्पतरौ मदनरत्ने माधवीये च । स्मृत्यर्थसारेपि—क्षुद्रश्वेत
कटकिवृतांकानिवर्जयेदिति । तत्रैव—यतिव्रतिभ्यांसदालाबुशिग्रुवृतांकानि जातिमात्रेण वर्ज्यानीति । व्रतहेमाद्रावग्निपुराणे—व्रतंप्रक्र
म्य—कूष्मांडालाबुवार्तांकपालं कीज्योत्स्त्रिकास्यजेत् । मदनरत्ने पैठीनसिः—नलिकायौ तकुसुमाश्मंतकाश्चेति शाकानामभोज्या इति ।
नलिकाकलंबिकेति शूलपाणिः । तत्रैव कौर्मे—गृजनं किंशुकं चैव कंडरं च तथैव च । उदुंबरमलाबुं च जग्ध्वापतति वै द्विजः । अलाबुर्वर्तुलः ।
पूर्वोक्तविष्णुस्मृतेः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । हारीतः—नवटप्लुशाश्च तदधित्थमातुलिंगानि भक्षयेदिति । दधित्थं कपित्थम् ।
माधवीये बृहद्यमः—नलिकानालिकेरी च श्लेष्मातकफलानि च । भूतृणं शिग्रुकं चैव खट्वांकं कनकं तथा । वर्जयेदिति शेषः । तत्रैव च तु
विंशतिमते—तृणराजफलं वल्लीं भुक्त्वा चांद्रं चरे द्विजः । कंदमूलफलादीनि अज्ञात्वोपवसेत् तथा । याज्ञवल्क्यः—देवतार्थहविः शिग्रु
लोहिताव्रश्चनांस्तथा । लोहितपदमुभयत्रान्वितम् । तेन रक्तशिग्रुनिषिद्ध इति माधवः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । विट्जानितं दुलीयादीनि नि
षिद्धानि । विट्जानां फलानि भक्ष्याणीत्याह बौधायनः—अमेध्येषु च ये वृक्षा उप्ताः पुष्पफलोपगाः । तेषामपि न दुष्यंति पुष्पाणि च फलानि च ।
तथा चोशनाः—नलिका शणछत्राक कुसुमालाबु विद्धवान् । कुंभीककेबुवृतांककोविदारांश्च वर्जयेत् । तथा कालप्ररूढानि पुष्पाणि च फलानि च ।
देवलः—न बीजान्युपभुंजीत रोगापदमृतेषु भुजः । बीजानि कूष्मांडस्येत्युक्तं कल्पतरौ मदनरत्ने च । वर्ज्यानुवृत्तौ शंखः—कुनखीकुष्ठि
सस्पृष्टमिति । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—आज्यपात्रे स्थितं तं क्रमधुमिश्रं तु यद्वृतम् । ताम्रपात्रस्थितं क्षीरं त्रपुसर्पिः सुरासमम् । आर्द्रकं सगुडं मधुं सै

१ खट्वांकं छत्राकं । कनकं धतूरां बिल्वं वा ।

आचाररत्नं

॥१०९॥

क्षवंबदरंतथा । नारिकेलरसंकांसेदध्नासंमिश्रितोगुडः । वसिष्ठः—अभोज्यंस्वोच्छिष्टोपहतं वसनकेशकीटोपहतंचेति । स्वोच्छिष्टंस्वभुक्तशि
 ष्ट्यक्तं । वसनंपरिहितमिति मदनरत्ने । सुमंतुः—क्षुतवचोभिहतमदधिपर्युषितंश्चचांडालवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्रहिरण्योदकैःस्पृष्टादिति ।
 वचोभिहतंतात्कालिकमुखवातादिदुष्टं । दधिक्षेहलक्षकं स्नेहरहितंपर्युषितमित्यर्थः । स्पृष्टात्भावेक्तः । श्वचांडालदृष्टंभोज्यमन्नांतराभावइति मदन
 रत्ने । वर्ज्यानुवृत्तौयमः—लशुनं गृजंनचैव विलयःसंमुखंतथा । विलयो घृतकिट्टम् । संमुखंघृतफेनस्तन्मंडश्च । विष्णुपुराणे—
 भुंजीतोद्धृतसाराणिनकदाचिन्नरेश्वर । स्कांदे—वृताकंबृहतीचैवदग्धमन्नंमसूरिका । यस्योदरेप्रवर्ततेतस्यदूरतरोहरिः । अलाबुंभक्षयेद्य
 स्तुदग्धमन्नंकलंबिकाम् । सनिर्लज्जःकथं ब्रूतेपूजयामिजनार्दनम् । स्कांदे—शिरःकपालमंत्राणिनखचर्मतिलानिच । एतानिक्रमशोनित्यमष्टम्या
 दिषुवर्जयेत् । चर्मपदेनमसूरिकाउच्यंतइतिकालनिर्णयदीपिका । हरिभक्तिविलासेयामले—यत्रमद्यंतथामांसंतथावृताकमू
 लकौ । निवेदयेन्नैवतत्रहरेरैकांतिकीरतिः । भारते—तिलान्भृष्टान्नचाश्नीयात्तथास्यायुर्नरिष्यति । गौतमः—उद्धृतस्नेहविलयनपिण्या
 कमथितप्रभृतीनिनाश्नीयादिति । मथितंजलंविनालोडितंदधीति मदनरत्ने । आभिषंपादोकार्तिकमाहात्म्ये—प्राण्यंगमामिषंचूर्णेफले
 जंबीरमामिषम् । धान्येमसूरिकाप्रोक्ताह्यन्नंपर्युषितंतथा । गोकान्जिकंचमहिषीदुग्धादिचतथामिषम् । द्विजक्रीतारसाःसर्वेलवणंभूमिजंतथा ।
 ताम्रपात्रस्थितंगव्यंजलंपल्वलसंभवम् । आत्मार्थपाचितंचान्नमामिषंतत्स्मृतंबुधैः । नचेदंप्रकरणात्कार्तिकमात्रपरम् । अन्यत्रापितद्ब्रह्मवाच
 काभावात् । मदनरत्ने—घृतात्फेनंघृतान्मंडंपीयूषमथवार्द्रगोः । सगुडंमरिचाक्तंतुतथापर्युषितंदधि । दीर्णतक्रमपेयंचनष्टस्वादुचफेनवत् ।
 गुडमरीचयुक्तंपर्युषितंदधिचनभक्षयेत् । दीर्णस्फुटितम् । हारीतः—नरजस्वलयदत्तंनकुड्डयानमलवद्वाससानापरयाद्वारापन्नमिति ।
 याज्ञवल्क्यः—वृथाकृसरसंयावपायसापूपशङ्कुलीः । अत्र नपचेदन्नमात्मनेइत्यनेननिषेधेसिद्धेपुनर्निषेधोदोषाधिक्यार्थइति मदनरत्ने ।

भोजनवि.

॥१०९॥

मनुः—अनिर्दशायागोःक्षीरमौष्ट्रमैकशफंतथा । आविकंसंधिनीक्षीरंवित्सायाश्चगोःपयः । गोग्रहणमजामहिष्योरूपलक्षणम् । गोमहिष्य जानामनिर्दशानापयोनपेयमिति वसिष्ठोक्तेरिति मदनरत्ने । वत्सग्रहणेन सवत्साधेनुरानीयतामिति वद्गोग्रहणे सिद्धे पुनर्गोग्रहणमजामहिष्योर्व्यपत्ययोःपयसो निषेधार्थमिति मेघातिथिः ।

संस्कारादिभोजननिषेधः—मदनरत्नेगिराः—जन्मप्रभृतिसंस्कारे बालस्यान्नस्य भोजने । असर्पिर्दैनैर्भोक्तव्यं चूडायांचविशेषतः । नारीप्रथमगर्भेषु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । **पराशरमाधवीयेधौम्यः**—ब्रह्मौदने च सोमे च सीमंतोन्नयने तथा । जातकर्मनवश्राद्धे भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । तत्रैव—निवृत्तचूडहोमे तु प्राङ्नामकरणात् तथा । चरेत्सांतपनं भुक्त्वा जातकर्मणि चैव हि । अतो न्येषु तु संस्कारेषूपवासेन शुद्ध्यति । **चंद्रिकायाम्**—नवश्राद्धस्य च्छिष्टं गृहे पर्युषितं च यत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टं च भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । **आचारदर्पणे**—भानुवारे तथारात्रावष्टम्यांच तथैव च । धात्रीफलं नरः खादन्नलक्ष्मीको भवेत्सदा । सप्तम्यारं विवारे च दिवारात्रौ तथैव चेति कृष्णभट्टीपूर्वार्धपाठः । अमावास्यापितृश्राद्धे संक्रांतौ पारणे तथा । पराङ्मनैव भोक्तव्यं यस्यान्नंतस्य तत्फलम् । **हेमाद्रौ**—दिवादधित्थधानासुरात्रौ च दधिसक्तुषु । श्लेष्मातके तथा ऽलक्ष्मीर्नित्यमेव कृतालया । **काशीखंडे**—न दिवोद्धृतसारं च भक्षयेद्दधिनो निशि । **स्कांदे**—रात्रौ दधिनं भोक्तव्यं दिवान्न वनीतकम् । **यमः**—न भिन्नभांडे भुंजीत न रात्रौ दधिसक्तुकान् । **भारतेप्येवम्** । **आचारादर्शे लघुहारीतः**—पृथग्यानं पुनर्दानं मांसेन पयसानिशि । दंतच्छेदनमुष्णं च सप्तसक्तुषु वर्जयेत् । सक्तूनं तु दिनक्षय इति भारते शतपथाच्च । **सुमंतुः**—कूष्माण्डं बृहतीं चैव तरुणीं मूलकं तथा । श्रीफलं च कलिंगं च धात्रीं प्रतिपदादिषु । शिरः कपालमंत्राग्निखर्चमकृतानि च । उदुंबरफलं चैव तिलानपितथैव च । यदीच्छेत्स्वर्गगमनमष्टम्यादिषु वर्जयेत् । **रत्नमालायाम्**—कूष्माण्डं मातुलिंगं च पटोलं बृहतीफलम् । श्रीफलं पिचुमंदं च धात्रीपक्षादितस्त्यजेत् ।

आचाररत्नं
॥११०॥

नालिकेरंशिरःप्रोक्तंकपालंतुंबकंस्मृतम् । अंत्राणिनलिकाशाकंनखानिग्रामशिबिकाः । चर्माख्यंपोडकाशाकंवृताकंतिलमुच्यतइति । धर्मसारे—धात्रीफलंभानुवारेश्रीफलंशुक्रवासरे । शमीफलंमंदवारेश्रीकामःपरिवर्जयेत् । गौडनिबंधे—रविवारेचसंक्रांतौषष्ठ्यावैससमीतिथौ । आरोग्यकामस्तुनरोर्निबपत्रंनभक्षयेत् । भारतेदानधर्मे—आज्याहुतिंविनाचैवयत्किंचित्परिविष्यते । दुराचारैश्चयद्भुक्तंतंभागंरक्षसांविदुः । इदंश्राद्धपरमितिकेचित् ।

अथपरिवेषणम् । चंद्रोदयंगिराः—नीलरक्तेनवस्त्रेणयःपाकःश्रपितोभवेत् । तेनभुक्तेनविप्राणांदिनमेकमभोजनम् । वैद्यः—भक्ष्यंचदक्षिणेपार्श्वेपेयंलेह्यंचवामतः । हस्तदत्तानिचान्नानिप्रत्यक्षंलवणंतथा । मृत्तिकाभक्षणंचैवगोमांसाशनवत्स्मृतम् । हेमाद्रौयमः—एकेनपाणिनादत्तंशूद्रादत्तंचयद्भवेत् । पैठीनसिः—लवणंव्यंजनंचैवघृतंतैलंतथैवच । लेह्यपेयंचविविधंहस्तदत्तंनभक्षयेत् । एतदपवादःस्मृतिरत्नावल्याम्—अपक्वंलेहपक्वंहस्तेनैवप्रदापयेत् । यत्किंचिदितरद्भक्ष्यंदर्व्यादेयंतुयत्नतः । कल्पतरौभविष्ये—आयसेनतुपात्रेणयदन्नमुपनीयते । भोक्ताविष्टासमंभुङ्क्तेदाताचनरंकंव्रजेत् । मात्स्येपि—उमाभ्यामपिहस्ताभ्यामाहृत्यपरिवेषयेत् । मनुः—दर्व्यादेयंश्रुतान्नंतुसमस्तव्यंजनानिच । उदकंयच्चपक्वान्नयोदर्व्यादातुमिच्छति । सभ्रूणहासुरापश्चस्तेनोगुरुतल्पगः । काशीखंडे—फाणितंगोरसंचैवलवणंमधुकानिच । हस्तेनब्राह्मणोदद्यात्कृच्छ्रंचांद्रायणंचरेत् । हेमाद्रौहारीतः—पङ्क्तौसहोत्थितानांतुभोजनादिसमंस्मृतम् । तत्रैववसिष्ठः—यद्येकपंतौविषमंददातिस्नेहाद्भ्याद्वायदिवापिहेतोः । वेदेषुष्टामृषिभिश्चगीतांतान्ब्रह्महत्यांमुनयोवदंति ।

परिवेष्टुरुच्छिष्टस्पर्शहारीतः—द्रव्यहस्तस्तुसंस्पृष्टोच्छिष्टंवाकदाचन । भूमौनिक्षिप्यतद्रव्यमपःस्पृष्टाततःशुचिः । अद्भिरभ्युक्ष्यतद्रव्यंपुनरादायदापयेत् । यत्तुमनुः—उच्छिष्टेनतुसंस्पृष्टोद्रव्यहस्तःकथंचन । अनिधायैवतद्रव्यमाचांतःशुद्धिमामुयादिति । आचार

भोजनवि.

॥११०॥

चंद्रोदये—अंगधारणयोग्यमंगेनिधायाचामेत् तदयोग्यंस्पृष्ट्वा । यद्वाभक्ष्येतरद्रव्यंभूमावनिधायाचम्यशुचिर्भवेत् । भक्ष्यंभूमानिधायाचामेत् । **मार्कंडेयः**—पक्वान्नेनगृहीतेनमूत्रोच्चारं करोति यः । अनिधायैवतद्रव्यमंगेकृत्वासमाश्रितम् । शौचं कृत्वायथान्यायमपःस्पृश्ययथाविधि । अन्नमभ्युक्ष्येच्चैवउद्धृत्यार्कप्रदर्शयेत् । त्यक्त्वाग्रासमथैतस्माच्छेषंशुद्धिमवाप्नुयात् । द्रव्यस्यैवसाक्षादुच्छिष्टस्पर्शेत्यागइतिचंद्रिका । **स्मृत्यर्थसारे**—परिवेषणंकुर्वन्मूत्रोच्छिष्टश्चेदन्नादिनिधायशौचाचमनेकृत्वान्नादिप्रोक्ष्याग्निमर्कंवासंस्पृश्यपरिविष्यादिति ।

आपोशनबलिप्राणाहुत्यादि । **मार्कंडेयः**—अन्नं दृष्ट्वाप्रणम्यादौप्रांजलिः कथयेत्ततः । अस्माकंनित्यमस्त्वेतदितिभक्त्याथवंदयेत् । **आपस्तंबः**—भाषांकासंक्षवथुमित्यभिमुखोन्नं वर्जयेदिति । भाषांशब्दोच्चारणम् । **याज्ञवल्क्यः**—अपोशानेनोपरिष्ठादधस्तादश्रतातथा । अनग्रममृतंचैवकार्यमन्नं द्विजन्मना । अत्रयद्यपि—अद्यतेत्तिचभूतानितस्मादन्नंतदुच्यतइतिश्रुतौसर्वमविशेषेणान्नत्वेनप्रतीयते तथापिजलादावपितदापत्तेः । भिःसास्त्रीभक्तमंधोन्नमतिकोशादन्नमोदनः । अतएव—अन्नाश्रितानिपापानीत्यन्नाप्योदनवर्जनम् । तेनभक्तेवापोशनंनान्यत्रेतिकेचित् । अन्येतु—सस्यंक्षेत्रगतंप्राहुःसतुषंधान्यमुच्यते । आमंविषुषमित्युक्तंस्विन्नमन्नमुदाहृतमितितिथितत्वेवसिष्ठोक्तेःस्विन्नमात्रेवापोशनम् । नचैवंगुडादावपितदापत्तिः । अन्नेनव्यंजनमित्यादिषुप्रिह्यादिविकारएवान्नपदप्रयोगात् गुडादेश्वसरसत्वात् अतोगुडादौनापोशनम् । **मदनरत्नेमाधवीयेचकौर्मै**—महाव्याहृतिभिस्त्वन्नंपरिषिच्योदकेनतु । अमृतोपस्तरणमसीत्यपोशानक्रियांचरेत् । **मदनपारिजातेतु**—व्याहृतिभिर्गायत्र्याचान्नमभिमंत्र्याभ्युक्ष्यपरिषिच्य धर्मराजादिबलीन्दद्यादिति । **माधवीये**—ऋतेनसायंसत्येनप्रातश्चपरिषिचयेत् । **भविष्ये**—भोजनार्तिकंचिदन्नग्रंधर्मराजायवैबलिम् । चित्रायचित्रगुप्तायप्रेतेभ्यश्चेदमुद्धरेत् । यत्रक्वचनसं

आचाररत्नं

॥१११॥

स्थानांशुत्तृषोपहतात्मनाम् । प्रेतानां तृप्तये क्षयमिदमस्तु यथा सुखम् । **स्कांदे**—प्रदद्याद्भूतपतये भुवनपतये तथा । भूतानां पतये स्वाहेत्युक्त्वा भूमौ बलित्रयम् । **ब्राह्मे**—ब्रह्मणे नम इत्येवं ब्रह्मादिभ्यो बलीन्दद्यादिति । **स्मृत्यर्थसारे**—यमायनमः चित्रगुप्ताय नमः सर्वेभ्यो भूतेभ्य इति बलीन्दद्यादिति । **श्रौतवृत्तिः**—यः कश्चनास्मिन्छास्त्रे देवतोद्देशेन द्रव्यात्मको व्यापारो यागो होमो भ्यादानं बलिहरणादयो वामं त्रेणसाध्यं ते तत्र सर्वं त्रस्वाहाकारः कर्तव्य इति । **आश्वलायनानां** स्वाहांतत्त्वमेव बलिदाने । एतानि बलिदानादीनि यथाशाखं व्यवस्थितानि । इदं च परिषेचनोत्तरं कार्यमित्युक्तं **माधवीये** मदनरत्ने च । **यत्तु स्मृत्यर्थसारे** बल्युत्तरं परिषेचनमुक्तं तत्पदार्थगणनमात्रं न तत्र क्रमेतात्पर्यम् । परिषेचनोत्तरं पादक्षालनोक्तेः । अत्र ब्रह्मरुद्रेंद्रचंद्रार्कवसवो मंडलांतरात् । निवेदितं नरैरन्नं यस्माद्ब्रह्मं तिनान्यथेति **ब्राह्मात्** ब्रह्मादिभ्यो भुजिकाले बलिर्देयः । मंडलार्थवादो यमिति चेत् तस्यापि सालंबनत्वात् । अर्थाभावोऽपि स्तुतिरिति चेत् असंभवे ह्येवं स्यात् । न च वाक्यभेदः । सूक्तवाकादौ दृष्टत्वादित्याचारादर्शः । तन्न । तद्वितादीनामेव देवतात्वबोधकत्वात् । सूक्तवाक्यकरणत्वेऽप्युक्तं हरतौ देवताकल्पकत्वम् । अर्थवदेव तु देवताकल्पत्वमत्यंतां संप्रतीत्यलं मीमांसा गंधशून्यहृदयप्रलापेन । **आद्धे बलिदानाभावमाह हेमाद्रावत्रिः**—दत्ते वाप्यथवा दत्ते भूमौ यो निक्षिपेद्वलिम् । तदन्नं निष्फलं याति निराशैः पितृभिर्गतेः । **स्मृत्यर्थसारे**—पायसेन तथा ज्येन माषान्नेन तथैव च । न कुर्याद्वलिदानं तु ओदनेन प्रकल्पयेत् । **कृष्णभट्टीये**—भोजनादौ बलिमुक्तं समुद्धृत्यैव भोजयेत् । अनुद्धृत्य तु यो भुङ्क्ते प्राणायामाष्टकं चरेत् । आसुमा जारसं स्पर्शेषोऽश्नैव तथा चरेत् । तत्रैव—दत्त्वाथ चित्रगुप्ताय हस्तं प्रक्षालयेत्ततः । अप्रक्षाल्य करौ भुंजनरैरवेन रकेवसेत् ।

अपोशनविचारः । **ब्राह्मे**—अपोशनं च गृह्णीयात् सर्वतीर्थमयं च तत् । हस्तेन लंघयेन्नान्नं सोदकेन कदाचन । आपोशनाकरणे दोषश्चिन्तामणौ—अपोशनमकृत्वा तु यो भुङ्क्तेऽनापदि द्विजः । भुंजानो यदि वा ब्रूयाद्रायत्र्यष्टशतं जपेत् । इदं च बलिं दत्त्वा हस्तं प्रक्षाल्य कार्यमि

भोजनवि.

॥१११॥

त्युक्तमाधवीये—हस्तप्रक्षालयेच्चैवपश्चात्प्रयतमानसः । धारयेत्सव्यहस्तेनपात्रंतद्वाग्यतोद्विजः । अपोशानंशूद्रेणनकार्यम् । द्विजश्रुतेः ।
 नैवेद्यभक्षणमत्रमिथ्या । लोके—उच्छिष्टभोजिनस्तस्यवयमक्लिष्टकारिणः । येनलीलावराहेणहिरण्याक्षोनिपातितः । स्मार्तोपीदंलिलेख । पात्र
 धारणेविशेषश्चिंतामणौ—अंगुष्ठस्तर्जनीचैवमध्यमाचतृतीयका । तिस्रोद्वेवांगुलीचैवप्रशस्ताःपात्रधारणे । बृहन्नारदीये—याव
 द्विजोऽन्नमश्नीयात्पात्रंनैवपरित्यजेत् । आपस्तम्बः—नापजिहीतापजिहीतवेति । अपजिहीतत्यजेत् । अतःपात्रधारणेविकल्पः । सोपि
 प्राणाहुत्युत्तरमिति । मदनरत्ने—प्राणाहुत्युत्तरंपात्रंधृत्वानमुंचेदन्यथामुंचेदितिकल्पतरुः । यत्तुषट्त्रिंशन्मते—समुत्थितस्तुयो
 भुङ्क्तेयोभुङ्क्तेमुक्तभाजने । एवंवैवस्वतःप्राहभुक्त्वासांतपनंचरेदिति तद्भोजनोपक्रमेपात्रंधृत्वातन्मध्यत्यागे । स्मृतिमंजर्याम्—पात्रस्य
 धारणंमौनंत्यजेच्चभ्रातृमान्गृही । शातानपः—अग्रासनोपविष्टस्तुयोभुङ्क्तेप्रथमंद्विजः । बहूनांभुंजतांसंतःपंत्याहरतिकिल्बिषम् ।
 अत्रिः—मौनव्रतंमहाकाष्ठंहंकारेणविनश्यति । एतत्पंचग्रासपरम् । पंचग्रासान्महामौनंप्राणाद्याप्यायनंचतदितिविष्णुपुराणादिति
 माधवः । महामौनंकाष्ठमौनम् । तथाचस्मृतिमंजर्याम्—काष्ठमौनेनभुंजीतप्राणादिग्रासपंचकम् । प्राणाहुत्युत्तरंमौननियमः ।
 मौनीवाप्यथवामौनीप्रहृष्टःसंयतेंद्रियः । भुंजीतविधिवद्विप्रोचोच्छिष्टानिदापयेदितिब्यासोक्तेरितिमदनरत्ने । रत्नावल्याम्—यवी
 यान्सपितायश्चभुक्त्वाश्राद्धादिभोजनम् । प्राणाग्निहोत्रादन्यत्रनासौमौनंसमाचरेत् । यवीयान्कनिष्ठः । अतोभ्रातृमतोमौननिषेधोजीव
 ज्येष्ठभ्रातृकपरः । तत्रैव—यदिभुंजीततूष्णींतुसर्वत्रैवतुभोजने । सपापोभ्रातरंहंतिसंततिंचाचिराद्भुवम् । गोभिलः—अथातःप्राणाहु
 तिकल्पोव्याहृतिभिर्गायत्र्यान्नमभिमन्त्र्यऋतंत्वासत्येनपरिषिचामीतिसायं सत्यंत्वर्तेनपरिषिचामीतिप्रातरंतश्चरतिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः ।

१ श्राद्धिकभोजनम् । २ विश्वमूर्तिषु ।

आचाररत्नं
॥११२॥

मोजनवि.

त्वंयज्ञस्त्वंवषट्कारस्त्वंब्रह्मत्वंप्रजापतिस्त्वंतदापआपोज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूर्भुवःसुवरोममृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वा दशहोतारंमनसानुदृत्यात्वरन्पं
चग्रासानृद्धीयात् प्राणायस्वाहापानायस्वाहाव्यानायस्वाहोदानायस्वाहासमानायस्वाहेति । दशहोत्राश्रित्तिःसृगित्याद्याः । अमृतोपस्तरणम
सिस्वाहेत्याचारादर्शः कृष्णभट्टश्च । तन्न । स्वाहांतत्वेमानाभावात् । गोभिलाघलिखनाच्च ।

प्राणाहुतिविचारः । कौर्मे—स्वाहाप्रणवसंयुक्तांप्राणायान्नाहुतिततः । शौनकः—तर्जनीमध्यमांगुष्ठलग्नप्राणाहुतिर्भवेत् । मध्य
मानामिकांगुष्ठैरपानेजुहुयाद्बुधः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्व्यानेजुहुयाद्भुविः । तर्जनीचबहिःकृत्वाउदानेजुहुयाद्बुधः । समानेसर्वहस्तेनसमुदाया
हुतिर्भवेत् । एताश्चदंतैर्नच्छेद्याः । प्राणायस्वाहेतिसमस्तानिगिरतीत्याचारादर्शोहारीतोक्तेः । अंगुष्ठानामिकामात्रग्राह्यानान्येनताआहुतयइ
तिहारीतव्याख्यातारः । सर्वाभिरंगुलीभिरश्रीयादितिसामान्यविधेःपंचग्रासपितथैवेत्याचारादर्शः । उभयमप्ययुक्तम् । पूर्वोक्तशौ
नकविरोधात् । भारते—यथारसनंजानातिजिह्वाप्राणाहुतौनृप । तथासमाहितंकुर्यात्प्राणाहुतिमतद्रितः । अपरार्केबौधायनः—
अथशालीनयायावरात्मयाजिनांप्राणाहुतिंव्याख्यास्यामः प्रक्षालितपाणिपादआचम्यशुचौदेशेप्राञ्जुखउपविश्य ध्रुवाद्यौरितिपृथिवीमावाहयेद्भुत
वतीमितिभूमौपात्रंनिधायमूर्धानंदिवइत्युद्धृत्यतमाहियमाणंभूर्भुवःस्वरोमित्युपस्थायवाचंयच्छेत्प्राक्तुमहाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमन्नमुदकंपरिषि
च्यसव्येनपाणिनाविमुंचन्नमृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वापंचात्रेनप्राणाहुतीर्जुहोतिप्राणेनिविष्टोऽमृतंजुहोमिशिवोमाविशाप्रदाहायप्राणायस्वाहाअपा
नेनिविष्टोऽमृतंजुहोमिशिवोमा०व्यानेनिविष्टो०उदाने०इतिसमाने०हुत्वातूष्णींभूयोव्रतयेत् प्रजापतिंमनसाध्यायन्नांतरावाचंविमृजेत्भूर्भुवःस्व
रोमितिजपित्वापुनर्भुजीत त्वक्केशनखकीटाखुपुरीषाणिदृष्ट्वातद्देशात्पिंडमुद्धृत्याभ्युक्ष्यभस्मावकीर्यपुनःप्रोक्ष्यवाचाशस्तंभुंजीतसर्वभक्ष्यापूपकंदमू
लमांसानांदंतैर्नाद्येन्नातिसुहितोमृतापिधानमसीत्युपरिष्ठादपःपीत्वाचांतोहृदयमभिमृशतिप्राणानांग्रंथिरसिरुद्रोमाविशांतकइत्यतस्तेनात्रेनाप्याय

१ त्वंयज्ञस्त्वंविष्णुस्त्वंवषट्कारः । २ विशांतर्गतेनात्रेन ।

॥११२॥

स्वेतिपुनराचम्यदक्षिणपादांगुष्ठेपाणिंस्त्रावयति । अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः । ईशःसर्वस्यजगतःप्रभुःप्रीणातुविश्वभुगितिहुत्वानु
मंत्रणमूर्ध्वहस्तःसमाचरेत्—श्रद्धायांप्राणेनिविश्यामृतंहृतंशिवोमाविशशिवमाविशप्राणमन्त्रेनाप्यायस्वेतिपंचब्रह्मणिमआत्मासृतत्वायेत्यनेनचाक्षरे
णात्मानंयोजयेदेवमेवाहरहःसायंप्रातर्जुहुयादद्भिर्वासायमिति । अत्रिः—अपोशानंवामभागेसुरापानसमंभवेत् । दक्षभागेतुयःकुर्यात्सो
मपानसमंभवेत् । पुनरापूर्वापोशानंसुरापानसमंभवेत् । इदंश्राद्धपरमितिकेचित् । नित्यभोजनेपीतिकृष्णभट्टः ।

भोजनविचारः । प्राणाहुत्युत्तरमाहवसिष्ठः—सर्वाभिरंगुलीभिरश्रीयादितिबौधायनः । यावद्वासंसन्नयन्नस्कंदयन्कृत्स्नं ग्रासं
प्रसीत । विष्णुपुराणे—अश्रीयात्तन्मनाभूत्वापूर्वतुमधुरंसम् । लवणाम्लौतथामध्येकटुतिक्तादिकंततः । प्राक्द्रवंपुरुषोऽश्रीयान्मध्येतुक
ठिनंपुनः । अंतपुनर्द्रवाशीतुबलारोग्येनमुंचति । कौर्मे—ततोऽन्यदन्नमश्रीयात्पूरणायोदरस्यच । स्मृतिमंजर्यांकाशीखंडे—दर्भ
पाणिस्तुयोभुङ्क्तेतस्यदोषोनविद्यते । केशकीटादिसंभूतस्तदश्रीयात्सदर्भकः । यत्त्वाश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेणनभुंजीयान्नचाचमेदिति
तद्वर्तुलान्यपरम् । भोजनेवर्तुलइत्यत्रिस्मृतेः । विष्णुः—नतृतीयमथाश्रीयान्नापश्यंश्चकदाचन । अपश्यन्नंधकारादौ । कौर्मे—नाश्री
यात्प्रेक्षमाणा नामप्रदायैवदुर्मतिः । नायज्ञशिष्टमद्याद्धानक्रुद्धो नान्यमानसः । आत्मार्यभोजनंयस्यरत्यर्थयस्यमैथुनम् । वृत्त्यर्थयस्यचाधीतं
निष्फलंतस्यजीवितम् । नोच्छिष्टोघृतमादद्यान्नमूर्धानंस्पृशेदपि । नब्रह्मकीर्तयन्वापिननिःशेषंनभार्यया । नैकवस्त्रस्तुभुंजीतनवापिशयन
स्थितः । नपादुकाधिष्ठितोवानहसन्विलपन्नपि । पराशरः—अदुष्टासंतताधारावांतोद्धूताश्चरेणवः । भोजनपात्रमुद्धृत्यजलादिनपेयमित्युक्तं
माधवीयेबृहन्नारदीये—द्विजोनाभोज्यमश्रीयात्पात्रंनैवपरित्यजेत् । संस्थाप्यह्वासनेपादौवस्त्रार्धपरिधायच । मुखेनधमितंभुक्त्वासु
रापीत्युच्यतेबुधैः । खादितार्धपुनःखादन्मोदकानिफलानिच । प्रत्यक्षंलवणंखादन्गोमांसाशीनिगद्यते । नृसिंहाब्धिमहोदधौ—सामुद्रं

आचाररत्नं

॥११३॥

सैधवंचैवलवणेपरमाद्भुते । प्रत्यक्षेअपितेग्राह्येनिषेधस्त्वन्यगोचरः । हेमाद्रौत्रह्मांडे—सैधवंलवणंयच्चतथामानससंभवम् । पवित्रेपरमे
ह्येतेप्रत्यक्षेअपिनित्यशः । देवलः—नभुंजीताघृतंनित्यंगृहस्थोभोजनंस्वयम् । पवित्रमथहृदं चसर्पिराहुरघापहम् । ब्राह्मे—यस्तुपाणि
तलेभुङ्क्षेयश्चफूत्कारसंयुतम् । प्रसृतांगुलिभिर्यश्चतस्यगोमांसवच्चतत् । हस्त्यश्चरथयानोष्ट्रमास्थितो नैवभक्षयेत् । श्मशानाभ्यंतरस्थोवादे
वाल्यगतोपिवा । शयनस्थोनभुंजीतनपाणिस्थंनचासने । तत्रैव—नार्द्रवासानार्द्रशिरानचायज्ञोपवीतवान् । नप्रसारितपादस्तुपादारोपि
तपाणिमान् । नावसक्थिकसंस्थश्चनचपर्यंकिकास्थितः । नवेष्टितशिराश्चापिनोत्संगकृतभाजनः । नचर्मोपरिसंस्थश्चचर्मवेष्टितपार्श्ववान् ।
भारते—निषण्णश्चापिखादेतनतुगच्छन्कदाचन । क्षत्रियेविशेषस्तत्रैव—क्षत्रियःप्रावृतशिराभुंजीतासन्नशस्त्रभृदिति । अन्नस्य
जन्मकालुष्यंदुष्पत्तिंचनकुत्सयेत् । ग्रासशेषंचनाश्रीयात्पीतशेषंपिबेन्नतु । शाकमूलफलेक्ष्वादिदंतच्छेदैर्नभक्षयेत् । संवपेन्नान्नमन्नेनविक्षि
संपात्रसंस्थितम् । बहूनांभुंजतांमध्येनाश्रीयात्स्वरयान्वितः । वृथानविकिरेदन्नंनोच्छिष्टंतुघृतंत्यजेत् । तिलकल्कंजलंक्षीरंदधिक्षौद्रंघृतानिच ।
नत्यजेदर्धजग्धानिसक्तंश्चाथकदाचन । संवपेद्राशीकुर्यात् । त्रिकांडमंडनः—शिरोवेष्ट्यतुयोभुङ्क्षेयोभुङ्क्षेदक्षिणामुखः । वामपादेकरं
न्यस्यतद्वैक्षांसिगच्छति ।

भोजनकालेस्पर्शास्पर्शौ । शुद्धितत्त्ववृद्धशान्तातपः—यदाभोजनकालेतुअशुचिर्भवतिद्विजः । भूमौनिक्षिप्यतंग्रासंस्नात्वाविप्रो
विशुध्यति । भक्षयित्वातुतंग्रासमहोरात्रेणशुध्यति । अशित्वासर्वमेवात्रात्रेणविशुध्यति । अशुचिपदंनस्नानार्हमात्रपरंस्नानविधिवैय
र्थ्यापतेरित्युक्तम् । तत्रैवमार्कंडेये—अंगुलिंचोद्वरेद्यस्तुगोमांसाशनवत्स्मृतम् । अत्रिः—मुखेनचान्नमश्नातितुल्यंगोमांसभक्षणैः ।
मुखेनगवादिवत् । चंद्रिकायांवृद्धमनुः—नपिबेन्नचभुंजीतद्विजःसव्येनपाणिना । नैकहस्तेनचजलंशूद्रेणावर्जितंपिबेत् । पीत्वावशेषितं

भोजनवि.

॥११३॥

कृत्वा ब्राह्मणः पुनरापिबेत् । त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद्दामहस्तेन वा पुनः । इदं भोजनकाले एव । अन्यत्रास्य प्रायश्चित्तोक्तेः । कौर्मै—न वामहस्तेनोद्धृत्य पिबेद्ब्रह्मणैव जलम् । वामहस्तेन केवलेनेत्यर्थः । एकहस्तेनेत्यस्य वामहस्तेनोपसंहार इति कश्चित् । तन्न । पुनरेकहस्तनिषेधात् । अतः सव्येन न पिबेत् । एकहस्तेनासव्येनापि न पिबेदित्यर्थः । ननु भोजने पात्रधारणे सव्यहस्तस्य व्यापृतत्वाद्दक्षिणहस्तस्य चोच्छिष्टत्वात्कथं जलपानमिति चेत्—दक्षिणेन पात्रं धृत्वा वामेन द्रोणादौ जलं कृत्वा वामेन पात्रं धृत्वा दक्षिणेन जलपानं संभवात् । एकहस्तनिषेधो भोजनभिन्नकालविषयः । न चैकहस्तनिषेधाद्धस्तद्वयप्राप्तौ जलं पिबेन्नांजलिनेत्यादिवाक्यविरोधः । तस्यानुद्धृतजलपानपरत्वात् । एतस्य पात्रादिद्वारा जलपानपरत्वात् हस्तद्वयप्राप्तावपि सव्येनान्वारंभणात् आचमनादौ तथैव दर्शनादिति चंद्रिका ।

भोजने ग्रासप्रमाणम् । अपरा र्के वसिष्ठः—अष्टौ ग्रासामुने भैक्षं षोडशारण्यवासिनः । द्वात्रिंशत् गृहस्थस्य अमितं ब्रह्मचारिणः । वक्रप्रमाणपिंडं च ग्रसे देकैकशः पुनः । वक्राधिकस्तु यः पिंडात् मोच्छिष्टः स उच्यते । पिंडावशिष्टमन्नं च दंतनिःसृतमेव च । अभोज्यं तद्विजानीयाद्भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । **आदित्यपुराणे—**नोच्छिष्टो ग्राहयेदाज्यं जग्धशेषं न संत्यजेत् । शूद्रभुक्तावशिष्टं तु नाद्याद्वांडस्थितं त्वपि । **भारते दानधर्मे—**समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं कदाचन ।

भार्यया सह भुक्तिनिषेधः । मनुः—नाश्रीयाद्भार्यया सार्धं नैनामीक्षेत वा श्रतीम् । न भार्यादर्शनेऽश्रीयादिति । **वसिष्ठः—**भार्यया सह नाश्रीयादवीर्यवदपत्यं भवतीति । इदं चासवर्णाविषयम् । **तथा चांगिराः—**ब्राह्मण्या सह यो श्रीयादुच्छिष्टं वा कदाचन । न तत्र दोषं मन्यन्ते सर्व एव मनीषिणः । उच्छिष्टमिदं स्त्रीणां योऽश्रीयाद्ब्राह्मणः कश्चित् । प्रायश्चित्तीति विज्ञेयः संकीर्णो भूदचेतनः । ब्राह्मणीपदं भर्तृसवर्णोऽपलक्षणम् । अत एवाग्रे ब्राह्मणग्रहणम् । तेन क्षत्रियादिरप्यसवर्णया सह नाश्रीयादित्यर्थ इति पृथ्वीचंद्रः । **ब्राह्मेपि—**ब्राह्मण्या

आचाररत्नं

॥११४॥

भार्ययासार्धं कचिद्भुंजीत चाध्वनि । असवर्णस्त्रियासार्धं भुक्त्वा पततितत्क्षणात् । चंद्रिकायामादित्यपुराणे तु—अधोवर्णस्त्रियासार्धमिति तृतीयपादोक्तः । कचिदिति देशकालाद्यसंभवविषयं विवाहविषयं वेति विज्ञानेश्वरः । इदमपि दाक्षिणात्यभिन्नपरम् । पंचधा विप्रतिपत्तिर्दाक्षिणातोऽनुपनीतेन भार्यया सह भोजनमित्युक्त्वा इतरस्मिन्दुष्यति नेतरस्मिन्दे शप्रामाण्यादिति माधवीये बोधयनोक्तेः । यत्तु माधवीये बृहद्यमः—माता च भगिनी वापि भार्या चान्याश्च योषितः । नताभिः सह भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति तदसवर्णापरम् । यदपि प्रायश्चित्तहेमाद्रौ गालवः—एकयानसमारोह एकपात्रे च भोजनम् । विवाहे पथियात्रायां कृत्वा विप्रो न दुष्यति । अन्यत्र दोषमाप्नोति पश्चाच्चान्द्रायणं चरेदिति तदप्यसवर्णापरम् ।

पंक्तिभेदावश्यकता । मदनरत्ने बृहस्पतिः—अप्येकपंक्त्यानां श्रियात्संयुतः स्वजनैरपि । कोहिजानाति किंकस्य प्रच्छन्नं पातकं भवेत् । एकपङ्क्त्युपविष्टानां दुष्कृतं यदुरात्मनाम् । सर्वेषां तत्समं तावदावत्पंक्तिर्न भिद्यते । बृहस्पतिः—अग्निना भस्मना चैव स्तंभेन सलिलेन वा । द्वारेण चैव मार्गेण पंक्तिभेदो बुधैः स्मृतः । तृणेनापि पंक्तिभेद इति माधवीये मदनरत्ने च । तथा च चंद्रिकायां हारीतः—तृणेनांतरितं कृत्वा पंक्तिदोषो न विद्यते । स एव—न स्पृशेद्गामहस्तेन भुंजानो हिकदाचन । न पादौ न शिरो बस्तिन पदाभाजनं तथा । गोभिलः—एकपंक्त्युपविष्टानां विप्राणां सह भोजने । यद्येकोपित्य जेत्पात्रं नाश्रियुरपरेष्यतु । मोहाद्भुंक्ते तु यस्तत्र स सांतपनमाचरेत् । सह एककाले ।

उदक्यादिशब्दश्रवणनिषेधः । माधवीये आश्वमेधिके—उदक्यामपि चांडालं श्वानं कुक्कुटमेव वा । भुंजानो यदि पश्येत क

१ इतरेति दाक्षिणात्य अनुपनीतेन भार्यया सह इतरस्मिन्नुत्तरदेशे न दुष्यति औदीच्यो वा इतरस्मिन्दक्षिणे न दुष्यतीत्यर्थः ।

भोजनवि.

॥११४॥

तदन्नंतुपरित्यजेत् । कात्यायनः—चांडालपतितोदक्यावाक्यं श्रुत्वा द्विजोत्तमः । भुंजीत प्रासमात्रं तु दिनमेकमभोजनम् । उत्तरार्धेयदीति
 शेषः । बृहन्नारदीये—स्नानदानजपादीनां भोजनाध्वरयोस्तथा । मध्ये शृणोति यद्येषां शब्दं कुर्यात्कदाचन । उद्धमे द्रुक्तमखिलं स्नात्वा चोप
 वसेत्तदा । द्वितीये हि धृतं प्राश्य शुद्धिमाप्नोति मानवः । माधवीये गौतमः—काहलभ्रमणं प्राव्या चक्रस्यो लूखलस्य च । एतेषां निनदाया
 वत्तावत्कालमभोजनम् । कात्यायनः—नृणां भोजनकालेतु यदि दीपो विनश्यति । पाणिभ्यां पात्रमालभ्य भास्करं मनसा स्मरेत् । पुनश्च दीपिकां
 कृत्वा तच्छेषं भोजयेन्नरः । पुनरन्नं भोक्तव्यं भुक्त्वा पापैर्विलिप्यते । अन्नं गृहीत्वैत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—अन्नभोजनकालेऽस्थनादूषिते
 स्नानं धृतं प्राशनं च दंतपाते चैवमिति । विष्णुपुराणे—जठरं पूरयेदर्धमन्नैर्धजलेन च । वायोऽसंचरणार्थाय चतुर्थमवशेषयेत् । पुलस्त्यः—
 भोजनं तु न निःशेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन । अन्यत्र दधिसक्त्वा ज्यपललक्ष्मीरमध्वपः । चंद्रिकायां बृद्धमनुः—भार्या भर्तृकदासेभ्य उच्छिष्टं
 षयेत्ततः । भारते—पानीयं पायसं सक्तून् सर्पिर्मधुदधिन्यपि । निरस्यं शेषमेतेषां न प्रदेयं तु कस्यचित् । टोडरानंदे विष्णुपुराणे—नाशे
 पं पुरुषो श्रीयादन्यत्र जगतीषते । ओदनोपि स शेषो भोज्य इति टोडरानंदे । मदनरत्ने ब्राह्मे—कुर्यात्क्षीरांतमाहारं न दध्यंतं कदाचन । का
 शीखंडे—अनुपीयततः क्षीरंतं कृपानीयमेव च । अमृतापिधानमसीत्येवं प्राश्योदकं सकृत् । पीतशेषं क्षिपेद्भूमौ तोयं मंत्रमिमं पठन् । अप्रक्ष
 लितहस्तस्य दक्षिणांगुष्ठमूलतः ।—रौरवे पूयनिलये पद्मार्बुदनिवासिनाम् । उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् । देवलः—मुक्तोच्छिष्टा
 त्समादाय सर्वस्मात्किंचिदाचमन् । उच्छिष्टभागधेयेभ्यः सोदकं निर्वपेद्भुवि । उत्तराचमनं चाक्षालितहस्तेन कार्यम् । हस्तं प्रक्षाल्य गंडूषं यः पिबे
 त्पापमोहितः । सदैवे चैव पिब्ये च आत्मानमवसादयेत् । अर्धपीत्वा तु गंडूषमर्धं त्यक्त्वा महीतले । रसातलगतानां गास्तेन प्रीणंति नित्यं इति
 व्यासोक्तेः । गंडूषममृतापिधानमसीति जलपानम् । एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं भारते—यद्युत्तिष्ठत्यनाचांतो भुक्तवानासनात्ततः । सद्यः

आचाररत्नं

॥११५॥

स्नानं प्रकुर्वीत सो न य प्रयते भवेत् । **शातातपः**—आचम्य पात्रमुत्सार्य किंचिदार्द्रेण पाणिना । केचिदुत्तरापोशनोत्तरं प्रथमं गंडूषः पश्चाद्भस्त्रप्रक्षालनमाहुः । तन्न । पूर्वोक्तग्रंथविरोधात् । **देवलः**—भोजने दंतलग्नानि निर्हृत्या च मनं चरेत् । दंतलग्नमसंहार्य ज्ञेयं तदपि दंतवत् । न तत्र बहुशः कुर्याद्यत्नमुद्धरणं प्रति । **मार्कंडेये**—अनूतिष्ठन्न कुर्वीत भुक्त्वा दंतविशोधनम् । दंतलग्ने कालांतरच्युते बौधायनः—तत्त्यक्त्वैव शुचिर्न पुनस्त्यागोत्तरमाचामेदिति । निगिरन्नेव तच्छुचिरित्याज्ञवल्क्यः । अतस्त्यागनिगिरणयोर्विकल्पः । **मदनरत्ने गौतमः**—गंडूषस्याथ समये तर्जन्यावक्रघर्षणम् । यः करोति समूढात्मारौरेवेन रकेव सेत् । हस्तक्षालनोत्तरं हस्तादौ स्नेहशेषेन दोषः । द्वावेवोष्ठौ श्मश्रुकरोस्नेहौ भोजनादनु । अदुष्टान्शक्तिजः प्राह बालवृद्धस्त्रियोमुखमिति वृद्धपराशरोक्तेः । गंडूषप्रक्षेपश्च कांस्यपात्रेन कार्यः । तथा **चांगिराः**—गंडूषपादशौचं च कृत्वा वैकांस्यभाजने । भूमौ निक्षिप्य षण्मासात् पुनराहारमादिशेत् । उत्तरार्धे कांस्यपात्रमिति शेषः । पुनराहारं तक्ष्णपात्रांतरानयनं वा । **माधवीये व्यासः**—तस्माद्देशान्मनागपसृत्य विधिवदाचामेदिति । तदुत्तरं द्विराचामेदित्युक्तं । **विष्णुपुराणे**—अंतर्बलाय मे भूमेरपाममय निलस्य च । भवत्वेतत्परिणतं ममास्त्वव्याहतं सुखम् । अगस्तिं कुंभकर्णं च शर्निं च वडवानलम् । आहारपरिणामार्थं संस्मरामि वृकोदरम् । आतापिर्भक्षितो येन वातापिश्च महासुरः । समुद्रः शोषितो येन समेऽगस्त्यः प्रसीदतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिमृज्यात्तथोदरम् । **अत्रिः**—आचांतोप्यशुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुद्धृतम् । उद्धृतेप्यशुचिस्तावद्यावद्भूमिर्न लिप्यते । भूमावपि हिलितायां तावत्स्यादशुचिः पुमान् । आसनादुत्थितस्तस्माद्यावन्नस्पृशेत् महीम् । **आपस्तम्बः**—यत्र भुज्यते तत्समूहानि हृत्या बोक्ष्य तं देशं लेप्य लेपात्संस्त्याद्भिः संश्रित्योत्तरतः शुचौ देशे रुद्राय निनये देवं वा स्तुशिवं भवत्विति । **आश्वलायनः**—ततः शतपदं गत्वा वीक्ष्यादित्यंशनैःशनैः । पाणिनोदकमालम्ब्य मंत्रमेनं समुचरेत् । **काशीखंडे**—इत्यत्र परिसंकल्प्य प्रक्षाल्य चरणौ करौ । ततोन्नपरिणामार्थं मंत्रानेतानुदीरयेत् । अग्निराप्याययन्धातून्पार्थिवान्परिवारितः । दत्तावकाशेन भसो

भोजनवि.

॥११५॥

जरयत्वस्तुमेसुखम् । प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा । अन्नपुष्टिकरं चास्तुममाप्यव्याहतं सुखम् । समुद्रो वडवाग्निश्च ब्रध्नो ब्रध्नस्य न दनः । मयाभ्यवहृतं यत्तदशेषं जयं त्वमी । विष्णुः—विष्णुः समस्तं द्रियदेहदेहिप्रधानभूतो भगवान्यथैकः । सत्येन तेनान्नमशेषमेतदारोग्यदं मे परिणाममेतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिमृज्यात्तथोदरम् । ऋग्विधानेशन्नो भवेति द्वाभ्यां तु भुक्त्वा न्नं प्रयतः शुचिः । हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योर्जीवेद गदः सुखी । हारीतः—पश्चात्तदन्नशेषं बलिहरेदिति । एतच्च पाकशिष्टेन रौद्रबलिहरणमिति जयस्वामी । धर्मप्रश्ने ब्रह्मचारिप्रकरणे—भुक्त्वा स्वयममत्रं क्षालयीतेति । अमत्रं भोजनस्य । भिक्षापात्रस्य त्वन्येन क्षालनेन दोष इत्युज्ज्वला । उभयोरपि पात्रयोर्ग्रहणमित्यन्ये । स्नातका दीनामप्येतत् ।

तांबूलभक्षणविचारः । विशेषानुपक्रमेण मार्कण्डेये—भूयोप्याचम्य कुर्वीत ततस्तांबूलभक्षणम् । माधवीये वसिष्ठः—सुपूगं च सुपत्रं च सुचूर्णं न समन्वितम् । अदत्त्वा द्विजदेवेभ्यस्तांबूलं वर्जयेद्विजः । एकपूगं सुखारोग्यं द्विपूगं निःफलं भवेत् । अतिश्रेष्ठं त्रिपूगं च अधिकं नैव दुष्यति । मार्कण्डेये—पर्णाग्रं पर्णपृष्ठं च चूर्णं पर्णद्विपर्णकम् । दंतधावनं पर्णचक्रस्यापि श्रियं हरेत् । अकृत्वा च मुखे पर्णपूगं खादित्योनरः । दशजन्म दरिद्रस्तु अंते च न हरिस्मृतिः । नित्यं खादति तांबूलं वक्रभूषाकरं नरः । नमुच्यत्यच्युतस्येव तस्य मंदिरमिदिरा । चूर्णपूगदलाधिक्ये साम्ये चापि सति क्रमात् । दुर्गधारंगसौगंध्यबहुरंगान्विदुर्बुधाः । मदनरत्ने वसिष्ठः—पर्णमूले भवेद्वाधिः पर्णाग्रे पापसंभवः । चूर्णपर्णं हरेदायुः शिरा बुद्धिविनाशिनी । तस्मादग्रं च मूलं च शिराश्चैव विशेषतः । चूर्णपर्णवर्जयित्वा तांबूलं भक्षयेद्बुधः । आश्वलायनः—यतेश्वविधवायाश्च दीक्षितस्य बटोरपि ।

१ यादृष्टिः सर्वभूतानां याचदृष्टिः स्वभावजा । तद्दृष्टीनां विनाशाय नारदं संस्मराम्यहम् । इति संचिंत्य भुंजानं दृष्टिदोषो न बाधते । अंजनीगर्भसंभूतं कुमारं ब्रह्मचारिणम् । दृष्टिदोषविनाशाय हनुमंतं संस्मराम्यहम् ।

आचाररत्नं
॥११६॥

तांबूलभक्षणं वर्ज्यमैथुनं च विशेषतः । विद्याकामोऽनिशं रात्रौ तांबूलं तु न भक्षयेत् । कृष्णभट्टीये—मातापित्रोः क्षयश्राद्धे तथैव क्षयसूतके । तांबूलं चर्वयेद्यस्तु पितृहासनिगद्यते । हेमाद्रौ जाबालः—दंतधावनं तांबूलं तैलाभ्यंगमभोजनम् । रत्यौषधपरान्नं च श्राद्धकृत्सप्तवर्जयेत् । यत्तु कृष्णभट्टीये—नित्यश्राद्धे त्वमाश्राद्धे श्राद्धे चापरपक्षिके । तांबूलचर्वणे दोषो नेति शातातपोऽब्रवीदिति तन्निर्मूलम् । उक्तविरोधात् । लघुनारदीये—दशम्यादिमहीपालत्रिदिनं परिवर्जयेत् । गंधतांबूलपुष्पाणि स्त्रीसंभोगं महाशयः ।

दिनशेषभागकृत्यम् । विष्णुरहस्ये—गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलचानुलेपनम् । व्रतस्थो वर्जयेत् सर्वयज्ञान्यच्च निराकृतम् । दक्षः—भुक्त्वा तु सुखमास्थाय तदन्नपरिणामयेत् । इतिहासपुराणाद्यैः षष्ठसप्तमकौ नयेत् । अष्टमेलोकयात्रा तु बहिःसंध्याततः पुनः । आयुर्वेदे—भुक्त्वोपविशतस्तु दंबलमुत्तानशायिनः । आरोग्यं वामकुक्षौ तु मृत्युर्धावति धावतः । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्ने भोजनप्रकरणम् ॥

सायं संध्याविचारः । व्यासः—सच्छास्त्रादिविनोदेन सन्मार्गस्याविरोधिना । दिनं नयेत्ततः संध्यामुपतिष्ठेत्समाहितः । यमः—चत्वारिखलुकर्माणि संध्याकालेषु वर्जयेत् । आहारं मैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकम् । संवर्तः—सादित्यां पश्चिमां संध्यामर्धास्तमितभास्कराम् । अत्र सायं संध्यायाः कालकर्तव्यतादिसंध्याप्रकरणे ज्ञेयम् । विशेषमाह चंद्रिकायां व्यासः—प्रत्यङ्मुखोपविष्टस्तु गायत्रीं तु जपेत्ततः । बह्वचसूत्रेपि—उत्तरापराभिमुखो न्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेदिति । श्राद्धे भुक्तवतः संध्यानिषेधमाह श्राद्धचंद्रोदये यमः—पुनर्भोजनमध्वानं

१ इन्द्रां सरस्वतीं कृष्णां पीतवस्त्रां चतुर्भुजां । शंखचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहनाम् । बदर्याश्रमवासां तामायां तीसूर्यमंडलात् । वैष्णवीं न्यक्षरां साक्षाद्देवीमावाहयाम्यहम् ॥ इति ।

भोजनवि.

॥११६॥

भारमायासमैथुने । संध्याप्रतिग्रहं होमं श्राद्धभोक्ताष्टवर्जयेत् । अयं संध्यानिषेधः प्रायश्चित्ताकरणे । तदाह—सायं संध्यां प्रक्रम्य—दशकृत्वः
 पिबेदापो गायत्र्या श्राद्धभुग्विजः । ततः संध्यामुपासीत शुष्ये च तदनंतरम् । अत्र दशकृत्वः पिबेदिति संबंधः । इदं मनूक्तं प्रायश्चित्तं श्राद्धीयविषय
 मिति माधवः । संध्याधिकारार्थमिति पृथ्वीचंद्रः । गौडास्तु—सायं संध्यापरान्नं च छेदनं च वनस्पतेः । अमावास्यां कुर्वीतरात्रिभोजनमेव च ।
 द्यूतं च कलहं चैव सायं संध्यादिवाशयम् । श्राद्धकर्तृचभोक्ताचपुनर्भुक्तिं च वर्जयेदिति कामधेनौ चाराहात् कर्तुरपि सायं संध्यानिषेधमाहुस्तच्चि
 र्मूलम् । यत्तु—द्वादश्यां पंचदश्यां च संक्रांतौ श्राद्धवासरे । सायं संध्यां न कुर्वीत कुर्वीतश्च पितृहाभवेदिति कालकौमुद्यां वचनं तदपि निर्मूलम् ।
 युक्तं चैतत् । ततः संध्यामुपासीतेत्युक्तेः । तेन श्राद्धभोजननिमित्तं अन्यत्र प्रायश्चित्तम् । पार्वणश्राद्धे तु षट्प्राणायामा इति विश्वादर्शः ।
 तदिदं संध्याधिकारार्थं किंतु श्राद्धभोजननिमित्तम् । यत्तु—प्राणायामत्रयं कृत्वा प्रणवेनाभिमन्त्र्य षट् । ततः संध्यामुपासीत शुद्धिः स्याच्छ्राद्ध
 भोजिनामिति तन्नवश्राद्धपरम् । प्रायश्चित्तगौरवादिति प्रयोगपारिजातः । याज्ञवल्क्यः—उपास्य पश्चिमां संध्यां हुत्वा ग्रीन्समुपास्य च ।
 भृत्यैः परिवृतो भुक्त्वानाति तृप्याथ संविशेत् । चकारो वैश्वदेवो देरपि ग्रहणार्थम् । सायं वैश्वदेवः पाकांतरेण कार्यो न पुनर्भुक्तशिष्टेन । नवश्रा
 द्दस्य यच्छिष्टं गृहे पर्युषितं च यत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टं च भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति चंद्रिकायां वचनात् । यदार्याणामभोज्यं स्यान्न तेन यजेत इत्या
 पस्तंबोक्तेश्च । विष्णुपुराणे—तत्रापि श्वपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनम् । तत्रैव—पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते । वैश्वदेव
 निमित्तं वैष्व्यासार्थं बलिहरेत् । सायं त्वन्नस्य सिद्धस्य पत्न्यमंत्रं बलिहरेत् । दक्षः—प्रदोषपश्चिमौ यामौ वेदाभ्यासरतो नयेत् । यामद्वयं शयान
 स्तु ब्रह्मभूयाय कल्पते । शौनकः—निशायाः प्रथमे यामेज्ययज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायो भोजनं प्रोक्तं वर्जयित्वा महानिशां । व्यासः—
 महानिशा तु विज्ञेयामध्ययामद्वयं निशि । शौनकः—पश्चात्तने तथा यामेज्ययज्ञार्चनादिकम् । ब्रह्माभ्यासोऽपि तत्रैव वर्जयित्वा तु भोजनम् । इति

आचाररत्नं
॥११७॥

शयनविचारः । हारीतः—नसंधिवेलायां शयीत न शोना शुचिर्न प्रगेनोच्चैर्निशायां भाषेतेति । प्रगे प्रातः । अतएव पृथ्वीचंद्रोदये स्मृत्यन्तरे—आसनं शयनं यानं जायापत्यं कमंडलुम् । शुचीन्यात्मन एतानि परेषामशुचीनितु । **कौर्मे—**अश्रद्धोऽशुचिः शयितः स्वाध्यायं स्नानं भोजनम् । बहिर्निष्क्रमणं चैव न कुर्वीत कदाचन । नवीजयेच्च वस्त्रेण न देवाय तने स्वपेत् । **चंद्रिकायांगोभिलः—**स्नातकः स्वापकाले वैष्णवं दंडमुपनिदधातीति । स्वप्यादित्यनुवृत्तौ **शंखलिखितौ—**नदीर्णायां खट्वायानान्यसेवितायामनभ्युक्ष्य न भूतग्रहाय तनेन श्मशानवृक्षच्छायासु न पर्वणिरभसोत्सवे चेति । पर्वणि प्रतिपत्यं च दश्योः संधौ । रभसोत्सवे पुत्रजन्मादौ । **हारीतः—**न प्रत्यकृतिर्यगुदक्शिराः कोणशिराः पश्चिमशिरा उत्तरशिराश्चेति । **मार्कंडेये—**प्राक्शिरः शयने विद्याद्धनमायुश्च दक्षिणे । पश्चिमे प्रबलां चिंतां हानि मृत्युतथोत्तरे । शून्यालये श्मशाने च पथिवृक्षे च तुष्पथे । महादेवगृहे वापि मातृवे श्मनि न स्वपेत् । नयक्षना गायतने स्कंदस्यायतने तथा । कूलच्छायासु च तथा शर्करालोष्ठपांसुषु । न स्वपेच्च तथा दर्भे विना दीक्षां कथंचन । धान्यगोदेव विप्राणां गुरूणां च तथोपरि । नाकाशे सर्वतः शून्ये न च चैत्यद्रुमे तथा । **गार्ग्यः—**स्वगृहे प्राक्शिराः शेतेश्चाशुर्ये दक्षिणाशिराः । प्रत्यक्शिराः प्रवासे तु न कदाचिदुदक्शिराः । **भारते—**शय्यार्धतस्य चाप्यत्र स्त्री पूर्वमधितिष्ठति । तद्वक्षिणेशयीतेति । **उशना—**न तैलेनाभ्यक्तशिराः स्वपेदिति । **पैठीनसिः—**नादीक्षितः कृष्णचर्मणि सुप्यादिति । **आपस्तम्बः—**सदानि शायांदारान्प्रत्यलंकुर्वीतेति । **विष्णुपुराणे—**शुचौ देशे विविक्ते तु गोमयेनोपलेपिते । प्रागुदक्प्रवणे चैव संविशेत्सदाबुधः । मंगल्यं पूर्णकुंभं च शिरोदेशे निधाय तु । वैदिकैर्गारुडैर्मन्त्रैरक्षांकृत्वा स्वपेत्ततः । **हारीतः—**क्षालितचरणः सर्वतोरक्षांकृत्वोदक्पूर्णघटादिमंगलोपेत आत्माभिरुचितामनुपहतां सुत्रामाणमिति पठन् शय्यामधिष्ठाय रात्रिसूक्तं जप्त्वा विष्णुं नमस्कृत्य । सर्पापसर्पभद्रं ते दूरंगच्छ महाविष । जनमेजयस्य यज्ञांते आस्तीकवचनं स्मर । आस्तीकवचनं श्रुत्वायः सर्पो न निवर्तते । शतधाभिद्यते मूर्ध्नि शिशवृक्षफलं यथा । इत्येतच्छ्लोकद्वयं जप्त्वेष्ट देवतां स्मृत्वा

भोजनवि.

॥११७॥

साधिमास्थायान्यांश्चवैदिकान्मंत्रान्जस्वामंगलश्रुतिशंखचशृण्वन्दक्षिणशिराःस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—रात्रिसूक्तंजपन्स्मृत्वादेवांश्चसुखशायिनः । तानाहगोभिलः—अगस्तिर्माधवश्चैवमुचुकुंदोमहामुनिः । कपिलोमुनिरास्तीकःपंचैतेसुखशायिनः । शयीतेत्यधिकृत्यहारीतः—नान्यपूर्वनानुवंशास्तीर्णेनाश्मपीठोपधानेनचासनेइति । अन्यपूर्वेअन्योपभुक्ते । चंद्रोदयेस्मृतिः—आसनंशयनंयानंजायापत्यंमंडलम् । शुचीन्यात्मनएतानिपरेशमशुचीनि । विष्णुः—नाकाशेनपालाशेनपंचदारुकृतेनगजभग्नकृतेनभिन्नेनाग्निघुष्टेनघटसिक्तद्रुमजेनदेवायतनेनगणमध्येनहुताशोपरिभस्मनिनाशुचौदेशेनपर्वतमस्तकेशयीतेति । पंचदारुजेपंचजातीयदारुकृतेइतिटोडरानंदः । तन्न । वक्ष्यमाणविष्णुपुराणविरोधात् । शंखलिखितौ—नविशीर्णखट्वायामनभ्युक्ष्यनभूतयक्षग्रहायतनेषुनश्मशानवृक्षच्छायासुशयीतेति । चंद्रिकायांप्रचेताः—नविशीर्णखट्वायानान्यवर्णोपशयितायांस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—नैकांशालानंवांभग्नानासमांमलिनांतथा । नचदंतमयींशय्यामधितिष्ठेदनास्तृताम् । मृतदंतमयेविद्युद्गर्धेर्भेपलाशजे । नशयीतनरोधान्येशयनेपंचदारुजे । पंचदारुणिचोक्तानिचूतजंबूद्रुमास्तथा । अश्मपीठोत्थितांश्चैवघटसिक्ततरूंस्तथा । करिभग्नकृतेचैवनशयीतक्वचिन्नरः ।

संभोगेनिषिद्धदेशदिनादि माधव्यामादित्यपुराणे संभोगेनिषिद्धदेशाउक्ताः—चैत्यचत्वरसौधेषुनैवदेवचतुष्पथे । नैवश्मशानोपवनसलिलेषुमहीपते । काशीखंडे—एककाष्ठमयींशय्यानातितृप्तोऽथसंविशेत् । विष्णुः—नविद्युद्गर्धेनवाल्पधान्योपरिनसंध्यायानार्द्रेति । कल्पतरौकात्यायनः—पौर्णमास्याममावास्यामधःशय्याविधीयते । अनाहिताग्नेरप्येषापश्चादग्नेर्विधीयते । टोडरानंदे तीर्थसौरुषेस्कांदे—वार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तेवैजनार्दने । पंचखट्वादिशयनवर्जयेद्भक्तिमात्रः । अनृतौवर्जयेद्भार्यामांसमधुपरौदनम् ।

आचाररत्नं

॥११८॥

तिथितत्वेस्कांदे—खंडनंनखकेशानामैथुनाध्वगमेतथा । आमिषंकलहं हिंसां वर्षवृद्धौ विवर्जयेत् । पराशरः—नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि । नमोस्तु नर्मदे तु मंत्राहिमां विषसर्पतः । यमः—भुंजीत ह्यार्द्रपाणिस्तु नार्द्रपाणिः स्वपे न्निशि । विष्णुः—निद्रासमयमासाघतां बूलं वदनात्यजेत् । पर्यंकात्प्रमदां भालात्पुं पुष्पाणि मस्तकात् । बौधायनः—नपर्वणि न श्राद्धे न व्रती न दीक्षितश्चेति । दीक्षितो दीक्षास्य संस्कारवान् । सोप्यवभृथेष्ठियावत् । पर्वाणि विष्णुपुराणे—चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्या च पूर्णिमा । पर्वाण्येता निराजैर्द्रवि संक्रांतिरेव च । तैलस्त्रीमांससंभोगीपर्वस्वतेषु यः पुमान् । विष्णुमूत्रमोजनं नाम नरकं प्रतिपद्यते । सामान्यतश्चतुर्दश्यष्टमी ग्रहेपि कृष्णपक्षस्य ते ग्राह्ये । कृष्णाष्टमी चतुर्दश्योः पूर्णिमादर्शसंक्रम इति स्कांदादिति पृथ्वीचंद्रः । तत्र । षष्ठ्यष्टम्यावमावास्या उभेपक्षे चतुर्दशी । मैथुनं च न सेवेत द्वादशी च मम प्रियामिति टोडरानंदे वाराहविरोधात् । संस्कारटोडरानंदे कौर्म—ब्रह्मचारी भवेन्नित्यं तद्व्रजं नम्रयाहनि । कल्पतरौ चंद्रिकायां वामने—नाभ्यं यमकेन च भूमिपुत्रे क्षौरं च शुक्रेशकुजे च मांसम् । बुधे च योषित्परिवर्जनीया शेषेषु सर्वाणि सदैव कुर्यात् । मूले मृगे भाद्रपदासु मांसं योषिन्मघाकृत्तिकयोत्तरासुं । वज्र्येति पूर्वाधानुषंगः । याज्ञवल्क्यः—एवं गच्छन् स्त्रियं क्षामां मघां मूलं च वर्जयेत् । यत्तुरत्नमालायां मूलोत्तरयोरुक्तिः सैतद्विरोधादनित्या । ऋतुः—ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा । यः स्वदारामृतुस्नातान्स्वस्थः सन्नोपगच्छति । श्रूणहत्यामवाप्नोति नात्र कार्या विचारणेति देवलोक्तेः ।

ऋतुदिननियमः संभोगोत्तरं शौचं च । ऋतुमाह याज्ञवल्क्यः—षोडशर्तुर्निशाः स्त्रीणां तस्मिन् युग्मासु संविशेत् । ब्रह्मचार्ये वप

१ विष्णुपुराणे—जरत्कारो जैरत्कार्या समुत्पन्नो महायशः । आस्तीकः सत्यसंधो मां पन्नगेभ्यो मिरक्षतु । रात्री व्यस्य वायती इति रात्री सूक्तं जप्त्वा ममो नंदिकेश्वरा येति न त्वा प्राच्यां दक्षिणतो वा शिरः कृत्वा स्वपेदिति कमलाकारः । २ वामनपुराणे—बुधे च योषां न समालभेत पूर्णासु योषित्परिवर्जनीया ।

भोजनवि.

॥११८॥

वर्णयाद्याश्चतस्रश्चवर्जयेत् । मनुः—तासांमाद्यश्चतसस्तुनिर्दिष्टैकादशीचया । चतुर्दशीचशेषाः स्युः प्रशस्तादशरात्रयः । मैथुनत्रयस्त ऋतुकालिकदशरात्रमध्येमैथुननिषिद्धतिथिनक्षत्रवारादीनांदशानांक्रमेणसंभवस्तत्रपर्वस्वपिमैथुनेदोषाभावः । ऋतावुपेयादित्यत्यंतायोगात्प्रयोगव्यवच्छेदस्यविध्यर्थत्वमदितिशंकरोपाध्यायाः । तत्र । पर्वस्वपिनिषेधात् । अतोयत्रदृष्टार्थोनिषेधः स्मृत्यर्थशास्त्रयोर्विरोधोवातत्रार्थशास्त्रबाधः । बौधायनः—एवमजरोव्रजेत्काम्यंयावत्सन्निपातंचसहशय्याततो नानोदकस्पर्शनमपिवालेपान्प्रक्षाल्याचम्यप्रोक्षणमंगानामिति । यावत्स्खलनंतावत्सहवाशय्याततो नाना पृथक्शयीयातामित्यर्थः । उदकस्पर्शनंस्नानमितिहरदत्तः । एतद्वतौ । अन्यत्रलेपान्प्रक्षाल्येत्यादि । ऋतौतुगर्भशंकित्वात्स्नानंमैथुनिनःस्मृतम् । अनृतौतुयदागच्छेच्छौचंमूत्रपुरीषवदितिवृद्धशान्तातपात् मूत्रपुरीषवच्छौचद्वयंकार्यमित्यर्थइतिचंद्रिका । अनृतावस्निनानमुक्तंचंद्रिकायाम्—अष्टम्यांचचतुर्दश्यादिवापर्वणिमैथुनम् । कृत्वासचैलंस्नात्वातुवारुणीभिश्चमार्जयेत् । याज्ञवल्क्यः—नमःस्नात्वाचसुप्वाचगत्वाचैवदिवास्त्रियम् । यत्तुशंखः—दिवातुमैथुनंगत्वानमःस्नात्वातथांभसि । नम्रांपरस्त्रियंदृष्ट्वादिनमेकंव्रतीभवेदिति तदभ्यासपरमितिशूलपाणिः । अत्रमैथुनोत्तरंसहशय्यानिषेधात्तदभावेसहशय्या । सन्निहितभर्तृकायाःपृथक्शयनस्यदंडत्वात् । पृथक्शय्यातुनारीणामशस्त्रवधउच्यतइतिवचनात्—तस्मात्सर्वा स्त्रियोबालेभर्त्रासहापिवापृथक् । निशिनोशयनंकुर्युःकंचुकीकर्णभूषणैः । हारैश्चकंठसंसक्तैःसहचेद्विधवास्तुताः । भविष्यंतिनसंदेहःकुर्युःशय्यांपतिव्रताइतिसंख्याद्विखंडाच्च हारादिभिःसहेत्यर्थः । स्नानंपुंसःनस्त्रियाः । तस्याःशुचित्वात् । तदाहयोगयाज्ञवल्क्यः—उभावप्यशुचीस्यातांदंपतीशयनंगतौ । शयनादुत्थितानारीशुचिःस्यादशुचिःपुमान् । वृद्धपराशरः—चातुर्वर्ण्याशुचिर्नारीकृताभिगमनापिवा । विप्रेमैथुनिनस्नानंराजकेपिशिरोविना । नार्भियावद्विशस्तद्वल्लिगशौचंचशूद्रके । स्त्रियाविशेषमाहसएव—नचकुर्वीतसास्नानंनाभेरधस्तुशोधयेत् । गौतमः—नमैथुनीभूयशौचंप्रतिविलंबेदिति । मनुः—अमावास्यामष्टमीचपौर्णमासी

आचाररत्नं

॥११९॥

चतुर्दशीम् । ब्रह्मचारीभवेन्नित्यमनृतौस्नातकोद्विजः । ऋतौनिरवकाशेश्राद्धादावपिगच्छेत् । यथाषोडशेहनिपरदेशादागतस्याग्रेऋत्वभा
वादगमनेदोषोगमनेदातुर्भोक्तुश्चादोषः । तथाचविज्ञानेश्वरः—एवंगच्छन्ब्रह्मचार्येवभवतीति । यत्तुहेमाद्रौशिवरहस्ये—दिवाज
न्मदिनेचैवनकुर्यान्मैथुनं व्रती । श्राद्धं दत्वाचभुक्त्वाचश्रेयोर्थीनचपर्वस्विति तदनृतुपरम् । ब्रह्मचार्येवभवतियत्रतत्राश्रमेवसन्नितिमनूक्तेः ।
माधवीयेतु—ऋतुकालंनियुक्तवानैवगच्छेत्स्त्रियंकाचित् । तत्रगच्छन्समाप्नोतिह्यातिष्ठन्फलमेवत्वितिबृद्धमनूक्तेः । श्राद्धेब्रह्मचर्यमावश्यकमि
त्युक्तम् । यत्तुधर्मप्रदीपे—आमेहैमेतथानित्येनांदीश्राद्धेतथैवच । व्यतीपातादिकेश्राद्धेनियमान्परिवर्जयेदिति तन्निर्मूलम् । भारते—
स्नातांचतुर्थेदिवसेरात्रौगच्छेद्विचक्षणः । यत्तुनारदः—रजोदर्शनतोऽस्पृश्यानार्योदिनचतुष्टयम् । ततःशुद्धक्रियाश्चैताःसर्ववर्णेष्वयंविधि
रिति । तत्रास्पृश्यत्वंकर्मानधिकाररूपंज्ञेयम् । स्मृत्यंतरेचतुर्थनिषेधोऽपत्याल्पायुष्ट्यादिदोषार्थः । चतुर्थीप्रभृत्युत्तरोत्तराःप्रजानिःश्रेयसार्थ
मित्यापस्तंबोक्तेः । रात्रौचतुर्थीपुत्रःस्यादल्पायुर्धनवर्जितइतिव्यासोक्तेश्चेतिटोडरानंदः । अन्येतुस्नानंरजस्वलायास्तुचतुर्थेहनि
शस्यते । गम्यानिवृत्तेरजसिनानिवृत्तेकथंचनेत्यापस्तंबोक्तेःरजोनिवृत्त्यनिवृत्तिभ्यांव्यवस्थेत्याहुः । सर्वास्वयुग्मासुगमनं युग्मास्वितिबहुवचना
दितिविज्ञानेश्वरः । अनृतावपिगमनमाहगौतमः—ऋतावुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिषिद्धवर्जमिति । यत्तुभारते—अनृतौमैथुनं
गच्छेद्वीजस्तैत्त्यंकरोम्यहमिति तत्छयनिच्छापरम् । वाराहे—यस्तुपाणिगृहीतायामासेकुर्वीतमैथुनम् । भवंतिपितरस्तस्यतमांसं
रेतसोभुजः ॥

अगम्याःस्त्रियः । आश्वलायनः—प्राग्रजोदर्शनात्पत्नीनेयाद्रत्वापतत्यधः । एतदपवादःव्यवहारचमत्कारेकश्यपसंहि
तायाम्—वर्षाद्वादशकादूर्ध्वयदिपुष्पंबहिर्निहि । अंतःपुष्पंभवत्येवपनसोदुंबरादिवत् । अतस्तत्रप्रकुर्वीततत्संगंबुद्धिमात्रः । छंदोगपरि

भोजनवि.

॥११९॥

शिष्टे—अजातव्यंजनालोम्नीनतयासंहसविशेत् । **बौधायनः**—स्वदारेषुनातीर्थउपेयादिति । तीर्थयोनिः । सएव—नदिवासंध्ययोर्न मलिनानंवयोधिकांनाभ्यक्तोनरोगपरइति । वयोधिकागतरजस्का । **आयुर्वेदे**—ग्राम्यधर्मेत्यजेत्पत्नीमनुत्तानांरजस्वलाम् । अप्रियामप्रियाचारांदुष्टसंकीर्णमैथुनाम् । अतिस्थूलांकृशांमूतांगभिणीमन्ययोषितम् । वर्णिनीमन्ययोर्निचगुरुदेवनृपालये । चैत्यश्मशानायतनचत्वराम्बुचतुष्पथे । पर्वण्यनंगदिवसेशिरोहृदयताडिनिम् । अत्याशितोघृतःक्षुद्रान्दुःस्थितांगःपिपासितः । बालवृद्धोन्यवेगार्तस्यजेद्रोगीचमैथुनम् । ग्राम्यधर्मोमैथुनम् । वेगोविण्मूत्रादिः । प्रव्यक्तगर्भापतिरब्धियानंमृतस्ववाहंक्षुरकर्मसंगम् । तस्यानुयत्नेनगयादितीर्थयागादिकंवास्तुविधिंन कुर्यात् । प्रव्यक्तगर्भावनिताभवेन्मासत्रयात्परम् । संगतेत्यर्थः । **सांबपुराणे**—नदिवामैथुनंगच्छेद्वंधकीमविवक्षिताम् । प्रवाजिनीनोत्कृष्टांपिंगलांकुष्ठिनीयोगिनीचित्रिणींस्वकुलजांसंबंधिनींहीनामपस्मारिणींचवर्जयेदिति । **गारुडे**—शुष्कमांसाःस्त्रियोवृद्धाबालार्कस्तरुणंदधि । प्रभातेमैथुनंनिद्रासद्यःप्राणहराणिषट्इति ।

सुखसंभोगयोगः । तथा—शिरःसुधौतंचरणौसुमार्जितौवरांगनासेवनमल्पभोजनम् । अनग्रशायित्वमपर्वमैथुनंचिरप्रनष्टांश्रियमानयंति । तथा—साभार्यायागृहेदक्षागभार्यायाप्रियंवदा । साभार्यायाप्रियप्राणासाभार्यायापतिव्रता । नित्यस्नातासुगंधाचनित्यंचप्रियवादिनी । अल्पभुक्चाल्पवादाचसततंगलैर्युता । सततंधर्मबहुलासततंऋतुगामिनी । एवंयासत्क्रियायुक्तासर्वसौभाग्यवर्धिनी । यस्येदृशीभवेद्भार्यासदेवेन्द्रोन्मानुषः । **कौर्मे**—इत्येतदखिलंप्रोक्तमहन्यहनियद्विजाः । ब्राह्मणानांकृत्यजातमपवर्गफलप्रदम् । नास्तिक्यादथवालस्याद्ब्राह्मणो नकरोति यः । सयातिनरकान्धोराक्काकयोनौचजायते ।

अथदुःस्वप्नशान्तिः । शौनकः—स्वप्नोत्पातेषुचैतेषुकालरात्र्यधिदेवता । पूजाविधानंपूर्वोक्तंकुर्यादत्रापियत्नतः । पूर्वोक्तंरात्रिसूक्तक

आचाररत्नं

॥१२०॥

ल्पवत् । होमंकुर्यात्प्रयत्नेनरात्रावेवद्विजोत्तमः । उक्तेनैवविधानेनसधृतंपायसंहुनेत् । प्रत्यृचंपायसंहुत्वारानीव्यस्यदितिक्रमात् । अष्टोत्तर
शतंहुत्वासूक्तेनानेनवित्तथा । स्वप्नाधिपतिमंत्रेणहुनेदष्टोत्तरशतम् । कालरात्रेर्नाममंत्रेणेत्यर्थः । गुरवेदक्षिणांदद्याद्वस्त्रंहेमपशूनपि । तद्युक्त
दक्षिणाभावेप्यशक्तोहोमकर्मणि । हिंर्युदक्षिणांदद्यात्तदानीमेववाबुधः । वस्त्रकुंभादिसकलंतद्दोत्रेप्रतिपादयेत् । ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्या
सुशीलान्वेदपासगान् । भक्ष्यैश्चपायसाद्यैश्चरत्नानिसुबहूनिच । अनेनविधिनायस्तुशांतिंकुर्वीतसंयतः । तस्यवर्षशतायुष्यंभवत्येवसंशयः ।
इतिदुःस्वप्नशांतिः ।

हैमै

अथाशौचेकार्याकार्यनिर्णयः । तत्रप्रयोगपारिजातेजाबालिः—संध्यांपंचमहायज्ञान्नैत्यकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्येहापयेत्तेषां
दशाहांतेपुनःक्रिया । नैत्यकंनित्यश्रीद्धम् । पंचयज्ञसांहचर्यात् । स्मृतिकर्मस्मृत्युक्तंदेवतार्चनादि । पुनस्त्वर्थे । यत्तुपुलस्त्यः—सं
ध्यामिष्टिचरुंहोमंयावजीवंसमाचरेत् । नत्यजेत्सूतकेवापित्यजन्गच्छेदधोगतिमिति । यच्चयोगीश्वरः—संध्यास्नानंत्यजनिप्रःसप्ताहाच्छूद्रतां
व्रजेत् । तस्मात्संध्यांचस्नानंचसूतकेपिनसंयजेदिति तन्मानससंध्यापरम् । निषेधस्तुमंत्रोच्चारणपरः । सूतकेमृतकेचैवसंध्याकर्मसमा
चरेत् । मनसोच्चारयेन्मन्त्रान्प्राणायाममृतेद्विज्जइतिपुलस्त्योक्तेः—मनसेत्यर्थ्यदानान्यपरम् । सूतकेसावित्र्यांजलिंप्रक्षिप्यप्रदक्षिणंकृत्वासूर्य
ध्यायन्नमस्कुर्यादितिपैठीनसिस्मृतेः । अर्घ्यं सावित्र्याःप्राप्तावपिपुनर्वचनंमानसोच्चारनिवृत्त्यर्थम् । अत्रदशसंख्ययागायत्रीजप्या । आप
न्नश्चाशुचौकालेतिष्ठन्नपिजपेद्दशेत्याश्वलायनोक्तेरितिप्रयोगपारिजातः । अष्टाविंशतिकृत्वोत्रगायत्रींमनसाजपेदितिदेवजानीयेभर
द्वाजः । सूतकेमृतकेकुर्यात्प्राणायामममंत्रकम् । तथामार्जनमंत्रांस्तुमनसोच्चार्यमार्जयेत् । गायत्रीसंख्यगुच्चार्यसूर्यायार्घ्यंनिवेदयेत् । मार्जनंतु
नवाकार्यमुपस्थानंनचैवहि । अमंत्रकमितिप्राणायामेमानसोच्चारस्यापिनिवृत्त्यर्थम् । मनसोच्चार्येति तु सर्वस्यमानसोच्चारप्राप्तेपिस्मृत्यंतरत्वाद

भोजनवि.

॥१२०॥

दोषः । तेनार्घ्यदानवर्जसर्वमनसाकार्यमुपस्थानंतुनेति माधवप्रयोगपारिजातस्मृतिरत्नावल्यादयः । संध्यायामर्घ्यदानस्य श्रौतत्वात्तदेवाशौचेनुष्ठेयमिति चंद्रिका । विज्ञानेश्वरस्तु—उक्तवचनेषु पदार्थगणनंतदन्यपरिसंख्यार्थम् । अन्यथाविशेषगणनस्य वैयर्थ्यापत्तेः । तेनयावदुक्तमेव मनसाकार्यं उपस्थानंनेति विकल्पार्थमित्याह । दशगायत्रीजपस्तु चंडालादिस्पृष्टसंस्नानाद्यसंभवपरः । एकादशाहप्रातः संध्यायाशौचवदेव तत्कालस्य दशरात्रांतःपातात् । तदूर्ध्वं तु शुद्धिदशावत् अशुचित्वाभावात् । नच मुख्यकालवदेव गौणकालेऽपि तत्करणमिति युक्तं उक्तहेतोरितिकैचित् । निष्कर्षः सूर्योदयोत्तरदंडत्रयस्य मुख्यकालत्वोक्तेः प्रधानविध्यनुग्रहाच्च सूर्योदयोत्तरं शुद्धकाल इव सांगसंध्या वंदनमिति । अर्घ्यात्मानसीसंध्याप्रारम्भविवर्जितेति च्यवनोक्तेरर्घ्यात्तासंध्येति तच्च चंद्रिकाद्यलिखनान्निर्मूलम् । एतेनाशौचेर्घ्यात्तासंध्येति वदन् विधानपारिजातप्यपास्तः—सूतके मृतके चैव रोगोत्पत्तौ तथा ध्वनि । मानसी तु जपे त्संध्यां कुशवारिविवर्जिताम् । आशौर्के—आशौचे कर्मन्यागः संध्यादीनां न्ययते । होमः श्रौते तु कर्तव्यः शुष्कान्नेनापि वाफलैः । होमः सायं प्रातर्न तु वैश्वदेवः । जन्महानौसगोत्रस्य कर्मत्यागो न विदुः । लाग्नौ केवले होमः कार्य एवा न्यगोत्रजैरिति जाबालस्मृतेः । विप्रोदशाहमासीत वैश्वदेवविवर्जित इति संवर्तोक्तेश्च । पंचयज्ञविधानं युवान्मृत्युजन्मनोरिति संवर्तेन पंचयज्ञनिषेधाद्वैश्वदेवनिषेधे सिद्धे पुनः पृथङ्निषेधस्तैत्तिरीयाद्यर्थः । तेषां पंचयज्ञभिन्नवैश्वदेवोक्तेः । हरदत्तस्तु—बह्वचानां सूतकेऽपि वैश्वदेवो भवति—तानेता न्यज्ञानहरहः कुर्वीतेति सर्वेषां नित्यत्वोक्तावपि—तस्माद्वानध्यायौ यदात्मा शुचिर्यद्देश इत्यनेनाशौचादौ ब्रह्मयज्ञस्यैव विशेषतो निषेधादित्याह । तन्न । द्वावेवेत्यन्वयेनानध्यायांतरस्यैव व्यावृत्तेः । अतएव श्रुतिः—ब्रजन्नासीनः शयानो वेति । न तु तस्यैवेत्यनध्यायांतरव्यावृत्तिर्न स्यात् । वैश्वदेवादिनिषेधविरोधाच्च । अत्र वैश्वदेवनिषेधेऽप्यसंस्कृतान्नमोजननिषेधादन्नसंस्कारो भवत्येव । तत्रापि—वैश्वदेवासंभवे तु कुकुटांडप्रमाणमिति स्मृतपितृकस्य पाकांतरपक्ष इव सूतकिनोऽपि भवतीत्याहुः ।

आचाररत्नं

॥१२१॥

आशौचिनोदीक्षाश्रौतयोर्विचारः । मदनपारिजाते—शिवविष्णुवर्चनं दीक्षायस्य चापि परिग्रहः । श्रौतकर्माणि कुर्वीतनातः शुद्धिमवाप्नुयात् । श्रौतातिदेशादुपासनादीनि अहरहः स्वाहाकुर्यादन्नाभावे येन केनचिदाकाष्ठादिति श्रुतावुपासनहोमोक्तेः । अत्र—कर्मवैतानिकं कार्यस्नानोपस्पर्शनात्स्वयमिति हारीतोक्तौ अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेदिति गोभिलोक्तौ च वैतानिकपदस्योपलक्षणार्थत्वादा शौचे श्रौतं स्वयंकुर्यात् । स्मार्ततुल्याग एव न स्वयंकर्तृत्वमिति प्रयोगपारिजातः । अन्यएतानि कुर्युरिति पैठीनसिस्मृतेः । सूतके सूतके चैव अशुचौ श्राद्धभोजने । प्रवासादिनिमित्तं न्येन्न तुहापयेदिति बृहस्पतिस्मृतेश्च श्रौतस्मार्तचान्येन कारयितव्यम् । त्यागमात्रे तु स्वयंकर्तृत्वम् ।

यज्ञादावाशौचिनोभ्यनुः । शौचविधानं—ऋत्विजां दीक्षितानां च यज्ञियं कर्म कुर्वताम् । सत्रिव्रतिब्रह्मचारिदातृब्रह्मविदां तथा । सद्यः शौचमिति सर्वत्रानुपंगमं । दर्शनं न्यवेतानं । कार्योदित्यनेन सिद्धेऽप्यधिकारे पुनर्वचनं याजमानेषु स्वयंकर्तृत्वविधानार्थं सद्यः स्नानविध्यर्थं चेति विशिष्टं । स्तुतस्त्वनानादि । तानि कग्रहणादुपलक्षणार्थत्वे मानाभावादप्यन्यद्वाराकरणस्य वचनं विनानुपपत्तेश्च स्वयं होमः श्रौतविषयः । अन्यएतानि कुर्युरिति गोभिलोपादानात् । सूतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्म कथं भवेत् । पिंडयज्ञं च रंहोमसगोत्रेण कारयेदिति कर्मप्रदीपे जीतकुर्यात् अथ न स पश्यत्वम् । श्रौतेतात्कालिकशुद्ध्यान्नाच्च । निर्णयामृतेऽपि—स्मार्तउद्देशत्यागं स्वयंकुर्यादन्यद्वाराहोमादिकारयेत् नित्याग्निहोत्रादीनां स्वयमेव कुर्यादित्युक्तम् । तात्कालिकशुद्धिस्तु संकल्पात्पूर्वक्षणमारभ्य कर्मापवर्गपर्यंतं धर्मयोग्यत्वलक्षणज्ञेया । अतएव गोभिलः—अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेत् । पंचयज्ञान् कुर्वीत ब्रह्मशुद्धः पुनरेव स इति । हारीतोपि—कर्मवैतानिकं कार्यस्नानोपस्पर्शनात्स्वयम् । एतेनाशौचे संपूर्णाग्निहोत्रे स्वयंकर्तृत्वमुक्तम् । न च वैतानिकत्वेन दर्शनेऽपि स्वयंकर्तृत्वापत्तिः । तत्रकार्यत्वमात्रोक्त्या समाख्याप्राप्तकर्तृबाधेनानुपपत्तेः । अग्निहोत्रे तु लाघवाद्द्विकल्पप्राप्तस्वकर्तृत्वनियामकत्वेनोपपत्तेः । यत्तु प्रयोगपारि

आशौचि.

॥१२१॥

શ્રી શ્રીગુરુ પાર્શ્વનાથજી નમઃ

શ્રી નેત્રિવિદ્યાનંદગુરુપદીપદસૂરિયાદિ ગુરુગૃહેષુ નમઃ

૧૪ જુલૈયા શ્રી લાલગામુરનાથી સમુપૂજ

સચ્ચિત્ર કલપસૂત્ર (બારસાસૂત્ર)

સંપાદક

દક્ષિણ મ. રૂ. ભા. જિ. વૈદ્યાનાથસૂરિ મ. સા. ના સિંચ
દુરિ મેળાદિવિગ્રહ મ.

મુદ્રણ ૧- લાલગામુર મેળાદિ. રૂ. ૧૦૦ માત્રામુદ્રાદ.

જિ. સં. ૨૦૨૧

પ્રિન્ટ ૩૦ પ્રિન્ટ

બી. સં. ૨૫૦૨ ઇ. સ. ૨૦૦૧